

میشه که رانه

PDF4Kurd

میشہ کہ رانہ

یئل لیلیان فنیچ

وہرگیپانی

محہمد نہدیپی

وهداره‌تی رۆشنیبری و لاوان به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی رۆژنامه‌نووسی و چاپ و بلاوکردنه‌وه به‌ریوه‌به‌رایه‌تی بلاوکردنه‌وه‌ی هه‌ولیر

● **میشه‌که‌رانه (رۆمان)**

● نووسینی: ئیتل لیلیان قینیچ

● وه‌رگێرانی بۆ فارسی: خوسره‌و هومايون پوور

● وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه: محمهد نه‌دیبی

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: ره‌سوول سولتانی

● به‌رگ: چیمهن

● چاپی به‌که‌م: ۲۰۱۱

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● نرخ: ۴۰۰۰ دینار

● چاپخانه: وه‌زاره‌تی رۆشنیبری و لاوان

● له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی ۷۰۴ ی سالی ۲۰۱۱ پێدراوه.

زنجیره‌ی کتێب (۵۱۹)

نهر کتێبه و کتێبه‌کانی وه‌زاره‌تی

رۆشنیبری له‌سه‌ر نه‌و ماله‌په‌ره‌ به‌هۆینه‌وه

ماله‌په‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

www.Kurdchapp.com

پيشه‌کى

(ميشه‌که‌رانه) و نوسه‌ره‌که‌ى

ميشه‌که‌رانه (گيدفلاى) به‌ره‌مى «ئيتل ليليان فينيچ» نوسه‌رى ئينگليزى که بۇ هه‌وه‌لين جار له سالى 1897دا له ئەمريکا و بریتانیا چاپ کرا.

له‌وه به‌ولاوه مروّقه کتیب‌دۆسته‌کان ده‌يانخوينده‌وه و ديسانيش ده‌يانخوينده‌وه و شه‌وانه به‌مستی به‌رز کراوه‌وه به‌سه‌ريدا ده‌گريان و به‌يانيان به‌چاوى سوور و به‌دليكى ئاگرينه‌وه ئاماده‌ى پيشوازیکردن له مه‌رگ ده‌بوون و سه‌بارهت به‌ئازادى گه‌له‌که‌ى خويان پوژيان نوى ده‌کرده‌وه.

رۆمانى «ميشه‌که‌رانه» سه‌بارهت به‌هه‌لسوورانى ريکخراوى «ئيتاليای لاو» دا ده‌دوى که له ده‌يه‌ى سى و چلى سه‌ده‌ى نۆزده‌هه‌مدا له گه‌ردا بوون. ئەه‌وکات دواى تیک‌شکانى سوپای ناپليون؛ ئيتاليا کرايه‌هه‌شت ولاتى جياواز و به‌ته‌واوه‌تى که‌وته ژيرده‌ستى سوپای نه‌مساوه. سه‌رۆک کليساى کاتولیک پاپای رۆم پشتيوانى له داگیرکه‌ره نه‌مساويه‌کان ده‌کرد. به‌و پتیه‌گه‌لى ئيتاليا له ژير دوو کۆيله‌تيدا ده‌ياننالاند و زۆلم و زوربان لى‌ده‌کرا. خه‌لكى ئيتاليای پيشه‌ره‌و خوازيارى يه‌که‌گرتووى ئه‌وه‌هه‌شت ولاته‌بوون له ژير ئالای حومه‌تيكى نه‌ته‌وه‌بيدا. و سه‌بارهت به‌ سه‌ربه‌خوى نه‌ته‌وه‌يى دژ به‌نه‌مساويه‌کان خه‌باتيان ده‌کرد.

له سالی 1831دا «ژۆزیف مازینی» شوپشگیری به ناوبانگی ئیتالیا که له ولاتی خوی شاربه‌دهر^۱ کرابوو ریکخراوی «ئیتالیای لاو» دامه‌زراند. «ئیتالیای لاو» که به داییم له بگره‌وبه‌ندی پۆلیسدا بوو، پۆلیکی باشی هه‌بوو له بزووتنه‌وهی گه‌لی ئیتالیا‌دا که له سالی 1870دا توانیی ولاتیکی یه‌کگرتوو دامه‌زرینیت.

ده‌سپیکی رووداو‌ه‌کانی ئەم رۆمانه ده‌گه‌ریته‌وه بۆ سالی 1833. ئەو ساله له شوینه جیاجیاکانی ئیتالیا‌دا، خه‌لک شوپشی چه‌کدارانه‌یان ده‌ست پێ کردبوو.

نه‌مساییه‌کان به‌ هاریکاری ده‌سه‌لاتداره‌ ناوچه‌ییه‌کان ئەو شوپشانه‌یان بێ‌به‌زه‌بیانه‌ سه‌رکوت ده‌کرد.

به‌لام له‌م رۆمانه‌دا ئیمه‌ هیمایه‌کی به‌رچاو له‌ بزووتنه‌وهی گه‌لی و شوپشی چه‌کدارانه‌مان نایه‌ته‌ به‌رچاو هه‌رچه‌ند ئەوه‌ بۆخوی خالیکی به‌هیزی بزاقی ئازادیخووانه‌ی ئەوکاتی گه‌لی ئیتالیا بوو. به‌رۆاله‌ت هه‌موو سه‌رنجی نووسه‌ر به‌سه‌راوه‌ته‌وه به‌ پۆلی کارئه‌کته‌ری پاله‌وان و تاکه‌که‌سیکی شوپشگیر.

گه‌وره‌ترین قاره‌مانییه‌تی «میشه‌که‌رانه» له‌ تیکه‌ه‌لچوونه‌کانی ئەو له‌گه‌ل ژاندارمه‌کان دایه، یانی دژوارترین به‌شی شوپش له‌و جیگایه‌ دایه، که‌ تیکۆشه‌رێک له‌ پشتیوانیی هاورپییانی خوی بێ‌به‌ش ده‌بێ و تاکه‌چه‌کی ده‌ستی وی وره‌ی به‌رز و خۆراگریه‌که‌یه‌تی.

ئەو تیکۆشه‌ره‌ی که‌ له‌ راپه‌رینیکی چه‌کدارنه‌دا به‌شدار ده‌بێ، هه‌ر که‌ پشتیوانیی هاورپییانی خوی هه‌ست پێ‌ده‌کات له‌ تیکۆشانی ئازایانه‌ی ویدا رهنگ ده‌داته‌وه. هه‌رچه‌ند له‌خۆبردوویی و مه‌ردایه‌تییه‌ک که‌ له‌ به‌ندیخانه‌کاندا روو ده‌دا شاراو‌هیه، به‌لام تیکۆشه‌رێکی گه‌ل خۆشه‌ویست له‌و قه‌یرانه‌ سه‌خت و دژوارانه‌شدا بێ‌ئه‌وه‌ی چاو‌ه‌روانی خه‌لات بێ به‌ ئیمان و رێگای خوی وه‌فادار ده‌میتت.

۱ - شاربه‌دهر: دوورخراوه. ره‌تینراو

قینیچ به خولقاندنی پوخساری تیکۆشه پیک قاره مان و هر له و کاته شدا به تین و توانایه کی به رینه وه ده مامکی خو به پاکزانین له پوخساری خزمه تکارانی کلیسا لاده دا.

«نارتور» ی لای وای بیرده کرده وه که کلیسا پینمای مروقایه تیه. به لام له پو به روو بوونه وه له گه ل راستیه کاندای دروبوونی ئه و بیروکه یه ی له ناخه وه هه ست پی کرد. قینیچ به لیزانیکی زور باش پوخساریکی شکوداری له قاره مانیک خولقاند و ئه وی له به رامبه ر سیمای مه سیحدا دانا و پیی داگرت که ئه و به رزوبه پیزتره له مه سیح.

نوسه ر پومانی خو ی له سه ر بنه مای فکری فانتزی و هه والی پوژنامه کان داناریژیت به لکوو پوخساریکی زیندوو گه ش ده ئافه رینیت. ته واوه تی پومانه که پراوپره له ئه وین و خو شه ویستی سه باره ت به مروقایه تی.

پوخساری «میشه که رانه» پاکترین و دره وشاوه ترین پوخساری تیکۆشه پیک راسته قینه یه له سه رتاسه ری ئه ده بیاتی جیهاندا. ئیستا با بزانی نوسه ری ئه م به ره مه ئه م مومه داگیرساوه که پتر له نیو سه ده دلی مروقه ئینساندوسته کانی هه ژاند کییه.

ئیتل لیلیان قینیچ له مالی «جورچ پول» یه کی له پسپورانی گه وره ی بریتانی له مانگی مای 1864 دا له دایک بوو. باوکی پروفیسوری بیرکاری بوو. دایکی سه باره ت له باره ی کومه لایه تییه کانه وه وتاری ده نوسه ی «جورج ئیفیریست» ی مامی دایکی جوگرافی زانیکی به ناوبانگ بوو و به رزترین لوتکه چیاکانی دنیا له سه ر لیکۆلینه وه کانی ئه و له زنجیره چیا ی هیمالیا «ئیفیریست» ی نیو لی نرا.

ئیتل له منالیه وه له گه ل هه ژاری و نه بوونیدا ئاشنا بوو. هیشتا سال و نیویک له ته مه نی تینه په ریوو که باوکی مرد. دوی مردنی باوکی پی گه یاندنی ئه و و چوار خوشکه که ی که وته سه رشانی دایکی. دایکیشی به گوتنه وه ی وانه ی بیرکاری به زحمه ت ئه و خیزانه گه وره ی به ریوه ده برد.

نیشانه‌ی نووسه‌ربوونی ئیتل زۆر زوو به دیار کهوت. ئەو خەریکی خویندنی فەلسەفە و ئەدەبیات و موسیقی بوو.

لەو بەینەدا موسیقی زیاتر لە ھەموویان سەرنجی ئەوی بۆ لای خۆی ڕاکێشا.

سەرەتا بەرھەمەکانی «ویلیام بلیک» شاعیری ئینگلیزی پێ خۆش بوو. دواوە بەرھەمەکانی شکسپیئر و دیکتیز لە ژبانی ئەودا جیگای خۆیانمان کردووە.

سالی 1882 میراتیکی کەمی پێ برا و خێرا خۆی گەیانده بەرلین. سێ سال لەوێ دەرسی خویند. لە ئاکادیمیای خویندنی پیاوێ تەواو کرد. ھەر لەو سالانەدا بوو کە کێشە کۆمەلایەتیەکان سەرنجی ئەویان بۆ لای خۆیان ڕاکێشا و تیکۆشانی ئینسانەکان بۆ بەدەستھێنانی ئازادی ئاگرێکی بەرینی لە دەرونیادا ھەلگیرساند:

ئەو ئازادی! دە لیگەرێ با خەلک ئیمانمان بە تو نەبیت

بەلام من تاکوو دواھەناسەم

باوەرو ئیمانم بە تو ھەر دەمینی!

ئیتل لە بەھاری 1887دا سەفەریکی کرد بۆ روسیا و لە گەپانەویدا بۆ نیشتمان لەتەک «میخائیل فینیچ» دا کە شۆرشگێریکی پۆلونی بوو و ھەلاتبوو بۆ بەریتانیا زەماوھندی کرد. لە سالی 1893دا دەستی کرد بە ھەرگێرانی بەرھەمی کاشین، گوگول، داستایوسکی، شچیدرین، ئۆسپینسکی و چەند نووسەریکی دیکە ی روس پاشان ھەوێلین رۆمانی خۆی بە نیوی «میشەکەرانە» چاپ کرد سێ سال دوا ی بلابوونەوھی «میشەکەرانە» رۆمانیکی تری بە ناوی «جەک دیمۆند» ی لە چاپ ھاتە دەری، ئیتل لەم کتیبە ی دوایشیدا فریو و دوورووی و بی بەزەبی خزمەتکارانی کلیسای بە ھەمووان نیشان دا.

لە سالی 1904دا سێھەمین بەرھەمی ئەو بە ناوی (ئیلیوبالتام) ی بلابو کردووە لە سالی 1910دا رۆمانیکی دیکە ی بە ناوی (ھاوڕیپەتیەکی لیک

هه لېراوی نووسی. ئەم پۆمانه سه بارهت به ژيانی مېشه که رانه يه له ئەمريکاي باشووردا. له سالی 1911 دواي چهند سالیگ چهند به ره مېکی لورمانتوفی شاعیری ئوکرایینی به زمانی ئینگلیزی وهرگیراو بلاوی کرده وه.

فینچ له موسیقا شدا به ره مهند بوو. چهند سه مفونیه کی به ره م هینا که (ئوراتوریوی) ئەو به نیوی (بابیلیون) زور بهرز و دلگیره. سه بارهت به کارهکانی دیکه ی وهرگیراوی نامهکانی (شوپین) موسیقی زانی به نیوبانگی پۆلونیایی.

ئەو نووسره هه شتا سالیه له سالی 1944 دا پۆمانیکی تازهی خوی به نیوی (پیلاره کهت داکه نه) ی ته واو کرد. ئەو له م به ره م شدا جاریکی دیکه سه بارهت به (مېشه که رانه) ده نووسی. ئەم پۆمانه له پیوهندی له گه ل باو باپیرانی دایکی (مېشه که رانه) وه نووسراوه.

له ئیواره ی 28 ی ژوئیه ی 1960 دا، ئیتل لیلیان فینچ له ته مهنی 96 سالیدا بو هه مېشه مالاوایی له ژيان کرد.

(مېشه که رانه) تا کوو ئیستا وهرگیردراوه ته سه ر زمانگه لی هولهندی، ئالمانی، پۆلونی، عیبری، روسی، فه رانسهی، چینی، مه جارستانی، ژاپونی، فارسی و پتر له بیست زمانی دیکه ی دنیا.

ئىستاش وهرگیردراوه کوردیه که ی ئەم به ره م مه به نرخه پیشکەش به هه موو کوردیکی وشیار و هه ستیار ده که ين.

له کۆتاییدا سپاسی خۆم ئاراسته ی کاک محه مه دئه مین شاسه نه م و داده رووبار بوداغی و مریه م شاسه نه م ده که م که بو پیتچینی ئەم کتیبه زه حمه تیکی زۆریان کیشا.

بەشى يەكەم

۱

ئارتور لە كتيپخانەى سەمىنارى زانستە ئاينىيەكانى* پىزا* دانىشتبوو و بېرىك لە مەوعىزە و ئامۇژگارىيە دەستتووسەكانى ئەم بارەوبار دەكرد. شەويك لە شەوہ گەرمەكانى ژووئەن بوو. پەنجەرەكان بە تەواوەتى كرابوونەوہ و پەردەكركرەيىيەكان بۇ فېنكبوونەوہى ھەوا دادرابوونەوہ. كانون*** مونتالى پاپا و بەرپرسى خويندنگاي ئايىنى بوو، ساتىك دەستى لە نووسىن راگرت و بە چاويكى دلسۆزانەوہ پوانىيە سەرى ئارتورم كە قزەكانى ئالۆزكاو و شوپ بېوونەوہ بە سەر قاقەزەكاندا: «كارىنو**** ئەتوانى بىدۆزىتەوہ؟ قەيناكە دەبى دووبارە بىنوسمەوہ رەنگە درابى و من لە خۇپا تۆم لىرە راگرتوہ».

دەنگى مونتالى لە سەرەخۇ، بەلام گەورە و بوغور بوو. تۆنى دەنگى زۆر خۇش بوو. ئەو تۆنى دەنگە قسەكانى خۇشتر و لەبەردلانتر دەكرد. لەرەى دەنگى ھەك كەسىك وابوو كە زگماك ويژەر بووبى و پراوپر لە نووسراوہ بى و ھەركاتى كە لەگەل ئارتوردا دەدوا وتەكانى دلسۆزانە بوو.

---

* - خويندنگاي فەقى مەسىحيەكان

** - شارىكى كەوناراي ئىتاليا

*** - ئەو كەسەى كاروبارى ئايىنى بەرپوہ دەبات

**** - لە زمانى ئىتاليادا ناوى كورپىك، كە زۆر خۇشەويست بى

نا پاپا دەبى بىدۆزمەو دەنىام كە ھەر لىرە بەجىم ھىشتوو، تو ئىتر ناتوانى وەك خۇى بىنوسىيەو.

مونتالى ھەروا درىژەى بە كارەكەى خۇى دا. قالونچەيەكى بال نەخشىن لە دەروەى پەنجرەكە بالەفرەى بوو. دەنگى بلېند و خەماوېى مېوہفرۆشېك لە شەقامەكەدا دەنگى دەداو، «فراكولا! فراكولا!» - دۆزىمەو، سەبارەت بە چاكبوونەوہى نەخۆشىى گولېيە. ** ئارتور ديوەكەى بە ھەنگاوہ نەرمەكانى دەپتوا كە ئەو رەوتە بە دايمە خىزانى توورە دەكرد. بەژنى ئەو قولەخرە و بارىكەلە بوو، زياتر وەك لاوېكى ئىتاليابى سەدەى شانزەدەھەم دەچوو. لە گەنجىكى بەرىتانياى چىنىى مامناوہندى دەيەى سېتھەمى سەدەى نۆزدەى باوخوشتەر دەنواند. ئەندامىكى رېكويپىكى ھەبوو، برۆى درىژ و جوان، دموددانى سەدەفى و دەستوېى خرىلانە و لەبار بوون. ھەركە بە ئارامىيەو دەدەنىشت لەگەل كچىكى زۆر جوان كە ھاتبېتە سەر شىوازى پياوان لېت دەگۆردرا، بەلام كاتى كە دەروېشت بە چالاكى و بە زىپىكوزاكون وەك پلنگىكى دەستەمۆى بى چنگت دەھاتە بەر زەين - راست خۆيەتى؟ ئارتور من بەبى تو چم بگردايە؟ ھەمىشە شتەكانم ون دەبوون. باشە ئىتر ھېچ نانوسم. با برۆين بو ناو باخ ھەلەكانت راست كەمەو. كام خالت نەزانىوہ؟

ھەردووكيان چوونە باخە بى دەنگ و نىسارەكەى كليساوہ. سەمىنارى نوپژگەيەكى دېرىنى دومىنىيەكانى*** لە ژىردەست دابوو. ھەسارە چوارگۆشەكەى كليسا لە دووسەدسال لەوہ پېش نۆژەن كرابووہوہ. داربەر و دارگويژەكان بنچيان لېك تووند كرددوو و بەقەد بالاي شمشادېك سەريان وەدەر نابوون. ئىستا ئىتر راھىنەرە ئايىنىيە سېپى پۆشەكان، كە ئاگادارىيان لەوانە دەكرد مردوون و لەبىر چوونەتەوہ، بەلام ئەم گيا و گولە بوئخۆشانە، ئەگەرچى ئىتر كەس گولەكانيان وەك داوودەرمان لى ناكاتەوہ، بەلام

---

* . لە ئىتاليا بە ماناي توت فەرەنگىە

** . سەبارەت بە ئەفسانەكانى ئىنجىلە كە مەسىح دەست بە سەر گولېكدا دېنى و چاكى دەكاتەوہ.

*** . لىكى ئايىنى تايبەتە كە بە ھوى شەر لەگەل لادەرانى ئايىنى بە سەرۆكايەتى كەسىك بەنپوى دومىنىكەوہ لە سەدەى سىزەدەھەمدا دامەزرا.

دیسانہ وہ لہم شہوہ گہرمہی نیوہراستی ہاویندا گولہکانیان دہپشکویں۔
چہ پکچہ پک جہ عفری (مہ عدہ نووس) ی کیوی و گولی تانج بہ سہر پیرہوی
بہ رد چنی ریگا کہیان پر کردبوو۔ چالاوی حہ ساری پر ببوو لہ قہ وزہ و گولی
ہہ می شہ بہ ہاری۔ گولالہ سوورہی خوړسک لہ پیرہوہ کہ دا بلاو ببوونہ وہ۔ لہ
قہ راغ دارہ شمشادہ کہ وہ، میلاقہی سوور و گہورہ دہدرہ و شانہ وہ و دیژیتالہ
بلیندہ کان بہرہو چیمہ نی چروپر شوړ ببوونہ وہ۔

رہزہ پیر و بی بہرہ کہ، خوئی بہ لقیکی دار بہ پروہ کہ وہ ہہ لواسیبوو و
سہر لقی دارہ کہی بہ نارامی دہ بزواند۔

لہ قوژبنیکی باخہ کہ دا دارہ "بی" یکی ئہ ستووری ہاوینی لی بوو،
برجیک لہ لقو پوپی دارہ کانہ وہ رہش دہ چووہ، کہ بہ گول خونچہی
سپیہ وہ نہ خشیند رابوو۔ مونتانی لہ سہر کوٰنہ کورسیہ ک کہ بہ
دارہ کہ وہ نرابوو دانیشٹ۔

ئارتور لہ زانکو فہلسہ فہی دہ خویند۔ ئیستاش بو تیگہ یشٹن لہ گرفتی
کتیبہ کہی ہاتبوہ لای پاپا۔ سہرہ رای ئہ وہی کہ لہ سمیناریدا نہ یدہ خویند،
بہ لام ئہ و وکوو فہرہ نگیکی زانستی چاری لہ مونتانی دہ کرد۔

دوای ئہ وہی کہ گرفتہ کہی جی بہ جی بوو وتی: « ئہ گہر کاریکت بہ من
نییہ باشتروایہ برؤم۔ »

- ئہ مرؤ ئیتر نامہ وی کار بکہم، بہ لام پیمخوشہ ئہ گہر و ہختت ہہ بی
بریکی دیکہش لیترہ بی۔

ئارتور پالی دا بہ دارہ کہ وہ لہ نیوان لقو پوپی دارہ کہ وہ پوانییہ ئہ و
ئہ ستیرہ کہم نوورانہی، کہ لہ ئاسماندا بہ ہیوری چاوہ ترووسکہیان بوو۔
ئہم چاوہ شینہ خہ یا لویانہ کہ لہ ژیر چہ تری مژولہ رہشہ کاندا بوون
میراتی دایکی (کرون والی)* یا بوون۔ مونتانی بو ئہ وہی ئہم چاوانہ
نہ بینیت پرووی و ہرگیڑا۔

- کارینؤ دہ لئی ماندووی۔

---

* . cronuall . پاریزگاہیک لہ باشووری روژناوای ئینگلیز

- چبکەم. که مونتالی به جوانی گویی هەلخست، ماندوویه تی به دەنگییه وه بیوه دیار بوو.

- نەدەبوو ئاوا زوو بچیتە کۆلیژ، بهو هەموو پەرەستاری و شەونەخونییه هەر دەفەوتای. واباش بوو پیش ئەوهی لینگهۆرن به جی بیلی به زۆریش بوایه دەبوو پشوویه کی باش بەدی.

- پاپا به کاری چی دئ! دواى مردنى دایکم ئیتر نەمتوانی لەم خەمخانییه دا بمینمەوه. جولیا شیتی دەکردم.

جولیا ژنی زپبرا گەورەکهی ئارتور بوو، که زۆر لەگەلی ناکوک بوو. مونتالی زۆر به هیواشی وهلامی داوه: من پیم خوشنەبوو له لای خزمەکانت بمینییهوه. دلنیا بووم بۆ تو زۆر ناخۆش بوو، بهلام پیمخۆش بوو به قسهی ئەو رەفیهت که دوکتوریکی بهریتانیایه، بکر دایه و ئەگەر مانگیک له مالی ئەودا بوایهی باشتر ئاماده دەبووی بۆ خویندنه کهت.

پاپا، نا به راستی نەمدەتوانی. وارپنهکان زۆر باش و دلۆقانی، بهلام زۆر شت تی ناگەن ئەویش ئەو کاتیه که بهزهییان پیمدا دیتەوه. به جوانی ئەو شتە له روخساریاندا بهدی دەکه م. هەول دەدەن باسی دایکم بکهن و سوکناپیم بدەن هەلبەتە جما وانیه. ئەو هەمیشه و تەنانەت کاتی که منداڵ بوو دەیزانی، که چ شتیکی نابئ بلی، بهلام خەلکی ئاوا تی ناگەن. خو هەر ئەوه نییه...

- کورم ئەی چیه؟

ئارتور چەند خونچهیه کی له گۆله دیزیتاله که لی کردهوه و به توورپهیه وه له نیو دەستیدا هەلی پرواند. که میک راوهستا و گوتی: «من تاقەتم نەماوه لهو شارەدا بمینمەوه. لهوئ ئەودەمی منداڵ بووم، دایکم لهو دووکانانە شتی یاریکردنی بۆ دەکریم. سهیرانگایه کی که نار ئاوی لینی، تا پیش قهیرانی نەخۆشیه کهی هەمیشه دەمبەرد بۆ ئەوئ. بۆ هەر کوئ بچم هەروایه. هەر که کچیکی گولفرۆش دئ بۆ لام دەلینی ئیستاش پیویستم بهو گولانیه، قهبرستانی کلیساکەش لهوینی. ناچار بووم ئەو شارە به جی بیلم! به دیتنی ئەوئ دلم دەگیرا...»

له بئ دەنگبوونی خۆیدا دەستی کرد به وردکردنی گۆله دتزیتالیه کان. بئ دەنگیه که وا دریزخایه ن بوو، که پاپا به سهرسوورمانه وه لینی دەروانی.

كەش و ھەوا لە ژيەر لق و پۆي دارەكاندا وردەوردە بەرھەو تاريكايي دەرويشت. ھەموو شتتيك رەش و تاريكي دەنواند، بەلام بە حاستەم رووناكاييەك ھەبوو كە لەودا دەكرا رەنگ پەريوييەكەي مونتائليت بەدي بكردايە. وردە وردە سەري دانەواند. بە دەستي راستي كورسيەكەي توند گوشتي.

ئارتور بە نيگايەكي گوماناوي و تيكەل بە ريزليناھەو سەري وەر سووراند وەك كەسيكي نابەلەدي لئەھاتبوو كە روو لە ولاتيكي پيروژ دەكات. لە دلي خویدا گوتي: خودايە! «لە بەرانبەر ئەودا چەندە بچووك و خۆبەزلانم! ئەگەر ئيش و ئازاري من لە دلي ئەودا بوايە ئاوا بە باشي ھەستي پئەدەكرد»

مونتائلي خيرا سەري ھەلھينا و بە دەورو بەري خویدا رواني و بە شيوھيەكي دلسوزانە گوتي: «ئەگەر وايە زورت لئەناكەم كە بيتەو، بەلام دەبي بەلئينيم پئەدەي، كە لە پشووداني ھاوينيدا پشوويەكي باش بەدي. بە برواي من باشتر وايە كاتەكاني ھاوينيت لە دەورو بەري ليگھورن بەسەر بيەي. من ريگە بەو نادەم كە سلامتەي و لەشساخي تو بکەويته مەترسيەو».

- پاپا دواي تەواوبووني دەرسەكاني سمينار، بو كوئ دەچي؟

- وەكوو جارەن دەبي قوتابيهكان بەرم بو كوستان بو گەرەن و ئاگام لييان بيت كە لە ويدا بە باشي دامەزرين، بەلام جيگرەكەم تا نيوھي مانگي ئووت دەگوزەري لە پشودان دەگەرپتەو و ھەول ئەدەم بو گورپيني كەش و ھەواش بيت بچم بو كيوھەكاني ئالپ لەگەل من ديي؟ دەتوانم بتەم بو كەژەوانتيەكي دريژخايەن. پيم وايە ناخوشت لئەناگوزەري كە لي كوئينەو و موتالا بەكي لە سەر گزوكياو گولە بەردينەكاني ئالپ، بەلام ئەگەر تەنيا لەگەل من بيت پيم وايە بريك ناخوشت بو بگوزەري.

- پاپا!

ئارتور دەستەكاني توند گوشتي بە جورتيك كە جوليا ئەو كارەي ناو نابوو «خورانانتيك بە شيوھي بيانبيەكان و گوتي: «پيمخوشە ھەرشتيكي كە لە

دونیا دا همه بیبه خشمه وه به شهرتیکه که له گه ل تودا بيم. هرچه نده... که
دلنیا نيم له وهی...»

قسه که ی خوئی بری.

- بیت وایه که ئاغای بیرتین ئیزنت بدات؟

- بی شک ئه و، ئه م کاره ی پی خو ش نابیت. به لام زهحه ته بتوانی پیشم
بگری. ئیستا من هه ژده سالم ته منه و هر کاریکی پیمخوش بیت ده توانم
بیکم. جگه له وهش، خو ئه و ته نیا زبرای منه، پیویست ناکات هه موو شتیکم
به قسه ی ئه و بیت. ئه و قهت زگی به دایکم نه سووتا.

- به لام ئه گه به راستی نه یهیشته، به بروای من، باشتر وایه له
به رانه ریدا توندوتیژی نه نوینی. چونکه بوئی هه یه له مالدیدا به ره وپوری
کاره ساتیکه زور خراپتر بیبه وه...

ئارتور قسه که ی بری و لیبراوانه گوتی: قهت خراپتر نابیت! ئه وان هه میسه
له من بیزار بوون و بیزاریش ده بن... ئه و کاره ی که من ده یکه م
کاریگه ریبه کی وه های نابی. دوا ی ئه وه جیمز چون ده توانی نه هیلی بيم بو
لای تو؟

- ئه وهت له بیربیت که ئه و پرۆتییستانییه. باشتر وایه برووسکه یه کی بو
بنیری و ئیمهش تا هاتنه وه ی بیرورای ئه و چاوه روان ده بین، به لام کورم تو
ده بی له سه ره خو و دانبه خوداگر بی. ئه وه ی به لای منه وه گرنگ و جیی
بایه خه کرده وه ی تویه، جا خه لکی له تو بیزار بن یان خوشیان بوئی ئه وه
شتیکه دیکه یه.

ئه و ئاماژه کردنه هیند به نه رمی و سانایی به یان کرا که ئارتور ته نیا بریک
سوور هه لگه را و هه ناسه یه کی هه لکیشا و وه لامی داوه: «به لای ده زانم زور
سهخت و چه توونه».

مونتانی له پریکدا مژاری قسه که ی گوپی و گوتی: «له وه ی که
سه شه ممۆ عه سره که ی نه تتوانی بیی بو لام زور به داخ بووم پایا (ئارزو)ش
لیزه بوو پیمخوش بوو دیداریکت له گه ل ئه و هه بی».

- قهولم به خویندکاریک دابوو که بؤ کؤبوونه وهیه که بجم بؤ مالی ئه، که لهوی چاوه پروانم بوون.

- چ کؤبوونه وهیه که؟

ئارتوو بهو پرسیاره شله ژا و به تیکه لی و پیکه لیه وه گوتی: « له راستی دا... کؤ... بوونه وهیه که... نه... بوو. خویندکاریکی زانکؤ له جینوا وه هاتبوو و قسه ی بؤ ئیمه ده کرد. وهک... وهکوو کؤبوونه وهیه کی دهرسی و یانه بی وا بوو.

- سه بارهت به چی دوا؟

ئارتور دوو دل بوو: «پاپا ناوه که یم لی مه پرسه؟ چونکی به لئینیم داوه که...»
- هیچت لی ناپرسم، هه لبهت ئه گهر به لئینی نه ئینی کاریه کت داوه نابی هیچ شتی که به من بلئی، به لام پیم وایه ئیسته ئیتر ده توانی باوه رت به من هه بی.
- پاپا هه لبهت که بروام به تو هه یه. وتاره که ی ئه و سه بارهت به... ئیمه و بهر پرسیاره تی ئیمه، سه بارهت به خه لک... سه بارهت به خومان و ئه وه ی که ده بی یارمه تی بده ین به...

- یارمه تی کی؟

- کونتا دینی* ... و...

چی که ش؟

- ئیتالیا.

بیده نگیه کی دریزخایه ن بالی به سه ریاندا کیشا.
مونتالی رووی کرده ئه و و زور به برشته وه گوتی: ئارتور پیم بلئی، له که نگیه وه ئه و بیرۆکه یهت له میشک دایه؟»
- له زستانی رابردوو وه.

- له پیش مردنی دایکته وه؟ دایکت ئاگاداری ئه و باس و خواسه بوو؟

نا من ئه و کات... زورم بیر لی نه ده کرده وه.

- به لام ئیستا... زوری سه رنج ده ده یی؟

---

* - Genoa - شاریکی قهراغ ده ریای ساردنی ئیتالیا

** - contadini چینی وهرزیر له ئیتالیا دا

ئارتور چنگىكى له گولە ديژيتالپه كانى لى كرده وه و كاتى له ئهرزى دهروانى گوتى: «پاپا، كاره كه ئاوا بوو كه: له پايزى پابردوودا، كاتى كه خوم بو تاقىكردنه وه كانى ناو زانكو ئاماده ده كرد له گه ل زور له و خوئندكارانه ئاشنا بووم، له بىرتانه؟ به لى، بريك له وانه له گه ل من ده ستيان كرد به په يقين سه بارهت به... هه موو شتىك و بريك كتييشيان پى دام، به لام من زور سه رنجم نه دايه سه ر ئه و بابه تانه. هه ميشه له بىرى ئه وه دابووم زوو بگه رپمه وه مالى بو لاي داىكم. ده زانى ئه و له و ماله جه هه نده مه دا ته نيا بوو و ته نيا زمان و قسه ي جوليا به س بوو بو كوشتنى ئه و. دوايه له زستانيدا كه زور پيس نه خووش كه وت، ئىتر خوئندكاره كان و كتيبه كانم له بىر خوم برده وه و دواي ئه وه ش هه ر وه ك ده زانن ئىتر پيزام به يه ك جاره كى به جى هيشت. ئه گه ر ئه و بابه تانه له ميشكمدا مابان، داىكم ئاگادار ده كرد وه، به لام ئه وانه م يه كجاره كى له بىرچوو بوه وه. دوايه زانيم كه داىكم مردنه كه ي زور نزيكه - ده زانى تا دوا هه ناسه ي ژيانى له لاي ئه و بووم، زورترى شه وه كان به خه به ر بووم. - جماوارين به رورژدا ده هات تا من بتوانم وچانىك بدهم و سه ر خه ويك بشكىنم. به لى به دريژايى ئه و شه وانه بوو كه ئه و كتيبانه و وته ي ئه و خوئندكارانه م كه وته وه ياد. له دلى خومدا ده مگوت ئايا بىروبوچوونى ئه وان راست و دروسته و بليى بىروپراي مه سيح له و باره وه چون بى».

- ئه و داوايهت لاي ئه و ده ربىرى؟ وته ي مونتانلى زور به دلنبايه وه نه بوو.
 - به لى زور كات پاپا، له ئاستانه ي ئه ودا پارامه وه كه يان رينوئىنيم بكات يان لى گه رى له گه ل داىكمدا بمرم، به لام هىچ وه لامىكم پى نه گه يشت.
 - قه تيش تاقه وشه يه كت له و باره وه به من نه گوت. ئارتور من ئه و چاوه پروانبيهم له تو هه بوو كه بروات به من هه بى.

- پاپا خوت ده زانى كه بروام به تو هه يه! به لام شتى واهه ن كه پياو ناتوانى له لاي كه س بياندركىنى. پىم و ابوو كه س ناتوانى يارىده م بدات. نه تو و نه داىكىشم. من ده بى وه لامى خوم راسته وخو له لايه ن خوداوه به ده ست بىنم. ده زانى ئه مه له گه ل ژيان و روحي من تىك هه لپىچراوه.

مونتانی رووی وەرگیرا و روانییه تاریکایی ناو لقوپۆپی دارهکان. خۆرئاوا ئه وهنده لیل بوو، که جهستهی ئه و له نیوان چری دارهکاندا وهکوو داوه لیکێ رهش و تار له بهر چا و ون ده بوو.

له دواییدا به دردوڤنگیه وه لیلی پرسى: «دواى ئه وه؟»

- دواى ئه وه ... دایکم مرد. ده زانی من ئه و سى شه وهى ئاخى ته مه نى تا به یانى له په نايدا به خه بهر بووم و نه ده نوستم...

بى دهنگ بوو و بریک مات بوو، به لام مونتانی له جیگای خوی نه بزوا. ئارتور زور له سه ره خو دریزه ی به قسه کانی دا: «دوو رۆژ پيش ناشتنی ته واو حه په سا بووم. دواى ناشتنی دایکم نه خوش که وتم. له بیرتانه که نه متوانی بۆ ته لقینه که یشی له وى بم؟»
- به لى له بیرمه.

- به لى ئه و شه وه له جیگادا هه ستام و چوومه ژورى دایکم هه ر ته واو چۆل بوو، ته نیا خاچه گه وه که له شانشیندا بوو. له دلێ خۆمدا گوتم: به شکم خودا یاریده م بدات به ئه ژنوه له سه ر ئه رز دانیشتم و ئه و شه وه تا به یانى هه ر چاوه پروان بووم به یانى هه ر که وه خو هاتمه وه... پاپا بى فایده یه لى گه ری ناتوانم شى بکه مه وه، توانای ئه وه م نییه ئه وه ی دیتوومه بۆتانی بگێر مه وه... بۆ خو شم زه حمه ته که به ته واوه تی بزانه م چیم دیتووه، به لام ده زانه م که خودا وه لامی داومه ته وه، و ناوێرم له کارى ئه و خۆم لاده م.

هه ردووکیان بۆ ساتیک به بى دهنگی له تاریکاییدا دانیشتن. پاشان مونتانی گه راره و ده ستی نایه سه رشانی ئارتور وتى: «خودا نه کا که بلیم ئه و له گه ل رۆحی تۆدا نه دواوه. رواله تی خو ت له کاتی روودانى ئه و کاردا وه بیر بینه وه، به لام خه مبارى و نه خوشی و غایله یی دل ت له گه ل بانگه یشتنی به راستی ئه وت به هه له لى تیک نه چیت. ئه گه ر به راستی وى ستی خودا ئه وه بووه که له تاریکایی مه رگدا وه لامی تۆ بداته وه، سه رنج بده و ئاگادار به، خراپی لیک نه ده یته وه. ئه وه چ کاریکه که به ته ماى جى به جى بکه ی؟»

ئارتور هه ستایه سه رپى ده تگوت پرسى یار و وه لامیکى ئایینی دووپاته ده کاته وه به متمانه یه کی ته واوه وه وه لامی داوه: «که ژيانم له پیناو ئیتالیا دا

بهخت ئه كه م. ههول ئه دهم بۆ رزگاریی ولاته كه م له دهست ژیرچه پۆكه یی و چاره رەشی و كردنه دەرەوهی نه مساییه كان، تا به شكم ولاته كه م وهكوو كۆمارێکی ئازادی لی بیته و مه سیح تاقانه شای ئه و بیته.

- ئارتور ساتیک له وهی كه گوتت بیری لی بکه وه! تۆ ته نانه ت ئیتالیا ییش نیت.

- ته وفیری نییه، من خۆم ئه و خه ونه م دیتوو ه و ده بی خۆم به ختی ئه م ریبازه بکه م.

بی ده نگییه کی دیکه دایگرتن.

مونتالی به رامانیکه وه وتی: «هه ر ئیسته له سه ر قسه کانی مه سیح ده دوا ی...»، به لام ئارتور په ریه نیو قسه کانیه وه: «مه سیح ده لی که سیتی که ژیا نی به ختی ریگی من بکات دیسان ده ژیته وه.» مونتالی شانی به لقیکی داره که وه دا و ده ستیکی به چاوه کانیه وه گرت و له دوا یه دا گوتی: «کورم چه ند ساتیک دانیشه!»

ئارتور دانیشته، پاپا هه ر دوو ده ستی ئه وی له نیو دهسته گه وره و به توانا کانی خۆیدا گرت و گوتی: «ئه مشه و ناتوانم زیاتر له وه له گه ل تۆدا بدویم. چونکه چه ند جاریکی دیکه ش له گه ل ئه م کیشه یه دا ربه روو بوومه ته وه - تا ئیستا لیکم نه داوه ته وه - ده بی مه ودا هه بی تا فکری لی بکه مه وه دوا یه پتری قسه له سه ر ده که ین، به لام ئیستا داوات لی ده که م که شتیکت له بیر بی ئه گه ر له سه ر ئه م بیروبا وره تووشی کیشه یه ک بی یان بمری، به جاری دلی من تیک ده شکینی.»

- پاپا...

- نا، لیم گه ری ئه و شته ی که ده مه وه ی بیلیم با ته وای که م. جاریکم به تۆ گوتوو ه که له و دونیا یه دا هه ر تۆم هیه. پیم وایه مانای ئه م قسه یه باش تی ناگه ی. لاویکی وه ک تۆ باش ئه م وته یه تی ناگات. منیش کاتی له ته مه نی تۆدا بووم باشی لی حالی نه بووم. ئارتور تۆ بۆ من وه کوو... وه کوو.. کورپی خۆم وای. حالی ده بی؟ تۆ بینایی چا و و ئاواتی دلی منی، من حازرم گیانی خۆم دانیم تا تۆ هه نگا ویکی هه له هه ل نه هینییه وه و ژیا نته نه که ویته

خه تهره وه، به لام من هیچ کاریکم پی ناکری من به تو نالیم که قهول و به لئینییه کم پی بدهی، ته نیا ئه و شته م له تو دهویت و له بیرت بیت که به ته و اوه تی ئاگات له خوت بی پیش ئه وهی ههنگاو یکی مه ترسیدار هه لئینییه وه . ئه گهر خاتری دایکیشته له بهر چاو نییه که له و دونیایه ی دیکه دایه، له بهر خاتری من پتر ئاگات له خوت بی . باش بیر له ئه م کارهت بکه وه و جوان تی فکره .

بیر ده که مه وه .... و ... پاپا بو من و بو ئیتالیا بپاریوه .

له و بی دهنگیه دا چوکی دادا. مونتانیلیش دهستی خسته سه ره سه ری ئارتور که دایه و اندبوو . له دوایه دا ئارتور هه ستایه سه ری . دهستی ئه وی ماچ کرد و به هیوری به دریزایی چیمه نه که دا که شه ونمی له سه ر نیشتبوو که وته ری . مونتانیلی به ته نیایی له ژیر داره که دا دانیشته و روانییه تاریکییه که ی به رده می خوی .

له دلی خویدا گوتی: ئه وه توله سه ندنه وهی خودایه که به سه ر مندا باریوه، هه ر وه کوو به سه ر داود* دا باری. من که ئه و جیگا پاک و بی گه رده م گلاو کرد و جهسته ی ئه وم به و دهسته پیسانه م گرتوو. هه رچه ند ئه و به سه بر و به زه بر بووه و ئیستاش سه بر و لی بورده یی ته واو بووه .

ئه گه رچی تو ئه و کارهت له نه نیدا کرد، به لام من ئه و کاره م له بهر چاوی هه موو ئیسرائیله کاندایه کوو روژ نیشان دا. مندالیکی که له تو له دایک ده بی دلنیا به ده مرئ** .

---

* . پاشای ئیسرائیل که خودا غه زه بی به سه ردا باراند چونکه نامرویی له گه ل ئه فسه ریکی خوی کرد

و هاوسه ره که ی لی فریودا (ئینجیل)

** . برگه یه ک له کتییی ئایینی و ئاسمانی .

ئاغای جیمز بیړتین رای زېبراکی په سندنه کرد که «له گهل مونتالی به دوری سویسرادا بسوورپینه وه». ئارتور ئه و دژایه تیه تونده ی ئه وی زور زالمانه دهدیت له مهر سه یاحه تیکی گیاناسی و بی خه تهردا، ئه ویش له گهل ماموستایه کی پیری ئایینی دا، که هیچ هویه کی بو ئه و دژایه تیه نه دهدیت. هر له و کاتدا، ئه و کاره ی ئه وی له سهر کار تیکردنی دهمارگرژی ئایینی یان ره گزی ده زانی؛ به لام بیړتینه کان گوئیان به و قسانه نه ده بزوت و به رابردووی روشن بیرانه ی خو یان دهنازین.

هه موو مالباتی بیړتین و کورپه کانی هر له کاتی دروستبوونی شه ریکه ی خو یانه وه خاوه نی پاپوره کانی نیوان له نندن و لیگهورن بوون، که پتر له سه ده یه ک به سهر ته مه نی ئه و شه ریکه یه دا تیده په ری. ئه وان پرؤتستانییه کی وه فادار و کونه پاریز بوون. له سهر ئه و بروایه بوون که جه نته لمه نیکی به ریتانیای ته نانه ت له گهل لایه نگرانی پاپاش ده بی هلس و که وتیکی باشی هه بی. گه وره ی مالی کاتی زانی ناتوانی به په به نی ههل کات. ژیانى هاوبه شی له گهل ماموستای منداله چکوله کانی خو ی که ژنیکی زور جوان و کاتولیک بوو پیکه یئا. دوو منداله گه وره که ی به ناوی جیمز و توماس به بوونی زېردایکیان که توزیک له وان گه وره تر بوو زور خو شحال نه بوون، به لام به نابه دلی و به ناچارى شانیان دایه بهر قه زاوقه ده ری خودایى.

دوای مردنی باوکیان ژنه یئانی برا گه وره که یان ئه و که ش وهه وایه ی مالی لئ ئالوزتر کردن، به لام هه ردوو برا که زور پیاوانه هه ولیان دابوو تا گلادیس ماوه، له به رانبه ر جولیا دا پشتیوانی لئ بکه ن و سه باره ت به ئارتوریش به رپرسیاره تیبیه که ی خو یان به جی بیئن. ئه وان دلسوزی بوون و هه ر

سهرزاره کی خوشیان نه ده ويست. سه بارهت به وي دل ئاوا و ليبوردينان هه بوو. به گشتي پوول و پيداويستيه کاني ژياني ئه ويان ئاماده ده کرد و له گه ران و کاري دلخوازي خوشيدا ئازاد بوو.

هه ر به و بونه يه وه ئارتور له وه لامی نامه که ی خویدا "چهک" یکی به نکی بو هاتبوو. بو خه رج و مه خاريج ئيزنیشی پیدرابوو چونی پینی خوشه به دلی خوئی که لک له پشووه که ی وه رگری. ئه و ناوه ی پووله که ی دانا بو کرینی کتیبی گیاناسین و ئه لبومی ره گ و ریشه ی وشکراوی گیاکان و له گه ل پاپا چوو بو هه وه لین گه شت و سه یاحه تی خوئی له ئالپ.

له ناوچه ی ئالپدا مونتانی له جاران زور خوشحال تر بوو له وه ی که ئارتوری له گه ل دایه به هوئی وتویژی ئه وان له باخه که دا، خوئی ته کاند و ورده ورده هئورتر بووه وه و ئاماده تر بوو تاکو پتر سه رنج بداته مژار و وه زعه که.

ئارتور لاویکی تازه پی گه یشتوو و که مئه زمون بوو وهه روا به ئاسانی له ته مای خوئی پاشه گه زنه ده بووه وه، به لام بی گومان هیشتا ده رفه تی ئه وه هه بوو که به نه رمی بیدوینی و به به لگه وه رازیی بکه ی له و ریگا پر مه ترسیه ی که تازه هه نگاوی به ره و ئه وی هه لینابوو بکشیته وه.

هه ردووکیان ته مایان وابوو چه ند رۆژیک له ژینیفدا بگه رین، به لام ئارتور هه وه لین جار بوو ئه و شه قامه رووناکانه ی ده دیت و ئه و سه یرانگا خوش و پر له توریستانه ی شاری ده بینی بریک مات بوو. مونتانی به ده م پیاسه کردندا ئه وی له ژیرچاوه دییدا بوو.

کارینۆ ئیره ت پی خوش نییه؟

- نازانم له وه ی که له زهینی خویدا له بهر چاوم گرتبوو فره قی زوره. به لی

گولایوکی زور جوانه و وینه ی ئه و ته پکانه م خوش ده وی.

ئه و دوورگه یه ی که ئه وانی لی بوون ناوی «پوتو» بوو. ئارتور ئاماژه ی کرد بو لیواری دووردریژی ده ریا و گوتی: «به لام شار لیواولیو له زریقه و بریقه دایه شیوه ی ژيانی پرۆتستانی و له خوړازی بوونی پیوه دیاره. نا - ئیره م پی خوش نییه. به دیتنی ئیره ده که ومه وه یادی جولیا».

مونتائلی پئی که نی: «فه قیره، چند دلته نگه! خو ئیمه هاتوینه ته ئیره بو سهیران. دهی که وایه بو لیره دا بمینینه وه، چاکوایه ئه مپوکه به و لوتکه یه رکه نه* سهیرانکی سهر ئه م گولاوه بکهین و سبهینی به یانیش به رهو کویستان هه لزنین؟»

- به لام پاپا خو تو ده تو یست لیره بمینیه وه!

- پولهی ئازیزم من ئیره م زور دیتووه. دلخوشی من و سهیرانی من شادیی تویه بو کویت پئی خوشه با برۆین؟

- ئه گهر به راستی فه رقیکی بو ئیوه نییه، پیم باشه به سهر لیواری ئه م چومه دا هه تا سهر سه رچاوه که ی برۆین.

- پین؟

- نه خیر ئاژو، چومه که زور خورینه.

- که وایه بو شاموئیکس ده چین. پاش نیوه رو به و لوتکه باده وه که کورته سهیرانکیان کرد. گولیکی جوان بو. ئاوه لیل و مه نده که ی گوله که که متر کاریگه ری له سهر ههستی ئارتور هه بو. ئه و پهروه ده یده م ده ریای نیوه راست بو، به شه پۆل و پیلی شینی ئه وی راهاتبوو، به لام ئاوی سه رکنیش و خورینی زور خوش دهویست و خورینی و به ته وژمی ئه و ئاوه سه هولاوه یه که جار که یف خوشی ده کرد. ده یگوت: «به هه موو توانای خویه وه به رهو پیش ده روات».

سبهینی ده مه ده می به یانی به رهو شاموئیکس که وتنه ری. هه ر که وتنه ری له ده ره وه ی شار ئارتور به دیتنی ئه و مه زرا سه رسه وز و به پیت و به ره که تانه که له شیوو دۆلێکدا بوو زور خوش حال بوو.

به لام هه رکه به رهو ریگا پیچه لاهو پیچه کان هه نگاویان نا که له نیوان ته پکه گه وره و بچوکه کاندای بوو و بی دنگ بوو و قیت وقوز و به برشت ملی ریگای بری له سینت مارتین به ولاره ورده ورده له دۆله که هاتنه سه ری. بو پشوودان ده چوونه خانوه دارینه کانی قه راخ ریگا یان ده چوونه ئه و دیهاته چکوله کویستانیانه. دوایه هه زیان له کوئی بوایه به رهو ئه وی وه ری ده که وتن.

* - باده وه ی گه می و لوتکه

ئارتور به جوانی سر و وشت و دیمه نه که زور شاد و به که یف ببوو. هر که تووشی هه وه لاین تافگه بوو، نه وه نده که یفخوش و خوشحال بوو هر که سیک بیدبایه پراویری شادی ده بوو، به لام هر که له لو تکه به فراویه کان نزیک ده بوونه وه، نه و خوشحالی و شاگه شکه بییه ته واو ده بوو و ده که وته مالی فکره وه نه م حاله ته له لای مونتانی زور نوئ و تازه بوو. ده تگوت پیوه ندییه کی قورس و قایمی هه یه له گه ل کوستانه کان. مه و دایه کی چند کاترمیری له جه نکه له تاریک و پر رهمز و رازه که ی سنۆبه ره کاندا که دهنگی ده داوه بی هه ست و خوست داده نیشته و له که لینی راست و بلیندی سنۆبه ره کان هه ده پروانییه تیریژی زیرینی خور، که ده که وته سه رکولمی ره وه ز و شاخه کان. مونتانی به ناره حه تی و خه مۆکیه وه چاوی لی ده کرد. رۆژیکیان مونتانی که سه ری له سه ر کتیه که هه لبری سه یری کرد نه وه ئارتور سه عاتیک زیاتره که هه روا له سه ر سه وزه لانییه که له په نای نه وه وه راکشابوو و به چاوی کراوه وه ده پروانیته به رینایی ئاسمانه سامال و پروونا که که.

پی گوت: «کارینۆ، خۆزگه هر شتیکی تو ده بیینی پیشانی منیشت دابایه». بو حه سانه وه لایندا دییه کی ئارام که له نزیک تافگه ی دیوز بوو. ریگا تاییه تیه که یان ون کرد بوو و ئیستاش که له ئاسمانی سامال و بی گه ردا رۆژ ئاوا ده بی، به هیوای دینتی تیشکی جوانی سه ر ئالپ به ره و لو تکه کانی نه وئ و دوندی مین بیلان و نزاریکی که به داروده ون و سنۆبه ر ته نرابوو هه لزان. ئارتور که له چاوانیدا رامان و سه یره سه رسوورمان ده باری به ره و لو تکه ی ده پروانی.

- چ ده بینم پاپا؟ زینده وه ریکی گه وره و سپی پۆش که له شینایی ئاسماندا زه ق ده کاته وه که نه له دروستبوونی ئاگادارین و نه له کو تاییشی. ده بیینم و لیی حالیم که له میژ سه له چاوه پروانی بینینی روحی خودایه. هه ره کوو نه وه ی که له پشت شوشه یه کی لیله وه ده بیینم. مونتانی هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «منیش سه رده مانیک نه و شتانه م ده دیت.»

- ئىستا ئىتر ئەوانە نابىنيت؟

- نا ئىتر ئەوانە نابىنم. چونكى من دەزانم كە ئەوانە ھەن، بەلام بە چاۋ

ناتوانم بيانىنم، من زۆر شتى دىكە دەبىنم.»

- شتى دىكە چىن كە دەيانىنى؟

- من، كارىنو؟ ئاسمانى شىن و لووتكەى پىرلە بەفر - ئا ئەمەيە ھەموۋى

ئەو شتانەى كە من لەم بەرزايىيەدا دەبىنم، بەلام لە خوارىدا شتى دىكەش ھەيە.

ئامازھى بە دۆلەكەى خوارى كىرد. ئارتور ئەژنۆى داداۋ، لە سەر لىۋارى پەۋەزە گەۋرەكە پوانىيە خوارى، دارە سنۆبەرە گەۋرەكان كە لە تارىكايى درەنگانى ئىۋارىدا پەش و تار دەچۈنەۋە، ۋەكوۋ پاسەۋانىك، بە درىژايى لىۋارى پوۋبارەكە قىت پراۋەستابون. ئەۋەندەى پىنەچۈۋ كە پۇژ ۋەكوۋ سىكلىكى ئاگرىن لە پىشت كىۋىكى مشارىي بىرگەبىرگەۋە پۇچۈۋ و بە دۋاى خۇيدا پروناكىيەكەشى داكىشا، دەتگوت ژىن لە سەر سنگى سىروشت كۆچى كىردە. ھەر لەۋ كاتەدا زىندەۋەرىكى پەش و مپومۇچ و ترسناك بە كۆشىكى پىر لە چەكى خەيالىيەۋە لە سەر دۆلەكەدا بەدەرەكەوت. شاخى تىژۋىلىندى كىۋە وشكەكانى پۇژئاۋا لە ددانى دىۋودرنجىكى گەۋرە دەچۈۋن كە لە بۇسەى نىچىرىكدايە و خۇى مەلاس داۋە تا نىچىرەكەى بەرەۋ قوۋلايى دۆلەكە پاكىش بىكات، ئەۋ دۆلەى كە بە تارىكايى جەنگەلەكەۋ زىقە و ھەرا داپۇشراۋو. سنۆبەرەكان كە ۋەك لىۋى تىژى خەنجەر بە رىز پراۋەستابون و نەرم دەدوان: «بەسەر ئىمەدا خۆت فرىدە!» سىلاۋىش لە قوۋلايى تارىكە شەۋەكەدا دەيگوراندا و دەيلووراندا و شلەژاۋ لە ناھومىدىيەكى درىژخايەندا بوۋ. بە دايم خۇى بە ئەم بەروئەۋبەرى دىۋارەكانى زىندانەكەى دادەكوتا.

ئارتور بە ترسىكەۋە ھەستا سەر پى و لە لىۋارى ئەۋ تاشەبەردە گەۋرانەۋە چۈە ئەۋلاۋە و وتى: «پاپا! ۋەكو دۆزەخ ۋايە.»

مونتالى بە ھىۋرى ۋەلامى داۋە: «نا كورم، ئەۋەش ۋەكوۋ پۇحى ئىنسان

ۋايە»

- ۋەك پوحيانەتى ئەۋ كەسانەى لە تارىكايى و ژىرسىيەرى مەرگدا

دادەنىشن؟

- وهکوو روحی ئەو کەسانەى کە هەموو پوژژى له شەقام بە تەنیشتتدا رادەبرن.

ئارتور بە دیتنى سىنبەرەکان لەرزى. تەپ و مژىكى لىل لەبەينى دارەکاچەکاندا پىاسەى دەکرد. وهکوو روحىكى ئاوارە، کە بە هىچ شتىک سوکنایى نەدەهات. دەپروانىیە هەولى بى ئاکامى لافاوهکە. له پرىکدا ئارتور گوتى: «چاولیکە ئەو خەلکەى کە له تارىکاییدا کەوتوو نە پى، روشنايهکى گەورەيان دیتوو».

لووتکە بەفراويهکان له نىوان گرکانى سوورى خۆرئاوا بووندا دەسووتان. ئەو کاتەى کە درەوشانەوهى تيشكى سوور له سەر لووتکەکان بىرەنگ بوو، مونتالى پووى خۆى وەرگىرا و دەستى نایە سەرشانى ئارتور و هەلىساندە سەرپى:

- وەرە کارينو، ئىتر تيشكى خۆر تەواو بوو، ئەگەر زياتر لەوه پراوهستين له تارىکاییدا پىگاکە ون دەکەين.

ئارتور سەرى وەرگىرايه سەر لووتکە بەرز و بەفراويهکە کە لەبەر زەردەى کزى پوژئاوا دەدرەوشانەوه و گوتى: «وهکوو جەستەيهکى مردوو وایە.» هەردووکیان بە وردى بە نىو تارىکایى دارەکاندا هاتتە خوارى، چوونە نىو ئەو کۆختەيهى کە قەرار و ابوو شەوئى لەوئى بمىتنەوه. مونتالى دواى ئەوهى چۆوه ئەو ژوورەى کە ئارتور له سەر مىزى شىوخواردن چاوه پى دەکرد ئارتورى دیت کە خۆى له بەندى خەيالەکان دەرھىتاوه و تەواو بۆتە کورپىکى دیکە. - ئاى، پاپا وەرە ئەو سەگە چاولیکە! له سەر پاشووى سەما دەکات.

چەندە شەيدای ئەو خۆرئاوا سوورەلگە پراوه ببوو، ئەوەندەش شەيدای کارە هونەرپەکەى سەگەکە ببوو. خانە خوئىيەکەيان بە بەرھەلپىنەى سىپى و بە بازۆلەى قەلەو و گۆشتنىیەوه دەستى له کەلەکەى نابوو، کاتى کە ئارتور کايەى له گەل سەگەکە دەکرد لىو بە بزە لەو لاوه پراوه ستابوو و بە زمانى خۆمالى خۆيان بە کچەکەى گوت: «بەم کارەى کە ئەو دەیکات، هەر کەس ببىنیت پى وایە ئىتر هىچ فکر و خەيالنىکى دیکەى نىیە، ئەم کورپە چەند جوانیشە.»

ئارتور وەككوو كچۆلەيه كى قوتابخانه بهو قسه يه سوور هه لگه را، و ژنه ،خانه خوئييه كه ديتى له قسه كه ي ئه و تى گه يشتوو به و شله ژاوييه ئه و پيگه نى و چوو ه دهر وه. له كاتى شيو خوار دندا ئارتور هه ر باسى كه ژه وانى و سه يرانى گياناسينى كرد. بى گومان ئه و فكر و خه يالانه كار يگه ريبى له سه ر هه ست و خوار دنى ئه و دانه نابوو.

سبه ينى به يانى كاتى كه مونتالى له خه و هه ستا، ئارتور له وي نه مابوو. ئه و پيش تا وه لات چوو بووه ئه و له وه رگه و به رزاييانه تا «ياريدى گاسپار بدات بۆ ئه وه ي بزنه گه له كه به ره و به رزاييه كان ببات»، به لام تازه مي زى خوار ده منى به يانينان ئاماده كر دبوو، كه ئه و له كاتى كدا كچى كى سى سالانه ي ئه و ديبه ي له سه ر قه لاندوشى دانا بوو، به چه پكه گولي كى مه زراوه به بى كلاو زۆر به په له خۆى كرد به ژوور يدا. مونتالى ليو به بزه سه رى هه لينا. ئارتورى ئيستا جياوازييه كى زۆرى هه بوو له گه ل ئارتورى ئارام و له سه ره خۆى پيزا و ليگه ورن.

- هه تيوه شيته له كوئى بووى؟ به گه ده ي به تاله وه له و كيوانه ده گه رپى؟
ئاي پاپا، زۆر خۆش بوو! چيا كان كاتى تا وه لاتن زۆر پر شكۆن و تنۆكى شه ونمه كانيش زۆر جوانن! چاو ليكه ن چه كمه ته ر و قورا وييه كه ي هه لينا.

- بريكمان نان و په نير له گه ل خۆمان بردبوو، له مه زراش شيرى چه ند بزنيكمان دوشى، ئاي چه نده پيس بوو! به لام هيشتا برسيمه. بريكيشم بۆ ئه م كچۆلەيه ده وي... ئانيت هه نگوين ده خۆى؟

كچه كه ي له سه ر ئه ژنۆئى خۆى دانا بوو، پيگه وه گوله كانيان ريك و پيك ده كرد. مونتالى ره خنه گرانه وتى: نا، نا! نه خۆشكه وتنى تو، من ناره حه ت ده كات. خيرا برۆ جل و به رگه ته ره كانت بگوره. ئانيت وه ره بۆ لاي من. له كوئوه ئه م كچۆلەيه ت هينا وه؟»

- لاي گه ره كى سه رووى ديوه، كچى ئه م پياويه كه دويني ديمان -
پينه چى ديبه كه شه، چاوه كانى زۆر جوانه، كيسه ليكى له گيرفان دايه ناو يشى ناوه كارولين.

ئارتور دواى گۆرپىنى گۆرهوييه تهرهكانى، كاتى بۆ خواردىنى نانى بهيانى هاته ژورهوه، ديتى كه كچهكه له باوهشى پاپا دايه، سهبارهت به كيسهلهكه كه به دهسته قهلهوهكانى بهرزى كردبووهوه چهنهوهرى بۆ پاپا دهكرد تا «ئاغا» كيسهلهكهى پى جوان بيت كه خيرا خيرا لاقهكانى دهبزواند.

كيژهكه به ئاخافتنى خومالى و ناوچهبييهوه كه له زور شتى تينهدهگهيشت گوتى: «ئاغا چاو له پوتينهكانى كارولينو كه ن!»

مونتانلى كهوته كايهكردن له گهل مندالهكه. دهستى به سهروقژى داهيتنا، كيسهله ئازيزهكهى ئهوى پى جوان بوو. ههقايهتى خوشى بۆ دهگيرپاوه، خانهخوييهكه كاتى بۆ كوكردنهوهى سفرهى سهر ميزهكه هاته ژورهوه، به سهرسوورمانهوه ديتى كه ئانيت گيرفانهكانى ئاغاي مونير كه جلوبهركى مهلايانهى له بهر دابوو، دهر دهكيشى و دهپيشكى.

ژنهكه گوتى: «خودا مندالهكان فيردهكات كه چون مروقه باشهكان بناسن. ئانيت ههميشه له غهريبهكان دهترسا، بهلام له لاي جهنابتان غهريبي ناكات. شتيكى سهير نيبه! ئانيت به ئهژنوو له بهر دهم ئاغادا دانيشه. تا نهپوويشتون - دوعاي خير و چاكهى لى بخوازه، بهختهوهرت دهكات.»

دواى چهند كات ژميريك كاتى له مهزرا بهرروژهكاندا پياسهيان دهكرد ئارتور پووى له پاپا كرد و گوتى: «پاپا تا ئيستا نهمدهزاني دهتواني ئاوا به هينورى له گهل مندالهكاندا يارى بكهى. كچولهكه له و كاتهدا چاوى له تو ههلنهدهبرى. دهزاني، به برىوى من....»

- چى؟

- تهنيا دهمويست بليم كه... زور جيگاي داخه كه كليسا ناهيلىت قهشهكان هاوسهريان ههبي. باش نازانم بۆچى. پهروهدهكردنى مندال كيسهيهكى زور ههستياره، ئهگهر مندال ههر له ههوهلهوه كارىگهريى كردهوه باشهكانى له سهربي، له ژياندا رهنگدانهوهى باشى دهبي به برىوى من، پياويك كه ژيانى پراوپر بى له كاروكردهوهى باش و شياو، دياره زور شياوى ئهوهيه بيته باوك، ئهمن دلنيام ئهگهر ئيوه بهلينيستان نهدابايه... ئهگهر ژيانى هاوبهشيتان بيكههيتابايه... مندالهكانتان زور...»

- سس!

ئەم وشەيە ئەو ھەندە خىرا بەيان كرا كەوا ديار بوو ئەو بى دەنگىھى دوایی زۆردرېژخايەنتر دەبوو. ئارتور بە دىتنى پوخسارى تىكچووى مونتائلى شلەژا و دريژەي بە قسەكەي دا: «پاپا بە برۆاي ئىوھ من لە ھەلە دام؟ ھەلبەتە رەنگە وا باشتر بى، ئەو جوړەي كە من پىم وايە سروشتيە دەبى وردبىنانە تر لىي بكولمەوھ».

مونتائلى لە سەرەخۆ وەلامى داوھ: «پىم وايە باش لە ماناي ئەوھى گووت تى ناگەي. چەند سالىكي ديكە كە دابى بىروپايەكي جيا لەمەت دەبى. ئىستا باشتر وايە پىكەوھ باسى شتىكي ديكە بكەين».

ئەم كەلپنە يەكەم جياوازيى بىروپاي نىوانيان بوو كە لەم پشودانەدا بالى دەكىشا بە سەر ئاسايش و مەندى و ئارامى نىوانيان.

شامۆنيكسيان بەجى ھىشت و لە رىگاي تىت - نوورا بەرھو مارتىنى كەوتنە رى. بە ھۆي گەرما تاقت پروكپنەكەوھ لە مارتىنى بۆ پشودانىك لايان دا.

كە نانى نيوھرۆيان خوارد لە بەر سىبەرى فىنكى ھوتلەكە دانىشتن كە دوور بوو لە گەرمای ھەتاو و دەپروانىيە ھەموو دىمەنى كوستانەكە. ئارتور قوتووى گياكانى* دەرھىناو كەوتە وتوويژىكي گەرمى گياناسى بە زمانى ئىتاليا.

لە ساباتي ھوتلەكە دوو بەرىتانيايىشى لى بوو - يەككيان خەرىكى وىنە كىشانەوھ بوو و ئەوى ديكەشيان بى سەرنجدان بە دەورووبەرى خەرىكى چەنەوھرى بوو بى ئەوھى بە بىرى دا بىت كە ئەم دوو نەفەرە بيانىيەي پەنایانەوھ زمانى بەرىتانياي دەزانن يان نا.

- وىلى لە رەنگکردنى ئەم تابلۆيە دەست راگرە. وىنەي ئەم كورپە ئىتاليايە بكىشەوھ كە شەيداي لەت و كوتكراوھى ئەو دارەي پەنایەتى، رىك چاو لە خەتى برۆكانى كە! تەنيا بەجى ئەم زەرەبىنە، خاچىك و بە جىگاي ئەو كۆت وشەلووارە قولەيە، توگايەكى** پۆمى دانىي تا وىنەي مەسىحىكى چاخى ئىمپراتورى پۆم نىشان بدات.

---

* - ئەو قوتووهى كە گيا جوړاوجورەكانى تىدا رادەگىرى.

** - لىباسىكى ھاودامىنى دريژى پۆمى.

مەسىھەكانى دەورەى ئىمپېراتورى پۆم ھەر بېوا و نەيەتەوہ. كاتى خواردىنى فراوین لە پەناى ئەو لاوہ دانىشتم. چەندە دلخووزى ئەو بژارى پىسى گياكان ببوو، ھەرئەوئەندەش شەيداي ئەو مريشكە سوورەوہ كراوہ بوو، بړيک جوانە، رەنگىكى زەيتونى جوانىشى تىدا ديارە، بەلام ناگاتە قەدەر باوكى.

- كىي؟

- باوكى كە رېك پووبەرووى تۆ دانىشتووہ، يانى تۆ ئەوت وەبەر چاو نايە؟ زۆر شكۆدار و بەرپزە.

- بەلى پەيكەرىكى پىروۆزە! يانى كاتىك قەشەيەكى كاتولىك دەبىنى ناي ناسى؟

- قەشە؟ تۆخودا ئەمە قەشەيە! راست ئەكەى. لە بىرم چووبووہوہ.

سویند و دروشمىكى داوینپاكى و ئا لەم جوړە شتانه ئىتر، جاكەوايە بە دلىكى پاكەوہ لى دەروانم و گريمان كە برازاي ئەوہ.

ئارتور بە چاوى گەشاوہوہ چاوى ھەلينا و لە ژيەر ليوہوہ گوتى: «ئەو خەلكە چەندە بىعەقلن! بەلام زۆر دلوفانن كە دەلین منيش وەكوو تۆ وام؛ خۆزگە بە راستى برازاي تۆ بام - پاپا چ باسە رەنگتان تىكچووہ!»

مونتالى بەسەر پيوہ راوہستابوو و بە دەنگىكى زۆرھيور لە گەروودا گوتى: «سەرم لە گىژەوہ دى. پىموايە ئەمۆ بەيانى زۆر لەبەر تاو مامەوہ. كارينو من دەچم رادەكشىم ھىچ نىيە گەرما كەمى گىژى كردووم.

ئارتور و مونتالى پاش ئەوہى دوو ھەوتوو لە لىوارى گۆمى لوميراندا مانەوہ، لە رىگاي گەردەنەى «سىنتگتارد» وە گەرانەوہ بو ئىتاليا. لە كاتى سەيران و گەشتەكەياندا كەش و ھەوا لەبار بوو، ھەر بۆيە زۆر سەياحەتتىكى خۆشيان لەم لاو ئەولادا كردبوو.

بەلام ئىستا وەك ھەوہلى كەيفخۆش و سەرىحال نەبوون. مونتالى زۆر جار خۆى دەدزيەوہ لە ترسى «وتووژيىكى زۆرتەر» ئەگەرچى لەو پشووئەندا ھەولتىكى باشى بو ھەلكەوتبوو. لە دۆلى ئاژودا كە لە ژيەردارى بەروو دانىشتبوون بە ئەنقەست خۆى لەو ئاخافتنانە دەبوارد. پىوابوو شىرنابى و تامەزرۆى دىتنى سروشتى ئالپ بەو وتووژانە تال و ناخۆش

دەبىي بە تايبەت كە ھەستى ناسك و ھونەرمەندانەى ئارتورى دەھەژاند جا بۆيە ئەو كارەى لا زۆر زالمائە بوو.

لەو پوژدەو كە لە مارتىنى بوون ھەموو جارى بە خوى دەگوت: «ئەمروكە قسەى لەگەل دەكەم» و ھەموو شەويكىش دووپاتى دەكردەو «بەيانى دەيدوئىم.»

ئىتر وردە وردە سەيران و گەشت بەرەو كۆتايى دەروئىشت و ديسانىش ئەو دووپاتى دەكردەو: «بەيانى، بەيانى» وا ھەست دەكرا دۆستايەتییەكەيان وەك جارەن گەرم و گورنەبوو - وادياربوو پەرژىنىكى ناديار كەوتبوو ە نيوانیانەو ە - ھەر ئەو ھويانە مونتالى لە بىدەنگيدا راگرتبوو، تا ئەو ەى كە لە دوابين شەوى مانەو ەى گەشتەكەياندا واتى گەيشت كە ئەگەر بە تەماى قسە كردن لەگەل ئارتور دايە دەبى ھەر ئىستا دەست پىبكات. برياىر و ابووكە شەوى لە لوگانو بمىننەو ە و بەيانى زوو بەرەو پىزا بكەونە رى. لانىكەم ئەو دەبوو ئەو ەندەى لى حالى بوايە كە رىگاي پىر لە كەند و كۆسپ و ھەوراز و نشىوى راميارى ئىتاليا چەندە جگەرگۆشەكەى بە دووى خويدا كىشاو ە.

دواى پوژئاو بوون بە ئارتورى گوت: كارينو، باران تەواو بوو ە ئەو ە دەرفەتتىكى باشە بۇ دىتنى گۆلەكە (دەرياچە) بابچىنە دەرى دەم ھەوى قسەت لەگەل بكەم.

بە درىژايى كەنارى ئاوەكەدا بە پىاسەكردن چوونە جىيەكى چۆل و بىدەنگ. لە سەر دىوارىكى بەردى ئەوى دانىشتن. لە پەناياندا گولتىكى شىلان روابوو كە بە ميو ەى سوورى دارىكى سەرووى خويەو ە داپوشرا بوو، دووسى دانە گولخونچەى نەپشكووتووى رەنگ ژاكاو. بە لقى سەروويەو ە شور بىو ە، بە ھوى قورسايى تنۆكى باران مات و ژاكاو بەم لاوئەولادا دەكەو ەت - لوتكەيەكى چكۆلە بە سەولى سپى و جوانەو ە لە سەر ئاوى شىنى گۆمەكە بە ھىورى بە دەم شەنى فىنكى شەو ەو ە لە جوولەدا بوو ە ئەو ەندە رووناك و وردىلە و جوان بوو كە دەتگوت دەنكە زيوينەكانى گولتىكى بابردەلەن كە بە سەر ئاوەو ە ھەلو ەدا بوون. پەنجەرەى مالە شوانىكى كە لە سەر كىوى «سالواتور» دا بوو. چاوەزىپىنەكانى خوى ھەلھىتا. گولە

سوورهکان له ژیر چهتری هوره کپ و بی جوولهکانی مانگی سپتامبردا سهریان دانهواندبوو و خهوتووبوون. ئاوی نهرمی گووم له سهر خیزه لانی قهراغ گوماوه که به دم چهیرانی نهرمی شنهی باوه به ئه سپایی له گهل وشکانیدا دهوا. مونتالی وتی: ئه مه ته نیا دهر فه تیکه و ده توانم له گهل تو دا بدویم. چونکه تا کاتیکی زور دور نات بینمه وه. چونکه تو ده گه ریته وه سهر ئیشی زانکو و لای هاوریانت. منیش له م زستانه دا به کاروباری زوره وه سه رقال ده بم. ئیستا زور به روونی ده مه وی بزنام هه لوئیستی ئیمه له به رانه ر یه کتردا ده بی چون بی. جا که وایه...» بریک راوه ستاو دوایه به ئارامی دریزه ی به قسه کانی دا: «ئه گه ر پیت وایه که ده توانی وه کوو رابردوو متمانه ت به من هه بی. داوات لی ده که م له سهر ئه و مژاره ی ئه و شه وه ی که له باخی سیمیناریدا گوتت زورتر له سهری بدویی. پیم بلیی تا چه نده تیکه لاوی ئه م بیروکه یه بووی.»

ئارتور چاوی له ئاوه که کرد به بی دهنگی گویی دایه و قسه ی نه کرد. مونتالی دریزه یدا «ئه گه ر ده کری پیم بلیی که ئایا تو خو ت پابه ند به بریاریک کردوه و یان... به هه ر شیوه یه ک.»
 - پاپای خو شه ویست شتیکی وانیه پیت بلیم من خو م به شتیکه وه نه به ستووه ته وه! به لام پینه ندی قه ول و به لینییک هه م.
 - تی ناگه م....

په یمان و به لینییه کان چ قازانجیکیان هه یه، خو ئه وه په یمان نییه که ئه و خه لکه ی لیک نزیک کردوه ته وه. ئه گه ر مرو ف سه باره ت به شتیکی هه ستیکی تاییه تی هه بیته، ئه م هه سته ئه بیته پردی پیوه ندی تو و مه به سته که ت، به لام ئه گه ر وه ها هه ستیک له ده روونی ئه ودا نه بیته هیچ هه ودا و په یمانیک ناتوانیت ئه و پیوه ندی و پرده ت بو هه لبه ستیت.

- یانی مه به ستت ئه وه یه که ئه م شته - ئه م هه سته - هیچ په شیمانیه کی له دوا نییه؟ ئارتور ئه و شته ی که ده بلیی بیرت لی کردوته وه؟
 ئارتور گه راوه و ریک چاوی بریه چاوی مونتالی.

- پاپا له منت پرسى ئاخۆ دەتوانم متمانەم بە تۆ ھەبیت. ئایا ئیۆھ دەتوانن متمانەتان بە من ھەبیت؟ بە راستى ئەگەر بابەتیک ھەبایە ھەتمەن پیمدەگوتى، بەلام پەیقین لە سەر ئەم بابەتە بىفایدەیه، ئەوھى ئەو شەوھ پیت گوتم ھەر لە بیرمە، قەتیش لە بیرم ناچیتەوھ، بەلام من دەبى رپوشوینى خۆم بدۆزمەوھ و بە شوین ئەو تیشکەدا برۆم کە دەیبینم.

مونتانی خونچەیهکی لە گولە شیلانەکە لى کردەوھ و ھەموو پەرەکانى ھەلۆھراندى و خستىھ ئاوەکەوھ.

- کارینو تۆ راست دەکەى. بەلى ئیتەر لە سەر ئەم مەبەستە نادوین، واویدەچى کە بەراستى وشەکان کۆلن - زۆرچاکە، زۆرچاکە با برۆینەوھ مالى.

پایز و زستان بهیچ هیچ رووداو و پیشهاتیک تی پهری. ئارتور خه ریکی موتالاکردن بوو و کاتی بیکاری و بۆشی زۆر که م بوو. ئاخه که ی کارهکانی خۆی واریک و پیک کرد تا له هه وتوویه کدا چهند جاریک ئه گهر بۆ چهند چرکه یه کیش بووبی مونتانی ببینیت. جار جار ده هاته لای تا سه بارهت به کتیییک یان کیشه یه ک یاریده ی بدات، به لام له و کاته دا سه رنجیان ده چوو ه سه ر مژاریکی تایبه تی و هه میشه یی خۆیان.

مونتانی پیش ئه وه ی له مپه ری چکوله و نادیار ی نیوانیان ببینیت. که متاکورتیک ههستی پین کردبوو و هه ربۆیه له زۆر کار خۆی ده پاراست تا نزیکایه تییه گه رم و گوهره که ی جارانیان کال بیته وه چونکه هاتوچۆیه کانی ئارتور به جیی ئه وه ی خۆشحالی بکات په ریشانی ده کرد. هه ر بۆیه هه ولی ده دا هه میشه له و باره وه زۆر له سه ره خۆ بی و خۆی و نیشان بدات که بلی هیچ شتییک فه رقی نه کردوه.

ئارتور ههستی به و گۆرانکارییه زانیانه ی مونتانی کردبوو، که به زهحمهت توانی به سه ریدا زال بیت، به جۆری ههستی کردبوو که ئه م گۆرانه له گه ل کیشه ی «بیری نوئ» دا تیکه له که پایای ئازارده دا و له وه بیر هینانه وه ی ئه م مژاره که فکروزکری ئه وی به خۆیه وه سه رقال کردبوو خۆی ده پاراست، به لام ئه و قهت مونتانی ئه وهنده خۆش نه ویستبوو، ئه م ههسته نارازیبوو نه دیرینه یه که له بۆشایه کی رۆح دا قه تیس مابوو، بۆ کپکردن و خامۆشکردنی له ژیر باری قورس و گرانی ئایین و مه زه بدا له تیکۆشان و به رخودان دا

بوو، که ئیستا به هۆی پیوهندییهکی کهم له گه‌ل «ئیتالیای لاو»* دا ته‌فروتونا ببوو.

ئیتیر له‌وه‌موو خه‌یالات و وه‌مه نه‌خۆشینانه هیچ نه‌مابوو که هه‌مووی به هۆی ته‌نیایی و ئاگاداری له ژووری نه‌خۆشه‌وه سه‌ریان هه‌لده‌دا. بئ‌ئه‌وه‌ی پیویستی به پارانه‌وه و هه‌لاواردنی شه‌یتانه‌کان بئ‌ له‌به‌ین چووبوون، به هه‌لایسانی مه‌شخه‌لانیکی ده‌روونی نوئ، به تیروانینیکی ئایینی روشنتر و نوئ‌خوازنه‌تر (چونکه به بر‌وای ئه‌و رووناکایی جولانه‌وه‌ی خویندکاران زۆر باشتر و چالاکتر بوو له باشتر بوونی ئاستی پامیاری) به مانای هیوربوونه‌وه‌یه‌کی ته‌واو و به مانای بالکیشانی ئاشتی به‌سه‌ر زه‌ویدا و چاکه‌کاری سه‌باره‌ت به مرو‌ق‌ایه‌تیه. له‌م کاته ترسناکه و له‌وه‌له ناسکه‌دا هه‌موو دونیای له نیو‌که‌وانی رووناکیدا ده‌دیت. ئه‌و ته‌نانه‌ت ئه‌و که‌سانه‌ی که به چاویکی رق و نه‌ف‌ره‌تاویه‌وه ده‌دیت خالیکی نوئی پر له خۆشه‌ویستی له‌واندا به‌دی ده‌کرد. مونتالی که پینچ سال قاره‌مانی رووگه‌ی ئاواته‌کانی بوو، ئیستا له‌به‌ر چاری ئه‌و به‌رز و به‌پ‌یزتر خۆی ده‌نواند وه‌کوو پیغه‌مبه‌ریکی گه‌وره ئیمان و بیرى نوئی لئ‌دیار بوو. به چاویکی تازه‌و گویی ئاواله‌تره‌وه سه‌رنجی ده‌دایه ئامۆژگارییه‌کانی. هه‌ولئ‌ ده‌دا که له نیوان فکری ئه‌و و ئاواتی پیکهاتنی کوماردا یه‌گ‌گرتنیکی ده‌روونی بدو‌زیته‌وه. بیرى له ئینجیل ده‌کرده‌وه. چێژئ‌ له دیموکراسی‌خو‌ازی مه‌سیح وه‌رده‌گرت که له ناخ و پ‌یشه‌ی ئه‌ودا بوو له پ‌و‌ژئ‌یکی مانگی ژانویه‌دا چوو بۆ سمیناری تا کتیبیک که به ئه‌مانه‌ت وه‌ریگرتبوو بیداته‌وه. هه‌ر که زانی پاپا چووته‌ده‌روه، چوو بۆ ژووری تایبه‌تی کارکردنه‌که‌ی ئه‌و و کتیبه‌که‌ی له جامخانه‌که له سه‌ر جیگا‌که‌ی خۆی داناوه. که ویستی له ژووره‌که بچیته‌ده‌روه، چاوی به کتیبیک کهوت که له سه‌ر میزه‌که دانرابوو.

ئه‌م کتیبه‌ دیمونارشیا* له نووسینی دانتئ‌ بوو. ده‌ستی کرد به خویندنه‌وه‌ی و خیرا وا گیرۆده‌ی بوو که ده‌نگی کرانه‌وه و پیوه‌درانی ده‌رگا‌که‌ی نه‌بیست، به‌لام به بیستی ده‌نگی مونتالی وه‌خۆ هاته‌وه.

---

* - ریکخراویکی چکوله‌ی شۆرشگیره که له سالی 1831 پیک هات ئامانجه‌که‌ی رزگاری ئیتالیا له ژیر چنگی بیانه‌کان و پیکهاتنی ئیتالیا‌یه‌کی یه‌گ‌گرتوو بۆ حکومه‌تیکی کوماری بوو.

پاپا که چاوی له کتیبه که ده کرد گوتی: «ئهورۆکه چاوه پوانت نه بووم،
دمویست هەر ئیسته که سیک بنیرم به شوینتدا و داوات لی بکه م ئه مشه و له
لاى من بمینییه وه».

شتیک روی داوه؟ ئه مشه و قه راره که سیک بینم، به لام ئه گه ر...
- نا به یانیش ده کری، دهمویست بتبینم، چونکه پینج شه مه ده رۆم، بانگیان
کردووم بچم بۆ رۆم.

- بۆ رۆم؟ زۆرت پێ ده چی؟
- له نامه که دا نووسراوه تا دواى جیژنی پاک. ئه و برووسکه یه له لایه ن
قاتیکانه وه هاتووه. دهمویست زۆر زوو ئاگادارت که م، به لام سه رقالی
کاروباری قوتابخانه و دامه زاندى به رپرسیکی نوێ بووم.
- ده ی باشه پاپا، سمیناریشیان ده خه یته به رده ست؟
- بریار وایه بیانده می، به لام دواى ماوه یه کی تر خۆم دیمه وه بۆ پیزا.

- سمیناریان بۆ ده خه یته به رده ست؟
- ئه م باسه هیشتا ته واو مسۆگه ر نه بووه، به لام به رپرسیایه تی ئۆسقوفیان
پێ پینشیار کردووم.
- پاپا! کوئ؟

- هه ر به و هۆیه وه یه که ده بی بچم بۆ رۆم، هیشتا مه علووم نه بووه که
ده مه ئۆسقوفی ئاپنین یان وه ک جی گری ئۆسقوف هه رلیزه ده مینمه وه.
- ئیستا به رپرسی تازه دیاری کراوه کینی؟
- پاپا «کاردی» یان داناوه و سبه یینیش دیت بۆ ئیره.
- وه ک بلایی له پریکدا ئه و کاره نه کراوه؟
- بۆچی، به لام کار و فه رمانه کانی قاتیکان تا دوایین سات بلاو ناکریتته وه.
- به رپرسی تازه ده ناسی؟

---

* - سه باره ت به «مۆنارشی» به ره می دانته هۆنه ری گه وه دی ئیتالیا (1321 - 1265ز) که له و
کتیبه دا ئیتالیا یکی یه کگرتوو و به هینز پینشیار ده کات و دژ به زۆرداریه تی پاپ و کارگیڕانی کلیسا
راوه ستا. ئه م کتیبه له سه ده ی نۆزده هه مدا پاپ ده ستی به سه ر داگرت.

— له نزيكه وه، نا، نايناسم، به لام ده لئين زور به پريزوحورمه ته
«مينسى نيوربلينى»* ټه نامه ي بۇ نووسيوم، ده لئيت ټه و پياويكى زور پسيور
و هيژايه.

- پويشتنى ټيوه خه ساريكى گه ورهيه بۇ سمينارى.
- بۇ سمينارى نازانم، به لام كارينو دلنيام كه به پويشتنى من تو نارپهحت
ده بي. وهك ټه وهى كه من له دوورى تو دللمه ند ده بم.
- به راستى زور دل تهنگ ده بم، به لام له بابته تيكيشه وه خوشحال ده بم.
- به راسته؟ پيم وايه كه من خوم به و كاره خوشحال نيم.
- دم و چاوى ده تگوت ټاو و دوت پيدا پړانده، كوا ټه وه پوخسارى
پياويكه كه چاوه روانى پله وپايه يه كى بالاتره. له پشت ميزه كه دانيشت و دواى
بي ده نكيه ك گوتى: «ئارتور دوانيوهرؤ كارت هه يه؟ ټه گهر بي كارى،
پيمخوشه زورتر له لام بمينييه وه، وادياره ټه مشه و ناتوانى بيى بۇ لام،
پيم وايه حالم زور باش نييه. و اباشتره پيش ټه وهى بكه ومه ري زياتر بتينيم.
- زور چاكه، به لام ناتوانم زور بمينمه وه شه شى ئيواري قهرار وايه بچم
بۇ جيگايه ك.

- يه كى له كو بوونه وه كانتانه؟

ئارتور به سهرى وتى به لى، مونتانلى خيراباسه كه ي گوري: «ده مه وي
سه بارهت به خوت له گه لتدا بدويم، كاتى من لي ره نيم پيوستيت به
دان پيدانانى* ديكه ده بي».

- دواى ټه وهى كه گه رايته وه هه ر له لاي خوت دان به هه موو شتيك
داده نيم، ئيزنم پي ده ده ي؟

- كورم، ټه و پرسياره بۇ ده كه ي؟ ته نيا سه بارهت به و سى چوار مانگه ي كه
لي ره نيم له گه لت ده دويم. پيت خوشه بچى بۇ لاي يه كى له و پاپا
سانتا كاترينا يانا**؟

* - وشه يه كى ئيتاليايه، كه بۇ ريزگرتن له ئيسقوفيكى كاتوليک ده لئين.

* - دان پيدانانى ئاينيه كه خاچ په رسته كان له لاي قه شه يه ك باس له تاوان و كرده وهى خويان ده كهن

توزیکیان باسی کیشه جۆراوجۆرهکان کرد، دوايه ئارتور له جیگای خۆی ههستا. - پاپا دهبی برۆم. خویندکارهکان با چاوه‌پوان نه‌بن. جارێکی دیکه روخساری مونتانی خۆفی لێ‌نیشت. - هه‌ر ئیستا؟ بۆ چه‌ند ساتی خه‌م و په‌ژاره‌ت له‌ بیه‌ر برده‌بوومه‌وه. زۆرچاکه، ئە‌گه‌روایه‌ خودات له‌گه‌ڵ بێ. - له‌ سه‌ر ئیزنت، سه‌به‌ینی چه‌تمه‌ن دیمه‌وه‌ بۆلات. - هه‌وڵ ده‌ زووتر بێی تا زۆرتت قسه‌ له‌ گه‌ڵ بکه‌م. پاپا کاردیش لێ‌ره ده‌بی، ئارتور کو‌ره‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌م کاتی من لێ‌ره نیم‌ ئاگات له‌ خو‌ت بێ، لانیکه‌م تا من نه‌گه‌راومه‌ته‌وه‌ کاریکی خراب و ناشیاو نه‌که‌ی. نازانی چه‌ند دل‌ته‌نگی دووری تۆ ده‌بم. - پاپا پێویست به‌و قسانه‌ نییه، هه‌موو شتیکی هێور و له‌ سه‌ره‌خۆیه، هه‌روا که‌متاکورتیک ده‌خایه‌نی. له‌ پریکدا مونتانی وتی: «خودات له‌گه‌ڵ». دانیشته‌ و سه‌رقالی نووسین بوو.

ئارتور هه‌ر که‌ چوه‌ ژووری کۆبوونه‌وه‌ی خویندکاران هه‌وڵ که‌س که‌ چاوی پێی که‌وت ئاواله‌که‌ی کاتی مندالیی بوو. کچه‌که‌ی دوکتور وارین. ئە‌و له‌ لای په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ دانیشتیبوو و به‌ روخساریکی دل‌رفین و به‌ تامه‌زرۆییه‌وه‌ گویی شل کردبوو بۆ قسه‌کانی یه‌کێ له‌ «هه‌لسوورینه‌ران» که‌ لایکی بالابه‌رزی خه‌لکی له‌مباردی که‌ کۆتیکی کۆنی له‌به‌ردابوو. جما به‌ درێژایی چه‌ند مانگی رابردوودا به‌ پو‌اله‌ت نه‌گۆردرابوو و زۆریش گه‌وره‌ ببوو. ئیستاش سه‌ره‌رای ئە‌وه‌ی که‌ په‌لکه‌ ره‌شه‌کانی که‌ هێشتا به‌ شیوه‌ی کچیکی قوتابخانه‌ له‌ پشت سه‌ریه‌وه‌ شو‌ری کردبووه‌وه‌ به‌ شیوه‌ وه‌ک ژنیکی لاو و جوان دیار بوو، جلوبه‌رگه‌کانی سه‌رتاپا ره‌ش بوو و به‌ هۆی سه‌رما و ساردی ژووره‌که‌ شال‌ گه‌ردنه‌ ره‌شه‌که‌ی به‌سه‌ر خۆیدا دابوو. لقه‌داریکی «سه‌وڵ» که‌ دیارده‌ی ئیتالیا‌ی لاو بوو له‌ سه‌ر سنگی داینا‌بوو. کۆرگێ‌ر به‌ هه‌ستیکی پرسۆزه‌وه‌ به‌ش‌مه‌ینه‌تی وه‌رزپرانی شی ده‌کرده‌وه‌ ئە‌و له‌ کاتیکدا

** - قه‌شه‌کانی کلیسای سانتاکاترینا له‌ شاری پیزا.

چه‌ناگه‌ی نابوو سه‌ر ده‌ستیک‌ی و چاوی له‌ ئه‌رز بریبوو بی‌ده‌نگ، گویی ر‌اگرتبوو. له‌به‌ر چاوی ئارتور ئه‌و به‌شیک له‌ سیمای ماته‌مین‌ی ئازادی بوو که په‌رۆشی نه‌بوونی کۆماری ده‌کرد. (ئه‌گه‌ر جولیا لیره‌ ده‌بوو، ئه‌وی وه‌ک کچیک‌ی زوو پی‌گه‌یشتوو‌ی چه‌نه‌وه‌ر به‌ لووتیک‌ی نارپک و په‌نگ و پرووی په‌ریوی ده‌دیت که جلوبه‌رگیک‌ی کۆنه و زۆر کورتی له‌به‌ردابوو)

کاتیکی که کۆرگپریان بانگ کرد بو ئه‌و سه‌ری ژووره‌که، ئارتور هاته لایی و گوتی: «جیم، تووئیره!» جیم، کورت کراوه‌ی نیوی جنیفیر بوو، به‌لام هاوقوتایه ئیتالیا‌یه‌کانی ئه‌ویان به «جما» بانگ ده‌کرد.

جما به‌ ده‌نگی ئارتور داچله‌کی و گوتی: «ئارتور، نه‌مه‌دزانی که تۆش له‌گه‌ل جه‌ماوه‌ری ئه‌م گرووپه‌دای!»

- جیم منیش باوه‌رم نه‌ده‌کرد، له‌ که‌یه‌وه...؟

جما خیرا که‌وته نیو قسه‌که‌یه‌وه و وتی: «نازانی! من له‌گه‌لیان نیم. ئه‌مه ته‌نیا له‌به‌ر یه‌ک دوو کاریکی چکۆله‌یه که جی‌به‌جیم کردوو. ده‌زانی من «بینی» م دیت - کارلو تو بینی ده‌ناسی؟

- به‌لی ده‌یناسم.

بینی به‌رپرسی شانه‌به‌ندی لیگه‌ژۆرن بوو. هه‌موو هه‌لسوراوانی ئیتالیا‌ی ل‌او ده‌یاناسی.

- به‌لی ئه‌و له‌ سه‌ر ئه‌و کیشانه له‌گه‌ل من ده‌دوا و منیش داوام ل‌ی کرد بمبا بو یه‌کی له‌و کۆبوونه‌وه خویندکاریانه. رۆژیک نامه‌یه‌کی بو ناردم له‌ فلورانس - نه‌ده‌زانی که پشوودانی کریسمه‌س له‌ فلورانس بوو؟

- زۆر کات له‌ ماله‌وه بی‌خه‌به‌رم.

- ئه‌وده‌م من له‌ مالی راپته‌کاندا بووم. (راپته‌کان هاوپۆلی ر‌ابردوو‌ی ئه‌وبوون و ئیستا مالیان له‌ فلورانس) ه ئه‌و کات بینی بو‌ی نووسیم له‌ گه‌رانه‌وه‌مدا بو مالی سه‌ریکیش له‌ پیزا هه‌لینم تاله‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا به‌شداری بکه‌م. ئه‌ها ده‌یان‌ه‌وی ده‌ست پی‌بکه‌ن.

کونفرانسه‌که سه‌باره‌ت به‌ کۆماریکی ئازاد و دیموکراسی‌خواز بوو و ئه‌رکی به‌ره‌ی لاویش ر‌چه‌شکینی بۆهاتنی ئه‌و کۆماره‌یه. تی‌گه‌یشتنی گویگر

له مژاری ویزهر بریک گران بوو، بهلام ئارتور له ناخی دلوه گوئیستی بوو. ئەولهو تهمهنه‌ی ژیانیدا، به جوړیکی سه‌رسوورپه‌ینه‌هه‌موو شتیکی وهرده‌گرت به بی ره‌خنه‌گرتن. هه‌ر بیریکی نویی ئەخلاقه‌ی که وهرده‌گرت بی‌ئوه‌ی توزقالیک شک و گومانی لیکات به دل ده‌یقوزته‌وه. کاتی کونفرانس‌ه‌که به لیکدانه‌وه‌یه‌کی زوره‌وه، کوتایی هات و خویندکاره‌کان ورده‌ورده‌ی بلوه‌یان کرد. ورده‌ورده‌ له جما نزیک بووه‌وه که له قه‌راغ په‌نجه‌ره‌که دانیشتبوو.

- جیم ده‌کری له‌گه‌لتدا بینم، ماله‌که‌ت له‌کویه؟
- لای مارینا.

- کابانه‌که‌ی پیشووی باوکت؟
- به‌لای ماله‌که‌ی زور دووره.

کات که‌میک به بی‌ده‌نگی گوزه‌را. له پریدکا ئارتور پرسی «ئیسته‌هه‌قده‌
سالت‌ه‌ وانیه‌؟»

- مانگی ئوکتوبه‌ر بوومه‌هه‌قده‌ سال.

- من پیم وابو تو وه‌کوو کچانی دیکه‌گه‌وره‌ نابی و سه‌ما و ئەو جوړه
کو‌بوونه‌وانه‌ت پی‌خوش نابی. ئازیزم جیم، زور جار بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که
ئایا رۆژیک توش دینته‌ ریزی ئیمه‌وه؟
- منیش هه‌روام بیرده‌کرده‌وه.

- گو‌تت که بریک کارت بو بینی چی‌به‌چی کردوه، نه‌مه‌زانی که ئەو
ده‌ناسی.

- بو بینی نه‌بوو بو که‌سیکی دیکه‌ بوو.

- ئەه‌ی کی بوو؟

- بوولا - ئەوه‌ی که ئە‌مشه‌و له‌گه‌ل من قسه‌ی ده‌کرد.

ئارتور که‌می ئیره‌یی پی‌برد و گو‌تی: «ده‌تناسی؟»

بوولا هۆیه‌ک بوو بو په‌ریشانکردنی ئارتور. له‌وه‌ پیش کو‌میت‌ه‌ی ئیتالیا‌ی
لاو کاریکی به‌ بوولا سپاردبوو و به‌ هۆی تازه‌لاوی و که‌م ئە‌زموونیی
ئارتوره‌وه‌ به‌ویان نه‌سپاردبوو ئە‌وه‌ش ببوه‌ هۆی ململانی نیوان هه‌ردووکیان.

- زور باش ئەو دەناسم، يەكجار زورم خۆش دەوى، مالى له ليگهۆرن بوو.
- دەزانم، له نوامبردا چوو بۆئەوى...

- سەبارەت بە پاپووانە هەلمىيەكان بوو، ئارتور، بە برۆى تو بۆ ئەوكارە
مالى ئيوە له مالى ئيمە ئەمىن تر نيبه؟ كەس شكى ناچيته سەر بە مالى ئيوە
چونكه مالى ئيوە پاپوور و سەرودى زورتان هەيه. دواى ئەوه تو هەموو
ئەنباردارەكانى ئەوى دەناسى....

- سس ئازىزم، ئەوئەندە دەنگت هەلمەهينە! ئەو كتيبانەى كه له مارسەيه وه
هات له مالى ئيوە شاردرابووه؟

- تەنيا رۆژيک، ئاه! پيم وای نەدەبوو بە تۆم گوتبايه.

- بۆچى؟ خو تو دەزانى من له گەل ئەو ریکخراوهيم جما، ئازىزم، هيچ
شتيک لەم دونيايه دا بە قەدەر ئەندامبوونى تو بە ئيمە وه ئەمن خوشحال ناکات
- تو و پاپا.

- پاپای تو! مەگەر ئەو...

- نا! بيروپاى ئەو جياوازه، بەلام جارجار له خەيالدا ديتوومه...
که...هيوادارم که... نازانم.»
- بەلام ئارتور! ئەو قەشەيه.

- دەى جا چيه؟ لەم ریکخراوهى ئيمە دا قەشەشى تيدايه - دوو نەفەريان له
رۆژنامە که دا بابەت دەنووسن. بۆچى وانەبيت؟ ئەمە ئەرکى پيگەى قەشەکانە
که پينماين بۆ جيهان بۆ گەيشتن بە ئامانجى بەرز و بەرىنى مرۆقايەتى. مەگەر
ئاوات و ئامانجى ریکخراوه کهى ئيمە جيا له وهيه؟ دواى ئەوه لايەنى ئايىنى و
ئەخلاقى ئەم کيشەيه له لايەنە رامياريه کهى زورتره. ئەگەر ئاستى
بيروئەنديشەى خەلکى بگاتە ئەو جيگايەى که ئازاد و بەرپرسى خويان بن، هيچ
کەس توانايى ئەوهى نيبه ئەوان له کۆت و بەندا راگریت.

جما نيوچاوانى تيکنا و گوتى: «ئارتور من باش لهو ليکدانە وهى تو
نەگەيشتم قەشە مامۆستايەكى ئايىنيه. من تيناگەم ئەمە چ پيوەنديکى هەيه
له گەل پرزگارى له ژيردهستى نەمساييهکاندا.»

- قەشەيەك فېرى مەسىحەت دەبى و مەسىحىش لە ھەموو شۆرشگېرىك شۆرشگېرتەر بوو.

- دەزانی چىيە، رۆژيكيان سەبارەت بە قەشەكان لەگەل بايم قسەم دەکرد، ئەو گوتى....

- جما باوكت پرۆتستانىيە.

جما دواى كەمى بى دەنگ بوو و چاويكى مانادارى لى كرد و گوتى:
«چاوليكە باشتر وايە ئەم باسە وەلا نيين، ھەموو جارئ بە دەمارگريەوہ باسى پرۆتستانەكان دەكەى»

- من نەمدەويست خۆم دەمارگري نيشان بدەم، بەلام بە برواى من، پرۆتستانەكان دايمودەرھەم بە دەمارگريەوہ باسى كاسۆليكيەكانيان كرددوہ».

- پيموايى تا ئىستا چەند جارئىكەش سەبارەت بە كيشەيك كە بايەخىكى واى نىيە قسەمان تىك گىراوہ. دەى زۆر چاكە، رات چىيە سەبارەت بە كۆنفرانسەكە؟

- زۆرم پى خۆش بوو - بە تاييەت بەشە كۆتايەكەى، ئەو بەشەى كە بە برشتهوہ لى دەدوا سەبارەت بە پيوەندى وليك گريدان و تىك ھەلشيلانى ژيانى كۆمەلگا بە ئامانجى گەشى كۆماروہ، كە دەبى بە كرددوہ و تىكلو بوون بى نەوہك لە چوارچيوەى خەيال وقسەى گەرمى ديوہ خانان دا. وەكوو وتەى عيسا وايە كە دەلى: «پانتايى ئاسمان لە دەرونى تودايە».

- راست ئەو بەشەى كە بە دلەم نەبوو، زور خالى بەرچاوى دەسنيشان كرد كە دەبى لىيان تى فكرين و ھەستيان پى بكەين و بە كرددوہ بيسەلمىين، بەلام بە داخوہ رىچكەو رىگا سترانژيكەكانى روون نەكرددوہ.

- كاتى ھانتى قەيران وشلەژانەكان، ئىش و كارئىكى زۆرمان بو دىتە پيشەوہ، بەلام دەبى ئەودەم لە سەرەخۆ بين. ئەو گورانكارىە گەورانە لە رۆژوشەويك دا ناگەنە ئەنجام.

- ھەرچەندە كارئىكى كە درىژخايەن بى ھۆكارى درەنگ دەسپىكردنەكەشى روون و ئاشكرايە، سەبارەت بە لىھاتوويى دەدواى لە مەر دەستەبەر كردنى

ئازادى، ئايا كەست پىشك دى بە قەدەر داىكت شايانى ئازادى بى؟ ئەو
ھەموو كارە چاكانەى بە كوئى گەياند؟ تا ئەو پوژەى مرد ھەر كۆيلە بوو،
ئازار چىشتووى دەستى جىمىزى برات و ژنەكەى بوو. ئازارى دەچىشت و
بوختانى دەبىست. ئەگەر ئەوئەندە ھىور و لە سەرھۆخ نەبوايە ژيانى باشتر
دەبوو و قەتەش نەياندەتوانى بە ناشىرىنى لەگەلدا بچولئەنە سەبارەت بە
ئىتالىاش كارەكە ھەر بەو جۆرەيە، پىوئىستىمان بە لە سەرھۆيى و لە
خۆبردووى نىيە - پىوئىستىمان بە كەسانىك ھەيە كە براسىن و پارىزگارى لە
خويان بكن....

جىم، ئازىزم ئەگەر توندوتىژى بىتوانايە ئىتالىا رىزگار كات زور لەوە پىشتر
ئازاد دەبوو، ئىتالىا پىوئىستى بە قىن و توورپەيى نىيە، ئەو پىوئىستى بە ئەوين و
خۆشەويستى ھەيە. بە گوتتى وشەى ئەوين سوورايى شەپم بە تەوئىلدا ھات
و تىپەرى. جما ھەستى بەو نەكرد. چونكە نىوچاوانى تىكنابوو و ددانەكانى
بە توندى بەسەر يەكدا دادەنا و رىك چاوى برىبوو نىوچاوانى.

كەمى بى دەنگ بوو و گوتى: «ئارتور بە برىواى تو من لە ھەلە دام، بەلام
قسەى من راست ترە و ئەو پوژە دى و تو بە چاوى خوت دەبىنى. گەشتىنە
مالى، دىيە ژوورى؟»

- نا دەرنگە شەو باش ئازىزم!

لە بەر دەرگا وىستا و دەستى جمای لە نىو ھەر دوو دەستى خۇيدا توند
گوشى:

- لە رىگای خودا و خەلكى....

جما ئارام و بە جەختەو و تەكەى ئەوى راست كردهو:

- بو ئىستا و بو ھەمىشە.

دوايە دەستى كىشاو ھەلاتە ژوورى. كاتى كە دەرگای مالى داخرا، ئارتور
دانەويو لقە سەولەكەى كە بە سنگى جماو ھەر بوو و كەوتبوو خوارى
ھەلگرتەو.

4

ئارتور، كه شايى له دلى دا دهگهرا، گهراوه ژوورهكهى خووى بى خه م و بهخته وهر. له كو بوونه وه كه دا ئاماژه به شوږشيكى چه كدارانه كرابوو. ئىستا ئيتر جما وهك هاوړپيازيكى ئه و وا بوو. ئه وان ده يانتوانى پيكه وه كار بكهن و ته نانه ت له ريگاي وهديهاتنى كو ماردا پيكه وه گيانيان بهخت كه ن. كاتى پشكووتنى گولى هيواكانيان بوو پاپا ده بوو بيبينيت و باوه ريشى پيى هه بيت.

سبه ينى به يانى به فكريكى ئارامتره وه له خه وهستا و هاته وه بيري كه جما ده چى بو ليگه وړن و پاپاش ته ماي چوون بو رومي هه يه.

جانيوهر، فيريوهر، مارس، ئه و سى مانگه دريژه هه تا جيژنى پاك! به لام ئه گه ر جما له مالى كاريگه رى «پروټستانه كان» ي له سه ر بى (له قاموسى ئارتوردا «پروټستانه كان» دوا كه وتوو بى فرههنگ بوون)... نا قه ت جما وه كو كچانى به ريتانياى ليگه وړن نيه كه خووى بادا و به پيكه نين و جيفركلندان له به رانبه ر گه روكان و خاوه ن پاپوره كاندا خووى سووك كات، ئه و له چينيكي باش و تيگه يشتوو، به لام شايه ديش لارى بروا، چونكه تازه لاوه وهاوړپي واشى نيه و له نيوان مروټانى ميشك ويشكا ته واو ته نيايه، بريا دايكم ئىستا زيندوو بايه.

عه سر چوو بو سمينارى، له وئ مونتانلى ديت كه ميوانداريه تى به رپرسي تازه دهكات له روخساريدا ماندوويه تى و نارازى بوونى لى ده بارى. مونتانلى به جيگه ي ئه وه ي به ديتنى ئارتور وه كوو جارن بگه شيته وه، رووتال تر بوو.

به ناره‌ه‌تی و به س‌پ‌س‌اردیه‌وه ئارتوری پ‌ئ‌ناساند: «ئ‌مه ئ‌هو خویندکاره‌یه که سه‌باره‌ت به وی له‌گه‌لتدا دووام، ئ‌گه‌ر ئ‌یزنی بده‌ی له کتیب‌خانه‌که که‌لک وهر‌گریت زورت سوپاس ده‌که‌م».

پاپا کاردی قه‌شه‌یه‌ک بوو پیر و به پ‌واله‌ت خ‌یر‌خ‌واز بوو. خ‌یرا له‌سه‌ر بارود‌و‌خی زانکو و ژیانی ئ‌ه‌وئ‌ی سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل ئ‌ارتوردا کرده‌وه، قسه و باسه‌که‌یان خ‌یرا‌ک‌یش‌رایه سه‌ر چو‌ن‌یه‌تی به‌پ‌یوه به‌ری زانستگا و ک‌یشه به‌ر‌چاوه‌کانی کومه‌لگا. به‌ر‌پ‌رسی تازه به‌ه‌ل‌خه‌له‌تاندنی هه‌ستی خو‌ش‌حالی له ئ‌ارتوردا، دژ به‌ر‌ئ‌وره‌سمی قه‌بوول کراو له‌لایه‌ن به‌ر‌پ‌رسان و کار‌گیرانی زانستگاهوه گوتی ئ‌ه‌وانه له‌مپه‌ر و ب‌ئ‌ناوه‌ر‌و‌کن و دهب‌نه ه‌وئ‌ی سه‌ره‌گ‌یزه و ناره‌ه‌تی خویندکاره‌کان چه‌نه‌ی گه‌رم بوو و زمانیش به‌شوینیدا.

- من له‌پ‌ئ‌نمایی گه‌نجه‌کاندا ئ‌ه‌زموونیک‌ی زورم هه‌یه، یاسای من ئ‌ه‌وه‌یه که تا به‌لگه‌ی پته‌وو باوه‌ر پ‌ئ‌ کراوت نه‌ب‌ئ‌ی، ناب‌ئ‌ی که‌س له‌سه‌ر کاری خو‌ی لا‌بر‌یت. ئ‌ه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌یته ویست و داخ‌وازی لاوان و به‌چاویکی د‌لس‌ۆزانه‌وه لییان ب‌روانی که‌م واه‌یه ب‌بنه ه‌وئ‌ی سه‌ر‌یش‌ه و ک‌ۆس‌پ دروستکردن، له‌بیرمان نه‌چ‌ئ‌ی ئ‌ه‌گه‌ر ئ‌یمه هه‌وساری ه‌ید‌یت‌رین ئ‌ه‌س‌په‌کانیش ب‌ک‌یش‌ین ئ‌اخ‌ره‌که‌ی جووته ده‌ه‌اون.

ئ‌ارتور زوری پ‌ئ‌سه‌یر بوو ئ‌ه‌و قه‌ت باوه‌ری نه‌ده‌کرد که به‌ر‌پ‌رسی نوئ‌ داخ‌وازی خویندکاره‌کان قه‌بوول ب‌کات.

مونتانی له‌وتوو‌یژه‌که‌یاندا به‌ش‌داری نه‌کرد، به‌پ‌واله‌ت باسه‌که‌ی پ‌ئ‌خ‌ۆش نه‌بوو، پ‌وخ‌ساری ده‌تگوت ئ‌او و د‌ۆت پ‌یدا کرده‌وه، که له‌پ‌ر‌یک‌دا پاپا کاردی قسه‌که‌ی خو‌ی ب‌ری و پ‌ئ‌ئ‌ی‌گوت: «بم‌بووره که ئ‌ه‌وه‌نده ماندووم کرده‌وی. به‌ر‌یز بم‌بووره زورم قسه‌کرد، من زور تامه‌زر‌وئ‌ی ئ‌ه‌م ج‌ۆره باسانه‌م و زور جاریش ئ‌اگاداری ئ‌ه‌وه نیم که شایه‌د ئ‌ه‌وانیت‌ر ماندوو بن».

- نا نا پ‌ئ‌م‌خ‌ۆشه.

مونتانی عاده‌تی به‌به‌خ‌یر‌ه‌یتانی ویشک و فه‌رمیانه‌ی نه‌بوو ب‌ویه ئ‌ارتور زوری پ‌ئ‌سه‌یر بوو.

کاتی که پاپا کاردی چووہ ژووہرہکەئى خۆئى. مونتائلى که ئەو شەوہ تەواو ژاکاو و لە فکر دابوو، ڕووی کردە ئارتور و بە ھیواشی پێی گوت: «ئارتور، کورە ئازیزەکەم دەمەوێت شتیکت پێ بلێم».

«دەبێ هەواییکی ناخۆشی پێ بێ» ئارتور که بە پەڕیشانی و دردۆنگیەوہ دەپروانییە پوخساری تیک چووی ، ئەو فکرە بە مێشکیدا هات. بێ دەنگییەک دایگرتن.

مونتائلى ديسان لێی پرسى: «بەرپرسە نوێەکەت پێ باشە؟» ئەوئەندە لە پڕیکدا ئەو پرسیارەئى کرد که ئارتور بۆ چەند ساتى نەیزانى چ بلێ.

- زۆر... زۆر باشم هاتە پێش چاو، لانى کهم... نا، بە تەواوەتى دلتیا نیم که خۆشم دەوێت یان نا. چونکە وەلامى ئەو پرسیارە بە یەکجار دیتن، بڕیک ئەستەمە.

مونتائلى دانیشت و ئارام بە دەستى لە دەسكى کورسیەکەئى دەکوتا، لە کاتى پەڕیشانییدا ئەوہ عادەتى ئەو بوو.

ديسان دەستى پێ کردەوہ: «سەبارەت بەو سەفەرەم بۆ ڕۆم، ئەگەر پیت وایە که چکۆلەترین... باشە... ئارتور، ئەگەر پیت خۆشە، نامە یەک دەنووسم و ڕادەگە یەنم که ناتوانم لێرە بڕۆم».

- پاپا! ئەئى فاتیکان...؟

- فاتیکان نەفەرێكى دیکە دادەنیت دەتوانم قەبوولى نەکەم.

- بۆچی؟ من تى ناگەم.

مونتائلى نیوچاوانى سڕییەوہ و گوتى: «من نیکەرانى تۆم، زۆر شت هەن که خەرێکە مێشکم دەتەقینن - بێجگە لەوہ هیچ پێویست نییە که من بڕۆم. - بەلام ئەرکى تازەئى ئۆسقوفى بوونت...»

- حە یە حە یە ئارتور! بە دەستەوہ گرتنى ئەرکى ئۆسقوفایەتى هیچ

قازانجیكى بۆ من نابى ئەگەر...

قسەکەئى خۆئى بڕى. ئارتور قەت ئەوئى ئاوا نەدیتبوو. هەر بۆیە زۆر

نیگەرەن بوو.

- پاپا من تی ناگه م، خۆزگه باشتر شی بکه یته وه، باش بۆم پوون بکه وه با بزانه چ فکریکه بۆت هاتۆته پیشه وه و بیرى لى ده که یته وه.

- بیرى لى ناگه مه وه، - ترسیکی گه وره وه ک دۆلپا ده ست به ردارم نابى، پیم بلی کاره ساتیکی تایبه ت له ئارا دایه؟

ئارتور به وه بیر هیئانه وه ی پاشا گه ردانى سه باره ت به شوړشیکی گه لاله ریکخراو له دلی خۆیدا وای بیر ده کرده وه: «شتیکی بیستوه».

به لام ئه و ئیزنى درکاندنى ئه و نه ئینییه ی نه بوو. له وه لامدا ته نیا ئه وه ی گوت: «چ پووداویکی تایبه تی ده بی له ئارادا بی!»

دهنگى مونتانی ره گی تووره یی پیوه دیار بوو: «پرسیارم لى مه که، وه لامم بده وه! ئایا ئازار و مه ترسییه کت له پیشه؟ من نامه یی بزانه نه ئینییه کانت چیین، ته نیا ئه وه م پی بلی».

- پاپا هه موومان له به رده ست خودا داین، هه میشه بۆی هه یه پووداویک پوو بدات، من هه چ هۆ و هۆکاریک بۆ ئه وه نابینم که دواى گه رانه وه ی ئیوه من ده بیی ساخ و سلامه ت نه بم.

- له گه رانه وه ی مندا، گویت لى بی کارینوا! من ئه وه ده خه مه به رده ستى خۆت و بیر لیکردنه وه ی خۆت، پیویست ناکا به لگه و بیانوم بۆ بیئیه وه، هه ر ئه وه نده م پیم بلی «بمیته وه». ئیتر منیش بۆ ئه و سه فه ره ناچم، له م کاره ی مندا که س ئازار نابینیت. منیش ئه گه ر تۆم لى نزیک بی له ئاسایش و سلامه تی تۆ زۆرتردانیام.

ئه و جۆره فکره خه یالیه له مونتانی به دوور بوو. هه ر بۆیه ئارتور به نیگه رانییه کی زۆره وه لئی روانی و وتی: «پاپا، دلنیام که ته ندروستیت باش نییه، هه تمه ن ده بی بچی بۆ پۆم و له وئى هه ول بده ی به باشی به سه سیته وه و خۆت له چنگ بی خه وى و سه رئیشه کان پزگار که ی».

مونتانی وه ک ئه وه ی که له و باسه ماندوو بیی په ریه نیو قسه که یه وه : «زۆر باشه. به یانی زوو به هه وه لین عاره بانه، ده که ومه ری».

ئارتور مات بوو و لئی پووانى و گوتی: «ده تویست شتیکم پی بلی؟»
- نا، نا، ئیتر نا، به هه ندی مه گره.

نیگه رانی و خۆف پوخساری ته واو داگرتبوو.

چەند پوژىك لە رۆيشتنى مونتائلى گوزەرا بوو كە ئارتور بۆ وەرگرتنى كىتېيىك چوو بۆ كىتېخانەى سەمىنارى و لە سەر پلىكانەكاندا تووشى پاپا كاردى بوو. بەرپرسە تازەكە بە رامانىكەوہ گوتى: «ئاي ئاغاي بىرتىن! راست ئەو كەسەى دەمويست بىيىنم، تكايە وەرە ژوورى لەو دەردىسەرىيە نەجاتم دە». دەرگاي ژوورى موتالا كردنى كردهوہ و ئارتور بە نابەدلىيەوہ كەوتە شوينى. دىتتى كەسىكى بىگانە لە ژوورى تاييەتى كاري پاپاي خوښەويستى زۆر ناخوښ و قورس و گران بوو.

بەرپرسەكە گوتى: من سەير گىرۆدەى كىتېبم، لىرە كاري سەرە كى من رىكويپىكردنى كىتېخانەكە بوو، بەلام لە پۆلىن كردنەكەيدا ھەر تەقەى سەرم دى و بۆم جى بەجى نابى.

- پىزى نىوہكان تەواو نىيە، زۆرىك لەو كىتېبە باشانە تازە بۆى ھاتوہ.

- دەكرى لەبابەت پۆلىن كردنى ئىرەوہ نىو كات ژمىر شروپەم بۆ بكەى؟

ھەردووكيان چوونە كىتېخانەكە و ئارتور پىرستى كىتېبەكانى بۆ شى كردهوہ كاتى بۆ ھەلگرتنى كالاوہكەى لە جىيى خوى ھەستا، بەرپرسەكە بە بزەيەكەوہ پىشى گرت و گوتى: «نا، نا نايەلم ئاوا بە پەلە لىرە برۆى، ئەمرو شەممۆيە و تا دووشەممۆ ئازاد و بىكارى، ئىستا كە ئەوئەندم لىرە راگرتووى دەبى شىوم لەگەل بخۆى من تەنيام و پىمخوښە ھاودەمىكم لەگەل بى».

ھەلسوكەوت و رەفتارى ئەوئەندە باش و ساكار بوو كە ئارتور لە لاي ئەو ھەستى بە ئارامى دەكرد. پاش باس و خواسى جۆراوجۆر، بەرپرسەكە لە چۆنىيەتى و دۆستايەتەكەى ئەو و مونتائلى پىرسى.

- ھەوت سالىك دەبى. دوازدە سالانە بووم كە ئەو لە چىن گەراوہ.

- ئاھا بەلى! ھەر لەوى بوو كە وەك وىژەرئىكى ئايىنى ناوبانگى دەركرد، دواى

ئەوہ بوويە قوتابىي ئەو؟

- سالىك دواتر، دواى ھەوہلەين دانىشتن لەمەر دركاندى نەپىيەكانى خوّم مامۆستايەتى منى قەبوول كرد. لەو دەمەوہ كە چوومە زانستگە تا ئىستە، لە سەر ھەر بابەت و كىشەيەكى جيا لە دەرس و يانە يارىدەدەرم بووہ، پياوہتەيەكى زۆرى لەگەل كىردووم، ئەوئەندە زۆر كە زەحمەتە بتوانم بەياني كەم.

زۆر باش لیت حالیم، مونتانی که سیکه که پیاو ناتوانی به چاکه له سه‌ری نه‌دو. - به‌رز و به‌رپز و ته‌بیعه‌ت پیاوه. ئەو قه‌شانه‌م له نزیکه‌وه دیتووه که له چین له‌گه‌لی بوون. ئەوان ده‌یانگوت زمانی ئیمه له حاست گه‌رم و گوپی و ئازیه‌تی ئه‌ودا کوڵ و کوڵه‌واره، له به‌رانبه‌ر ئیش و ئازار و هه‌روه‌ها گیانبازی و وره‌ی به‌رزیدا ده‌سته‌وه‌ستان بوون.

تو شانسینی چاکت بووه که له سه‌ره‌تای لایه‌تیه‌وه هاورپییه‌ک و رپنمایه‌کی ئاوا باشت بو په‌یدا بووه، ئەو باسی بو کردووم که باوک و دایکت نه‌ماون. - به‌لی باوکم کاتیک که مندال بووم مردووه و دایکیشم سالیک له‌وه پیش مرد. - خوشک و برات هه‌یه؟

- نا، دووسی زپبرام هه‌یه، کاتی که من له به‌رمه‌مان بووم کاری بازه‌رگانیان ده‌کرد.

- که وایه ده‌ورانی مندالیت به‌ته‌نیایی تی‌په‌ریوه، هه‌ر ده‌بی به‌و هۆیه‌شه‌وه بی که بایه‌خیکی زۆرتەر داده‌نیی بو دلسۆزیه‌کانی پاپامونتانی. له نه‌بوونی پاپامونتانییدا قه‌شه‌یه‌کت هه‌لبژاردووه تا ئاکاری خۆتی لا بدرکینی و پیمان لی‌بنیی؟

- له فکری ئه‌ودا بووم که بچم بۆلای یه‌کی له قه‌شه‌کانی ساناکاترینا. هه‌لبه‌ته ئەگه‌ر تۆبه‌کاری زۆریان له لا نه‌بی.

له لای من تۆبه‌ناکه‌ی؟

ئارتور زۆری پی‌سه‌یر بو.

- به‌لی - زۆریشم پی‌خۆشه، ته‌نیا...

- به‌رپرسیکی زانسته ئایینییه‌کان ته‌نیا تۆبه‌ی مه‌لا ئایینییه‌کان وه‌رده‌گری! ئەوه راسته، به‌لام من ده‌زانم که کانوون مونتانی سه‌رنج و نزیکایه‌تییه‌کی زۆری له‌گه‌ل تو هه‌بو.

پیم‌وايه بریک په‌روشی توی بی - ئەگه‌ر منیش ناچارم قوتابیه‌کی تابه‌تی خۆم به‌جی بیلیم ناره‌حه‌ت ده‌بم. هه‌لبه‌ت ئەگه‌ر بزانی که تو له ژیر کاریگه‌ری رینوینییه‌کانی هاوکاریکی خۆی دای، خۆشحال ده‌بی. کوپم

ریک و راست با پیت بلیم که خوشمدهوی و هر جوریک که بتوانم یاریده دهرت بم خوشحال دهم.

- نه گهر بیرو پای نیوه ئاوايه، به راستی سوپاسی رینوینییه کانت ده که م.
- دهی مانگی داهاتوو دیی بو لام؟ زور چاکه کورم هر شهویک که پیت کرا وهره بو لام.

له پیش جیژنی پاکدا مونتانی به فرمی بوو به ئوسقوفی بریزیگولا له ناوچه کوئیستانیه کانی (ئاپنین)* مونتانی له نامه یه کدا که له رومه وه ناردبووی و نیشاندهری ته و او بوونی خه م و په ژاره ی بوو و به دلیکی شاد و دهر و نیکی ئارامه وه بو ئارتوری نووسی: «دهبی رۆژانی پشووی بیی بو دیده نیم. منیش زور زوو دیم بو پیزا، هیوادارم که به زوترین کاتی پیویست بتبینم».

دوکتور وارن داوای له ئارتور کرد له کاتی پشوودانی جیژنی پاکدا به جیی ئه وهی له و کۆشکه کۆنه پر له مشک و دل ته نگه دا بی که ئیستا جولیا به سه ری را ده گات باشتر وایه له گه ل ئه و و منداله کانی بییت. له که لینیکی نامه که دا ده ست نویکی ناریک و مندالانه ی تیدا بوو که له ودا جما داوای له ئارتور کردبوو که بانگ هیشتنی باوکی قه بوول بکات: «چونکه ده مه وی له سه ر ته وه ریک له گه لت بدویم».

پاشا گه ر دانییه ک له زانستگه دا ده م به ده م له نیو خویندکاره کاندا ده گه را، که له هان دانی ئه ودا رۆلیکی به رچاوی هه بوو، بریار وابوو هر که سیک خوی سازدات بو رووداوه کانی دوا ی جیژنی پاک.

هه موو ئه و رووداوانه ئارتوری والی کردبوو تا گه ش بین بی به داهاتوو. ته و اوی ئه و شته دوور له زهین و نامۆیانه ی که خویندکاره کان ئاماژه یان پی ده کرد ئه و پیی سروشتی بوو و پیی وابوو له دوومانگی داهاتوودا هه مووی مسۆگه ر ده بی.

ئارتور رۆژی پینج شه ممه له هه وته ی پیروژدا چوو وه بو مالی خویان تا چه ند رۆژی هه وه لی پشوودانی له وی رابویری. چونکه له سه ری که دیتنی

* - ئه و کیوانه ی که سنووری رۆژه لاتی تووسکانی بیک دینی

قسهکانیدا هه‌لسووړاو گورجوو گۆل خۆی نیشان هدا. ئیستاش ئه‌وه له لای ئه‌وه هه‌موو روژیکیش له‌گه‌ل ئه‌و موتالا ده‌کات. له پریکدا نامه‌که‌ی فری دا ئه‌و لاهه، دیسان له به‌رانبه‌ر خاچه‌که‌دا ئه‌ژنوی دادا. ئه‌مه ئه‌و روچه ئاماده‌یه بوو که خوازیاری لینوردن و ریوره‌سمی جیژنی پاک بوو. ئه‌و روچه‌ی که له‌گه‌ل خودای خۆی و هه‌موو جیهاندا له ئاشتی رابیده‌بوارد! روحنیکی که تیکه‌لاو بوو له‌گه‌ل شک و گومان و رق و قین و دوژمنی و نه‌خۆشی، ئه‌ویش دژ به‌هاورپیه‌ک! روخساری شه‌رمی خۆی خسته ناو دوو له‌پی ده‌ستیه‌وه.

ته‌نیا پینج چرکه له‌وه‌پیش شه‌هیدبوونی له‌خه‌یالییدا ده‌دیت، به‌لام ئیسته به‌هۆی بیری نابار و چه‌وتی گوناحبار ببوو.

به‌یانی پینج‌شه‌مه‌مه، کاتی که چووه نوێژگه‌ی قوتابخانه، پاپاکاردی به‌ته‌نیایی له‌وی بوو، دوا‌ی دوعای پیش پینان، خیرا که‌وته شرۆبه‌کردنی گوناحی شه‌وی رابردوو: «پاپا من به‌هۆی گوناحی ئیره‌یی بردن و شک و گومان دژ به‌که‌سیک که هیچ خرابه‌یه‌کی دژبه‌ من نه‌بووه خۆم به‌تاوان‌بار ده‌زانم». پاپاکاردی باش ده‌یزانی که له‌گه‌ل چ جوره‌ تۆبه‌ کاریک رووبه‌روویه. هه‌روا به‌هۆی‌یکه‌وه‌ گوتی: «رۆله‌ گیان هه‌موو شتیکت به‌ من نه‌گوت».

- پاپا، ئه‌و پیاوه‌ی که من سه‌باره‌ت به‌ وی فکریکی باش و خاچه‌په‌رسته‌یم نه‌بووه، که‌سیکه‌ که‌ ده‌بی وه‌ک ئه‌رکیک خۆشم بو‌ی و ریزی بو‌ دانیم.

- ئایا پیوه‌ندی نیوان تو و ئه‌و به‌هۆی خزمایه‌تی و هاوخوینی بوونه‌وه‌یه؟
- له‌وه‌ش نزیکتر.

- دۆستایه‌تی.

- دۆستایه‌تی له‌چی‌دا؟

- له‌کاریکی گه‌وره و پیروژدا.

- ساتی بی‌ده‌نگی.

— رق و تووره‌یی و ئیره‌یی سه‌باره‌ت به‌م... هاورپیه‌ت به‌هۆی سه‌رکه‌وتوو‌یه‌کی زیاتری ئه‌وه له‌کاریکا؟

- من... به‌لێ، بریک، من ئیره‌یی به‌ئهم‌مۆن... و کاره‌ باشه‌کانی ئه‌وه‌به‌م و ئه‌و

کات... وامده‌زانی... ده‌ترسام... ئه‌و کچه‌ی که من خۆشم ده‌وی لیم هه‌لگیریته‌وه.

- ئه‌و کچه‌ی که خۆشت ده‌وی، کچی کلیسای پیروژه؟

- نا، کچيکي پروتستانيه.

- کافريک؟

نارتور دهسته کاني خوي به نارحه تيبه کي زوره وه گوشي و دووپاتي کرده وه
«به لي، کافريک ئيمه له گه ل يه ک گه وره بووين، دايکمان له گه ل يه ک ره فيق بوون و
من... ئيره بيم پي برد، چوونکه ديم که ئه ویش ئه و کچه ي خوش ده ویت... چونکه...
چونکه...»

پاپاکاردی پاش بيدهنگيه ک، قورس و قايم دهستی کرد به قسه کردن: «پوله،
هيشتا هه موو شتکت پينه گوتوم، يانی بارستای قورسايی ئه و گونا هه له سه ر
روح ت هه ست پي ده که ی.»

پاپا من... (زمانی گرتی و قسه که ی بری).

قه شه به بي دهنگی گوی بیستی بوو.

- ئيره بي بردنه که ی من، بو ئه رکي ريکخراوه ييه - ريکخراوی ئیتالیای لاو - که
من ئه ندای ئه وم...

- ده ی؟

- ريکخراو کاریکی به ئه و سپارد که ده مويست... به منی بسپيريت، چونکه خوم
ته و او شياوی ئه و کاره ده دیت.

- کاره که چ بوو؟

- هينانی کتیب - کتیبی سیاسی - له و پاپوران ه ی که ده یان هینا... دوزینه وه ی
شوینيک بو شار دنه وه ی ئه و کتیبانه... له شاردا...

- ريکخراویش ئه و ئه رکه ی سپارد به غه نیمه که ی تو؟

- به بوولا و منیش ئيره بيم پي برد.

- به لگه يه کيشی بو ئه م هه سته ی تو نه خستو وه ته روو؟ تو بوولا به هوی

چی به چی نه کردنی ئه و ئه رکه تاوان بار ده که ی؟

- نا، پاپا، پر به دل و زور بویرانه کاری ده کرد. ئه و گه ل دووستیکی به برشت و
پاک ره وشته. که به بروی من ته نیاوته نیا شایانی ريژ و خوشه ويستی و
مه زنايه تيبه.

پاپاکاردی که و ته فکره وه.

- کورم ئەگەر پۆشناییهکی تازە دەبینی، ئەگەر دەتەهوی سەبارەت کاریکی گەورە بۆ هاوپیڕهکانی خۆت بکە، که بێتە هومیدیک بۆ سووککردنی باری قورسی بەش مەینەتییهکانیان، دەبێ سەبارەت بە باشترین نیعمەتەکانی خودا سەرنجیکی تاییەت هەبێ! تەواوی شتە چاکەکان لە لایەن ئەوهوه هاتوو. هەر لە لایەن ئەویشەوهیه که خۆینیکی تازە لە رەگدا دەگەرێ، ئەگەر پینگای گیان بەختکردن ئامانجەکهی بە رزگاری و ئاشتی گەیشتنه، ئەگەر بە تەمای رچەشکینی و پێنیشاندەری پینگای رزگاریت بۆ هاوپی هاوپیابزەکانت، که لە دەرووندا بۆ گەل دەنالین، دەبێ روح و گیانت لە بەندی رکهی رق و ئیرەیی ئازاد بکە. دلت وەکوو میحراییک واییت که مەشخەلانی پیروزی خاچپەرستی تیا بایسی. لەبیرت نەچی که ئەمە خالیکی بەرز و پیروزه دلیکی که ئەمە لا پەسەندە نابێ هیچ بایخیک بە بیر و ئەندیشهیکی چەوت و خۆبەزلزانا بەدات. ئەو کارە وەکوو ئەرکیکی پیروزی قەشەکان وایە، ئەمە تەنیا لەبەر ئەوینی ئافرهتیک یان خۆش رابواردنی ساتیک نییه، بەلکوو لە رینگای خودا و مروۆفە بۆ ئیستا و بۆ هەمیشە.

«ئای!» ئارتور داچلەکی و دەستەکانی خۆی توند گوشتی، بە بیستنی ئەم دروشمە ئەوهندەیی نەمابوو دەست بکاتە گریان.

- پاپا ئیوه قەبوول کردنی کلیسامان پێرا دەگەیهننا! مەسیح و خاچ هاوپی ئیمن...

قەشە بە شیوهیهکی بوغور و شکۆدارهوه گوتی: «رۆله، عیسا هەموو پوول پەرەستانی لە کلیسا کردە دەرەوه. چونکە دەیهویست مالی خودا، مالی پارانەوه و رەجا بێت، ئەم دنیا پەرەستانە ئەو مالەیان کردبووه مەکوێ جەرەکان. دواي بێدەنگییهکی زۆر، ئارتور بە ئەسپایی لە ژێر لیوهوه گوتی: «دواي کردنە دەرەوهی ئیوه ئیتالیاش دەبیتە پەرستگەي خودا...».

قەشەکهی بری و ئەو وەلامەي که بە نەرمی گوترا بە گوپی گەیشت: «خوداوند دەلێت: زهوی و هەموو بوون و غەنیمەتەکانی بۆ منە».*

* - برگەیهک لە کتیبی پیروژ

5

دوا نیوه پړوی ئه وروژه، ئارتور هستی کرد که پیوستی به گه پریانیکی زور هه یه. ئه سبابه کانی سپارد به هاو پۆلیکی خوی و به پیاسه کردن که و ته ری به ره و لیگه پۆرن، که شه وه و ها هه وروه لای بوو، به لام هه ست به سه رما نه ده کرا. به شی ته ختایی شار له جاران جوانتر به دی ده کرا، له نه رم و نمی چیمه نی ژپر پیی، به دیتنی چاوی شه رمیون و زهقی گول ه سروشتیه به هاریه کان که له قه راح شه قام ورینگا روابوون هه ستیکی شادی تیا تی دا ده بزوات بالنده یک له نیوان ئه قاقاییه کدا خه ریکی دروستکردنی هیلان ه بوو له سه ر لقه داریکی باریک.

کاتیکی که ئارتور له په نایه وه ده گوزه را به سامناکی جریواندی و باله بۆره کانی لیکدا و که و ته فرین: ئارتور هه ولیدا که بیرو پای خوی له سه ر ئه ندیشه ی پاکی ئایینی داهاتوو راگریت، به لام یادی مونتانی و جما ئه وه نده به سه ر ئه و فکره دا زال بوو، که ناچار بوو دهستی لی بکیشیته وه و خه یالاتی خوی ئازاد کرد تا له سه ر خاله بهرز و پیروژه کانی راپه رینه گشتیه که ی داهاتوو بیر بکاته وه و پۆلیکی که بو هاو ریکه ی خوی له م راپه رینه دا داینا بوو، پاپا ده بی رپیبه ر و پیغه مبه ریک بیت که هه موو هیزی تاریکی له به رانبه ر رقی پیروژدا ریگای نه مان بگرنه پیش و لاوانی لایه نگری ئازادی و له بهر ده میدا ئایین و چه مکه پیروژه دیرینه کان به مانا و تیگستی نوپوه تیگ هه لکیشیکی نویی لی فی ر بن.

ئهی جما؟ ئه ها جما له باریکاده کاندا شه ر و بهر به ره کانی ده کا. سروشتی ئه و له قالبی گلینه ی ژنانه قاره مانه کاندا دار یژراوه. جما هاو رپییه کی ته واو و

کچیتکی پاک و ئازا و بویر دهبی. لهو کچانهیه که ئیلهامدهری شیعیری شاعیرانه و، ههوین و بزویتهری خه یالیانه. جما له په نای ئه و و شان به شانی ئه و هه لوئست دهگری. خو ده سپیرنه پیللی شه پۆلانی مه رگیکی سه ره برزانه به سه ر زولمدا و یان له کاتی سه رکه وتن و پیروزیدا پیکه وه گیان به خت که ن بوشورپش و بو سه رکه وتن، چونکه بی گومان سه رکه وتن نزیکه و ده گاتی، له ئه وینی خوی ئه و ئاگادار ناکات و هه ر شتییک که رۆحی ئارامی ئه و بشله ژینئ و شووشه ی دۆستایه تی نیوانیان بچرژینئ خوی ده پاریزئ. لای ئه و جما زینده وه ریکی ریزدار و پیروژ و قوچی قوربانیه کی پاکه، که دهبی له ریگای رزگاری مرۆقه وه قوربانیه ی سه ر ئاگر بی، ئه وه کئ بوو که ده یویست هه نگاو بنیته میحرابی پاکژی رۆحه وه، که ته نیا له گه ل ئه شقی خودا و ئه شقی ئیتالیا دا ئاشنا بوو.

ته نیا ئه شقی خودا و ئیتالیا. کاتی چوونه له و ماله گه وره و دل ته نگه ی «شه قامی کۆشکه کان» وه ژوور که وتن، له پریکدا هاتنه خواریی تنوکیک بارانی هه ست پی کرد.

خزمه تکاره که ی جولیا، خاوین و ئارام وه ک هه میشه به ریزگرتنیکی زۆره وه له سه ر پلیکانه کان بوو.

- ئه م کاته ت باش گنیونیز، براکانم لیژهن؟

- ئاغای توماس و خاتوو بیرتین له وین و له ژووری میوانان دانیشتون. ئارتور به نابه دلی چووه ژووری. ئه م ماله چه ند دل ته نگه! ده تگوت سیلاوی ژیان له په نایه وه تیده په ری و قه تیش له ئامیزی ناگریت. قه ت گۆرانکاریی تیییدا به دی نایه، نه له دانیشتوانی مالیدا و نه له ره سمی خیزانیاندا و نه له موبله کاله وه بووه کاندا نه له حاجه ت و که وچکی کۆن و ناحه ز و که لوپه ل و پوخساری بی دیمه نی ژووره که. ته نانه ت کۆله که کانی ژووره که ش وه کوو گۆله ده ست کرده ئاسنینه کان ده چوون که به ده ست په نگ کرابیتن، ده تگوت بۆن و به رامه ی رۆژه گه رمه به هاریه کانیا ن نه چیشتوو. جولیا بو خواردنی فراوین جلو به رگی له به ر کردبوو و له ژووری خواردن که وه کوو ناوه ندی ماله که ده چوو چاوه روانی میوانانی ده کرد. ئه و به و بزه ده روونیه ی و به و

کراس و دامه‌نه کورته‌یه‌وه ده‌یتوانی ببینه مودیلنکی جلوبه‌رگ. به‌خیره‌هاتنکی ساردی کرد و گوتی: «حالت چونه؟ ئارتور؟ (به‌سهری په‌نجه‌ی ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کرد دوايه ده‌ستی به‌سهر کوته هاوریشمیه‌که‌ی داهینا که له‌گه‌ل ره‌نگی دامه‌نه کورته‌که‌ی ریگ که‌وتببون).

هیوادارم حالت زور باش بی و سه‌رکه‌وتنکی باشت له زانکودا مسوگه‌ر کردبی».

ئارتور به‌وته‌یه‌کی ساکار و هیواش وه‌لامی داوه و بیده‌نگیه‌کی ناخوش دایگرت و گیانی داهیزرا، هانتی جیمز به‌قه‌لافه‌تیکی له‌خوباییه‌وه، له‌کاتیکدا که‌نوینه‌ریکی پیر و له‌خوبایی پاپوره‌وانیی له‌گه‌ل بوو، هه‌ل‌ومه‌رجه‌که‌ی له‌بارتر نه‌کرد، به‌لام کاتیکی که‌گنیوینز گوتی خورادنی شیو حازره، ئارتور له‌دله‌وه‌هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌یی هه‌لکیشا.

- جولیا برسیم نییه شیوناخوم، ئه‌گه‌ر لیم‌گه‌ریی ده‌چمه ژووره‌که‌ی خوم. توماس گوتی: «کورپی باش تو سه‌باره‌ت زور پاریز له‌خورادنی ده‌که‌ی دلنیام که‌خوت نه‌خوش ده‌خی».

- قه‌یناکه‌ شه‌و باش.

ئارتور خزمه‌تکاریکی له‌کالیدوره‌که‌ دیت و داوای لی کرد کاتزمیر شه‌شی به‌یانی له‌خه‌و هه‌لی‌بستینی.

- سیننیورینو* ده‌چی بو‌کلیسا؟

- به‌لی، شه‌و باش تیرزا.

چوو ده‌ژووره‌که‌ی خوی، ئه‌م ژووره جاران هی دایکم بوو، شانشینه‌که‌ی روو به‌په‌نجه‌ره‌که، که‌له‌کاتی نه‌خوشیه‌دریژخایه‌نه‌که‌یدا وه‌ک نویژگه‌یه‌کی تایبه‌تی دابین کرابوو. له‌میحرابه‌که‌خاچیکی گه‌وره‌ی لی بوو که‌پیشه‌کانی ره‌ش بوو. پووبه‌رووی ئه‌ویش چرایه‌کی پومی چکوله‌هه‌لواسرابوو. له‌و ژووره‌دا بوو که‌دایکی کوچی دواپی کرد. په‌سمه‌که‌ی به‌دیواری سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌وه‌هه‌لواسرابوو گول‌دانیکی چینی که‌زه‌مانیک هی ئه‌و بوون له‌سه‌ر میزه‌که‌دانرابوو، پر له‌گوله‌وه‌نه‌وشه‌یه‌کان که‌ئه‌و زوری

---

* - خزمه‌تکاره‌کان کورپه‌ئاغا و ده‌وله‌مهنده‌کانیان به‌و نیوه‌بانگ ده‌کرد.

خۆش دەوایست. راست سالیك به سەر مردنیدا تی پەریبوو، بەلام هیشتا خزمەتکاره ئیتالیاییهکان ئەویان فەرامۆش نەکردبوو.

ئارتور رەسمیکی له چوارچیوهگیراوی له جانتاکه‌ی خۆی دەرھینا که زۆر به جوانی پێچرابوووه رەسمیک که به پینووسیکی رەش کیشابوو یانوه وه هی مونتانی بوو که له پۆمه‌وه چه‌ند پۆژ له‌وه‌پیش هاتبوو. له‌و کاته‌دا که سه‌رگه‌رمی کردنه‌وه‌ی ئەو خه‌زینه‌یه بوو، خزمەتکاری تایبه‌تی جولیا به سینیه‌ک خوارده‌مه‌نییه‌وه هاته ژووری. چیشتلاینه‌ره ئیتالیایه‌که‌وه ئەم سینیه پێخۆره‌ی ناردبوو که تا پیش هاتنی که‌ییا‌نوه تازە و مرچ و مۆنه‌که، خزمەتی گلا‌دییسی ده‌کرد.

چیشتلاینه‌ره که هه‌موو جو‌ره پێخۆریکی خۆشی بو کوری ئەربابه خۆشه‌ویسته‌که‌ی دانا‌بوو که هه‌موو حه‌لال و په‌سندی کلیسا بوون. ئارتور هه‌ر له‌تیک نانی خوارد. پیش‌خزمه‌ته‌که که خوشکه‌زای گنیونیز بوو و تازە له‌ به‌ریتانیاه‌وه گه‌رابوووه به‌ بزیه‌کی مانادا‌روه سینیه‌که‌ی برده‌ ده‌ری. ئەو پیش‌خزمه‌ته‌ش تیکه‌ل به‌ تیپی پ‌رۆتستانییه‌کان له‌ ژووری خزمه‌تکاره‌کان ببوو.

ئارتور چوه‌ه شانشین، له‌ به‌رانبه‌ر خاچه‌که‌دا چۆکی دادا و هه‌ولێ دا زه‌ینی خۆی ئارام و ئاماده‌ بکات بۆ پارانه‌وه و هزری ئایینی، به‌لام باش بۆی جی‌به‌جی نه‌بوو، هه‌روه‌کوو توماس گوتی، زۆری پاریز کردبوو له‌ خواردن و هه‌ر ئەم نه‌خواردنانه‌ وه‌کوو شه‌راپیکی خه‌ست، کاریگه‌ریی له‌ سه‌ر می‌شکی دانا‌بوو، موچرکی به‌ پشتی‌داهات، چاوی لیل بوو و خاچه‌که‌ی باش نه‌ده‌دی. دوا‌ی دوا‌ی هه‌لیت‌وپه‌لیتیکی زۆر توانیی فکری سه‌رگه‌ردانی خۆی له‌ سه‌ر پارونه‌ینی کاری ئایینی بگیرسینیته‌وه. ئاخه‌که‌ی ماندوو‌بوونی له‌شی به‌سه‌ر شیوا‌وی می‌شک و سه‌رئیشه‌که‌یدا زال بوو. ئە‌وجار به‌ زه‌ینیکی ئارام و ئاسوده‌وه خه‌وی لی‌که‌وت.

له‌ غورابی خه‌وی‌دا بوو، که به‌ توندی له‌ ده‌رگا‌که‌یان دا، له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: «ئاه، ته‌رزا!» به‌ ته‌پلۆسیه‌وه وه‌رسوو‌را.

دیسان له‌ ده‌رگا‌که‌یان داوه و له‌ پ‌ریکدا له‌ جی‌گای خۆی ده‌رپه‌ری و هه‌ستا، پیاویک به‌ زمانی ئیتالیایی نه‌راندی: «سینیورینۆ! سینیورینۆ! تۆ خودا هه‌سته!»

ئارتور له قەرەوئەلەكەوہ خۆی فریڤدا و گوتی: «چی بووہ؟ كئیه؟»

- منم، جان باتیستا، ھەستە زووكە، بۆخاتری ھەزرەتی مریەم ھەستە!

ئارتور بە پەلە جلو بەرگی لە بەر کرد و دەرگای کردوہ، ھەر وا كە بە پەرشانییەوہ دەپروانییە روخساری ترساو و رەنگ پەریوی عارەبانەچیەكە، دەنگی ھەنگاوەكان و تەقەتەقی ئاسن بە درێژیایی كالیڤۆرەكە دەنگی دەداوہ، لە پریكدا شتەكەى بۆ مەلوم بوو لە سەرەخۆ پرسی: «بە شوین منوہن؟»

- بە شوین ئیوہوہن! ھەھەھە، سیننیورینۆ، زووكەن! شتیكت ھەھە
بیشارەوہ، چاولیکە من دەتوانم....

- ھیچم نییە بیشارمەوہ، براكانم دەزانن؟

ھەوہل كەس كە یۆنی فۆرپی لە بەردا بوو لە سووچی كالیڤۆرەكەوہ دەرکەوت - سیننیوریان دەوئ. بە داخەوہ دانیشتوانی مالى ھەموویان بە خەبەرن! چ رۆژە رەشییەك... چەندە سامناكە! ئەویش لە رۆژی پاكدا! ھۆ خواوہند و كەسایەتیە پیرۆزەكان رەحمان پیكەن!

جان باتیستا كەوتە گریان. ئارتور دووسى ھەنگاو چووہ پیشەوہ، چاوەروانی جەندەرمەكان بوو كە بە ھەراوھۆریاوە نزیك دەبوونەوہ، راوہستا. چەند خزمەتكارىك بە جلو بەرگیكى شپریوہوہ دەلەرزین و بە شوین جەندەرمەكانەوہ بوون، دووای ئەوہى سەربازەكان دەوری ئارتوریان دا ، ئاغا و خاتوونی خاوەن مال، بە شوین ئەم دەستە و گرووپە سەیرەدا گەشتتە ئەوئ. ئاغا پیژامەى لە بەردا بوو و دەمپیییش (نەعل)ى لە پيدا. خانمیش تەنووڕەھەكى درێژی لە بەر کردبوو. پریچیشى لە كاغەزى فیرەوہ پیچابوو.

بە دیتنى ئەو قەلافەتە سەپروسەمەرانە ئارتور لە پریكدا ئەو وتەھەى بە زەین گەشتت: «بئى شك شەپۆلیكى دیکەمان لە پیئشدايە، ئەم ژن و میردانە بەرەو لای پاپۆرەكە دین! ئەمەش جووتە ھەیوانىكى زۆر سەیر!»

پیکه نینی ده هات، به لَام جیگای نه بوو . ئیستا ده بوو سه رنج بداته شته بایه خداره کان، له ژیر لیویه وه گوتی «Ave Maria ReGina cali»* سه ری وهر سووراندا تا کاغه زه فیڤره کانی سه ری جولیا نه بینیت نه وه کوو کاری نابه جی بکات، ئاغای بیترتین له ئه فسه ره جه نده رمه که نزیک بووه وه و گوتی: «تکایه پیم بلین بزانه هاتنی ئیوه ئاوا بو مالی ئیمه چ مانایه کی هیه؟ ده بی پیتانی رابگه یه نم ئه گهر به باشی بوم شی نه که نه وه ناچارم له لای بالویزی به ریتانیا شکایه تتان لی بکه م.»

ئه فسه ره که فه رمانیکی له مه رگرتنی ئارتور بیترتین خویندکاری فه لسه فه دهره ئینا و دایه دهستی جیمز و به تووره یه وه گوتی: «پیم وابی ئه وه فه رمانه به لگه یه کی زور باشه بو ئیوه و بو بالویزی به ریتانیا ییش» و به ناقالییه وه گوتی: «ئه گهر خوازیاری روونکردنه وه یه کی زورتی، باشتروایه خوت بیی بولای سه روکی پولیس.»

جولیا نامه که ی له دهست میرده که ی دهره ئینا. چاویکی له نامه که کرد و دایه وه ک ژنیکی مۆدیرن به تووره یه وه بو ئارتوری فریدا و گورانندی: «ئه وه توی که بوویه هوی سه رشوپی مالی! کاریکی وات کردوه که له وشاره دا هه رکه س هه لدهستی به سه یروسه مه ره وه لیمان دهروانن وه ک ئه وه ی چوو بیتنه دیتنی شانو، له گه ل ئه وه هه مووه دیندارییه ت بویته خو راکی زیندان! ئه وه راست ئه وه چاوه رووانییه که له کوری ژنه کاتولیکیه کمان هه بوو...»

ئه فسه ره که چووه ناو قسه که یه وه و گوتی: «خانم له گه ل که سیکی گیراو نابی به زمانی بیگانه قسه بکه ی، به لَام ئه وه دژایه تیه نه ی توانی هه راوه وریای جولیا بیده نگ کات که به زمانی به ریتانیا ی دهدوا به ته وسه وه گوتی: «راست ئه وه شته ی که چاوه روانی بووین! ده ی ده ی ئا ئه مه بوو که خو ی له ژیر پوژوه وانی و دوعا و هزری ئایینیدا شار دبووه وه! ده بوو بمزانییا که هه موو ئه وه کارانه کو تایه کی ئا وایان هیه.»

---

* . ماریا دلخوش بژی ئه ی مه له که ی ئاسمانه کان (لاتین) ئه مه له سه ره تای دوعا کردنی کاتولیکه کانداه که لکی لی وهرده گری.

دوکتور وارن جاريکیان گوتبووی که جولیا وه کوو سالاد(زه لاته) ټک وایه که چیشتلینه ره که یهک شووشه سرکه ی به سهردا کردبې.

ئارتور له داخی دهنگه تیژه که ی جولیا ددانه کانی له چیره وه برد، له پریکدا ئه و به راوهرده ی هاته وه یاد: «ئه م قسانه ئاکامیکیان نییه، نایه وی له خوړایی بترسین، هه موو که س ده زانی که هه مووتان بی تاوانن، کاکه پی م وایی ده تانه وی شته کانم بگه رین، هیچ شتیکی وام نییه که بیشارمه وه». کاتیکی که جه ندرمه کان دیوه که ی ده گه ران، نامه کانیان ده خوینده وه، په رتوو که کانی زانکوئی ئه ویان ئه م باره وبار ده کرد، دؤلاب و چه کمه جه کانی ده گه ران، ئارتور به که میک دله راوکیوه له سهر قهره ویله که ی دانیشتوو چاوه روان ماوه، به لام هیچ په ریشان و ناره حهت نه بوو ئه و پشکنینه نه ی شله ژانده بوو، هه میشه ئه و نامانه ی که بوئی گیران و خراپه ی بو که سیک لئوه هاتبايه ده یسووتاند، هه ر له بهر ئه وه ته نیا چه ند شیعیریک که که متاکورټیک شوړشگیزی و ئایینی بوون و له گه ل دووسی ژماره رۆژنامه ی ئیتالیا ی لاو له و گه ران و پشکنینه دا که وتنه دهستی پشکنینه ران.

جولیا دوا ی به ربه ره کانپیه کی زور، ئیتر پییه ندی خواستی هیوه ره که ی بوو، له کاتیکیا جیمز خواجه خولامی* بوو و که وتبووه شوینی، به جیفرک لیدانیکی له خو بایبانه وه به خیرایی له په نا ئارتوره وه به خیسه ټکه وه گوزه را و چووه ژووری نووستنه که ی خو ی.

که ئه وان ژووره که یان به جی هیشت. توماس هه روا بی راوه ستان ئه مسه روئه وسه ری ژووره که ی ده کرد، هه ولی دها که له سهره خو بی. له ئه فسه ره که نزیک بووه و ئیزنی لی خواست تا له گه ل ئارتور قسه بکات. دوا ی ئه وه که ئه فسه ره که به ئاماژه ی سهری گوتی باشه، چوو بو لای ئارتور و به دهنگیکی ماندوو و بریک نووساوه وه دهستی به قسه کرد: «گویی بدیهه پروداویکی ناخوشه، من بهش به حالی خو م زور به داخم». ئارتور ئارام و له سهره خو وه کوو گزنگی به ربه یانی هاوینان سهری هه لئنا و

* - خواجه خولام بوون: لی پارانه وه

گوتی: «ئۇنە ھەمىشە لەگەل مەن دلوڧان بوون، نىگەرانىش مەبن، ئەوندەش جىگای مەترسى نىيە».

توماس سىمىلى خۇى توند كىشا و لە پرىكدا پرسى: «چاولى كە ئارتور! ئايا... ئەم كارەى تۆ پىوھندى بە... پارەو ھەيە؟ چونكى ئەگەر وابى، من...»
پىوھندى لەگەل پارە! سەيرە نا! چ پىوھندىكى ھەبى....

- ئەى لەو كارە سىياسىيە بى ئەقلانەيە؟ وام فكبوى دەچوو، زۆر چاكە، ورت بەر نەدەى... زۆر گویت بە قسەكانى جولياش نەبزویت. ئەو تەنياو تەنيا زمان پيسە و دم شرە، ئەگەر پىويستىت بە پارەيە... يان شتىكى تر پىم رابگەيەنە، پىمدەلىي؟

ئارتور بە بى دەنگى دەستى بۆ مالاوايى برده پىشى، توماسىش زۆر لىزانانە ھەك ئەوھى كە شتىك رووى نەدابى رووتال و دلرەق ژوورەكەى بەجى ھىشت.

لەو كاتەدا جەندەرمەكان پىشكىنى خۇيان تەواو كىردبوو. ئەفسەرى بەرپىسىش داواى لە ئارتور كىد كە جلوبەرگەكانى لەبەر كات، ئەویش خىرا بە قسەى كىد و كاتى كە دەيوست ژوورەكەى بەجى بىلى، بە دوو دلىەو ھاوھستا، پىى وابوو مالاوايى كىردن لە نويزگە چكۆلەكەى دايكى لە پىش چاوى جەندەرمەكان كاريكى قورس و گرانە.

پرسى: «ئەگەر دەكرى و دەتوانن بۆ چەند ساتى لەو ژوورە بچنە دەرى؟ دەزانن كە ناتوانم ھەلىم و ھىچىشم نىيە كە بىشارمەو».

- بمبورو كە سىكى دەستبەسەر كراو گىراو ناتوانى بە تەنيا بى؟

- زۆر چاكە، قەى ناكە،

چووھ شانشىنەكە، چۆكى دادا و لاق و پىى خاچەكەى ماچ كىد و بە نەرمى و لە ژىر لىوھو گوتى: «خوداوەندە ھەتا ماوم دىن و ئىمانى خۆم پىبەخشە».

كاتىكى كە ھەستا، ئەفسەرەكە كە لە پەناى مېزەكە ھاوھستا بوو و چاوى

لە وىنەى مونتالى دەكرد پرسى: «خزمتە؟»

6

ئارتوريان برده قه لايه كى گوره كه هى سده كانى نيوده راست بو، كه له زاركى به نده ريكداء بوو ئه و توانيى خوئى رابيتنى له گهل ژيانى زيندان، ژووره تاكه كه سيه كهئى زور شيدار و تاريك بوو، گهرچى ئه و له كوشكيكى لاي ويا بورا* دا گوره ببوو، هه وايه كى خه فه، مشك، بوئى پيس هه مووى ئه وانه بوو ئه و شتيكى تازه بوون، خوراكيش خراپ و كه م بوو، به لام جيمز خيرا ئيزنى خواست و هه موو پيداويستيه كانى ژيانى بوو نارد. ئه ويان له به ندى تاكه كه سيدا راگرتبوو. بوئى ده ركه وت كه ئه و چاوه ديڤيه تووندهئى كه چاوه پروانيى ده كرد له زينداندا نه بوو. سه ره راي ئه وهش بوئى پروون نه بووه وه كه له سه ر چى گيراوه.

دواى ئه وه له كاتى گيرانيه وه هه تا ئيستا كه له قه لا دايه هه روا له سه ره خو و ئارام و هيدي بوو. چونكى ئيزنى كتبخويندنه وه يان پي نه ده دا كات و ساتى خوئى به پارانه وه و دوعا و بارى ئايينييه وه راده بوارد. بي ئه وهئى شله ژاو و نيگه ران بي، خوئى دابووه ده ستي پروداوه كان و پيش هاته كانى ئيستا و داهاتوو. پوژنيك ياساولنيك ده رگاي به نده كهئى كرده وه و بانگى كرد: «تكايه له م ريگايه وه و ره!» دواى بيستنى دووسى پرسيار كه وه لامه كانى ته نيا «حه قى قسه كردنت نيه» بوو. له پرووى ناچاره وه قه بوولئى كرد. به شوين ياساوله كه دا له هه ساره پيچ لاوپوچه كان و كاليدورو پليكانه كانه وه كه كه م و زور شئ دار و بوئى ناخوشيان لي ده هات، چونه ژوورنيكى پرووناك و گه و ره.

لهم ژووردهدا سی نهفه ر به بهرگی عهسکه ریه وه له پشت میژیکی گوره
دانیشتبوون که پوویشیکی سهوز به سهر میزه که دادرابوو و به بریکی
زورکاغه زه وه به بی تاقه تیه وه باسی بابته جوراو جوریان ده کرد. هه ر که
هاته ژووره وه هه ر سیکیان قه لافه تیکی گرژ و له خوباییان به خویانه وه گرت.
یه کیکیان که پیرتر دیار بوو و بریک به خوی راگه یشتبوو، رهنگ گه نمی و
ریشی شان ه کراو که بهرگی سه رهنگی* له به ردا بوو. به نهنگوستی ئاماژه ی
به کورسیه که ی نه وه ره ی میزه که وه کرد که دانیشتی و دهستی کرد به
لی پرسینه وه.

ئارتور چاوه روانی توورهبی و هه ره شه و جنیو بوو، هه ر بویه به ئارامی
به بیر لیکردنه وه وه دهیویست وه لام داته وه، به لام خه ونه که ی وه راست نه گه را
سه ره هه نگ له سه رخو و کلیشه یی پرسیار ی لی کرد. پرسیاره کان له سه ر
ناو، ته مه ن، ره گه ز، ئیش و له و بابته تانه بوو وئویش وه لامی داوه. به
ته واوه تیش له سه ر کاغه ز دنووسرا، خه ریک بوو تاقه تی به سه ر ده چوو که
سه ره هه نگ پرس ی: «ده ی ئاغای بیرتین، سه باره ت به ئیتالیا ی لاو چ ده زانی؟»
- نه وه نده ده زانم که بزاقیکی ریکخراوه ییه که له مارسه ی رۆژنامه یه ک
ده رده که ن و له ئیتالیا دا بلاوی ده که نه وه، به و هیوا یه ی که بتوانن خه لکی بو
شورپیشیکی گوره هان بدن تا سوپای نه مسا له و ولاته وه ده رنین.
- پیموایه رۆژنامه که یانت خویندبیته وه.

- به لی، پیمخوشه

- کاتیکی که نهوت ده خوینده وه، پیتوانه بوو که کاریکی دژه یاسایی

ده که ی؟

به لی ده مزانی.

- نه و رۆژنامانه ی که له ژووره که ت دا دوزراوه ته وه له کو یوه

پیت گه یشتوو ه؟

- ناتوانم نه وه تان پی بلیم.

** - ده ره جه یه کی نه فسه ری

- ئاغای بیرتین تۆ ناتوانی لیره‌دا به ئیشتیای خۆت قسه بکه‌ی، تۆ له سه‌رته وه‌لامی پرسیاره‌کانی من بده‌یته‌وه.

- زۆرچاکه ئه‌گه‌ر ئه‌و جووره وه‌لامدانه‌وه‌ی منتان پین ناخۆشه ده‌لیم: «پیتان نالیم».

سه‌ره‌نگ گوتی: «له‌ کرده‌ی خۆت په‌ژیوان ده‌بیته‌وه، ئه‌گه‌ر به‌م شیوه‌یه بدوویی». ئارتور بی‌ده‌نگ بوو و ئه‌ویش دریژه‌ی پی‌دا: «دوای ئه‌وه ده‌بی پیتان بلیم به‌لگه‌مان به‌ده‌سته‌وه‌یه که نیشان ئه‌دا، پیوه‌ندی ئیوه له‌گه‌ل ئه‌و ریکخراوه‌یه زۆر نزیکتر و قایمتر بووه له‌ موتالای رۆژنامه‌یه‌کی به‌ نه‌ینی ده‌رکراو، تا زووتر بیدرکینی و پی‌ل‌ئی‌نی به‌ قازانجته، راستی و دروستی ئه‌و کاره زوو پوون ده‌بیته‌وه و ده‌شبینی که خۆ هه‌لاواردن ئاکامیکی نییه.

- من شتیکم نییه که بیشارمه‌وه، ئیوه ده‌تانه‌وی چی بزانی؟

- له‌پیشدا - چۆنه ئیوه که که‌سیکی بیانین خۆتان ئاویته‌ی ئه‌و کاره کردووه؟

- زۆرم بیر له‌وه کردووه‌ته‌وه و هه‌لمسه‌نگاندووه، هه‌رچییه‌کی گیرم که‌وتوووه خویندووومه‌ته‌وه و که‌لکی پیویستم ل‌وه‌رگرتوووه.
- بۆ چۆنه ناو ئه‌و ریکخراوه‌یه‌وه ک‌ی هاندهرتان بووه؟
- هیچ که‌س - ویست و داخوازی خۆم بووه.

سه‌ره‌نگ به‌ تووره‌یه‌وه گوتی: «ژوورم پی‌ده‌که‌ی» به‌ قسه کردنه‌که‌یدا ئیتر له‌ سه‌ره‌خۆ نه‌بوو.

- به‌ ته‌نیایی و له‌خۆراوه که‌س ناتوانی تیکه‌لی ریکخراوه‌یه‌ک یا جه‌ماوه‌ریک بی. ئه‌و بیروکه‌یه‌ت له‌گه‌ل کیدا هی‌تایه ئاراوه؟
- [بی‌ده‌نگی]

- ئه‌ری ده‌کرئ وه‌لامم بده‌یه‌وه؟

- تا ئه‌و کاته‌ی پرسیاره‌کانت به‌و شیوه‌یه بی، نا،

ئارتور به‌ روو گرژیه‌وه قسه‌ی ده‌کرد. ورده ورده تو‌ره‌بوونیکی سه‌یر به‌ سه‌ریدا زال ده‌بوو. تا ئیستا زانیبووی که خه‌لکیکی زۆریان له‌ لیگه‌ژۆرن و پی‌زادا گرتوووه، هه‌رچه‌ند له‌ به‌رینایی شه‌پۆلی گیراوه‌کان بی‌ئاگا بوو. هه‌ر

ئەو ھەندەى بېستېبوو، بۆيە نېگەرانى سەلامەتتى گىانى جىما و ھاوپىكەنى بوو. دىلۇقانى درۆيىنى ئەفسەرەكان و ھېرش و بەرخودانىك كە ماندووى كىردبوو پىرسىيار و ۋەلامە درىژەكان كە ساسىيان كىردبوو. دەنگى ھەنگاوى ياساۋلەكە كە لە دەرەۋەى ژورەكەدا ئەم بەرەۋەئەۋبەرى دەكرد بە شىۋەيەكى زۆر ناخۇش لە گوڭىدا دەنگى دەداۋە. دواى ئەۋەى ئەفسەرەكان بىرېك لەگەل يەك دووان سەرھەنگ پىرسى: «دەبى پىمان بلىنى دووايىن جار كە جووانى بوولات دىت كەى بوو؟ راست ئەو كاتەى بوو كە پىزا بەجى بىلى وانىيە؟»

- من كەسىك بەو ناۋە ناناىم.

- چۆن جووانى بوولا؟ ئەو ھەر دەناسى - لاۋىكى بالا بەرزە كە رىشى سى تىخ دەكرد، ھاوپۆلى خوت بوو.

- لە زانكۇدا زۆرم ئەو قوتابىيانەى من ناياناسم.

- بەلام ھەتمەن بوولا دەناسى؟ چاۋلىكە ئەۋە دەسخەتى ئەۋە، دەبىنى ئەۋ ئەتۇ بە باشى دەناسى.

سەرھەنگ نامەيەكى بە پوو تالىەۋە دا بە دەستىۋە كە بە سەردىپرى «تىكىستى كۆبوونەۋە» و ئىمزاى «جووانى بوولا» ۋە بوو، ئارتور بە تىروانىنىكى خىزا چاۋى بە ناۋى خۆى كەوت بە پامانىكەۋە سەرى ھەلىنا و پىرسى: «دەبى ئەۋە بخوئىمەۋە؟»

- بەلى، دەبى بىخوئىيەۋە چونكە سەبارەت بە تۋىە.

كاتىك كە ئەفسەرەكان بى دەنگ دانىشتىبوون و لە پوخسارى ئەۋيان دەرۋانى، دەستى كىرد بە خوئىندەۋەى برووسكەكە. ئەم بەلگەيە ۋاۋىدەچوو سەبارەت بە ۋەلامى بىرېك پىرسىيار بوۋىن. ۋادىار بوو بوۋلاش گىرابوو. ئەم بەلگەيە سەبارەت بە تايىبەتمەندىە ئاسايىيەكان بوو. بە دواى ئەۋەدا پوونكىرەنەۋەيەكى كورت بوو لەمەر پىۋەندى بوولا لەگەل رېكخراۋ و بلاقۇگە ناياسايىيەكەى لىگھۆرن و كۆبوونەۋە خوئىندكارىەكان. دوايە گەيشتە ئەم بىرگەيە: «لە نىۋ ئەۋ كەسانەى كە ھاتتە رىزى خەباتى ئىمەۋە، لاۋىكى بەرىتانىيىشى تىدايە كە ناۋى ئارتورە و مندالى خىزانىكى دارا و خاۋەن پاپۆرە».

له توورپه پیدا خوین بهر چاوی گرتبوو. بولا ئهوی به دهسته وه دابوو! بولایه کی که بهر پرسیاره تیه کی گهره وه هلسووراوانی له ئهستودا بوو، بولایه کی که جمای له دین لادابوو، بولایه کی که شهیدای جما بوو! برووسکه که هی له سهر میزه که دانا و چاوی بریه زهوی. سهرهنگ به دلوقانییه وه گوتی: «پیم وایه ئه م به لگه چکوله یه زهینی توی خستییته گهر».

ئارتور سهری بادا: «من که سیک به و ناوه نانا سم». به دهنگی گیراو و توورپه وه گوتی: «ده بی هه له یه ک کرابی». هه له؟ زور بی مانایه! ئاغای بیرتین سهرنج بدهن! چ خیروبیریکی بو ئیوه هه یه که له سهر بروکراتی و پیچوپه نای ئیداری و له بهر خاتری پیاویک که خو فرۆشی کردوو و ئیوه ی به دهسته وه داوه، خو تان بخه نه قهیران و داهاتوو خوت ویران بکه ی.

رهگیکی بی رهنگی قین و بوغز له دهنگی سهرهنگدا جیی خوش کردبوو، ئارتور تهکانیکی خوارد و سهری هه لینا، بیریک له میشکیدا بزوت. گوراندی: «درۆیه؛ ئه م به لگه یه دهستکرده! ئه وه له روخسار تاندا به جوانی دیاره، ناپیاو - تو ده ته هوئی گیانی چهند زیندانی بخه یته مه ترسیه وه یان ده ته هوئی من بخه یته داویکه وه توی ساخته چی و درۆزن و بی شه ره ف...» سهرهنگ به توورپه یه وه دهرپه ریو نه راندی «بی دهنگ! له و کاته دا دوو هاوړیکه شی ههستان، رووی کرده یه کی له و دوو نه فهره و گوتی: «ملازم توماس، تکایه زهنگ لی ده و یاساوله که بانگ که، ئه م هه تیوه لاوه چهند پوژیک بیخه نه ژووری ئه شکه نه وه، پیم وایه پیویستی به دهرس دادان هه یه، تا بیته وه سهر ئه قل».

ژووری تاکه که سی ئه شکه نه، کونیک تاریک و شی دار و پیس بوو و به جیگای ئه وه ی ئارتور ئاقل تر کات ئه وی توورپه تر کرد. ژینی پر له خو شی و نازی ماله وه ئه وی سه باره ت به پاک و خاوینی زور هه ستیار کردبوو، هه ربۆیه دیواره لینچق و پر له جروجانه وهر و ئه رزیک پر له پیسی و پوخلی، بوئی ناخو شی کارگه گولانه و داری شیدار کاریگه ری که زور

خراپیان له سهر ئارتور دانابوو ههر بۆيه سهرههنگه توورهكه تهواو رازی ببوو، كاتى كه فریيان دایه ناو ژوورهكهوه و دهرگاكهیان گالهدا، دهستهكانى لیک كردهوه و به ترسهوه سى ههنگاوى ههلیناوه و ههركه قامكهكانى لاقى له لینچقى دیوارهكه كهوت، له داخانا له رزی، ههولى دا له و تاریكیه ئەنگوسته چاوهدا به دهستهكۆته جیگایهك بۆ دانیشنن بدۆزیتهوه كه بریک خاوین بی.

ئهو پۆژه دریزه له تاریكایی و بیدهنگیدا تیپه ری. شهویش ههر وهكوو پۆژ وابوو ورده ورده لهو بۆشایه دل تهنگهدا كه هیچ پیوهندیهكى لهگهڵ دهرهوه نهبوو، گوزهرانى پۆژ و شهوى لی تیکچوو. سبهینی بهیانی كاتى دهنگى کلیلى كردنهوهی دهرگاكه هات و مشكهكان به ترس و جیکه جیکهوه به پهله به تهنیشتیدا ههلههاتن، به ترسهوه له جیگای خۆی دهرپه ری! دللهكوتهیهكى سهیر دایگرت و قیژ و واژیکى تووند له گویندا دهنگى داوه، دهتگوت به جیی چهند كاتژمیر، چهند مانگه له دیتن و بیستنى نوور و دهنگ بی بهرییه.

دهرگا كراوه و به دواى شهوقى كزی لهنته ریكدا - كه له بهر چاوی ئارتور شه پۆلیكى گهورهی تیشك و تیریژ بوو به رهو چاوی هروژمیان هیئا و چاویان به شهواره خست - وهردیانهكه به نانیك و جه رهیهك ئاوه وه هاته ژووره وه، ئارتور ههنگاویكى به رهو پینشه وه ههلیناوه، ئهو تهواو دلنیا بوو كه ئهو كابرایه هاتوو په زگاری كات. پینش ئه وهی قسه بكات، پیاوهكه نان و جه ره ئاوهكه ی دابه دهستیه وه، بی ئه وهی قسهیهك بكات سووك چوووه دهره وه و دیسان دهرگاكه ی داخست.

ئارتور لاقى به ئه رزیدا دهكوتا، بۆ هه وه لاین جار له ژیانیدا وهكوو شیت و هاریك تووره ببوو، به لام به تیپه رینی كات، زهمه نی زیاتر لی تیک چوو، تاریكاییه كه سنووری نه بوو، دهتگوت ژیانى له جووله كه وتوو، شهوى سییه مین پۆژ كاتى كه دهرگاكه كراوه و به رپرسی به نه دهكه له گه ل سه ربازیك له بهر دهرگادا دیار بوون، ئارتور كه گیژ ببوو به نابه دلیه وه سه ری هه لیتنا، چاوه كانی خۆی له شهوقى نووره كه دهشارده وه، له وهی كه نهیده زانی چهند كاتژمیر یان چهند هه وتوووه لهو گۆرهدا ماوه ته وه سه رگه ردان و په ریشان ببوو.

دهنگی ناخۆش و قیزهونی بهرپرسی بهندهکه هات: «هسته با برۆین» ئارتور هستا سهر پئی، به خۆکیشکردن وهکوو مهستیگ که بهم لائوه ولادا دهکوت کهوته پئی. لهوهی که بهرپرسهکه ویستی یاریدهی بدات تا به پلیکانه باریک و پرژدهکاندا سهر بکهوئ نارهحهت بوو، بهلام ههر که گهیشته دوایین پلیکان سهری وا له گیزهوه هات که ئهگهر بهرپرسهکه شانی نهگرتبایه خلۆر دهبووهوه.

دهنگیکی سهرخۆشانه هاته گوئی: «هیچ نییه ئیستا چاک دهبیتهوه، زۆربهیان کاتی که دینه ههواى ئازاد، ههروا بی هیژ دهن».

دواى ئهوهی که لایچیک ئاویان به سهروچاویدا کرد، ههناسهیهکی هه لکیشا، واویندهچوو که له بهر چاوی ئه و تاریکایی ورده ورد ده بوو و تیکدهشکا. له پریکدا به وشیاریهوه هستایه سهر پئی. دهستی بهرپرسی بهندهکهی لادا، کالیدیۆر و پلیکانهکانی به ههنگاوی قورس و قایم پئیوا. له بهر ده رگایهک که می راولهستان، دوايه ده رگا کراوه و بی ئه وهی بزانی بۆکوئی دهن. دیتی له ژووری زۆر پووناکی لی پرسینه وهیه، به سهیریکه وه پوانییه میژ و برووسکه کان و ئه و ئه فسه رانهی که له جیگای جاری دیکه دا دانیشتیبوون.

سه رههنگ گوتی: «ئای، ئاغای بیرتین! هیوادارم ئیسته باشتر بتوانین له گه ل یه کدا قسه بکهین دهی ژووره تاکه که سیه تاریکه که چۆن بوو؟ هه لبه ته به قه ده ر هۆلی خوارده مه نیی برا که ت جوان و رازاوه نییه، هه روانییه؟ ها؟»

ئارتور چاوی له روخساری لئو به بزهی سه رههنگ کرد. خوین بهرچاوی گرتبوو. ئه و پیاوهی که هه ردوو گۆنای کولکهی رهش و سپی له سهر بوو، پئی خۆش بوو به ددان گهردنی ونجرونجر کات، له روخساریدا ئه و تووره ییه به جوانی به دی ده کرا. چونکه سه رههنگ خیرابه شیوهیهکی نه رمتر گوتی: «ئاغای بیرتین دانیشه و که می ئاو بخۆوه، رقت هه ستاوه و ده کو تیه».

ئارتور په رداخه ئاوه که ی که بۆ لای ئه و هات لای دا، دهستهکانی به میزه که وه گرت.

نیوچاوانی له سهر دهستیکی دانا و ههوللی دا تا فکری هیور کاتهوه. سه رههنگ به وردی لیلی پوانی و سه رنجی دایه سه ر دهست و لئوی له رزۆکی و قژی ته پ و چاوی خه وتووی که نیشانهی ماندوویه تی له ش و روح و دهروونی بو، دواي که میک گوتی: «دهی ئاغای بیرتین جاری دیکه له کویدا قسه کانمان ته واو کرد هه ر له وپوه دهست پی ده که یه نه وه و چونکه ناره حه تیه ک که وته به یمنانه وه، من به ش به حالی خو م لیت ده بوورم. تو ئه گه ر راست و ئاقلانه بجوولیتته وه دلنیات ده که م که ئیمه سه باره ت به تو قه د کرده وه یه کی شه راژویانه و تووند و تیژیمان نابی.»

- ده تانه وی چی بکه م؟

ئارتور توند و گرژ قسه ی ده کرد و ماندوویه تی پیوه دیار بوو و له گه ل شیوه قسه کردنیکی ئاسایی به دوور بوو .

- هه ر ئه وه نده م ده وی که بی گری و گو ل و شه رافه تمه ندانه، هه ر شتیکی له سه ر ئه و بزوتنه وه و هه واداره کانی ده یزانی پیمانی بللی. له پیش هه موو شتیکیا بللی له که نگیه بوولا ده ناسی؟»

- ئه وم به دریژیایی ته مه نم نه دیتوه، هیچ زانیاری نیکیشم له سه ری نییه.

- به راسته؟ زورچاکه دواي که میکی دیکه ده گه ری نه وه سه ر ئه م باسه،

پیماویه پیاویکی لاو به ناوی کارلوبینی ده بی بناسی؟»

- قه تم ئه و ناوه نه بیستوه.

- زورسهیره ئه ی فرانچیسکونیری*؟

- ئه و نیوه شم قه ت نه بیستوه،

به لام ئه و نامه یه به قه له می تو و به دهستی تو نووسراوه و سه باره ت به

ئه وه، چا و لی بکه!

ئارتور هه روا چاویکی لی کرد و نایه ئه و لاوه.

- ئه م برووسکه یه ده ناسی؟

- نا

- قه بوولی ناکه ی که برووسکه که به دهستی تو نووسراوه؟

- شتېك پښتانه مه وه، هېچم نايه ته وه ياد.

- ئەمەت خۆ دەبى له بېر بى؟

- برووسكه يه كى ديكه ي پيدا. ئەو برووسكه يه ي له پاييزدا بۆ يه كېك له

هاو پوله كانى نووسىبوو.

- نا.

- ئەوهش نانا سى كه برووسكه كه ي بۆ نووسراوه ؟

- ئەو كه سهش نانا سم.

- ئاوهز و زهينى ئيوه زور لاوازه.

- ئەمه كه م و كوورپه كه كه هه ميشه به ده ستيه وه نالاندوومه.

- سهيره، به لام من چه ند رۆژ له وه پيش له زمانى ماموستايه كى

زانستگه وه م بيستووه كه تۆ نه ته نيا هېچ كه م كوورپه هكت نيه به لكوو

زوريش وشياريت.

- بى گومان ئيوه وشيارى به پيوهرى پولىسيه وه ده پيون، به لام

ماموستايانى زانستگه به جوړيكي ديكه لى ده روان.

توورپه يى ئارتور هه ر ده هات و زياتر ده بوو ئەوهش له تۆنى ده نگيدا به

جوانى ديار بوو. ئەو به هوى برسپه تيه وه و بۆنى پيس و بى خه وى ماندوو

ببوو و هه موو ئيسكى له شى ژانپان ده كرد، دهنگى سه رههنگ وه كوو بر به ند

به سه ر ميشكيدا بينى وابوو، هه ر كه سه رههنگ ده دوا ددانه كانى به

توورپه يه وه له سه ر يه ك دده نا.

سه رههنگ له سه ر كورسيه كه پالى داوه و به برشته وه گوتى: «ئاغاي

بيرتين، ديسان خوتت له بېر چووه وه، جاريكي ديكه وشيارت ده كه مه وه، ئەو

جوړه دواندنه قازانجىكى بۆ تۆ نيه، بى شك له و ژوره تاكه كه سيه دا زورت

ده رد و ژان ديتووه و ئيتر ناته وى بگه رپيته وه ئەوى، با ريك و راست

پيت بلېم، ئەگه ر ئەو نه رم و نيانيه ي ئيمه ئاكامىكى نه بى، ناچارين

توونديو تيزى به كار بينين. جوان سه رنج بده من به لگه م هه يه - به لگه ي باش و

ئهرينى - كه برېك له لاوه كان به دزيه وه بلاقوكى قاچاخپان هيناو ته ئەم

بەندەرە و تۆش لەو کەین و بەینەدا هاودەستیان بووی، ئیستا ئایا لەو
پێوەندیەدا ئەوەی دەیزانی پێم دەلیی؟»

ئارتور زۆرتەر سەری شوێر کردەو. وردە وردە رِق و توورپەیی وەکوو
گیان لەبەر یکی کوێرو بئ ئیساس وابوو کە سەرتاپای دەروونی داگیر
دەکرد. ئەو لەو دەترسا کە نەتوانی خوددار و لە سەرەخۆ بی. تازه لیی
حالی ببوو کە لە دەروونی مرۆڤدا چ هیز و تواناییەک لە ژیر هیوری و
سەنگینی جیتنەل مەنیک یان کەسیکی خاچ پەرەستدا خۆی شار دۆتەو،
تەنانەت ئەو لە خۆشی زۆر دەترسا.

سەرھەنگ گوتی: «مەحتەلی وەلام دانەوہی تۆم».

- وەلامیکم نییە کە بیلیم.

- بە تەواوەتی لە وەلامدانەوہ خۆ دە بویری. ها؟

- قەت هیچ شتیکتان پئی نالیم.

- ناچارم فەرمان بەدەم بگەرێننەوہ بۆ ژووری ئەشکەنجەکە و تا ئەو
کاتە ی بیرورات نەگۆری لە ویدا دەمینییەوہ. ئەگەر زەحمەت و
دەردیسەریشمان بۆ دروست کە ی دەلیم کۆت و زنجیرت کەن.

ئارتور سەری هەلینا، هەموو گیانی دەلەرزى بە هیواشی گوتی: «چیتان
پئی خۆشە بیکەن، با بزانی ئایا بالویزی بەریتانیا ئەم حیلەبازیە ی ئیوہ
سەبارەت بە هاوولاتییەکی ئەو ولاتە بەکاری دینن قەبوول دەکا، ئەوہ لە
کاتیک دایە کە من خۆم بە دوور لە هەر تاوانیک دەزانم لە بیرتان نەچی ئیوہ
بەرپرسی تەواوی ئەم کارە قیزەونانەن».

ئاخرەکە ی ئارتوریان بردەوہ بۆ ژوورە تاکە کەسیەکە ی. لە ویدا خۆی دا
بەسەر پیخەفەکەیدا و تا سبەینی خەوت، بە زنجیر نەیانبەستەوہ و ئیتر
ژوورە تاریک و سامناکەکە ی نەدیتەوہ، بەلام دۆژمنایەتی و رِقەبەرایەتی
نیوان ئەو و سەرھەنگ بە دوای هەر لی پرسینەوہیەکدا قوولتر دەبوو.

لە ژوورە تاکە کەسیەکەیدا لەخودا پاراوە یاریدە ی بدات تا بە سەر خواستی
شەیتانی خویدا زال بیت و یان ئەوہی کە نیوہی هەر شەویک بتوانی بیر لە سەبر
و دانبەخۆداگرییەکە ی مەسیح بکاتەوہ، بەلام بئی ناکام و بئی سوود بوو.

هەر وهختی دهیان هینایه ئه‌و ژووره گه‌وره و چۆله‌ی که ته‌نیا می‌زیکی
 داپۆشراوی لی‌بوو، به‌ دیتنی سمیلی بسکه‌داری سه‌ره‌هنگ، ده‌روونی پر
 ده‌بووه‌وه له‌ توند و تیژی و ده‌ستی ده‌کرد به‌ گوتنی قسه‌ی به‌رز و نه‌وی و
 وه‌لامی سه‌رزاره‌کی. هیشتا مانگیکی ته‌واو نه‌بوو که له‌ زیندانا بوو که رق و
 تووره‌یی وه‌ها به‌ربینگی هه‌ردووکیانی گرتبوو که هیچیان نه‌یان ده‌توانی به
 ئارامی و به‌ هیوریه‌وه‌ بپوانه‌ پوخساری ئه‌وی دی. زه‌ختی ئه‌م شه‌ره
 ده‌ندووکییه‌ ورده‌ ورده‌ کاریگه‌رییه‌کی یه‌کجار زۆری له‌ سه‌ر
 هه‌سته‌ده‌ماره‌کان دانابوو. له‌وه‌ش ئاگادار بوو که به‌ توندی چاوه‌دی‌ری
 ده‌که‌ن و چوار چاو ده‌یدۆزن، ده‌نگۆیه‌کیش هه‌بوو که گویا به‌ دزیه‌وه
 ده‌رمانی بلا‌دونا ده‌رخواردی زیندانی ده‌دن تا له‌ خه‌ودا قسه‌ بپه‌وینن و
 چاوه‌دی‌رانی به‌ندیش ئاگاداری بن، هه‌ر بۆیه‌ ورده‌ ورده‌ له‌ خواردن و
 خه‌وتنی خۆشی ده‌ترسا، ئه‌گه‌ر کاتی شه‌وی مشکیک به‌ په‌نایدا تیپه‌ریبایه
 له‌ پرپدا وا ده‌رده‌په‌ری سه‌رتاپیی که‌یلی ئاره‌قه‌یه‌کی سارد ده‌بوو، له‌ ترسانا
 ده‌له‌رزی و وه‌هم و خه‌یال دایده‌گرت که که‌سیک له‌ ژووره‌ تاکه‌ که‌سیه‌که‌یدا
 خۆی مه‌لاس داوه‌ تا له‌ کاتی خه‌ودا گویی له‌ قسه‌کانی بیت.

جه‌نده‌رمه‌کان تیده‌کۆشان به‌ هه‌ر فی‌ل و ته‌له‌یه‌ک بیت قسه‌ی لی‌ده‌رکیشن،
 تا به‌ ده‌ستی ئه‌و بوولا بخه‌نه‌ گیر، خۆفی که‌وتنه‌داوی ئه‌وان وه‌ک دۆلپایه‌ک
 وه‌ها له‌ سه‌رشانی قورسایی ده‌کرد که ترسی ئه‌وه‌ هه‌بوو بکه‌وێته‌ قه‌یرانی
 پوحی و ده‌روونییه‌وه‌. نیوی بوولا شه‌و و پۆژ له‌ گوێچکه‌یدا ده‌زرینگیه‌وه،
 ته‌نانه‌ت له‌ نوێژه‌کانیشیدا له‌گه‌لی بوو، به‌ جیگای نیوی مریه‌م به‌ زۆر جیگای
 خۆی له‌ که‌لینی ته‌سحیبه‌که‌یدا کردبووه‌وه، به‌لام له‌ هه‌مووی خراپتر ئه‌وه
 بوو که واویده‌چوو دینه‌که‌شی وه‌کوو دنیای ئازادی ده‌ره‌وه‌ ورده‌ لێی
 دوور ده‌که‌وته‌وه.

به‌ خه‌له‌سه‌رییه‌کی زۆره‌وه‌ چه‌ند کات ژمی‌ریک له‌ سه‌ر لاق و به‌پێوه
 ڕاده‌وه‌ستا بۆ دوعا و پارانه‌وه‌ و بیر و هزری ئایینی، به‌لام بی‌ری هه‌ر له‌ لای
 بوولا بوو، دوعا و پارانه‌وه‌کانی هه‌ر سه‌رزاره‌کی و پ‌واله‌تیانه‌ بوو.

دلی هەر به بهرپرسی بهندهکه خوښ بوو، هەر ئه و بوو دل خوښی دداوه، ئه و پیره مېرديکی قوله خړه ی قه له وه و سهر پوتاوه بوو، که له هه وه له وه زوری هه ول دا تووره و تۆسن بی، به لام پیاوچاکیی ئه و به سهر ئه رکی ناله باریدا زال بوو ئه وه شی له و لیو به بزیه ییدا به دهرکه وت له وه به دواوه هه وال و په یامی زیندانییه کانی له م ژژوره وه بو ئه و ژورور دهگه یاند.

له پاش نیوه پړودا، خزمه تکاره پیره که به بیچمیکی شیواو و پروگرژییه وه هاته ژوروره تاکه که سیه که ی ئارتور و به سه یریکه وه لئی روانی.

به سه رسوورمانه وه لئی پرسی: «سه یره ئینریکو ئه ورۆکه بو وا شله ژاوی؟»

ئینریکو به تووره یه وه گوته: «هیچ» چوو بو لای پیخه فه که ی ئارتور، قالیچه یه که که هی ئارتور بوو له ژیر پیخه فه که ی دهره یتا.

- چتداوه له و شتانه ی من؟ ده بی بچمه ژوروره تاکه که سیکی دیکه؟
- نا ئازاد ده بی.

- ئازاد؟ چی - ئه مرۆکه؟ به یه کجاری؟ ئینریکو!
ئارتور له خوشیانه باسکی پیاوه پیره که ی توند گرت، به لام ئینریکو به تووره یه وه باسکی به ردا.

ئینریکو! چی رووی داوه؟ بو قسه ناکه ی؟ هه موومان ئازاد بووین؟
وه لامه که ی ته نیا بۆله بۆلیکی به سووک زانین بوو.

ئارتور به بزیه که وه دیسان قۆلی گرت: «چاولی که؟ نیوچاوانت له من تیکمه نی که هیچ خیروبییریکی بو تو تیدانییه، چوونکی دلگیرنا ب، پیمخۆشه ئاگادارییه کم له ئه وانی دیکه ش پی بده ی» ئینریکو له پریکدا که کراسه که ی قه د ده کرد داینا و به بۆله بۆلیکه وه گوته: «کامانه ئه لئی؟ پیموانییه بوولا بلئی؟»

- هه لبه ت بوولاش و ئه وانی دیکه ش، ئینریکو چی بووه و بو واده که ی؟
- زور چاکه ده یلیم، وهختایه که که که سیک هاورپیکه ی خوی پیوه ده کات و وادیاره به و زووانه ش ئازاد ناکری فه قیره، وه ئیش!
ئینریکو دیسان کراسه که ی به تووره یه وه هه لگرت.

چاوه‌کانی ئارتور له ترسانا زهق ببوونه‌وه: «ئەویان بە گرتن داوه؟ هاوڕێیه‌ک؟
ئای چەند ناخۆش و سامناکه!»

ئینریکو تووند سه‌ری وه‌رگیرا: «یانی تۆ نه‌بووی؟»
- من؟ پیاو مه‌گه‌ر شیت بووی؟ من؟

- هه‌ر چۆنیک بووی، دوینیکه‌ له‌ لێ‌پرسی‌نیکدا وایان پێ‌گوتوو. زۆرم
پێ‌خۆش ده‌بێ‌ تۆ‌ئەو کاره‌ت نه‌کردبێ‌، چونکه‌ هه‌میشه‌ ده‌مگوت تۆ لاوئیکی زۆر
به‌شه‌ره‌ف و پاکی. ئا لێ‌ره‌وه‌ وه‌ره‌! ئینریکو به‌ کالیدۆره‌که‌دا که‌وته‌ پێ‌ و
ئارتوریش به‌ شوینیدا، ژێله‌مۆیه‌ک له‌ مێشکی په‌ریشانیدا گه‌شاوه‌.

- به‌ بوولایان گوتوو که‌ من ئەوم پێوه‌ کردوو؟ هه‌لبه‌ته‌ که‌ واده‌لین! ئینریکو
سه‌یره‌ به‌ منیشیان گوتوو که‌ بوولا راستی منی گوتوو، حه‌تمه‌ن بوولا
ئەوه‌نده‌ی تیگه‌یشتوویی هه‌یه‌ که‌ باوه‌ر به‌و قسه‌ قورانه‌ نه‌کات.

ئینریکو له‌به‌ر پێپیلیکانه‌که‌دا راوه‌ستا و به‌ سه‌رنجه‌وه‌ له‌ ئارتوری رووانی که‌
له‌به‌ر ئەو هه‌واله‌ ته‌نیا شانی لێ‌هه‌لته‌کانت.

- یانی به‌ راستی ئەو قسه‌یه‌ درۆیه‌؟

- شک له‌وه‌دا نییه‌ که‌ درۆیه‌.

- زۆر چاکه‌ زۆر خۆش‌حالم کورم که‌ ئەوه‌ ده‌بیستم، بوولاش ئاگادار
ده‌که‌مه‌وه‌، به‌لام ده‌زانی چیه‌ ئەوان به‌ویان گوتوو که‌ تۆ به‌ هۆی... ئەتپ له‌
ئێره‌بیدا له‌وت تێپه‌راندوو، هه‌ر دووکتان ئاشقی کچیک بوون.

ئارتور به‌ په‌له‌ و به‌ هانکه‌هانک له‌ سه‌ریه‌ک ده‌یگوته‌وه‌: «درۆیه‌!» له‌ پێ‌کدا
ترسیکی ئاویتە‌ی له‌رزین هه‌موو له‌شی داگرت.

- کچیک... ئێره‌یی! چۆنیان زانیوه‌... چۆنیان زانیوه‌؟

- کورم که‌من بێر که‌وه‌.

ئینریکو له‌و کالیدۆره‌دا که‌ ده‌گه‌یشته‌ ژووری لێ‌پرسی‌نه‌وه‌که‌ راوه‌ستا و گوتی:
«باوه‌رت پێ‌ده‌که‌م، به‌لام ته‌نیا ئەم شته‌م پێ‌بلی، من ده‌زانم تۆ کاسۆلیکی، ئایا له‌
تۆبه‌ و پێ‌لینانه‌کانتدا شتیکت گوتوو...»

- درۆیه‌!

ئارتور وای لێ‌هاتبوو که‌ خه‌ریک بوو پێ‌ به‌ گه‌روو هاوار بکات، به‌لام ئینریکو
شانی گرت و تووند راپوه‌شاند و که‌وتنه‌ پێ‌.

- هه‌به‌ته تو خۆت باشتەر ده‌زانی، به‌لام بزانه به ته‌نیا هەر تو نیت که ئاوا ساویلکانه فریوت خواردوو، هەر ئیسته له پیزا ده‌نگۆیه‌کی زۆر بلاو بوو‌ته‌وه سه‌بارت به قه‌شه‌یه‌ک. ئە‌مه هاورپێیه‌کی ئیوه به‌م شته‌ی زانیوه، ئە‌وان بلا‌فۆکیکیان چاپ کردوو و له‌ودا نووسویانه که ئە‌و قه‌شه‌یه سیخوره.

ده‌رگای ژووری لیپرسیینه‌وه‌ی کرده‌وه که دیتی ئارتور راوه‌ستاوه و به رامانیکه‌وه له پووبه‌رووی خۆی ده‌روانی، به هیواشی له ده‌رگا‌که‌وه برديه ژووره‌وه. سه‌ره‌نگ به لیوی به‌زه‌یه‌وه که ددانه‌کانی به‌ده‌رکه‌وتبون گوتی: «رۆژ باش، ئاغای بی‌رتین له‌وه‌ی که پی‌رۆزبایت لی‌ده‌که‌م زۆر خۆش‌حالم، فه‌رمانیک له فلورانس‌ه‌وه هاتوو که ئیوه ئازاد بکړین، ده‌کرئ ئە‌م نامه‌یه واژۆ بکه‌ن؟»

ئارتور چوو به‌پیشی و به ده‌نگی‌کی گیراوه‌وه گوتی: «پیم‌خۆشه بزانه‌م کی منی به‌گرتن داوه؟»

سه‌ره‌نگ به به‌زه‌یه‌که‌وه برۆکانی هه‌لینا: «خۆت ناتوانی ناوی بی‌نی؟ که‌می بی‌ر بکه‌وه.»

ئارتور سه‌ری راوه‌شاند، سه‌ره‌نگ به سه‌یری‌که‌وه ده‌سته‌کانی لیک کرده‌وه. - یانی نازانی کی بوو؟ به‌راسته؟ سه‌یره ئە‌مه خۆت بوویت و به‌س ئاغای بی‌رتین بی‌جگه له خۆت کی‌ی دیکه هه‌یه ئاگاداری ئە‌وین و خوشه‌ویستییه تایبه‌تییه‌که‌ی تو بیت؟

ئارتور بی‌ده‌نگ روانییه دیواره‌که. خاچیکی چێوی گه‌وره به دیواره‌که‌وه هه‌ل‌واسرابوو چاوه‌کانی به هیواشی سه‌رنجیان دایه سه‌ر پو‌خساری خاچه‌که، به‌لام ئە‌م جاره‌یان لی‌ی رامابوو. به‌دیتنی ئە‌م خودا سست و له سه‌ره‌خۆیه‌که‌وته فکر و رامانه‌وه، ئە‌م خودایه‌ی که بوچی شه‌لاقی هه‌وره‌تریشقه‌ی نه‌بارانده سه‌ر ئە‌و قه‌شه‌یه‌ی که نه‌پێییه‌کانی که‌سیک ده‌درکین.

سه‌ره‌نگ به نه‌رمیه‌وه گوتی: «تکایه ده‌کرئ وه‌ره‌قه‌ی وه‌رگرتنه‌وه‌ی نامه‌کانت ئیم‌زا بکه‌ی؟ له‌وه زیاتریش لی‌ره مه‌خته‌لتان ناکه‌م، دلنیام که بو‌رۆیشتنه‌وه بو‌ مالی به‌ په‌له‌ن، کار و وه‌ختی منیش به‌ ده‌ست بو‌ولاوه گیراوه ئە‌و لاوه سه‌ره‌رۆ و ساویلکه‌یه‌ی وا ئە‌و هه‌مووه خراپه‌یه‌ی ده‌رحه‌ق به ئیوه و ئیمانی

پاک و دروستی ئیوه کردووه، ترسی ئه‌وه‌م هه‌یه زیندانییه‌کی قورس و درێژخایه‌نی بۆ ببرد‌ریته‌وه، به‌سلامه‌ت!»

ئارتور وهره‌قه‌که‌ی واژو کرد و نامه‌کانی وهرگرت‌ه‌وه و به‌بێ‌ده‌نگییه‌کی تاقه‌ت پرۆکیندا چووه‌ دهره‌وه، به‌شوین ئیئریکودا به‌ره‌و دهره‌وازه‌گه‌وره‌که‌که‌وته‌ پ‌رێ بێ‌ئ‌ه‌وه‌ی خودا‌حافیزی بکات به‌ره‌و پ‌رۆخی ئاوه‌که‌ پ‌رۆیی. لی‌خو‌ری گه‌مییه‌که‌ چاوه‌روانی بوو تا له‌ ئاوه‌که‌ بیپه‌رینتیه‌وه. هه‌ر که‌ له‌ پلیکانه‌ به‌ردینه‌کان به‌ره‌و شه‌قامه‌که‌ و‌سه‌ر که‌وت کچیک که‌ جلو‌به‌رگینکی په‌مۆیی و کلاویکی‌ه‌سیری له‌سه‌ر نابوو باوه‌شی بۆ گرت‌ه‌وه و به‌هه‌له‌داوان به‌ره‌و لای ئه‌و ده‌هات.

- ئاخ ئارتور زۆر خۆش‌حالم زۆر!

ئارتور به‌له‌رز له‌رز ده‌سته‌کانی لادا و ئاخ‌ره‌که‌ی به‌ده‌نگی که‌ ده‌تگوت هه‌ر هی ئه‌ویش نییه‌ وتی: «جیم‌جیم!»

- نیو کات‌ژمیریکه‌ لێره‌ مه‌حه‌تم. به‌منیان گوت که‌ سه‌عات چوار دینتیه‌ ده‌ری. ئارتور ئاوا به‌سه‌یره‌وه‌ چاوم لێ‌مه‌که‌؟ شتیک پ‌رووی داوه‌؟ ئارتور بۆ وات لێ‌هاتووه‌؟ پ‌راوه‌سته‌!

ئارتور به‌ره‌و خواری شه‌قامه‌که‌ که‌وته‌ پ‌رێ، ده‌تگوت جمای به‌یه‌کجاری فه‌رامۆش کردووه، جما که‌ له‌ په‌فتاری ئارتور سه‌ری سوور مابوو، به‌شوینیدا هه‌لات و قوڵی گرت: «ئارتور!»

ئارتور پ‌راوه‌ستا و به‌په‌ریشانییه‌وه‌ چاوی لێ‌ کرد جما ده‌ستی خسته‌ ژیر قوڵی و بێ‌ده‌نگ که‌وته‌ پ‌رێ.

جما به‌نه‌رمییه‌که‌وه‌ ده‌ستی پ‌رێ کرد: «ئازیزم گوی بده‌یه، تۆ نابێ سه‌باره‌ت به‌م رووداوه‌ ناخۆشه‌ ئه‌وه‌نده‌ خۆت نا‌ره‌حه‌ت که‌ی، ده‌زانم ته‌حه‌مولکردنی زۆر دژواره‌، به‌لام هه‌موو که‌سیک به‌باشی له‌وه‌ حالیه‌».

ئارتور هه‌ر به‌و په‌ریشان حالیه‌وه‌ لێ‌ پرسی: «باسی چ ده‌که‌ی؟»
برووسکه‌که‌ی بوولا ده‌لیم.

ئارتور به‌بیستنی ئه‌م ناوه‌ دل‌ته‌زینه‌وه‌ په‌نگی تیک چوو. جما درێژه‌ی‌دا:
«پیم‌ابوو هیچت له‌م باره‌یه‌وه‌ نه‌بیستوو، به‌لام په‌نگی پ‌یشیان وتبیتی، بوولا ده‌بێ شیت بێ که‌ فکریکی وای کردۆته‌وه.»

- فکری وا...؟

- یانی لهو بارهیه وه هیچ نازانی؟ ئه و برووسکه یه کی سامناکی نووسیوه و وتبوی که تو سه بارهت به پاپوره ههلمیه کان قسهت کردوه و نهینیت درکاندوه و بوویته هۆکاری گرتی ئه و، به راستی ئه وه قسه یه کی هیچ و پووجه، هه که سینک که تو بناسیت باش تی دهگا، ته نیا ئه وانه ی که تو نانسن له و کیشه یه دل مهندن. راستیه که ی ئه وه یه من له بهر ئه م باسه گرینگه هاتومه ته ئیره تا بیت بلیم که له گروهی ئیمه دا که سباوه ری به و قسه یه ی نه کردوه.

- جما! به لام ئه مه راسته... راسته!

جما چوه ئه و لاوه، وشک بوو، له ترسا چاوه کانی زهق بووه وه و بهرچاوی رهش داگه را، رهنگی روخساری وه کوو دهسماله که ی گهردنی سپی هه لگه را، دهنگوت شه پۆلیکی گه وره و ساردی بی دهنگی دایگرتوون و له جیگایه کی دوور له ژیان و به بی جووله ی شه قامه که، له زیندانی کردوون.

ئاخره که ی به ورینه کردنه وه گوتی: «به لئ پاپوره ههلمیه کان... من سه بارهت به وان قسه م کرد، ناوی ئه ویشم گوت... ئای خودایه! خودایه! چی بکه م؟»

له پرینکا وه خو هاته وه و دیتی که جما له ته نیشتی راوه ستاوه و له تووره بیاندا روخساری ترسی مه رگی لئ دهباری به لئ بی گومان ئه و ای بیر ده کرده وه که... زورتر لینی نزیک بووه وه و به دهنگیکی بلینده وه گوتی: «جما، تی ده گه ی!»، به لام جما قیزاندی و گوتی: «دهستم لئ مه ده!». وای گوت و خوی کیشایه ئه و لاوه.

ئارتور له پرینکا دهستی راستی ئه وی گرت و گوتی: «به خاتری خودا گوئ بدهیه! من تاوانیکم نییه...»

- بهرم ده، دهستم بهرده، بهرمده!

له دواییدا قامه کانی له دهست ئارتور ده رکیشا و یه ک زله ی لئ دا. ته میک بهرچاوی ئارتوری داگرت. بو چه ند ساتی ته نیا روخساری هیوا براو و رهنگ هه لبرکاوی جمای ده دیت که دهستی راستی خوی له داخان خیراخیرا به ته نووره که یدا دهخشانده. له دوایه دا که هاته وه سه رخو، چاویکی له ده وره بوری خوی کرد و دیتی که ته نیایه.

چەند سەعاتىكى شەو تىپە پىيوو كە ئارتور لە زەنگى دەرگا گەورەكەى مالى «وياپورا»ى دا. هاتەوہ يادى كە چەندە لە شەقامەكاندا خولاوہ تەوہ، بەلام لە كوئى، بوچى و چەندە هيچى لە بير نەبوو و هيچى نەدەزانى. پيش خزمەتە تايبە تىپەكەى جوليا دەرگاى كردهوہ، بە دىتنى روخسارى كزولاوازى دەمى بە تاقەوہ وەستا، ئاخەر دىتنى ديمەنى گەرانەوہى ئاغا لاوہكەى لە زىندان ئەوئيش وەكوو سوالكەريكى «مەست و شىواو» زورتر وەك سوعبەت و جەفەنگىكى سەير و سەمەرە دەچوو، ئارتور چووہ قاتى سەرى، لە قاتى ھەوہل تووشى گنيوينز بوو كە قەلافە تىكى لەخۇبايانە و لۆمەكەرانەى گرتبوو، ئارتور ويستى خيرا بە گوتنى «شەو باشىكى» بە پەلە لى تىپەرى، بەلام گنيوينز ئەو پياوہ نەبوو كە كەس بتوانى بە بى مەيلى ئەو لە پەنايەوہ رەت بىت.

گنيوينز بە چاويكى رەخنەگرانەوہ روانيە جلوبەرگ و قژى ھەلشىواوى ئارتور و وتى: «پياوہكان لە مالى نين، ئاغا لەگەل خانمدا چوون بو ميوانيەكى شەوانە، تا نزىك دواز دەى شەوئيش ناگەرىنەوہ».

ئارتور روانيە كاتژمىرەكەى، كاتژمىر نۆ بوو ئاى، بەلى! وەختى ھەيە، وەختىكى زوريشى ھەيە

- ئاغا، خانم پىيان خۇش بوو لىتان بېرسم شىو دەخوى و ھەروہا پىتان رابگەيەنم كە ئەمشەو مەخەون چونكە دەيانەوى قسەت لەگەل بكەن.

- زور سوپاس، ھىچ ناخۆم، دەتوانى پىي بللى كە ھىشتا نەخەوتووم.

چووہ ژوورہکەى خوى، لە کاتى دەسبەسەر کرانییەو، تا ئیستا ژوورەکەى وەکوو خۆى وابوو، وینەى مونتانی لە سەر میژەکە لە سەر جیگای خۆیدا بوو، خاچەکەش وەکوو رابردوو لە شانشیندا بوو، ساتیک لەبەر دەرگا راوہستا، گوئی ھەلخست بى دەنگیكى سەیر مالەکەى داگرتبوو ، ئەوہى باش بوو کەس نەبوو سەرئیشەى بۆ سازکا و سەرودلى بگریت بە ھیواشی چووہ ژووری و دەرگای گالەدا.

بەو پنیە لە کۆتایى کارەکە نزیک دەبووہو، ئیتر کیشەیک نەمابوو کە بیری لى بکاتەوہ یان نیگەرانی بیټ، تەنیا خو قوتارکردن بوو لە دەست وشیاریەکی داپلۆسینەر. بەلام ئەو کارە زۆرتر وەک کارىکی ساویلکانە و بى ئەقلانە دەچوو، تەمایەکی وا پتەوی نەگرتبوو بۆ خو کوژى، لە راستیدا زۆریشى بىر لى نەکردبووہو، ئەوہ کیشەیک بوو کە حەتمەن دەبى جى بەجى بکرى، تەنانەت شیوہى مردنەکەشى ھەلنەبژاردبوو گرینگ ئەوہ بوو کە دەبى خیرا و بە پەلە کۆتایى بە ھەموو شتیک بینى. ھىچی واشى پى نەبوو تەنانەت چەقویەک یان قەلەمبڕىکی گیرفانىش لە ژوورەکەیدا نەبوو، بەلام ئەوہ زۆر شەرت نەبوو، دەیتوانى کە خاوەلیەک یان مەلافەیک بکاتە تەناف یان پەتیکی درىژ.

راست لە سەر ووی پەنجەرەکەوہ بزماریکی گەورەى لى بوو، ئەوہ باش و بەجى بوو، بەلام دەبى زۆر قایم بى تا بتوانى جەستەى قورسى ئەو رابگرى. چووہ سەر کورسیلەیک تا تاقى بکاتەوہ، بەلام زۆر قایم نەبوو، لە سەر کورسیەکە ھاتە خواری، چەکوچىکی دەرھینا و بزمارەکەى دا کوتا. کاتى کە ویستى سەرچەفە(مەلافە)یک لە سەر قەرەوێلەکەى ھەلگریت لە پریکدا وەبیری ھاتەوہ کە دوعاکەى نەخویندوہ، ھەلبەتە گشت کەسیک پش مردن دەبى دوعا بکات و بپاریتەوہ، مەسحییەکان گشتیان ئەو کارە دەکەن تەنانەت دوعاى تاییەت ھەیە بۆ کەسانى سەرەمەرگ.

چووہ شانشین و لەبەر دەم خاچەکەدا ئەژنۆى دادا. بە دەنگیكى بەرزەوہ دەستی پى کرد: «ئەى خودای بەخشەندە و بە توانا...»

که می ویستا و ئیتر هیچی نه گوت. له راستیدا له بهر چاوی ئه و جیهان ئه وهنده تاریک و تنۆک بوو که شتیکی وای بهرچا و نه ده که وت که بۆ وی یان دژ به وی دوعاو تووک و نزا بکات دواي ئه وه مه سیح سه بارهت به و ئازاردانه چی ده زانی . مه سیح خۆ قهت بۆخوی ئه و ئیش و ژانانه ی نه چیشتبوو، ته نیا ئه ویان وه کوو بوولا به گرتن دابوو، قه تیش له سه ر به گرتن دانی که سیک لومه نه کرابوو، هه ستا سه ریچ و وه کوو جار ان خاچیکی له سه ر سینگی خوی کیشا که نزیکی میزه که بووه وه نامه یه کی له سه ر بوو که به ده ست نووسی موتنانلی و له لایه ن ئه وه وه بوو. ئه و برووسکه یه به قه له م نووسرابوو:

« - کورپه ئازیزه که م، زۆر به داخم که ناتوانم له پۆژی ئازادبووتندا بتبینم، چونکه ده چم بۆ لای پیاویک که به ره و پیری مردن ده چی، ئه و شه و تا درهنگانیک ناگه پریمه وه به یانی زوو وهره بۆ لام زۆر به په له م. ل. م.»

هه ناسه یه کی هه لکیشا و برووسکه که ی له سه ر میزه که دانا، ئه م پیتسه ات و هه واله بۆ پاپا زۆر ناخۆش بوو.

خه لکی چه نده له شه قامه کاندایه که نیبون و قسه ی هه لیت و پلێتیا ن کردبوو! له و پۆژه وه ی که وه ک زینده وه ریک ژیاوه، تا ئیستا هیچ شتیکی و ته نانه ت ئه رکی پۆژانه ش که له ده ور به ری بوو، ته نانه ت روحی ئینسانیک، ئینسانیکی زیندوو یان ئینسانیکی مردوو هیچ نه گۆرابوو، هه مووشتیکی وه ک پابردوو بوو، له چاوه و کانیاهه کان ئاو هه لده قولی، چۆله که کانیش له ژیر گوی سوانه کاندایه جریوینن، راست وه ک پابردوو وه کی له داها تووشدا ئه و کاره ده که نه وه، به لام ئه و مردبوو . هه ر به ته وا وه تی مردبوو. له لیواری قه ره ویله که دانیشت، له سه ر میله ئاسنی قه ره ویله که دهستی وه ک خاچ لی کرد و ته ویلی له سه ر دانا. کات و وهختی زۆر بوو، یه که جار زۆر سه ریشی ده هیشا، ده تگوت راست میشکی ده هیشا، له لای ئه و هه موو شتیکی بی مانا و له خۆپایی و دل تهنگی ده نواند.

دهنگی زهنگی ده رگای هه وشه که به توندی ها ته گویی، ئارتور له کاتی که دا به دوو ده ست قورگی گرتبوو له ترسانا هه ناسه ی بۆ نه ده کیشرا. ده رپه ری. ئه وان ها تنه وه . ئه و له وه به ینه دا ته واو چوبوو هه مالی فکروه وه و کات و ساتی به نرخه

به فیرۆ دابوو، ئیستا دهبوو بیچمی ئاوان ببینی و گوئ بیستی قسهی تال و پرتهوس و توانجی ئەوان بی، خۆزگه چه قویه کی پین دهبوو، بی باوه رانه چاویکی به ژورده که دا گێژا، مجر (سندوق)ی نه رگدرووینه که ی دایکی له سه ر تاقه که بوو، بی گومان مقهستیکی ده بی تیدابی، به و مقهسته دهیتوانی رهگی حه یاتی خوی بی ری، نا ئە گه ر وهختی هه بوایه سه رچه ف (مه لافه) و بزمار زۆر باشتر بوو. مه لافه که ی له سه ر قه ره ویله که ده رکیشا و به په له و به تووره یه وه دهستی کرد به له ت له ت کردنی مه لافه که، دهنگی هه نگاویکی بیست که له پلکانه کان دهاته سه ری.

نا، له تی مه لافه که زۆر درێژ بووه وه، له وه باش نابه ستری، گریه کیشی دهوئ. دهنگی هه نگاوه که تا نزیکتر دهبوو وه به په له تر و خیراتر کاری ده کرد. خوینی دهماره کانی وا خیرا له سه ریدا ده گه ران که له گوئییدا دهنگی ده داوه. خیراتر! ئای خودایه! پینج خوله کی تر! دهنگی لیدانی ده رگا که هات له ته مه لافه دراوه که له دهستی که وته خواری، بی جووله دانیش ت و هه ناسه ی له سینگی دا رگرت تا باشتر بیستی، دهستی که ده سگره ی ده رگا که ی گرت، دوا یه دهنگی جولیا هات: «ئارتور»

ئارتور به هانکه هانکه هه ستایه سه ری.

- ئارتور، تکایه ده رگا که بکه وه، ئیمه مه حته لین.

مه لافه دراوه که ی کۆکرده وه و خسته ی نیو چه که مه جه که و به په له قه ره ویله که ی ریک و پیک کرد
- ئارتور!

ئه و جار دهنگی جیمزی بیست. ده سگیره که ش خیرا خیرا ته کانی ده خوارد.

- خه و تووی؟

ئارتور چاویکی له ده ور به ری ژورده که کرد دوا یی که دیتی هه موو شتیکی شار دۆته وه ده رگا که ی کرد وه.

جولیا به تووره یه کی زۆره وه خیرا چوو ه ژووری و گو تی: «من پیم وابوو ناخه وی و ریز بۆ خواستی من داده نیی، په نگه تو وات پی باش بی ئیمه نیوسه عات له پشت ده رگای ژورده که ت چاوه روان بین.»

جیمز به دواى جلوه‌برگه ساته‌نه‌که‌ی خیزانیدا چووه ژووری به شیوه‌یه‌کی هیدی و له سه‌ره‌خۆ و ته‌ی جولیاى ریڤک‌وپیڤت‌تر کرد: «چوار خوله‌ک، ئارتور به بروای من زۆر... باشتر بوو ئەگەر...»

ئارتور قسه‌که‌ی بری: «چیتان ده‌وی؟»

ده‌رگا‌که‌ی گرتبوو وه‌ک حه‌یوانیک که که‌وتیته داوه‌وه به دزیه‌وه چاوی له‌م و له‌و ده‌کرد.

به‌لام جیمز به هۆی قسه‌کردن و جولیاش به هۆی توورپه‌یه‌کی زۆره‌وه هه‌چیان نه‌و نیگایانه‌یان نه‌خوینده‌وه.

ئاغای بیرتین کورسیه‌کی بۆ هاوسه‌ره‌ره‌که‌ی دانا و خۆشی له کاتیکدا شه‌لواره تازه‌که‌ی هه‌تا ئەژنۆکانی هه‌لکیشابوو دانیشت.

- من و جولیا به ئه‌رکی خۆمانی ده‌زانین که له‌گه‌ل تۆ سه‌باره‌ت...

- ئەم شه‌و ناتوانم گویتان لێ بگرم، من... حالم باش نییه، سه‌رم دیشی...

ده‌بی مه‌ودام بده‌ن.

ئارتور به ده‌نگی‌کی سه‌یره‌وه که باشی لێ تێ نه‌ده‌گه‌یشتی قسه‌ی ده‌کرد، هه‌لس‌وکه‌وتی گیژ و شیواو بوو. جیمز به سه‌هیرنیکه‌وه چاوی‌کی له‌ ده‌وروبه‌ری خۆی کرد، دواى ئەوه‌ی که له پریکدا هاته‌وه یادى که ئارتور له کانگای پیسی و پۆخلی زیندانه‌وه گه‌راوه‌ته‌وه، به نیگه‌رانیه‌وه گوتی:

«هیوادارم که نه‌خۆش نه‌بی، ویده‌چی سه‌رت بیه‌شی؟»

جولیا به په‌له هاته‌ نیو قسه‌کانیه‌وه: «له‌ خۆرا! وه‌ک هه‌میشه‌ فریومان ئەدات، چونکه شه‌رم ده‌کا رووبه‌رووی ئیمه‌ بیه‌وه. ئارتور وه‌ره ئیره‌ دانیشه‌!»

ئارتور ژووره‌که‌ی ئارام پیواو له سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ دانیشت و به

ماندوویه‌تیه‌وه گوتی: «به‌لێ؟»

ئاغای بیرتین کۆخی، سینگى ساف کرد و ده‌ستی‌کی به‌ ریشه‌ ریڤک‌وپیڤکه‌ی داهینا و دیسانه‌وه قسه‌کانی که به وردیه‌وه تاوتوی کردبوو ده‌ستی پێ کرد: «من پیم‌وايه ئەمه‌ ئه‌رکی منه... که به شیوه‌یه‌کی نائاسایی خۆت له پیوه‌ندی له‌گه‌ل... له‌گه‌ل... پێ‌شیلکه‌رانی یاسا و گیره‌شیویته‌کان و...

ئى... كەسانىكى بى ئابروو لەگەلتدا بدوئىم. بە برواى من ياسا شكىن و گەندەل بووى نەفام و بى ئەقل بووى... ئە... بى دەنگ بوو.

ئارتور ديسان گوتى: «دەى چى كەش؟»

جىمىز بە نابەدلىيەو، لە بەرانبەر ھەلس و كەوتى ناھومىد و خەمبارى ئارتوردا نەرمتر بوو و درىژەى بە قسەكانى دا: «من پىمخوش نىيە كە لەگەل تودا شەرئازو بىم، زورم پى خوشە كە خوم رازى كەم كە كەسانى خراپەكار تويان فرىوداوه و لاوبوونت و كەم ئەزموونىت و... ئە... ئە... خو ھەل قوتاندن و... ئە... ھەستىكى ئاورىن كە بە داخەو ھەمىراتى... دايكتە بوئ ماوھتەو ھە كارىگەرىيان لە سەر تو ھەبوو».

نىگاي ئارتور ھىواش خزايە سەر وىنەى دايكى و لىي روانى، بەلام ھەروا بى دەنگ بوو.

جىمىز درىژەى دا: «بەلام دلنىام كە سەرنجت داوھتە ئەم خالە كە ئىتر ناتوانم كە سىك رابگرم كە ناوى پاكى ئىمەى لە نىو خەلكدا رىسوا كىردوھ»

ئارتور جارىكى دىكە دووپاتى كىردوھ: «دەى چى دىكە؟»

جوليا بە توورەيەو ھە گوتى: «چى دىكە؟» باوھ شىنەكەى تووند كوكردوھ و لە سەر ئەژئوى داينا: «ئارتور ئايا پىاوھتى دەكەى كە شتىكى دىكە جىا لە (ئىتر چى دىكە) بلئى؟» ئارتور بى ئەوھى ببزوئ بە ھىواشى وەلامى داوھ: «ھەلبەتە ئىوھ چوونى بە باش بزائن وادەكەن شىوھى كارەكەشتان ھىچ بايەخىكى بو من نىيە».

جىمىز ئەوھى لە دل گران ھات و دووپاتى كىردوھ: «بايەخىكى نىيە؟» خىزانىشى بە پىكەننەوھ ھەستايە سەرپى «ئەھا، بايەخىكى نىيە، نىيەتى؟ زور چاكە جىمىز ھىوادارم كە لىت حالى بووبىن كە چەندە چاوھروانى سوپاس و پىزانىن بى لە لايەن ئەم پىاوھوھ، پىمگوتى كە ئاكامى پىاوھتى لەگەل ژنانى كاسۆلىكى و...»

- و سس! ھىچ نىيە لىي گەرى ئازىزم.

- جىمىز ھەمووى بى ئاكامە، ئىمە لەخۇرايى چاكەى لەگەل دەكەين. خومان ئازار دەدەين. ئىستا كە مندالىكى زول خوى دىنئىتە رىزى خىزانەكەوھ... زور

به جییه که ئیستا بزانی دایکی کئی بووه! ئیمه له خۆپایی دلسۆزیی بۆ دهکهین، بو که سێکی که له ئاکامی کاری حهرامی قهشهیهکی کاسۆلیک که وتۆتهوه؟ زۆر باشه... ها ته ماشای ئهوه بکه!

جولیا کاقه زیکی گرمۆله کراوی له گیرفانی دهرهینا و له سههر میزه کهوه فرییدا بۆ ئارتور.

ئارتور کردیهوه، برووسکه که دهستنووسی دایکی بوو، چوار مانگ پیش له دایکبوونی ئارتور نووسرابوو، پینلینانی تاوانیک بوو که بۆ میرده کهی نووسیوو، له کوتاییشدا دوو ئیمزای پیوه بوو. ئارتور به ئارامی پوانییه خوارهوهی وهرهقه که، نیوی دایکی به پیتی خواروخیچ نووسرابوو، ئیمزایهکی ریکو پیک و ئاشنای «لورینزو مونتالیس» ی پیوه بوو، چهند ساتیک پوانییه برووسکه که، دوايه بی ئهوهی قسهیهک بکا برووسکه کهی قهه کرد و له سههر میزه کهی دانا. جیمز ههستا سهرپی و قوڵی خیزانی گرت: جولیا باشه بهسه ئیتر، برۆ خوارئ درهنگه، دهمهوی که می له گهه ئارتور قسه بکه م که بیستنه کهی بۆ تو هیچ خۆش نییه.

جولیا چاویکی له میرده کهی کرد و دوايه پوانییه ئارتور که بی دهنگ ته ماشای ئه رزی ده کرد له ژیرلیوهوه گوتی: «پیم وایه گیزبووه».

دوای ئهوهی که داوینی کوکردهوه ژووره کهی به جی هیشته، جیمز دهرگا کهی به باشی پیوه دا، گهراوه بۆ لای کورسیه کهی که له لای میزه که بوو. ئارتور ههروا بی دهنگ و بی جووله راوهستا بوو.

ئیستا که جولیا لهوی نه بوو جیمز نه رمتر له گهه لای دوای وتی: ئارتور زۆر به داخ لهوهی که ئه م نهینیه ئاشکرا بوو، باشتر وابوو که تا ئیستا نه تزانییا، ده لایی چی تازه کار له کار ترازاو و من که ده بینم ئه وهنده خودداری زۆر خۆش حالم، جولیا بریک... بریک تووره بوو، ژنان هه میشه... دهی، نامهوی له گهه لت توندوتیژ بم.»

بریک بی دهنگ بوو تا بزانی قسه کانی کاریگه ریی باشیان بووه، به لام ئارتور نه بزوا، جیمز دوايه دهستی پی کردهوه: «کورپه خوشه ویسته که م، ئه م پووداوه زۆر دل ته زینه، تاقه کاریکی که ده توانین بیکهین ئه وهیه که زمانی

خۆمان گری دەین. باوکت ئەوەندە لیبوردهیی هەبوو کە دایکتی دواى دان پیاوان بە گوناھە کەیدا تەلاق نەدا، ئەو تەنیا ویستی ئەو پیاوھى کە دایکتی فریو داوھ خیرا لە ولات بچیتە دەری. هەر وەک دەزانی ئەو پیاوھش وەک راپنەریکی ئایینی چوو بۆ چین. دواى گەرانەوھى ئەو لە چین من رازی نەبووم تۆ هیچ پێوەندییەکت لەگەڵیدا هەبێ، بەلام باوکت لە کاتی ئاویلکەداندا رازی بوو بەو کارە کە هەر ئەو پیاوھ یانەکانی تۆ بلێتەوھ، بەو شەرتهى کە قەت هەول نەدا چاوى بە دایکت بکەوێتەوھ. هەر بە راستى دەبێ ئەوھش بلێم کە هەردووکیان زۆر بە پاکی و راستى ئەو شەرتهیان تا مردنى دایکت راگرت ئەوھ کاریکی زۆردژوار بوو، بەلام...»

ئارتور سەرى هەلینا، تەراپى و پروناکایى ژيان لە پوخساریدا نەمابوو، وەکوو دەمامکیکی بى روح وابوو.

بە نارەحەتى و پچرپچریەوھ نەرم وتى: «بە... بە بروای ئیوھ هەمووی ئەمانە... ژوورجاری نییە؟»

جیمز کورسیەکەى لە میزەکەى دوور خستەوھ و لە حالیکدا سەرسوورماوی و توورەبى تیکەل ببوو، لە سەر کورسیەکەدانیشت و روانیە ئارتور.

ژوورجاری؟ ژوورجاری؟ مەگەر شیت بووی ئارتور؟

ئارتور لە پریکا سەرى خست بە پشتا، سەرشیتانە پیکەنى.

خاوەن پایۆرەکە بە بوغزیکەوھ هەستا سەری و گوتى: ئارتور، سەلا لە ئەقلت، سەرم لە تۆ سوورماوھ.»

وھلامیکی نەبیست، بەلام قاقای پیکەنینى یەک بە دواى یەک دا دەبیست کە جیمزى خستە شک و گومانەوھ کە نەکا ئەم پیکەنینانە نیشانەى شیتبوونی ئارتور بێ.

لە ژیر لیوھوھ گوتى: «راست وەک ژنیکی زۆربلە و سەرشیت» شانى هەلتەکانت و سووکیک لیو روانى، گەراوھ تا بە پەلە ئەوسەرئەوسەرى ژوورەکە بیوی.

ئارتور، بە راستى لە جولیا خراپترى، پیمەکەنە ببیرەوھ! خو من ناتوانم هەتا بەیانى بە لای تۆوھ بم.

واویده چوو که ئەو پێی خۆش بوو که خاچه کەش له سەر جیی خۆی
هەلکە ندری، ئارتور له وه خراپتر بوو که سەرکۆنه و رینوینی بکە، بۆیه هەر
پیکەنی و دیسان پیکەنی.

جیمز راوهستا و گوتی: «پیموایی ئەم شەو خەرەفاوی و نایەوه سەر
ئەقل. ئەگەر هەر ئاوا بی ناتوانم له گەلت بدویم سەبەینی زوو دواي خواردنی
نانی بەیانی وەرە بۆ لام ئیستاش باشتر وایه بچی بخەوی، شەو باش».
دەرگاکی کردەوهو چوو دەرئ، بە توورپهیی و بە پەله هەنگاوی
هەلکەهیناوه و له ژیر لیوهوه دەی گوت: «ئیستا له خوارئ تۆبەي
چەلته چەلتی ئەو سەر شیتەیه، پیموایه له وئ گریانیشی تیدایه!»

پیکەنینه کەي که ئاویتەي توورپهیی بوو له سەر لیبوی ئارتور کۆچی کرد،
چەکوشە کەي له سەر میزە کە هەلگرت له سەر خاچه کە راوهستا. بە هۆی
دەنگی شکاندنی خاچه کە وه خۆ هاتەوه، پرووبه پرووی جیگای بەتالی خاچه کە
راوهستا بوو، چەکوشە کەي هیشتا له دەست دابوو خاچ بە وردوپردیه وه
کەوتبووه بەر پێی و له ژووره کە دا بلاو ببوووه.

چەکوشە کەي فری دایه سەر ئەرزى و گوتی: «ئاوا سووک و هاسان!»
دوايه گه راوهو گوتی: «چەندە نه فام و بی ئەقلم».

له پشت میزە کە دانیشت، کەوتبووه هانکە هانک، تەویلی نایه سەر هەر
دوو دەستی، خیرا ههستا سەر بی، چوووه ئاودهست، جەرپه کە ئاو کرد بە
سەروسە کۆتی خۆیدا، گه راوه ژووره کەي هیور ببوووه، دانیشت و فکر و
خەیاڵ هەلیگرت.

له بەر خاتری ئەو خەلکە بوو... له بەر ئەم زیندە وەرە درۆزن و سپلانە... و
ئەم دل پەق و کەرانه... که قورسایي ئەشکەنجە و بیحورمەتی و شکست و
سەرکۆنانەي بە گیان و بە دل هەلکەگرت، تەنافیکی دروست کردبوو تا خۆی
هەلواسی، چونکە بەراستی ئەو قەشەیه کە درۆزن بوو. واشلە ژابوو پێی وابوو
هیچیان درۆیان نه کردوو! بەلئ هەموو شتیک کۆتای هات. ئیستا چاو
کراوه تر و وشیارتر ببوو، تەنیا شتیکي که پێویستی پێی بوو دووربوون و
دوورپه ریزی لهو خەلکە پەست و سپلهیه بوو و دەبوو ژیانیکي نوئ دەست
پێ بکا.

شوینه‌کانی بارخستن پربوون له پاپۆری کالاهه‌لگر و شت‌ومه‌ک، سه‌فه‌رکردن له‌گه‌ل‌ئه‌و پاپۆرانه‌ئه‌ویش بو کانا‌دا، ئۆسترالیا یان که‌ناری کۆلنی، یان هه‌ر جیگایه‌کی دیکه‌ زۆر ئاسان بو، زۆر شه‌رت نه‌بوو که‌ بۆ کام و‌لات بچێ، مه‌به‌ست ته‌نیا دوور که‌وته‌وه‌ بوو سه‌باره‌ت به‌ ژیان و گوزه‌رانیشی له‌ و‌لاته‌ دیده‌نی ده‌کرد، ئه‌گه‌ر پێشی خو‌ش نه‌بوايه جیگایه‌کی دیکه‌ی هه‌لده‌بژارد.

جان‌تاکه‌ی ده‌ره‌ینا ته‌نیا سی‌وسی پالۆئی* هه‌بوو، به‌لام کات‌ژمیره‌که‌ی زور به‌ نه‌رخ بوو، ئه‌و ده‌یتوانی بریک یاریده‌ده‌ری بی، هه‌یچ نه‌بوو - ده‌بوو جو‌ریک خو‌ی رزگار کات. ئه‌وان به‌ شوینیدا ده‌گه‌ران، هه‌موویان له‌ شوینه‌کانی بارخستن و کۆباره‌کاندا لی‌پرسینه‌وه‌یان له‌ سه‌ر ده‌کرد. نا، ده‌بوو شوینه‌ونکه‌ بکات، ده‌بوو رازی بن که‌ ئه‌و مردووه‌. ئه‌و کاته‌ ته‌واو ئازاد و رزگار ده‌بوو - ته‌واو ئازاد. له‌وه‌ی که‌ ده‌یدیت بی‌رتینه‌کان به‌ شوین جه‌سته بیگیانه‌که‌یدا ده‌گه‌رین له‌به‌ر خو‌یه‌وه‌ پیکه‌نینه‌ی ده‌هات، ئه‌م ر‌ووداوه‌ چه‌نده ژوورچار ده‌بوو (کاغه‌زیکی هه‌لگرت ده‌ستی کرد به‌ نووسین: هه‌ر وه‌کوو بیر و بر‌وام به‌ خودا هه‌بوو ئاوا با‌وه‌ریم به‌ ئی‌وه‌ش هه‌بوو، خودا ده‌ستکردیکی گل‌وقوره‌ که‌ ده‌توانم وردی که‌م ئی‌وه‌ش به‌ درۆ منتان فریودا».

نامه‌که‌ی قه‌د کرد و نیونیشانی مونتانی له‌ سه‌ر نووسی، کاغه‌زیکی دیکه‌ی هه‌لگرت و له‌ سه‌ری نووسی: له‌ گۆمیلکه‌کانی نۆژهن‌گاکه‌ی (ته‌عمیرگا) به‌نده‌ری دارسینا جه‌سته‌ی مردووم بدۆزنه‌وه‌» دوايه‌ کلا‌وه‌که‌ی له‌ سه‌ر کرد و له‌ ژووره‌که‌ی چووه‌ ده‌روه‌، کاتی له‌به‌رده‌م وینه‌ی دایکیدا ده‌گوزه‌را، سه‌ری هه‌لینا، به‌ ته‌وسه‌وه‌ پیکه‌نی و بزهی هاتی و شانی هه‌لته‌کاند. ئه‌ویش درۆی له‌گه‌ل کردبوو.

به‌ کالیدۆره‌که‌دا هی‌واش رۆیشت. ده‌سگیره‌ی ده‌رگا‌که‌ی گرت و ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه‌ و به‌ره‌و پلیکانه‌ مه‌ر‌مه‌رینه‌ پانه‌کان رۆیشت که‌ تاریک بوو و ده‌نگی ده‌داوه‌، کاتی چووه‌ خواری وای هه‌ست کرد که‌ ئه‌و پلیکانانه‌ وه‌کوو قولکیکی ره‌شی تاریک وان که‌ ده‌میان کردۆته‌وه‌ بۆ هه‌نگاوه‌کانی.

* - لیره‌ی ئیتالیای ئه‌و کات

حه وشه شی تی په راند. له ترسی جان باتیستا زور نارام هه نګاوی هه لده هینا چونکه نه و له قاتی خواری نووستیوو. له نه نباری داره که دا که له به شی پشته وه بوو، په نجره یه کی چکوله ی کون کونی لی بوو که به ره و کاناله که ده کراوه، ته نیا چوار هه نګاو له نه رزیه وه به رزتر بوو، هاته وه یادی که لایه کی په نجره که ژه نگی هیناوه و شکاوه، به بریک پال تیوه نان دهیتوانی ریګایه ک به ره و دهره وه بو خوی بکاته وه.

په نجره که قایم بوو دهستی زور خراپ بریندار کرد و قولی کوته که ی هه لقیشا، به لام زور گوئی نه دایه. چاویکی له م سه روسه ری شه قامه که کرد، که س دیار نه بوو. کاناله که ش وهک دولا یکی ناشیرین و تاریک له به ین دوو دیواری لینچدا بی دهنګ خه وتبوو. دیار بوو نه و دونه یه ی که هیشتا تیندا نه ژیا بوو وه کوو چالیکی ره ش و تاریک و ابوو، به لام هیشتا نه م باشتر بوو له و ژیا نه ی پشت سه ری که بی روح و بیرحم و په ست بوو، شتیکی باشی نه ددی که دیسان لی برون، نه وی دونه یه کی چکوله ی گنده لی پر له درو و بوختان و فریو بوو، پر بوو له چالوی پیس و بوگن که ته نانه ت نه ونده قول و بی بن نه بوو که بتوانی کابرا بخنکی و ئیدی نه جاتی بی. به شانی کاناله که دا که وته ری هه تا گه یشته مه یدانه چکوله که ی نزیک کوشک و ته لاری مدیسی. نا له وی دابوو که جما به رووگه شی و لیو به بزه و به نامیزی ئاوه لاهه به ره و لای نه و هه لاتبوو، نه مه هه ر نه و پلیکانه چکوله به ردینه شیدارانه یه که به ره و به ندیخانه ده روات. ئارتور تازه زانیووی که نه م قه لایه چنده ناشیرین و ناخوشه. قه لاکه ش هه ر له سه ر ری نه و جوگه له ئاوه پیسه دابوو.

دوای نه وه ی شه قامه ته سه که کانی پیوا. گه یشته گو میلی که ی نژده نګای دارسینا. له وی کلاوه که ی داگرت و خستیه ئاوه که وه، به دلنیا یه وه کاتی به شوین مه یته که یدا ده گه رین کلاوه که ی ده دوزنه وه. دوا یه نیگه رانی نه وه بوو که ده بی چی بکا، له قه راغ ئاوه که وه دهستی کرد به پیاسه کردن، ده بوو ریګایه ک بدوزیته وه بو خوشاردنه وه له ناو پاپوری کدا هه رچه ند زورچه توونیش بوو. ته نیا شانسه که ی نه وه بوو که ده بی خوی بگه یه نیته پرده کون و گوره که ی مدیسی و له ویوه به و شانیه دیکه دا بگاته نه وسه ر،

ئەوئ مەيخانەيەكى چكۆلە و كۆنى لئيه. بەلكو بتوانئ پاپۆرهوانئك بدۆزئتهوه كه بەرتئل وەربرئ.

بەلام دەرگای شوئنى بارەكان بەسترا بوون. چۆن دەئتوانئ لەوئوه لەبەر چاوی كارمەندانئ گومروكهوه تئپەرئ. گئرفانئ ئەوئندەئ تئدا نەبوو كه بتوانئ بەرتئلى نەبوونئ گوزەرنامە و رەدبوونئ شەوانەئ تەواو بكات، دواي ئەوه لەوانەبوو بئان ناسئايە. كاتئ لە بەرانبەر كۆتەلئ زەردئ «چوار بەندئ مەرakisئ» ه* وه دەگوزەرا، رۆخسارئ پئاوئكئ دئت كه لە مائلكئ قەدئمئ و كۆنەوه لەو بەرئ گۆمئلكەكهوه هاتە دەرئ و لە پردەكه نئزك دەبووهوه.

ئارتور خئرا خزائە سئئبەرئ پشت كۆتەلەكه، لە سەر ئەرز خۆئ گرمۆلە كرد و بە دزئيهوه و بە وردئ لەم بەر و ئەوبەرئ دەروانئ. شەوئكئ گەرم و پەر ئەستئرەئ وەرزئ بەهار بوو ئاو خۆئ دەدا بە دئوارە بەردئنهكەئ گۆمئلكەكهدا، ئاوهچۆرەئ شەپۆلەكه وهكوو پئكه نئئئكئ نەرم لە دەوروبەرئ پلئكانەكان دەخولاوە و هەر لەو نئزكانە دەنگئ خرەئ زنجئرئك هات و ئارام دەبزواوه، بەرزكەرەوهئەكئ گەورە و بئئند بئدەنگ و مات لە تارئكئدا سەرئ دئار بوو. جەستەئ يەخسئرە بە زنجئر بەستراوهكان بە پانتائئ ئاسمانئ پەر ئەستئرە ومات و هەرە پئچه لاوپئچهكان لە كاتئ تئكۆشان و بەر بەرەكانئئەكئ چرۆپر و بئ ئاكامئ دژ بە ژئانئكئ ناخۆشدا، رەش و تارئكئ دەنواند.

ئەو پئاوە گۆرانئئەكئ بەرئتانئايئ مەجئئسئ بە دەنگئكئ بەرز دەگۆتەوه، لە قەرراغ ئاوهكهوه دەرؤئشئ و لاتراسكەئ دەبەست. بە روالەت وادئار بوو كه مەست لە مەئخانەوه دەگەرأوه، كەسئ لئ نەبوو، هەر كه نئزك بووهوه ئارتور لە جئگائ خۆئ هەستا و چووہ سەر شەقامەكه. مەلەوانەكه گۆرانئئەكەئ خۆئ بە جئئئك بئرئ و راوهستا.

ئارتور بە زمانئ ئئتالئايئ گوتئ: «دەمەوئ قسەت لەگەل بكەم، لئم حالئ دەبئ؟»

* . ئەم كۆتەلە بە يادئ مدئسئەوه دانرابوو

پیاوہ کہ سہری راوہ شاندا و گوتی: «لہم زمانہ حالی نابم». و دواہیہ
دہستی کرد بہ قسہ کردن بہ فہرہ نسییہ کی سہروپی شکا و بہ پروو
ناخوشیہ وہ پرسى: «چیت دہوی؟ بؤ نایہ لی برؤم؟»
- تہنیا چرکہ یہک لہ ژیر ئہ و شہوقہ پرووناکہ و ہرہ ئہم لاوہ! دہمہوی
قسہت لہ گہل بکہم.

- رۆشناہیت خوۆش ناوی؟ لہ ژیر پرووناکییہ کہ بیمہ ئہو لاوہ! چہ قوت
پیتیہ؟

- نا، نا، بؤ حالی نابی تہنیا یارمہ تیم لیت دہوی، کریکہشت دہدہمی.

- ہا؟ چی؟ پۆشتہ و پەرداخیشی...

مہلہ وانہ کہ ئہم رستہ یی بہ بہریتانای گوت، لہو کاتہ دا بہرہو سیتیہرہ کہ
رؤیی و شانی دا بہ میلہ ئاسنی پیکرہ کہ وہ، دیسان زور بہ ناخوشی و
سہروپی شکاوانہ و بہ زمانی فہرہ نسی گوتی: «دہی، چیت لیم دہوی؟»
- دہمہوی لہم ولاتہ برؤمہ دہری...

- ئہہا! ہلدی! دہتہوی بتشارمہ وہ؟ بیمہ وایہ کاریکی خراپت کردوہ،
چہ قوت لہ کہ سیک داوہ، ہا؟ راست و ہک ئہم بیانانہ! دہی پیتخوشہ بچی بؤ
کوئی؟ بیمہ وانہ پیتخوش بی بچی بؤ «پاسگا»؟

بہ پیکہ نینیکی خوۆشہ وہ چاویکی داگرت: «ہی کام پاپوری؟»

- کالوتا - لیگہورن بؤ بؤینس ئایریس: لیرہوہ رۆن بار دہکہین و لہو
لاشہوہ چہرم، ئہوہ تانی - ئاماژہی بہرہو لای پیل بہستہ کہ کرد: «ئہم پاپورہ
کون و پیسہیہ!

- بؤینس ئایریس - باشہ! دہتوانی لہ پاپورہ کہ دا بمشاریتہ وہ؟

چہ ندہم دہدہیہی؟

ناتوانم زورت دہمی، چونکہ کہ میکم پائولی پیتیہ.

- نا - کہ متر لہ پەنجا بی ناتوانم - ئہوہ ندہش ہہرزان... ئہویش بؤ پیاویکی
پۆشتہ و پەرداخ و ہکوو تو.

- مہ بہستت چیبیہ لہ پۆشتہ و پەرداخ؟ ئہ گہر جلہ کانمت پی جوانہ دہتوانم
لہ گہل ئہوانہی تو بیانگورمہ وہ، بہ لام زیاتر لہو پارہیہی بیمہ ناتوانم بتدہمی.

- ئەو كاتژمىرە چىيە پىتە، دەريھىنە و بىمىدەيە.

ئارتور كاتژمىرە ئالتونىيە ژنانەكەي دەريھىنا كە زۆر بە جوانى و بە وردى رەسىم و ويىنەي لە سەر كىشىراپوۋەو و پىتى «ج،پ» يى لە پشتىدا ھەلگەندراپوۋ كاتژمىرەكە ھى داكى بوو، بەلام ئىستە ئىتر بايەخىكى نەماپوۋ. مەلەوانەكە چاويكى خىراي پىداخشانىد و گوتى: «ھا! ديارە دزىوتە! بدە با بىيىنم!»

ئارتور دەستى كىشاۋە دواۋە و گوتى: نا، ئەو كاتژمىرەت كاتى دەدەمى كە لە سەر پاپۇرە كە بم، نەۋەك ئىستا».

- دەي دەي، ديارە زۆرىش بى ئەقل نىت! سوئند دەخۆم كە ئەمە ھەۋەللىن كارىكى خراپە كە كر دوۋتە، وانىيە؟»

ئەۋە بە خۆم رەبتى ھەيە. ئاھ! كىشكچىيەكە خەرىكە دىت. ھەردووكيان لە پشت پەيكەرەكەۋە خويان مەلاس دا تا ياساۋلەكە رۆيشت، دوايە مەلەوانەكە ھەستا سەرىپى، بە ئارتورى گوت ۋەرە بە شوئىندا، كە كەۋتنە رى ۋەكوو شىت بە دەم خويەۋە پىدەكەنى، ئارتور بى دەنگ كەۋتە شوئىنى.

مەلەوانەكە ئەۋى گەراندەۋە بۆ لاي مەيدانە چكۆلە و تارىكەكەي پەناي تەلارى مدىسى، لە قورژبنىكى تارىكدا ويستا، بە ترسىكەۋە بە ھىۋاشى گوتى: ھەر لىرە بە، ئەگەر بىيىتە پىشەۋە سەربازەكان دەتبيىن».

- دەتھەۋى چ بەكى؟

- بچم جلو بەرگت بۆ بىنم. نامەۋى بە ۋۆل و بالەخوئىناۋىيەۋە بت بەمە ناۋ پاپۇرەكەۋە.

ئارتور چاويكى لە قۆلى كۆتەكەي كرد كە ئاسنى پەنجەرەكە دراندبوى ۋكەمى خوئىنى دەستى بە كۆت و كراسەكەيدا بالوۋ بىۋەۋە. ھەتمەن مەلەوانەكە ئەۋى بە قاتل و پياۋ خراپ دەزانى. ئىستا ئىدى بىيى گرىنگ نەبوۋ كە خەلكى سەبارەت بەۋى چۆن بىر دەكەنەۋە.

مەلەوانەكە دواي قەدەرىك، سەركەۋتوانە بە بوخچەيەك جلو بەرگەۋە گەرۋە.

هیتواش گوتی زووبه جلو بهرگه کانت بگۆره، ده بی بگه پیمه وه. ئه و پیره
ناحالیه نیو سه عاته منی به قسه وه راگرتبوو»
ئارتور یه کهم جاری نه بوو که رقی له پۆشینیی جلو بهرگیکی ئاوا کۆن بوو،
به لام به ناچار بییه وه به قسه ی کرد.

هه رچه نده ئه م جلانه قوماشییکی زبر و ناخۆش بوون، به لام هه ر چاک
بوو که بریک خاوین بوون کاتی به و جلو بهرگه تازانه یه وه به ره و پۆشنایی
ههنگاوی هه لئناوه، مه له وانه که سه رخوشانه و سه ره که وتوانه سه ری
راوه شاندا: «زۆر باشه، ئا لیره وه وه ره دهنگه دهنگت نه یه ت».

ئارتور که جله کانی خۆی به ده سه ته وه بوو به شوین ویدا به نیو کانا له
پینچه لاو پینچ و کۆلانه تاریک و باریکه کاندا تی په ری. ئه م گه ره که گه ره کی
سه ده ناوه راسته کانی هه ژاره کانه، که خه لکی لیگه ژورن ناوی «وینیزی
نوی» یان له سه ر دانابوو، له هه ر گۆشه و که ناریکدا ته لاریکی کۆنه و ناخۆش
به دوو جۆگه له ی بۆگه ن له م لاو لایه وه له نیوان کۆخته ناریک و هه وشه
پیس و پۆخله کاندا به دیار ده که وت، که تیده کوشا مه زنا یه تی که وناریی و
کۆنینه یی خۆی راگریت زۆر جوانیش دیار بوو که هه ولئیکی بی ئاکام بوو.
هه ربۆیه له روخساری خه م ده باری. ئارتور ده یزانی که بریک له م کۆلانا نه
مه کۆی دز و لات و چه قۆکیشان و قاچاخچیه کان بوون و خه لکی فه قیر و
بی نه واشی لی بوو. مه له وانه که له په نای پلیکانیکی چکۆله راوه ستا و دوا ی
ئه وه ی چاویکی به ولاتدا گیپا و تا ئارخایه ن بی ت که که سیک ئه وانی
نه دیتوو به سه ر پلیکانه به ردینه کاندا چوو خوار ی و به باریکه رپیه کدا
پۆیشت، له ژیر پردیکدا، گه مییه کی کۆن و پیسی لی بوو مه له وانه که دوا ی
ئه وه ی به په له و به توندی به ئارتوری گوت خۆی فری داته ناو لۆتکه که و
راکشیی خۆشی دوا یه له ناو لۆتکه که دا دانیش ت و ده ستی کرد به سه ول
لی دان. ئارتور بی ئه وه ی ببزو ی له ناو گه میه که دا دریژ بوو، له ژیر ئه و
جلو بهرگانه ی که مه له وانه که دای به سه ریدا خۆی شارده وه، به دزییه وه له و
ژیره وه چاوی له شه قامه کان و ماله ئاشناکان ده کرد.

دوای که میک له ژیر پردیکه وه تیپه رین و به رهو ئه و کاناله پویشتن که به ندیخانه ی قه لاکه ش له وی بوو، شوورهی زور گه وره که له ژیره وه پانتر بوون و تا به رهو سه ریت دهروانی باریکتری دهنواند. له کاناله که وه گوزه را بوون. له لای ئه و ته نیا چند کات ژمیر له وه پیش ئه م دیوار و قه لایه چهنده سامناک و ترسناک بوون؛ به لام ئیستا... هه روا که له گه میه که دا دریزیبوو. سووکیک پیکه نی. مه له وانه که ئارام گوتی: بی دهنگ به و سه ریشته بخه ئه و ژیره وه! گه یشتینه گومروک.»

ئارتور جلو به رگه کانی به سه ر خویدا کیشا، که می له پیش تره وه، لوتکه که راوه ستا له به رده م پۆلیک دار دا که پیکه وه به سترابوونه وه و له سه ر کاناله که دانرابوو ریگا باریکه که ی نیوان گومرک و دیواری قه لاکه ی به ستبوو. کارمه ندیکی خه والو که باویشکی دها به له نته ریکه وه هاته دهری، له سه ر دیواری په نای ئاوه که دانه وی: «تکایه هه ویه و پسوله ی دهر باز بوونتان.» مه له وانه که هه ویه که ی دایه دهستی کارمه نده که . ئارتور که خه ریک بوو له ژیر جلو به رگه کاندایه بخنکی بی هه ناسه کیشان ههستی راگرت.

کارمه ندی گومرک به بۆله بۆلیکه وه گوتی: «ئیستا کاتیکی باشه بۆ گه رانه وه بۆ پاپۆره که ت! پیم وایه چووی که خۆش رابویری، لوتکه که ت چی تیدایه؟»

«ئه و جله کۆنه هه رزانانه یه که گیرم که وتوو» و په سته کیکی بۆ پشکنین هه له هینا.

کارمه نده که له نته ره که ی هینایه خواری و دانه وی چاوه کانی چکۆله کرده وه تا بتوانی بیینی. «پیم وایه شتیکی وانیه، ده توانی برۆی.» داری له مپه ره که ی هه لینا و لوتکه که هیواش خزیه ناو ئاوه تاریک و پر شه پۆله کان.

دوای بریک پویشتن، ئارتور دانیشته و جلو به رگه کانی لابرد. مه له وانه که له به رخۆیه وه گوتی: «ئه وه تانی» دوای ئه وه ی که می به بیده نگه سه ولی لی دا: «پال بده به پشتمه وه و بی دهنگ به.»

خیرا و به په له به سهر پاپوړی کی رهش و گه ورده دا سهر کهوت و له ژیر لئیوه وه جنیوی به مروقی بی دهسه لات و دهسته وستان ددها. هه ر ئه و چوست و چالاکیه بوو که ئیزی پیدا بویرانه و خیرا برواته پی شی. دواى ئه وهى که به سلامه تی چوونه سهر پاپوړه که، به ئه سپایى و به هیوری به نیو ئه و هه موو مه کینه جوړاو جوړ و باده وانده دا تی په رین. ئاخره که ی گه یشتنه سهر رپوچنیک، مه له وانده که ئارام دهرخونه که ی هه لئنا به ئارامیه وه گوتی: «بچو خوارى، خوله کیکی دیکه ده گه ریمه وه». ئه نبارى پاپوړه که تاریک و شى دار و یه کجار زور بوگن بوو که به راستی لووتی ئازار ددها، ئارتور له پیشدا خه ریک بوو له بوگه نیوی چه رمى خاو و بوئی رونی ترشه لوکدا بخنکی، هیواش هیواش خوی کیشایه دواوه. پاشان ژووره ناخوشه «تاکه که سیه که ی به ندیخانه» ی وه بییر هاته وه. له ناردیوانه که وه چووه خوارى و شانى هه لته کاند و خوی رازی کرد. وادیاره ژیان له هه موو جیگایه ک وه کوو یه ک نییه. ژیان دزیو و قیزه ون و ناشیرینه مه کوى مروقانیکی په ست و بی شه رمه و پرده له رازونه نیی و که لین و قوژبنی تاریک و شاراوه، به لام به رواله تیکیش ژیان ئاویکی خروشان و ره وه که و ئه و تا ده توانی ده بی که لکی پیویستی لى وه رگری مه له وانده که دواى چند خوله کیکی گه رپاوه و شتیکی له گه ل خوی هیتابوو که ئارتور به هوى تاریکیه وه باشى نه دیت.

- دهی یاللا، پاره و سه عاته که ت بیته!

ئارتور که لکی له تاریکی وه رگرت و توانی بریک پاره به دزیه وه لای خوی بگریته وه.

- ده بی شتیکم بو بیته، خه ریکه له برسانا بمرم.

- هیناومه، فه رموو.

مه له وانده که جه ریه ک ئاو و بریک توشه ی رهق و له ته گوشتیکی خوی کراوی به رازی داده ستی و گوتی: «دهی بیکه وه گوشته که ده رینه، سبه ینی وه ختایه ک که کارمه ندانی گوومرک هاتن بو پشکنین ده بی بچی ئیره، نیو ئه م به رمیله به تاله، له ویدا خوت مه لاس دهی، وه کوو مشکیک، نابى له جیگای خوت ببزوی تا ده گه یینه ناوه راستی زه ریا، خوم دیم پیت ده لیم که که ی بیته

دەرى، خودام لەو خودایە ئەگەر پاپۆروانەكە بتبینی، ئیتر كارت كۆتا دەبێ! شەرابەكە خاویڤن و پاكە؟ شەوت باش!» دەرخۆنەكەى داناو. ئارتور «شەرابە» بە نرخەكەى لە جیگایەكى باشدا دانا و چۆو ناو بەرمیلەكەو تا گۆشتى بەرازەكە و بیسكویتهكە بخوات.

پاشان لە سەر ئەو ئەرزە پیسە خۆى كۆ كردهو و بو ههوهلین جار لە مندالیهوه تا ئیستا بە بى دوعا و پارانهوه خەوت.

مشكەكان لە تاریكایدا خیراخیرا لە پەنایهوه هەلدهاتن. بەلام نە جیکە جیکى مشكان، نە تەكان و بزووتنى ئەم لاوئەولای پاپۆر، نە بۆگەنیوی پۆن و ترس و نە دل تیکەلهاتنەكەى لە سەفەرى زەریا هیچیان نەبوونە لەمپەریك تا نەتوانی بخەویت. ئەم شتانه نەیانتوانی بە قەدەر ئەو خواله* شكست خواردوو و بى ئابروانە كە تا دوینى خودای ئەو بوون و دەبپەرستن و کاریگەریان لە سەر میشك و روحى هەبوو و نەیانتوانی پەرىشانى بكەن و هەر بۆیه ئەویش سەرنجیكى وای نەدانى.

---

* - خواله: بوت. بت

بهشی دووهم

۱

دوای سیزده سال

له شاری فلورانس له مانگی ژوئیه دا چند ئاشنایهک له مالی پروفیسور فابریزی (Fabrizi) دا دیداریکیان پیکه وه هه بوو، تا بهرنامهیهک داریژن بۆ کاره سیاسیهکانی داهاتوو. چند که سیکیان ئه ندامی بزاقی مازینی* بوون و تاقه ئامانجیکی که له سه ری سوور بوون، دامه زانندی کۆماری دیموکراتیکی ئیتالیا یه هگرتوو بوو. ئه وانی تریش لایه نگرانی حکومه تی پاشایی مه رج دار (مه شرووته) و لیبراله کان بوون به بیر و بۆچوونی جیاوازه وه. سه ره رای جیاوازیه فکرییهکانی هه موویان له سه ر شتیک کۆک و هاودهنگ بوون، ئه ویش نارازیبوون و دژایه تی دایره ی سانسوری توسکان بوو. به و پێیه و به هیوای ئه وهی که نوینه رانی ریکخراوه جۆراوجۆره کان بتوانن له سه ر ئه م کیشه یه کۆک بن ده سپیکی کۆبوونه وه که یان راگه یاندبوو.

ئیسئا ته نیا دوو هه وته به سه ر لیبور دنی گشتیدا تیده په ری، که پاپی ئه وه م له رۆژی ده ست به کاربوونی خۆیدا رایگه یاندبوو، بۆ تاوانبارانی سیاسی و له و پاریزگیانه ی که له ژیر ده سه لات ی پاپدا بوو، به لام دوای ئه و

---

* . Mazzini ژوزیف مازینی (1805 - 1872) شۆرشگێریکی به نیوانگی ئیتالی که دامه زینه ری بناخه و پیشه وه ی ریکخراوی «ئیتالیا ی لاو» بوو.

راگه یاندر اوهش هیشتا ئه و بیرۆکه ئازادیخوازیه له سه رانسهری ئیتالیا دا هه روا گهرم و گور و له بره ودا بوو.

وا ویده چوو، که له توسکانیدا ئه و رووداوه سهیره دزه ی کردیته ناو کاروباری حکومه تیبیه وه. فابریزی و ریبه رانی دیکه ی فلورانس باش تی گه یشتبون که ئیستا باشترین هه لیکه بو ری کو و پیکردنی یاسای رۆژنامه و چاپه مه نییه گشتیه کان ره خساوه.

بو هه وه لاین جار که لیگا (LeGa) ی درامانوس ئه و مه سه له یه ی بیستبووه وه گوتبووی: «بی گومان تا ئه و کاته ی نه توانین یاسای راگه یه نه گشتیه کان بگورین. ناتوانین رۆژنامه بلاو که یه وه و کاریکی زور چه توونه، و ئیمه نابی تاقه ژماره یه کیشی لی بلاو که یه وه، به لام ئیسته ره نگه بتوانین چه ند گو فاریک له ژیر تیغی سانسور رزگار بکه ین، تا زووتر و خیرا ده ست به کار بین زووتریش ده توانین یاسا بگورین».

لیگا ئیستا له کتیبخانه ی فابریزیدا، له سه ر ئه وه کار ده کات که له و به ستینه دا نو سه ره لیبراله کان ده بی چ رۆلیکیان هه بی. یه کی له دانیشتوان که پاریزهر و راویژکاریکی پیر بوو و به ده نگیکه تیژه وه ها ته نیو قسه کان و گوتی: «شک له وه دانیه که ئیمه ده بی ئه و هه له به باشی بقوزینه وه. ئیتر هه لیکی وا باش هه لئا که ویت بو جی به جیکردنی پرۆگرامی یاسای ریفورم، به لام شک و گومان هه یه که بلا فوک که کان بتوانن رۆلیکی زور باش بگورین. ئه م بلا فوگانه به جیگای ئه وه ی که حکومه تمان له گه ل به خه ن- راست ئه و شته ی که ئیمه به شوینییه وه ین- کاریک ده که ن که حکومه ت تووره و توسن بی. هه ر کاتیکیش که به رپرسیانی ده سه لات وا بیربکه نه وه که ئیمه نا زا وه گورین، ئیتر ناتوانین چا وه روانی یارمه تی بین له لایه ن ئه وانه وه.»

- ئه ی به بروای تو ده بی چی بکه ین؟

- داواکاری و داخوازی.

- به گران دوک؟

- به لی بو به رفراوانتر بوونی مه یدانی ئازادی رۆژنامه و بلا فوگه کان.

پیاویکی رهشتالّه که له په‌نای په‌نجره‌که‌وه دانیشتبوو و به رواله‌ت له تیگه‌یشتوو ده‌چوو به پیکه‌نینه‌وه سه‌ری وهرگیرا و گوتی: «پیتان وایه که داواکاریه‌کانتان بنوسن و بینرن هیچ ناکامیکی باشی ده‌بی! من پیم‌وابوو که ناکامی کاری رینزی* ئەزمونیکی باش بووه بو ئەو که‌سانه‌ی که ده‌یان-هه‌وی کاره‌که‌ی ئەو ره‌چاو که‌ن».

— برای نازیزم، منیش وه‌کوو تو له‌وه‌ی که نه‌مان توانی پیشی راده‌ستکردنه‌وه‌ی رینزی بگرین زور به داخم، به‌لام راستیه‌که‌ی... من پیم‌خوش نییه هه‌ستی هیچ که‌س خه‌وش‌دار که‌م.

به‌لام جیا له‌م خاله‌ که زورتر به هوی په‌له په‌ل و بی به‌رنامه‌یی بریک له هاو‌رپیانه‌وه بوو، من به راستی ده‌بی نکولی بکه‌م که‌م...

پیاوه رهشتالّه‌که به توندی قسه‌که‌ی بری: «هه‌ر وه‌کوو (پیمونی)** هکان هه‌میشه به شک و گومانن، من نازانم له کوویی ئەم کاره‌دا توندناژویی و سه‌ره‌رپویی تیدایه؟ مه‌گه‌ر ئەوه‌ی ئیوه له‌و داخو‌زیا‌نه‌دا دوزیبیتانه‌وه که ناردوومانن. ره‌نگبی ئەو کاره له توسکانی یان پیمون به توندناژویی دابنری، به‌لام ئیمه نابی ئەم کاره به تایبته له ناپل‌دا به توندناژویی دابننن. پیاوه پیمونیه‌که گوتی: «به خۆشیه‌وه ده‌بی بلیم که توندناژویی ناپلی، تایبته‌ی خه‌لکی ناپله».

پروفیسور هاته نیتو قسه‌که‌یانه‌وه: «باشه، باش به‌سه ئیدئ! ره‌سم و نه‌ریتی ناپلیه‌کان له جیی خۆیدا زور باشه، سه‌باره‌ت به‌م داب و نه‌ریتی پیمونیه‌کانیش هه‌روا! به‌لام ئیستا ئیمه له توسکانی داین و عاده‌تی خه‌لکی توسکانیش وایه، که زوو سه‌رنج بده‌نه سه‌ر مه‌سه‌له و بابته‌کان. گراسینی به قازانجی داخو‌زیه‌که ده‌نگ ده‌دات و گالیش دژی ئەو راده‌وه‌ستی. دوکتور ریکاردو بیروپای تو چۆنه؟»

---

* . Renzi ربه‌ری شو‌رپیک بوو دژی دیکتاتوری تئوکراتی پاپ و ئوتریشیه‌کان له‌و پاریزگایه‌ی که پاپی لئ نیشته‌جییه. له سالی 1845 گه‌را به ده‌ستی گراندوکی توسکانی راده‌ستی واتیکان کرا.
** . خه‌لکی پیمون، شاریکی باشووری رۆژئاوای ئیتالیا‌یه

من پیمایه که ئەو داخوازیە زەرەدیکی نییه و ئەگەر گراسینی دانەیهکیان ئاماده بکا زۆر به خۆشحالیهوه واژوی دهکەم، به لآم پیم وایه تهنیا داخوازی ناتوانی کاریکی به جیی لی بکه ویته وه. بۆچی له هەردووکیان که لک وەر نه گرین هەم له داخوازی و هەمیش له بلاوکراوه.»

گراسینی وتی: تهنیا له بهر ئەوهی که ئەم بلاوکراوانه بتوانن حکومت رازی بکات که سهرنجیکی وای نه داتی و پیی بی بایه خ بی.»

پیاوه ناپلیه که له جیگی خوی ههستا و هات بۆ لای میزه که: «حکومهت قهت ئەو کاره ناکا، برای من ئیوه له ههله دان. ریککه وتن له گه ل حکومت هیچ قازانجیکی نییه. ئەگەر ئیمه بمانه وی کاریک بکه ین ده بی خه لکی راپه رینین.»

- به قسه زۆر ئاسانه، ده ته وی چۆنی ده ست پی بکه ی؟
- گریمان ئەو پرسیاره له گالی کراوه! حه تمه ن له پیشدا له سانسۆره وه ده ست پی ده کا.

گالی ریک و راست به پانه وه گوتی: «راست بلین ئەو کاره ناکه ین ئیدی! ئیوه هه میشه وا فکر ده که نه وه ئەگەر که سیک خه لکی باشوور بی ته نیا و ته نیا باوه ری به چه کی سارده (چه کی سارد وه ک چه قو و مووس و...)»
- ده ی، ئەگەر وای تو چ پیشنیاریکت هه یه؟ بی ده نگ! کاکه سه رنج بده ن!
گالی پیشنیاریکی هه یه.

هه موویان که ببونه گروپی دووسی نه فه ری و خه ریکی قسه و باسی جیا جیا بوون بۆ بیستی پیشنیاره که له ده وری میزه که کۆ بوونه وه. گالی وه ک دژایه تییه کی دۆستانه ده ستی هه لینا: «نا، براده رینه، ئەمه پیشنیار نییه، ته نیا راده رب رینیکه. پیم وایه له م هه موو شادی و خۆشیانه یدا که له بهر پاپی تازه ده کری، خه ته ریکی گه وره له بۆسه دایه له وه ده چی که خه لکی له سه ر ئەو باوه ره بن که چونکه پاپ ریکه یه کی تازه ی گرتۆته به ر و لیبوردنی گشتی راکه یاندوه، ئیمه ده بی ته نیا - هه موومان، هه موو ئیتالیا - خۆمان بخه یه ئامیزی ئەوه وه تا رینوینیمان بکات به ره و شاری ئاواته کانمان. من

نامه‌وی له کاروانی پیندا هه‌لگوتنی پاپدا له‌که‌س وه‌دوا که‌وم، لی‌بوردنی گشتی کاریکی زۆر باش و شی‌اوه».

گراسینی به سوکایه‌تیکردن و سه‌رکۆنه‌کردنه‌وه ده‌ستی پی کرد: «من دل‌نیام که ئەو حکومه‌ته به‌رز و به‌ریزه!! به‌و کاره ته‌واو که‌یف خۆش و رازی ده‌بی...»

ریکار‌دو به نۆبه‌ی خۆی قسه‌که‌ی بری: «باشه، گراسینی لی‌گه‌ری با قسه‌که‌ی بکا! زۆر سه‌یره که ئیوه هه‌میشه وه‌کوو سه‌گ و پشیله به‌یه‌کتیدا هه‌لده‌په‌رژین و هیشتا نه‌تان‌توانیوه که‌می خۆتان را‌گرن. گالی در‌یژه به قسه‌کانت ده‌!»

پی‌او هه‌ن‌لیه‌که در‌یژه‌ی پی‌دا: «ئه‌وه‌ی که ده‌مویست بی‌لیم ئەمه‌یه که پاپای پی‌رۆز و به‌ریز بی‌گومان به دل پاکیه‌کی زۆر باشه‌وه کار ده‌کات، به‌لام چه‌نده ده‌توانی له کاری ریفۆرم‌دا سه‌رکه‌وتوو بی ئەوه شتیکی دیکه‌یه، هه‌لبه‌ته که‌ش و هه‌وای ئیستاش ئارامه. دواکه‌وتوو هه‌موویان له سه‌رانسه‌ری ئیتالیا‌دا تا مانگی دوو مانگ بی‌ده‌نگ ده‌بن تا ئەم ده‌کوته‌یه‌ی لی‌بوردنی گشتی که‌می کز و کال ده‌بیته‌وه، به‌لام بی‌شک ئیزنی ئەوه ناده‌ن تا به‌بی‌شه‌ر و ئازاوه ده‌سه‌لاتیان له چنگ ده‌ره‌ینن و رای من ئەمه‌یه که پیش ئەوه‌ی زستان نیوه‌ی بر‌وات، هه‌موو ژیزوئیته‌کان، گر‌گوریانه‌کان* و سان‌فدیسته‌کان** له‌گه‌ل گروپه‌کانی‌تریش دژی ئیمه‌ خه‌ریکی که‌لکه‌له و سه‌ودایه‌ک ده‌بن و ئەگه‌ر بتوانن به‌رتیل به‌هه‌ر که‌سیک ده‌ن، ده‌رمانداوی ده‌که‌ن***».

- زۆر ویده‌چی.

---

* . لقیکی کاتولیکن که له سالی 1534دا پیکهاتوون، زۆربه‌ی ئەندامانی له چینی لاوانه و پاریزگاری له سه‌روهت و دارایی واتیکان ده‌که‌ن.
** . ریکخراویکی کاتولیکی که دژی بیرو‌رای پاپای نوین.
*** . لایه‌نگرانی ده‌سه‌لاتی رامیاری پاپا که به یارمه‌تی ئوتریشیه‌کان دژی بزوتنه‌وه نه‌ته‌وه‌یه‌کان کار ده‌که‌ن.

**** ده‌رمانداوکردن: ژه‌هرخوارکردن

- زور چاڪه دهى ئيمه دهبي ههروا چاوهروان بين و زور له سه رهخويانه داخوازي بنيرين تا لامبروچيني به خوئى و دست و پيوهندهكانييه وه گوشار بينئى بو گراندوك تا يه كسهره ئيمه بخاته ژيردهستي حكومهتي ژيزوئيته كانه وه و شاهه ديش ياساول و سواركار بنيرئيه شه قام و شوسته كان بو سه ركوتكردي ئيمه، يان ئه وهى كه دهس پيش خه رى بكه ين و له م شيواويه كاتيه كه لك و هرگرين و گورزى خومان بوه شينين؟

- جاري پيمان بلئى دهبي به چ شيويه كه به رهنگارى بينه وه؟

- دهمويست بلئيم كه دهست بكه ين به كاريكى پروپاگهندي به ربلاو و ريكوپيڪ و بهرچاو دژى ژيزوئيته كان.

- له راستيدا راگه ياندى شه ر له نيو بلاو كراوه كاندا؟

- به لئى، هه لس و كهوت و راز و نه ئينيه كانيان بدوزينه وه و دهست نيشانيان كه ين و خه لك ئاگادار كه ينه وه تا دژى ئه وان بينه سه ر يه ك ئامانج و يه ك رييان.

- به لام خو لي ره ژيزوئيته كانى لئى نيه تا بمانه وي ريسوايان بكه ين.

- ليئى نيه؟ سئى مانگ راوهسته بزانه له وانه چهنده دين بو ئيره. ئيدى ئه و

كات زور درهنگ دهبي كه بنهه وي پيشيان بگرى.

- به لام به راستى ئه گه ر كه سيك بيهه وي دژى ژيزوئيته كان شار بخرو شينئى، دهبي زور روون و ئاشكرا بدوي، ئه و كات چو ن ده توانئى له ژير چنگى سانسور رزگارى بي؟

- له دهستى هه لئايم به لكوو سه رنجيكي ناده مي. چاو و گوئى خو مى لئى

نه بان ده كه م.

- بلاو كراوه كان بي نيو چاپ ده كه ي؟ زور چاڪه، به لام راستيه كه ي ئه وه يه

كه هه موومان ئه وه نده مان شه و نامه ديتو وه تا بزانيه كه ...

- مه به ستم ئه وه نيه، من بلاؤوگه كان ئاشكرا چاپ ده كه م، ناو نيشاني شماني

لئى دهنووسم و دهنووسم ئه گه ر ده توانن وهرن بمانگرن.

گراسيني گوراندى: «ئهم پيشنياره كاريكى شيتانه يه، يانى ئه وهى كه

مروؤف ته واو ليبراوه و خوئى ده خاته داوى شيره وه».

گالی به توورپه وه قسه که ی بری: «ترست نه بی، خو ئیمه نامانه وی تو له بهر بلاو کراوه کانی ئیمه بچیته زیندان».

ریکار دو گوتی: «گالی، زمانت گری ده، باسی ترس نییه، ئیمه ش به قه دهر تو ئاماده یین بچینه به ندیخانه ئە گەر قازانجیکی هه بی، به لام له خوړا و بو هیچ خو ت بخته باز نه ی ئاگره وه کاریکی مندالانه یه. من به ش به حالی خو م داواکاری و پیشنیاریکم هه یه بو باشتربوونی ئەو بیرۆکه یه».

- باشه پیشنیاره که ت چیه؟

- به بروای من، بو به ره ره کانی له گه ل ژیزوئیته کان ده بی ریگا چاره یه کی گونجاو بدۆزینه وه، وابی که رووبه رووی دایره ی سانسوریش نه بی نه وه.

- من تی ناگه م که تو دتهه وی چ بکه ی؟

- من پیم وایه، ئینسان ئەو شته ی که ده یهه وی بیلی، وه ها له په رده دا بیدرکینی که...

- که دایره ی سانسور پنی نه زانی؟ دوا ی ئەوه دتهه وی که گشت هه ژاران و به ش مه ینه تان و پیشه سازه نه داره کان له و نه زانی و دواکه وتوییه ی خو یاندا تیی بگن! پیم وایه جی به جی نابی.

پرؤفسور رووی کرده ئەو پیاوه چوار شانیه که ریشیکی خه نه یی پری هه بو له په نایدا دانیشتبوو و پرسى: «مارتینی رای تو چیه؟»

- تا ئەو کاته ی زورتر له راستیه کان ئاگادار نه بم و ئەستونده گی فکری خو میان له سه ر دانه به ستم رای خو م دهر نابرم، کیشه که له وه دایه تا ئیمه ئەزمونی خو مان بخته یه گه ر تا بزانی چ ئاکامیکی لی ده که ویته وه.

- ده ی ئەی تو ده لئی چی ساکووتی؟

- من پیم خو شه بزانه سینیورا بوولا ده لئی چی. هه میشه بیرو پای ئەو به نرخ بووه، هه موویان روویان به ره و تاقه ژنی کوړه که وه رگپرا که بیده نگ له سه ر کورسیه که دانیشتبوو چه ناگه ی نابوو سه ر ده ستی و گوئی دابوو یه ئەو باسه. چاوه کانی زور ره ش و بیرمه ندانه بوو، به لام ئیستا که چاوه کانی هه لئینا گه شاهه تر و پروتتر دیار بوون.

- به داخه وه دژی بیرو پای هه مووتانم.

ریکار دو گوتی: «همیشه بهر هه‌لستکار بووی، له وهش خراپتر ئه وه که هه‌میشه قسه‌ی تو په‌سند و راست‌تر بووه».

– به بروای من، ئه وه زور راسته که ئیمه ده‌بی به شیوه‌یه‌ک دژی ژیزوئیتیه‌کان راه‌ستین ئه‌گه‌ر به‌م جووره نه‌مانتوانی، ده‌بی شیوه‌یه‌کی دیکه ره‌چاو که‌ین، به‌لام به‌ر به‌ره‌کانی و شه‌ری ده‌سته‌و یه‌خه، قازانجیکی که‌م و هه‌لاتنیش چه‌قویه‌کی کوله، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ داخوازیش ده‌بی بلیم، وه‌ک سه‌رگه‌رمی و یارییه‌کی مندالانه‌ وایه.

گراسینی به‌ قه‌یافه‌یه‌کی نیرانه‌وه‌ هاته‌ نیو قسه‌کانییه‌وه‌ گوتی: «سینیورا، دلنیام که‌ پیشنیاری... پیاوکوشتن ناکه‌ی؟»

مارتینی ده‌ستیکی به‌ سمیله‌ ئه‌ستووره‌که‌یدا هینا و گالیش ئاشکرا پیکه‌نی. ته‌نانه‌ت ئه‌و ژنه‌ لاوه‌ش نه‌یتوانی بزهی نه‌یه‌ته‌ سه‌ر لیو. بوولا گوتی: «برواتان هه‌بی ئه‌گه‌ر من ئه‌وه‌نده‌ بی‌رحم بایه‌م که‌ فکرم له‌و شتانه‌ بکر دایه‌ته‌وه‌ ئه‌ونه‌ مندال نه‌بووم، که‌ به‌ زمان و به‌ قسه‌ بیدرکینم، به‌لام جه‌رگه‌رتین چه‌کیک که‌ من ده‌یناسم داشۆرینه‌ (هه‌جو)، ئه‌گه‌ر ئیوه‌ بتوانن تا‌قه‌ یه‌ک جار ژیزوئیتیه‌کان له‌ پیش چاوی خه‌لک سووک که‌ن و خه‌لکی رازی و حالی بن له‌وه‌ی که‌ به‌ ژیزوئیتیه‌کان و به‌ بیروداخوازی و بانگه‌شه‌کانیان پیکه‌نن به‌ بی‌ ئه‌وه‌ی تنوکی خوین برژی ئه‌وانتان شکست داوه».

فابریزی وتی: ئالیره‌دا راست ده‌که‌ی، به‌لام نازانم چۆن ده‌ته‌ه‌وی ئه‌و کاره‌ بکه‌ی».

مارتینی پرسی: «بو ناتوانین بیکه‌ین؟ بلاوکراوه‌یه‌کی (برگه‌یی_ هه‌جوی) زور باشتر له‌ بلاوکراوه‌کانی دیکه‌ ده‌توانی به‌ سه‌ر کیشه‌ی سانسۆردا سه‌رکه‌وی. ئه‌گه‌ریش قه‌راره‌ قسه‌که‌ پێچراوه‌ و به‌ رهمز و رازه‌وه‌ بگوتری باشتر وایه‌ که‌ به‌ شوخی و قسه‌ی نه‌سته‌ق و داشۆرینه‌وه‌ بی‌ چونکه‌ خوینه‌ریکی مام‌ناوه‌ندی باشتر له‌و جووره‌ نووسراوه‌یه‌ ده‌گا تا له‌ نامیلکه‌ یان وتاریکی زانستی و ئابووری».

- سینیورا، پاتان وایه که یان بلاڤوگیکی برگهیی چاپ که یان ههول
بدهین بۆ وهگهپ خستنی رۆژنامهیکی فوکاهی (ژووری)؟ دلنیا که دایرهی
سانسور ئیزنی بلاوکردنه وهیه کی تهوس و نقورچک نادات.

- ئەوانه ی گوتتان هیچیان مه بهستی من نین. من دهلیم ئەگه بریک
بلاوکاراوهی چکۆله و برگهیی، به شیعر یان به پهخشان بی و به قیمة تیکی
که م بفرۆشترئ و یان به خۆپایی له شهقامهکاندا بلاو بیته وه کاریگه ریی زۆر
باشی ده بی. له په نایه وه ئەگه ر بمانتوانیایه وینه گه ریکی په نجه رهنگین
بدۆزینه وه که له پوحی بابه ته که حالی بی و بیانکی شیته وه زۆر باش ده بوو.

- ئەمه رایه کی زۆر به جییه. ته نیا به و شه رته ی که که سیک بتوانی
جی به جی کات، به لام ئەگه ر قه راری ئه و کاره بکری ده بی ته واو سوور بین
له سه ر جی به جی کردنه که ی، ئیمه پیویستیمان به هه جونووسیکی باش و
به رچا و هه یه، ده ی ده بی له کوئ په یدا ی که ی؟»

لیگا گوتی: «ده زانین که زۆر به مان له بواره کانی دیکه دا ده نووسین.
سه ره رای ئه وه ی که ریزیکی تایبه تیم بۆ ئه و کۆره هه یه، به داخه وه هه ولی
هه موومان بۆ نووسینی داشۆرین، وه ک هه ولیکی بی ئاکام و سه یر وایه بۆ
سه ما کردنیکی تارنتیلا*».

- من قه ت پیشنیاری ئه وه ناکه م که هه موومان به ره و کاریک برۆین که
بۆمان جی به جی ناب، من ده لیم ئیمه ده بی هه جونووسیکی به برشت و
خامه رهنگین په یدا که ین .

- هه تمه ن له و ئیتالیا یه دا که سیک و هه ره هیه. دوا ی ئه وه پیشنیاری ئه وه م
هه یه که بۆ ئه و کاره پارهی پیویست کۆبکریته وه. هه لبه ته ده بی زانیاری
ته واومان له سه ر ئه و که سایه تیه هه بی و ته واو ئه رخه یان بین که له سه ر
ئه و بابه ت و بابه تانه ی ئیمه کار ده کات.

- به لام ئه و که سه له کوئ په یدا ده که یته؟ من ده توانم هه مووی ئه و
که سانه ی که به جۆریک هه جونووسن و له و بواره دا هونه ریکی
راسته قینه یان هه یه بیانبژیرم که به هه موویانه وه ناگه نه پینج شه ش نه فه ر.

* Tarentella: سه مایه کی دوو که سی و زۆر به په له ی ئیتالیا یه

دوای ئه وه دهستمان به هیچیان راناگا تا کاره که مسوگه رکهن، گیوستی
ئه و شته قه بوول ناکات، به راستی کاری زوره و سه رقاله. یه کدوو که سی
باشیش له لیمباردی ههن، به لام ته نیا به شیوهی زاراوهی میلانی شت
دهنووسن...

گراسینی وتی: «دوای ئه وه، به شیوهیه کی زور باشتر دهتوانین خه لکی
توسکانی له گه ل خومان ریک بخره. ئه گهر قه رار وابایه که ئیمه کیشهی
هه ندی ژیار و نازادی ئایین به شوخی دابننن، دلنایم که لانیکه م، پیوستیمان
به پسرپوریکی سیاسی ده بوو. فلورانس نه وه کوو له نده نه که ناوه ندی کارگهی
پیشه سازی و کو کردنه وهی سه روه ت و سامانه و نه وه کوو پارسیشه که
جیگای خووش گوزه رانی و رابواردنیکی بی مانایه. فلورانس شاریکه که
میژوویه کی گه وره و گرانی هه یه...»

ژنه که به بزهی که وه قسه که ی بری: «ئاتینیش وابوو، به لام سه ره رای
گه وره یه که ی، پیشکه وتنه که ی کیسه ل ئاسا بوو... «گیدفلا» یه کی ۱ پیوست
بوو تا له خه و رایه رینی...»

ریکار دو دهستیدا به سه ر میزه که دا و گو تی: سهیره ئیمه هیچمان
می شه که رانه مان هه ر له بیر نه بوو هه ر ئه و پیاوه یه!»
- ئه و پیاوه کییه؟

- می شه که رانه - فلیس ریوارزه - له بیرت نه ماوه؟ که سیکه له گروهی
موراتوری که سی سال له وه پیشه وه له کوستانه کانی ئاپنینه وه هاتنه خواری.
- تو ئه و گروهت ده ناسی، وا نییه؟ له بیرمه که له گه ل ئه وان سه فهرت کرد
بو پاریس.

- به لئ، بو به ریکردنی ریوارز که ده چوو بو مارتی و منیش تا لیگه ورن
له گه لیا چوم. پی خووش نه بوو له توسکانی بمینن، ده یگوت دوای شکستی
شو رشه که تاقه کاریکی که ده بی له وئ بیکه ی پیکه نینه و هیچی تر. بویه
باشتر وایه که بچم بو پاریس. ئه و بی گومان له گه ل سینینورا گراسینی،
هاو بیرو را بوو که توسکانی جیگایکی باش نییه بو شادی و پیکه نین.

۱ له زمانی ئینگلیزیدا به مانای می شه که رانه یه

- ئەگەر ئىستا لە ئىتاليادا دەرفەتى كارىك رەخساوہ با بانگى كەينەوہ،
دلنيام كە بە قسەمان دەكات و دەگەریتەوہ.

- نئوى چ بوو؟

- رپوارن، پيموايە خەلكى برازيلە، ئەوندە دەزانم كە لەوى ژياوہ، تا ئىستە
كەسم نەديوہ هيندەى ئەو وشيار و بە توانا و بەهرەمەند بى، خودا دەزانى
ئەو حەوتەى كە لە ليگھۆرن بووين هېچ شتېكمان نەبوو بۆ خوڤافلاندن،
ديتنى لامبىرتىنى داماو بەس بوو بۆ تېكشكاندى دلى ھەر ئىنسانىك، بەلام
كاتى رپوارز لە لامان بوو نەماندەتوانى پىنەكەنين. يەك پشوو قسەى خوڤشى
دەكرد، زامىكى گەورەى جىگای شمشىرىش لە سەر گونای زەق ديار بوو،
من ئەو برىنەم لە بىرە كە تەقەليان لى دەدا، مروڤىكى سەيرە، بەلام من لە
سەر ئەو بروايەم كە ئەو بەو قسەخوشانەيەوہ پالپشتىكى گەورە بوو بۆ
ئەو لاوہ ھەژارانە.

- ئەو ھەر ئەو كەسەيە كە لە رۆژنامەكانى فەرەنسە بە ناوى * (letaon)

وتارگەليكى راميارى برگەيى دەنووسى؟

- بەلى، زۆربەى وتارە كورتەكان و پەراويزە نەستەق و ژووربىەكانى
دەنووسى، بە ھوى تووندوتىژى وتارەكانى، قاچاخچىەكانى كوستانەكانى
ئاپنين نئوى مېشەكەرانەيان لە سەر دانا، ئەويش ھەر بەو نئوہ وتارەكانى
خوى ئيمزا كرد.

گراسىنى وەك جاران ھيور و لە سەرەخۆ ھاتە نئو وتويزەكەوہ: «من
زانياربىەكم لە سەر ئەم كابرابىە ھەيە، بەلام ناتوانم بشلیم كە ئەوہى
بىستووہ دەبیتە بەھا و بايەخىكى زۆرتەر بۆ كەسايەتتى ئەو، شك لەوہدا
نئبە كە بە پوالەت ئەو ھۆش و ئاوہزىكى تىژى ھەيە، بەلام بە بروای من
توانايەكانى ئەويان زۆر نرخاندووہ و پىيانەوہ زياد كردووہ، بەشكەم بوير و
نەترسبىش بى. راستە كە لە پاريس و قىەندا ناو و ناوبانگى ھەيە، بەلام واش
نئبە كە بە دوور لە كەم و كوورپى بىت، وا ويدەچى كە ئەو.... ئەو پياوئىكە بە
ژيانىكى پر ھەورازونشيو و رابردووئىكى ناديارەوہ، دەلین دەستەى Duprez

* - لە زمانى فەرانسە بە مانای مېشەكەرانەيە

به هوی ئینسان دۆستیه وه له حالیکدا که ژیان و گوزه رانیکی زور خراپ و پیس و پوخل و هه ژارانیه بووه له بیابانی گهرم و تاقه تپروکینی ئه مریکای باشووردا رزگاریان کردووه. من پیموایه ئه وه قهده به به شیوه یکی دلخوازانه ددانی به رابردووی خویدا نه هیتاوه که چۆن گرفتاری ئه وه وه زعه بووه ، به لام سه بارهت به شوپرسی کوستانه کانی ئاپنین، ده ترسم که سانیکی جوراوجور که له ویدا کاری ناره واو نابه جینان کردووه له دوو توپی راز و نهینیدا نه مایی، ئه وه ئاشکرایه که ئه وه پیاوانه ی که له بلونیا له دار دران له راستیدا هکومه لیک پیاوکوژی ئاسایی بوون نه که شوپرشگی. ناتوانی هه روا سووک و ئاسان تایبه تمه ندبی زۆریک له وه که سانه ی که هه لاتوون به یان بکه ی. بی گومان بریک له به شدار بووانی ئه وه شوپرشه ئاکار و کرداری باش و شیواویان هه بووه...»

ریکار دو به توور په ییه وه قسه کانی بری و گوتی: «چه ند که سیک له وان دۆستانی زۆر نزیکی به شیک له دانیشتوانی ئه م کوپه بوون! گراسینی زۆر باشه، ئه گهر ئینسان سه ختگیر و دیره سند بی، به لام ئه وه پیاو کوژه ئاساییانه له ریگای پروا و ئامانجیاندا گیانیا ن به خت کردووه. کاریکی زۆر گه وره و به نرخ که من و تو تا ئیستا نه مانتوانیوه بیکه ین.»

گالی گوتی: «جاریکی دیکه کاتی که خه لکی سه بارهت به پاریس پاشا گهردانیه کی گلاو و پیسیان بو باس کردی، له لایه ن منه وه ده توانی پینان بللی که سه بارهت به دهسته ی دویری له هه له دان، من، بو خوم ماد تیل جیگری دویری ده ناسم، باسه که م ته واو له زمانی ئه وه وه بیستوه یانی ئه وان رپوارزیان له به دبختی و سه رلیشیواویدا دۆزیوه ته وه راست و ریک وایه. ئه وه سه بارهت به ئارژانتین له شه ردا به دیل گیراو دوایی هه لات . به ده مامک لیدانی جوراوجور له م لاو لای ولاتدا ئاواره بوو، تیده کو شا تا بگه ریته وه بو بوینیس ئایریس.

به لام ئه گهر به چیرۆکیکی مرۆقدۆستانه ی تینگه ین درۆیه کی ته واوه، دیلمانجی شانده که نه خۆش بووه و ناچار بوو بگه ریته وه. فه ره نسیه کان هیچیان نه یانده توانی به زمانی خومالی و ناوچه یی ئه وی قسه بکه ن، هه ر بویه پیتشنیاری ئه وه ئه رکه یان به و کرد و ئه ویش سی سالی ته واو له گه ل ئه و

شاندهدا به شوین دۆزینه وهی پهلی چۆمی ئامازۆندا دهگهرا. مادیتیل رای وابوو ئهگه رپوارز نه بوايه ئهوان قهت نه یان دهتوانی ئه و ئه رگ و ئۆپراسیونه بگهینه ئه نجام».

فابریزی گوتی: «هه رچی ده بی با بی، به لام که سیککی که بتوانی ئاوا کاریگه رتییه کی قورس و قایمی هه بی له سه ر مادیتیل و دووپره که هه ردووکیان دوو سه ربازی کۆن و به ئه زموون بوون وه ک دیاریشه له وه کاره شیدا سه رکه وتوو بووه ده بی پیاویکی له کل ده رها توو و باش بی. سینورا تو ده لئی چی؟»

. له م باره یه وه من ه یچ نازانم، ئه و کاته ی که ئاواره کان له توسکانییه وه تیده په رین من له به ریتانیا بووم، به لام به برۆای من ئه گه ر ئه و که سانه به درێژی سی سال له ولاتیکی نامۆ له کاریکی گرووی گه وردها هاوړی ئه و بوون و هه روه ها هاوړیانیکی که له شوړشینکا هاوسه نگه ری بوون و سه باره ت به ئه و بیرو رایه کی باشیان هه یه، ئه وه خو ی به لگه یه کی پته و و حاشاهه ل نه گره بو پو وچه ل کردنه وه ی زۆر به ی زۆری ئه و پرۆپاگه ند و پاشاگه ردانیانه ی که له سه ر شه قام دروست ده کړین.

ریکار دو گوتی: «هیچ شک و گومانی له مه ر قسه ی هاوړیکانی دانیه که سه باره ت به ئه و ده لێن. له موراتوری و زامبکاریه وه بگه ره هه تا چیانشینانی تووړه و تۆسن هه موویان ئاماده بوون گیان به خت که ری ئه وین، دوا ی ئه وه ئه و دوستی نزیک ی ئارسینییه. له لایه کی تره وه راسته که له پاریدا سه باره ت به وی زۆر قسه ی بی سه ره وه به ره له پشت سه ری ویستاون، به لام ئه گه ر که سی ده به وه ی که س له خو ی نه کاته دوژمن، ده بی داشۆرینی سیاسی نه نووسی».

لینگا وه ک به ره له ستکاریک گوتی: «ئه و کاته ی که ئاواره کان لیږه بوون پیم وایه ده بی ئه وم دیتبی، هه رچه نده ته واو دلنیاش نیم. ئه ری پیاویکی پشت ده ر په ریو و شهل و ئا له و جوړه نه بوو؟»

پرۆفسۆر چه که مه جه ی میزی نووسی نه که ی کرده وه و له نیو نامه گه لیک ی زۆر دا به شوین شتی کدا ده گه را: «پیم وایه وه ره قه ی پیناسه ی ئه و لیږه دا بی

که پۆلیس نووسیویوی و بلاوی کردبووه له بیرتانه کاتیکی که ئهوان ههلاتن و له کۆیستانهکاندا خۆیان ههشار دا، تاییهتهدندی پیناسهی ههموویانیان له ههموو جیگایهک بلاو کردهوه و کاردینال - نیوی ئه و گلاوه چییه؟ - سینیولاش پارهییکی به نرخه دانابوو بۆ گرتنی ئهوان».

- دوایی، سهبارت به ریوارز و ههویه پیناسهکهی داستانیکی سهیر کهوتبووه سه زاران. ئه و جلو بهرگیکی کۆنی سهربازیک له بهردهکا و وهک تهنهگییهکی بریندار که له کاتی جی بهجیکردنی ئه رکی سهرشانیدا بریندار بووه و به شوین پهل و گروپی خۆیدا دهگهڕی و له ولاتدا دهکهوئته ری، بۆخوی پهلیکی گهشتی سینیولا رادهگرن تا سواری بکهن، تهواو رۆژیک له ئه رابهیه کدا له گهڵ ئهوان دهبی. به سهرهاتیکی دلته زینیان بۆ باس دهکا له مهڕ چۆنییهتی به دیل گیرانی به دهستی شوڕشگێرهکان، که دوایه دهینیرن بۆ ههشارگه کۆیستانیهکان و ئهشکه نهجهیهکی زۆر که به سهری دین. گهشتیارهکان ههویه پیناسهی خۆیانیا پیشان دهن ئه ویش بابتهتی جۆراوجۆر و سهرسوڕ هینهریان بۆ باس دهکا له سهر که سایهتی دیو و درنجیک به ناوی میشه کهرانه. دوایی شهوی که ههموو دهخهون، سهتلیکی پر له ئاو به سهر باروتهکانیاندا دهکات و به گیرفانی پر له خواردهمهنی و فیشه که وه ههلدی...

فابریزی قسه کهی خوی بری و گوتی: «نامه کهم دۆزیه وه، فلیس ریوارز، ناو و ناوبانگ: میشه کهرانه. ته مهن، دهو روبه ری 30، شوینی له دایک بوون و ئهسل و نه سهب: نادیاره، رهنکه ئامریکای باشوور، پیشه: رۆژنامه نووس، بالا: خرپیلانه، قژی سهری: رهش. ردین: رهش. رهش تاله. چاو: شین. هه نییه: کراوه و چوارگۆشه. لووت، زار، چه ناگه... به لئ و دوایه پیناسهی تاییهتی: لاقی راست شهل، باسکی چهپ خوار. دهستی چه پی دوو قامکی نییه. برینی جیگا شمشیریکی تازه له سهر دهم و چاوی. له کاتی قسه کردندا زمانی دهگرن. جاریکی تر سه رنجیکی داوه: تیرئهنگیویکی زۆر کارامهیه - کاتی دهسگیرکردنی دهبی زۆر وشیار بن».

- زۆر سەيره ئا به و ريزه پيناسه سامناكه وه بتوانى ئه و په له گهشتياره فريو بدهى.

- ههلبهته بوپرى و نهترسانى ئه و بوو، كه توانى سهركه وتوو بى، ئه گهر له پريكدا لى به شك كه وتبايه ن ئتر كارى ته واو بوو، به لام كاتى پيوست خوى ئه وهنده فه قير و بهسته زمان نيشان ده دات كه ده بپته هوى سهركه وتنى له هر كارى كدا - دهى زۆر چا كه كا كينه راتان سه بارهت به م پيشنياره چيه؟ وا دياره بريك له دانىشتوانى ئه م كۆره رپوارز به باشى ده ناسن، پيتان باشه پى رابگه يه نين و بلين پيمان خۆشه بيت بو ئيره و هاو كاريمان له گه ل بكات و به گشتى دانوستانى كى له گه ل بكه ين؟

فابريزى گوتى: «به راي من ده بى له پيشندا مه سه له كه ي پى رابگه يه نين. ته نيا له بهر ئه وهى با بزانيه ئه و كارى پى خۆشه يان نا».

- ئيوه دلنباين هر شتى كى پيوه ندى به به ربه ره كانى له گه ل ژيزو ئيته كانه وه بى ئه و زۆرى پى خۆشه ئه و بى به زه بيترين كه سى كى دژه ئايينه كه تا ئىستا من ديتوومه، راستيه كه ي ئه وه يه كه ئه و له سه ر ئه و كيشه يه زۆر ده مارگرژه.

- ريكاردو، دهى بوى ده نووسى؟

- به دلنبايه وه، با بزانه، ئىستا له كۆيه؟ پيموايه له سوئسرايه. ئه و له جىگايه ك ئۆقره ناگرى، به رده وام هه ميشه له گه رانه، به لام كيشه ي بلو كراوه كه...

هه موويان كه وتنه ئاخافتنى كى مه نگ و دريژخايه ن، ئاخره كه ي، كاتى كى كه بلاوه يان ده كرد مارتىنى چوه لاي ئافره ته لاهه كه وه و گوتى: «جما، هه تا لاي مالى به رپت ده كه مه وه».

- زۆرسوپاس، پيمخۆش بوو سه بارهت به ئيشىك قسه ت له گه ل بكه م.

مارتىنى هيواس پرسى: «له ناو نيشانه كاندا هه له يه كيان تىدايه؟

- گرنگ نيه، به لام پيم باشه كاتى ئه وه هاتوو كه گورانكارى به كيان تىدا بده ين. ئه م چه وته يه له پۆستدا ده ستيان به سه ردوو نامه دا گرتوو، هه ر دوو كيشيان زۆر بى بايه خ بوون ره نگه شتته يكش رووى دابى، به لام ئيمه تا

ئەو جىڭگايەى دەتوانىن نابى خۇمان تووشى گرفتارى بىكەين. ھەر كاتىك
پۇلىس لە نىو نىشانىكى ئىمە بەشك بى خىرا دەبى بىگۇرىن.
- بەيانى دىم بۇ لات، ئەمشەو بە تەما نىم قسەت لەگەل بىكەم، پىموايە
ماندوى.

- نا ماندوو نىم.

- دەى يانى دىسان نارەھەت بووى.

- نا ھۆيەكى تايىبەتى نىيە.

. كيتى خانم له مالئيه؟

. بهلى ئاغا، جلوبه رگه كانى له بهر دهكا. ئەگەريش بچي بۇ ژوورى ميوان، ئەويش قەدەرئىكى دىكه دئته خواري.

كيتى وهك كچىكى ديون شايىرى* پووگەش و دلۇقان به خيىراتنى ميوانه كهى كرد و برديه ژووره وه. مارتينى خۇشده ويست، ئەو حەتمەن وهك بيانئيهك به زمانى بهريتانياى دهوا و ئاخافتنىكى ژيرانه و سهنگينى هه بوو، كاتى خانم ماندوو بوو وهك بريك له ميوانه كان قەت گوشارى بۇ نههيتا بۇ باس و ليكدانه وهى راميارى، ئەويش تا كات ژمير يهكى شهو. دواى ئەوه خانم كاتى منداله كهى مرد و ميرده كهشى له سه ره مه رگدا بوو، بۇ يارمه تى و سوكنياى ئەو هاتبوو بۇ ديون شايىر، له وه به دوا كيتى ئەم پياوه زه به لاه و نه دؤين و دهسته وه ستانهى . كه راست وهك ئەو پشيله رهش و ته مه لهى كه ئيستا له سه ره ئەژنوى دانىشتوو ه . خۇش دهويست و وهكوو خيزانئىكى مال ه وه هه لس و كه وتى له گه ل ده كرد.

قەت پيى له سه ره كلكى دانه دهنه، دوو كه لى توتنى ئاوقاى چاوى نه ده كرد و قەتئيش وهك مرؤفئىكى زالم لئى نه ددها و به گژيدا نه ده چوو، ئەويش هه ره كه جيگا يان ئاميزئىكى گه رم و نه رمى گير كه وتبايه ئارام و بئ قره و هه راو به بئ دهنكى وه رده كه وت، قەتئيش له ببرى نه ده چوه وه كاتئىك كه ئينسانه كان له سه ره ميزى نانخواردن ماسى دهخون نابى چاو له ده ميان كات چونكه بۇ پشيله يهك زور ناخوش و بئ له زه ته . دؤستايه تيان زور كوون بوو، پوژئىكيان

* . ئەياله تىكه له ئينگليز

که ههستا و چاوی کردوهه . ئه و کات شیرهخۆره بوو- خاوهن مال به هوی نهخۆشیهکی توندهوه نهیدهتوانی پیی رابگا ههر له بهر ئه وه و به هوی سه رنجی مارتینه وه خستیانه ناو سندوو قه که وه و له به ریتانیا وه بو ئیره بیان نارد. له وه به م لاوه جما به هوی ئه زموونی خوی لیی حالی بوو که دۆستایه تی له گه ل ئه م خه په تۆله خرپنه دا کات و ساتی بو نییه .

جما هاته ژووری و گوتی: «وابه ئاسوودهیی له گه ل ئه و پشیله یه دانیشتی ده لئی میشیکیشت میوان نییه، ئینسان وا ده زانی به ته مای که ئه مشه و لیزه بمینییه وه».

مارتینی به ئه سپایی پشیله که ی له سه ر لاقی هه لگرت و گوتی: «ئه گه ر ئیستیکانیکم چایی پییده ی زورت سوپاس ده که م. ره نگه ئه وی قه ره بالغ بی، شه ویش گراسینی خواردنیکي باشمان پی نادا، له ماله ده وله مه نده کاندای شه وانه قه ت خوارده مه نیی باش ناخوری».

جما پیکه نی و گوتی: «باشه ئیدی! تۆش له گالی زمان درێژتری! گراسینی بی چاره ده بی ئه وه نده تاوانی گوناچه کانی خوی بدات که وه ختیکی نامینی تا له ماییدا که م و کووری نیو مالی پر کاته وه، به لام چایه که که میکی دیکه ساز ده بی، کیتی به شیوه ی دیون شایر که میک کیتی بو تو ساز کردوه».

- کیتی مرۆفیکی دلۆقانه وا نییه ؟ هه لبه ته تۆش هه روای به تاییه ت به و جلو به رگه جوانانه وه که له به رت کردوه، ده ترسام له بیرت بچیته وه.

- قه ولم پی دابووی که له به ریان که م، هه رچه نده بریک ئه ستوره ئه ویش بو شه ویکی ئاوا گه رم.

- هه وای فیزول زور فینک تره، هیچ جلو به رگیک وه ک کشمیری له تو ناکالیته وه، ئه و گولانه شم بو هیناوی، تا له سه ر یه خه تی ده ی.

- له و گوله هیشوه داره جوانه کانه، زورم پی جوانه! به لام باشتر وایه بیانخینه نیو ئاوه وه ئاخیر پیم خۆش نییه گول بدهم له جلو به رگه که م.

- ئه مه ش بیریکی دواکه و توهانی تویه.

- نا، وانیه، ته نیا له بهر ئه وه ی ئه گه ر به درێژایی شه و به سینیگی که سیکی خه مۆکی وه ک منه وه بی ده ژاکین.

- به داخه وه هه موومان ئەم شهو داده هیزرین. ئەم کۆره زۆر ناخوشه و گێژ و ماندوومان دهکات.
بۆ؟

- له لایه که وه له بهر ئەوهی، گراسینی هه کاریک بکا وهک خۆی بی تام و بی له زهتی دهکا.

- باشه، قین له زگ مه به، ئیستا که دهچین بۆ میوانداریتی ئەم کابرایه، ئەوه شتیکی باش نییه.

- مادونا هه میشه تۆ راست دهکهی، به لام ناخوشیه کهی له بهر ئەوهیه که پیاو ماقوول و ئینسانه گه ورهکان نایه بۆ ئەو میوانیه.
- له بهر چی؟

- نازانم، یان به هۆی ئەوهی که له شاره که دا مروقی وای تیدا نییه، یان له بهر نه خۆشی و شتی ئەله و جووره. سه رجه م ئەمشه و ته نیا دووسی بالوین، چه ند هۆزان وانیکی ئالمانی، گروپیک له گه پروکانی هه میشه یی جوړاو جور، شانزاده روسیه کان، چه ند که سیکی ئەنجومه نی ئەده بی و چه ند ئەفسه ریکی فه رهنسی دین بۆ ئەوی، ته نیا که سانیکی دیکه ی که من بیاناسم بیجگه له وانه نایه ن.

- هه لبهت جیا له داشۆرین نووسه به ناوبانگه که، که ئەو بۆ خۆی گولی مه جلیسه که یه.

- هه جو نووسه تازه که؟ کامه، ریوارز؟ به لام من پیم وابوو گراسینی به تووندی دژی ئەوه.

- به لای؟ به لام ئیستا که ئەم پیاوه لیره یه و قسه کانیش هه مووی له باره ی ئەوه وه یه. چه تمه ن گراسینی به ته مایه مالی ئەو یه که م جیگا بی که ئەو شیرمه زنه له ویدا پیشان ده درئ. تۆ دلنایای که ریوارز سه باره ت به به ره له ستکاری گرانسی هیچی نه بیستوهه، به لام شاید ههستی پی کرد بی، ئەو زۆر وشیار و ورد بینه.

- ته نانه ت من ناگام له هاتنیشی نه بوو.

- دوینی هات - ئەمه ش چایی، نا، هه لمهسته، دانیشه من قۆریه که دینم.

مارتینی لەو ژووره چکۆله یه دا دلی زۆر خوش بوو. دۆستایه تی له گه ل
 جما ده بووه هۆی هه لایسانی کلپه ی ئه وینیک بئ ئه وه ی خۆی ئاگاداری و
 دۆستایه تی پاک و بئ گه ردی ئه و ئه ستیره یه کی پرشنگدار بوو که له تاریکایی
 ژیانیدا دهره وشاوه. هه ر کاتیکی که دلی ده گیرا. دوا ی ته واو بوونی
 کاره که ی ده هات بۆ ئیره، زۆر کات بئ ده نگ له لای ئه و داده نیشته و یه ک بین
 چاوی تئ ده بری. کاتیکی که خه ریکی گۆل دۆزی ده بوو و چایی تئ ده کرد، قه د
 جما سه باره ت به نا ره چه ته یه کان و گه رو گه رفته کانی له مارتینی نه ده پرسی و
 یان به چه ند وشه یه ک هاو ده ردی خۆی دهر نه ده بری، به لام ئه و هه میشه به
 دلکی قورس و قایم و به فکریکی ئارامه وه له لای ئه و ده رویشته وه و
 ههروهک بۆ خۆشی گوتبووی وای هه ست ده کرد که ده توانی: «دوو
 هه وتووی دیکه یش هه روا به پێزو حورمه ته وه راییویزی» جما بئ ئه وه ی
 خۆی بزانی تواناییه کی سه یری هه بوو، بۆ هئور کردنه وه ی بیرومیشکیکی
 نا ره چه ت. پاره که له کالابریا که خیا نه تیان کرد به دۆستانی ئازیزی مارتینی
 و ههروهک گورگ وه بهر ده سترپژی گۆله یان دان، پیم وای ته نیا وه فاداری و
 خۆراگریی جما بوو توانی ئه و له نا هومی دی پزگار کات. جاری وابوو
 به یانیانی یه ک شه مه ده هات بۆ ئه و بۆ «دانوستاندن سه باره ت به کارو
 ئیشه کان» ئه م برگه یه سه باره ت به کار و تیکۆشانی حیزبی مازینی ده گوترا
 که هه ردووکیان لایه نگر و هاو پێی وه فاداری ئه و پارته بوون، له و کاته نه دا
 جما ته واو ده بووه مرۆفیکی دیکه، مرۆفیکی زی ره ک له سه رخۆ، ئاقل، زۆر
 ریکو پیک و دوور له کرده وه ی ده مار گه ر ژانه. ئه و که سانه ی که ئه ویان دیتبوو
 له کاتی جئ به جئ کردنی ئه رکه رامیاریه کانی دا، ئه ویان ته واو شو ر شگێر پکی به
 ئه زمون، به دی سی پلین، با وه ر پئ کراو، ئازا و له هه ر باریکه وه
 که سایه تیه کی زۆر به نرخ بوو بۆ پارته که، به لام ده یانگوت ئه و ته نیا شتی ک
 یان هاو رپیه کی که مه له ژیا نی ئاسایی و تاییه تی خۆیدا. گالی له باره ی
 ئه وه وه گوتبووی: «ئو شو ر شگێر پکی زگما که که به ته نیایی خۆی به قه دهر
 چه ندین که سی ئیمه بایه خداره و به س».

دژايه تیکردن له گه ل «مادونا جما» يه کي که مارتيني دهيناسي زور سهخت و چه توون بوو.

جما که له سه رشانبييه وه ئاورې ئه داوه بو داوه و چه کمه جه ي ميژه چکوله که ي ده کرده وه پرسې: «دهي، هه جو نووسه نوپکه ي ئيوه رواله ت و قه يافه ي چوناو چونه؟ سزار چاولپکه ئه م نو قول و ئالوبالوه شه کراويانه* هي تويه، پيشم سهيره که بوچي که ساني شوړشگير ئه وهنده تامه زروي شيرينين».

پياوي دیکه ش پييان خوشه، به لام چونکه له خوبايين دداني پيدا نايه نن، سه باره ت به داشورين نووسه تازه که پرسيت؟ له و جوره پياوانه يه که ژناني ئاسايي ده يپه رستن، به لام ژنيکي وهک تو ئه وي خوش ناوي، زمان شيرينيکي کارامه و قسه له روو، رواله تيکي ساده که زور سه رنج ناداته رپکوپيکي جل پو شين، له گه ل سه ماکه ريکي جوان و پاقر که هه ميشه له گه ليه تي و خه ريکي گه ريانه له و جيهانه دا.

- هه ر به راستي سه ماکه ريکي له گه له، يان ته نيا به هو ي بي تاقه تيت ده ته وي لاسايي قسه ره قبي ئه و بکه يته وه؟

- خودا ده زاني نا! هه ر به راستي سه ماکه ريکي له گه له و زور که سيش جواني و دلرفيني ئه ويان خوش ده وي، زوريش جوانه، به لام من خوشم ناوي، به قه ولي رپکار دو ئه و قه ره چيه خه لکي هه نگاريه و يان ئه و له و جورانه يه که له شانوناو چه يه کاني گالليادا کار ده کا. به رواله ت رپوارز مرو فتيکي چوخته ي. ئه وه ي راست بي وه کوو پيريژنه پيره که وايه که کچه که ي به خه لکي ده ناساندا!

- باشه ئه گه ر ئه و ئافره ته ي له ولاتي خو يه وه هيئاوه، کاريکي شياو و به ئينسافانه ي کردوه.

- مادوناي ئازيز، تو ئازادي چوني پيت خوشه له کيشه کان برواني، به لام کو مه لگا و نالي، به برواي من، زور به ي خه لک له وه دل مه ندن که ده زانن ئه و ژنه گراوي (مه عشووق) يه تي و ئه ويش هه روا ده يناسيني ت.

* ميوه ي جوراو جور وه کوو گيلاس و ئالبالو ده خه نه نيو هه نگوين يان شه کره وه تا کوو وشک بن.

- ئەگەر ئەو بە خەلکی نەوتیبت، ئەوان لە کوێو ئەو شتە دەزانن؟
 - شتەکە روون و ئاشکرایە، ئەگەر بیینی بوخۆت لیت حالی دەبی، بەلام
 پیموانیە ئەوەندە روھەلمالداو بی که بیھیتی بۆمالی گراسینیەکان.
 - ئەو ھەلسوکەوتیکی باشی لەگەل ناکات، سینورا گراسینی ژنیک نییە که
 کاری وا بکات که دژی رەسم و ئاقاری کۆمەل بیت، بەلام من پیمخۆش بوو
 سەبارەت بە ئاغای ریوارز زانیاریەک بە دەست بینم، وەک داشۆرین نووسیک
 نەوھکو پیاویک. فابریزی پنی گۆتم که ریوارز برووسکەیهکی بۆ نووسیوم که
 ئامادە ی بەر بەرەکانییە دژی ژیزوئیتهکان. تا ئیستا ئەو ئەخرین شتیکیە که
 من سەبارەت بە ئەو بیستوومە. ئەم ھەوتووہ کارەکان زۆر کهوتوونەتە
 سەریەک.

- منیش سەبارەت بە ئەو لەوہ زیاتر نازانم تا زانیاری زیاتر بەدەمی، لە
 مەر کهم وزۆری پارەش ئەو جۆرە ی که ئیمە لی ئەترساین وا نییە. وا دیارە
 که ئەو دارایە و پنی خۆشە ھەر بە خۆپایی ئیش و کار بکات.
 - بۆ خۆی دەولەمەندە؟

- وا دیارە ھەر وایە، ھەر چەندە شتیکی سەیرە. ئەو شەوہ لە مالی
 فابریزی بیستت که شاندى دووپرە کاتی ئەویان دیتوہتەوہ وەزە و گوزەرانى
 زۆر خراب بووہ، بەلام ئیستا لە بریک لە کانە ژیرزەویەکانی برەزىلدا
 شەریکە و بەشى ھەیە، ھەر وەھا لە پاريس، قیەن و لەندەن وەکوو
 نووسەریکی بەرز و سەرکەوتوو لە بواری رەخنەدا ناسراوہ، بە سەر زۆر
 زمانى زیندووی دونیادا زالە و دەتوانی قسەیان پی بکات. لیرەش لەمپەر و
 بەر بەستیک نییە بۆ پێوہندی لەگەل بلاڤوگەکانی دەرەوہی ولات،
 شەرمەزارکردنى ژیزوئیتهکانیش وا نییە که ھەموو کات و ساتی ئەو بگریت.
 - بەلى وایە سزار، ئیستاش کاتی رۆیشتنە، گولەکانیش دەدەم لە یەخە ی
 کراسەکەم تەنیا خولەکیک راوہستە.

خیرا چۆوہ قاتی سەری و گەراوہ، گولەکانی لە یەخە ی جلوبەرگەکانی
 دابوو و دەسروکەیهکی رەشى ئیسپانیای دابوو بە سەری دا. مارتینی بە
 چاویکی پاڤژی ھونەر مەندانەوہ لینی روانی.

- مادونای من، تۆ وه کوو مه له که یه کی، وه کوو مه له که یه کی گه وره و بیرمه ندی سه با ۱

جما به پیکه نینه وه وه لامي داوه: «ئهو قسه یه ت دوور له باوهر و ئینسافه! ئیستا خو خۆت ده زانی که من چه نده تیکوشاوم که وه کوو ئافره تیکی ئاسایی ناو کومه لگا بم! کی ده یه وهی که ژنیکی شوڤشگێڤ شیواز و سه روپوتراکی له مه لیکه ی سه با بچی؟ ئەم کاره نابیته هوی چه واشه کردنی سیخوره کان.»

- چه نده ی هه ول بده ی هیشتا ناتوانی رولی ژنیکی ئاسایی دواکه وتووی ناوکومه لگا بگێڤی. ده ی له وه گه ری هه ر به راستی تۆ ئه وه نده جوانی که سیخوره کان به دیتتی روخسارت له بیر و رات تی ده گهن، هه رچه نده ش که ناتوانی وه ک سینئورا گراسینی قاقایکی گه مژانه بکیشی و به باوه شینته که روخسارت بشاریته وه.

- باشه سزار، له کۆل ئه و ژنه به دبخته به وه! له وه نه قولانه که میکی تریش بخۆ، با ئیتر له وه زیاتر تووره نه بی و بییه وه سه رخۆ، حازری؟ ده ی واباشه بکه وینه ری.

مارتینی راستی ده کرد که ده یگوت، کۆڤه که ی ئەمشه و زۆر قه ره با لڤ بوو و بنیاده می وه ره ز ده کرد، پیاوانی ئەده بدوست قسه وباسی جوړاوجۆر و بی بایه خیان ده کرد و کۆڤه که یان به دل نه بوو. له ولشه وه توریسته کان له گه ل شازاده روسیه کان له ژووره جیاجیاکاندا ده گه ران و سه باره ت به که سایه تیه جوړاوجۆره کان پرسیاریان له یه کتری ده کرد، هه ولیان ئەدا که له گه ل یه کتری وتووێژی بیرمه ندانه یان هه بی.

گراسینی که تی ده کۆشا له قسه کردن و هه ل سوکه وتیدا وه ک جل و به رگ و چه کمه کانی رازاوه بی خه ریکی پێشوازیکردن له میوانه کانی بوو، به لام به دیتتی جما وه ک گۆل گه شاوه له راستیدا جمای خو ش نه ده ویست و پر به دل لپی ده ترسا، به لام ده یزانی میوانداریه که ی ئەو به بی جما ره ونه قینکی نییه. گراسینی له ئیش و کاری خویدا به ناوبانگ بوو، ئیستاش که ده وه له مه ند و نیو به ده ره وه بوو گه وره ترین ئاواتی ئەوه بوو ببیته ناوه ندی

۱ - مه له که ی حه به شه که بووه گراوی سوله یمانی پیغه مبه ر

كۆرۈكۈبۈنەۋەى ئازادىخۈازان و پۈوناكبيرهكان. جما باش دەيزانى كه ئەو ژنه هيچ وپوچ و له خۆپرازيه، كه له كاتى لاويدا له لاي ميتردهكهى **قهله مى په راندبوو**، بهم قسه بى ناوه رۆك و بى بايه خانه كه به روالهت جوان بوون شايانى ئەوه نه بوو كه بيته خاوهن كۆرپكى وا مه زن. ههر كاتى كه دهيتوانى جما رازى بكات بيته ئەوى ههستى ده كرد كه شه ويكى سه ركه وتوى بووه. ميوانه كان به ديتنى په فتارى دل گير و بى گرى و گۆلى جما خۇمانه تر و ئاسايتر بوون و به قهولى گراسينى بوونى ئەو روحى دوو پويى و ناپاكي له و ماله دا ده تاراند كه هه ميشه بالى به سه ر ئەويدا كيشابوو.

سينيور ا گراسينى دواى ئەوهى به گه رم و گورى به خير هاتنى جمائى كرد به هيواشيبه كى وا كه زۆر كهس گويى لى بى! گوتى: «چه نده جوان بووى ئەمشه و!» به چاويكى په خنه گرانه وه كه جلو به رگه كهى پى جوان بوو، له بهر كه سايه تى به هيز و سه نگينى ئەو و به هوى راست و دروستى و خاكه راييه كهى و به هوى بير و فكرى گه وره و مه زنى و ته نانه ت به هوى تاييه تيبوونى و شيوهى روخسارى، يانى ته واوى ئەو شتانهى كه له لاي مارتينى به ريز بوون. سينيور ا گراسينى هه روه ختيك رقى له ژنيك ده بوو به زمان شيرينى رقى خوى ده رده برئ و اتا به قه ند دوژمنى خوى ده خنكاند! جما ئەم به خير هاتن و ريزلى نانى ئەوى به قه در خوى بايه خ و سه رنجى ده داتى و ئيتر زياتر له وه بيروه زرى خوى پيوه ماندوو نه ده كرد. به بر وائى ئەو ئەوهى كه «چوونه ناو كۆمه لگائى» ناو لى نرابوو ئەركيتكى ناخوش بوو كه شوپشگيرى ماندوو ده كرد تا سه رنجى سيخوره كان له سه ر خوى دوور كاته وه، كه بۆ پاريزه رانى خوى هه تمه ن ده بوو ئەو كاره بكات، ئەو ئەم كارو ئەركهى به رهمز و ئيما و ئيشاره دانابوو، ده شى زانى كه ده نگدانه وهى قۆز و جلو به رگ جوانى بۆ كه سانى چه نه وه رى ئاشقه جلو به رگ و مؤد چه نده به نرخه هه روه ك كليلى رهمز و نه يننى به وردى لى ورد ده بووه وه، هۆگران و شه يدايانى ئەده ب به بيستنى نيوى جما گه شان وه، ئەو له نيو ئەواندا زۆر خۆشه ويست بوو، پۆژنامه وانانى راديكاليش خيرا خويان گه يانده ئەو سه رى هاله دريژ و گه وره كه كه جمائى لى بوو.

جما زور له وه به ئەزمونتر بوو كه نههیلای بکهوێته ئابلوقه ی ئەوانه وه، رادیکاله كان هه مېشه و له هه موو جیگایه ك هه بوون، كاتی كه له دهوری كۆبوونه وه زور به نه رمی هه ر كامه یانی به شوینكار و ئیشی خۆیاندایه پری کرد، به بزیه که وه پپی راکه یاندن که له جیگایه کی که ئەو هه مووه توریسته ی لی بی نابج کات و ساتی خۆیان له لای ئەو به فیرو بدن . ئەو خوی گیرۆده ی M.P. ۱ به ریتانیای کرد که پارتی کوماری خواز به دل خوازیری ئەندامبوون و هاو ده ر دیبوونی ئەویان له پارته که یاندا ده کرد . کابرای به ریتانیای چونکه ده یازانی که ئەو له ئیش و کاری پوول و پارهدا شاره زایه، له پێشدا به ئاگادار بوون له سه ر بیرو باوه ری له سه ر خالیکی تایبه تی پڕئه زمون سه به ره ت به پاره ی ئوتروش سه رنجی ئەوی بو لای خوی راکیشا. له دواییدا لی زانانه قسه که ی به ره و لای بری پاره ی کوماری (لیمبار دوونتیا) ۲ راکیشا، پیاوه به ریتانیایه که که وای ده زانی به هوی وتووێژیکی بی بایه خه وه ماندوو ده بی، له ترسی ئەوه ی که نه وه کوو که وتبیته دهستی پسپۆریکه وه، به شک و گومانه وه لیی روانی، به لام دوا ی ئەوه ی که زانیی پروگهش و قسه خۆشه ته واو گیرۆده ی بوو و ده تگوت له گه ل میترنیک دانیشتوو ه . جا ئەمجار له سه ر بایه خی پوول و پاره ی ئیتالیادا به ته واوی که وه ته دوان.

کاتیکی که گراسینی پیاویکی فه ره نسبی هینایه لایان که «پپی خوش بوو سه به ره ت به میژووی ئیتالیای لاو پرسیارگه لیک بکات.» M.P. ده تگوت ههستی خهوش دار بووه شایه د له بهر ئەوه بی که نارازیبوونی خه لکی ئیتالیا زور له وه قوولتره که ئەو فکری لی ده کاته وه هه ر بویه گیر نه بوو و هه ستا رویشت.

له درهنگانی شه ودا جما بی ئەوه ی که س ئاگادار بی، چوه بن که پره که و ژیر په نجه ره کانی ژووری میوان، تا بو چهند ساتیک له نیوان گوله گه وره کانی کاسنی و قرژانگدا دانیشیت. هه وای خه فه و هات وچۆی چری

۱ . Member of parliament (ئهندامی پارلمان)

۲ . کوماری لیمباردی وونتیا که له سه ر ئه رکی کونگره ی ویه ن یه کگرتوو بوون .

جه ماوهر له ژووره كاندا خهريك بوو تووشی ژانه سهر و بی تاقه تیی بکات، له ژیر شهوقی مانگه شه ودا ریزیک داری گهرمین وهکوو خورما که له گولدانى گه وردها بوون ده بئیرا ئەم گولدانانە له نیوان گولە سوئسنه كاندا و بریک گیای دیکه دا ون بیوون، هه مووی ئەوانه تابلۆیه کی جوانیان نه خشاندبوو، له که ئینیکی ئەم تابلۆ جوان و خنجیلانە وه دۆل و دهره یه کی دلرفین دیار بوون، لقو پۆپی داری هه نار دیار بوو که به گولووکی ناواده داپۆشرا بوو، که له نیوگیا و گولە كاندا خوئی ده نواند.

جما هاتبووه نیو ئەم سروشته جوان و باخچه رهنگینه، به هیوا بوو ماوه یه کی کهم بتوانی به بئدهنگی وهحه سی و پشوویه ک بدا و خوئی له م سه ریشه و هه راوهو ریا یه ته ریک بخاته وه . شهویکی گهرم و بئدهنگ و خوۆش بوو، به لام هه ر که له ژووره گهرمه كان دا هاته دهری هه سته به فینکایی کرد و ده سماله تو ریه که ی دا به سه ریدا.

دهنگی وتو یژ و هه نگاوی پیی هاته گوئی که به در یژایی مانگه شه وه که دا نزیک ده بوونه وه و هه ودای خه یالیان لی پساند، چووه تاریکایه که تا نه ببینن و بتوانی دوور له م قسه و باسانه بریک می شک و زهینی هیور کاته وه. هه رچه نده زۆر نار ههت بوو راوهستان و، به دوا ی ئەودا دهنگی ناخۆش و تیژی سینووراگراسینیش ته واو بوو که قسه کانی پر بوون له وته ی هیچ و پووچ و بی ئاکام.

ئهو دهنگه ی دیکه که زۆر نه رم و خوۆش بوو هی پیاویک بوو، به لام جار جار ره گیکی تیژ ده که وته نیو دهنگیه وه که ناخۆشی ده کرد. زۆر تریش له بهر ئەوه بوو که هه ولی ئەدا زال بی به سه ر زمانی خویدا که گیری ده کرد. دهنگه که پرسى: «وتت به ریتانیای؟، به لام بی شک ئەم نیوه ته واو ئیتالیاییه، چی بوو - بوولا؟»

- به لئ ئەو بیوه ژنی جوانی بوولای هه ژاره که چوار سالیک له وه پیش له به ریتانیا مرد له بیرت نییه؟ ئاخ! له بیرم نه بوو که ئیوه ژیانیکی پر له ئاواره یی و تاراوگه یتان هه یه! نابی چاوه روانی ئەوه مان له تو هه بی که هه موو شه هیدانی ریگای رزگاریی ولاته که مان بناسی، ئەو شه هیدانه زۆرن!

سینیوراگراسینی هه ناسه یه کی هه لکیشا. هه میسه ئا به و شیوه یه له گه ل بیانی و نامۆکاندا قسه ی ده کرد رۆلی نیشتمان په روه ریکی دل هه لقرچاو که له بهر خه می ئیتالیا وه ک مندالیکی قوتابخانه لچ داشوړاو که له گه ل پوخساری جوانیدا باش یه کتر گیر ده بوون.

دهنگه که دوویات بووه وه: «له بهریتانیا مرد! ئه و کات په نا بهر تیک بوو؟ پیم وایه ئه و نیوه ده ناسم، پیوه ندی له گه ل سه ره تای کار کردن و ده سپینکی ئیتالیا ی لاودا هه بووه؟»

- بۆچی، ئه ویش له گه ل ئه و لاوه به ش مهینه تانه بوو که له سالی 33 گيرا - ئه و رووداوه دل ته زینه ت له بیره؟ چه ند مانگیک ئازاد بوو، دووسی سال دوايه هه ر که دیسان حوکمی گیرانیان دایه ده ری هه لات بۆ بهریتانیا. دوايه بیستم که له وئ ژبانی هاوبه شی پیک هیتاوه له سه ره یک رووداویکی شاعیرانه بوو، بوولای هه ژار بۆ خو شی ره فتار و هه لس و که وتیکی شاعیرانه ی هه بوو.

گوتت دوايه له بهریتانیا مرد؟

- به ئی، به نه خو شی ئازاره باریکه وه نه ی توانی له گه ل که ش و هه وای سامناک و ناخو شی بریتانیا خو ی رابینی. تاقه کۆر په که ی جماش راست پیش مه رگی بوولا مرد. منداله که نه خو شی خولیر که ی هه بوو. زۆر دل ته زینه، وانیه؟ هه موومان جما مان خوش ده وئ، به لام، بریک سر په یه، ده زانی ئاخه ر بهریتانیا هکان هه موویان وان، به لام به بر وای من ئه و گیر و گرفت و نار په حه تیانه ئه ویان خه ماوی کردووه

جما هه ستایه سه ری و لقو پۆپی هه نار ه که ی لادا، شی کردنه وه ی خه م و ئازاره کانی ئه و ته نیا بۆ گری به ستی و توویژیک ی بی ئاکام بۆ ئه و زۆر ناخو ش بوو، که هاته بهر رووناکایه که به جوانی نار ه حه تیه که ی له سیمایدا به دی ده کرا.

خاتوونی خانه خوئ به چاویکی له سه رخۆ و خو شه ویستی و به سه ریکه وه گوتی: «ئه مه ش راست بۆ خو ی! جما ئازیم پیم سه ر بوو دیار نه بووی، بۆ کوئ چووی. ئاغای فلیس ریوارز پی خو شه پیکه وه ئاشنا بن.»

جما به سهیریکه وه چاویکی لی کرد و له دلی خویدا گوتی: «دهی دهی میشه کهرانه ئەمهیه» ریوارز به پێزه وه سه‌ری بو دانه‌واند، به لام چاوه‌کانی به جوړیکی روانیانه روخسار و جهسته‌ی که له لای جما تی‌روانینیکی نائاسایی و روودامالراوانه بوو.

ریوارز چاویکی له په‌رده ئەستورره که کرد و گوتی: «قوژبنیکی دل‌رفینت دۆزیوه ته وه به‌رژه‌وه‌ندیه که شی چه‌نده جوانه!»
- به‌لی، جیگایه‌کی خوشه، هاتوومه‌ته ئیره تا که میک له و فینکایه‌دا پیاسه بکه‌م.

خانمی میواندار روانییه ئەستیره‌کان. مژۆله‌کانی جوان بوون و پێی‌خۆش بوو که خه‌لک بیانینی و گوتی: «وا ویده‌چی له‌م شه‌وه‌خۆش و دل‌رفینه‌دا ئەگه‌ر له‌ماله‌وه‌دانیشین نه‌ختیک ناشوگری و ناسوپاسی دینی. چاو لی‌که‌ سینیورا! ئەگه‌ر ئیتالیای ئاریزمان ئازاد بوايه نه‌ده‌بووه به‌هه‌شتی سه‌ر ئه‌رز؟ فکری لی‌بکه‌نه‌وه ئیتالیا به‌و گول و ئاسمانه‌ نه‌خشینه‌وه‌بیته‌به‌رده و قوله‌ په‌شیکی دیل!»

میسه‌که‌رانه به‌هیورینیکی کیش‌داره‌وه له‌به‌ره‌خویه‌وه‌گوتی: «هه‌لبه‌ته‌به‌هه‌بوونی ژنانی ئاوا نیشتمانپه‌ره‌وه‌ر و ولات‌پاریژ!»

جما راست تیشکی نیگای خسته‌سه‌ر چاوی ئەو، له‌راستیدا ئەو شیوه‌روانینه‌ی ئەو ئەوه‌نده‌ئاشکرا بوو که له‌به‌ر چاوی که‌س نه‌ده‌شاردراوه، به‌لام جما تاريف‌کردنه‌کانی سینیورا گراسینی هیچ پێ‌خۆش نه‌بوو هه‌رچه‌نده‌گراسینی که‌یفی له‌تاريف‌کردنی ئەو بوو، فه‌قیره‌مژۆله‌کانی به‌هه‌ناسه‌هه‌لکیشانیک دانه‌وه‌اند: ئاخ سینیور، ئەمه‌کاریکی زۆر چکۆله‌یه‌که‌هه‌موو ژنیک ده‌بی بیکا! خۆزگه‌ئەو رۆژه‌دابج که‌بیسه‌لمینم که‌نیویکی ئیتالیای سه‌ربه‌خۆه‌یه‌- کئ ئاگاداری داها‌تووه؟ ئیستا ده‌بی بچم ئه‌رکی میوانداریتیم به‌جی بینم، بالویزی فه‌ره‌نسا داوای لی‌کردم که‌راهینانی کچه‌که‌ی بسپیترمه‌ده‌ست تۆ. ده‌زانم که‌پیزی ده‌گری و به‌هه‌موویانی ده‌ناسینی. ئاخ! ئەوه‌ی که‌دی هه‌ر ئەو شازاده‌خۆش مه‌شره‌فه‌روسیه‌که‌یه، ئەوت دیتووه؟ ده‌لین ئەو یه‌که‌جار زۆر خوشه‌ویستی نیکولای ئیمپراتوره.

فهرماندهی له شکرى شارىكى پۆلۆنيايه و ناويكى سهيرى ههيه كه كهس ناتوانى بىلى».

1- Quelle nuit maGnifique Nest – ce pas man prince?

ههر له گهه له وهى كه چه نه وه رى ده كرد بۆ پياويكى مل ئهستورى بهرچيله زل كه سهرسينگى پر بوون له نيشان و مه داليا، به په له دور كه وه وه، له قسه كانيدا كه گله يى تيدا بوو ئه وىش له بهر ١) Notre Malheur patrie كه وشه ي وه كوو ٢) «charme nte» و «Mon prince» ٣ى نيواخنى قسه كانى ده كرد. له دريژايى كه پره كه دا ون بوو.

جما به بى جووله له په ناي دار هه ناره كه وه راوه ستا. بۆ ئه و ژنه بى ئه قله و بۆ قسه بى بايه خه كانى ميشه كه رانهش دل مهنه ند بوو. ميشه كه رانه به قه يافه يه كه وه كه جمائى توور ده كرد ئه و كه سانه ي چاو لى ده كرد كه دور ده كه و تنه وه. واديار بوو پى بى ئه قه بوون و دلى پىيان ده سووتا .

ميشه كه رانه به بزه يه كه وه رووى كرده جما و گوتى: «ولات پاريزى ئىتاليابى و ولات پاريزى رووسى قوليان له نيو قولى يه كه ناوه و ده رۆن به ئاخافتن له گهه له به كترى زۆر خوشحالن كاميانت پى باشه؟»
جما رووى تىكنا و وه لامى نه داوه.

ميشه كه رانه دريژه ي پى دا: «هه له به ته ئه وه ته واو ده گه رپته وه سه ر بوچوونى هه ركه سيك، به لام پيم وايه، له م دووانه، جوورى رووسيم زورتر خوش بوئ چونكه پوخته تروو كامل تره. ئه گه ر رووسيه بۆ گه وره يى و سه روه رى راگرتنى خوئى به جيگه ي گولله و بارووت ناچار بايه پشت بيه ستى به ئاسمان و گوله كان، به برواى ئيوه Mon prince تا كه ي ده يتوانى ئه و قه لايه ي پۆلۆنيا راگرى؟»

جما وه لامى داوه: «به برواى من، ئيمه ده توانين بيروراى تايبه تى خومان به ريزه وه بۆ خومانى راگرين به بى ئه وه ي سووكايه تى بكه ين به ژنيكى كه ميوانى ئه وين».

١ - «ولاتى به خته ره شى ئيمه».

٢ - «دلگير»

٣ - «شازاده»

«به لئی! من ئه رکی میوانداریتیم له ئیتالیا دا له بیر چووبوه وه، ئیتالیا یه کان زۆر ریز له میوان ده گرن . دلنایم که ئوتریشیه کانیش ئه وان هه روا ده ناسن . دانانیشی؟»

به شه له شه له به ژیر که پره که دا رۆی و کورسییه کی بو هینا. پروبه روهی ئه و راهه ستا و شانی دابه میله ئاسن کانه و، شه وقیکی که له په نجه ره که وه ده هاته ده ری پوخساری به باشی پرووناک ده کرده وه، جماش دهیتوانی به باشی سیمای ئه و تاوتوی بکات.

جما له و هیوا برا و بو. چاوه روانی ئه وهی ده کرد که ئه و که سه ی که ده بیینی ئه گه ر زۆر په سندی داخوایه کانی ئه و نه بی. لانی که م قورس و قایم و باش بی، به لام باشتین شتیک که له روخساری ئه و دا به دی ده کری ئه وه بوو که که یفی به جل و به رگه جوان و ته پرپوشه که ی ئه و هات و شتیک وه ک ئازایی و وره و نه ترسی له ره فتار و ته کانیدا خویان نیشان ده دا. له و لاشه وه وه کوو که سیکی دورپه ی گه نم ره نگ و سه ره پای شه لینی لاقی وه کوو پیشله یه ک چوستوچالاک بوو، به شیوه یه کی سهیر هه موو ئه ندای له شی له به وریکی ره ش ده چوو. هه نییه و گونای چه پی به هوی لیدانی شمشیره وه ببوو برینیکی کۆن و دیار که ته وا و روخساری ناحه ز کردبوو. ئیستا جما ئاگاداری ئه وه بوو که هه ر کاتی که له قسه کردندا زمانی ده یگری، هه سته ده ماری سه رگونا برینداره که ی سهیر ده له ریه وه.

ئه گه ر ئه م که م و کورپانه ی نه بوایه جوانیه کی سهروشتی و جیی لی وردبوونه وهی ده بوو، به لام به گشتی ته وا و روخساریکی دل رفینی نه ده بوو.

خیرا به و شیوه نه رم و هیوران هیه وه دریزه ی دا: «بیستومه که بلا و کراوه بنچینه یه کانت لا په سنده و له رۆژنامه کاند و تار ده نووسی».

جما به تووره یه که وه که ورده ورده وه ک شیر هه لده چوو له دلی خویدا گوتی: «که ده دوی ئاقاری راست وه ک پلنگ وایه. هه لبه ت پلنگیک که به که یف ه به ده ماخ بی و بتوانی قسه بکات».

- جار جار ده نووسم، به لام کات و وه ختم زۆر نییه.

- چه تمه ن! له قسه کانی سینییور اگراسینی لیم حالی بوو که ئیش و کاری زۆر گه وره تره له سه ر شانه.

جما که می برۆکانی هه‌لینا، له پاستیدا سینئور اگراسینی له وهی که ژنیکه بی‌ئه‌قل بوو له‌گه‌ل ئه‌م مرۆڤه که جینگای به‌قا و باوه‌ر نه‌بوو زۆر نه‌ترسانه له‌گه‌لیدا دواوه ، هه‌رچه‌نده که جما به نۆبه‌ی خۆی ورده ورده لێی بیزار ده‌بوو. جما که می به توور په‌یه‌وه گوتی: «کاتیکی زۆر له وهختی من به کاروباری ئاسایه‌وه گیراوه، به‌لام سینئور اگراسینی ئه‌و کارانه‌ی زۆر گه‌وره کردوه‌ته‌وه، له پاستیدا زۆر به‌یان زۆر به‌بایه‌خن»

- ده‌ی، ئه‌گه‌ر ئیمه هه‌موو کاتوساتی خۆمان ته‌رخانی پزگاری ئیتالیا بکه‌ین، گوزه‌رانی ژیان و ره‌وتی دونیا زۆر ناخۆش ده‌بی، به‌ پروای من، دانیشتن له‌گه‌ل ئه‌م خانه‌خوینیه‌ی ئه‌مشه‌ومان و هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که ئه‌و باشتر بتوانی داکوکی له خۆی بکات. به‌لێ ده‌زانم که ده‌ته‌هوی چی بلێی، راست قسه‌ی تویه، به‌لام ئینسان پیکه‌نینی دێ به‌ خۆیان و به‌ بیرى ولات پارێز و وه‌ته‌ن په‌رستیان . ئاوا زوو ده‌ته‌هوی بچیه‌وه بو هۆل؟ که‌ش‌وه‌ه‌وای ئیره زۆر خۆشه!

- پیم‌وايه ئیتر ده‌بی برۆم، ئه‌مه ملیچچه‌که‌ی منه؟ سوپاس.

می‌شه‌که‌رانه ملیچچه‌که‌ی هه‌لگرتبوو و ئیستا به‌ چاوی زه‌قه‌وه که وه‌ک گولیک له گویی جو‌گه‌له‌یه‌ک پوابی و بلێ له‌بیرم نه‌که‌ی ، پاک و بی‌گه‌ردی ده‌نواد چاویکی ماناداری له جما کرد.

به‌ په‌ژێوان بوونیکه‌وه گوتی: ده‌زانم له‌به‌رچی لیم په‌نجاوی، له‌به‌ر شوخی کردن به‌و خانه‌خوینیه‌یه که وه‌ک بووکه‌شووشه‌ وایه، به‌لام مرۆڤ چی ده‌توانی بکات؟

- ئیستا که له من ده‌پرسی، من ئه‌مه به‌ لێ‌نه‌بوورده‌یی و... ناجوامێرانه ده‌زانم که شوخی بکه‌ی به‌ که‌سانیکه‌ی که که‌متر تی‌گه‌یشتوو و زۆر زانا نه‌بن، وه‌کوو پیکه‌نین به‌ ئیفلیجیک و یان...

له‌ پریکدا هه‌ناسه‌ی می‌شه‌که‌رانه به‌ ئازاریکی نه‌ینیه‌وه له‌ سینگیدا قه‌تیس بوو، خۆی کیشایه‌ دواوه‌ چاویکی له‌ لاقه‌ شه‌له‌که‌ی و ده‌سته‌ نو‌قستانه‌که‌ی خۆی کرد. دوا‌ی که‌میک وه‌خۆ هاته‌وه و قاقای کیشا:

سینیورا ئەمە ویچوونیکى زۆر بى ئىنسافانە بوو، ئىمەى ئىفلیج قەت وەکوو ئەو نین که تىنەگەیشتووییمان له لای خەلکى بەرز بنرخیتین، کهمئەندامى خۆمان بکەینە نمایشى جەماوەر، لانیکەم ئەوەمان لى قەبوول کەن که ئىمە ناحەزەکانمان لا جوانتر نىیە له ئەندىشە ناحەزەکان . ئیـرە پلىکانىكى لىیە، پىتان خۆشە قولى من بگرن؟

جما که چوہ ژوورئ بى دەنگىكى زۆر سەیر بالى بە سەر دیوہ کهدا کىشابوو. هەستیاربوونى ناوادی مىشەکەرانە ئەوى تەواو شلەژاندبوو. هەر که مىشەکەرانە دەرگای هۆلە گەورەکەى کردەوہ جما زانى که پووداویكى چاوہروان نەکراو پووی داوہ. زۆر بەى پیاوہکان له توورە و نارەحەت دەچوون. ژنەکانىش هەموو بە گۆناى سورەوہ که وایان نىشان ئەدا که بى خەبەرن، له گۆشەیه کى ژوورەکە کۆ ببوونەوہ. خانەخوئ که دەیویست توورەییەکەى خۆى بشارىتەوہ، بەلام ئاشکرا لى ديار بوو چاویلکەکەى رىک و پىک دەکرد، چەند تورىستىکىش له گۆشەیه ک پراوہستابوون و بە چاویكى زیت و پرسىارایەوہ دەیانروانىیە ئەو سەرى ژوورەکە. بە پوألەت وا ديار بوو که پووداویک خەریکە دەخولقیت که له لای ئەوان رەنگى شوخى پىوہ ديار بوو، بەلام له لای زۆر بەى میوانەکان سووکایەتى پى کردن بوو. تەنیا سینیوراگراسینى بوو که واىدەچوو بە هیچ شتىکى نەزانىوہ، بە نازیکەوہ بە باوہشینه کەى خۆى فینک دەکردەوہ بۆ سکرترى بالويزخانەى هۆلەندا که بە تەوسیکەوہ پىدەکەنى و گوئى بۆراداشتبوو چەنەوہرى دەکرد.

جما کهمىک لەبەر دەرگاگە پراوہستا و پووی بۆ ئەولا وەرگىرا تا بزانی که ئایا مىشەکەرانەش ئاگادارى شىواوى ئەو کۆرە بووہ. کاتىکى که مىشەکەرانە نىگای جمای له سەر روخسارى شاد و بى خەبەرى خانمى خانەخوئ دزیەوہ و پوانىیە کورسىلەکەى ئەو سەرى ژوورەکە سەرکەوتنىکى زیرەکانە له چاویدا دەبرىسکاوہ.

جما خىرا هۆئ ئەو کارەى زانى، مىشەکەرانە گراویکەى بە بیانوىیەکى دەست کرد و درۆیین که توانىبوى تەنیا سینیوراگراسینى پى فریو بدات هینابوو بۆ ئەوى.

کچۆلّه قهرهچیه که که پالی دابوو به کورسیله که وه، گروپیکی خۆریکخهر که له خۆرا پیده که نین و ئهفسهره سوارکاره کانی سوپا به بزیه کی ناحه ز و ناله باره وه دهوره درابوو، جلوبه رگیکی گران قیমে تی زهرده له ی گولدار ی له به ردا بوو، که بن گوله کان رهنگیکی جوانی رۆژه له لاتی پیوه دیار بوو ئه وهنده چوبوووه ناخی فکری ئالتون و متومووروه کانیه وه که بو کوبوونه وهیه کی ئه ده بی فلورانس وه ک بالنده یه کی گهرمه سیری ئوستوایی وابوو که که وتبیتته نیوان چۆله که کان وقه له ره شه کانه وه . پیی سه یربوو وا ویده چوو که له و کۆرهدا خۆی زیادی و نابار ههست پی ده کرد . هه ر بۆیه به سووکایه تی و به رووگرژکردنه وه ی سه یره وه ده یروانیه ئه و ژنانه که ئادیار بوو لینی دلگیر ببوون. هه ر که میتشه که رانه ی دیت که له گه ل جما به ره و لای ئه و دین، ده ره پریو به گوته ی چه ند رسته یه کی فه ره نسی که به باشی تی نه ده گه یشتی هات بو لای ئه و:

– مسیو ریوارن، هه موو جیه کت لیگه رام! کینت سالتیکوف ده یه وه یست بزانی که ئایا سه بی شه و ده توانی بچی بو ته لاره که ی. ئه وئ مه جلیسیکی سه ماو هه لپه رینه.

– به داخه وه ناتوانم بچم، ئه گه ریش بچوایه م نه مده توانی سه ما بکه م. سینیورا بوولا ئیزنم بدن خاتوو زیتا رینیتان پی بناسینم .

قهرهجه که به شیوه یه کی که می بوغزاویه وه له جمای روانی، به نابهدلیه وه به ریزیکه وه سه ری بو دانه واند بی شک هه روه ک مارتینی گوتبووی زیتا به ش به حالی خۆی جوان بوو، جوانیه کی سه روشتی، وه ک جوانیکی ره شتاله ی شاغی و گه رۆک ده چوو. مرۆف به دیتنی هاوئا ههنگی و نه رم و شلی و ریک و پیکی ریکا رۆیشتنه که ی دلگه شه و پله زیقان ده بوو، به لام نیوچاوانیکی ته نگ و تاریکی هه بوو گنج و لوچی نیوچاوانی زۆر جوان نه بوو، ده کرئ بلین ئه وه نیشاندهری ئالۆزی و تووندوتیژی ده روونی بوو . جما زۆر داهیزرابوو به هۆی ئاخافتن له گه ل میتشه که رانه، ئیستاش که ئه م قهرهجه هاتبوه پیشی، ئه ونده ی دیکه تیکچوو. دوایی کاتی که خانه خوی هات بو لای

سینیورا، بوولا بۆ به خیر هینانی چەند تورستیگ به که یفخۆشیه وه له گه‌لی
رۆیشت.

له نیوه شه‌ودا که ده‌گه‌رانه وه بۆ فلورانس، مارتینی لیی پرسی: «ده‌ی،
مادونا میشه‌که‌رانه ت پی‌چونه؟ قه‌ت ره‌فتاریکی وا بی‌شه‌رمانه‌ت دیتوو له‌و
کاته‌یدا که ئەو ژووری به‌و ژنه‌ فه‌قیره ده‌کرد؟»
- ئەو ژنه سه‌ماکه‌ره‌که ده‌لیی؟

- به‌لی، میشه‌که‌رانه سینیورای هینابوه سه‌ر ئەو برۆایه که ئەو کچه له
سه‌ماکردندا ده‌بیته ئەستیره‌ی یه‌که‌می وه‌رز، سینیوراگراسینی بۆ که‌سیکی
به‌ناوبانگ هه‌موو کاریگ ده‌کات چ باش و چ خراب.
- به‌ برۆای من، ئەمه کاریکی ناجوامیرانه و نه‌گونجاوه، ئەم کاره ئاستی
به‌رزی گراسینییه‌کانی هینایه‌ خواری، زولم و زوریکیش بوو که له‌ کچه‌که
کرا. دلنیا که ئەو ناره‌حه‌ت بوو.

- له‌گه‌ل میشه‌که‌رانه قسه‌ت کرد وا نییه؟ سه‌باره‌ت به‌ ئەو رات چیه؟
- سزار، پام ئەوه‌یه که ئەگه‌ر قه‌تی نه‌بینم زۆر خوشحال ده‌بم، که‌س ئاوا
ماندووی نه‌کردووم، ته‌نیا ده‌ خوله‌کیک بوو که قسه‌م له‌گه‌ل ده‌کرد که‌چی
سه‌رم دایه‌ ژان، وه‌ک دیو و درنجیکی بزۆز له‌ پیستی مرۆڤدا.
«ده‌م زانی به‌ دیتنی خوشحال نابی، راستیه‌که‌بیته‌ ده‌وی، نه‌چوو ده‌لی
منیشه‌وه وه‌کوو ماماسیه‌ک وایه که جیگای باوه‌ر نییه، من لیی ئه‌رخایه‌ن
نیم.»

میشه که رانه له نزیك مالی زیتا له دهره وهی دهره وهی پومه نیشته جی بوو. به پوالهت ئه و بریک خوشگوزهران بوو، هرچه نده له ژووره کانیدا شتیکی وای لئ نه بوو که نیشانهی خوش رابواردن بیت. له شته چکوله و وردیله کاندایه نی خوش رابواردنی گرتبووه بهر، به لام به گشتی له هه موو شتیکدا ریکوپیکی و خوش سه لیه یی پیوه دیار بوو که گالی و ریکاردو پییان سهیر بوو.

ئه وان وایان ده زانی له گه ل پیاویک پووبه روون که هه روه ک ولاتانی ئامازون زور ساده و بی گری و گول ژیاوه، به لام به دیتنی کراواته جوان و خاوینه کان ریزی که چه کمه و گولیکی زور که هه همیشه له سه ر میزی نووسینه که ی دانرابوو زوریان پی سهیر بوو، له سه ریه ک به باشی له یه کتری حالی بوون میشه که رانه له گه ل هه موو که سیک به تاییهت له گه ل ئه ندامانی ناوچه یی بزاقی مازینی هه لس و که وتیکی باش و دلوقانانه ی هه بوو، به لام جما له و باره وه وا نه بوو، وه ک بلئی هه ر له دیداری هه وه له وه رقی لئی بوو و تیده کوشا هه رچونیک بی نه بیینی و لئی دووره په ریز بی. دووس جاب به ئانقه ست به تووره یه وه له گه ل دووا هه ر له سه ر ئه و کاره ی مارتینی رق و قینی ئه وی به دل هه لگرت. له پیشدا جما و مارتینی پیوه ندییه کی وازیکیان به یه که وه نه بوو، ده تگوت سروشتیان و دارپژراوه که سه بارهت به یه کتری

ههستیکی نه فره تاویان هه بی. ئه م نه فرهت و قینهش له لایه ن مارتینییه وه به خیرایی به ره و شه راژویی و دژ به رایه تی ده چوو.

روژیکیان مارتینی به شیوهیه کی خه ماویه وه به جمای گوت: « من به لامه وه گرینگ نییه که میشه که رانه ئه منی خووش ناویت، ئه وهش له بهر ئه و روداوهی رابردو وه وهیه که خووشم ناویت، هه رچه نده زهره ریش وه کهس نه که وتووه، به لام له هه لسه و کهوت و رهفتاری ئه و سه بارهت به تو به داخم و تیی ناگه م، ئه گه ر له حیزبدا به و هویهی که ئیمه هه وه ل جار بانگ هیشتنمان کردبایه و تیکه هه لچوونمان له گه لی هه بایه و شیواندنیکیش سه ری هه ل نه دایه، سه رکونه م ده کرد»

- سزار لی گه ری، قهیناکه، دوا ی ئه وه منیش به قه دهر ئه و تاوان بارم.

- تاوانی تو چییه؟

- ئه و رقیکی زوری له منه، هه وه ل جار که رووبه رووی یه کتر بووینه وه، ئه و شه وه له مالی گراسینییه کاندایه کهس یه کی زور رهق و بی ره حمانه م پی گوت. - تو قسه یکی بی ره حمانهت پی گوت؟ مادونا قه بوولکردنی ئه و قسه یه زور سه خته.

- هه لیه ته به دل پیم نه گوت، یه ک جار زوریش به داخ بووم. بابه ته که ی من له باره ی که سانیکه وه بوو که به ئیفلیجه کان پیده که نن. ئه ویش قسه که ی هینا یه سه رخوی. قه تیش ئه وم له زهین و هزری خوودا وه ک ئیفلیجیک نه نه خساندبوو هه رچه ند شه لینه که ی زوریش له چاو نادا.

- نا، شانیکی که میک له و شانیه کی که ی نه ویتره و دهستی چه پیشی قه واره ی گوړاوه نه پشت دهره پریوه و نه لاقیشی خوار دادهن، شه لینه که شی شیرین شه له. - به لی به و قسه یه ی من سهیر له زری و پهنگی گوړا، ئه وهش له بهر بی حورمه تی پیکردنی من بوو، به لام زور سهیره که بو ده بی ئه وهنده له لای گرینگ بی، نازانم تو بلی له وه پیشیش له سه ر شوخییه کی وا ناخوش دلی په نجابی یان نا.

- به بروای من زورتر وا ویده چی بو خووی شوخی و جه فهنگی ئاوا ی کردبی. له ژیر ئه و پواله ته جه زره به دراوه ی که دیتنه که ی بو من زور دلته زین بوو؛ ده بی دهروونیکی پر له توند و تیژی و تووره و توسنی هه بی.

- سزار ئەم بۆچوونەت تەواو بئى ئىنسانفانە و رقاویە منیش وەك تۆ لەوہ
پیش حەزم پىنە دەكرد، بەلام بۆ دەبى لەوہى كە ھەيە خراپترى نیشان
بدەين؟ راستە ھەلس و كەوتى زۆر سروسىتى و ئاسایى نىيە - پىموايە زياتر لە
بالای ریزی لى گیراوە. ئەو وتە بە ناوبانگە كەشى زۆر دلگیر نىيە، بەلام
پىموانىيە بىھەويت كەسىك ئازار بدات.

- من نازانم ويست و داخوایى تۆ چىيە، بەلام پىاويكى كە بە ھەموو كەس
پىبكەنىت لە ناخیدا شتىكى باش و شىاو خۆى حەشار نەداوە. ئەو شەوہ لە
كۆبوونەوہ كەى مالى فابريزىدا بەو شىوہيە كە سووكايەتى بە ريفورمى رۆم
دەكرد، ئەم بەو كاردى زۆرم رق لىيە ھەستا، دەتگوت دەيھەوى لە ناخى
ھەر كاروئىشيكدا شەپراژووى و توندوتىژيەك بدۆزىتەوہ.

جما ھەناسەيەكى ھەلكيشا و وتى: «بە داخەوہ لەم بارەوہ من لايەنگرى
ئەوم و قسەكەى دەسەلمىنم. ئىوہى نىيەت پاك كە لىپاويلپى ھىوا و ئاوات و
گەش بىينىن، ھەميشە ئامادەى وەرگرتنى ئەو فكرەن كە ئەگەر لە پرىكدا
پىاوماقوولپكى دەروون پاك و بە تەمەن ھەلبژىردىت بۆ پاپابوون ھەموو
كاروبارەكان بە خىزايى رىكوپىنك و باش دەبن؛ ھەرئەوہندە كە دەرگای
گرتووخانەكە بكاتەوہ لە پيش چاوى خەلكى دەبىتە خوالەيەك و ئىمە دەبى
چاوەروانى ئەوہ بىن كە بە سى مانگ، دەسەلاتداریەتى ھەزار سالەى
مەسىح بىنچرىتەوہ پىموايە ئىوہ خراپى لى تيگەيشتوون. ئەو ئەگەر
بىشى ھەويت ناتوانى ريفورم لە حكومەت و دەسەلاتدا پىك بىنيت، لە رەگەوہ
خواروخىچ و نارىكە نەوہكوو لقووپۆپ و ئەم و ئەوى».

- كامە ئەسل و ريشە؟ دەسەلاتى رامىارى پاپ؟

- تەنيا ئەوہ؟ ئەمە برگەيەكى بچووك و ھەلەيەكى گەورەيە. چەوتى و
ناراستى ئەوہيە كە ھەر پىاويك بتوانى بە ھىز و توانای خۆى كەسانىك بەند
بكا و كەسانىكى دىكە ئازاد بكات و بەسەر جەماوهرىكى دىكە شدا حاكم بىت.
ھەبوونى ئاوا پىوہندىيەك لە نىوان تاكە كەسىك و مروئقانى دىكەدا زۆر خراپ
و نالەبارە.

مارتینی دہستہ کانی بہرز کردہ وہ: «مادونا بہ سہ ئیتر» و بہ پیکہ نینہ وہ
گوتی: «من ناویرم لہ گہل تو دایمہ زرینم، خیرا ئاوا دژ بہرم دہویستی. من
دلنیام کہ باپی رہ کانی تو لہو بہریتانیا یانہن کہ لایہ نگری بہ را بہری سہ دہی
حہ قذہ بوون. دوا ی ئہ وہ من لہ بہر ۱M.S ہاتووم بو ئیرہ».

نووسراوہ کہی لہ گیرفانی دہرہینا.

- بلاقوگی تازہیہ؟

— ئہم ریوارزہ بہ دبہختہ بابہ تیکی ہیچ و پوچی نار دووہ بو
کو بوونہ وہ کہی دویینی کومیتہ کہ من دہمزانی کہ خیرا بہرہ لست کاری ئہو
دہ بووین.

- کوئی خراپہ؟ سزار پیموایہ سزای پیش تاوان دہدہی. شاید ریوارزمان
زور خوش نہویت، بہ لام ئہو بی ئہ قل و نہ قام نیہ.

- من نالیم کہ ئہو نووسراوہیہ بیرمہ ندانہ نیہ، بہ لام باشتر وایہ کہ خوت
بیخوینیتہ وہ.

ناوہ روکی بلاو کراوہ کہ نووسراوہیہ کی برگہ بیہ لہ سہر شادی و
خوشہ ویستی خہ لکی سہ بارہت بہ پاپا کہ ہیشتا لہ ئیتالیا دا رہنگدانہ وہی ہر
ماوہ، ئہم بلاو کراوہیہ و ہکوو ہہموو نووسراوہ کانی میٹشہ کہرانہ پرہ لہ
تووندوتیژی و رقو بیزار ی، بہ لام جما سہرہ رای ئہوہی کہ لہ سہر
شیوازہ کہی توورہ بوو. ناچار بوو لہ دلای خویدا راستی و دروستی ئہو
رہخنہیہی لا پہسند بی، نووسراوہ کہی لہ سہر میژہ کہ دانا و گوتی: «من بہ
راستی لہ گہل تو دام کہ ئہم نووسراوہیہ بہ شیوہیہ کی تووندئاژویانہ بہ رق
و قینہ وہ نووسراوہ، بہ لام لہوہش ناخوشتتر ئہوہیہ کہ ہہمووشی راستہ».

- جما!

- بہ لئی وایہ. ئہم پیاوہ مارماسیہ کی زور لہ سہرہ خوئیہ، بہ لام حہق
بہویشہ قازانجیکی بو ئیمہ نیہ کہ خومانی پی فریو دہین و بلین ئہم تیرہ
خالہ کہ ناپیکی - بہ لکوو راست دہینئہ نگئی!

- جا رای تو وایہ کہ ئہو بابہتہ چاپ بکہین؟

- ئەمە مژاریکی جیا لەو هیە، من نالیم که ئەم بابەتە راست هەر ئاوا چاپ بکەین، ڕەنگە هەموو کەسیکمان لێ ڕەنجی و لیمان جیا بنهوه و هیچ نرخیک و قازانجیکیشی ناییت. پیم وایه، ئەگەر ئەو دیسان بینووسیتەوه و ڕێک ڕستە ی تاییه تی لێ هەلاویریت بە لکوو ئاوا بییتە وتاریکی زۆر بە نرخ، لە بارە ی ڕیتی سیاسیە وه زۆر باشە نەمدەزانی که دەتوانی ئاوا بە باشی بنووسی باسی شتی وای کردووه که ئیمە هیچکامان ناویرین هەر بیریشی لێ بکەیه نەوه، لەو لاپه ڕانهیدا که ئەو، ئیتالیای بە پیاویکی مەست و سەرخۆش شوبهاندوووه که دەگری و خەمینە و خۆی بە شانی دزیکه وه راگیر کردوووه و ئەویش گیرفانه کانی خالی دەکات، کاریکی زۆر جوانه!

- جما! ئەمە راست خراپترین بە شیه تی من لەم لوورە لوورە ی که سەبارەت بە هەموو کەس و هەموو شتیک ڕەشبینە بیزارم!

منیش بیزارم، بەلام خۆئەمە شەرت نییه. ڕیوارز شیوه نووسینیکی زۆر ناخۆشی هەیه، وهک مروفیکیش زۆر باش و دلگیر نییه، بەلام کاتی دەلی ئیمە خاچ پەرستین و دوور که وتووینه ته وه له ئامیزگرتنی یه کتر و له دۆستایه تی و ناشتی و خۆشه ویستی ؛ ته نیا ئەو که سانه ی که له و کاره دا قازانج ده که ن ژیزوئیته کان و سان فدیسته کان. بە راستی هەزاران جار قسه ی ئەوه و راست دەکات، خۆزگه له و کۆبوونه وه که ی دوینیدا بام، ئاخره که ی چ ته مایه کیان گرت؟

- بەلام ئەو شته ی که سەبارەت بە ئەو هاتوو مه ته ئیره ئەمه یه که داوات لێ بکەم بچی بۆلای و ڕازی بکە ی شیوازی و تاره که نەر مترکات.

- من؟ هیشتا ئەو بە باشی ناناسم، له وه سه یرتر، ئەو ڕقی له منە، بۆ ده بی له نیو ئەو هەموو کەسه دا من بچم؟

- ته نیا له بهر ئەوه ی که ئەم ڕۆ که سیکی دیکه مان پی شک نایه ت که ئەو کاره جی به جی کات، پاشان تو له هەموومان ئاقلتر و ژیرتری، وه کوو ئیمە به قسه ی هیچ و پوچ له گه لی دانابه ستی و چه له حانه ی له گه ل نا که ی.

- بی گومان من قسه ی هه لیت و پلیتی له گه ل نا که م، زۆر باشه، هەر چه نده زۆر گه ش بین نیم که سه رکه وتو وبم، بەلام له بهر ئیوه ش بی ده چم.

- دانیام ئەگەر هەول بەدەی رازی دەکەى. بەلى، جارێكى دیکەش دەیلیمەوه
که لەوەى هەموو ئەندامانى کۆمیتە لە بەرى ئەدەبیهوه نووسراوەکەیان
پى باش بووه ئەو خۆشحال دەکات با ئەوەشت پى بلیم که ئەمە راست راسته
و بى گری و گۆله.

میشەکه رانه لە پەنای میزەکه که بە گول و گیا داپۆشرا بوو دانیشتبوو،
نامەیهکی کراوەى لە سەر ئەژنۆ بوو و بە پەرۆشینکەوه لە ئەرزى
ژوورەکەى دەروانى، که جما لە دەرکەى دا سەگىکی تووکن که لەبەر پینیدا و
لە سەر فەرشەکه خەوتبوو کهوتە مەرەم، میشەکه رانه بە پەله هەستا سەرپى
و بە ساردوسرپیهوه سەنگى بۆ دانەواند. لەپریکدا پوخسارى تیکچوو، بە
تەوسەوه گوتى: «گەرەبى خۆتان بە جى هینا، ئەگەر بە متان رابگەیاندايهت
که دتەهوى قسەم لەگەل بکەى، بۆخۆم دەهاتمە خزمەتان.

جما چوونکه دەزانی که بە دیتنى ئەو بى شک بىزاره، بە پەله بابەتەکەى
پى رابگەیاندا. میشەکه رانه جارێكى دیکە بە ریزهوه سەرى دانەواند و
کورسییهکی لەبەر دەمى دانا.

- کۆمیتە دیهەویست که من دیداریکم لەگەل تۆ هەبى، چونکه لە سەر ئەو
نووسراوەى ئیوه بیروپای جیاوازیان هەیه.

میشەکه رانه بە پیکەنینهوه پووبهرووى ئەو دانیشت، گولدانىکی گەرە که
پى بوو لە گولێ داودى خستیه نیوان پوخسارى خوى و شەوقەکهوه.

- زۆر بەی ئەندامانى کۆمیتە لایەنى ئەدەبى نووسراوەکەیان پى باشه، بەلام
لە لایەکی ترهوه لە سەر ئەو رایەن که ئەم بابەتە ئابەو شیوهیه لەمپۆکەدا
شیاوى چاپ نییه، ئەوان لەوه دەرسن که نەوهکا شیوازی توندوتیژی ئەو
ببیتە هوى ئەوهى که لایەنگران و یارمەتیدەرانى حیزب که زۆر بە نرخ و
بایەخن لیمان زویر بن وریگای خۆیانمان لى جیا که نهوه.

میشەکه رانه گولێکی داودى لە گولدانەکه دەرھینا و بە ئارامیهوه پەپەى
گولەکەى لى کردهوه. جما بە دیتنى دەستی راستى کزى ئەو که بە بیهیزیهوه
پەپەى گولەکانى لى دەکردهوه زۆر پەریشان و نارەحەت بوو، دەتگوت ئەو
جۆره کارەى لە جیگایەک دیتبوو. میشەکه رانه بە سارد و سربیهکهوه گوتى:

خۇرا خەسار دەكا و ميس... ميس ميسو... مو... مونتائلى وەلاناوھ و كارى پىي نىيە.

جما دوپاتى كردهو: «مونتائلى؟ تى ناگەم ئوسقوفى برىزيگولا دەلىي». - بەلى، پاپى تازە پلەوپايەى ئەوى گەياندە كاردىنالى. سەبارەت بە وى برووسكەيەكەم لىرە پىبوو، پىتخوشە گویت لىبى؟ نووسەرى ئەو برووسكەيە يەككە لە برادەرەكانى من، كە لەوبەرى سنور دەژى. - سنورى پاپانشىن؟

- بەلى ئەمەيە ئەو شتەى كە ئەو نووسىويتى... كاتى جما دەھاتە ژوروى برووسكەكەى بە دەستەوہ بوو، برووسكەكەى هىنا و بە دەنگىكى بلىند خوئىندىوہ. لە پرىكدا سەير زمانى گىرا: «بەو زووانە چا - چا - چاوتان روون دەبىتەوہ بە دیدارى يەكى لە خراپترىن، د - دوژمانى كا - كاردىنال لورىز و مو - مو - مونتائلى، ئوسقوفى برىزيگولات بە نەسىب دەبى، ئەو بە تە - تەما بوو.»

لە خوئىندىوہ دەستى راگرت، برىك راوہستا و دىسانەوہ ئارام و بە پشوودرىزىيەكى زۆرەوہ درىژەى پىدا، بەلام ئىتر زمانى نەدەگىرا: «ئەو بە تەمايە كە لە مانگى داھاتودا بو ئەركى و رىكخستن و پىوہندى دیدارىكى لە توسكانى ھەبى، لە پىشدا لە فلورانس موغىزە دەكات و سى ھەوتوو لەوئ دەمىنئەوہ دوایى دەچى بو سىبىنا ۱ و پىزا و دوایىش لە رىگای پىتوواوہ دەگەرپىتەوہ بو پۇمانيا ۲.

ئەو بە ئاشكرا ئەندامى حىزبى لىبرالە كە سەر بە كلىسايە و دۆستى نزىكى پاپ و كاردىنال فرتى۳. لە زەمانى گرگورىدا دەگىرى و لە كوئىستانەكانى ئاپنىن دوور لە خەلكى رادەگىرى. ئىستا لە پرىكدا سەرکەوتوو بوە و ، ھەلبەتە ئەویش وەكوو ھەموو سان فدىستەكان ھەوسارەكەى لە دەستى ژىزوئىتەكان داىە. ئەم مەئورىەتە لە لایەن پاپايەكى ژىزوئىتەكانەوہ

---

1 . Siena

2 . RomanGna

3 . Feretti

پيشنيار كرا ئهو ويژهريكي گهوره ي كليسا يه، وهكوو لامبروچيني ريوي سيفهت و فيل بازه. ئهركه كه ي ئه ميه كه نه يه لي خو شحالي و شادي خه لك كه له بهر پاپا بهرپا بووه بهر وه كزي بچي، بهو كاره خه لكي به خو يه وه سه رگه رم بكات تا ئهو كاته ي كه كارگيراني ژيزوئي ت ئهو گه لاله يه ي كه به ده ستiane وه يه بو واژو كردي ده يخه نه بهر ده ستی گراندوك، به لام من له باش و خراپي ئهو گه لاله يه نه گه يشتم». دوايي ده نووسى: «ئايا مونتالي لتي حاليه كه له بهر چ هو يه ك نارديو يانه ته توسكاني، يان ئه وه ي كه ژيزوئي ته كان گه مهي پي ده كن، ئه وه بو من روون نييه، ئهو يان خو يريه پياويكي زور وشياره يان گه وره ترين ولاخيكه كه تا ئيستا له دايك بووه، له وه سه ير تر ئه ميه كه تا ئهو جيگايه ي من لتي تيگه يشتيتيم نه به رتيل وه رده گري، نه گراو يشي هه يه، هه وه ل جارمه كه گيان له به ريكي ئاوا ده بينم». برووسكه كه ي له سه ر ميژه كه دانا، چاوه كاني چكوله كرده وه و به رواله ت مه حته لي قسه كردي جما بوو و لي ي رواني.

جما دواي كه مي بيده نكي پرسى: «ئايا له راستي و دروستي هه والئيره كه ي خوت دلئياي؟»

- سه باره ت به وه ي كه ژياني تايبه تي منسيونيور مونتالي سه ركونه ناكري؟ نا، بو خو شي دلئيا نييه، ئيوه خوتان ده بينن كه ئهو باسه ي كه به كاري هيناوه به شه رتوو ئه گه ره وه به سراوه ته وه، هه لبه ت تا ئه وجيگايه ي كه من لي حالي بووبيتم....

جما به بي مه يليه وه گوتي: «ئه وه م نه ده گوت، مه به ستم ئهو خاله بوو كه سه باره ت بهو ئهركه نووسرابوو».

- باوه ري ته واوم به نووسه ره كه ي هه يه، ئهو يه كي له دوسته قه ديميه كاني منه - هاوپريه كي سالي 43، كه به هو ي ئيش و كاره كه يه وه گه لي ده رفه تي باشي بو هه لده كه وي تا ئهو جو ره كي شانه بخاته روو.

جما خيرا بيري له وه كرده وه: «كه سي به پله ومه قاميكي واوه له قاتيكان، وادياره پيوه نديه كاني ئهو له و شيوه يه يه؟ هه ستم ده كرد كه ده بي له و جو ره كه سانه بي».

میشە کەرانه درێژەى پێدا: «هەلبەتە ئەمە برووسکەىەكى تايبەتیه و سەرنج بەو داوێه که بابەتەکانى ئەو حەتمەن دەبێ له چوارچێوهى ئەندامانى کۆمیتەى ئێوهدا بمىنیتەوه».

- پێویست بە وشيار کردنەوه ناکات، بەلام سەبارەت بە نووسراوێه که ئىزىم پى دەدهى که بە کۆمیتە رابگەىەنم که ئێوه رازىن له دووسى جىگادا گۆرانکارییهكى بچوک پىکبىنن يان...

- سىنىورا پىتان وانىیه که گۆرانکارى لەمەر تووندوتىژى بابەتەکه، جوانى ئەم بەستە ئەدەبىیه بشیوینى؟

- تو بىروراى خۆم دەپرسى، بەلام ئەوهى که من لىره بەيانى دەکەم و لەبەر ئەو هاتووم، کۆ کراوێه بىروراى کۆمیتەیه.

- ئەو قسەىهى تو ئەوه ناگەىەنى که دژى بىروراى کۆمیتەى؟
پىشتر برووسکەهەى خستبووه گىرفانىیهوه، ئىستا که مى دانەوى و بە شىوهىهەى وردبىنانه و بە دلگەشىهوه زۆر بە وردى له روخسارى ئەوى روانى.

- بە راي ئێوه....

- ئەگەر دەت هەوى راي خۆم بزانى چىیه... بۆچوونى من له سەر هەردوو بابەتەکهدا دژایەتى هەیه لهگەل بىروراى زۆرىنه. من ئەم بلاڤوگەم له بارى ئەدەبىیهوه هىچ پى باش نىیه، بەلام لەبەر رابگەياندى راستىهکان و له بارى تاکتىکىیهوه زۆر ژىرانهیه.
- يانى...

- من لىرهدا تەواو له سەر قسەى تۆم که ئىتالىا بەرهو ئامىز و ناخى زەلکاو هەنگاو دەنى زۆر وىدەچى که بە هوى ئەم گەش بىنىیهوه بە چالەرهشىکى سامناکدا رۆبچى، منىش ئەگەر بمتوانىبايه بە پانهوه و بوىرانه ئەم بابەتە بدرکىنم پر بە دل خۆشحال دەبووم، تەنانەت ئەگەر ببىتە هوى تەرىک کهوتنەوهى برىک له هاوبىرانى ئىستامان، بەلام من وهک تاکەکهسىکى ناو کۆمەل که زۆرىنه يان بىرورايهەى جىا له وه يان هەیه، ناتوانم له سەر بىروبوچوونى خۆم پىداگرىم، بە راستى من پىموايه که ئەگەر پێویست بى

بابه تي ئاوا به يان بکريت، دهبي به نهرمی و به ئارامی بگوتریت، نه وهک به و شیوهیهی که له م نووسراوهیه دا نووسراوه.

- دهکری چاویک له و برووسکهیه بکه م؟

برووسکهیهی ده رهینا و چاویکی به په رهکانیدا گیرا، به هوی نارازی بوونییه وه نیوچاوانی تیکنا.

- به لئ به راستی قسهی تو راسته. ئەم بلاوکراوهیه به شیوهی به ستهیهکی ژووری بو Cate \chanatant نووسراوه، نه وهکوو برهگهیهکی رامیاری.

- به لام مروّف ده توانی چی بکا؟ ئەگەر من شتیک بنووسم که زمانیکی ئەدهبی و قورسی هه بی، خه لکی تیی ناگهن. ده لئین بابه تیک که به ره وه نه نووسرابی، ئینسان ماندوو دهکات.

- پیتان وانیه و تاریکیش که له راده به در رقاوی و قیناوی بیت مروّف چاک ماندوو دهکات؟

میشه که رانه به گوشه ی چا و نیگاییکی تیژی تی بری و قاقای کیشا: «سینیورا! به پوالت که سایه تی سامناک هه ن که هه میشه قسهی ئەوان راسته، جا ئەگەر من به که لکه له ی رق و قینه وه مل که چ بم زه مانیک دیت که منیش وه کوو سینیوراگراسینی مه جلیس ناخوش و بیتام ده بم؟ ئەی خواجه گیان و هره سهیری بهخت و نیوچاوانی من! نا پیویست ناکا نیو چاوت تیک نیی. ده زانم که یفت به من نایه، وا چاکه باسی بابته که بکه م. جا پوخته ی قسه که مان ئاوا ده بی: ئەگەر من ریگای ره خنه و گازنده له که سایه تیه کان له سه ر خوم تابو بکه م و به شیکی زوری ئەم بابته هه ر به شیوهی خوی بهیلمه وه. کومیته ش که نه توانی چاپکردنه که ی به ئەستو بگری، زور به داخ ده بن!

ئەگەر راستیه رامیاریه کانی لئ هه لایویرم و هه موو نیو و نیونیتکه ناشیرینه کان، بو دوژمنه کانی حیزب دانین، کومیته زور به باشی ریژی لئ دهگری، به لام به رای من و به رای توش، ئیدی ئەوکات شیاوی چاپ نابی، ئەمه خالیکی گرینگ و جیگای سه رنجه: کامه یان بکه ین، کرده په شیمان بین

۱ - ریستورانیک که گورانی و سه مای تیدابن.

یان نه کرده په شیمان، چاپ بیت و بایه‌خی چاپوونی نه‌بی، یان شتیکی به نرخ بیت و چاپ نه‌کریت، کامه‌یان باشه سینیورا؟»

- پیم‌وایه وا باشتره تو کارت به و گورانکاریه نه‌بی، نه‌گهر ره‌خنه و گازندهت له مهر که سایه‌تیه‌کان لئ کهم بگردایه‌ت، کومیته رازی ده‌بوو چاپی بکات. هرچه‌ند زوربه‌ی ئەندامانی کومیته‌ش رازی نه‌ده‌بوون و من پیم‌وایه زور به‌جئ و باش ده‌بوو، به‌لام تو ده‌بی ئەو رقه‌به‌رایه‌تیه وه‌لانی، نه‌گهر ده‌ته‌وئ ته‌وه‌ریک بی‌نیته ئاراهه که وه‌کوو حه‌بیکی گه‌وره و باش ده‌خواردی خوینه‌رانتی بده‌ی، خو‌نابی ئەوان به دیتنی بترسینی.

میشه‌که‌رانه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشاو له‌رووی ناچاریه‌وه شان‌ه‌کانی هه‌لته‌کاند: «باشه رازی ده‌بم سینیورا، به‌لام به شه‌رتیک، نه‌گهر ئیسته به‌قسه‌م ناکه‌ن و نار‌ه‌حه‌تم ده‌که‌ن، جاریکی دیکه ده‌بی خو‌ش‌حالم که‌ن و له سه‌ر بی‌روپای من بن، کاتی که به‌ریز کار‌دینال دئ بو فلورانس، ئیوه و کومیته نابی به‌ره‌ه‌لستکاری رق و بی‌زاری من بن، ئەم کاره ئه‌رکی منه!»

به شیوه‌یه‌کی هی‌دی و له سه‌ره‌خو ده‌دوا، گوله داودیه‌کانی له گول‌دانه‌که ده‌رده‌هینا و هه‌لی ده‌هینان تا له‌به‌ر شه‌وقی چراکه باشتر په‌ره ناسکه‌کانی ببینیته. جما به دیتنی له‌رزینی تووندی گوله‌کان له دلئ خویدا گوتی: «ده‌ستی چون ده‌له‌رزئ، پیم‌وانییه شه‌راب بخواته‌وه!» کاتی که هه‌لده‌ستایه سه‌ر پی گوتی: «باشتر وایه خو‌ت ئەم باسه له‌گه‌ل ئەندامانی دیکه‌ی کومیته‌دا باس بکه‌ی، من ئەسه‌ل‌ن لیره‌وه ناتوانم شتیکی بلیم که ئەوان له‌وباره‌وه چ بو‌چوونیکیان ده‌بی.»

میشه‌که‌رانه هه‌ستا سه‌رپی و پالی دا به میزه‌که‌وه و کاتی که گوله‌کانی به دم و چاوی خویدا ده‌هینا گوتی: «ئهی تو ده‌لیی چی؟»

جما دو‌ودل ما، ئەم پرسیاره ئه‌وی راچله‌کاند و بیره‌وه‌ریه تال‌وکونه‌کانی له زه‌ینیدا زیندوو کرده‌وه. ئاخ‌ره‌که‌ی گوتی: «من... باش نازانم، چه‌ند سالی‌ک له‌وه‌پیش بریک زانیاریم سه‌باره‌ت به منسینیور مونتانیلی ده‌زانی، ئەو کات من کچ بووم و ئەو کانوون و به‌رپرسی سمیناری زانستی ئایینی ئەو هه‌ریمه بوو که من له ویدا ده‌ژيام. زور شتم سه‌باره‌ت به‌وی... له که‌سیکی

که ئهوی له نزیکهوه دهناسی بیستوو، بهلام قهت شتیکی خراپی نهگوت، به رای من لهو سهر دهمه دا ئه و پیاویکی باش و لی هاتوو بوو، بهلام ئه م شتهی که باسم کرد هی رابردوو یه کی دووره، رهنگه ئیستا فرهقی کردبی. ههست به بهرپرسیارهتی دل سۆزانه نه بی زۆربهی که سایه تیه کان به رهو زه لکاوی گهندهلی راکیش دهکا».

میشه که رانه چاوی له سهر گوله کان هه لبری و به نیگایه کی پر ماناوه لیتی روانی: «ئه گهریش منسینیور مونتالی بوخوی که سیکی هیچ و پووچ و خویری نه بی، داردهستی خویری پیاوانه، به رای من و... دۆستانی من که له بهری سنوورن ههردووکیان یه ک مانایان ههیه. ئه گهر بهردیک له سهر ریگای مروقاییه تی بی، با به نیازی چاکه و پیاوه تیش بی، بهلام ده بی لای بهیت و فریی دهیته ئه ولاره».

- ئه گهر ئیزنت له سهر بی من دهروم سینیورا!

زهنگه که ی لیدا و به شهله شهله چوو له لای ده رگاکه و بوی کرده وه.

- سینیورا گه ورهت کردم که هاتی بو دیده نیم. ئه گهر ده کری با که سیک بنیرم «Vetorra» ات بو بیئی؟ نا؟ زور چاکه خودات له گه ل بی! بیانکا تکایه ده رگای سه ره سه راکه ی بو بکه وه.

جما به فکر و هزریکی په ریشانه وه گه یشته سهر شه قام. «له وه بهری سنوور دۆستانی کم ههیه» - ئه وانه کین؟ و چون و به چ شیوه یه ک به ردی سهر ریگاکه ت ده بی فری دهی؟ ئه گهر ته نیا قسه یه کی داشۆرین بی، ئه ی بوچی ئه و قسه یه ی به نیگایه کی سامناکه وه به یان کرد؟

4

مونتانلى لە ھەوھەلەين ھەفتەى مانگى ئۆكتۆبەردا گەيشتە فلورانس، ئەو ديدارەى شەپۆلىكى دلەكوتەى خستە داوینى شارەوھ.

ئەو كارووس ویتزىكى (مۆعیزە ویتز) بە ناوبانگ و نوینەرى ریفۆرمخووزى پاپ بوو. خەلكىش بە خوشحالیهوھ چاوهروانى دیدارى ئەو بوون تا سەبارەت بە «ئایینی نوئ» یانى خوشەوئستى و دۆستایەتى بدوئى كە بریار وا بوو ئازار و برینەکانى ئیتالیا سارپز بکات. دانانى کاردینال گینزى بۆ وەزارەتى دەرەوھى فاتیکان بە جیگای لامبروچینی كە خەلك رق و قینیكى زۆریان لئی بوو، ھەر ئەوھ ببووھ ھۆى زیاتر خوشحال بوونى، مونتانلى كەسیك بوو كە بە ئاسانى دەیتوانى ئەم خوشحالیهى خەلكى بە باشى رابگریت.

لە نیوان بەرپرسانى بلیندپایەى کلیسای رۆمدا ئەو كەسایەتیەكى ناسراو بوو لە بارى پاكى و باشیدا كەسایەتى مونتانلى ئەوھندە دەگمەن بوو كە دەیتوانى پوانگە و سەرنجى خەلكى بە لارپیدا بەرى و فریویان بدا و خەلكى چاو بنوقینن لە دزى و داوین پیسى و نگرىسى و رسوایى كار بە دەستانی کلیسا كە ببووھ پیشەى دایمی و جیا نەكراوھى ئەوان. دوای ئەوھ توانایەكى سەیر و باشى ھەبوو لە ویتزەرى و موعیزەكردندا و بە دەنگى نەرم و بلاوینى و كەسایەتى ناسراوى لە ھەر جیگا و ھەر كاتىكدا دەیتوانى خۆى بە باشى نیشان بدا.

گراسینی، وەك عادەت و پیشەى خۆى ھەموو ھەولى خۆى خستە گەر تا ئەم كەسایەتیە بە نیو بانگ و تازەیه بانگەشتنى مالى خۆى بکات. بەلام مونتانلى

نیچیریکی سرک بوو که به ئاسانی دهسته مو نه ده بوو. ئەو هه موو بانگه یشتنه کانی زور ژیرانه و به ریژه وه رهد ده کرده وه، دهیگوت که ناساخه یان وهختی که مه و دهرفته ی چوونه ناو کۆبوونه وه کانی نییه، له به یانییه کی پروون و ساردی یه کشه ممه دا مارتینی که له گه ل جمادا له مه یدانی سینییور یادا ده گوزهران پرووی کرده جما و به بی زاریه وه گوتی: «ئەو گراسینیانه چ بوونه وه ریکی سهیر و بی چاو و روون. گراسینییت دیت کاتی که که ژاوه که ی کار دینال ده گوزه را چۆنی سوژده بو دهر بد؟ بو ئەوان فه رق و ته وفیری نییه که ئەو پیاوه چ کاره یه و چ بیرو بو چوونیکی هه یه ته نیا و ته نیا نیو و ناوبانگی هه بی وه کوو نیسک وان به روپشتیان بو که س نییه. به در یژیای ته مه نم قه ساب و راوچی وام نه دیتووه که ناسیاوان و به ناوبانگه کانی کۆمه لگا بخه نه داوو توڤه وه. له مانگی ئووتی رابردوودا میشه که رانه بوو، ئیستاش مونتانی. بی شک مونتانی له م سه رنجه رازی و به که یفه، زور که سی هه لپه رست ئەو هه ل و دهرفته یان له گه ل یه کتردا به ش کردوه.

هه ردووکیان له موعیزه ی مونتانی له کلیسای ناوه ندی و جامیعه دا ده گه رانه وه، بیسه ره کانی به په روۆشی، ئەوهنده زور بوون که له و کۆشکه گه ورده ا هه ر جمه یان ده هات و جما به و هۆیه وه تووشی سه ریئشه یه کی قورس بوو، مارتینی که له بهر نه خووش که وتنی جما ترسی له روو نیشتبوو رازی کرد که پیش ته واو بوونی به رنامه ی (عیشای ره بانی) بچنه دهر وه وه.

دوای بارانکی خه ست که دیمه نیکی جوان و به یانییه کی هه تاوی و جوانی پیک هینا بوو، به هانه یه کی باش بوو تا مارتینی پیشناری پیاسه کردنیک به جما بکات به نیو باخه کانی داوینی سانیکولودا. جما وه لامی داوه: «نا، سه یاحه تم پی خوۆشه»، به لام نه وه کوو به ره و ئەو ته پیکانه، وه ره با به در یژیای لونگ ئارنۆدا پیاسه بکه ین، مونتانی کاتی که له کلیساوه بگه ریته وه بیرده ا دهر وا، منیش وه کوو گراسینیم - پی مخۆشه که سایه تیه ناسراوه کان ببینم».

- خو تو قه دهر یك له وه پیش ئەوت دیت.

- له نزیکه وه نه مدیت، له کلیسادا قه ره بالخه که زور بوو، ئەو کاته ش که عاره بانه که له ویوه ده گوزه را پشتی له لای ئیمه وه بوو. ئەگه ر له پرده که

دور نه كه وينه وه هه تمه ن به باشي دهيينين . ئاخر له لونگ ئارنودا نيسته جي.يه.

- بوچي وا خيرا كه لكه له ي ديتني مونتالي كه وته خه يالت؟ خو تو قهت سه رنجت نه ده دايه ئه و جوړه ئينسانانه.

نامه به ست بيستن و ديتني كارووس بيژه به ناوبانگه كان نيه، دهمه وي ئه م كابرايه ببينم، پيمخوشه بزائم له و كاته وه ي ئه وم نه ديتووه هيچ فه رقيكي كردووه.

- له كه نكيوه نه ديتووه؟

- دوو روژ پيش مردني ئارتور بوو.

مارتيني به په روشيكه وه چاوي لي كرد، ئيستا گه يشتبوونه لونگ ئارنو و جما وا په ريشان بوو كه مارتيني به ديتني ئه و سه ر و وه زعه په شيوه ي ، بيزار و دلّمه ند بوو و روانيه پانتايي ئاوه كه.

مارتيني پاش بيده نكيه ك گوتي: «جما، ئازيزم ئايا ده ته وه ي ئه و بيره وه ريه تال و ناخوشه تا دوا پشووي ژيانت دولپاي سه رشانت بي؟ هه موومان له ته مه ني حه قده ساليديا توشي هه له و لاري بوون بووين».

جما به پشيويه وه وه لام ي داوه: «به لام هه موومان له حه قده ساليديا ئازيزترين و خوشه ويست ترين دوست و گراويي خو مان نه كوشتووه». شاني به ميله ئاسن به ردينه كاني پرده كه وه دا و روانيه ئاوي چومه كه. مارتيني ئيتر نه دوا، هه ر وه ختيك جما واي لي ده هات نه يده وي را قسه شي له گه ل بكا.

جما به ئارامي چاوه كاني هه ليئا و له چاوي ئه وي رواني: قهت نه متوانيوه له ئاو بروانم و نه يه ته وه يادم كه ئيمه...» دوايه به تووره يه وه له رزي گوتي: «سزار كه مي پياسه بكه ين، له ترسي سه رما ناتوانين راوه ستين»

به بي ده نكيه وه له سه ر پرده كه وه گوزهران و به دريژايي شه قامي قه راخ چومه كه وه روښستين، پاش كه ميك دريژه ي پي دا: «ده نكي ئه م پياوه چه ند دلگير و خوشه! شيوه ي ده نكي ئه وم له ده نكي كه سدا نه بيستووه، بو كاريگه ري و كار تيكردن له سه ر خه لك ي، ئه م ده نكه خو ي نيوه ي كاره كه ي له ئه ستو گرتووه».

مارتینی جه ختی کرد: «دهنگیکی سهیر و سهرسوور هینه ره» و له سهرئهم ته وه رهیه دوا، که به شکم بیره وه ری ناخوشی گوئی چومه که له زهینی جمادا زیندوو بیوه وه به جوریک له بیرى بچیته وه: «دهنگیش هیچ، ده توانم بلیم گوره ترین ویزه ریکی ئایینییه که من تا ئیسته دیتومه، به لام من له سهرئهو رایهم که راز و نهینی کاریگه ری ئهو له سهر ئهو خه لکه زورله وه قولتر و بهرینتره. ئەمەش به هوی ژیا نی ئه وه وه یه که له ژیا نی ئوسقوفه کانی دیکه باشتر و بهرچاوتره، من پیم وایه ناتوانی که سیکی بلیند پایه وهک ئهو بدوزیه وه - جیا له که سایه تی پاپا - له کیسای ئیتالیا دا نیو و ناوبانگی ئاوا به باشی و به پاکی ده رچوو بی. له بیرمه که پاره که که له رومانیا بووم، رۆژیکیان کاتی له ناوچه ی ژیر ده سه لاتی ئوسقوفی ئه وه وه ده گوزهرام، گوندنشین و خه لکی ئهو کویستانه هه ژارانهم بینی که له ژیر باراندا چاوه روانی دیداری ئهو یان زیاره تی جل و بهرگه که یان ده کرد. له ناوچه یه دا هه ر وه کوو شتیکی پیروز ریژی له ده گیری، ئه وه ش له حالیکه دایه که خه لکی رومانیا ریکی زوریان له که سایه تی ئایینییه کان هیه . کابریه کی پیری گوندنشینم دیت که رواله تی وه کوو قاچاخچی ده چوو - پیم گوت: «وه کوو دیاره خه لکی هه ز و خوشه ویسته کی زوریان له ئوسقوفه کانه و ئهو وه لامی داوه: «ئیمه ئوسقوفه کانمان خوش ناوی ئه وان درۆزن، منی سینیور مونتالی مان خوش ده وی، تا ئیسته که س نهیدی تو وه که درۆیه ک بکات یان کاریکی ناعادلانه ئه نجام بدات».

جما وه کوو ئه وه ی له گه ل خوی بدوی به هیواشی و نه رمیه وه گوتی: «نازانم که ئایا ئهو بو خوی ده زانی که خه لکی سه باره ت به وی ئاوا بیر ده که نه وه».

- بو نازانی؟ پیت وایه ئهو قسه یه راست نییه؟

- من ده زانم که راست نییه.

- له کوپوه ده زانی؟

- چوونکه ئهو پیی گوتم.

- ئهو به توی گوت؟ مونتالی؟ جما تی ناگه م؟

جما پرچی سەر هه‌نیه‌ی لادا و ته‌ماشاییکی ئه‌وی کرد. هه‌روا به بێده‌نگیه‌وه راوه‌ستا بوون مارتینی پالی دابوو به میله‌ئاسن‌که‌وه، جماش به هیواشی به نوکی چه‌تره‌که‌ی له سەر به‌ردی شه‌قامه‌که هیللی جوراوجوری ده‌کیشاوه:

- سزار ئیمه به دریژیایی ئهم چه‌ند ساله پیکه‌وه دۆست و هاوپی بووین، به‌لام قهت ئه‌و به‌لاو رووداوه‌ی که به‌سه‌ر ئارتوردا هاتوو به‌م باس نه کردوو.

مارتینی به په‌له په‌ریه ناو قسه‌کانییه‌وه و گوتی: «ئازیزم پیویست به گوتن ناکا، هه‌موو شتیک ده‌زانم».

- جوانی به توی گوت؟

- به‌لێ، کاتی له سه‌ره مه‌رگدا بوو. شه‌ویکیان که له لای ئه‌و بووم و به‌خه‌به‌ر بووم، له‌و باره‌یه‌وه قسه‌ی کرد. گوتی... جما ئازیزه‌که‌م، ئیستا که له سەر ئه‌و بابه‌ته قسه‌ ده‌که‌ین باشتر وایه راستیه‌که‌یت پی‌بلیم... گوتی تۆ هه‌میشه له فکری ئه‌و رووداوه دلته‌زینه‌دا بووی و داوای لێ کردم ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانم دۆست و هاوپی تۆ بم. کاریک بکه‌م که که‌متر فکر له‌و رووداوه بکه‌یته‌وه، منیش هه‌ول و کۆششی خۆم کردوو. - هه‌رچه‌نده په‌نگه سه‌رکه‌وتوو نه‌بووبیتم، به‌لام به راستی له‌وباره‌وه تی‌کۆشاوم.

جما بۆ ساتیک چاوی له سەر ئه‌رزى هه‌لبێ و به نه‌رمیه‌وه وه‌لامی داوه: «ده‌زانم که به نه‌بوونی تۆ گوزه‌رانیکی ناخۆش و تالم ده‌بوو، به‌لام... ئه‌ی جوانی سه‌بارهت به منیسینیور مونتانی له‌گه‌ل تۆ قسه‌ی نه‌کرد؟»

- نا من نه‌مه‌دزانی که ئهم کیشه‌یه پیوه‌ندی به‌ویشه‌وه هه‌یه، ئه‌وه‌ی که پیی‌گوتم پیوه‌ندی هه‌بوو به... رووداوی سیخوری و...

- ئه‌و زله‌یه‌ی که من له ئارتورم دا و ئه‌ویش له ئاوه‌که‌دا خۆی خنکاند له... زۆر چاکه سه‌بارهت به مونتانی قسه‌ ده‌که‌ین.

به‌ره‌و ئه‌و پرده‌ رویشتن که قه‌رار بوو عاره‌بانه‌که‌ی مونتانی له‌ویوه تپه‌په‌رێ. جما له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که قسه‌ی ده‌کرد بێ‌جووله‌ چاوی له ئاوه‌که بریبوو: له‌و کاته‌دا مونتانی کانوون بوو؛ سه‌رپه‌رشتی سمیناری زانسته ئایینییه‌کانی پیزای به

ئەستۈۋە بوو. يانەي فەلسەفەي بە ئارتور دەگوتەۋە و كاتى كە چوۋە زانستگا لەگەل ئەۋدا مۇتالاي دەكرد. ئەو دووانە يەكتريان زور خۆش دەويست! زورتور وەكوو دوو دلدار دەچوون تاۋەكوو مامۇستا و خویندكار. بە گشتى ئارتور ئەو جىگايەي كە مونتالى بە سەريدا دەرويشت دەپپەرست و لە بىرمە كە پوژيكيان پيى گوتم، ئەگەر باوكى بمرى. ھەميشە مونتالى وەكوو باوكى خوى بانگ دەكات . بوون و نەبوونى خوى لەۋدا دەپپنيتەۋە . خو ئاگاداريشى كە سەبارەت بە سيخوۋرەكە چى بە سەرھات. سەپپنيتى ئەو پوژە باوكى من و پيرتتەكان . زبربراكانى ئارتور كە نەفرەتاۋيتيرين كەسايەتتەن . بو دوزينەۋەي تەرمى ئارتور كەۋتتە پشكنين لە گوملكەي دارساندا لە قەراخ دەريا، منيش بە تەنيا لە ھۆدەي خۇمدا دانىشتەم بىرم لە ئاكارى خۇم كەدەۋە كە سەبارەت بە ئارتور كەدبووم...»

كەمىك پىدەنگ بوو دوايى دىرژەي بە قسەكەي دا: «دەرەنگانكى شەۋى بوو، كە باوكم ھاتە ھۆدەكەمەۋە و گوتى: «كچم جما ۋەرە خواري، پياويك لەۋپپە كە دەپپەۋى پتتيني. كاتى چوۋمە خوارەۋە يەكى لە خویندكارەكان كە ئەندامى بزافە جەماۋەريەكە بوو ، سەير دەلەرزى و سپى ھەلگەراپوو، لە ژوورى چاۋپپكەتن دانىشتبوو، ئەو سەبارەت بە برووسكەي جوانى كە لە گرتوۋخانەۋە ناردبووى قسەي لەگەل كەردىن و گوتى: ئەۋان لە برووسكەكەدا رايان گەياندوۋە دەربارەي فرۋ فيلى كاردى و فرىوخواردنى ئارتور لە كاتى دانپيدانانى ئەو بريك زانباريان لە لايەن بەند كراۋەكانەۋە بىستوۋە. لە بىرمە كە ئەو خویندكارە پيى گوتم: «لانكەم، ئاگاداربوون لەمەر بى تاۋانئى ئارتور سوكناييمان پى دەبەخشى. باوكم دەستى گرتم و ھەۋلیدا دلخوشيم داتەۋە ئەو كاتە باوكم نەيدەزاني من بە زللە لە ئارتورم داۋە، دوايى گەرامەۋە بو ژوورەكەم و ئەو شەۋە تا بەياني بە تەنيايى دانىشتەم. سەپى بەياني ديسان باوكم لەگەل پيرتتەكان چوۋبوو بو بەندەر، تا چاۋەدىرى گەران و پشكنين بى، ئەۋان ھىشتا ھىۋادار بوون كە تەرمەكە بدۆزەنەۋە».

تەرمەكە قەت نەدۆزراۋە، وا نىيە؟

بەلى، دەپى ئاۋەكە بەرەۋ دەريايى بردى، بەلام ئەۋان پىيان وابوو كە ھىشتا ئومىدى دوزينەۋەي ھەر ھەيە. بە تەنيايى لە ژوورەكەم دانىشتبووم كە

پیشخزمه تیک هات بۆ لام: \Veverendissimo\ یک هاتووه باوکت ببینی. دواى ئەوهى که زۆرم پینگوت که باوکم له کارگه‌ی نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی پاپۆره‌که‌یه ئەویش گه‌راوه ، دهمزانی که ئەوه ده‌بی کانوونی مونتانی بی، هەر بۆیه هه‌لاتم به‌ره‌و دهرگای پشته‌وه، له لای دهر‌وازه‌گه‌وره‌که‌ی باخه‌که پێی‌گه‌یشتم، کاتی بانگم کرد: «کانوون مونتانی، دهمه‌وی قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م». بی‌هه‌ست و خوست راوه‌ستا تا من قسه بکه‌م. ئاخ، سزار، ئەگه‌ر پوخساریت بدیایه . تا زهمانیکی زۆر له بیرم نه‌ده‌چوه‌وه! گوتم: من کچی دوکتور وارینم، هاتووم که پیت بلیم که من ئەوم کوشتووه، هه‌موو شتیکم پینگوت و ئەویش وه‌کوو نه‌خشی سه‌ر به‌رد و دیوار تا ئەو کاته‌ی قسه‌کانم ته‌واو بوو ره‌ق راوه‌ستا و گوپی بۆ راداشتم. دواى گوتی: کچم، ئارام به و دلنیا‌به، ئەوه منم که قاتلم نه‌ک تو، من ئەوم فریو دا و ئەویش ئاخه‌که‌ی پێ‌زانی. ئەوه‌ی گوت و به‌بی‌ئەوه‌ی وشه‌یه‌کی دیکه بلی، له دهرگا گه‌وره‌که‌ چوه‌ دهره‌وه.

- ده‌ی دواى؟

- دواى ئەوه ئیتر نازانم چی به‌سه‌ره‌ات، هەر ئەو پۆژه‌عه‌سر بوو که بیستم به‌هۆی راوه‌ستانی دل و گوشاری دهماره‌وه له سه‌ر شه‌قام درێژ ده‌بی و دواى ده‌یه‌نه‌مالیک له‌ نزیک کارگه‌ی نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی پاپۆره‌که. ئەمه‌ی که گوتم هه‌مووی ئەو شتانه‌یه که ده‌یزانم. باوکم هه‌رچی له‌ توانایدا بوو بۆی کردم، ئەو کات که رووداوه‌که‌م بۆ گه‌یراوه‌ ده‌ستی له‌ کار هه‌ل‌گرت و له‌به‌ر ئەوه‌ی کاریگه‌ری تالی ئەو رووداوه‌م له‌ میشک دانهمیتی، خه‌را بردمی بۆ بریتانیا ، له‌وه دهرتسا که منیش وه‌کوو ئارتور خۆم بخه‌مه ئاوه‌که‌وه، هەر به‌ راستی جاریکیان هەر به‌و مه‌به‌سته‌ تا نزیکى ئەوی چووم، به‌لام دواى که هاته‌وه یادم که باوکم نه‌خۆشی شیره‌نجه‌ی هه‌یه، ناچار بووم که وه‌خۆبیه‌وه . ئاخ بیجگه له‌ من که‌سیکی دیکه نه‌بوو که ئاگاداری بکا، دواى مردنی ئەو، کوشیک مندالی ورد به‌سه‌رمدا مابوه‌وه، تا دوايه براکه‌م توانی مالیکیان بۆ پیکه‌وه‌نی. دواى جوانی هاته نیو ژیانمه‌وه، کاتی که ئیمه هاتین بۆ به‌ریتانیا به‌هۆی ئەو بیره‌وه‌ریه تال و سامناکه‌وه، دهرتساین رووبه‌رووی یه‌کتر ببینه‌وه. ئەویش خۆی به‌ تاوان باری

١ - له‌ زمانی ئیتالیادا یانی پیاویکی زۆر به‌ریز

ئەو رووداوه دەزانی - بۆیە برووسکەیهکی دڵتەزین و خەفەتاوی لە گرتووخانەوہ نووسیوو - سەیر پەژێوان ببوہوہ، بەلام من بە راستی لە سەر ئەو پاریەم ئەوہی کہ ئیمەیی لیکترنزیک کردوہ ئەوہ بوو کہ ھەردوو کمان یەک ئازار و ژانمان ھەبوو.

مارتینی بە بزەییە کەوہ سەری بزواند: «رەنگە لە لای تو وا بوایەت، بەلام جووانی لە ھەوڵ کە پەتەوہ کہ توئی بینی بریاری خۆی داوو. گەرانیەوہی ئەو بو میلان دواي ھەوڵین سەفەری بو لیکھۆرپم لە بیرە. ئەو ھەندە لە بارەیی تووہ چەنە درێژی کرد کہ ئیتر من بیزار بووم لە بیستنی ناوی جمای بەریتانیای، جاری وابوو وام لێ دەھات پیم وابوو کہ رقم لە تویە - ئەو ھەش کار دینال!»

عەرەبانە کە لە پرەدە کەوہ رەد دەبوو بەرەو مائیکی گەرە لە لونگ ئارتو دەرویشت. مونتالی پالی داوو بە پشتیەکانەوہ و بە ھۆی ماندوو یە تیەوہ نەیدەتوانی بە باشی و رووگەشیەوہ سەرنج بداتە ئەو جەماوہرەیی کہ لە دەوری مالا کە بو دیتنی کو ببوونەوہ.

ئیتەر ئەو روخسارە گەشەیی لە ناو کلیسای لە سەر روو نەماوو، تیشکی ھەتاو مرومۆچی و ماندوو یە تی لێ بە دیار خستبوو. پاش ئەوہی دا بەزی بە ھەنگاوی شل و شەویقەوہ کہ نیشانەیی شە کە تی و نەخۆشی دلی دەورانی پیری و کەنەفتی بوو چووہ ژوو رەوہ جما گەر اوہو ئارام بەرەو پرەدە کە رویشت، کہ لە روخساریت دەروانی دەتگوت ئاوینەیی ژاکاوی و پەشیوی و ھیوا برای بیچی مونتالیە. مارتینی بە بیدەنگی لە پەنایەوہ دەرویشت.

جما پاش کە مئی بیدەنگی گوتی: «زۆر جار وام بیر دە کردوہ... کہ مەبەستی لە فریودان چی بووہ جار جار وام بیر دە کردوہ کە»
- دەیی؟

- زۆر سەیرە، زۆر ویک دەچن دەلیی سیویکن کہ قاشت کردوہ.

- نیوان کی و کی؟

ئارتور و مونتالی، ھەلبەتە تەنیا من نیم کہ لەوہ گەیشتبوووم. لە پێوہندی نیوان ئەندامانی ئەو بنەمالەییە خالیکی سەیر و سەرنجراکیشم دەبینی، روخساری راست وەک روخساری پاکی ئارتور دەچوو من دلنیا م کہ تاییە تەندی

ئەخلاقىشىيان زۆر لىك نىزىك بوو، بەلام ئەو ھەمىشە ۋەك تاوان بارىكى كە بە شويىنىيەۋە بن لە سىيەرى خۇشى دەترسا، ھاوسەرى زىكۆرەكەشى ھەلسۆكەۋتى خراپى لەگەلىدا دەكرد، كە ھىچ مۇۋىكى باش ئەو جۆرە كردهۋە دىۋەى لەگەل سەگىكىش نەدەكرد. بۇخۇشى لەگەل ئەو بىرتىنەدا . كە مۇۋقانكى قىزەون بوون - دژايەتەكى سەيرى بوو. بىشك بۇ مندالىك ھەموو شتەيك ھەروا ساكار وئاسايە كە دەيىنى ، بەلام دوايى كە بىرم لە رابردوو دەكردەۋە، سەرم سوورمابوو كە ئايا بەراستى ئارتورىش لە بىرتىنەكانە؟

مارتىنى ھاتە نىو قسەكانىيەۋە و ئەو جۆرەى كە ئەقلى پىدەشكا پىنى گوت: «رەنگە شتىكى سەبارەت بە داىكى بىستى . دەتوانىن بلىين ھەر ئەۋەش بۆتە ھۆى خۇكۆژيەكەى و دەنا ئەو كارەى ئەو ھىچ پىۋەندىيەكى بە كردهۋەى پاپا كارديەۋە نەبوۋە. جما بە نابەدلىۋە سەرى بزواند: «سزار ئەگەر لەو كاتەدا كە من زللەكەم لە ئارتوردا رۇخسارىت بدىيايە قەت وات نەدەگوت. رەنگى ئەو قسە و باسانەى كە سەبارەت بە مونتالى دەكرى راست بى - زورىش وىدەچى... بەلام من بۇخۇم دەزانم كە چىم كردهۋە».

بە بىدەنگى مەودايەكى كورتىان پىكەۋە برى، ئاخەرەكەى مارتىنى گوتى: «ئازىزم ئەگەر لە دونىادا رىگاي ئەۋەيان بدۇزىايەتەۋە كە ئاۋى جۇ و جۇبارەكانىان بۇ سەرچاۋە بگەرىندايەتەۋە، ئەو كات نرخ و بايەخىكى بوو كە بەسەر ھەلەكانى رابردوۋى خۇماندا بچىنەۋە، بەلام لەراستىدا رابردوو ھى رابردوۋانە، رووداۋىكى زۆر ناخۇشە، بەلام لانىكەم ئەم لاۋە ھەژارە ئىتر لە ئارادا نىيە و ھىچ كارىكىشى بەسەر ئەم شتەنەۋە نەماۋە و لە ھەموۋى ئەۋەكەسانەى كە ئىستە ماون بەختەۋەرتەرە . لە ھەموۋى ئەو كەسانەى كە شاربەدەر كراون و يان دەست بەسەرن. ئىستا ئىمە دەبى خەمى ئەمانە بخۇين، ئىمە نابى لەبەر مردوۋەكان خۇمان سەركونە و سەرنەشت بگەين. ئەو كەسەى تۇ حەزت لىيەتى شللى، لە بىرت ماۋە دەلى چى: «رابردوو ھى رابردوۋانە و داھاتووش ھى داھاتوۋىە» ئىستە كە داھاتوۋ ھى تۋىيە، دەبى بتوانى رايىگرى و نابى بىرو ھزرت لە سەر ئەو يان ھىنانەۋەى ئازار و شلەژانى رابردوۋا خەسار بگەى بەلكو دەبى ئەو تۋانايانەت لە سەر يارمەتى گەياندن بە ئىستا و داھاتوۋا ۋەگەر بخەى».

لەم وتووێژە گەرم و گۆرەدا دەستی جمای بە دەستەوه گرتبوو. لە پڕیکدا بە ھۆی دەنگیکی ناخۆشەوه که لە دەروونییەوه ھات و نرکەى لى ھەستاند وەخۆ ھاتەوه و دەستی بەردا.

ئەم دەنگە بىرۆحە بە گوێی دلیدا چرپاندی: «دوکتورى ئازیز تەواوى ئەو شتانەى که سەبارەت بە مونتائلى دەیلیی راستە. بەراستی ئەو زۆر لەو شاعیرانەترە ئەگەر لەم دونیایەدا بمینیتەوه، ئەو جۆرەى که شایانى ئەو دەبى بەرپزەوه بۆ ئەو دونیایەى دیکە بەرپزى بکری. من دلنایم که لەو پینش وەکوو ئیرە خرۆشانیکی جەماوەرى بە پیز وەگەر دەخات، بىشک لەوى پوھانییەتگەلیکی زۆر کۆن و قەدىمی لینیە که قەت کاردینالیکی وا گەورە و بەرپزبان نەدیتوو، ئەو پوھانە پتر لە ھەموو شتیک حەزبان لە شتە نووییەکانە».

دەنگى دوکتور پیکاردو که تۆزى رەگى توورپەیی تیدابوو گوتى: «ئەمە لە کوێو دەزانى؟»

لە کتیبى پیرۆزەوه تىگەیشتووم کاکی بەرپزى! ئەگەر بکری متمانە بە ئینجیل بەکەین تەنانەت ریزدارترین پوھیانەتەکانیش که لکەلەى پەیداکردنى ھاوپی و یەگرتووی قورس و قایمیان لە سەر دایە، بەلام ئیستا شەرافەت و حەیاو ک . ک کاردینالەکان، بە بروای من، ئەم تیکلاوہ نابار و نابەجیبە وەکوو ھەنگوین و کەکرە وایە، ئاخ، سینور مارتینی و سینورابوولا! کەش و ھەواى دلکەرەوى دواى باران قەت وانیبە، ئیوہش قسەى ساونارولا تان بیست؟

مارتینی بە پەلە گەراوہ، مینشەکەرانە، که جگەرەیهکی بە لێوہ بوو و گیایەکی خستبووہ جى دوگمەکەى، دەستە کزەکانى که تەواو لە دەستکیشەکانیدا داپۆشراوو، بۆ تەوقە بۆ لای ئەوى راداشت لەو کاتەدا تیشکی ھەتاو دەیدا لە چەکمەخاوینەکانى و لە ئاوہکە و شەوقى ئاوہکە دەیدا لە پوھسارى، مارتینی پىوابوو شەلینیبەکەى کەم بووہتەوہ، بەلام لەخوباییبوونەکەى زۆرتەر بوو، لەو دووانە یەکیان بە دلوقانییەوہ و ئەویتر بە تۆزى پووتالیەوہ دەستی یەکتریان دەگوشى. که پیکاردو بە پەلە گوتى: «مەخابن حال و ھەزعى سینورابوولا باش نییە!» جما ئەوہند رەنگى ھەل بروسقاوو کہ پوھسارى لە ژیرکلاوہکەدا کەمى

بۆرى دەنۋاند كراسەكەى سەرسىنگى بە ھۆى دلەكوتەكەيەوہ بە توندى دەلەرىيەوہ. بە دەنگىكى ھىواشەوہ گوتى: «من دەچمەوہ بۆمالى».

عارەبانەچىيەكەيان بانگ كرد. مارتىنىش لەگەل ئەو چووہ ناو عارەبانەكەوہ، تا مالى بەرپى بكات. مېشەكەرانە، دانەوى تا جلوپەرگەكەى لە سەر تەگەرەكە لاپدا، لە پرىكدا پوانىيە پوخسارى جما مارتىنى دىتى كە جما بە پوخسارىكى ترساو و زەقەوہ خۆى كىشايە دواوہ. دواى ئەوہى كەوتتە پرى، مارتىنى بە زمانى بەرىتانىاي پرسی: «جما چى بوو؟ ئەم خويىرپە چى پى گوتى؟»

- ھىچى نەگوت، سزار، خەتاي ئەو نەبوو. من... من ترسام....

- ترسان؟

- بەلى، پىمابوو... بە دەستى چاوەكانى خۆى گرت.

مارتىنى بە بى دەنگى چاوەروان بوو تا وەخۆ بىتەوہ. وردە وردە پەنگ و پرووى ھاتەوہ سەر خۆ.

ئاخرەكەى پرووى كرده مارتىنى و بە دەنگى تايبەتى خۆى گوتى: «قسەى تۆيە، ئاوردانەوہ لە رابردوويەكى ترسناك بى سەمەر و بى بايەخە و كاريگەرىيە لە سەر مېشك و ھەستەدەمار دەبى، مەرۆف والى دەكا ھەر جۆرە كردهوہيەكى نەگونجاو لە مېشكى خۆيدا جى گىر بكات. دەنا ھەمىشە لە پوخسارى ھەموو كەسىكدا شىوہيەكى خەيالى لە پوخسارى ئارتور دەبينم. ئەمە جۆرىك خەون و خەيالەتە كە لە پۆزى پووناكدا مېشكى مەرۆف ئابلوقە دەدا. ھەر ئىستا كاتى كە ئەو پياوہ لە خۆرازىيە ھات بۆ لاي ئىمە، وام زانى ئارتورە».

میشه که رانه بی شک دهیزانی که چون دوزمنی تایبته دروست بکات، له مانگی ئووتدا گه یشتبووه فلورانس و له کوتایی مانگی ئوکتوبه ردا سی له چواری ئەندامی بانگ هیشتیان کردبوو، له گه ل مارتینی هاوبیر و رابوون، هیزشه تووند و بی به زهییانه که ی ئەو بو سەر مونتانی وای کرد ته نانه ت ئەوانه شی که ستایشیان ده کرد و ریزیان لئ ده گرت زویر بن، ته نانه ت گالیش که له پیشدا له سەر هه رشتیک قسه یه کی نه سته ق و پیکه نینی هه بوو و ریزی له داشۆرین نووس ده گرت له سەر ئەم خاله ره خنه ی هه بوو ورده ورده به شیوه یه کی دۆش داماو جه ختی کرد که باشتر وابوو که کارمان به مونتانی نه بوایه.

«کار دیناله باشه کان ئەوه نده زۆر نین، هه ر بویه ئەگه ر کار دینالیکی ئاوا باش سه ری هه لدا ده بی هه له که بقوزینه وه و ریزی بو دابنیین». به رواله ت ته نیا مونتانی بوو که شه پۆلی کاریکاتور و داشۆرینه ی به هه ند نه ده گرت وه ک نه بای دیبی و نه باران. هه روه کوو مارتینی گوتی ئەو کاره بایی زه حمه ته که ی نه بوو که پیاو توانایی خو ی بو سووکایه تیکردن به که سیک به فیرو بدات که بوخو ی ئاوا به روو خو شیه وه به ره و رووی کیشه که ده بیته وه.

له شاردا دهنگوی ئەوه هه یه که رۆژیک مونتانی کاتی خواردنی فراوین له ته ک ئوسقوفی فلورانسدا دانیشتبوو یه کی له و قسه نه سته ق و داشۆرینه

توندانه که هی میشه که رانه هی ده خوینده وه که دژ به و نووسرابوو، پاشان دهیداته دهستی ئوسقوفه که و دهلی: «زۆر لی زانانه نووسراوه، وانییه؟

رۆژیک بلاو کراوه یه که له ژیر ناوه روکی: «پئوره سمی ئاگادار بوون له دوو گیانبوونه که هی حه زره تی مریه م» له شاردا بلاو بووه وه ئه گه رچی نووسه ر ئیمزای به ناوبانگی خو ی که میشه که رانه یه کی بالکراوه بوو، لیی نه دابوو. شیوازی تووندی سووکایه تی پیکردنه که له لای خوینه رانی ته و او ئاشکرا بوو که هی میشه که رانه یه. ئه م برگه یه که قسه یه کی ته و او ژووری بوو به شیوه ی وتووێژی نیوان توسکانی که پۆلی کچینی مریه می هه بوو، مونتالیش له پۆلی فریشته یه کدا نووسرابوو، فریشته که گوله سویتسه کانی به دهسته وه بوو که نیشانه ی داوین پاکین و تاجه گولینه یه که که لقو پۆپی زهیتونی ئاشتی خوازی له سه ر نابوو و هاتنی ژیزوئیه کانی راده گه یاند.

هه وه ل تا ئاخری ئه م نووسراوه یه پرپوو له هیما و ئاماژه ی قسه ی خراپ و سوکایه تی پی کردن که له ناخی که سیکی ئاژاوه خوازه وه هه لده قولاً. هه موو خه لکی فلورانسیش هه ستیان به وه ده کرد که ئه م داشۆرینه ناجوامیرانه یه دوور له مه ردایه تییه، به لام هه موویان به خوینده وه ی پیده که نین. له پیس ترین نووسراوه کانی میشه که رانه دا خالیکی ئه وه ند به هیزی تیدا بوو که که س له به رانبه ریدا توانای خو راگری نه بوو، ته نانه ت ئه وانه ی که رقیشیان لیی بوو و سه رکۆنه شیان ده کرد، راست وه کوو باشترین لایه نگرانی ئه و به خوینده وه ی هه موو داشۆرینه کانی پر به دل ده که وتنه پیکه نین، له و ی را که شیوه ی به یانی ئه و بلاو کراوه یه قسه ی ناخۆش بوو به توندترین شیوه، به گشتی له سه ر هه ست و روحی خه لکی شار، ره نگدانه وه و کاریگه ریی هه بوو، به لام ناو و ناوبانگی مونتالی ئه وه نده به باشی ده رچو بوو که ئه و جو ره نووسراوانه نه ییده توانی بیچرژینی.

به لام تا قه جاریکیش بی مونتالی به خت پرووی لی وه رگێرا، میشه که رانه لیی حا لی ببوو که گورزی خو ی له کویدا داهینیته وه. هه رچه نده هیشتا زۆر بوون ئه و که سانه ی که ده هاتن بو دیتنی کار دینال له کاتی سواربوون له عاره بانه که دا

---

۱ - ده لین زگ پرپوونی مریه م له لایه ن فریشته یه که وه له پئوره سمیکدا پیی راگه یاندراره.

یان کاتی ئهوهی که له مائی دهچیته دهرهوه، بهلام دیسانهوه گوره و ههرای «ژیژوئیت!» و «سانفدیستی سیخور!» لهگه‌ل دوعا و پارانهوهی خیروچاکه و ههراوه‌ریای شادی و خو‌شحالی خه‌لکیدا تیکه‌لاو ده‌بوو.

مونتانی لایه‌نگره‌کانی کهم نه‌بوون. دوو رۆژ دوا‌ی بلا‌وبوونه‌وه ئه‌و پرگه ژوورجاریه‌ی خزمه‌ت‌کاری کلیسا، رۆژنامه‌یه‌کی به‌ناوبانگی ئایینی، وتاریکی تیدا چاپ کرابوو له ژیر سه‌ردی‌ری «وه‌لامیک بۆ رۆ‌وره‌سمی ئاگادار بوون له زگ‌پری حه‌زره‌تی مریه‌م» به‌ئیمزای «رۆ‌له‌ی کلیسا».

ئهم وتاره له راستیدا وه‌لامیک و به‌به‌ره‌کانییه‌کی به‌برشت بوو له سه‌ر مونتانی و ئه‌و تاوانه ریسواکه‌رانه‌یه‌ی که می‌شه‌که‌رانه نوسی‌بووی. نووسه‌ره نه‌ناسراوه‌که دوا‌ی ئه‌وه‌ی که به‌ئیشتیا و به‌پاراویتکی زۆره‌وه باس له ئایینی ناشتی و خیرخوازی بۆ مرو‌فایه‌تی ده‌کات که پاپی نوی مزگینی ده‌ریه‌تی، له ئاخه‌که‌یدا می‌شه‌که‌رانه بانگ‌ه‌یشتی به‌به‌ره‌کانی و شه‌ره‌لاوژه ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی تا‌قه یه‌ک شت له‌وانه‌ی که باسی ده‌کا به‌به‌گه‌وه بیسه‌لمی‌تی. پاشان به‌ شیوه‌یه‌کی فه‌رمی له‌خه‌لکی داوا ده‌کات تانی فریوی قسه‌ی درۆ و بوختانی که‌سینکی وا هیچ‌و‌پوچ نه‌خۆن. توانایی وتاره‌که له باری به‌به‌ره‌کانی و هه‌لو‌یست گرتندا باش بوو له باری هونه‌ریشه‌وه نووسراوه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی و له ئاستیکی سه‌روی بیروه‌زی خه‌لکی ئاساییدا بوو که ده‌یتوانی سه‌رنجی خه‌لکیکی زۆر بۆ لای خۆی راکیشی. به‌تایبه‌تی که به‌رپرسی رۆژنامه‌که‌ش نه‌یتوانی بزانی که نووسه‌ری وتاره‌که کتیه. ئهم وتاره دیسانه‌وه خیرا و به‌ته‌نیایی چاپ و بلا‌وکرایه‌وه و «لایه‌نگری نه‌ناسراو» له هه‌موو قاوه‌خانه‌کانی فلورانسدا بووه هۆی باس و خواسی خه‌لکی.

می‌شه‌که‌رانه به‌نووسراوه‌یه‌ک به‌توندی هێرشی کرده سه‌ریان و وه‌لامی پاپ و هه‌وادارانی ئه‌و و به‌تایبه‌ت مونتانی داوه و له په‌رده‌دا ئه‌وه‌ی درکاند که گوايه مونتانی به‌و پێدا هه‌لگوتنه‌ی خۆی پازی بووه، لایه‌نگری نه‌ناسراو له رۆژنامه‌ی «خزمه‌ت‌کاری کلیسا» دا به‌تووره‌یه‌وه رته‌ی کرده‌وه، به‌ درێژایی ئه‌ومه‌ودایه‌ی که مونتانی له‌وئ بوو باس و شه‌ره‌ ده‌ندووکی نیوان

ئەو دوو نووسەر سەرنجى گىشتى خەلكى تەننەت زياتر لە خودى مونتائلى بە خۆيەو سەرقال دەکرد.

پرىك لە ئەندامانى حيزبى ليبرال خويان ھاندا تا دژبەرى مېشەكەرەنە راوھستن و لەبەر بەياني خراپ و كردهوھى ناشيريني سەبارەت بە مونتائلى ئەويان سەركۆنە دەکرد، بەلام سەركەوتنيكى بەرچاويان بە دەست نەھيتا. ئەو تەنيا بزەيەكى دلۇفانانەى ھاتە سەر ليو و بە زمان گيرانتيكى كەمەوھ وەلامتيكى سەرزارەكى دانەوھ: «بە راستى ئيوھ بئىنيسافن. كاتى من كەوتمە بەردەست و تەسليمى سينيورا بوولا كرام. پرىك و راست گوتم كە دەبى لەبەر خۆشم بئى ئازاد بم تا كەمى ئاسايش و خۆشى دەستەبەر كەم. لە پەيمانەكەدا پرىك سەرنج دراوھتە سەر ئەو خالە!»^۱

لە كۆتايى مانگى ئوكتوبەردا مونتائلى گەرايەوھ بو پۇمانيا بو ناوھندى ئوسقۇفى خۆى و بەرلەوھى فلورانس بە جى بيللى، لە سەر قسەو باسى گەرمى فلورانس وتەيەكى بەيان كرد. ھەست و ئىحساسى ھەردوو نووسەرەكەى بە نەرمى و ھيورى سەركۆنەكردو داواى لە داکۆكى كارى خۆى كرد ئەو لى بردوويى ھەبى و كۆتايى بەو شەرەدەندووكتيە بىنى. سەبەبى لە خزمەتكارى كليسادا بەياننامەيەك بەو شيۆەيە بلاو بووھوھ: «لە سەر ويست و داخواى منيسينيور مونتائلى كە لەبەر دەم بىروراي گىشتيدا گوتويەتى «پۆلەى كليسا» لەم بەر بەرەكاننيە دەست ھەلدەگرئ».

ئاخرەكەى قسەى مېشەكەرەنە بوو، ئەو بلاقوگيكي چكۆلەى بلاو كردهوھ و لەويدا گوتى لە بەرانبەر لە سەرخۆيى و خاچپەرستى مونتائليدا ئىدى بىدەنگ دەبى و بوچوونى خۆى دەگورئ تەمايەتى لە ئاميزى ھەوھلەين سان فديستتيكى كە دەبينى فرميسكى ئاشتى و ئاشت بوونەوھ ھەل وەرئىنى. لە كۆتايىدا نووسيووي: «من تەننەت دەخوام بەرھەلستكارە نەناسراوھكەى خۆشم بگرە ئاميز، وەكوو من و بەرپز مونتائلى دەزانين ئەگەر خوينەرانى منيش بيانزانيايە كە ئەم كارە يانى چى و ئەو بوچى بە نەناسراوى ماوھتەوھ دەيانزاني كە بوچى من ئاوا بە دليكى فراوانەوھ راوبوچوونى خۆم گوريوھ».

۱. وتەى شيلوك لە «بازرگانی وينيز» دا. بەرھەمى شكسپير [پەردەى پينجەم، ديمەنى يەكەم].

له کۆتایی مانگی نوامبهردا میشه کهرانه به کۆمیتە ی ڤاگه یاند که بۆدوو
 ههوتە بۆ گهشت و سهیران دهچی بۆ لای دهریا. به ڤوالهت به رهو لینگهۆڤرن
 کهوته ری، به لام دوکتور ڤیکاردو که خیرا کهوته شوینی و دهی ههویست
 قسهی له گه ل بکات. له شاردا زۆری به شویندا گهرا، به لام نهیدۆزیه وه. له
 ڤۆژی پینجه می دیسامبهردا له ڤرێکدا ئاخیزیکی دیمونستراسیونی ۱ ڤامیاری
 به شیوهیه کی زیده ڤویانه ی تونده وه له ناوچه کانی ژیر دهسه لاتی کلیسادا له
 سه رانسهری زنجیره چیاکانی ئاپنیندا سه ری هه لدا، خه لکیش ورده ورده
 لییان حالی بوو که بۆچی میشه کهرانه له ڤرێکدا لهو زستانه دا هه وای
 سه یاحهت و گه ڤیانی کهوتۆته سه ر. هه ر که سه ره له دانه کان سه رکوت کران
 گه ڤاوه بۆ فلورانس و کاتی که له سه ر شه قامدا تووشی ڤیکاردو بوو به
 ڤووخۆشیه وه پیی گوت: «وام بیستوهه که له لینگهۆڤرندا به دوا ی مندا
 گه ڤاوی، به لام له پیزا بووم - شاریکی چه نده جوان و کۆنه! هه ر ده لپی شاری
 ئارکادیه ۲». له هه وتوو ی کریسمه سدا کۆمیتە ی ئەدهبی ئیواره دانیشتیکی له
 مال دوکتور ڤیکاردو دا پیکهینا که له نزیک ی ڤرتائالا کروس بوو
 میشه کهرانه ش به شدار بوو. ئەمه یه کی لهو دانیشتنه قه ره با لغانه بوو و کاتی
 که میشه کهرانه که می دره نگر گه یشته کۆبوونه وه که به ڤرێزیکه وه سه ری
 دانه واند و به بزهی که وه داوای لی بووردنی کرد. هیچ جیگایه کی خالی
 نه مابوو که ئەو لپی دانیشی.

ریکاردو هه ستایه سه ری ڤی تا کورسیه ک له ئەو دیوه وه بینی، به لام
 میشه کهرانه نه یه یشت و گوتی: «زه حمهت مه کیشه جیگا که م باشه و
 ڤا هه تم». به رهو لای ئەو په نجه ره یه ڤویشته که جما کورسیه که ی له و ی
 دانا بوو، له سه ر لیواری په نجه ره که دانیشته و سه ری نا به په رده که وه.
 هه ر که به پیکه نینه وه که چاوی ته نگ و چکوله کرد بووه وه و به نیگایه کی تیژ
 و مانا داره وه ده یروانییه جما وه کوو ئەبولهول ڤوخساری به شیوه ی تابلۆیه کی

Demonstration . ۱

۲ - ناوچه یه کی کۆنی یونان، که جیگای ژبانی شوانه کان بوو و به هزی ئارامی و ئاسایشیکی که
 بوویته له هۆنراوه کاندایه سه رتۆپی ئاشتی و ئارامی یادی لی کراوه.

لئۆناردۆداوینچی نیشان دەدا ئەوانە ببووە هۆی ئەوێی که ئەو شک و گومانەى که جما لەوەپیش لێی هەبوو ئەو جار ببوو ترس و دلەراوکی.

باسەکهیان لەمەر جی به جی کردنی بلاڤۆگیکدا بوو که لەودا بیرورای کۆمیتە سەبارەت بە کەم بوونی خوار دەمەنى و پێداوێستیهکانى خەلکى توسکانى که ژيانى ئەوانى خستبوو مەترسیهوه و ئەو کارانەى که دەبوو لەمەر بەر بەرەکانى کردن لەگەڵ ئەم کیشەیه بکری. پلان دانان بوو ئەو کیشەیه هاسان نەبوو، چونکه بیرورای ئەندامانى کۆمیتە وەک یەک نەبوو و جیاوازیان زۆر بوو. گروپی پیشکەوتن خواز که جما و مارتینی و ریکاردویان لەگەڵ بوو لایەنگری خیرایی و جی به جی کردنی کوت و پری ئەرکه که بوون بەو شیۆهیه که سووربن لە سەر داخوازیهک لە حکومەت و لە خەلکى بو ئیش و کاریکی خیرا لەمەر ئاسایشی چینی وەرزیردا. گروپی مامناوەندی . که گراسینی لەوێ بوو . لەو دەترسان که بەیانیکى توند و بەتایبەتى ئەگەر جەختیشی لە سەر کرابی بە جیگای ئەوێی دەولەت و وەرزیپان رازی بکا توورەیان دەکات.

گراسینی بە شیۆهیهکی ئارام و بە داخ بوون چاویکی لە گروپی پادیکال و توندئاژۆ کرد و گوتی: «خۆشەویستان! ئەو زۆر باشە ئەگەر ئیمە داوا بکەین که خیرا یارمەتى بگەیه ندریتە دەستی خەلکى و دەبێ ئەو هەش بزانی که زۆر بەی ئیمە داخوازیهکی زۆرمان هەیه که جارى واشە جی به جی نابێ و ئاکامیکیشی بو ئیمە نابێ، بەلام ئەبەو شیۆه بەیانەى که ئیوه پیشنیاری دەکەن دەستی پێ بکەین، زۆر واویدەچێ که تا ئەو زەمانەى که قات و قری تەواو ولاتی دانەگرتبێ رژییم خۆی لێ نەبان دەکا و دوورەپەریز رادەوهەستى و هیچ کاریک بو ئاسایشی خەلکى ناکات، بەلام ئەگەر هەرئەو هەندە بتوانین لیژنەى وەزیران رازی بکەین که هەنگاوێک بو باشتر کردنی حاسلاتى خەلکى هەلینیتەوه، سەرکه وتنی کمان بە دەست هیناوه و هەنگاوێک بەرەو پیشەوه چووین».

گالی که لە پەناى سۆبەکه دانیشتبوو دەرپەرى تا وەلامى بەرەهەلستکاری خۆى بداتەوه: «هەنگاوێک بو پیشەوه . بەلێ ئاڤاى بەریز، بەلام ئەگەر قەرار

وايه که قات و قریبه که په یدا بیت ئیتر مه حتله لی ئیمه نابی که ههنگاو یک بۆ پیشه وه هه لئینه وه پیش ئه وه ی که ئیمه توزقالانیک ئاسایش و ته باورهبایی دهسته بهر کهین، ئه و گه له هه مووی له برساندا دهمری».

ساکونی دهستی به قسه کردن کرد: «قسه یه کی جوانه، ئه گهر بزانی که...»، به لام له م لاو لاهه دهنگیان داو قسه که یان بری.

«دهنگت هه لئینه، ئیمه نابیستین!»

گالی به تووره یه وه گوتی: به م گرم و هوپره ی سهر شه قامه وه پیم وایه باش حالی نابن ریکاردو ئه و په نجه ره یه داخراوه؟ پیاو گوئی له دهنگی خووشی نابی!»

جما چاویکی له دهرووبه ری خووی کرد و گوتی: «به لئ، به ستراره پیم وایه سیرکیکی کوچهر یان شتیکی له و جووره یه دهیه وی لیره وه تییه ریت».

تیکه لاوییه که له دهنگی هه راوهوریا و پیکه نین و زهنگوله و ههنگاوه کان له سهر شه قامه وه ده بیسترا، له گه ل مؤسیقایه کی ناخووشی گروپیکی ژهنیارکه تیکه ل به دهنگی ده هوئیکی گه وره بوو.

ریکاردو گوتی: «چاره یه که نییه له م چه ند رۆژهدا ئاوایه ئیدی، له پشوودانی کریسمه سدا ده بی چاوه پروانی هه راوهوریا ی خه لکیش بی، ئه ری ساکونی دهت ویست چ بلیی؟»

- ده مگوت بیستنی بیرورای خه لکی له پیزا و لیگه ورن له سهر ئه و بابه ته ده بی باش و به جی بی.

له م باره وه ره نگبی سینور ریوارز بتوانیت زانیاری باشتزمان پی رابگه یه نی، ئه و به م زوانه له وی بووه.

میسه که رانه وه لامی نه داوه، ئه و له په نجه ره که وه بۆ ده ری ده پروانی و وادیار بوو که ئه و وته یه نه بیستوه.

جما وتی: «سینور ریوارز!»

تاقه که سی که له ته نیشت میسه که رانه وه دانیشتبوو جما بوو و چونکه ئه و هه روا بیدهنگ بوو که من چووه پیشه وه و باسکی گرت، میسه که رانه ئارام ئاوری داوه و له روخساری جمای پروانی. جما که کارتیکه ری سامناک

و زیتی ئهوی له سه‌ر خۆی دیت داچله‌کی، بۆ ساتیک وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی مردوو هاته پیش چاوی، دوایه لیوه‌کانی به شیوه‌یه‌کی سروسارد و به سه‌یریکه‌وه که‌وته جووله .

به ئارامییکه‌وه گوتی: «به‌ئێ سیرکیکی کۆچه‌ریه».

تا‌قه فکریکی که هاته سه‌ر زه‌ینی جما، ئه‌وه بوو که سه‌رنجی ئه‌وانی تر له سه‌ر می‌شه‌که‌رانه لابه‌ریت بی ئه‌وه‌ی ئازار و نار‌ه‌حه‌تی ئه‌وی هه‌ست پی کردبی، زانی که خه‌یال و فکریکی ترسناک بالی به‌سه‌ر ئه‌ودا کیشاوه، که ئیستا به روح و به له‌ش هه‌ستی پی‌ده‌کات. به په‌له هه‌ستا سه‌رپی و له نیوان ئه‌و و کور‌ه‌که‌دا راوه‌ستا، په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه. جیا له جما که‌س رو‌خساری می‌شه‌که‌رانه‌ی نه‌دیت.

له سه‌ر شه‌قام سیرکیکی کۆچه‌ر ده‌گوزه‌را، لاسای که‌ره‌وه‌کان سواری که‌ر ببوون و هه‌نه‌چییه‌کانیش جلوبه‌رگیکی ره‌نگا‌وره‌نگیان له‌به‌ر دابوو، ئه‌و جه‌ما‌وره‌ی که به ده‌مامک و جلوبه‌رگی تاییه‌تیه‌وه له جه‌ژنه‌که‌دا به‌شداریان کردبوو به پیکه‌نین و شانه چرتی له‌گه‌ل وێژه‌ران و نه‌قالانی سیرک شو‌خیان ده‌کرد. کاغه‌زه‌دریژ و باریکه‌کانیان به سه‌ریه‌کت‌ردا هه‌له‌ده‌خسته‌وه و قتوی چکوله‌ی پر له نه‌قولیان بۆ مه‌له‌که‌ی سیرک ده‌خست که له عه‌رابه‌که‌یدا دانیشتبوو مه‌له‌که‌ش خۆی به موورو پوله‌که و لیزگه‌ی زه‌نگیانه‌وه رازاندبووه‌وه. له سه‌ر هه‌نییه‌ی ئه‌گریجه و بسکیکی ده‌ست کردی دانا‌بوو، پیکه‌نینیکیشی به ره‌نگ له سه‌ر لیوی کیشابوووه به شوین ئه‌رابه‌که‌شه‌وه مرو‌قانی جو‌را‌وجۆر ده‌بینرا . مندالی به‌ره‌لا و سواکه‌ر و ئاکروبات کاره‌کان که به‌م‌لا‌ولادا رۆلیان ده‌گیرا. میوه‌ فرۆشه‌ گه‌رۆکه‌کانیش به ده‌نگ و هه‌راهیه‌کی زۆره‌وه خه‌ریکی فرۆشتنی میوه‌ی خۆیان بوون. ئه‌وان سه‌رقالی پال تی‌وه‌نان و سیخورمه‌ تیک‌کوتان و پێدا هه‌لگوتن به که‌سیک‌دابوون که جما له پیشدا به هۆی گوشار و شه‌پۆلی جه‌ما‌وره‌وه نه‌ی توانیبوو بیانینی، به‌لام دوایه توانی به باشی بیبینی، ئه‌ویش که‌سیکی پشت ده‌رپه‌ریوی زۆر خریلانه و ناحه‌ز بوو که کلاویکی ره‌نگا‌وره‌نگی کاغه‌زی سه‌یری له سه‌ر نابوو به بریک زه‌نگوله‌وه که به خویدا هه‌لیواسیبوو و به رواله‌ت وادیار بوو

له گه‌ل سیرکه‌که‌یه، به ئەدا و ئەتوار و خۆبادان به‌م‌لاولادا خه‌لکی ده‌ترساند و سه‌رگه‌رمی ده‌کردن.

ریکارډو نزیکي په‌نجه‌ره‌که بووه‌وه و گوتی: «له‌وئ چ خه‌به‌ره؟ واتماشای ده‌که‌ن ده‌لیی له برق دراون».

له‌وه‌ی که ئەو دووانه به هۆی تماشای ئەو سیرکه‌وه کۆمیته و کۆبوونه‌وه‌که‌یان راگرتبوو بریکیان پئ‌سه‌یر بوو. جما گه‌پاوه و گوتی: «شتیکي باش نییه، ته‌نیا سیرکیکی کۆچه‌ره، به‌لام ئەوه‌نده‌ی هه‌راوه‌وریا ساز کردووه که پئ‌م‌وابوو ده‌بی شتیکی سه‌یر قه‌ومایی».

هه‌روا ده‌ستی له سه‌ر لیواری په‌نجه‌ره‌که بوو له‌پریکدا زانی که قامکه سارده‌کانی می‌شه‌که‌رانه به توندی ده‌ستی ده‌گوشی. می‌شه‌که‌رانه هیتواش گوتی: «سوپاست ده‌که‌م»

دوایه په‌نجه‌ره‌که‌ی داخسته‌وه و دیسانه‌وه له سه‌ر لیواری ده‌که‌ی دانیشته.

می‌شه‌که‌رانه به جوړیکی که خوی نیشان بدات گوتی: «برایینه بمبوورن که قسه‌کانتانم بری، سه‌رقالی چاولی کردنی ئەو سیرکه‌گه‌راله بووم، دی - دیمه‌نیکی زۆر سه‌یره».

مارتینی به تووره‌یه‌وه گوتی: «ساکونی پرسیاریکی له تو کرد»

هه‌لس‌وکه‌وت و ره‌فتاری می‌شه‌که‌رانه‌ی پئ‌خراپ بوو و له‌وه‌ی که جما ئاوا رووه‌لمالدراوانه پشتیوانی له می‌شه‌که‌رانه ده‌کات پئی ناخۆش بوو - ئەو کاره له وه‌ده‌وه‌شاوه.

می‌شه‌که‌رانه خۆی له گیلی داو گوتی سه‌باره‌ت به بارودۆخی ناوخوای پیزا هیچ نازانم و گوتی: «ته‌نیا بۆ سه‌یاچه‌ت» چوووه بۆ ئەوئ. دوایه که‌وته قسه‌و باسیکی گه‌رم‌وگور له سه‌ر داهاتووی باری وه‌رزیری و کیشه‌ی چاپه‌مه‌نییه‌که، ئەوه‌نده به زمانی گیراو به ته‌ته‌په‌ته‌وه وشه‌ی هه‌ل‌رشت که هه‌موویانی ماندوو کرد ده‌تگوت که‌یف خۆش ده‌بی به بیستنی تۆنی ده‌نگی خۆی کاتی که دانیشته‌که کۆتایی پئ‌هات و ئەندامانی کۆمیته ویستیان برۆن ریکارډو هات بۆلای مارتینی و گوتی: «دیی له‌گه‌ل من فراوین بخۆی؟ فابریزی و ساکونی بریاره بمینه‌وه».

- سوپاس ده‌بی سینوورا بوولا بگه‌ینمه‌وه مالی.

جما که به دەم ههستانه وه له چکه که ی دهخسته سه سه ری پرسى: «به راستى پیت وایه که من به ته نیایی ناتوانم برۆمه وه بۆ مالى؟ دوکتور ریکاردو! ههلبه ته که ئه و لیسه ده بی گۆرانکاری بۆ ئه و باشه، زۆر کهم له ماله وه دیته ده ری».

میشه که رانه هاته نیو قسه کانیا نه وه: «ئه گهر پیت خو ش بیت من تا مالى له گه لت دیم منیش هه روا وه ده رۆم».

- ئه گهر به راستى هه ر بۆ ئه و یوه ده رۆی....

ریکار دو که ده رگا که ی بۆ ده کردنه وه پرسى: «پیم وانیه که ده رفه تی ئه و ده ته هه بی ئه مشه و بیی بۆ ئیره، وانیه؟»

میشه که رانه به پیکه نینه وه له سه ر شانیه وه ئا وری دا وه گو تی: «له گه ل من ته دۆستی ئازیز؟ دەم هه وئ بچم بۆ تما شای ئه و سیر که! ریکاردو که ده گه را وه بۆ لای میوانه کانی گو تی: «به شه ری کی سه یره سه زو خولیا یه کی سه یری هه یه که ده چی بۆ لای ئه و لاسا که روا نه!»

ماری نی گو تی: «من پیم وایه ئه وانیش وه کوو خو ی وان. ئه گهر تا ئیستا مرۆقی سیر کم نه دیوه ئه مه راست له وانه».

فابریزی به قه یافه یه کی له خو رازیه وه هاته نیو قسه کانیا نه وه و گو تی: «بریا بم گو تیه ته نیا لاسای که ره وه یه، ئه گه ریش وابی به داخه وه لاسای که ره وه یه کی زۆر خراب و تر سنا که».

- چۆن تر سنا که؟

- من سه زم له م سه یاحه ته کهم و گو مانا ویه ی ئه و نییه که ئه و ئه وه نده ی بی خو شه، ئاخه ر ئه وه سییه مین جا ری هه تی و من پیم وایه ئه و له پیزا نه بو وه هه لس و که وه تو کاره کانی زۆر گو مانا ویه.

سا کو نی گو تی: «به بر وای من ئه وه زۆر رو ونه که ئه و ده چی بۆ کو یستانه کان. ته نانه ت خو ی ئه وه نده زه حمه ت نادا ت که در یژه ی پی وه ندی خو ی له گه ل ئه و قا چا خچیا نه ی که له رو دا وى سا وین یو دا ۱ که له گه ل یان ئا شنا بو و ره تی ده کاته وه؛ زۆر سه رو شتی و ئاساییه ئه گه ر بۆ په راندنه وه ی»

بلاڦوگه كانى له هيلى سنوورى ژير دهسه لاتی پاپ يارمه تی له دوستانی خوئی بخوازی.

ریکار دو گوتی: «ئهمه هر ئه و کیشه یه یه که من دم ویست باسی بکه م. به زه نیم داهات باشتین ریگا چاره یه که که ده توانین بیگرینه بهر ئه وه یه که ئیمه داوای لی بکه ین که ئیش و کاره کانى سنوور به زانندن بگریته ئه ستو، به پروای من له پیستویا چاپه مه نییه کان زور به خراپی به ریوه ده چی. سنوور به زانندن بو بلاڦوگه کانیش که به شیوه ی له کاغه زی جگه ره وه پینچان به ریوه ده چی زور کون و ئاشکرا و کاریکی قورس و قایم نییه».

مارتینی به ته وه وه گوتی: «تا ئیستا ئاکامی بووه» ورده ورده که ده ی دیت گالی و پیکاردو به دايم ميشه که رانه وه ک سه رمه شق و پیشره ویک چاو لی ده که ن ته نگى لی هه لچنرابوو و له فکری ئه وه دابوو که پیش ئه وه ی ئه م «ریگره له خورازیه» په یدا بی و رینوینی که ری هه موویان بی، ژیان زور به خو شیه وه ده گوزه را.

- ئیمه ئیستا به و کاره قانین ئه ویش به هوئی نه بوونی ئامرازیکی باشترو له ده ست دانى ئه وان وه یه که تا ئیستا ئاکامیکی باشیشی بووه، به لام ههروهک ده زانین زور که سیان لی گرتووین و ده ستیان به سه ر زور که ره سه و که لوپه لی دیکه شدا گرتوو. هر بویه من پیموایه ئه گه ر ریوارز ئه م کاره وه ئه ستو بگری گرتنی هاوړییان و ئامرازی کاروئیشه کانیشمان که متر ده بیته وه.

- له بهر چی وایر ده که یته وه؟

- له پیشدا له بهر ئه وه ی له م مامله یه دا که قاچاخچیه کان وه ک بیانینیکی به هره دار که خیر و قازانجی بو ئه وان به دواوه یه له ئیمه ده روان، ئیستاش که واویده چی ریوارز بو ئه وان وه ک دوستیکی نزیک یان وه ک ریبه ریکی ئه وان بی که جیگای ریژ و باوه ری ئه وان. ده ش توانی ته واو دلنیا و ئه رخه یانبی که له کویتانه کانى ئاپیندا هر قاچاخچیه کی که کاریک بو ئیمه جی به جی نه کات له بهر خاتری پیاویکه که له شوړشی ساوینیو دا به شدار بووه جی به جی بکات. دواى ئه وه ئیمه که سیکی وامن نییه جیا له ریوارز که کویتانه کان به باشی

بناسیت. له بیرتان نه چیت که ئه زهمانیک له وی خوی شار دۆته وه و شاره زای هموو ریگا و کویره ریگاکانی قاچاخچیه کانه. هه ربویه هیچ قاچاخچیه ک ته نانه ت ئه گهر به ئه نقه ستیش بیویستایه ت نه ی ده ویرا فریوی بدات و فیلی لی بکات. ئه گهریش بیویزیایه ت نه یده توانی فیلی لی بکات.

- جا تو رات وایه ئیمه داوای لی بکه ین که هموو ئه رکی بلاو کراوه یی بلا فوگه که بگریته ئه ستو که بریه ته له بلاو کردنه وه، نیونیشانه کان، حه شارگه کان، و هموو شتیکی ئه وپه ری سنووور بدهینه دهستی و داوای لی بکه ین که بلاو کراوه کانی ئیمه له سنووور بپه رینیته وه؟

- ده ی سه باره ت به نیو نیشان و حه شارگه کان، رهنگبی تا ئیستا هه رشتیکی که ئیمه هه مانه و نیمانه لی ئاگاداری، پیموانیه له م باره یه وه، بتوانم زانیاریکی زیاتری بده می، به لام سه باره ت به بلاو کردنه وه، هه رچونیک که دوستان پیمان باش بی منیش پیم باشه. به رای من، له هه موویان به رچاوتر کیشه ی سنووور به زاندنه. ئه گهر په رتووکه کان به سلامه تی بگه نه بولونیا ئیتر بلاو کردنه وه یان کاریکی هاسانه.

مارتینی گوتی: «من به ش به حالی خوم دژی ئه م کاره م، ته وای ئه وکارانه ی که قسه ی له سه ر کرا سه باره ت به لی هاتووی ئه و شتیکی ساخته ییه و راست نییه. خو ئیمه ئه ومان نه دیوه له جی به جی کردنی ئه رکه سنوووریه کان و ناش زانین که ئایا ئه و توانای ئه وه ی هه یه که له کاتی قهیران و هه ستیاریدا خو رگری هه بی یان نا».

ریکارو گوتی: «پنویست ناکات له و باره یه وه به شک و گومان بین! روودای ساوینیو ده سه لمینی که ئه و خو رگه ره و ئاگای له خو یه تی».

مارتینی له دریزه دا گوتی: «تازه، سه ره رای ئه و ورده زانیاریه ی که له سه ر ریوارزم هه یه به دل ناویرم هه موو رازونه ی نییه کانم بسپیژمه دهستی ئه و. به بروای من ئه و مروفتیکی سووک و که م ئه قل و له خو رازیه ئه گهر هه موو ئه رکه نه ی نییه کانی حیزبیک به دهست یه ک نه فه ر بسپیژدری. شتیکی ناشیاو و مه ترسیداره. رای تو چیه فابریزی؟»

پرۆفیسۆر وهلامی داوه: «مارتینی، ئه‌گهر من وهک تو ته‌نیا بریک گله‌یی و شک‌و‌گومانم هه‌بایه له سه‌ر ئه‌و پیاوه‌ی که ریکاردو ئه‌و هه‌مووه له پیاوه‌تی و مه‌ردایه‌تی ئه‌و ده‌دوێ حه‌تمه‌ن چاوپۆشیم لێ ده‌کرد و دلم پاک ده‌بووه‌وه. من بۆخوم له ئازایه‌تی و به‌شه‌ره‌فی و ژیری ئه‌و توزقالانیک شک و گومانم نییه و له‌و باره‌شه‌وه که شاره‌زای کویستانه‌کان و خه‌لکی ده‌قه‌ری چیاکانه به‌لگه‌ی زۆرمان هه‌یه، به‌لام جیا له‌وانه خالیکی گومانای دیکه له ئارادایه، من ته‌واو دلنیا نیم که ئه‌و ته‌نیا له‌به‌ره‌وه‌ی که بلاو کراوه‌کان بگه‌یه‌نیته ئه‌و به‌ری سنوور ده‌چی بۆ ئه‌و کویستانه‌. ورده ورده ئه‌و فکهره دیته زه‌ینه‌وه که نه‌کا ئامانجیکی دیکه‌شی له‌و رۆیشتنه هه‌بێ. هه‌لبه‌ته ئه‌م باسه ده‌بی ته‌نیا و ته‌نیا له به‌ینی خۆماندا بمینی. ئه‌مه ته‌نیا شک و گومانیکه، پئم‌وايه پێوه‌ندی هه‌یه له‌گه‌ڵ گروپه نه‌هینییه‌کانی سه‌رشاخ و شایه‌دیش له‌گه‌ڵ تووندئاژۆترینی ئه‌واندا له پێوه‌ندی دای». «

- مه‌به‌ستت کامه گروپه - «پشتوینده سووره‌کان؟»

- نا ئوکولتاریوت.

— «خه‌نجیر وه‌شینه‌کان» ئه‌مه گروپیکی که مینه‌یه له وه‌رزیه‌ر شاربه‌ده‌ره‌کان ئه‌مانه زۆربه‌یان بی‌سه‌وان و ئه‌زمونی سیاسیان نییه.

- شۆرش‌گیرانی ساوینیۆش هه‌روا بوون، به‌لام ریه‌رانیکی باسه‌واد و خۆینه‌واریان هه‌بوو. شایه‌دیش ئه‌م جه‌ماوه‌ره که‌مه‌ش ریه‌رانیکی ئاویان هه‌بێ. له‌بیریشته نه‌چی ده‌نگۆی ئه‌وه هه‌یه که زۆربه‌ی ئه‌م گروپه شه‌راژۆیه رۆمانیایه پاش ماوه‌ی رهوداوی ساوینیۆن و چونکه له شۆرشیکی ئاشکرا دا دژ به پیاوانی کلیسادا لاواز بوون له ئاکامدا رپویان کردۆته‌وه پیاوکۆژی. زۆر شاره‌زای تفه‌نگ و که‌ره‌سه‌ی له‌و جۆره نین هه‌ر به‌و هۆیه‌وه خه‌نجه‌ریان هه‌لبژاردوه

- به‌لام بۆچی پیت‌وايه که رپوارز له‌گه‌ڵ ئه‌واندا له پێوه‌ندی دایه؟

- ته‌واو دلنیا نیم، ته‌نیا به‌شکه‌وه گوتم. به‌ رای من پێش ئه‌وه‌ی که ئیمه له سه‌ر سنوور ئه‌رکی قاچاخی پێ‌بسپیرین، باشته‌ر وایه جاری ئه‌رخه‌یان بین. جا دوايه ده‌ست به‌کار بین. ئه‌گه‌ریش به‌ ته‌مای ئه‌وه بی که هه‌ر دوو کاره‌که

پیکه وه ئه نجام بدات زه ربه یه کی گورچوو بر وه په یکه ره ی حیزب ده که ویت،
خوای نه خواسته ئه گه ریش وابی ته نیا ده توانی نیو و ناوبانگی حیزب
خه و شدار کات و هیچی تر هه لبه ته جاریکی دیکه ش له و باره وه له گه ل یه کتری
دهدوین. ده مویست سه باره ت به و هه والانه ی که له رومه وه پیمان گه یشته وه
قسه تان له گه ل بکه م. گوایه کومیسوینیک ریکخراوه تا پرۆگرامی حکومه تیکی
خودمختاری ناوچه بیدارپیت.

جما و مېشه کهرانه به دريژايي ريگاي «لونگ ئارنو» دا به بيدهنگي که وتنه پياسه کردن. واديابوو که زورويژيه کهي نشهستي کردبوو. له و ساته وهی که مالى ريكاردويان به جي هيشتبوو قسه يه کی نه کرد جماش له دلدا به و بيدهنگيه خو شحال بوو. چونکه له وه پيشيش له قسه کردن له گهل مېشه کهرانه دا ههستيکی ناخوشي هه بوو، به لام ئه مروکه ئه م ههسته ناخوشه به رينتر بووه چونکه هه لس و کهوت و زور بلایي سه يری ئه و له کوبوونه وهی کوميته دا جما زور سه ير پيي داهيزرا ؛ نزیکي کوشکی ئوفينري ۱ له پريکدا مېشه کهرانه راوهستا و پرووی کردهجما و گوتی: «ماندوونیت؟»

- نا چون؟

- ئه م شه ویش کاریکی تاييه تیت نييه؟. نا

- داوايه کم هه يه، دهمه وي پیکه وه گه شت و گه رانیک بکه ين.

- بو کوی؟

- جيگايه کی تاييه تيم له بهر چاو نييه. هه رکويه ک که تو پیت خوش بیت.

- به لام بوچی و له بهر چی؟

- که وته دوودلی.

---

۱ - ئه م کوشکه له سه دهی شانزده هه مدا دروست کراوه و ئيستاش پهرتووک خانه يه ک و کومه ليک به ره هه می هونه ری له خو گرتووه.

- لانیکه م ناتوانم... به... ئیوهی بلیم، زور چه توننه، به لام تکایه ئه گهر پیت دهکری وهره. له پریکدا سهری هه لئنا و جما دیتی که نیگای چاوه کانی چۆن سهیر گۆران.

به هیوریوه گوتی: «ههر ده لئی شله ژاو و نه خووشی».

په ره ی گولیک که له جیگا دوگمه که ی دابوو لئی کرده وه و به ئارامی دهستی کرد به ورد کردنی. کئ بوو که ئه وهنده شیوه ی ئه وی ده دا؟ ئه و که سه ی که قامکه کانی دهستی ده جولاند و هه لسووکه وتیکی به په له و بزۆزی هه سته ده ماری هه بوو.

میشه که رانه چاوی له په نجه کانی خو ی کرد و به دهنگیکی که باش نه ده بیسترا گوتی: «نیگه رانم نامه وی ئه مشه و به ته نیا بم دی؟»

- هه لبه ته، ئه گهر پیت باش بیت و بیی بو مالی من.

- نا وهره با پیکه وه له چیشته خانه یه ک شیو بخوین، له مهیدانی سینیوریا چیشته خانه یه کی لئیه. تکایه ئیتر چه تی تی مه خه، بوخۆتان قه ولتان دا که بین!

چوونه ناو چیشته خانه یه که وه، میشه که رانه گوتی شام بینن، به لام دهستی بو خوارده مه نییه که ی نه برد و هه روا بیده نگ بوو و نانی سه ر میزه که ی ورد ده کرد و به ریشۆلی ده سمالی سفره که وه خو ی خافلاند. جما ههستی به ناره حه تیکی زور ده کرد و ورده ورده له دهروندا ههستی به وه کرد که بریا نه هاتبایه. بیدهنگیه که ورده ورده زوری ماندوو کرد، وای لیهات که جما ئه وی له بیر چوو بو وه وه و نه ی ده ویست له گه لیدا دانوستانیکی بی بایه خ و وهخت گری هه بی.

ئاخره که ی سهری هه لئنا و له پریکدا گوتی: «پیت خو شه یاری سیرکه که ببین؟»

جما به سهیری که وه لئی ورد بو وه وه: «چی هه بی چ له میشکی دابی سه بارهت به سیرکیکی کوچه ر؟»

پیش ئه وه ی که جما ده رفه تی وه لام دانه وه ی هه بی گوتی: «ئایا تا ئیسته سیرکت دیتو وه؟»

- نا، پیم وانیه دیبیتم، پیم شتیکی باش و دلگیر نه بووه.

- زور باشه، به رای من کهس ناتوانی بی ئه وهی که سیرک ببینی ژیانی خه لکی شرۆبه کات وهره با بچین بو پرتائالاکورس.
کاتی که گه یشتنه ئه وی، لاساکه ره وه کانی سیرک خه ریکی دامه زرانندی خیه تهی خو یان بوون له په نا دهر وازهی شار. دهنگی ناخوشی ویلۆنه کان که گو یچکه ی ئازار ئه دا و گرمه ی سهیری ده وه ل ه کان نیشانه ی ده سپیکی شانۆکه بوو.

درامایه که زور توورپه و تووندوتیژانه بوو، کارگیژان و رۆل گیژانی، شوخی و جه فهنگ و جه نه چی و ئاکروبات کاره کان، سوارکاریکی سیرک که له نیوان بازنه ی ئاگره وه بازی ده دا، شاژنی جیژنه که که خوی به داوودهرمان رهنگاندبوو، که سایه تیه کی پشت دهرپه ریو که کاری سهیر و سه مه ره ی ده کرد و خوی له بی ئه قلی ده دا، هه مووی ئه وانه هیژ و توانایی ئه و گروهی نیشان ده دا، شوخی و جه فهنگه کان و شه راژو و سیخورمه تی ک کوتانی تیدا نه بوو، به لام زور پیس و بی تام بوون. له ناخی هه مووی ئه و کارانه دا ماندوو یه تی و ده ست کردی تیدا بوو. بینه ران به هوی بی ئه ده بی و بی ئه خالقی خو یانه وه پیده که نین و چه پله یان لیده دا، به لام ئه و به شه ی که به راستی وادیار بوو هه موو چیژیان لئ وهرده گرت و پییان خو ش بوو، یاری کردن و کاره کانی کابرای پشت دهرپه ریو بوو، که جما نه ی توانی خالیکی خو ش و جیگای سه رنجی تیدا بدوزیته وه. ئه م به شه بریتی بوو له بریک کاری پیچه لاو پووچ و هه لات هه لاتی ناشیرین و سهیر، که بینه ران لاساییان ده کرده وه. منداله کان ده چوونه سه رشان و قه لاندوشی یه کتری تا بتوانن «پیاوه ناشیرنه که» ببینن.

جما رووی کرده می شه که رانه که له په نایه وه راوه ستا بوو و شانی دابوو به ئه ستونده کی خیه ته که وه و گوتی: «سینیور ریوارز به راستی ئه مه ت بی باشه؟ پیم وایه...»

قه سه که ی خوی بری و بیده نگ چاوی تی بری. جما جیا له و جارهی که له لیگه ژورن له لای دهر وازه ی باخه که له په نای مونتائلیدا راوه ستا بوو، قه ت به زه نیندا نه ده هات که پوخساری مرۆفیک نیشاندهری ئاوا به ده ختی و

هيوابراويناك بيت. هه روا كه له ميشه كه رانه ي دهر واني، (دوزه خي دانته) اي هاته وه ياد. له و كاته دا كابر اي شوخي باز و ژوور جار شه قيني له كابر اي پشت دهر په ريو هه لدا و ئه و يش خوليني خوارد و له باز نه ي ياريگا كه به خلار وكي فرئ درايه دهر وه دو ژوور جار كه ئاخافتنيكيان ده ست پي كرد. ميشه كه رانه داچله كي ده تگوت له خه و هه ستاوه.

له جماي پرسى: «بيت خوشه برؤين؟ يان ده ته هوي ديسان چاويان لي بكه ي؟»

- پيم خوشه برؤين.

خيوه ته كه يان به جي هيشت و به سهر چيمه نه كه دا به ره و لاي چومه كه رويشتن.

بو ساتيك هيچيان قسه يان نه كرد.

ميشه كه رانه پرسى: «ئو شانويه ت پي چون بوو؟»

- به راي من كاريكي زور ناخوش و دزيوه به شيكي زور بي تام و نابه جي بوو.

- كام به شي؟

- ئو ئه داوئه توار دهر هينان و جيفرك له خودانه، زور ناشيرين و ناحه زه، هيچ هونه ريكيان تندا به سته نييه.

- مه به ستت نومايشتي پشت شكاو ده كه يه؟

جما نه ي ويست ئو به شه بينيته وه يادي خوي به هوي ئه وه ي كه ده يزاني ميشه كه رانه به و به شه هه ستياره له بهر كه مينه ي له شي خوي، به لام ئيستا ئو بوخوي ئه نگوستي له سهر ئو خاله داناو و وه لام ي داوه: «به لي، ئو به شه م هه ر پي خوش نه بوو».

- ئه مه ئو به شه بوو كه خه لكي چيژي تايبه تيان لي دهر برد.

- به لي، هه ر ئه وه يه كه جيگاي داخه.

- چوونكه كاريكي هونه ر مه ندانه نه بوو؟

---

۱ - يه كه مين به شي - كوميدى ئيلاهي دانته.

- نا، هیچ کاریکی سیرکه که هونرمه ندانه نه بوو، مه به ستم... ئه وه بوو چوونکه کاریکی زالمانه بوو. میشه که رانه بزده کی هات: «زالمانه؟ مه به سستان پشتد ره پریوه که یه؟» بی گومان ئه م کاره وه ک کاری سوارچاکه که و کاری شازنی جیژنه که ریگایه که بو ئه وه ی ژیانی پی رابویژی، به لام ئه م کاره مروف والی ده کا که هه ست به پوژره شی بکات، پی او سووک ده کات، ئه م کاره سووکایه تی کردنه به مروقایه تی.

- ئیستا پیموایه ئه و ئه م ئیشه ی به قه در هه وه ل جار پیی سووک و بی بایه خ نه بیت. هه موومان به شیوه یه ک سووکایه تیمان پی کراوه به لئی،... ره نگه تو ئه وه ت پی دهمارگرژی کی پوچ و بی بایه خ بیت، به لام به بروای من جهسته ی هه ر ئینسانیک پیروژ و به هاداره، من پیمخوش نییه که ببینم سووکایه تی پی ده کری و به شیوه یه کی ترسناکی دهر دینن.

- ئه ی ئه گه ر روح و گیانی مروفتیک سووکایه تی پی بکری؟

راوه ستا، دهستیکی له سه ر میله ئاسن به ردینه کانی سه ر ته پوگله که دانا و ریک روانییه جما.

جماش راوه ستا، ئه ویش به سه یریکه وه چاوی له ئه و کرد و دووپاتی کرده وه «روحیک؟»

میشه که رانه له پریکدا و به په له دهسته کانی ئاواله کردو گوتی: «ئایا قهت به زهیتاندا هاتوو که بلین ئه و ژوورچاره پوژره شه ش روح و گیانی بی - روحیکی زیندو که له تیکوشانی مروقایه تی دا که له نیو قه واره یه کی ناحه زدا له نیوی رکه ی جهسته دا به ند کراوه و ناچاره پی به ندی له ش بی؟ تو که سه باره ت به هه موو شتیک ئه وه نده دلوفان و دلناسکیت... تو که به دیتنی جهسته یه کی ئیفلیج له نیو جه ماوه ریکی بی ئه قل و زهنگوله داردا ده ست ده که یته گریان... ئایا قهت فکرت له روحیکی به ش مه ینه ت کردو ته وه که ته نانه ت جلیکی چل جار پینه کراویشی نییه تانی پرووت و قووتی سامناکی خو ی پی داپوشی؟ فکر له روحیک بکه وه که له بهر ته وژی سه رمادا هه لده لرزی، به لام له بهر شه رم و حه یا و پوژره شی خو ی له بهر انبه ر ئه و جه ماوه ردا له ئه لف نایه ته بی - ئه و روحه ی که پیکه نینی خه لکی وه کوو

خه نجهری سهر دل ههست پی دهکا، قاقا و پیکه نینی ئه و جه ماوهره وه کوو
 پشکو و ئاگر له شی دانه پلوسی ئه و ئازاره به لهش و به روح ههست
 پی دهکات! بیر له و روحه بکه وه که... له پیش چاوی ئه و دل ره قانه به دل
 شکاویه وه په روشی ئه وه یه تی که بوچی کیوه کانیش به سه ریدا نارمین...
 په روشی ئه و په وه ز و به ردا نه یه تی که بوچی نایشار نه وه... ئیره یی به و
 مشکانه ده بات که ده توان خویان له کون و قوژبندا بشار نه وه. ئه وه شت
 له بیر نه چی که روح لاله - دهنگیکی نییه تا هاوار و ناله ی خوی پی
 در ببری. ده بی مل که چ بی و مل که چ و دیسانه وه مل که چ بوون، قسه کانم زور
 بی تام و بی مانایه! بو پی نا که نی؟ - تو هیچ ههستیکی شوخی کردنو قسه ی
 نه قالیته نییه!»

له بیده نگیه کی تاقهت پروکیندا به ئارمی گه راوه و به قه راخ چومه که دا
 که وتنه ری. به دریزی ئه و شه وه جما ته نانه یه ک جاریش نه یه توانی ریگایه ک
 بدوژیته وه بو ئه وه ی بزانی له نیوان ئالوزی ئه و و ئه و سیرکه دا چ پیوه ندیه ک
 له ئارادایه. ئیستاش که به هو ی ئه و گفه و هه لچونه دروونیه وه بریک له
 که لین و قوژبنه کانی ژبانی ناخوشی ئه وه ی بو روون ببوه وه و دلی ببوه
 قولپی گریان. نه یه ده توانی ته نانه ت وشه یه کیش بینیته سه ر لین. می شه که رانه که
 رووی لی وه رگی رابوو و ده پروانیه ئاوی چومه که، له په نای ئه وه وه
 ده رویشته.

له پریکدا رووی تی کرد و بویرانه پیی گوت: «ببوره پیمخوشه بزانی
 ئه وه ی که پیم گوتی به یانی خه ون و خه یالیک بوو. جار جار ئاوا ده که ومه وه
 ئامیزی وه هم و خه یاله وه، به لام نامه وی که که سه ئه وه به شتیکی ئاشکرا و
 راست بزانی.»

جما وه لامیکی نه داوه و به بیده نگی که وتنه ری. کاتی به ته نیشته
 دروازه ی ئوفینریدا ده گوزهران می شه که رانه چووه ئه وه به ری ریگاکه و بو
 پریشکه یه کی ره ش دانه وی که به میله ئاسن کانه وه نرابوو.

---

۱ - ئاماژه به قسه پینشینانه: کابرای بیر که ن که هه موو گل و به ردی چاله که ی به سه ریدا درمی،
 ده زانی تازه دره تانی نیه ده لی کیوه کان تو خودا ئیوه ش وهرن به سه رمدا. (و)

به دهنگی زور نه رم و هیدی که تا ئه و کاته جما لئی نه بیستبوو گوتی:
 «بیچکولانه که ئه وه چونه لیره ی؟ بو نارویه وه بو مالی؟»
 پرئیسکه که جولاهه و به دهنگی ئارام و به دل ته نگیه وه وه لامی داوه. جما
 هاته پیشی تا ببینی. مندالیکی دهوروبه ری شهش سالانی چلکن ،
 جلوبه ریگی شرولی له بهردابوو وهک گیانداریکی ترساو خوئی له قهراخ
 ریگا که گرمۆله کردبوو. میشه کهرانه دانه ویو دهستی به سهر قژوسه ری
 شیواوی داهینا. زورتر دانه وی تا باشتر له وه لامه که ی ئه و حالی بی و گوتی:
 «بو لیره ی ئیستا تو ده بی له ماله وه بی و خه وتبیتی، مندالانی هاوشانی تو
 شه وانه نابی له دهره وه بن له بهر سهرما رهق هه لدین! دهستت بده به من و
 وه کوو پیاویکی ئازا ههسته سهر پی . ماله که تان له کوئییه؟»
 دهستی منداله که ی گرت و هه لیستانده سهر پی، منداله که تووند قیزاندی و
 به په له خوئی کیشایه دواوه.

میته کهرانه له سهر ریگا که چوکی دادا و پرسی: چهن سهیره ئه وه چیه؟
 سینیورا چاوی لی بکه؟» سه رشان و کوئی منداله که شه لالی خوین بوو.
 میته کهرانه به دهم دهست به سه ردا هینانیدا گوتی: «پیم بللی بو وات
 لی هاتوه؟ له جیگایه که وه نه که وتوویته خواره وه، ها؟ نا، که سییک لئی داوی؟
 دهم گوت ده بی وابی! کی بوو لئی دای؟»

- مام

- ده ی! که ی بوو؟

- ئه مرۆکه به یانی، مهست بوو، منیش - منیش -

- توش چوویته سهر ریگا که ی - وانیه؟

کاکه چکول، تو نابی بجیه سهر ریگای که سییک که مهسته ئه وانه ئه و
 کاره یان پی خوش نییه. سینیورا ئه م کورپه هه ژاره چ لی بکه یین؟ رۆله گیان
 وه ره ژیر شه به قی ئه و چرایه و با چاو له شانته بکه م. دهستت له ملم بهالینه،
 مه ترسه ئازارت پی ناگه یه نم، زورچاکه گه یشتین!

منداله که ی کرده باوهشی و برديه ئه و به ری ریگا که و له سهر میله ئاسن
 به ردینیکی پاندا داینا و سه ری منداله که ی نایه سهر سینگی خوئی و جماش

قوٰله برينداره كهى هه لينا، ئه و جار ميشه كه رانه چه قويه كى له گيرفانى دهرهينا و شان و قوٰلى كوټى منداله كهى هه لدرى. سه رشانى كورپه وه دهر كه وت كه به شيويه كى سه ير بريندار و رهش ببووه وه، برينيكي قوٰلى لى دروست ببوو. ميشه كه رانه دهره كهى خوٰى له سهر زامه كه دانا تا كوټه كهى له برينه كهى نه خشى و توند به ستى و گوټى: «ئه م برينه بو منداليكى چكولانهى وهك تو زور خراپه، به چى لى داي كه وات ليهاه؟

- به پيمه ره چكوله كه، چووم تا يه سولدوى ١ لى وهرگرم و بچم بو دووكانى ئه و سهر گوشه يه له وى نه قول و شت بكرم بو خوټم، ئه و يش به پيمه ره چكوله كه لى دام.

ميشه كه رانه ته زوويه كى پى داهاهات و به هينواشيه وه گوټى: «ئايش! زور ديشى وانبيه؟»

- به پيمه ره چكوله كه لى دام... منيش هه لاتم... منيش ئيتر هه لاتم... ئاخىر چوونكه لى دام.

- له و كاته وه تا ئيستا بى ئه وهى فراوينت خواردين هه روا سه رگه ردانى؟ منداله كه به جى وه لام هه نيسكى دها. ميشه كه رانه ئه وى له سهر ميله ئاسن كه هه لگرت:

- دهى باشه دهى! ئيستا هه موو شتيك جى به جى ده كه ين نازانم عاره بانه يه كمان گير ده كه وى يان نا ده ترسم هه موويان له بهر ده ركى شانوكه ريه كه چاو ه پروانى مشتەرى بن، ئه مشه وه له وى پرؤگراميكي گه وره چى ده كرى، سينيورا داواى ليبور دنت ده كه م له وهى كه ئه م شه وه ئه وه مووه به م لاوлада هه لم سووراندى، به لام...

- پيم خو شه له گه ل تو دا بيم، به لكو بتوانم ياريدەتان بدهم. بيت وايه كه ده توانى به وه موو ريگا دووريه وه ئه وه هه لگري؟ زور قورس نيه؟ - نا، ده توانم سوپاس.

له بهر ده رگاي شانؤدا ته نيا دووسى فاي تونى خاليان پهيدا كرد. ئه وانى ديكه هه موويان له وه پيش گيرابوونه وه. شانؤ ته واو ببوو زوربهى بينه رانيش

رۆیشتبۆونەو. نیوی زیتا بە پیتی گەورە لە سەر پلاکاری سەر دیواریک نووسرابوو. ئەو لە بەلتدا سەمای دەکرد. مێشەکه‌رانی دواى ئەو هی که بە جمای گوت که میک مه‌حتهل بیت، به‌رهو دەرگای چوونه ژووره‌وی ئەکته‌ره‌کان رۆیشت و له‌گه‌ل دەرگاوانه‌که قسه‌ی کرد: «مادام پینى رۆیشتووه؟»

پیاوه‌که وه‌لامی داوه: «نا ئاغا نه‌رۆیشتووه» و به‌سه‌یریکه‌وه رۆانییه ئەو دیمه‌نه که کابرایه‌کی ئاوا پوشته‌و په‌رداخ مندالیکی هه‌ژاری روت و ره‌جالی له‌ باوه‌ش دایه: «پیم‌وايه هه‌رئێستا مادام پینى بیت، عاره‌بانه‌که‌ی مه‌حتهلێ ئەوه، به‌لێ، خه‌ریکه دیت.»

زیتا که قۆلی خستبووه ناو قۆلی ئەفسه‌ریکی سوارچاکی شوڤه‌ لاو له‌ پلیکانه‌کانه‌وه هاته‌ خوارێ زۆرجوان دیار بوو. شنیلکی مه‌خمه‌ری گۆل په‌نگ که تاییه‌تی ئۆپێرا بوو و له‌ سەر جلوپه‌رگی شه‌ویه‌وه له‌به‌ری کردبوو و باوه‌شینیکێ گه‌وره‌ش که له‌ په‌ری وشترمیشک دروست کرابوو نابوو په‌ به‌ر پشته‌وینه‌که‌ی. له‌به‌رده‌رگای چوونه ژووره‌وه ر‌اوه‌ستا. قۆلی له‌ قۆلی ئەفسه‌ره‌که دهره‌ینا و به‌سه‌یریکه‌وه له‌ مێشه‌که‌رانه‌ نزیك بووه‌وه.

له‌ ژیر لیویه‌وه گوتی: «فلیس! ئەمه‌ کتیه‌؟»

- ئەم مندالهم له‌ سەر شه‌قام هه‌لگرتووته‌وه. برینداره‌ و برسیشه‌تی، ده‌مه‌وی خیرا بیگه‌یه‌نمه‌وه مالى، لیزه‌دا عاره‌بانیه‌ک گیر ناکه‌وی، هه‌ر بۆیه‌ دم هه‌وی له‌ عاره‌بانه‌که‌ی تو که‌لک وه‌رگرم.

- فلیس! نابى مندالیکی به‌ره‌لاو قیزه‌ون به‌رته‌ ماله‌وه! پۆلیس ئاگادارکه تانى بیبه‌نه هه‌تیوخانه‌ یان هه‌ر جیگایه‌کی که پێویست بێ، خو تو ناتوانی هه‌موو سواله‌که‌ره‌کانی شار....

مێشه‌که‌رانه‌ دووپاتی کرده‌وه: «برینداره‌، ئەگه‌ر پێویست بێ سبه‌ینێ ده‌توانی بچێ بۆ هه‌تیوخانه‌، به‌لام له‌ پێشدا ده‌بێ ئاگاداری لێ بکه‌م و تیری بکه‌م.»

زیتا بیزی لێی هه‌ستا و به‌ تووره‌یه‌وه گوتی: «راست سه‌ریت له‌ سەر کراسه‌که‌ت داناهه‌! چۆن بیزت دێ ئەو کاره‌ بکه‌ی؟ پیسه‌!»

میشه که رانه به تووره یه وه سه ری هه لئنا و گوران دی: «برسیه تی، تو نازانی برسیه تی یانی چی ده زانی؟»

جما ورده ورده که نزیک ده بو وه وه هاته نیو قسه کانیا نه وه و گوتی: «سینیور ریوارز مالی من نزیکه. وهره با منداله که بو ئه وی به رین. ئه و کات ئه گهر توانیت یه ک Vetturra ای بو بدوز وه بو ئه مشه و جیگایه کی بو دابین ده که م.

میشه که رانه به په له گه راوه و گوتی: «بوتان گرینگ - نییه؟»

- هه لبه ته که گرینگ کی بو ئیوه نییه، شهوت باش مادام ریئی!

قه ره چیه که به سه ردانه واندنیکی فه رمیه وه و به رق هه ستاویه وه شانی هه لته کاند و دیسانه وه دهستی ئه فسه ره کی گرت، داوینی جلو به رگه کانی کو کرده وه و له بهر دم ئه وانه وه به ره و فایتونه که ی خوی رویشته. له بهر پیی قاندرمه ی عاره بانه که دا ساتیک وه ستا و گوتی: «میسوریوارز، ئه گهر بیته خو ش بیته عاره بانه که ت بو ده نیرم بیته به شویتاندا تا تو و منداله که بینیته وه».

- زورچا که نیونیشانه که ی پین ده دم.

هاته سه ر شوسته که و نیونیشانه که ی به عاره بانه چیه که دا و به منداله که ی باوه شییه وه هاته وه بو لای جما.

کیتی نه خه وتوبوو، چاوه روانی خاتونه که ی بوو، ههر که به رووداوه که ی زانی خیرا چوو بو هینانی ئاوی گهرم و که ره سه ی پیویستی تر، میشه که رانه دوا ی ئه وه ی که منداله که ی له سه ر کورسیه که دانا، له په نایه وه به ئه ژنوو ه دانیشته، به هیوری و به ئارامیه وه جله کونه کانی له بهر داده که ند و برینه که ی لیزانانه و به تاقه ته وه بو پیچا.

له ششتنه وه ی برینی منداله که و دهرمان و پیچانی ته واو بوو و له په تویه کی گهرمه وه ی پیچا و جماش به که شه فیک ی خوارده مه نییه وه وه ژوور که وت.

بزه یه کی هاته سه رلیو که ده پروانییه روخساری پاک و بیگه ردی منداله که و له میشه که رانه ی پرسی: «نه خو شه که تان ئاماده یه بو شیو خواردن؟ ئه م

خواردهمه نییه م بۆ ئه و هیناوه». میشه که رانه ههستایه سه ریچ و جله کۆن و پیسه کانی تیکه وه پینچا و گوتی: بمبووره که ژووره که تم ته واو شیواندوه، به لام سه بارهت به م جلانه، باشتر وایه خیرا له نیو ئاگردا بسوتین، به یانی جلوبه رگی نویی بۆ ده کرم سینیورا ئیوه براندیتان ههیه؟ پیم وایه ده بی که میکی پین بدهین. ئه گهر په له م لئ نه که ی ئیستا ده ست و په لیشم ده شورم». منداله که دوا ی ئه وه ی که پینخوره که ی خوارد، کاتیکی که سه ر و قژی هه لشیواوی خۆی نابوو به سینیگی میشه که رانه وه، خیرا خه وی لئ که وت، جما که یاریده ی کیتی دها بۆ کۆ کردنه وه ی ژووره که ی و له پشت میزه که دانیشت: «سینیور رپوارز تو پینش ئه وه ی بچیته وه بۆ مالی ده بی شتیک بخۆی - نیوه رۆش هیچت نه خوارد، ئیستاش زۆر دره نگه».

— ئه گهر بکری پیمخۆشه ئیستکانیک چایی بخۆمه وه به شیوه ی به ریتانیای ۱. بمبووره که تو م هه تا ئه و دره نگ وهخته راگرتوو و زهحمه تم داوی.

. هیچ نییه، منداله که له سه ر کورسیه که دانن ماندووت دهکا، خوله کیک راوهسته، هه ر ئیستا مه لافه یه ک ده کیشم به سه ر بالنجه کاند. ده تهه وی ئه و منداله چی لیبکه ی؟»

. سبه یینی؟ لئی ده کۆلمه وه تا بزانه م که ئایا جیا له و حه یوانه کیویه، خزم و که سی دیکه ی هه یه و ئه گه ریش نه یی، پیم وایه هه ر وه ک مادام رینی گوتی ده بی بیبه م بۆ هه تیوخانه. ره نگه دلسۆزانه ترین کاریکی که ده توانین بۆی بکه یین ئه وه یه که به ر دیک به ملیه وه ببه ستین و بیخه ینه چۆمه که وه تا نه جاتی بی، به لام ئه م کاره ش بۆمن ئاکامی تالو ناخۆشی به دواوه یه. ئای رۆله گیان! چه نده مه ی نه ت کیش و به دبه ختی! - ته نانه ت وه ک پشیله یه کی به ره لاش تواناییت نییه به ره ره کانی بکه ی و له سه ر خۆت که یه وه!

کاتی کیتی که شه فی چایه که ی هینا، کوره که چاوه کانی هه لئنا و دانیشت و به سه ر یکه وه له وانی روانی. هه ر که میشه که رانه ی ناسیه وه که ئیستا ئه وی به پالپشتی خۆی ده زانی، به قنگه خشکی له سه ر کورسیله که هاته خوارئ و

په تووکه‌ی که لئی هالابوو له خوئی ده‌کرده‌وه و به‌رهو لای ئه‌و رویشت تا له باوه‌شیدا ستار بگریټ. ئیستا ئیدی بریک بووژابوه‌وه چاوی له ده‌سته خواره‌که‌ی میشه‌که‌رانه کرد که که‌یکیکی پی‌بوو و لئی پرسى: «ئه‌وه چیه؟»

- ئه‌مه! که‌یکه، پیټ‌خوشه؟ پی‌م‌وایه ته‌واو تیر بووی، کاکه چکول ده‌بی تا سبه‌ینی راوه‌ستی. من‌داله‌که ده‌ستی هی‌نایه پی‌شه‌وه، ده‌ستی هی‌نا به‌سه‌رکونه برینه‌کانی قامکه‌کانی و جی سووتاویکی گه‌وره‌ی سه‌ر مه‌چه‌کیدا و گوتی: «نا - ئه‌وه ده‌لیم» میشه‌که‌رانه که‌یکه‌که‌ی له سه‌ر میزه‌که‌ دانا: «ئه‌مه وه‌ک ئه‌و شته‌ وایه که توش له سه‌ر شانت دایه - که‌سیکی که له من به‌هیزتر بوو لئی دام».

- زورت ئیش پی‌نه‌گه‌یشت؟»

- نازانم - زیاتر له رووداوه‌کانی تر ئیشی نه‌بوو، باشه برۆ بخواه، شه‌و دره‌نگه ئیتر نابی پرسیار بکه‌ی.

کاتی که فایتونه‌که گه‌یشت، من‌داله‌که خه‌وتبوو، میشه‌که‌رانه، بی‌ئه‌وه‌ی هه‌لی بستینی، به‌هیواشی هه‌لیگرت و به‌رهو قاندرمه‌کان رویشت، له‌به‌ر ده‌رگا‌که راوه‌ستا و به‌جمای گوت: «ئه‌مرۆکه تو بۆ من فریشته‌ی خیروبه‌ره‌که‌ت بووی، به‌لام به‌بروای من ئه‌مه نابیتته له‌مپه‌ر که له داها‌توودا گوی نه‌ده‌ینه خواست و ویستی دله‌کانمان و له‌گه‌ل یه‌کتری شه‌ره دندووکی بکه‌ین.

- به‌لام من له‌گه‌ل که‌س شه‌ره دندووکی ناکه‌م.

- به‌لام من ده‌یکه‌م، ژیان به‌بی‌قسه‌وباس و شی کردنه‌وه ناخوشه و بی‌بایه‌خه. دیالوگیکی باش خوئی و تامی ژیان، دیالوگ له سیرکیکی کۆچه‌ر باشتره!

دوای ئه‌وه، که ئارام به‌خوئی پی‌ده‌که‌نی و من‌داله‌خه‌وتووه‌که‌ی له باوه‌ش دابوو له قاندرمه‌که‌هاته خوارئ.

له يه كې له پوژه كاني حهوته ي هه وه لى مانگى ژانويه دا، مارتيني كه خه ريكي ناردينى داوه ت نامه بو به شدارى كردن له دانيشتنى گشتى مانگانه ي كوميته ي نه ده بى بوو، وه لاميكى كورتى له لايهن ميشه كه رانه وه پي گه يشت: «بمبورن زورم پي ناخوشه كه ناتوانم بيم.» كه مى نارححت بوو چونكه له داوه ت نامه كه دا ئاماژه به وه كرابوو كه «مژارى كو بوونه وه كه زور پيوست و جيگاي سهرنجه» نه م شيوه كرداره شواليه يه سهره پويانه ، وه ك بله ي له خو بايى بوون ده چوو.

دوايه به دريژايى نه و پوژه له ناوچه جيا جيا كانه وه سى برووسكه ي هه والى ناخوشيان به ده ست گه يشتبوو، وادياربوو هه ل و مه رجيش هيچ له باش نه ده چوو. هه ربويه مارتيني به له ش و به پوچ هه ستى به نارححتى و دل مه ندييه كى زور كرد، نه وكاتيش كه دوكتور پيكاردو له كو بوونه وه گشتيه كه دا لى پرسی: «پيوارز ليره يه؟» به بيزاريه وه گوتى: «نا، وادياره كيشه و ئيشيكى بايه خدارترى بو هاتوته پيشى و نه ي توانيوه بيت يان نه يويستوه بيت.»

گالى به توور په يه وه گوتى: «مارتيني! له راستيدا تو له فلورانسدا يه كې له و كه سانه ي كه له م و له و زور ئيراد ده گرى، هه ركاتيگ به بارى تو

هه‌لنه‌سوریت و هه‌ر کاریکی که بیکات له‌لای تو هه‌له‌یه. کاتی که پیوارز نه‌خۆشه چون ده‌توانی بیت؟»

- کئ پیی گوتی که ئەو نه‌خۆشه؟

- تو نه‌ت‌زانیبوو؟ چوار رۆژه که‌وتوو.

- نه‌خۆشیه‌که‌ی چیه؟

- نازانم پینج‌شه‌مه که بریار وابوو لی‌ره‌بی به هوی نه‌خۆشیه‌که‌وه قه‌راره‌که‌ی دواخست دوینی‌شه‌وه که چووم بۆلای لیم بیست که به هوی نه‌خۆشیه‌که‌یه‌وه نه‌یتوانیوه دیداری له‌گه‌ل هه‌چ که‌سیک هه‌بیت. پیم‌وابوو که ریکاردو ئاگاداری لی ده‌کات.

- له‌م باره‌یه‌وه هه‌چم شتی‌کم نه‌زانیوه. ئە‌مشه‌و ده‌چم بۆلای تا بزانه پیتیستی به چی هه‌یه.

ریکاردو سبه‌ینی به‌یانی که ماندوو و ره‌نگ هه‌لبزرکا بوو چوو بۆلای جما له ژووره چکۆله‌که‌ی‌دا. جما له پشت میزه‌که‌ی دانیشتبوو ریزیک نووسراوه‌ی بژاردن و حساب کردنی بۆ مارتینی ده‌خوینده‌وه که مارتینی به زه‌ره‌بینیک که له ده‌ستی چه‌پیدا بوو و قه‌له‌میکی نووک‌دریژیش که له ده‌ستی راستیدا بوو خه‌ریکی فی‌ربوونی بریک نیشانه‌ی وردی حساب کردن بوو که له سه‌ر وه‌ره‌قی کتیبیک نووسرابوو. جما به ده‌ستی ئاماژه‌ی پئ کرد که بینه‌نگ بیت. ریکاردو چونکه ده‌یزانی که‌سیکی که خه‌ریکی نویسینی ره‌مز و نه‌ینییه نابی فیکر و زه‌ینی بشله‌ژینی له پشت سه‌ری ئەو له سه‌ر کورسیله‌که دانیشت و وه‌ک که‌سیکی که هیلاکی خه‌و بیت بایشکیکی‌دا.

«2، 40، 3، 70، 6، 10، 3، 50، 4، 10،» ده‌نگی جما بوو که له‌گه‌ل

ده‌نگی ماشینی چاپه‌که‌دا ده‌یگووته‌وه:

«8، 40، 7، 5، 20، 10، سزار رسته‌که ئالی‌ره‌دا ته‌واو ده‌بی.»

بۆ ئەوه‌ی راست له‌و جیگایه‌دا نیشانه‌یه‌ک دانی ده‌رزیه‌کی به کاغه‌زه‌که‌وه ناو دوايه پووی وه‌رگی‌را: «دوکتور به‌یانیت باش. ده‌لیتی زۆر ماندووی! نه‌خۆشیت؟»

- نا تەنيا زۆر ماندووم، دوئ شەو شەوئىكى ناخۆش و سامناكم لەگەل
رپوارز برده سەر.»

- لەگەل رپوارز؟

- بەلئى، بە درئژايى شەو لە ژوور سەرى بەخەبەر بووم، ئىستاش خيرا
دەبى برۆمەووە بۆ نەخۆش خانە بۆلاى نەخۆشەكانم. تەنيا لەبەر ئەو هاتووم
پرسيارتان لى بکەم كە ئايا كەسئىك هەيە كە چەند رۆژئى بتوانئىت ئاگادارى
لى بکات. زۆر نەخۆشە و جئىگای مەترسىيە، هەلبەتە من تەواو هەولئى خۆم
دەدم، بەلام بە راستى هئىچ دەرفەتئىكم نئىيە بە قسەشم ناکات كە
پەرەستارىكى بۆ بنئىرم.

- نەخۆشئىيەكەى چئىه؟

- هۆكارئىكى زۆرن كە وتوونەتە سەرىيەك. پئىش هەموويان...

- لەپئىشدا جارئى نانى بەئىانئىت خواردووە؟

- بەلئى زۆر سوپاس؛ بەلام رپوارز، بئىگومان لەگەل نەخۆشئىنى رۆحى و
شپىرزەيى هەستەدەماردا بەرەورپوويە، بەلام هۆى سەرىيەكى ئەم نەخۆشئىيە،
برئىنئىكى كۆنە كە لە چارەسەر كرنئىدا كەمتەرخەمئى كراوە. بە گشتئى ئەو
زۆر لە مەترسى دايە، پئىموايە ئەم برئىنە هئى شەپەكانئى ئەمريكاي باشوور بئى.
بئىگومان دواى رپووداوەكە ئاگادارىيەكى باشئى لئى نەكراوە، رەنگە لەوئى
كارەكانئىيان بە پەلە پەل ئەنجام دابئى، هەربۆيە دەبئى خۆشحالئىش بئىن كە ماوە.
كورتئى بېرمەووە شەپۆلئىكى تەب و نوبەتئى خەرىكە رپووى تئى دەكا. وەكوو
ديارە نارەحەتئى و گرفتارىئىكى بچووك دەتوانئى ببئىتە هۆى جەلغەى خوئىنى و
سەكتە كرنئى...

- يەكجار زۆر جئىگای مەترسىيە؟

- نا، نا، ئەوئى جئىگای مەترسىيە لە كاتئى وادا كە نەخۆش كارى كۆتابئى و

سەم و دەرمانى شئىمئىيائى مەترسىدارئى خواردبئى.

- دەبئى زۆرى ئئىش و ژان هەبئىت؟

- نەخۆشئىيە و ژانەكەى لە رادەبەدەرە، نازانم چۆن خۆى رادەگرئى.

شەوانە ناچار بووم بە ترياك ئئىشەكەى دامركئىنم - رقى دنئىام لەوكارەيە كە

دەبىي بەھ شىۋەيە لە سەر نەخۆشىيەكى رۆحى و ھەستەدەمار ئەنجامى
بدەم، بەلام ناچارى ھەرچۆنىك بىت دەبى ئەو ئىش و ژانە دامركىنى.

- پىموايە ئەو ئىش و ژانە لە ناخى ماسولكەژىيەو بىت.

- بىگومان، بەلام بە راستى بە غىرەتە. دويىنىشەو لە سەرھۆيى و بە
توانايى زۆر سەير بوو كە ئەو ئىش و بركە بىھۆشى نەدەكرد، بەلام لە ئاخى
و ئوخرى شەو وەزەكە ئالۆزتر بوو. پىتان وايە ئەو وەزە ناخۆشە چەندى
خاياند؟ راست پىنچكات ژمىر، كەسىشى لىنەبوو يارىدەم بدات بىجگە لەو ژنە
ساحىب مالە نەفامەى كە ئەگەر خانووكەش تىك بىرمايەت بەخەر نەدەھات،
ھەلبەت ئەگەر بەخەبەرىش بەھاتبايەت ھىچ قازانجىكى نەبوو.

- ئەى ئەو كچە سەماكەرە لەوى نەبوو؟

- شتىكى زۆر سەيرىيە؟ مېشەكەرانە ناھىلى كە ئەو لىنى نىك بىتەو
سەير لىنى دەترسى. لە سەرىك مەروۇئىكە كە كەم كەس تىي دەگا. تىكلۆيەكە لە
كۆمەلىك دژايەتى و دژبەرايەتى دەروونى.

كات ژمىرەكەى دەرھىنا، بە ناڧايلىكەو چاويكى لىنى كرد و گوتى:
«دەرنگتر دەگەمە نەخۆش خانە، بەلام چىكەم. يارىدەدەرەكەم ناچارە بۆ
ھەوھلەن جار بە تەنبايى و بە بىن كار بكات، خۆزگە لەو پىش ئەمەم
بزانيبايە - دەبوو نەمھىشتايەت ئا بەو شىۋەيە چەند شەو درىژەى ھەبىت.»
مارتىنى ھاتە نىو قسەكانىيەو: «ئەى بۆچى پىي رانەگە ياندىن كە
نەخۆشە؟ دەبوو ئەوھى زانيبايە كە لە كات و ساتى ئاوا ناسكدا ئىمە بەجىي
ناھىلىن.»

جما وتى: «دوكتور خۆزگە دويىنىشەو بە جىگاي ئەوھى ئەوھندە خۆت
ماندوو كردايە يەككىمانت بانگ بكردايە.»

خاتونى بەرپىز وىستم كەسىك بنىرم بە شوپىن گالى دا، بەلام رىوارز وھا
توورە بوو كە نەموپرا ئەوكارە بكەم. كاتى كە لىمپرسى ئايا كەسىكى وا ھەيە
كە ئەو پىي خۆش بى بىت بۆلاى، پىموا بى دەترسا، بركە لىم راما و دوايە بە
ھەردوو دەستى روخسارى خۆى گرت و گوتى: «پىيان مەلى، پىم
پىدەكەن!» دەتگوت لە مېشكىدا بىرەوھرى ژوور و پىكەنىنى تالى خەلكى

بهشته يه کی تیندا زیندوو بوو ته وه. له وکاره ی تی نه گه یستم که بزانه چیه، له سه ری هک به زمانه ئی سپانیای قسه ی ده کرد، به لام نه خو شی وا هه یه که جاری وایه ورینه و شتی سه یر ده کات.

جما پرسى: «ئىستا کئی له لایه؟»

- هیچ کهس. ته نیا ژنه ساحیب مال ه که ی و پیش خزمه ته که ی.

مارتینی گوتی: «هه ر ئیستا ده چم بۆلای.»

«سو پاس. شه وئ دیسان دیم بۆلای. له چه کمه جه ی میزه که ی نزیک په نجه ره گه وره که کاغه زیکی لیه که چو نییه تی نه جامی کاریکی له سه ر نوو سراوه. تریاکیش له سه ر تا قی هۆده که یه. نه گه ر ئیش و ژانه که دیسان رووی تی کرده وه نه وه نده ی دیاری کراوه بیده یه - نه چی زورتری بده یه - هه رچونکی که پیت باش بو، شووشه که له جیگایه ک دانى که نه توانی بیدۆزیته وه و ناچار بی زورتر بخوات.

کاتى که مارتینی چوو هۆده تاریکه که وه، میشه که رانه خیرا سه ری وه رگیرا و به شیوه یه یکی ناحه ز و نه گونجاو که پیشه ی خو ی بوو گوتی: «ئای مارتینی! هاتووی که به هۆی بوونی نه و دکومینت و به لگانه وه بمکوژی. جینودان به هۆی نه وه ی که دوینى شه و نه متوانیوه بیمه کۆبوونه وه که بایه خیکی نییه، راستیه که ی نه وه یه که حالم زورباش نه بوو...»

- گویت لئ نه بی له کۆبوونه وه که گه ری. هه ر ئیستاش ریکاردوم بینی،

دوای نه وه هاتووم بۆ ئیره نه گه ر کاریکم له ده ست بی بتوانم بۆتی بکه م.»

میشه که رانه نیوچاوانی تیکنا: «ده ستت خو ش بی، به لام له خو رای

هاتووی، ته نیا که می نه خو شم.»

له ریکاردوم بیست. پیم وایه دوینى شه ویش هه تا ده مه و به یان ناگاداری

کردووی.

میشه که رانه له حه بیه تدا لئوی خو ی توند گه زی: «زورباشم، سو پاس

ده که م. هیچیشم ناوی.»

- زورچاکه، من نه وه له ژووره که ی دیکه دا داده نیشم. ره نگه پیت خو ش بی

به ته نیا بی، که لینیکیش به درگاکه نه ده م تا چاوم لیت بی.

- تګایه خوټ مه‌خه زه‌حمه‌ته‌وه، هر به راستی پیوستیم به هیچ نییه. مارتینی به توورپه‌وه په‌ریه نیوقسه‌کانییه‌وه «پیاو قسه‌ی خوږایی مه‌که! له خوږایی بو دت‌ه‌ه‌وئ فریوم بده‌ی؟ پیت‌وايه کویرم نابینم؟ نه‌گه‌ر دت‌وانی ږاکشی و بیده‌نگ بڅه‌وه.»

چووه ژووره‌ک‌ه‌ی دیکه، درگا‌ک‌ه‌ی کرده‌وه، کتیبه‌ک‌ه‌ی به ده‌ستیه‌وه گرت و دانیشت. خیرا بیستی که می‌شه‌که‌رانه به ناله‌وه جینگی ئه‌دا، کتیبه‌ک‌ه‌ی نا ئه‌ولاره و گوئی هه‌ل‌خست، که‌می بیده‌نگ بوو، دیسان می‌شه‌که‌رانه به نار‌ه‌حه‌تیه‌وه بزوا، دوايه ده‌نگی هاسکه هاسکی هه‌ناسه‌کیشانی و ددانه‌چیرپی بیست تاناله و ئیش و ژانی بشاریته‌وه.

- ږیوارز پیم‌بلئ چیت بو بکه‌م؟

وه‌لامیکی نه‌بیست. مارتینی ژووره‌ک‌ه‌ی پیوا و چووه ژوورسه‌ری. می‌شه‌که‌رانه به روخساریکی ږه‌نگ‌په‌ریوو و سامناکه‌وه لی پی‌رووانیو و دوايه به بی‌ده‌نگی به‌سه‌ر گوتی «نا».

- که‌می‌ک‌ه‌رت تریاک ده‌وئ؟ ږیکاردو وتی نه‌گه‌ر ئیش و ژان زورتر هیرشی بو هینای دت‌وانی که‌می‌ک‌ه‌رت بڅوی.

- نا، ده‌ستت خو‌ش‌بیټ، دت‌وانم که‌می‌ک‌ه‌رتیش ددان به‌سه‌ر جه‌رگمدا داگرم نه‌گه‌ر دوايه خرابتر بووم ده‌یخوم.

مارتینی شانی هه‌لته‌کاند، له په‌نایه‌وه دانیشتوو به قه‌یرایی یه‌ک کات ژمیری ته‌واو لی پی‌رووانی. دوايه هه‌ستا و تریاکه‌ک‌ه‌ی هینا: «ږیوارز ئیتر نایه‌لم ئه‌و وه‌زعه دریژه‌ی هه‌بی نه‌گه‌ر تو نه‌توانی خوږاگرپی، من ناتوانم، ده‌بی بیخوی.»

می‌شه‌که‌رانه بی‌قسه لی کردن خواردی، ئیتر چاوه‌کانی له سه‌ریه‌ک دانا و ږووی وه‌رگیرا. مارتینی دانیشته‌وه و گوئی دایه ده‌نگی هه‌ناسه‌کیشانی که ورده ورده ئاسایی ده‌بوو.

می‌شه‌که‌رانه نه‌وه‌نده ماندوو بوو نه‌گه‌ر خه‌وی لی که‌وتبایه به ئاسانی هه‌لنه‌ده‌ستا. هه‌ربویه مه‌ودایه‌کی زور بی‌ئوه‌ی بجولیته‌وه خرپ لی‌خه‌وت. مارتینی به دریژایی نه‌و ږوژ و شه‌وه زورجار لی‌نزیک بووه‌وه و له‌و

جسته بی جووله یه ی پووانی که بینجگه له هه ناسه کیشان نیشانه یه کی تر له ژیان و مانی له ودا به دی نه کرد. روخساری وا هه لیزرکابوو که ئاخره که ی ترسیکی سه یر دایگرت، ئه گهر تریاکیکی زوری پی دابی چی ده بی؟ دهسته چه په ئازار دیتوو ده که ی که له سه ر مه لافه که بوو ئارام بزواند تا به خه به ر بیت، له پریکدا قوئی کراسه که ی که دوگمه که ی داخرابوو لادا و بریک زام و برینی قوول و سامناک له مه چه کیه وه تا ئانیشکی به دهر که وت.

دهنگی ریکاردو له پشت سه ریه وه هات: «ئه م دهسته کاتی تازه بوونی برینه کان حه تمه ن جوان و ریکو پیک بووه.»

.ناه ئاخره که ی هاتی! ریکاردو، پروانه، ئه م پیاوه ده بی هه ر بخه وی، ده سه عات له وه پیش که میکم تریاک پیدا و له وکاته وه تا ئیستا ته نانه ت ماسوولکه یه کیشی نه بزواندوو.

ریکاردو دانه وی و له په نایه وه گوئی هه لخت: نا زور ئاسایی و له سه ره خو هه ناسه هه لده کیشی، هه ر له به ر کزی و لاوازیه تی، دوی شه ویکی ئاوا ناخوش و پر زه حمه ت چی که ت لیی ده وی؟ رهنگه تا پیش گزنگی به یانی شه پۆلیک ئیش و ژانی تر پرووی تی بکا، حه تمه ن که سیک ده بی له ژوور سه ری بی.»

گالی به خه به ر ده بی، گوتویه تی کات ژمیتری 10 دیم بو ئیره.
- ئه وه کات ژمیتر نزیک 10یه، باشه باشه، خه ریکه هه لده ستی! خیرا به پیش خزمه ت کاره که بلی سووپه که گهرم کاته وه. ئارام... ئارام، پیوارزا!
- ده ی ده ی پیاو پیویست ناکا شه ر بکه ی، خو من ئوسقوف نیم!

میسه که رانه به روخساریکی سامناکه وه له جی ده رپه ری. به زمانی ئیسه پانیایی به په له گوتی: «نوبه ی منه؟ خوله کیک ئه و خه لکه سه رگه رم که، من - ناه!

ریکاردو نه مزانی لی ره ی.
چاویکی به ده ور به ریدا گیرا و ده تگوت که میک گیز بووه ده ستیکی به هه نییه دا هینا: «مارتینی! پیم سه یر بوو پیم وابوو رویشتوو ی. حه تمه ن ده بی خه وت بیتم.»

- لەم دە کات ژمیرەدا وەکوو کیژە جوانەکە ی چیرووکی پەریەکان خەوت
لێکەوتبوو ئیستاش دەبی کەمیک سووپ بخۆیت و دیسان بخەویەو.
- دە کات ژمیر! مارتینی لەو بەینەدا تو حەتمەن لێرە نەبووی؟

- با، لێرەبووم، وەردە وەردە ترسم لێ نیشتبوو نەکا تریاکم زۆر پێ دابیتی.
میشە کەرانی بە سەیریکەو چاویکی لێ کرد: «شانسی وات نییە! ئەوکات
دانیشتنەکانی کۆمیتە زۆر ئارام دەبوو؟ پیکاردو چیت لە پۆچی من دەوی؟
تۆ خودا لە کۆلم بەو نەتوانی؟ من بیزارم لەو هی کە دوکتورەکان لە
دەورو بەرم بن.»

- زۆر باشە، ئەمە بخۆ، جا لە کۆلت دەبمەو. یەک دوو پۆژیکی دیکە
دیمەو بۆلات ئەوکات بە باشی معاینەت دەکەم، پیم وایە ئەو قەیرانە
مەترسیدارە ی لێ دوورکەوتبیتەو. زۆریش لەو مردوانە ناچی کە لە
گۆرستانەو هەلات بیتن.

- ئاها، هەر بەو زوانە چاک دەبمەو، سوپاست دەکەم ئەو کێیە - گالیە؟
پیم وایە ئەمشەو ئێرە دەبیتە کلۆکسیونی رەحم و دلسۆزی و دلۆقانی.
- من بۆیە هاتووم کە ئەمشەو لەلات بمیتمەو.

- قسە ی خۆرای ی مەکە! من کەسم ناوی، پڕۆنەو بۆ مالی خۆتان،
هەمووتان پڕۆنەو. ئەگەریش ئەو ژان و بڕکە ئەو کەم بگرێ ناتوانن یاری دەم
بدن، ئیتر نامەو تریاک بخۆم، باشتر وایە کارە کە یە کە لا بیتەو یان
گال دینی یان پەمۆ.

ریکاردو گوتی: «دەبی بلیم بە داخەو قسە ی تۆیە، بەلام گرتنە پێشی ئەو
بپیارە زۆریش ئاسان نییە.»

میشە کەرانی بە بزەیکەو سەری هەلینا: «مەترسە! ئەگەر قەرار بوایە
کاری وا بکەم دەبوو زۆر لەو پێش بکرایە.»

ریکاردو بە بی مەیلیکەو وەلامی داو: «ئەو نە بزانی کە ئەمشەو بە تەنیا
نابی. گالی ئادە ی تا ئەو دیو وەرە. دەمەو قسەت لەگەل بکەم، من دەروم
شەوت باش ریوارز، سبەینی دیمەو»

مارتینی ویستی لەگەل ئەوان بچیتە دەرەو دیتی کە سیک بە هیواشی
بانگی دەکا. میشە کەرانی دەستی بۆلای ئەو راداشت.

- دەستت خوښ بښت، سوپاست دهكهم.

- ټاه، لهو قسانه گهړئ بڅهوه.

دواى ټهوهى كه ريكاردو روښت مارتيني لهو ديوهى ديكه كه ميك له گهل گالى قسهى كرد. ههركه درگاكهى كردهوه كه بروت، دهنگى عاره بانه يه كى گوئ لى بوو كه له بهر درگاي باخه كه دا راوهستا و ديتى كه ټنيك لى دابه زى و له شه قامى باخه كه دا به رهو ئيره ديت.

ټهم ټنه زور جوان بوو وادياره كه له ميوانيه كى شه واندها دهگه راوه. وهك ريز لى ناننيك كلاوه كه لى له سهر خوى لابرډ و له قهراخ شه قامه كه راوهستا تا ټه بروت. دوايه چووه كو لانيكى تاريخه وه به رهو ته پكى پوجيا ټه مپريال. له نيو باخه كه دا خيرا گه راوه، دهنگى ههنگاويكى به په لى هاته گوئ له ټهوسه رى كو لانه كه وه. زينا گوئ: «خوله كيك راوهسته!»

كاتى كه مارتيني گه راوه تا بيبينى، زينا راوهستا و دوايه له حال كيدا كه دهستى به سهر و پرچيدا دهيتا، به هيواشيه وه به رهولاي ټه هات، لهو كو لانه دا ته نيا چرايهك دايسا ټه وپش له قوژبنيكدا بوو و له بهر شه وقى چراكه زيتاى ديت كه نارححت يان شه رمه زار بوو، سهرى دانه وانډبوو.

زينا بى ټهوهى سهرى هه لى ټى پرسى: «ټه رى چونه؟»

- له چاو به يانى زور باشتره. ټه مرؤ له چاو دوينى زورتر خه وتووه، وادياره به رهو باشى ده روات پيموايه ټيدى جيگاي مه ترسى نيهه. زينا هه روا چاوى برييووه سهر ټه رى.

- ټه مجارديان ټيش و ټانه كهى زورى په ره ټه ستانډبوو؟

- پيموايه قهډ به قه ده راى ټه مجاره برک و ټانه كهى بليسهى نه ستانډووه. - منيش پيموايه. كاتى كه ناهيلى من بجمه ژورده كه يه وه نيشانهى ټه وه يه كه حال و وه زى باش نيهه.

- به به رده وامى ټهم شه پوله ټيش و ټوفى له گه له؟

- كات و ساتيكي تايبه تى و مه علومهى نيهه... له پرېكدا واى لى دى. هاوينى رابرډو له سوئيس زور باش بوو، به لام زستانى رابرډو كه له ويه ن بووين زور خراب و جيگاي مه ترسى بوو. له سهر يهك چهند روژيك نه يه يشت لى نزيك بيمه وه. ههركاتى كه نه خوش ده كه وئ ناهيلى لى نزيك بيمه وه. هه ز به ته نيابى

دهکا. سه‌ریکی هه‌لینا و دیسانه‌وه له ئه‌رزى پووانى و گوتى: «هه‌میشه و هه‌موو جارى که ده‌یزانى شه‌پۆلى ئیش و نه‌خۆشینه‌که‌ی لى نزیك ده‌بیته‌وه به بیانویه‌که‌وه ده‌یناردم بۆ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی سه‌ما کردن، کونسیرتیک یان بۆ جینگایه‌کی دیکه‌ی ده‌ناردم و دوايه درگای ژووره‌که‌ی له سه‌ر خۆی گاله‌ ده‌دا به دايم به‌ دزیه‌وه ده‌گه‌رامه‌وه و له‌پشت درگای ژووره‌که‌ی داده‌نیستم. ئه‌گه‌ر بیزانیایه له تووره‌یاندا وه‌کوو شیت که‌فی هه‌له‌چاند. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر سه‌گه‌که‌ بینووزاندايه‌ت ده‌به‌یشت بچینه‌ ژووره‌وه، به‌لام ئیزنى به‌ من نه‌ده‌دا بچمه‌ ژوورئ، پیم‌وايه زۆرتر سه‌رنج ئه‌داته سه‌ر سه‌گه‌که‌ تا من.»

وادیاربوو ئه‌و وه‌زعه‌ی میشه‌که‌رانه بۆ ئه‌و بايه‌خیک و ته‌وفیریکى وای نییه، قسه‌کانى بۆنى گله‌یى و گازنده‌یان لى‌ده‌هات.

مارتینی به‌شێوه‌یه‌کی دۆستانه‌وه گوتى: «هێوادارم ئیتر ئاوا خراپ و ئالۆز نه‌بێ. دوکتور ریکاردو چوار چاو به‌سه‌ریه‌وه‌یه‌تى، به‌لکوو بتوانى بۆ هه‌میشه‌ ده‌رمانى کاو له‌و بشیویه‌ رزگارى بکات. هه‌رچى بى ئه‌م ده‌وا و ده‌رمانه‌ بۆ ئه‌و کاریه‌ره، به‌لام له‌بیرت نه‌چى جاریکى دیکه‌ خیرا به‌ ئیمه‌ بلێ. ئه‌گه‌ر زووتر بمانزانیایه زۆر که‌متر ئازارى ده‌کیشت. شه‌وت باش!»

ده‌ستى برده‌ پێشى، به‌لام زیتا به‌ په‌له‌ خۆی کیشایه‌ دواوه: «من تى‌ناگه‌م بۆچى ده‌ته‌هوى له‌گه‌ل گراوێى ئه‌ودا ته‌وقه‌ بکه‌ی.»

مارتینی به‌ ناره‌حه‌تیه‌که‌وه گوتى: «هه‌رچۆنیکت پى‌خۆشه.»

زیتا لاقى به‌ ئه‌رزیدا کوتا و به‌ چاوى زه‌ق و پى‌ له‌ تووره‌پیه‌وه گوراندى: «من ر‌قم له‌ هه‌مووتانه، له‌ هه‌مووتان! ئیوه‌ دینه‌ ئیره‌ وله‌ گه‌لیدا باسى کیشه‌ی سیاسى ده‌که‌ن، ده‌یه‌لێ ئیوه‌ شه‌وى له‌لای بمینه‌وه و بۆ دامرکاندن و سوکناى ئیش و ئازارى ده‌وا و ده‌رمانى بده‌نى، به‌لام من ناویرم له‌ که‌لینى ده‌رگاکه‌شه‌وه‌ چاوى لى‌بکه‌م! له‌گه‌ل ئیوه‌ چ خزمه‌مايه‌تییه‌کی هه‌یه‌؟ ئیوه‌ چۆن به‌ خۆتان ئیجاره‌ ئه‌ده‌ن بێن بۆ ئیره‌ و ده‌تانه‌وى ئه‌وم لى‌ بستین؟ له‌ هه‌مووتان بیزارم! بیزارم! بیزار!»

پى‌ به‌دل ده‌گریا، هه‌لاته‌ نیو باخه‌که‌وه و به‌ توندی درگاکه‌ی داخست. مارتینی، هه‌روا که‌ به‌ره‌و خواروی کۆلانه‌که‌وه ده‌پویشت، له‌ دلێ خۆیدا گوتى: «سه‌یره! به‌ راستى ئه‌م ئافه‌رده‌ته‌ ئاشقى ئه‌وه! زۆر سه‌یره...»

چاک بوونه وهی میشه که رانه زوری نه خایاند. ریکاردو له پاش نیوه رۆیه کی حه و ته که ی دیکه دا دیتی که جلوبه رگیکی راحه تی شیوه تورکی نیو مالینی له به ردا بوو و له سهر کورسیله که دانیشتبوو و له تهک مارتینی و گالی سه رقالی قسه کردن بوو. ته نانهت وای لی هاتبوو که ئیشتیای چوونه دهره وهی ده کرد. ریکاردو به و پیشنیاره ی بریک پیکه نی و پرسى که ئایا پیی خۆشه به دریژایی شیودۆلی فیزولدا گه ریانیکی هه بی و دیسان به ته و سیکه وه پیی گوت: بۆ جی گۆرکیش بی ده توانی بچی گراسینییه کان ببینی. دلنیام که سینیورا به دیتنت خۆشحال ده بی، به تایبته ئیستا که رهنگی مردووت لی نیشته و رۆخساریکی جوان کیلانهت هه یه!»

میشه که رانه به کزه لۆکیه وه سهری به لاوه ناو دهسته کانی هه لپیکا: «ئای خودایه، هه ر له بیریشم نه بوو! حه تمه ن واده زانی شه هیدیکی ئیتالیا هاتوو به بۆلای و سه بارهت به نیشتمان و وه ته ن په رهستی له گه لمدا ده دوئ. منیش ده بوو ئه و رۆله م به باشی بگی رابایه و به وم بگوتایه که له و چاله ره شه دا لهت له تیان کردم و دیسانه وه به شیوه یه کی زور ناریک و ناشیرین پیکه وه یان لکاندوم، ئه ویش ده یویست ریک و راست له وه ئاگادار بی که هه ست و ئی حساسی مرقایه تی له و رپودا وه دا چۆنه، ریکاردو باوه ر ناکه ی که ئه و قسانه ی پی راست ده بوو! من له سهر ئه و خه نجیره سوور پیستیه و کرمی

کوله‌که‌ی نیو شووشه‌ی ژووری کاره‌که‌ت گریو ده‌که‌م که هه‌موو درۆیه‌کی چکۆله و گه‌وره‌ی من باوه‌ر ده‌کات. پېشنیاریکی باش و به‌جییه واباشه خیرا ئەو گریوهم له‌گه‌ل بکه‌ی.»

- زۆر سوپاست ده‌که‌م، من وه‌کوو تۆ چه‌زم له ئامرازی کوشت و کوشتار نییه.

- ده‌ی باشه ئە‌ی له‌گه‌ل کرمی کوله‌که‌که چۆنی خو ئەو وه‌کوو خه‌نجیر که‌س ناکووژیت و دوای ئەوه خو هیچ جوانییه‌کی تیدا نییه.

- به‌لام دۆستی ئازیز راستیه‌که‌ی ئەوه‌یه که من کرمی کوله‌که‌م ده‌وی، به‌لام خه‌نجیره‌که‌م ناوی مارتینی من ده‌بی خیرا برۆم، ئاگاداری له‌م نه‌خوشه سه‌ره‌رۆیه به‌ عۆده‌ی تویه؟

- تا سه‌عاتی 3. من و گالی ده‌بی بچین بۆ سان‌مینیاوۆ. سینیورابوولا قه‌راره تا من دیمه‌وه لی‌ره بی.

میشه‌که‌رانه قوت‌بووه‌وه و به‌شیوه‌یه‌کی سامناکانه‌وه دووپاتی کرده‌وه: «سینیورابوولا! زۆر سه‌یره مارتینی ئەو هه‌ر نابج بیت! من نایه‌لم که خاتوونیکی ئاوا به‌ریز له‌به‌ر من و نه‌خۆشینی من بکه‌وێته زه‌حمه‌ت و ده‌ردی‌سه‌ری. دوای ئەوه له‌کویدا ده‌بی دانیشی؟ ئەو قه‌د ئەم ژووره‌ی پی‌خۆش نابیت.»

ریکار دو به‌ پیکه‌نینه‌وه پرسی: «له‌که‌یه‌که‌وه ئاوا پینه‌ندی داب و نه‌ریتی میوانداریه‌تی بووی؟ کاکي من سینیورابوولا له‌ په‌ره‌ستاری و ئاگاداریه‌تیدا مامۆستای هه‌موومانه ئەو له‌ مندالیه‌وه په‌ره‌ستاری له‌ زۆر که‌سی نه‌خۆش کردووه و ئەم کاره زۆر باشتر له‌ و ئافره‌ته خیرخوازانه‌ی کلیسا که من ده‌یاناسم به‌رۆیه ده‌بات. جا ئە‌گه‌ر وابی یانی ئەو پی‌ی خۆش‌نابی که بیته هۆده‌که‌ی تۆوه؟ سه‌یره! چه‌تمه‌ن له‌گه‌ل ئەو ژنه‌ گراسینییه لیت گۆراوه! مارتینی ئە‌گه‌ر قه‌راره ئەو بیت پی‌ویست به‌وه ناکا که من ڕی و شوینی کاره‌که‌ی بۆ بنوسم. ئە‌ی هاوار نیوسه‌عات له‌ 2 گوزه‌راوه، دره‌نگ که‌وتم!»

- ده‌ی ریوارز، پیش ئە‌وه‌ی که ئەو بیت درمانه‌که‌ت بخۆ.

ئە‌وه‌ی گوت و به‌ شووشه‌یه‌ک درمانه‌وه له‌ قه‌ره‌ویله‌که‌ نزیک بووه‌وه.

میشه که رانه ورده ورده نه خۆشیه که ی دهره وی و به سه ری دا زال ده بو و، به لام به هوی ئه وه ی که زور له جیگادا که وتبوو بی تاقه ت ببوو خه ریک بوو په ره ستاره دلسۆزه کانی خوی وه ره ز ده کرد.

- خودا ئه م ده وا و دهرمانانه له به ی ن به ری! خو ئیستا ئیش و ژانی کم نییه بوچی هه ر ده تانه وی ئه م ترش و تالانه م دهرخوارد دهن؟

- ته نیا له به ر ئه وه یه که نامانه وی دیسانه وه نه خۆشینه که ت سه ره له داته وه. بی شک خو به ته مانیت له پیش چاوی سینئورابوولادا له به رده م ئیش و نازاره که ت به چۆکا بنیت و ئه ویش ناچار بی تریاکت بداتی.

- برای به ریز، ئه گه ر ئه و ئیش و ژانانه بیانیه وی سه ره له دهنه وه، ئه وه دینه وه. وه کوو ئیشی ددان نییه که له و شه ره به ته هیچ و پووچانه ی ئیوه بترسی و هه لئێ. قازانجی ئه م ده وا و دهرمانانه به قه دهر که ره سه ی کایه کردنی مندالیکه که بیه وی نیومالیکه ئاگر گرتوو بکووژینیته وه، به لام بلیم چی پیم وایه ئیوه هه ر به قسه ی خۆتان ده که ن.

ئیسیتیکانه که ی به دهستی چه پیه وه گرت. دیتنی ئه و هه موو برینه سه یر و سه مه ریه گالی خسته وه یادی مژاری وتووژیه که ی ئه و جارهیان لینی پرسى:

«ئهرى، چۆن بوو ئه م هه مووه نازارت دیتوه؟ له شه ردا، ها؟»

- هه ر ئیستا پیم نه گوتی که له گرتووخانه یه کی تاریک و تنوک و نه نیتیدا

بوو.....

- به لئێ ئه م شروبه کردنه بابته ی سینئوراگراسینییه. هه ر به راست پیم وایه ئه م پوو داوه له شه ری بره زیل ادا بووه.

- به لئێ له وی زور بریندار نه بووم، دوايه که له ناوچه شاخاويه شاغیه کاندایۆ راو ده چووم، ورده ورده زورتر بریندار بووم.

- به لئێ هاوړی له گه ل شاندىکی زانستی. ده توانی دووگمه ی کراسه که ت داخه ی. کاره که م ته واو بوو، وادیاره له وی ژیانیکه پر چه رمه سه ریت بووه. میشه که رانه له سه رخۆ و ئارام گوتی: «به لئێ، وایه، هه لبه ت مروّف ناتوانی

---

۱. رهنکه ئاماژه یه ک بی ت بۆ شوړشی بره زلیه کان دژ به ده سه لات دارانی پورته قالی که «گاریبالیدی» ش له و شه ردا به شدار بوو.

لهو ناوچه شاغيانه دا به ئاسوودهگي و بي خه م بژي . هه ر پوژهي گونگه ليكي تووش ئه بيت. زور دهگمه نه ئه گه ر جار جار پووداويكي خوش و باشت بيته سه ر پي.»

- به لام راستيه كه ي ئه وه يه كه من تبي دامام كه تو چون ئه وه موو ئازاره ت بينيوه مه گه ر ئه وه ي له گه ل حه يوانتيكي كيوي درهنده پووبه پوو بووبيتويه وه - بو وينه ئه م برينانه ي سه ر قولت هي چيه .
- ئه مه له راوي يوزپلينگدا واي لي هات. چاو لي كه من ته قه م كرد..... له درگاكه يان دا.

- مارتيني، ژووره كه ريكوويپكه؟ به لي؟ ده تكيه درگاكه بكه وه. سينيورا بمبووره كه ناتوانم له بهرت هه ستم.

- هه لبه ته كه نابي هه ستي، من وهك ميوانتيك نه هاتومه ته ئيره. سزار كه مي زوتر هاتووم گوتم نه وهك به په له بي بو روويستن.

- چاره گيكي ديكه ش ده ميتمه وه پووپووشه كه ت له ژووره كه ي ديكه داده نيتم. قه رتاله كه ش ببه مه ئه وه ديو؟

- ئاگات لي بي هيلكه ي تازه يه. كي تي ئه مرؤكه به ياني له مونت ئوليورتو هيناويه تي. سينيور ريوارز كه ميكم گول بو هيناوي. ده زانم حه زت له گوله.

له په ناي ميژه كه وه دانيشت. گوله كاني ريكوويپك كرد و خستنييه ناو گولدانه كه.

گالي گوتي: «ده ي ريوارز، دريژه ي راوي يوزپلينگه كه ، كه ئيستا لي ي ده دواي بومان باس بكه.»

- به لي! سينيورا، گالي سه باره ت به ژيان و به سه رهاتي من له ئه مريكاي باشوور پرسياي لي كردم و منيش بوم باس ده كرد كه چون قول ي چه پم بريندار بوو. ئه م روداوهم له پيرو به سه ر هات. ئيمه بو راوي يوزپلينگ له

چومه كه ده په رينه وه؛ كاتي كه ته قه م له وه جانه وه ره كرد، بارووته كه ئاوري نه گرت، ئاو دزه ي كردبو ه ناو بارووته كه، سروشتيه ئيدي يوزپلينگيش

مه حته ل نه بوو تا من كاره كه م ريكوويپك بكه م و ئه مه ش ئاكامه كه ي.
- حه تمه ن ده بي روداويكي خوشيش بووي.

- زۆریش ناخۆش نه بوو! ههلبهته مروّف دهبی له بهرانبه رپو داوه کانداهک کئو رپاوهستی، بهلام به گشتی ژيانیکی ناخۆش نییه، بۆ وینه رپاوی مار... دهستی کرد به چه نه وه ری و له سه ریهک قسه ی خۆش و نوکته گئیرانه وه سه بارهت به شه ری ئارژانتین. شاندیکی نیردرای بره زیلی، به هه لۆ رپاو کردن، چه رمه سه ری دیتن له گه ل شاغیهکان و بوونه وه ره درندهکان. گالی وهک مندالیک که به بیستنی ئه فسانه یهک به که یف و دل خۆش دهبی په یتا په یتا ده په ریه نیو قسه کانیه وه تا پرسیاریکی لی بکات. ئه و رۆحیکی سروشتی ئاسای ناپلی هه بوو که شتهکان خیرا کاریگه ریان له سه ر داده نا و هه موو شتیکی هه ست بزوینی خۆش ده ویست.

جما که ره سه ی شت چینه که ی له قه رتاله که ده رهینا و چاو و دهستی که وتنه کار، بی دهنگ گوئی راداشتبوو. مارتینی نیوچاوانی تیک نابوو به گشتی به دلی نه بوو ئه و جو ره ی که ئه و قسهکانی ده گئیراپه وه، پیی وابوو زۆر له خۆرازیه و به خۆدا هه ل گوتنه. ئه و پیاوه ی که هه وتوو یهک له وه پیش له به رچاوی ئه و زۆر به بره شتانه توانیبوو ی له بهرانبه ر ئه و ئیش و ئازاره دا خۆ راکرئ ئیستا له هه موو کرده وه و هه لس و که وتیهکانی بیزار ببوو.

گالی به ئیره ی بردنیکی زۆر مندالانه وه هه ناسه یهکی هه لگیشا و گوتی: «بی شهک ژيانیکی گه ش و رپوونت هه بووه! پیم سهیره که بۆچی بره زیلته به جئ هیشتوو. هه تمه ن ئه و ولاتانه ی دیکه ئاوا هه ست بزوین نه بن.»

میشه که رانه گوتی: «پیم وایی پیرو و ئیکوادۆر له هه موو جیگایهک بۆ من خۆشتر بوو. به راستی ئه وئ ناوچه یهکی سه ره سه وز و دل رپینه. ههلبهته زۆر گه رمه. به تاییهت له ئیکوادۆر و ئه و ناوچانه ی قه راخ ده ری، مروّف به زهحمهت ده توانی ساتیک له وئ هه لکا، به لام سروشتیکی بی هه د جوان و له بهر دلانی هه یه.»

گالی گوتی: «به رپای من ژيانیکی ته و او ئازاد له و ناوچه سروشتیه ی که دهستی مروّفایه تی نه ی چرژاندوو له هه موو جیگایهکی تر دل رپین تره. مروّف توانایی خۆی و ههستی ئینسانی بوونی خۆی، له وئ باشتر هه ست پئ دهکا تا له م شاره گه وره و پر هه شیمه تانه دا.»

میشه که رانه وه لّامی داوه: «به لّی، ئه مه...»

جما سه‌ری له سه‌ر کاره‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و پروانییه میشه که رانه، میشه که رانه له پریکدا سووره‌لگه‌را و قسه‌که‌ی خو‌ی بری. هه‌موو که میک بیده‌نگ بوون. گالی به په‌رۆشیکه‌وه گوتی: «خو ئیش و ژانه‌که‌ت دیسان ده‌ستی پین نه‌کردۆته‌وه؟»

- شتیکی وا نییه زۆر سوپاس، هیوادارم بی‌حورمه‌تیم پین نه‌کردبیتی. مارتینی به ته‌مای برۆی؟

- به لّی گالی برۆین، دره‌نگ ئه‌که‌وین.

جما له‌گه‌ل هه‌ردووکیان چوو هه‌ری و خیرا به لیوانیک شیره‌وه که هیلکه‌یه‌کی تیدا شله‌قاندبوو هاته‌وه ژووری.

به حورمه‌تیکی به برشتانه‌وه گوتی: «تکایه ئه‌مه بخو.» و دیسانه‌وه ده‌ستی کرده‌وه به شت‌چینه‌که‌ی، میشه که رانه‌ش به‌دل‌خۆشیه‌وه به قسه‌ی کرد، نزیکه‌ی نیوسه‌عاتیکی هیچیان قسه‌یان نه‌کرد، ئاخه‌که‌ی میشه که رانه به ده‌نگیکی زۆر ئارامه‌وه گوتی: «سینیورا بوولا!» جما سه‌ری هه‌لینا. میشه که رانه هه‌روا که سه‌ری داخست‌بوو ریشکۆی مافوره‌ی سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی لی‌ده‌کرده‌وه: «تۆ باوه‌رت به‌وه نه‌کرد که قسه‌کانی ئیستای من راست بن.»

جما به نه‌رمی وه‌لامی داوه: «شک له‌وه‌دا نییه که درۆت ده‌کرد.»

- راست ده‌که‌ی، هه‌موو ئه‌و قسانه‌ی که کردم درۆ بوون.

- مه‌به‌ستان له شه‌ره‌که‌یه؟

- مه‌به‌ستم هه‌موو شتیکه، من قه‌ت له شه‌رپدا نه‌بووم، به‌لام سه‌باره‌ت به لیژنه‌که هه‌لبه‌ته له‌گه‌ل چه‌ند رووداو‌یک به‌ره‌و‌وو بووم، زۆربه‌ی ئه‌و داستان و به‌سه‌ره‌اتانه راسته، به‌لام به هۆی ئه‌وانه‌وه نه‌بوو که بریندار بووم. تۆ له درۆیه‌کدا راستیه‌کانت پین درکاندم هه‌ر بۆیه پیم‌وایه ده‌بی ئاماژه به هه‌موو رووداوه راستیه‌کان بکه‌م.

جما پرسی: «پیت‌وانییه، که ئه‌و هه‌مووه درۆ کردنه خه‌سار کردنی توانایی و وزه‌ی له‌شه؟ پیم‌وایه ئه‌م کارانه بایه‌خی ماندوو بوونه‌که‌ی نییه.»

- ئەگەر تۆ بە جىگاي من بايهى چت ده کرد؟ ئەمە قسهى پيشينيانى ئىنگليسيه. خۇ دەزاني: «پرسيار مه که تا درۆت له گهل نه کهن.» بۆ من هيچ خۆشى و چيژيكي تيدا نيهه که ئاوا سووکايه تي به خه لکی بکه م، به لام کاتي که ئەوان له هوی ئيفليج بوون و نووستانيم ده کۆلنه وه منيش ده بی به شيوه يه ک وه لاميان بده مه وه. دواى ئەوه کاتي که مروّف ناچاره درۆ بکات ده بی چيروکی زۆر باشيش بخولقيني. ئاگات لي بوو که گالي چه ندهى پي خوش بوو؟»

- تو پي خوش بووني گاليت له به ياني راستيه کان پي باشتره؟
 ميشه که رانه که ريشکويه کی له ت کراوی له ده ستدا بوو سه رى هه لينا و گوتی: «به راسته! ده تو يست هه روا سووک و ئاسان راستيه که يان پي بلیم؟
 پيش ئەوهی که بم گوتايه زماني خۆم ده قرتاندا!»
 پاشان به په له کردنيکی خه جاله تيانه وه دريژه ی پي دا: «قه د راستيه کانم له لای که س نه درکاندوو، به لام ئەگەر چه ز و خووليای بيستنتيت هه بی بۆتانی ده گيرمه وه.

جما به بيده نگیه وه کاری چينه که ی نا ئە و لاوه. به پای ئە و له ده روونی ئە م مروّفه ناله بار و تووره يه دا که ناخی که یلی راز و نه يتی بوو که له پريکدا ده يو يست رازی دلی خوی له لای ژنيک بدرکيني که به رۆاله ت هيچ چه زی پي نه ده کرد؛ و چاکيشی نه ده ناسی ده بی له دل و ده روونيدا خاليکی زۆر دل ته زين خوی چه شار دابی.

بيده نگیه ک هه ردووکیانی داگرتبوو. جما سه رى هه لينا. ميشه که رانه قۆلی چه پي نا به ميژيکی چکولانه وه که له په نايدا دانرابوو و چاوه کانيشی خستبوه ژير سيپه رى ده سته ئيفليج که ی، جما سه رنجی چوه لای گوشار و دلّه راوکه يه کی ده روونی که له له رزینی قامکه کانی و توند ليّدانی ره گی کۆنه برينه که ی سه رمچه کی خوی نيشان دها. ها ته په نايه وه و به نه رميه وه نيوی هينا. ميشه که رانه داچله کی و سه رى هه لينا. به شيوه يه کی عوزرمایی هيتانه وه و به پچرپچره وه گوتی: «له... بيرم چوو، ده مو يست بۆ تۆ سه باره ت به...»

- سه‌بارهت... به‌و پرووداوه ، يان هر شتيكي كه بووه هوى ناقيسنى لاقت، به‌لام نه‌گه‌ر نار‌ه‌حه‌ت و په‌ريشان‌ت ده‌كا...

- نه‌و پرووداوه؟ زاماربوونم! به‌لى، رووداو نه‌بوو كي‌رديك بوو.
جما زور به سه‌يره‌وه لى‌پرووانى، ميشه‌كه‌رانه به‌و ده‌سته‌ى كه له‌رزينه‌كه‌ى به جوانى دياربوو قزى سه‌رى لادا و به بزه‌يه‌كه‌وه چاوى لى كرد.

- دانانىشى؟ كورسيه‌كه‌ت بينه پيشه‌وه، بمبوره كه ناتوانم كورسيه‌كه‌تان بو بينم و .. سه‌ير نه‌وه‌يه ئىستا كه بىرى لى‌ده‌كه‌مه‌وه، نه‌گه‌ر ريكاردو بيتوانيايه كه به زوريش بى نه‌شته‌رگه‌رى بكرىم، خه‌زينه‌يه‌كى گه‌وره‌ى لى‌په‌يدا ده‌بوو، چونكه نه‌و شكسته‌به‌نديكى عاشقه و عاشقى چاك كردنه‌وه‌ى ئىسكه‌شكاوه‌كانه و من پىم‌وايه هه‌موو ئىسك و پروسكى له‌شم ورد بوو و شكا بي‌جگه له ئىسكى ملم.»

جما به نه‌رميه‌كه‌وه گوتى: «به‌لام خو ورت و نه‌رووخا په‌نگه نه‌وانه بخه‌ينه ريزى نه‌و شتانه‌ى كه زور به كه‌مى ورد ده‌بن و ده‌رووخين.»
سه‌رى ته‌كان دا: «نا، وره‌م به‌ر نه‌دا ، به‌لام نه‌وكات راست وه‌ك فينجانىكى شكوم لى هاتبوو؛ نه‌مه ناخوشترين و سامناكترين به‌شى رووداوه‌كه‌يه. به‌لى ده‌ى سه‌بارهت به خه‌نجيره‌كه ده‌وام.

- نه‌مه... ئيزنم ده‌... ده‌ورو به‌رى سيزده‌سال له‌وه‌پيش له لىما نه‌و رووداوه‌م به سه‌ره‌ت. پىم گوتى كه پىرو بو ژيان و گوزه‌ران ولايتى خوش و دل‌فه‌ريحه، به‌لام بو مرؤفئىكى وه‌كوو من كه به هه‌لكه‌وت له‌وى گيرسابوومه‌وه و له‌به‌ر نه‌بوونى كه‌وتبوومه سه‌رساجى عه‌لى نه‌وه‌نده‌ش خووش و دل‌رفين نه‌بوو. هه‌وه‌ل جار له ئارژانتين و دوايه له شىلى و نه‌و ولاتانه‌دا ده‌گه‌رام. زورجاريش به برسيه‌تى رامده‌بوارد. دوايه وه‌ك كه‌سىكى هه‌مه‌كاره به لو‌تكه‌يه‌كى هه‌يوان‌كيش له (والپاراى‌زو) هه‌وه‌ چووم بو لىما.
له خودى لىمادا نه‌متوانى ئيش و كاريك په‌يدا بكه‌م، هر بو‌يه به‌ره‌و گوميلكه‌كانى نوژهن‌گاي پاپور رو‌يشتم تا به‌شكم له‌وى كاريك په‌يدا بكه‌م.

١. valparaiso: له‌نگه‌رگه‌يه‌كى شىلى.

ئاخەر ئەم گومىلكانە لە (كالاڤو) ۱يە. ھەلبەتە لەو لەنگەرگەيە گەرەكى زۆر ھەژار نشيني لى بوو كە دەرياووانەكان لەوى كۆ دەبوونەو. پاشان لە قومارخانەيەكى جەحەنمى ئەوى كارى پيشخزمەتيم دەست پى كرد، دەبوو چىشتلینەرى بکەم و بەشى بيلياردم بەرپۆه بېردايە، بۆ مەلەوانەكان و گراوى كانيان شەرابم بەينايەت و بە گشتى ئا لەو جۆرە كارانم بکريايەت ئيشيكي دل خۆشكەرەو نەبوو، بەلام ديسانيش خۆشحال بووم كە لانیکەم كاريكم ھەيە. لانیکەم لەوى ھەرچۆنيك بى خۆاردنيك ھەبوو، پوخسار و قەيافەى مرقايەتى و بە گشتى دەنگى مرقايەتيم دەبيست. رەنگە بلەى خۆ ئەو ھىچ نيبە، بەلام من لەو كاتەدا تاق و تەنيا، بە ھاودەمى تەب و نوبەتیی و زەردوویی لە سەر ئەرزى تەويلەى مالئىكى پيس و شى دار و بۆگەنيو و نيوگیان بووم، ئەو ھەش ترسيكى سەيرى خستبوو ەلەو، بەلئى شەويك ئەمريان پى كردم كە لاسكار ۲يكي مەست كە بەد مەستى كەردبوو بيخەمە دەرەو، ئەو ھاتبو ەئیرە، ھەموو پوولەكەى دۆراندبوو زۆر كەنفت و بى حال بوو. ئەگەر من دەمويست كە لە سەر كارەكەم بمينمەو و لە برسانا نەمرم، بئىشك ناچار بووم بە قسەيان بکەم، بەلام ئەو پياو ەدو بەرابەرى من دەبوو - من ئەو كات ھىشتا بيست و يەك سالى تەواو نەبووم، دواى ئەو تەب و نەخۆشينيەش ەك پشيلەيەك كز و لاواز ببووم، بەلام لەو سەيرتر كەبراى دۆراو كيرديكيشى پى بوو.

بريك پاوەستا بە دزيەو ەچاويكى لە جما كرد و پاشان دريژەى بە باسەكەدا: «وادياربوو بە تەمابوو كە يەكجارى كۆتايى بە ژيانم بينئى، بەلام زوو پەلەى كرد - شلشل كووتامى و بە قەدەرايى ئەو ەندەى كە بمينم نەمرنەژى ئەندامى ورد نەكراوى بۆ لەشم ھىشتەو.»

- ئەى ئەو خەلكە؟ نەيانتوانى نيوبژيويان بکەن؟ يانى ھەمويان لە

لاسكارىك دەترسان؟

۱ - لەنگەرگەيەكى ليما

۲ - مەلەوانىكى مالايپە

میشه که رانه سه ری هه لئنا و پیکه نی: «ئهو خه لکه؟ قومار بازه کان و جه ماوه ری ئهو شوینه؟ سه یره تو ناتوانی ئهو شته بینیه بهر زهینی خوت! من خزمه تکاریان بووم . وهک شتومه کی نیو مالیان وا بووم. هه لبه ته دهو ری منیان دابوو و لهو شوخی و جه فهنگه چیژیان وهرده گرت. ئهم جوړه رووداوانه لهو جیگیانهدا وهکوو جه فهنگیکه بو خوش رابواردنی ئهوان. خو وا نییه، تو بله ی که مروّف پپی خوش نه بی قهت شتی وای به سه ر نایهت.»

جما ته زوی پیداهات: «ئاخره که ی چیت به سه ر هات؟»

- له م باره وه ناتوانم له وه زیاتر زانیاریت بده می: زورجار مروّف لهو جوړه کاتانهدا تا چه ند روژیک دوی ئهو رووداوه هیچی له بیر نامینی. به روالهت دوی ئه وهی که ئاگادار بوون که نه مردووم، یه کیکیان دوکتوریکی شکسته به ندی پاپوره که ی هینا که هه ر لهو نزیکانه بوو. دوکتوره که هه روا به سه سه ره کی پینه ی کردم . ریکاردو له سه ر ئهو باوه رپیه که نه شته رگه ری شکسته به ندیه که خراپ کراوه، به لام رهنکه له بهر ئیره بی بردنی کاری دوکتوری بی. سه رت نه یه شینم دوی ئه وهی که به هوش هاتمه وه، پیریژنیکی ئه وی به خیزی خوئی و له ریگیای خاچ و مه سیحدا منی بردبووه لای خوئی - شتیکی زور سه یر نییه؟ پیریژنه که له قوژبنیکی ماله کوخته که یدا خوئی کو ده کرده وه و قه نه یه کی ره شی تی ده کرد و دووکه لی بلاو ده کرده وه، تف و به لغمی به سه ر ولاتدا فری دها و له بهر خویه وه پرته و بوله ی ده هات، به لام ژنیکی خیره مه ند بوو، پپی ده گوتم، ئارام و بی قره ده مری که سه یش ئهو مه ندی و ئارامیهت لی تیک نادات، به لام هه سستی به ربه ره کانیی ده روونیم قه وی بوو و منیش ژیان و مانم هه لبارد. گه رانه وه بو باوه شی ژیان و تی کوشان و کار کردن سه خت و گران بوو. جاری واش هه یه وا بیر ده که مه وه که ئهو کاره تی کوشانیکی بی ئاکام بووه. به گشتی تا قهت و له سه رخوئی ئهو پیریژنه زور سه یر بوو و به دریژیایی....

چه نده ی خایاند؟

- چوار مانگیک له جیگادا که وتم و ئاگاداری لی کردم. جار جاریش وهکوو شیت قسه م هه لده بروسقاند و ورینه م ده کرد دها وهکوو ورچیکی زامار له

بەر ئىش و ژانى لەشم، نالەو ھاوارم نەدەبەراپەو، نازانى چەندەم ئىش و ژان
 ھەبوو؛ سروشتى ژيانى منىش بە ھۆى ئەو ھو ھەورانى مندالىم زۆر
 نازپەروردە بووم عادەت و خۆراگىيەكى زۆرم نەبوو.
 - دوايە؟

- دوايە ھەرچۆنىک بى لە جيگادا ھەستام زۆر بە زەحمەتەو لە مالاھە
 چوومە دەرى. نا، وا بىر نەكەيتەو ھە سووالا کردن لە ژنىكى ھەژارى پەش
 و پرووت ناخۆش و سەخت بوو - من لەبەر ئىش و ژانى خۆم ئەوانەم ھەر بە
 زەينىشدا نەدەھات! ھۆکارەكەى ئەو ھو ھۆ ھۆ تىتر نەمدەتوانى لەو كوختەيەدا
 خۆم راگرم.

تۆش ئىستا سەبارەت بە خۆراگى و وپەى من دواى. خۆزگە ئەوكات
 منت بدىيايە! ئەو ئىش و ژانە ھەمىشە كاتى عەسر و نزيكى خۆرئاوابوون و
 تاريكى شەوئى برستى لى دەبەريم. پاش نيوەرويان رادەكشام و چوارچاو
 دەم پروانىيە ھەتاو كە وردەوردە دەچوو خوارى. ئەخ ناتوانى بيھىنيتە بەر
 زەينت! ئىستاش كە دەروانە روژئاوابوونى ھەتاو دادەھىزىم!
 ھەردوو بىدەنگ بوون.

- بەلى تا ناوھندى ئەو ولاتە رویشتم تا بەشكم كاريك بدۆزمەو ھە. ئەگەر
 لە لىما بىمايەمەو ھە بىگومان شىت دەبووم. گەيشتمە (كوسكو۱) و لەوئى -
 ئەرى بە راست من تۆم بوچى بە زۆر گوئى راپەل کردوو ھە بىستنى ئەم
 بەسەرھاتەى رابردووى خۆم. تەنانتە خالىكى خۆش و بە تامىشى تىدا نىيە.
 جما سەرى ھەلىنا، بە چاوانىكى بىرمەندانەو ھە لى پرووانى و گوتى: «تکايە
 قسەى وا مەكە».

مىشەكەرانە لىوى خۆى گەست و برىكى تر لە ريشكۆكانى مافوورەكەى
 ژىر خۆى لى کردەو ھە. دواى كەمىك پرسى: «درىژەى باسكەت بو
 بگىرمەو ھە».

- ئەگەر... پىت خۆشە بەلى بىگىرەو ھە مەخابن وەبىر ھىتانەو ھە ئەو
 بەسەرھاتە بو تو زۆر ناخۆش و دل تەزىنە.

۱- شارىكى كەوناراي پىروپە كە پىش ئەو ھەى ئەوروپپەكان بىنە ئەو ولاتەو پىتەختى ئىنكاھا بوو.

- پیت وایه کاتی باسی ناکه م له بیرم ده چیتته وه؟ ئه وکات خرابتره، به لام وا بیر نه که یته وه ته نیا ئه م بیره وه ریانه یه که ئاوا دلم ده کوشی، راستیه که ی ئه وه یه که باوهر به خو بوونم لاواز بووه و وزه ی خو راگری رو حیم کزه لو که و رو حیشم خه وش دار و که نه فت بووه.

- پیم وایه باش له مه به سته که ت نه گه یشتووم.

- دمه وئی بلیم راستیه که ی ئه وه یه که وره و چالاکی ده روونیم کووژرا بوو. تا ئه و جیگایه ی که وام لی هاتبوو ئیدی خو م زور ترسه نوک و قزه ده زانی.

- ئه وه ش ده بی بزانی که خو راگری هه رکه سیکیش سنوور و هیلیکی تایبه تی هه یه.

به لی، به لام پیاویکی که له پریکدا ده گاته ئه و سنووره، قهت نازانی که که ی ده گاته دوخی جارانی و ئاسایی بوونه وه ی.

جما به دو دلیه وه لی پرسی: «تکایه ده توانی پیم بلی که چون بوو له ته مه نی 20 سالانه دا تا ق و ته نیا له و ناوچانه دا ئاواره و سه رگه ردان بووی؟»

- زور ئاسان، له مالی خو مدا، له ولاتی خو م ژیانیکی باش و ته باوره بام هه بوو، به لام هه لاتم.

- بوچی؟

ديسان هه ر به و شیوه ناشیرینییه و تونده ی خو ی پیکه نی: «بوچی؟ چونکه مندالیکی به رزه ئه قل بووم. من له مال و خیزانیکی زور ده وله مه ندا گه وره ببووم. ئه ونده له ناز و خو شی و ئاسایشدا بووم پیم وابوو که هه موو دنیا له په موی ره نگا وره نگ و هه نگوین و شیر و بادام ساز کراوه. دوایه له روژیکی گه رمی تیشکاو یژدا زانیم که ئه و که سه ی که جیگای برپا و باوهری من بوو فریوی داوم. سهیره، ئه وه بو وا داچله کیت! چی بووه؟»

- هیچ نییه، تکایه دریزه ی باسه که بده.

- زانیم که به نامه ردی و دوو روویه وه درویان له گه ل کردووم. هه لبه ته ئه زموونیکی بی بایه خ بوو، به لام هه روه کوو له وه پیش تر گوتم من لاویکی

كەم ئەزموون و لەخۆپرازی بووم و پىم وابوو كە درۆزنەكان دەچنە جەهەندەم. هەر بۆيە لە مالهەو هەلاتم و بەرەو ئەمريكاي باشوور كەوتمە رى يان دەمردم يان بى ئەوەى قرانئىكم پى بى؛ بى ئەوەى وشەيەك زمانى ئىسپانىيى بزانم، تەنيا بەو دەست و پى سىپىكە لانه و بەو عادەتە دەولەمەندانە يەوە بۆ بژيوى خۆم لە دەرياي پر شەپۆلى ژياندا مەلە بكەم و ئاكامەكەشى ئەوە بوو كە خلوور بوومەو بەرەو ناخى دۆزەخىكى تال و پركارەسات ، تا لە فكر و خەياللى ئەو درۆزنانە رزگاريم بى. ژيانىكى پر چەرمەسەرى بوو، ئەم رووداو و كارەساتە، راست پىنج سال بەر لەوەى لىژنەى دوپرە بىت و رزگارم كات بەسەرم هات.

- پىنج سال! ئا چەندە سامناكە! دۆست و هاوالىكت نەبوو؟

- من و دۆست و هاوال؟ (لە پرىكدا بە رق و توورپەيئەكەو لى رووانى)

من قەت دۆست و هاوپریم نەبوو!

وادياربوو كە لە توورپەبوونەكەى خۆى پەشيمان بوو تەوە بۆيە خىرا باى داو و بە ئە هۆنيەو گوئى: «تۆ نابى ئەوجۆرە شتانه بە هەند بگرى، لەوكاتەدا رەنگە من سەبارەت بە هەموو شتىكى رەش بىن بوو بىتم. لە راستيدا سال و نيوى هەو ئەلنىم زۆر ريش خراب نەبوو، من لاويكى شاز و بە توانا بووم و ژيانىشم زۆر بە باشى بەرپۆه دەچوو تا ئەوەى ئەو لاسكارە رقى خۆى بە سەر منى چارە رەشدا رشت. ئىدى دواى ئەو نەمتوانى كارىك بۆخۆم جى بەجى كەم. سەير ئەوەيە ئەگەر تەنانەت بزمارىك بە لىهاتوو يەوە داکوتى كەرەسەيەكى باشى لى دروست دەبى؛ بەلام من ببوومە بزمارىكى خوار و خىچ وژەنگاوى. دواى ئەوە كەسش خەمخۆرى بۆ نووستانىك ناكات تا ئىش و كارىكى پى بدا.»

- چ كارىكت دەكرد؟

- هەر جۆرە كارىكى كە بۆم هەلكەوتايە. سەردەمانىك فەراش و سەقاو بووم بۆ ئەو بەنديانەى بىگارىان پى دەكردن لە قاميشە لانه شەكرىەكاندا، شتم دەهيتا و شتم دەبردەو. ئا لەو جۆرە كارانە، بەلام بى فايدە و بى ئاكام بوو. خاوەنەكانيان هەميشە دەريان دەكردم. وا دەشەلم كە نەمدەتوانى خىرا خىرا

کار بکه‌م، نهمده‌توانی باری قورسیش هه‌لگرم. دواى ئه‌وه به دايم له‌به‌ر ته‌وژمى ئه‌م ئيش و ئازاره ناواده‌يه‌دا بووم. دواى به‌ينىک چوومه کانگاکانى نوقره و هه‌ولم دا به‌شکم له‌هوى کارىک بدۆزمه‌وه، به‌لام که‌لکى نه‌بوو. به‌رپرسانى ئه‌وى به‌ ديتنى من پييم‌پيیده‌که‌نين کريکارانىش لييان ده‌دام.

- له‌به‌ر چى؟

- پييم‌وايه ئه‌وه سروشتى مروّقه چوونکه لاواز بووم و ئه‌وان ده‌يان‌دیت که من ته‌نيا به‌ ده‌ستىک ده‌توانم به‌ر به‌ره‌کانى و داكوکى بکه‌م له‌ خۆم. ئاخره‌که‌ى ئه‌ويشم به‌جى هيشت و بئ‌ئه‌وه‌ى بزائم بۆ کووى ده‌چم مى رپيگام گرت به‌ر و که‌وتمه‌ گه‌ران له‌ ولاتدا. ته‌نيا له‌به‌ر ئه‌وه‌ى که‌ بتوانم له‌ جىگايه‌که‌وه ئيش و کارىک ده‌سته‌به‌ر که‌م. ئاواره و سه‌رگه‌ردان هه‌موو جىگايه‌که‌م ده‌پشکنى.

- هه‌موو جىگايه‌ک ده‌گه‌راى؟ به‌و لاقه شه‌له‌ته‌وه؟

ميشه‌که‌رانه هه‌ناسه‌يه‌کى دل‌ته‌زىنى هه‌لکيشا و له‌پريکا سه‌رى هه‌لينا و

گوته‌ى: «برسى، زۆر برسى و که‌نه‌فت بووم.»

جما که‌مى سه‌رى راوه‌شاند و چه‌ناکه‌ى له‌ سه‌ر ده‌ستىکى دانا. ميشه‌که‌رانه پاش که‌مى بيده‌نگى دريژه‌ى دا، تۆنى ده‌نگى له‌ کاتى قسه‌ کردندا ورده‌ورده ئارامتر و لاوازتر ده‌بوو: «به‌لئ، ئه‌ونده به‌ ته‌نيايى پياسه‌ کردبوو خه‌رىک بوو شىت و ديوانه‌ ده‌بووم و هيچ ئاکامىکيشى نه‌بوو. چووم بۆ ئيکوادۆر. ئيدى ئه‌وى هه‌ر مه‌پرسه‌ له‌ هه‌موو جىگايه‌ک خراپتر بوو. جار جاره‌يه‌ک که‌مىک له‌حيم‌کارى ده‌کرد. له‌حيم‌ کارىکى لي‌زانيشم - به‌ شوين ئه‌مر کردنيکدا خيرا هه‌لده‌هاتم و يان ئاغه‌لى به‌رازه‌کانم خاوين ده‌کرده‌وه، جارى‌واش بوو... ئاخ نازانم چى دیکه‌م ده‌کرد، ئاخره‌که‌ى رۆژيک...»

ده‌سته‌ کز و ره‌ش‌ه‌لگه‌راوه‌که‌ى که‌ له‌ سه‌ر ميژه‌که‌ بوو له‌پريکدا ميژه‌که‌ى توند گرت. جما سه‌رى هه‌لينا و به‌ نارپه‌حه‌تیه‌وه ليى پووانى، روخسارى ميشه‌که‌رانه ته‌واو پووبه‌پووى ئه‌و نه‌بوو هه‌ر بويه‌ ده‌يتوانى ده‌ماری لاملی و لای گويچکه‌ى ببينى که‌ چۆن وه‌ک چه‌کوچىک ئاوا توند و خيرا و نارىک لئ‌ده‌دا. برىک نزيك بووه و ده‌ستى به‌ ئارامى نايه‌ سه‌ر قولى.

- پاش ماوه که هی مه گپره وه، قسه کردن له سهر ئهم بهستینه زۆر ناخوش و دل ته زینه. به گومانه وه پروانیه دهستی جما، سه ری ته کان دا و قورس و قایم درپژهی دا: «ئاخره که هی رۆژیک تووشی سیرکیکی گه روک بووم، له بیرته ئه وهی که ئه و شه وه دیتت؟ شتیکی وه کوو ئه وه، به لام توو ره تر و بی بایه خ تر. هه لبه ته له و سیرکه دا یاری کردن له گه ل گاشی تیدا بوو. سیرکه گه روکه که ، شه وی له قه راخ ریگایه کدا بارگه و بنه یان دامه ز راند بوو، منیش بو سوال کردن چوومه دهواره که یانه وه، دهی هه وا گه رم و منیش برسی، توونی، هه ر بویه له بهر ده رکی دهواره که یاندا تخیل بوومه وه.

له و کاته دا وه کچیکی قوتابی قوتابخانه ی شه و و رۆژی که له بهر هه لینه توند و ته نگه که هی خوی بیزار بووه، به ئه نقه ست خۆم تخیل کرد، هه ربویه منیان برده ژووری و بریک خوارده مه نی و بریک شتی تریان بوهی نام، و دوایه... سبه نی به یانی... پیشنیاریان پی کردم که...» (بیده نگیه کی کورت) ئه وان پیوستیان به پشتد ره په ریویک یان که سیکی سه یر و ناحه ز و قیزیون بوو. تا مندا له کان بتوان پیستی پرته قال و مۆز و شتی وای به سه ردا فری بدن - شتیکی وا که بتوانیت ئه وان بیته پیکه نین - ئه و شه وه ئه و کابرا ژوور جار هت دیت - به لی دووسالی عه له ن ته واو ئه وه کار و پیشه ی من بوو.

به لی، حوقه وه به زمی سه یر فی ربووم، گورانکاریه کی زۆرم له خۆمدا به دی نه هینابوو، ته نیا پشتیکی کومی ده ست کردیان بو داده نام ئه م لاق و دهسته نو قوس تانه شمیان ناحه ز تر نیشان ده دا. خه لکی ئه وی وردبین و به هانه گیر نین. ئه گه ر ته نیا بتوان زینده وه ریکیان گیر بکه وی و ئه شکه نه جه ی بدن و پی پی بیکه نن زۆر به ئاسانی رازی ده بن - کومه لگای دواکه وتوو و نه فامیش به ش به حالی خوی، بایه خیکی زۆری هه یه . ئه وان زۆرزان و فیلاوی نین چییان له دل دایه بی گری و گۆل نیشانی ده دن. خراپه که هی له وه دا بوو که زۆر جار نه خۆش ده که وتم. نه مده توانی یاری بکه م. جاری وابوو، ئه گه ر به رپرسه که که یفی قنج نه بوای و له ژیر باری قورسی ئه م نه خۆشینوو و ئیش و نازاره ش دا بایه م زۆری لی ده کردم تا بچمه نیو باز نه ی رینگه که و یاری بکه م . من له سهر ئه م باوه ره م که خه لکی زۆر تر چیژیان له و کاتانه ده برد که من

نەخوشیەكە پووی تی دەکردم . لەبیرمە جارێکیان ئەوەندەم دەرد و ژان
هەبوو كە لە نیوێی پرۆگرامەكەدا بی هۆش بووم... كاتی كە وەهۆش هاتمەوێ
تەماشوانەكان لە دەورووبەرمدا كۆبیوونەوێ... هۆیان دەكرد و دەیان گوران
و تی یان هەل دەدام...»

- بەسە ئیدی! ئیتر ناتوانم ببیسم، بۆ خاتری خودا بەسە!
جما راویستا بوو و بە هەردوو دەستی گویچكەكانی توند گرتبوو،
میشەكەرانی بێدەنگ بوو ، سەری بەرز كردهوێ و دلۆپە ئەسڕینهكانی چاوی
جمای دیت. لە ژێرەوێ گوتی: «خودا هەموویان لەبەین بەریت، تەماشە من
چەندە بی ئەقلم!»

جما بەرەولای پەنجەرەكە پۆیشت، قەدەرێك پووانییە دەرەوێ. كاتی كە
گەرپاوه و چاوی لی كرد میشەكەرانی شانی دابوو بە میژەكەوێ چاوهكانی بە
دەستی داپۆشیبوو. وادیاربوو لەبیری چوو بوو وێهە كە جما لێرەییە. جماش بە
بێدەنگیەوێ لەپەنایدا دانیشت. دواي قەدەرێكی زۆر بێدەنگ بوون هیواش
گوتی: «دەموێ پرسیاریكت لی بكەم.»

بی ئەوێ بجاوێت گوتی: «فەرموو.»

- بۆچی شارەگی گەردنی خۆت نەبری؟

میشەكەرانی زۆری پی سەیر بوو، سەری هەلینا و گوتی: «هەر بە
خەیاڵیشمدا نەدەهات كە تۆ پرسیاری وام لی بكە، ئەوكات ئەی ئیش و
كارەكەم چی لی كردبایە؟ كی بە جیگای من ئەوكارەیی كردبایە!»

- كارەكەتان؟ ئەها، تی گەیشتم هەر ئیستا قسەت لە ترسەنۆكی خۆت
دەكرد، ئەگەر بریارەكەت ئەوێ بووێ و ئیستاش هەر لە سەر ئەو بریار و
ئامانجەیی، تۆ بویرترین و ئازاترین پیاویكی كە من تا ئیستا دیتوومە.

میشەكەرانی دیسان چاوهكانی داپۆشی و بەدلە كوتەییەكی سەیرەوێ
دەستی جمای لەنیو دەستی خۆیدا گووشی. بێدەنگییەكی درێژخایەن بالی
بەسەر هەردووکیاندا كیشابوو. لەوكاتەدا دەنگیكی سوپیرانوئی ١ نەرم و
بی گریی ژنیک كە گورانییەكی فەرنسەوێ دەگوت لە باخەكەدا دەنگی داو:

"Eh Pierrot! Danse Pierrot!
Danse un peu mon pauvre jeannot!
Vive la danse et lallagresse!
Jouissons de notre balle, jeunesse!
Si moi je pleure ou moi je soupire,
Si moi je fais la triste figure
Monsieur, ce nest que pour rire:
Ha! Ha! Ha! Ha!
Monsieur, ce nest que pour rire! \

میشه که رانه به بیستنی هه وه لاین وشه ی گورانییه که به په له دهستی جمای به ردا و هیواش نالاندی و خو ی کیشا ئه ولاوه. جما وهک که سیکی که نه شته رگه ری بکری هه ردوو شانی میشه که رانه ی توند گرت و گووشی. دوا ی ئه وهی که گورانییه که ته واو بوو و دهنگی قاقا کیشان و چه پله لیدانه کان له باخه که وه ده بیسترا، میشه که رانه که سه ری هه لئنا چاوه کانی وهک گیانله به ریکی ئه شکه نجه دراو وابوو.

---

۱. «ئای حه نه کچی! سه ما بکه تو حه نه کچی!

که میک سه ما، هو ژانوی هه ژاری من!

هه ر بژی هه لپه رین و سه ما کردن

وه رن له لاویه تی و خو شیه کانی چیژ وه رگرین!

گه ر ده گریم یان ده نالینم -

روو گرژ ئه که م و روو تیک ده نینم -

کاکه، ته نیا له بهر ساتی بیکه نینه

ها! ها! ها! ها!

کاکه، ته نیا له بهر ساتی بیکه نینه.»

نارام گوتی: «به‌لئ، ئه‌وه ده‌نگی زیتایه، له‌گه‌ل ئه‌و ئه‌فسه‌رانه‌ی که له‌گه‌لیدا دۆستن . ئه‌و شه‌وه پیش ئه‌وه‌ی که ریکاردو بیته ئیره، ویستی بیته ژووری. بئ‌گومان ئه‌گه‌ر ده‌ستی لیم که وتبایه، شیت ده‌بووم!»

جما به هیوریه‌وه دژبه‌ری قسه‌کانی راوه‌ستا و گوتی: «به‌لام ئه‌و نازانی و ناشتوانی له‌وه بگات که ئیوه به دیتنی نارپه‌حت و قه‌س ده‌بن.»
ده‌نگی قاقاکیشانیکی تر له‌باخه‌که‌وه هاته‌گوئیان. جما هه‌ستا و په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه زیتا که له‌چکه‌یه‌کی گول‌دۆزی زه‌ردی به جوانی له‌ده‌ورسه‌ریه‌وه پێچابوو، له‌سه‌ر شه‌قامی باخه‌که راوه‌ستابوو، چه‌پکی گولی وه‌نه‌وشه‌یی به‌ده‌سته‌وه بوو سی ئه‌فسه‌ری لاوی سوارکاری له‌شکری ده‌وره‌یان دابوو و هه‌رکامه‌یان به‌ته‌مای پ‌فاندی ئه‌و چه‌پکه‌گوله‌بوون، زیتاش چه‌پکه‌گوله‌که‌ی به‌رز راگرتبوو و ئه‌م ده‌ست‌وه‌وه ده‌ستی پێ ده‌کرد.
جما گوتی: «مادام پ‌ینی!»

پو‌خساری زیتا وه‌ک هه‌وری به‌رته‌وژمی توفانیک پ‌ه‌ش هه‌لگه‌را. هه‌روا که به‌رقیکه‌وه سه‌ری به‌ره‌ولای سه‌ری راداشت گوتی: «به‌لئ مادام؟»
- ده‌کری به‌و دۆستانه‌ت بلئی که‌می نارامتر قسه‌بکه‌ن؟ سینیورا پ‌یوارز حاالی زۆر خراپه‌. قه‌ره‌چیه‌که چه‌پکه‌گوله‌که‌ی فری دا. ئه‌فسه‌ره‌کان که زۆریان پ‌سه‌یر بوو زیتا پ‌ووی تی کردن و گوتی:

messieurs!" en! Vous membetes, - Vous -" Allez

به‌هیواشی به‌ره‌و ریگاکه پ‌ویشته و جماش په‌نجه‌ره‌که‌ی داخست.

پ‌ووی کرده‌میشه‌که‌رانه و گوتی: «پ‌ویشتن»

- ده‌ستت خو‌ش بیته. تکایه... بمبوره که ئاوا که‌وتیه زه‌حمه‌ته‌وه.

- نا هیچ زه‌حمه‌تیک نییه.

میشه‌که‌رانه خیرا له‌درپ‌دونگی قسه‌که‌ی گه‌یشت.

- به‌لام سینیورا ئه‌م پ‌سته‌یه‌ت که‌م و کو‌پی هه‌بوو «به‌لام» یک که له‌زه‌ینتدایه به‌زمان نه‌تدرکانه.

۱- پ‌وون! به‌راستی ماندووتان کردووم ئا‌غایان!

- تۆ ئه گهر ده توانی فکر و زهینی خه لکی بخوینیته وه، نابی له مانا و مه بهستی قسه کانیشیان زویربی. هه لبه ته ئه مه هه یچ پیوهندی به منه وه نییه، به لام من له وه ناگه م که...

- رقیکی که من له مادام رینی م هه یه؟ ئه مه ته نیا له کاتیکدایه که...

- نا، هه ز و خو شه ویستییه کی که سه باره ت به ژیا نی ئه وه ته، ئه گهر هه ست به رق و بوغزیکی وا ده که ی به رای من ئه مه ئیهانه کردنه به ئه و. ئیهانه کردن به ژنیک، به... (میشه که رانه به ته وسیکه وه پیکه نی) ژنیک! ئه به وه ده لاین ژن؟

"Madam ce nest que pour rire!"

جما گوتی: «به راستی ئه مه دوور له پیاوه تیه! تۆ حه قت نییه له لای خه لکی به سووکایه تی نیوی بینی به تاییه ت له لای ژنیک دیکه!»
میشه که رانه ئاوری داوه به چاوانیکی سه رگه ردان و په ریشانه وه خو ی راکیشا و له په نجه ره که وه پروانییه هه تاو که ئاوا ده بوو. جما په رده که ی کیشا و په رده کرکه یه کانیشی به ست تا نه توانی رۆژئاو بوون ببینی، پاشان له په نای په نجه ره یه کی دیکه دا له پشت میزه که دانیشت و دیسانه وه دهستی کرده وه به چنن.

پاش که میکی تر پرسی: «چراکه رۆشن که م؟»

میشه که رانه به سه ری گوتی: «نا»

کاتی که تاریکی به رچاوی گرتن جما شت چنینه که ی تیکه وه پیچا و خسته ی ناو زه میله که یه وه بریک دهستی له سه ردهستی دانا و بیده نگ پروانییه جهسته ی میشه که رانه که بی جو له خو ی راکیشا بوو. وادیار بوو که پروونا کایی که م و بی تینی شه و که ده که وته سه ر روخساری، شه راژویی و رق هه ستانده که ی که م په نگتر ده نواند و چرچ و لوچی خه م ئاژوی ده م و چاوی قوولتر نیشان ده دا. له پرێکدا جما به هوی وه بیر هیتانه وه ی رابردووییه وه فکری راست چوه سه ر ئه و خاچه به ردینه ی که باوکی به یاد و بیره وه ری ئارتوره وه دروستی کرد بوو و ئه و نوو سراوه یه شی له سه ر

۱- خانم، ئه مه ته نیا بۆ پیکه نینه

هه‌لکه‌ندبوو: «هه‌موو شه‌پۆله به ته‌وژمه‌کانی ئازاری جه‌سته‌ی تۆ، به‌سه‌ر مندا تۆ په‌ریون. »

سه‌عاتینیک له‌ بیده‌نگیدا رایانواردا. ئاخه‌که‌ی هه‌ستا و چووه‌ ده‌ره‌وه، کاتی که به‌ چرایه‌که‌وه گه‌راوه‌ بۆ ژووره‌که، وای زانی که ئه‌و خه‌وتوو، که‌می راوه‌ستا، می‌شه‌که‌رانه‌ هه‌رکه‌ شه‌وقی چراکه‌ له‌ پوخساری درا پووی وه‌رگیرا.

جما هه‌روا که‌ چراکه‌ی له‌ سه‌ر میزه‌که‌ داده‌نا، گوتی: «ئیسیتیکانیک قاوهم بۆ ساز کردووی.»

- جاری له‌ سه‌ر میزه‌که‌ی دانێ. تکایه‌ ئه‌گه‌ر ده‌کرێ که‌میک وه‌ره‌ پێشه‌وه. هه‌ردوو ده‌ستی جمای توند گرت و گوتی: « له‌ دلێ خۆمدا وام بیر کرده‌وه که‌ قسه‌ی تۆ راسته‌ و ژيانی خۆم ئاویته‌ی ئالۆزییه‌کی قیزیون کردووه، به‌لام له‌ بیرت نه‌چی که‌ پیاویک بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ژینکی خوش‌بویت، هه‌موو پۆژیکو له‌ هه‌موو کات و ساتیکدا ناتوانی به‌ ئاره‌زوی دل‌ پووبه‌پووی بیته‌وه؛ و منیش... ژیانیکی پڕ له‌ چه‌رمه‌سه‌ریم هه‌بووه. من له‌ تاریکایی ده‌ترسیم.»

- ترس...

- به‌لێ، جاری‌وايه‌ ناویرم که‌ شه‌وانه‌ به‌ ته‌نیایی بمینمه‌وه. ده‌بی‌حه‌تمه‌ن که‌سیکم له‌ لای. - که‌سایه‌تی‌ه‌کی قه‌وی و به‌ توانا. ئه‌م تاریکایه‌ ده‌ره‌کیه‌ که‌ له‌وئ ... نا، نا! هه‌له‌م کرد، ئه‌مه‌ یارییه‌کی منداله‌نه‌ و بی‌بایه‌خه‌ - ئه‌م تاریکاییه‌ هی ده‌روونی خۆمه‌، له‌م دنیا نه‌ینیه‌دا نه‌ گریان و نه‌ ئه‌سرین‌رشتنی تیندایه‌ و نه‌ ددانه‌ چیرپی، ته‌نیا کپی و بیده‌نگی، بیده‌نگی.

چاوه‌کانی زۆرتتر کرانه‌وه. جما ته‌واو بیده‌نگ بوو و زۆر به‌ ئه‌سته‌م و ئارامی هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا. تا ئه‌وه‌ی که‌ می‌شه‌که‌رانه‌ دیسانه‌وه‌ که‌وته‌وه قسه‌ کردن: «ئه‌وانه‌ی باس‌م کردن هه‌موویان له‌ لای تۆ خه‌یالیکی بی‌بایه‌خن، وا نییه‌؟ به‌ خۆت نییه‌ ناتوانی تیی‌بگه‌ی - خۆزگه‌م به‌ خۆت که‌! مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر من بمووستایه‌ که‌ به‌ ته‌نیا بم زۆر زوو شیت ده‌بووم و له‌ که‌له‌ی ده‌دام. تکایه‌ ئه‌گه‌ر ده‌کرێ ئه‌وه‌نده‌ من به‌ دل‌ره‌ق مه‌زانه‌، به‌ گشتی من ئه‌و دره‌نده‌ شاخیه‌ نیم که‌ ئیوه‌ سه‌باره‌ت به‌ من وا بیر ده‌که‌نه‌وه.»

جما وهلامی داوه: «من ناتوانم له سهر كه سایه تی تۆ لیکدانه وهم هه بی، چونکه به قهدهر تۆ ئازارم نه کیشتوو، بهلام منیش به شیوهیه کی دیکه چهرمه سهریم دیتوو و پیم وایه - دلنایم - که ئه گهر بۆ خۆت بیلی ترس و خوف به سهرتدا زال بی، هانت بدا بۆ ههر کاریکی زالمانه و نامرۆقانه و دوور له جوامیری و ناعادلاته، بی شک دوایه په ژبیوان ده بیه وه، بهلام سه بارهت به وشتانه ی دیکه، ئه گهر تۆ له م کاره دا شکستت خواردوه، من خۆم باش ده ناسم، ئه گهر به جیگای تۆ بایه م له هه موو شتیکی و هه موو کاریکدا شکستم ده خوارد. قسه ی ناشیرینم ئاراسته ی خودا ده کرد و کۆتاییم به ژیانم ده هینا.»

میسه که رانه هه روا که دهستی ئه وی گرتبوو، به شیوهیه کی زۆر نه رم و هیدییه وه گوتی: «پیم بلئی! ئایا قه د له ژیانندا کرده وه یه کی زالمانه ت ئه نجام داوه ؟»

جما وهلامی نه داوه، بهلام سهری داخست و دوو تنوک فرمیسیکی گهش و گه وره که و تنه سهر دهستی میسه که رانه.

هه روا که دهسته کانی ئه وی توندتر ده گووشی به برشت و به قورس و قایمیه وه گوتی: «پیم بلئی! من هه موو رۆژه ره شی خۆم بۆ گێرایته وه.»

- به لئی، تا قه جاریک، زۆر له وه پیش، ئه ویش سه بارهت به که سیکی که له و دنیا به زیاتر خۆش ده و یست.

ئه و دهسته ی که دهسته کانی جمای ده گووشی سه یر ده له رزین، بهلام ئاستی گووشینه که ی که م نه ده بو وه.

جما درێژه ی دا: «ئه و هاوڕییه کی من بوو، و منیش زۆر کوێرانه باوه ڕم به و درۆیه کرد که سه بارهت به ئه و سازاند بوویان - درۆیه کی هه یج و پووچ و بی شه رمانه که پولیس دروستی کردبوو. وهک خۆفرۆشیک چاوم لی کرد و زلله یه کم لی دا. ئه ویش رۆیشت و خۆی خنکاند. دوو رۆژ دوایه زانیم که ئه و بی تاوان بووه، ئه م رۆوداوه رهنگه له هه موو بیره وه ریه کانی تۆ تال تر بی. ئه گهر ئه م ئاوه رژاوه بگه رپه وه، له خۆشیانا دهستی راستی خۆم ده په راند.»

تیشکی ته وژمی نیگایکی ترسینه ر و توقینه ر - شتیکی وا که جما تا ئه و کاته نه یدیتبوو - له چاوه کانی میسه که رانه دا دره وشایه وه. به دزه دز نیگای چاوه کانی لی دزیه وه و سهری داخست و دهسته کانی جمای ماچ کرد.

جما به روخساریکی ترس هینه ره وه خوئی کیشایه دواوه و به
رقههستاویه وه گورانندی: «وا مه که! تکات لی ده که م ئیتر کاری وا مه که! به و
شیویه تو ههست و سوژی من خهوش دار ده که ی!»
- بو پیت وایه تو ههست و سوژی ئه و کابرایه ی که کووشتووته
خهوش دارت نه کردووه؟
- پیاویک که من... کووشتم... ئاه ئاخره که ی سزار هات!... ده بی... ده بی...
بروم!

کاتیکی که مارتینی هاته ژووره که وه، میشه که رانه ی دیت که به ته نیایی
قاوه یه کی سارده وه بووی له په نادایه و پاکشاوه، به سستی و به
رهنگ په ریویه وه جنیو به خوئی دها وه ک بله ی ته واو رازی نه بووبی.

دوای چەند پوژیک کە مێشە کەرانی هێشتا پەنگی سەر خۆ نەکە و تەبوو و هەو و زۆر سەیر دەشەلی چوو کتیبخانە ی گشتیەو و کارووسیکی کاردینال مونتانی داوا کرد. پیکاردو کە لە پەنای ئەو هەو و دانیشتیبوو خەریکی موتاللا کردن بوو، سەری هەلینا. ئەو مێشە کەرانی زۆر خۆش دەویست، بەلام ئەم خۆشەویستیە نە دەبوو هۆی ئەو هەو کە پەنگی پق و توورەیی کە لە ناخیدا بوو بشاریتەو. بە کەمیک توورەییەو لێی پرسى: «خەریکی خۆتە یار کردنی ئەو هەو کە هێرشیکى تر بکەیتە سەر ئەو کاردینالە پوژەرەشە؟»

- کاکى خۆم، بۆچی هەم - هەمیشە پێگای خراپ و ن - نالە بار بۆ خەلکى دەکیشى؟ ئەمە پ - راست دوور لە ئاکارى خاچپەرەستىە من سەرقالى نووسىنى و تارىکم سەبارەت بە پىروۆزى و لیھاتوویى خواوەند. کە بۆ ئەو پوژنامە نوێیە دەبى.

پیکاردو نیوچاوانى تیکنا و گوتى: «کام پوژنامە ی نوئى.»

لە راستیدا ئەمە بە هۆی دەنگۆیکەو هەو یە لە مەر ئەگەرى وەگەر کە و تنى یاسایکى نوئى چاپە مەنبیەو هەو، کە گرووپیکى بەرھەلەستکار بە تەمان خۆ تە یار کەن بۆ بلاو کردنەو هەو پوژنامە یکى رادیکال ئەمە هێشتا وەک رازیک وایە کە لە نیو خەلکى شاردا زار بە زار دەگەرئى.

- بئىشک یان پوژنامە حیلە بازە دوو پوو هەو، یان سالنامە کە ی کلیسایە.

- سس! ریوارز ئەو جەماوەرە خەریکی موتالا کردن.

- دەی باشە، ئەگەر نەشتەرگەری حەز و خولیاى تۆیە، خەریکی ئیشی خۆت بە و لئەگەرئ با منیش خەریکی زانستی ئاینی بم، هەرچەندە که له سەر شکان و گرده برپوونی ئیسکی لەش زانیاریم له تۆ زیاترە، بەلام سەبارەت بە چۆنییەتی هەلبەستنه وهیان خۆمی تی هەلناقورتینم.

بەشیۆهیهکی قورس و قایم و بە حەزوه خەریکی موتالا کردنی موعیزه که بوو. بەرپرستیکی پەرتوو کخانه که هاته لای و گوتی: «سینیورا ریوارز، پیم وایی تو له گەل لیژنه ی دووپره بووی بۆ دۆزینه وه و ناساندنی لقیک له چۆمی ئامازۆن؟ بە لکوو بتوانی یاریده مان بەدی بۆ جی به جی کردنی گرفتیک، خاتونیک راپورته کانی ئەوشانده ی دهویست، بەلام ئەو راپورتانه لای جزو بهندن.

- دهیهوی له وباره یه وه چی بزانی؟

- تەنیا ئەوهی که شانده که کهی رێکهوت و کهی ئیکوادۆری به جی هیشت. - له پایزی 1837 له پاریسه وه رێکهوت و له ئاوریلی 1837 له کیوتو 1 وه گوزه را. سی سال له بریزیل بوین. دوايه به رهو ریو 2 داپه پین و له هاوینی 1841 گه راینه وه بۆ پاریس. ئەم خاتوونه هه موو به رواره کانی ئەم کهشف و ناسینانه ی گه ره که؟

- نا، زۆر سوپاس، هەر ئەوهنده ته واوه. من ئەوانه م نووسیه وه، بی پو، تکایه ئەم نووسراویه به ده به سینیورابولا.

- زۆر سوپاست ده که م سینیور ریوارز. ده ستت خۆش بی بمبوره. می شه که رانه به روخساریکی په شیۆه وه له سەر کورسیله که ی پالی داوه: «به رواره کانی بۆچی بوو؟ لیژنه که کهی له ئیکوادۆره وه گوزه را...» جما نووسراوه که ی وه رگرت و گه رپاوه بۆ مائی: «ئاوریلی 1838، ئارتوریش له مانگی مه یی 1833 دا مرد پینج سال...» له ژوره که ی خۆیدا دهستی کرد به پیاسه کردن. چەند شهوی رابردووی به ناخۆشیه وه

۱. Quito: پیتەختی ئیکوادۆر

۲. Rio: مه به ست ریودوژانیرویه

راپواردبوو. له بهر بې خهوی دهوری چاوی بۆر ببوووه. پینچ سال...» و «قه لاو بالاخانه په کی زور خوش؟»... و «که سیکي که دنیاه کی باوه رې پیی بووه فریوی داوه» - ئهوی فریو داوه و ئه ویش به وهی زانیوو... راهه ستاو دهسته کانی له سهر سهری دانا. ئاه ته و او کاریکي سهرشیتانه بووه - شتی و او قهت نابی... کاریکي دوور له ئه قل و راستیه... ئه وان به چ وردبیینیکه وه ئه و گومیلکانه یان بست به بست پشکنی!

«پینچ سال» و هیشتا «ته مه نی بیست و یه کسال نه بووه» که لاسکار - یانی کاتی که ئه و له ماله وه هه لاتوووه نوزده سالان بووه - مه گهر ئه و نه ی گوت که «به رابه ر و نیویک...» ئه م چاوه شینانه یو ئه م توور په یه و ئه م قامکه له رزوکانه ی چی؟

ئه گهر ههر ئه وه ونده بیزانیایه که خنکاوه، ئه گهر ته نیا مه یته که ی دیبایه، بې گومان توژی سوکناپی دههات و ئیدی ئه م بیره وه ریه، سامناکیه که ی دهره وی. ئیتر پاش بیست سال دهیتوانی بې ئه وه ی بترسیت و بله رزیت ئاور بداته وه به ره و رابردوو، هه موو ته مه نی لایه ته ی له ژیر باری قورسی ئه و کاره ی که کردبووی دهینالاند. سالیانیکي زوره له گه ل دیوی په ژوانیدا دهسته و یه خه یه. دایمه له فکری ئه وه دایه که داهاتوو توله ی لی دهکاته وه و هه میشه چاو و گوپی خو ی به سهر دهر وازه ی رابردودا داخستوو، سالیانیکي زوره که بیره وه ری ته رمیکي که له دهریادا خنکاوه ئه وکی به ر نه ده دا و گریانیکي تال که له سهر دلای قورسای ده کرد و نه ییتوانیبوو دایمرکینئ و دایم دهیگوته وه: «من ئارتورم کووشتوو! ئارتور مردوو!» جاری و ابو وای به میشکدا دههات که قورسای خه می ئه و ئه وه ونده گه وریه که شانپی توانای هه لگرتنی ئه و باره قورسه ی نییه.

ئیستا نیوه ی ته مه نی خو ی ده به خشی به وه ی که دیسانه وه ئه و خه مه قورسه بیته وه میوانی دلای. ئه گهر ئه و ئارتوری منی کوشتبوو - ئه مه خه میکي ئاشنا ده بوو - له گه ل ره نجی ئه و خه مه دا راهاتبوو ئیتر دلای هه سته ی به قورسای نه ده کرد ببوو هه ورپی بیر و هزری، به لام ئه گهر ئه ویان به جیگای ئاو - دانیشتوو و به هه ردوو ده سته چاوه کانی داپوشی و له به ر

ئارتور و خەمی ئەو، ژيانی ببوو جەهەندەم، چونکە ئەو مردبوو! ئەگەر سەرزەنشە و سەرکۆنەکانی ئەو لە مەرگ خرابتر نەبووبی...

بە پى داگرى و بە سەختیەوه هەنگاو بە هەنگاو و ئارام ئارام بە جەهەندەمی ژيانیدا بەرەو رابردوو گەراوه . رابردوو بو ئەو رۆون و زیندوو بوو کە دەتگوت هەموویان لە بەردەمی دان و هەستی بە بوونی هەموویان دەکرد، ترسی هیوا برپاوی رۆحی رپوتەلەى ، بە تەوسەوه پیکەنینیک کە لە مەرگ تالتر بوو، ترس لە تەنیا بوون و رەنج و ژانی بیرەوهرى ئەو رپوداوه . هەمووی ئەوانە ئەوندە زیندوو بوون کە دەتگوت ئیستا لەو ماله پيسه ئیندیانیەدا لە پەنای مێشە کەرانهوه دانیشتوو، دەتگوت لە گەل ئەوه و لە کانگای نوقره و مەزرای قاوه و سیرکی کۆچەر دا شان بە شانى ئەو کار دەکا و ئازار دەبینی.

سیرکی کۆچەر . نا، لانیكەم دەبی خەيالی بیر کردنەوه کەشى لەخۆی دوورخاتەوه، تەنیا وەبیرەهینانەوهی ئازاری ئەو سیرکە ئینسانی شیت دەکرد. چە کەمە جەیه کی چکۆلەى میزی نووسینە کەى کردەوه. لەو چە کەمە جەیه دا چەند یادگارییه کی تاییه تییدا بوو کە نەیدەتوانی لەبەینیان بەریت. ئەو نەیدەویست وەک مندال بە هەبوونی ئەو شتانه خۆی هەلخەلەتینی. راکرتنی ئەم شتە بەنرخانە بەلای ئەوهوه بە هۆی خواست و ویستی دلی زامداریهوه بوو. کە ئەو بە بی رۆحمیهوه ئەو خواستەى دلی سەرکوت کرد و ئیستاش جارجاره ئەوندە بە خۆیدا دیتەوه کە چاویان لی بکات و بال بە بیرەوه ریه کانی بگریت.

ئەوانەى یە کەبەیه ک هینایه دەری: هەوهل نامەى جوانى و ئەو گولانەى کە کاتی مردنی لە دەستیدا بوون و قولیک لە قژی مندالە کەى و گەلایه کی ژاکاوى سەر قەبرى باوکی. لەوسەرى چە کەمە جەوه رەسمیکى مینیاتورى ئارتورى تییدا بوو کاتیکی کە دەسالانە بووه . تاقە رەسمیکى کە لیى بەجئ مابوو. رەسمە کەى بە دەستیهوه گرت و دانیشت و ئەوهندە چووہ ناخی ئەو رەسمهوه و ئەو سەر و کاکۆلە مندالانەیهوه، تا دیسانهوه رپوخساری لاویه تی ئارتور لەبەر چاویدا زەق بوهوه . چەندە رپوون و جوان بوو! هیللی

زهریف و ناسکی لیوه‌کانی و چاوی پیالهی و کراوه‌یی ئه‌و و پاکی و رووگه‌شیه‌که‌ی، هه‌موویان، ده‌تگوت تازه دوینه‌که‌ بوو که مردووه، هه‌موو ئه‌وانه نه‌خشی سه‌ر زه‌ینی بوو و فرمیسه‌که‌کانی که به لیژمه ده‌هاتنه خوارئ وه‌ک په‌رده‌یه‌ک پیش چاویان ده‌گرت و ئیره‌بیان به نیگای چاوه‌کانی ده‌برد بو دیتنی ره‌سمه‌که.

ئه‌، چۆن توانیوی بیر له شتیکی وا خراپ بکاته‌وه! ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به خه‌یالیش، مه‌ینه‌تیه‌کانی ئه‌م ژیانه‌ به‌و رۆحه‌ پاکه‌وه بلکینه‌دریت ئیه‌انه‌ کردنه به‌ چه‌مکه‌ پیروژه‌کان. بئ‌گومان خوداکانیش ئه‌ویان زورخۆش ده‌ویست و لئی‌گه‌ران تا به‌ لایه‌تی بمه‌رئ! چوونکه‌ ئه‌م زه‌ویه‌ پیسه‌گره‌، هه‌زاران جار له‌ خودام ده‌ویست که‌ ئه‌و مرده‌یت و نه‌مابئ تا ئه‌وه‌ی ئیستا مابئ و میشه‌که‌رانه‌ بی. میشه‌که‌رانه‌ به‌و کراواته‌ ریکه‌ویکه‌یه‌وه‌ به‌و قسه‌ خۆشانه‌یه‌وه‌، به‌و تووره‌یه‌وه‌ و به‌و کچه‌تیوه‌ سه‌ماکه‌ره‌یه‌وه‌! نا! نا! هه‌موو ئه‌وانه‌ خه‌یاله‌ و خه‌یالیکی سامناک و ترسینه‌ر و جما ئاوا به‌و خه‌یاله‌وه‌ دلئ خۆی ده‌رزی ئازن ده‌کرد.

ئارتور مرده‌بوو.

ده‌نگیکی نه‌رم و ئارام له‌پشت درگاکه‌وه‌ پرسئ: «ئیزنم هه‌یه‌ بیمه‌ ژوورئ؟»

جما وا داچله‌کی که‌ ره‌سمه‌که‌ی له‌ده‌ست که‌وته‌ خواره‌وه‌ و میشه‌که‌رانه‌ به‌ شه‌له‌شه‌ل هاته‌وه‌ ژووره‌وه‌ ره‌سمه‌که‌ی هه‌لگه‌رته‌وه‌ و دایه‌وه‌ ده‌ستی.

جما گوئئ: «سه‌یر ترساندمت!»

- بمبوره‌، پیم‌وايه‌ وه‌ختیکی نابه‌جئ هاتووم؟

- نا، خه‌ریکی ئه‌وشتومه‌که‌ قه‌دیمیانه‌ بووم.

که‌مئ راوه‌ستا، دوايه‌ مینیا‌توره‌که‌ی دایه‌ ده‌ستی.

- سه‌باره‌ت به‌م ره‌سمه‌ رات چیه‌؟

کاتئ که‌ وینه‌که‌ی چاوی له‌ده‌کرد، جما رۆخسار و پوواینی ئه‌وی هه‌لده‌سه‌نگاند، ده‌تگوت ئه‌و ره‌سمه‌ به‌ ژیانیه‌وه‌ به‌ستراوه‌ته‌وه‌، به‌لام هه‌لس‌وکه‌وتئ نه‌رینی و په‌خنه‌گرانه‌ بوو. میشه‌که‌رانه‌ گوئئ: «ئه‌رکیکی

قورس و گرانته خستووته سهر ریم، وینهیهکی کالهوهبووه تیگه‌یشتن له
روخساری مندالیک زور ئاسان نییه، به‌لام به‌پای من ئەم منداله ئەگەر گه‌وره
ببویه به‌ش مه‌ینهت ده‌بوو و باشترین کاریکی که ده‌یتوانی بیکات ئەوه بوو
که نه‌هیلی گه‌وره بیت.»

- بوچی؟

- چاو له هیلی ژیر لیویهوه بکه. ئەم مروڤانه که‌سانینکن که دهرد و
ژانه‌کان وه‌کوو خووی و ناراستیه‌کان و چه‌وتیه‌کان پر به دل وهک هه‌یه
هه‌ست پێ‌ده‌کن. هه‌ربۆیه دنیا جیگای ئەو جوړه مروڤه پاڤژانه نییه. دنیا
که‌سانیکی ده‌وی که هه‌ستیکی مرداره‌وه‌بوویان هه‌بی و هه‌ستیار نه‌بن و
ته‌نیا و ته‌نیا کار و ئیشی خویمان له‌به‌رچاو بی.

- پیتان وایه ئەم وینهیه له که‌سیک ده‌چی که ئیوه بیناسن؟

به وردبینیه‌کی زورتره‌وه له ره‌سمه‌که‌ی پروانی: «به‌لئ، زور سه‌یره!
به‌لئ وئ ده‌چی و ته‌واو وهک ئەویش وایه.»

- له کی ده‌چی؟

- کا - کا - کاردینال مونتانا - نلی. ته‌واو دلنیا نیم که ئایا ئەو به‌ریزه برزای
هه‌یه؟ ده‌کرئ لیت پیرسم که ئەم ره‌سمه هی کینییه؟

- ئەمه وینه‌ی مندالی ئەو دۆسته‌یه که ئەو رۆژه سه‌باره‌ت به ئەو قسه‌م
بوکردی...

- ئەو که‌سه‌ی که کووشتت؟

سه‌یر له و قسه‌یه داچله‌کی، چه‌نده له سه‌ره‌خو ئەم وشه سامناکه‌ی به‌یان
کرد!

- به‌لئ ئەو که‌سه‌ی که من کووشتم - ئەگەر به راستی مردبی.

- ئەگەر؟

جما ته‌واو چاوی برپیوووه سهر روخساری ئەو. جاری وابوووه که
که‌وتووومه ته شک و گومانه‌وه ته‌رمه‌که‌ی قه‌ده‌نە‌دۆزراوه. ره‌نگه وه‌کوو تو له
ماله‌وه هه‌لاتبی و په‌نای بردبیته به‌ر ئەمریکای باشوور.

- توخودا ئارەزىۋىيەكى ۋاى بۇ مەكە. ئەمە بىرەۋەرىيەكى زۆرخۇش نىيە
كە بىتھەۋى لە زەينى خۇتدا رايگىرى. من بە دريژايى ژيانم بەر بەرەكانىيەكى
زۆرم كىردوۋە و بگرە كەسانىكىشىم كوۋشتىبى و بەرەو دۆزخىم ناردىيىتىن.
قەتىش ويژدانم ئىدانەم ناكات، بەلام ئەگەر بوۋنەۋەرىكى زىندووم بەرەو
ئەمىركاى باشوور بەرپى كىردىبى، شەۋانە بە پەشىۋىيەۋە دەخەۋتم و
ويژدانىشىم كىسپەى لىۋە دەھات...

جما، ھەروا كە دەستى لىكەھەلپىكابوۋ لىتى نىزىك دەبوۋەۋە، قىسەكەى
پىبرى و گوتى: «كە وايە باۋرپت بەۋە ھەيە كە ئەگەر ئەۋ نەخىنكابايەت -
ئەگەر نەخىنكابايەت و ۋەك ئىۋە پوۋداۋگەلىتىكى ناخۇشى بەسەردا بەھاتبايە -
قەت نەدەگەرۋاۋە و لە رابىردوۋى خۇى چاۋى دەنوقاند؟ يان لە سەر ئەۋ
رايەن كە قەد رابىردوۋى خۇى فەرامۇش نەدەكرد؟ لەبىرت نەچى كە ئەۋكارە
كاردانەۋەيەكى تال و ناخۇشىشى لە سەر من ھەبوۋە. چاۋم لى بگە!» پىرچى
پىر و لىۋى لە سەر ھەنىيەى لادا: قىزى سەرى كەمتاكورتى سىپى تى
كەۋتېۋو.

بىدەنگىيەك ھەردوۋىكىان داگرت.

مىشەكەرانە ئارام گوتى: «بەراى من باشتر وايە كە وردەۋردە
مردوۋەكان فەرامۇش بىرېن. ھەرچەندە يادى ئازىزى ۋا ھەيە كە ناتوانرى
فەرامۇشى بگەيت و ئەگەر ئەمن بە جىگەى ئەۋ دۆستەى تۆ لە ژيانى
رابىردوۋتدا بايەم، ۋەك ئە . ئە . ئەۋانى تر مردبووم. مردوۋىەكى لە گۆر
دەرپەرىۋو ناھەز و دىۋو.»

جما ۋەك جاران رەسمەكەى لە چەكمەجەى مىزەكە ناۋە و داىخست.
- ئەم بىرورايە زۆر دلرەقانە و بىبەزەبىيانەيە ؛ باشە ئىتر با لە سەر
تەۋەرەيەكى دىكە قىسە بگەين.

- ھاتووم بۇ ئىرە تا لە سەر مژارىك پراۋىژكارىم لەگەل بگەى، ئەگەر ئىزىم
بدەى دانوۋستانىكىمان ھەبى لە سەر ئەۋ گەلالەيەى من.

كورسىيەكى لاي مىزەكە دانا و دانىشت، بىئەۋەى لە قىسە كىردنەكەيدا
زمانى بىگىرى گوتى: «سەبارەت بەۋ ياسا نويىەى چاپەمەنىيەكان رات چىە؟»

- پرای من له وباردهیه وه چیه؟ پیم وایه شته بیکی پر بایهخ نییه، به لام موویک له به رازیک بیته وه هر زوره.

- بی گومان، یانی به ته مای له به کی له و روظنامه نویانه دا که نه و خه لکه باشه بلاوی ده که نه وه دریزه به کار که ی خوت بدهی؟

- به لی، زور جار روظنامه به ک پیوستی به ئیش و کاریکی زور گرینگی فه نیی هیه - وه کوو چاپ، بلاو کردنه وه ی ریکو پیکی و...

- تا که ی به ته مای بیر و هرزی خوت له و ریگایه دا خه سار که ی؟

- بوچی خه سار؟

- چوونکه خه سار کردنه. تو بوخوت زور باش دهرانی که بیرو نه ندیشه ت له هه موو نه و پیوانه ی که له گه لیان کار ده که ی باشتر کار ده کات و سه ره پرای نه وه تو ریگه یان پی دده ی وه کوو خو فروشیک Johannestactotum³ چاوت لی بکه ن. له چاو گراسینی و گالی نه وه نده ئاقلتر و فامیده تری، که نه وان وه ک دوو مندالی قوتابخانه وان، به لام تو خه ریکی هه له کانی نه وان راسته و پاسته ده که یتوو وه ک قوتابیه کی چاپخانه ریکو پیکیان ده که ی.

- له پیشدا نه وه ت پی بلیم که هه موو کات و ساتی من به ساخ کردنه وه ی هه له کانه وه ناگوزهریت، دوا ی نه وه پی موابی سه باره ت به توانایی هزر و نه ندیشه ی من زیده رویی ده که ی قه ت بیر و هزری من نه وه نده ش باش و په سند نییه.

به هیواشی و ئارامیه وه وه لامی داوه: «قه ت نالیم نه ندیشه ت وا دره وشاوه و په سنده، به لام بی گومان زور سلامه ت و له سه ره خو یه. نه م خاله بایه خیکی زوری هیه.»

- له و کو بوونه وه ناخوشانه ی کومیته دا، هه میشه هه ر تو ی که قامک له سه ر نه و خاله لاوازانه ی قسه کانیا ن داده نییت.

- تو به ئینسافه وه بیر له وان ناکه یته وه. بو وینه مارتینی قسه کانی زور په سند و به جییه، سه باره ت به لیها تووی فابریزی و لیگاش هیچ شک و

گومانیکم نییه و گراسینی ش سه بارهت به خشتهی ئابووری ئیتالیا رهنگه له هه موو کارمه ندانی ئهم ولاته زانیارییه کی باشت و ریکو پیکتری هه بی.

- باشه، ئه وه زور به هه ند مه گره. دهی ئه گهر ئیزنت له سه ربی با له کول و ئه وانوو و توانایه کانیان بینه وه. راستیه کهی ئه وه یه که تو به و هزره باش و به هره مه ندیه ته وه ده توانی ئه رکی گرینگتر جی به جی بکهی و به رپرسیایه تی باشت و گه وره تر بگریه ئه ستو.

- من به کار و نیشی خوم زور رازیم. ئه وکاره ی که من ده یکه م رهنگه بایه خیکی زوری نه بی، به لام ئیمه ئه وه نده ی که له تواناییماندا بی دریغی ناکه یین.

- سینیورابوولا، ئیمه ئه وه نده لیک تر نزیک بووینه ته وه که نابی روو ده ربا یسیمان له گه ل یه کتری هه بی؛ تو شه ره فت پیم بلی بوخوشت بیت وانیه که بیر و هزرت له سه ر کاریکی که م بایه خ و ته سک له خه ساری دایه کاریکی که زور که سی که م نه زمون و ئاسایش ده توان جی به جی کهن؟

- ئیستا که پرسیاره کهت وا به برشته نه یه، به لی که م تا زوریک قسه کانت ده سه لمیتیم.

- ئه ی ئه گهر وایه بوچی دریژه به وکاره ده ده ی؟

وه لامیکی نه داوه.

- بوچی ده هیلی ئه م کاره که م بایه خه به رده وام بیت؟

- چوونکی ریگا چاره یه کی دیکه م نییه.

- بوچی؟

جما سه ری هه لینا و گو تی: «ئهم جو ره دوواندنه دوور له ئینساف و پیاوه تی یه که ئا به و جو ره سه رکونه م ده که ییت و ده مخه یته باز نه ی زه قت و گوشاره وه.»

- به لام له کولت نابمه وه تا هو ی ئه و کاره م پی نه لیی.

- ئه گهر ده ته هو ی بیزانی، چوونکه ... من ژیانیکی پر له شکست و

ده ردئاژو ییم بووه، به راستی ئیتر برستی ئه وه م لی براوه که کاریکی پراو پر

شیاو و به پیژ بکه م. من له خۆم راده بینم و شایانی ئه وه شم که شانم هه لگری باریکی قورسی شوڤشگیڤری بیته و ئیش و کاری پر زهحمهت و پر چه رمه سه ری جی به جی بکه م.

- بی گومان که سیک ده بی شانی وه بهر ئه و جوړه کاره قورسانه بدات، به لام نه که هه میسه له سهر شانی که سیکی تایبه ته بیته و ده بی جی گوڤکی پی بکری.

- راست ئه وشته ی که من بو ی دروست کراوم.

میسه که رانه به گوشه نیگایه ک چاویکی ماناداری لی کرد. جماش خیرا سه ری هه لینا و گوتی: «ورده ورده ده گه ریینه وه سهر باسه که ی رابردوو. ئیستا وادیاره که ده بی له سهر ئه و مژاره له گه ل یه ک بدوین. من ئارخایه نتان ده که م که من واش نیم که هه موو کاریکم پی جی به جی کرابی. ئیدی بو زور کاریش تازه له من گوزه راوه، به لام رهنگه بتوانم له به ریوه بردنی گه لاله که تاندا یاریده تان بده م، ده ی، گه لاله که تان چیه؟»

- له پیشدا ده لیی بایه خیکی بو من نییه ئه و کاره ی که پیشنیاری ده که ی و دوایه ش ده ته وه ی بزانی که پیشنیاره که م چیه. ئیشه که ی من نه ته نیا پیویستی به یاریده ده ری بیر و ئه ندیشه ی تو هیه، به لکوو ده بی به کرده وه ش بو ی تی بکوشی.

- جاری پیم بلی بزانه چیه دوایه قسه ی له سهر ده که ی.

- له پیشدا پیم بلی سه بارهت به ری که خستی راپه ری نیک له وینتیا دا هیچت بیستوه؟

- له دوا ی لی بورده یی گشتی به ولاوه، بیجگه له گه لاله ی شوڤشی نابه جیی سان فدیسه کان هیچی دیکه نه بیستوه، که به داخه وه وه که ئه وانه ی دیکه به ره ش بی نییه وه لیی ده روانم.

- منیش له زور جیگادا وه که تو ره ش بینم، به لام ئیستا له هه موو پاریزگاگاندا به برشته وه خه ریکی ری که خستی شوڤشینکن دژ به ئوتریشه کان و دمه وه ی قسه له سهر ئه وه بکه م. زور له لاوانی ناوچه کانی ژیرده سه لاتی پاپ - به تایبه ته چوار پاریزگا سه ره که یه که - به دزیه وه خه ریکن سنوور

بېه زینن و دلخوآزانه خوآیان بگه یین به ئه وان. له لایه ن دۆستانمه وه که له
رۆمانیان ئاگادار کراومه ته وه که...

جما قسه که ی بری: «پیم بلی، ئایا به ته وای دلنیای که ئه و دۆستانه
جیگای بروا و متمانه ن؟»

- ته وای دلنیام. من له نزیکه وه ئه وان ده ناسم و کارم له گه ل کردوون.

- یانی ئه وان ئه ندای گروپیکن که ئیوه ی تی دان؟

بمبوره که ناتوانم ته وای ئارخایه ن بم، من هه میشه سه باره ت به و
زانباریانه ی که له لایه ن ئه و ریکخراوه نه یینیانه وه دیت دوودلم و ته وای دلنیا
نیم، پیم وایه که عاده تی...

میشه که رانه به توورپه وه په ریه نیو قسه کانیه وه و گوتی: «کی پی

گوتوی که من ئه ندای گروپیکی نه یینیم؟»

- هیچ که س پی نه گوتوم، خو م وام بیر کرده وه.

میشه که رانه پالی دا به کورسیه که ی و به مۆرپه ییکه وه لیی پروانی. پاشان

گوتی: «ئایا هه میشه خو له راز و نه یینیه کانی خه لکی هه لده قوتینی؟»

- زۆرجار من له شته کان ورد ده بمه وه و کیشه کانیش پیکه وه گری به ست
ده کم. بویه کانی ئه و هم پی گوتی ئه گه ر پیت خو ش نه بوو ئاگاداری شتیک بم
پیم مه لی.

- ئیستا که زانیاریه کانت بستیک له خو ت دوور ناکه ویته وه منیش پیم

شتیکی سه یر نییه. پیم وایه ئه م بابه ته...

جما به سه یریکه وه سه ری هه لینا و به که می دل ئیشا ویه وه گوتی: «به

راستی پرسباریکی نابه جییه؟»

- هه لبه ته ده زانم که ئه و قسانه به گوئی هه موو که سیک ناگه یه نی. وادیاره

ته نیا له گه ل ئه ندامانی حیزبه که تانی...

- حیزب بایه خ ئه دا به ئیشی راست و واقع، نه وه ک به کاری خه یالی و

گوماناوی. هه لبه ته من ئه و هم له لای که س نه درکاندوو.

- زۆر سوپاس، زانیتان که من ئه ندای کامه دهسته و گروپیکم؟

- هیوادارم له و قسانه‌ی من نه‌ره‌نجابیتی که بی‌په‌رده درک‌اند. ناخه‌ر
ئه‌وه‌ش بزانه که تو قسه‌که‌ت دامه‌زrand. هیوادارم ئه‌ندامی «خه‌نجه‌ر
وه‌شین» ه‌کان نه‌بیت.

- بو پیت خوشه که له‌گه‌ل ئه‌وان نه‌یم؟

- چوونکه شایانی ئه‌وه‌ی که زور کاری له‌وه چاکتر بکه‌ی.

- هه‌موومان شایانی زور کاری له‌وه چاکترین که هه‌تا ئیسته کردوومانه،
دیسانه‌وه گه‌یشینه‌وه سه‌ر وه‌لامه‌که‌ی خوتان، هه‌رچی بی من ئه‌ندامی
خه‌نجه‌ر وه‌شینه‌کان نیم. به‌لکوو ئه‌ندامی «پشتوینه سووره‌کان» م. ئه‌وان
گروویکی چالاکتر و جی‌که‌وتووترن و کاره‌کانیشیان پوخته و باشته‌ر.
- مه‌به‌ستان کاری خه‌نجیر لی‌دانه؟

- ئه‌مه‌ش وه‌کوو کاره‌کانی دیکه وایه. له کات و وهختی پیوستدا
خه‌نجیره‌کانیش کاریگه‌رن، ئه‌گه‌ر ته‌نیا پروپاگه‌نده‌یه‌کی ریکوپیکیان به
شوینه‌وه بی، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که من گروپه‌کانی دیکه‌م خۆش ناوی. ئه‌وان
پییان وایه که خه‌نجه‌ریک به ته‌نیایی ده‌توانیت هه‌موو کیشه‌کانی جیهان
چاره‌سه‌ر کات و ئه‌مه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه. هه‌له‌ته له کات و ساتیکی
تابیه‌تی دا ده‌توانی کیشه‌یه‌کی زور چاره‌سه‌ر کات، به‌لام به گشتی ناتوانی
ده‌رمانی هه‌موو عیله‌ته‌کان بیت.

- ئایا به راستی تو باوه‌ر ده‌که‌ی که خه‌نجیر، بتوانی کیشه‌یه‌ک چاره‌سه‌ر
کات؟

میشه‌که‌رانه به سه‌یری‌که‌وه لی‌ی پووانی.

جما درێژه‌ی پی‌دا: «هه‌له‌ته مه‌به‌ستم ئا ئیستایه که ئاریشه‌که به هوی
هه‌بوونی سیخووریکی وریا یان کارمه‌ندیکی چه‌وتو و خراپه‌وه‌یه که خه‌نجیر
ده‌توانی ئه‌وانه بکوژی، به‌لام ئایا له ئاکامدا کوی کیشه‌که‌ش ده‌سپریته‌وه،
ئایا گری‌پوچکه‌یه‌کی زیاتر دروست ناکات. ئه‌مه به‌پای من وه‌کوو ئه‌و ماله
پاکه وایه که دوایه حه‌وت شه‌یتانی دیکه‌شی تیوه هات 4. کووشتن، پولیس

---

٤. ئاماژه بو چیرۆکی ئه‌و پیاوه‌یه که ماله‌که‌ی خوی به هوی هه‌بوونی شه‌یتانیکه‌وه و دهر کردنی
ئه‌و ماله‌که‌ی پاک کرده‌وه و دوایه به چۆل کراوی به‌جی‌هیش، به‌لام ئه‌و شه‌یتانه له‌گه‌ل حه‌وت

هارتر دهکا و خراپتر دهی هاروژیننی خه لکی بی رۆحم و شاغی باردیننی و
رهنگه کارتیکه ری خراپی هه بی له سه رداها تووی کۆمه لگا و کاره که له وهی
هه یه خربتریشی کات .

- به پای ئیوه، زه مانیک که شوړش دهس پین بکات چ رووداو یک ده خولقی؟
پیتان وایه له و کاته دا کۆمه لگا دهست ناکات به ره شه کووژی و کوشت
و کوشتار له نیو جه ماوهر دا شته ییکی ئاسایی نابیت؟ شهر شهره و له شهر دا
نه قول و شیرینی نابه خشریتته وه.

- به لئ، به لام شوړش یکی ئاشکرا شتیکی دیکه یه. ئەمه تاقه یه کجار له ژیاننی
خه لکیا پیکدی که به رابه ری دهکات له گه ل ته واوه تی پیشکه وتته کانی ئیمه. شک
له وه دا نییه رووداوی زور دل ته زین ده خولقی، که ئەمه له هه ر شوړش یکدا
ئه نجام ده درئ ئەمانه راستیی کی حاشا هه لئه گرن و شتیکی جیا له و باسه شه ،
واته تاییهت مهندییه کی تاییه تی و هه ل ومه جیکی له بیر نه کراوه . سامناکترین
ئا کامیک که چاوپروان ده کری ئەوه یه که له م گروویه خه نجیر وه شینه کویر
هاویژانه دا ، له کۆمه لگا دا کاره که یان بیته عاده ت. ئەوکات خه لکی له و رووداوانه
وه ک پیش هاته یه کی ئاسایی روژانه لئی ده روانن و سه باره ت به پیروزی و
گریگی ژیاننی مروقیه تی بی بایه خ دهن و ئیتر هه ستیار نابن. مانه وهی من له
رومانیا دا زوری نه خایاند، به لام هه ر ئەوه ندهی که له گه ل خه لکی ئەوی
هه لئس و که وتم هه بوو که ئەوان خه ریکه به توند و تیژی و هیرش کردنه سه ر
یه کتر عاده ت ده گرن ؛ ئەویش هیرش کردنیکی نادل خوازانه.

- بی گومان ئەمه زور چاکتره له وهی که خه لکی عاده ت بگرن که
سه رشوړانه بینه فه رمانبه ری ئەو ده سه لاتدارانه. ئەویش نه زانانه و کویرانه ،
هه نگاو نان به ره و ناخی ئەو زه لکاوه یه.

- من وه ک توو بیر ناکه مه وه، هه موو عاده تیکی دوور له زه یین و
ئه ندی شه داری خراپه ، ئەم یه که شیان عاده تیکی درنده ییه. هه لئه ته ئەگه ر
تۆکاری که سایه تییه کی شوړش گیز بیه ستیه وه به وهی که به زه بری توند و

شه یتاننی دیکه گه راوه و بارگه و بنه یان له وی خست و «له ئاکامدا وه زعه که له سه ره تاکه ی خراپتر
«بوو.»

تیژی بتوانیت خال یا چەند بەندیکی ئەرینی لە حکومەت بستینی، ئەوکات ئەو گرووپە نەینییە و ئەو خەنجیرە دەبیتە باشترین گرووپ و پیرۆزترین ئەسلەحە و کەرەسە ، چوونکە ئەو تاقە شتیگە کە حکومەتەکان یەكجار زۆر لیبی دەترسن، بەلام ئەگەر پیتان وایە کە منیش هەروا بیر دەکەمەو. بە گشتی لابردنی ئەو جۆرە حکومەتانە کوتایی کار نییە بە لکوو کەرەسە یە کە بۆ گەشتن بە کوتایی کار و نزیك بوونەو یە لە ئامانج . ئەو خالە بە هیزە ی کە لە راستیدا ئیمە بە شوینییە وەین؛ گۆرانکاری بنەرەتی کۆمەلایەتی و نوژن کردنەو هی پێوەندی مرقۆقیەتیە . ئەو کاتە دەبی بە شیوہیەکی تر تیوچین. عادەت گرتی بیرو هزری خەلکی بە خوین رشتن وشاغی بوون، شیوہیکی پوزەتیف و ئەقلانی نییە بۆ بردنە سەر یی ئاستی وشیاری جەماوەر و پر بایەخ بوونی ژیا نی مرقۆقیەتی.

- یان بایەخیکی کە بۆ ئایین هەیانە؟

- تی نەگەیشتم.

میشە کەرەنە بزەییکی هاتی: «بەپرای من لە سەر ئەو هی کە سەرچاوەی هەموو خراپەکان لە چی دایە لە گەل یە کتری کۆک و هاو بیرو پانین. تۆ پیت وانییە کە سەرچاوەی ئەو خراپە کاریانە دەگەریتەو بە بایەخ نەدان و تی نەگەیشتن لە ژیا نی مرقۆقیەتی.

- کە میکی دەگەریتەو سەر پیرۆزی کە سایەتی مرقۆف.

- چۆنت پێ خۆشە شرو بەی بکە. بەپرای من گەورەترین هۆ بۆ شلە ژاوی ژیا نی ئیمە و هەلە کانمان ، دەگەریتەو بە نەخۆشی پۆخی و دەروونی کە سەرچاوە کە ی ئایینە.

- مە بەستان ئاینیکی تاییەتیە؟

- نا، ئەمە دەگەریتەو بە کاردانەو هی پۆالەتی ئەو نەخۆشینە. نەخۆشینە کە ئەو یە کە شیوہی بیر کردنەو هی ئایینی نیو لی دەنری، دیاردە ی ئەم نەخۆشینە وایە کە مرقۆف لە پیتش چاوی خۆی خوالە یە ک بەرپا دەکا و دەست دەکات بە داخوازی و دوعا و پارانەو و لە سەر چۆک دانیشیتوو

شتیک بپه‌رستیت. ته‌وفیریکی واشیان نییه که نه‌وشته خاچ بی یان بوودا و یان داری تام تام 5.

بی‌گومان له‌گه‌ل من هاوبیروپا نیت. تو ده‌توانی بییه گنوستیک 6 یان هر شتیکی که پیت‌خوش بیت، به‌لام من ده‌توانم سروشتی تو که سروشتیکی ئایینییه له پینج‌ه‌نگاوییه‌وه هست پی‌بکه‌م. باشه ئیدی قازانجیکی نییه که قسه‌ی له سهر بکه‌ین، به‌لام تو ته‌واو له هه‌له‌دای که پیت‌وایه من خه‌نجیر لی‌دانم پی ئامرازیکی باش و پیروزه دژ به کارم‌ندانی خراپ. ئەمه بالاتر له‌وه‌یه که وهک ئامرازیکی ئاسایی لی‌بروانی، نه ته‌نیا شتیکی ئاسایی نییه به‌لکوو باشترین که ره‌سه‌یه‌که که ده‌توانی پشته کیسای پی‌ش‌ه‌ق بکری و خه‌لکی تی‌بگه‌یینی که نوینه‌رانی کومه‌لگای ئایینی و کلیسا وه‌کوو دمه‌ل و کارگه‌گولانه وان.

– ئەه‌وکات که ئەه‌و کاره‌ت ئە‌نجام دا، یانی ئەه‌و بوونه‌وه‌ره دره‌نده خه‌وتوو‌هی ده‌روونی خه‌لکیت وه‌خه‌به‌ر هی‌نا و دژ به کلیسا وروژاندت، ئەه‌و کاته....

– ئەه‌و کاته کاریکم کردوو‌ه که بووه‌ته هۆی ئەه‌وه‌ی که ژیان بایه‌خ‌دار بیت و بو‌ی تی‌بکۆشی.

– ئایا ئەمه هه‌ر ئەه‌و کاره‌یه که چهند رۆژ له‌وه پیت‌سه‌باره‌ت به ئەه‌و قسه‌ت ده‌کرد؟

– به‌لی راست ئەه‌ویه.

جما له‌رزی و رووی وه‌رگێرا.

می‌شه‌که‌رانه به‌ بزه‌یه‌که‌وه چاویکی لی کرد: «تو له من هیوابراو بووی؟»
– نه ته‌نیا لیت ناهومید بووم، به‌لکوو... پیم‌وایه... که می‌کیشیت لی‌ده‌ترسم.
دوای که‌می رووی وه‌رگێرا و به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی خۆی که له هه‌موو دانوستاندنه پربایه‌خه‌کاندا هه‌یبوو گوتی: «باسیکی بی‌ئاکامه. بیروپای ئیمه ته‌واو دژ‌به‌ری یه‌کتریه. من باوه‌رم له سهر پروپاگه‌نده و پروپاگه‌نده و

---

5. نیوی داریکه که عه‌شیره ره‌ش‌پیسته‌کان لایان پیروزه.
6. که‌سیکی که سه‌باره‌ت به‌ راستیه‌کان شک و گومانی هه‌بن.

دیسانہ و ہش پروپاگاندہیہ، و ہرکاتیکیش سہرکہ و تنتت بہ دەس ہینا
شورپہ کہ دەس پئ بکہ.»

- دەی ئەگەر وایہ ئیزنم بدە با بگەریننہ وە سہرباسی گەلالە کہی من، کہ
پئوہندییہ کی کہمی بہ پروپاگاندہ وە ہہیہ و پئوہندییہ کی زوریشی بۆ شورپہ
و راپہریننہ وە ہہیہ.
- دەی؟

- ہەر وە کوو گوتم کہ سانیکی زور ہن کہ بہ تەمان دل خوازانہ لہ
رومانیا وە پئوہست بن بہ شورپہ خەلکی وینتیا وە. ئیمہ ہیشتا نازانین کہ
راپہریننہ کہ کہی دەست پئ دەکات، رەنگە تا پایز یا زستان بخایەن، بہ لام ئەو
داوتە لە بانہی کوستانہ کانی ئانین، دەبی چە کدار و ئامادە بکرین، تا بتوانن
و توانایی ئەوہیان ہەبی کہ بۆ ئەو جیگایانہی کہ بۆیان دیاری کراوہ بکہونہ
رئ، من عودە داری ئەوہم کہ تەفەنگ و تەقەمەنییان بۆ بہری بکہم بۆ
ناوچە کانی ژیر دەسەلاتی پاپ...

- کہ میک راولہستە، تۆ چۆن ئەتوانی لە گەل ئەو گرووپە دا کار بکہی؟
ہەموو شورپہ گیرانی میلباردی و وینتیا لایەنگرانی پاپن. ئەوان ھاوتەریین
لە گەل ریکخراوی پیش کہ و تن خوازانہی کلیسادا و بە ئاواتی ریفورمی
ئازادی خوازانہن. چۆن دژہ دینیک و ئاشتیی نہ خوازیک و ہک تۆ دەتوانی
لە گەل ئەواندا ہەل کات؟

میشہ کہرانہ شانی ہەلتەکان: «ئەوان ئەگەر توانایی ئەوہیان ہەبی کہ
کارە کہی خویان جی بہ جی کہن ئیتر چیان داوہ بەسەر منہ وە تا خویان بہ
بوو کہ شووشە یہ کی کوتالییہ وە سەرگەرم کہن؟ بی شک ئەو کات کہ سایەتی
پاپ زور سووک و بی بایەخ چاو لئ دە کہن. ئەگەر راپہریننہ کہ بہ شیوہ یہ کی
باش ریکای خوی بدوزیتە وە ئیتر ئەم کیشیہ پئوہندییہ کی وای بہ منہ وە
نامین. بہرای من بہ دار دەستیک دەتوانریت سەگیک راول بونریت و بہ گورہ و
ہەرایہ کی بہ جی دتوانریت خەلکی دژ بہ ئوتریشیہ کان راپہرینن.»

- دەتەوئ من چی بکہم؟

- یاری دەم بدە تەفەنگ و تەقەمەنییہ کان لە سنوور وە بپہریننہ وە.

- من چۆن دەتوانم ئەو کارە بکەم؟

- تۆ راست ئەو کەسەى که دەتوانى ئەو کارە بە باشترین شێوە ئەنجام بدهى. بە تەمام تەفەنگەکان لە ئینگلیستان بکرم، بەلام هینانى ئەوانە بۆ ئێرە لەگەڵ کیشە و کەند و کوسپى زۆر ڕووبە ڕوویە. دەرباز کردنى ئەو بارانە لە هەركام لەو لەنگەرگایانەى ژێردەسەلاتى پاپ کارىكى چەتوونە، دەبى لە رىگای توسکانییەووە بیانھینىن و لە کوستانەکانى ئاپنپنەووە رەدیان کەيەن و بیانبەين.

- بەو شێوەیەى که دەلینى بە جىگای سنووریک دەبى دوو سنوور ببەزىنریت.

- بەلى، بەلام ئەم رىگا چارەیه لە هەموو رىگاكانى دیکە چاکترە، تۆ ناتوانى بارىكى ئاوا گەورە بە قاچاخ بىنیتە لەنگەرگایەک ئەویش بەشێوەیەک که توجارەتیی نەبى. دەزانى که هەموو کەرسەى هینان و راگوستانى لەنگەرگەى چىوتیاوکی 7 بریتیه لە سى گەمى بادەووە و پاپووریکى چکۆلەى ماسى گرتن. ئەگەر لە توسکانى رەدبکرىن، من دەتوانم لە سنوورى ژێر دەسەلاتى پاپى تىپەرینم. هاوړیانی من تەواوى کویرە رىگاكانى کوستانەکان دەزانن. حەشارگەى زۆرىشمان هەیه، بارەکه دەبى لە رىگای دەریا بىتە لىگهورن و کوسپ و کیشەى گەورەى منیش هەر ئەمەیه. من لەگەڵ قاچاخچىەکانى ئەوى ئاشنا نیم، بەلام دەزانم که تۆ لەگەڵ ئەوان ئاشنايەتیت هەیه.

- پىنج خولەکەم ئىزن بەدیه تا بىرى لى بکەمەووە.

جما کەمى دانەوى و ئانىشكى نایە سەر ئەژنوى و چەناکەى نایە سەر دەستى دواى کەمى بىدەنگى سەرى هەلینا و گوتى: «رەنگە لەم بەشە لە کارەکه داقازانجىکم هەبى، بەلام پىش ئەو هەنگاویک بەرەو پىشەووە هەلینینەووە پرسىارىکت لى دەکەم. ئایا دەتوانى قەولم پى بەدەى که ئەم کارە هیچ پىوهندىیەكى بە گرووبى خەنجىر وەشینهکانەووە نىیە بۆ هیرشى نەینى؟»

- بەلى بۆ ئەو کارە نىیە. بى شک ئەگەر ئەو کارە دژى بىرو بۆچوونى تۆ بايە قەتم پى نەدەگوتى و قەتم ڕوو لى نەدەناى .

۷. لەنگەرگەىكى پىرپایخى ژێردەسەلاتى پاپە که لە رۆژئاواى قەراخ دەریای ئىتالیادایە.

- کهى دتهوئى وه لآمى روونى خؤمت پى بدمه وه؟
 - دهره تىكى زؤرمان نىيه، به لآم دتهوانم چهند رؤژىكت مؤلت بدهم تانى
 تهما و مه به ستى خؤتم پى رابگه ينى .
 - شهوى شه ممه ي داها توو كارىكى تاييه تىتان نىيه؟
 - ئىزىنم بده بىرى لى بگه مه وه - ئەمرؤ پىنج شه ممه يه - نا.
 - ده وهره بؤ ئىره. به باشى بىر له م مزاره ده كه مه وه و وه لآم و ئاكامى
 ته واوى خؤمت پى راده گه ينم.

جما له رؤژى يه كه شه ممه ي داها توودا بؤ نووسىنى نامه يه كى شروقه كراو
 كه دابووى به كؤمىته ي فلورانس له حىزبى مازىنى، ئاگادارى كردنه وه له مهر
 قه بوول كردنى كارىكى تاييه تى كه بؤچوونى سىياسى له پشت بوو و دهبوو
 هؤى ئه وهى كه تانى چهند مانگىكى تر ئه ركه حىزبىه كانى هه لپه سىرئىت و
 بگه وىته شوين ئه م كاره نوئيه ي كه بؤى ها توو ته پىشه وه. هه رچه نده
 ئەندامانى حىزب ئەم هه والەيان لا سه ير بوو ، به لآم كؤمىته هىچ به ربه ستىكى
 بؤ دانه نا. چوونكه سالىانىكى زؤر بوو كه به راورد و لىك دانه وهى جمايان
 لاپه سند بوو و متمانه ي ته واووشيان پىى بوو و ئەندامان به گشتى له سه ر
 ئەورايه كؤك بوون كه ئەگه ر سىنىورا بوولا به ته مايه له پرىكدا كارىك بكات،
 بى شك ده بى كارىكى پر بايه خ بى و بى هؤ نىيه.

جما رىك و راست به مارتىنى گوت كه به لىنى داوه تا له راپه راندنى برىك
 له «كاره سنوورىه كاندا» يارىده ده رى مئشه كه رانه بىت. جما ئەو حه قه ي به
 خؤى دابوو كه لانىكهم دؤسته دىرئنه كه ي خؤى ئاگادار كات. له بهر ئه وهى
 كه خودا نه خواسته دللى غايله نه كات و شك و گومانىكى بؤ نه يه ته پىشه وه.
 ئەو پىى وا بوو كه ئارخايه ن كردنى مارتىنى زؤر پىوئىسته. مارتىنى دواى
 بىستنى ئەو قسانه هىچ روون كردنه وه يه كى لىنى نه وىست، به لآم جما
 بى ئەوهى له هؤى كئشه كه بگات تى گه يشت كه ئەم هه والە له دللى مارتىنىدا
 زؤر گران و ناخؤش هات.

هه ردوو كيان له ژىر كه پرى مالى جمادا دانىشتبوون له سه ر شىروانىيه
 سووره كانه وه به ره و فىزؤل يان ده روانى. دواى بىده نگىيه كى زؤر مارتىنى

ههستایه سه‌رپی و دهسته‌کانی خسته گیرفانییه‌وه و دهستی کرد به فیتوو لیدان . که نیشانه‌ی دل‌ه‌کوته‌یه‌کی زوری ئه‌و بوو . ئارام له ژووره‌که‌دا دهستی کرد به پیاسه کردن.

جما قه‌ده‌ریک چاوی لی کرد. ئاخ‌ره‌که‌ی گوتی: «سزار تۆ به‌م کاره‌ په‌ریشانی، زۆر به‌داخم که تۆ ئاوا هه‌ست به‌ دانیایی ناکه‌ی، به‌لام من ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌ ئه‌و ته‌مایه‌م گرتووه‌ چونکه‌ پیم‌وایه‌ کاریکی دروست و شیاوه‌.

مارتینی به‌ نار‌ه‌حه‌تیه‌وه‌ وه‌لامی داوه‌: «من بۆ ئه‌و کاره‌ په‌ریشان نیم و سه‌باره‌ت به‌و کاره‌ش هیچ نازانم، کاتی که تۆ ده‌ته‌ه‌وی کاریک بکه‌ی، بی‌شک ئه‌و‌کاره‌ ئیشیکی باش و په‌سنده‌ من باوه‌رم به‌و کابرایه‌ نییه‌.»
- پیم‌وایه‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ له‌ هه‌له‌دای. منیش تا ئه‌و کاته‌ی که ئه‌وم به‌باشی نه‌ده‌ناسی وه‌کوو تۆ له‌ هه‌له‌دابووم. بی‌گومان ئه‌و بی‌عه‌یب و بی‌گری نییه‌، به‌لام له‌وه‌ی که تۆ لیتی تی ده‌فکری وانیه‌ .
- به‌شکم قسه‌ی تۆ بی.

به‌ بێده‌نگییه‌وه‌ که‌میک پیاسه‌ی کرد و له‌ پریکدا له‌به‌رده‌م ئه‌ودا راوه‌ستا و گوتی: «جما ئه‌و‌کاره‌ مه‌که‌! تا دره‌نگ نه‌بووه‌ ده‌ستی لی‌هه‌لگره‌! مه‌هیله‌ ئه‌و پیاوه‌ کاریکت پی‌بکا که دوایه‌ په‌شیمان بی و به‌رد به‌ ئه‌ژنۆی خۆتدا بکوتی.»
جما به‌ ئارامیه‌وه‌ گوتی: «سزار ئه‌وه‌ی ده‌یلیی نایله‌یه‌وه‌، که‌س به‌ زۆر ئه‌و‌کاره‌م پی‌ناکات. من دوا‌ی ئه‌وه‌ی ته‌واو ئه‌و‌کاره‌م ته‌واو تاووتوی کرد ، به‌ ویست و دل‌خوازی خۆم قه‌بوول کردووه‌. من ده‌زانم که تۆ سه‌باره‌ت به‌ ریوارز رقیکی تاییه‌تیت لیتی هه‌یه‌، به‌لام ئا ئیستا سه‌باره‌ت به‌ سیاسه‌ت قسه‌ ده‌که‌م نه‌ سه‌باره‌ت به‌ که‌سایه‌تی.»

- مادونا! ئه‌و کاره‌ مه‌که‌! ئه‌م پیاوه‌ مه‌ترسیداره‌. ئه‌و پیاوکی بی‌به‌زه‌یی و بی‌دینه‌ که‌ که‌س تیی ناگات - و ئاشقی تۆشه‌!

جما داچله‌کی: «سزار، چۆنه‌ خه‌یالاتی وات به‌ میشکدا هاتووه‌؟»
مارتینی دووپاتی کرده‌وه‌: «ئه‌و گیرۆده‌ و ئاشقی تویه‌، مادونا لیتی دوور که‌وه‌وه‌!»

- سزاري ئازيز، من ناتوانم ليى دوور كهومه وه، ناتوانم پيشنت بليم له بهر چيه، ئيمه زور له يهكتري نزيك بووينه ته وه . نه وهك له بهر ويستي دل و داخوازي خويمان.

مارتيني به پهريشانييه وه وهلامى داوه: «ئه گهر ئه ونده له يهكتري نزيك بوونه ته وه ئيتتر قسه يه كم نيبه.»

دواي ئه وهى كه گوتى كارم ههيه، پويشت. مه ودايه كي زور له شه قامه پر له گوله كاندا سه رى و خوارى كرد. ئه و شه وه دنيا له بهر چاوى زور تاريك بوو. ئه م بوونه وه ره دروزن و فريوكاره هاتبووه نيوانيانه وه و تاچه گه وه هري ژيانى له چنگ دهره ينا بوو.

له نیوهی مانگی فهوریه دا میشه که رانه به ره و لیگهورن که وته ری. جما
 نهوی به پیاویکی لاوی به ریتانیای ناساند که بیر و هزریکی نازادیخو ازانهی
 هه بوو و نوینه ری پا پوره وانی بوو. نه وکات جما و هاوسه ره که هی له گه ل نه م
 پیاوه گه نجه ئاشنا ببوون. نه م پیاوه چهند جاریک کار و خزمه تی چکوله ی بو
 گرووپه رادیکاله کانی فلورانس جی به جی کردبوو: به قهرز پاره ی پیدابوون تا
 پیداو یستیه کانیا نی پی جی به جی که ن. ئیزنی نه وه شی پیدان که له نیو نیشانی
 توجاره تی نه و که لک وه گرن بو ناردنی نامه حیزبیه کان و ئا له وجوره کارانه.
 نه م یارمه تیا نه هه مووی له لایه ن جما وه و به هو ی دۆستایه تی نیوان نه وانه وه
 نه نجام دهدرا. هه ربویه له سه ر شیوازی رابردوی حیزب جما نازاد بوو که
 هه رچونیک نه و پیی باش بی و هه ر ریگایه ک نه و پیی ئاسان بیت که لکی
 لی وه رگریت، به لام ئایا ده کرا که له م هه ل و ده رفه ته بو هه ر مه به سستیک
 که لکی لی وه رگریت یان نا. داخوازی کردن له هه واداریکی پاک و بی گهر د بو
 نه وه ی نیونیشانی خو ی به وان بدات بو هاتنی نه و نامانه ی که له سیسیله وه
 ده هاتن، یان شار دنه وه و راگرتنی چهند به لگه و سه نه دیک له قوژبنیکی
 نووسینگه که پیدا نه مانه هه مووی له لایه ک و داخوازی کردن له نه و بو هه لگرتن
 و هیئانی چه ک و ته قه مه نی بو راپه رینیکی چه کدارانه له لایه کی تره وه ، که

ئەمەيان زۆر قورس و گەورە و گران بوو، ھەربۆيە جماش زۆر دلنيا نەبوو
كە بەو كارە پازى ببى.

ئەو بە مېشەكەرەنەى گوتبوو: «لانېكەم دەتوانى تاقى كەيتەو، بەلام
پېموانىيە كە ئەوكارە بكات ئەگەر بچى بۆلاى و داواى پېنج ھەزار كوودى 1
لېكەى رەنگە بى سى و دوو پېت بدات ئەو يەكجار زۆر دلئاوايە. دەتوانى
خېرا پاسپۆرتەكەى خۆيت پى بدات يان وەك پەنابەرېك لە ئەنبارەكەيدا
بتشارىتەو، بەلام ئەگەر شتېكى وەك تەفەنگى پى پېشنيار بكەى، لىت خورد
دەبىتەو و پىوايە كە ھەردووكمان شىت بووين.»

مېشەكەرەنە ئاواى وەلامى دابووەو: «بەلام وىدەچىت كە بتوانى رېنوونىم
بكات و يان بە يەك دوو مەلەوانىكم بناسىنېت. ھەرچى بى تاقى كردنەو، كەى
زەرەرىكى نىيە.»

لە رۆژەكانى ئاخىر و ئۆخرى مانگدا، مېشەكەرەنە بە جلوبەرگىكى كە زۆر
رېك و پېك نەبوو ھاتە ژوورى كارى جماو، جماش خېرا لە پوخسارى ئەوى
خوئىندەو كە ھەوالى خوشى پىيە.

- ئاخىرەكەى ھاتى! وردەورە وام بە خەيالدا دەھات كە بى گومان بەلایەكت
بەسەر ھاتووە!

- پېمابوو لەو ھەل و مەرچەدا نووسىنى نامە زۆر مەترسىدارە، زووترىش
نەمدەتوانى بگەرېمەو.

- ئىستا خۆ شوکور بە سلا مەتى گەراوئىتەو؟

- بەلى، رېك لە دلجانەو ھاتووم، ھاتوومەتە ئىرە تا پېت بلېم كە كارەكە
تەواو مسوگەر و جى بەجى بوو.

- مەبەستت ئەو ھەى كە ھەر بە راستى بىلى قەول و بەلېنى يارمەتى داو؟

- لە يارمەتى يەكجار زۆرتەر، ھەموو كارەكانى خستووەتە ئەستوى خۆى:
پىچاندنەو و ھەل گرتنى ھەموو شتېك، تەفەنگەكان لە سەندووقى گەورەدا
دابىن و دەشاردريئەو و راست لە ئىنگلىستانەو دەپھىنن. وىليامزى
شەرىكىشى كە دۆستى ھەرە نزيك و خووشەويستى ئەو، قەولى داو كە

۱- قەرەپوولى نوقرەبى ئىتاليابە

بۆخۆی له سوتامپتونوه له گهڵ بارهکه بئیت. بیلش بارهکان له ئیداره‌ی گومروکی لیگهورنهوه دهگوزهرئینیت. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه بوو که ئه‌وه‌نده زۆرم پئ‌چوو. ویلیامز قه‌ده‌ریک له‌وه‌پیش چوو به‌ سوتامپتون و منیش هه‌تا جینوئا به‌ریم کرد.

... که له‌نیو ڕینگادا له‌ سه‌ر ورده‌کاریه‌کان قسه‌ بکه‌ن؟

- به‌لئ‌ تا ئه‌وجیگایه‌ توانیم قسه‌ بکه‌م ؛ که تووشی نار‌ه‌حه‌تی که‌ش و هه‌وای ده‌ریا (دریازدگی) نه‌ببوم ، به‌لام دوايه‌ که‌ دلم له‌ ژيالا هات ئیتر نه‌متوانی دريژه به‌ قسه‌ و باسه‌که‌ بده‌م.

جما هاته‌وه‌ بیرى که‌ له‌ گه‌شتیکى ده‌ریادا که‌ باوکی هه‌ردووکیانی بۆ سه‌یاحه‌ت بردبوو ئارتور به‌ هۆی که‌ش و هه‌وای ده‌ریاوه‌ چه‌نده‌ نار‌ه‌حه‌ت ببوو. هه‌ربۆیه‌ خیرا پرسى: «له‌ سه‌فه‌ری ده‌ریادا نار‌ه‌حه‌ت ده‌بی؟»

- گه‌رچی یه‌کجار زۆر له‌ ده‌ریادا بووم! به‌لام ئه‌وه‌نده‌ نار‌ه‌حه‌ت ده‌بم که‌ هه‌ر باسی ناكرئ ، به‌لام ئه‌و‌کات که‌ له‌ جینوئا خه‌ریکی بار لی‌دان بوون قسه‌مان کرد. پیم‌وايه‌ ویلیامز ده‌ناسی؟ شو‌ره‌ لاوئیکى زۆر چاک و جیگای متمانه‌ و به‌ بیریکى تیژه‌وه‌! بیلش هه‌روا پیاو خاسه‌یه‌، هه‌ردووکیان باش ده‌زانن که‌ چۆناوچۆن ده‌بی ئاگایان له‌ زمانیان بی.

- به‌ گه‌شتی پیم‌وايه‌ که‌ بیلئ‌ به‌ دل‌خوازی و به‌ ویستی خۆی ئه‌و‌کاره‌ی قه‌بوول کردوو و به‌ره‌و کاریکى مه‌ترسیدار هه‌نگاوی هه‌لئناوه‌ته‌وه‌.

- منیش ئاگادارم کرده‌وه‌، به‌لام ته‌نیا لیم مۆر بووه‌وه‌ و گوتی جا به‌ تۆچی! راست ئه‌و شته‌ی که‌ چاوه‌پوانیم ده‌کرد و لیم راده‌دی ، ئه‌گه‌ر بیلیم له‌ تیمبۆکتو 2 ببینیایه‌ ده‌چووم بۆلای و پیم‌ ده‌گوت: «به‌یانیت باش به‌ریتانیای.»

- به‌لام هیشتا من لی‌ی حالئ‌ نه‌بووم که‌ تۆ چۆن توانیت ئه‌وان رازی بکه‌ی، به‌تایبه‌ت ویلیامز، ئه‌و که‌سیکه‌ بوو که‌ دره‌نگ رازی ده‌بوو.

- به‌لئ‌، له‌پیشدا زۆر نار‌ازی بوو، نه‌ وه‌ک له‌ ترسانا به‌لکوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یگوت ئه‌و کاره‌ جئ‌به‌جئ‌ نابئ‌، به‌لام دواى که‌مئ‌ک به‌ جو‌ریک رازیم کرد ، ده‌ی باشه‌، ئیستا با هه‌موو کاره‌که‌ به‌ باشی هه‌لسه‌نگینن.

٢. Timbuktu: ناوه‌ندیکی گه‌ره‌ی تو‌جاره‌تییه‌ له‌ سنووری سه‌حرا و سوودان.

کاتی که میشه که رانه گه‌یشته‌وه مالی خوی رۆژ ئاوا ببوو و داری Pyrus Japonica³ی پر له شکوفه ، به‌سه‌ر دیواره‌که‌دا ده‌له‌راوه و له ژیر زهرده‌ی هه‌تاودا ورده ورده بۆری ده‌نواند، چهنه‌د لقیکی لی کرده‌وه و برده‌وه بۆ مالی، هه‌رکه درگای ژووری کار کردنی کرده‌وه زیتا که له سه‌ر کورسییه‌ک له سووچیکی ژووره‌که‌دا دانیش‌تبوو ده‌رپه‌ری و به‌رپه‌ر گه‌شیه‌وه رپووبه‌رپووی هه‌لات.

- ئاه فلیس، پیم‌وابوو قه‌د ناگه‌رپیتته‌وه!

یه‌که‌م شتیکی که بیری لی کرده‌وه ئه‌وه بوو که به‌تووره‌یه‌وه پپی بلی له ژووری کار کردنی ئه‌ودا چی‌ده‌کات، به‌لام دوايه وه‌بیری هاته‌وه که سی‌حه‌وته‌یه نه‌یدیتوو ده‌ستی بۆ ته‌وقه برده پیشه‌وه و به‌ساردی و سرپه‌که‌وه گوتی: «ئوه کاته‌ت باش زیتا، چۆنی؟»

زیتا سه‌ری هه‌لینا تا میشه‌که‌رانه ماچی بکات، به‌لام وادیاربوو ئه‌و زۆر سروسارد بوو. له‌په‌نايه‌وه گوزه‌را و گول‌دانیکی هه‌لگرت تا (Pyrus)ه‌کانی بخاته‌ناوی. دواي قه‌ده‌ری درگاکه به‌ته‌ق و کوتیکه‌وه کراوه و سه‌گی میگه‌له‌که به‌په‌له خوی کرد به‌ژووریدا و له‌خوشیانا ده‌ستی کرد به‌وه‌رین و کلکه‌سووتی و له‌خوشیانا لووراندی. میشه‌که‌رانه گول‌دانه‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که دانا و دانه‌وی تا ده‌ست به‌سه‌ر و گویلاکی سه‌گه‌که‌دا بیئنی: «ده‌ی شه‌یتان، هاو‌رپی خۆم چۆنی؟ ئه‌ری راست خۆم، داده‌ی وه‌ک سه‌گی باش و به‌سفه‌ت ته‌وقه‌م له‌گه‌ل بکه!»

تووره‌یی و رپووتالی رپوخساری زیتای داگرت.

به‌بی‌مه‌یلییه‌که‌وه پرسی: «برۆین بۆ خواردنی شیو؟ چونکه‌ نووسیبووت که ئه‌م‌رۆکه ده‌گه‌یته ئیره‌ گوتوو‌مه له‌ مالی خۆمدا شیوت بۆ سازکه‌ن.»

میشه‌که‌رانه به‌په‌له‌ چاوی لی کرد: «بمب - بمبوره، نه‌ده‌بوو مه‌حته‌لی من بی! هه‌ر ئیستا خۆم ریک‌وپیک و شیک ده‌که‌م و خیرا دیم بۆلات. رپه‌نگه‌ پیت‌خۆش بیته‌ که ئه‌م گولانه‌ ئاوه‌ی.»

۳- به‌هیتی ژاپۆنی (لاتین)

کاتی که میشه کهرانه چووه ژووری نان خواردنی زیتا، ئهوی دیت که له بهرانبهر ئاوینه کهدا راوه ستاوه و گولیک له و گولانهی له جلوبه رگه کهی خوی دهدات. وادیاربوو زیتا به ته مابوو پوو خوش و خوش ئه خلاق بیت، هه ربویه چند گولیکی چکوله له گول خنچه کانی گولاله سووره که که پیکه وه به سترابوون بولای ئهوی پاداشت: ئه م گولانه م بۆ تو هیناوه پیمخوشه بیده م له سنگت.»

میشه کهرانه له کاتی شیوخواردندا ته واو تی کوشا دلوقان و ئارام بیت. پهیتا پهیتا قسهی بی بایه خی ده کرد. زیتاش به بزهی پر له هومیده وه وه لامی داوه. خوشحالی و شله ژاوی زیتا به هوی هاتنه وهی ئه و ئاشکرا دیار بوو. ئه و تازه خو و عاده تی به وه گرتبوو که ژبانی زیتا له گه ل ژبانی ئه و جیاوازه. زیتا له گه ل هه والان و هاو پریانی هاوته ری بی خوی پیکه وه خوشیان پاده بوارد. هه ربویه قه د به خه یالیشیدا نه ده هات که زیتا له په نای خویه وه ببینیت. سه ره رای ئه وه بی گومان زیتا حه تمه ن پیی سه یر بوو که میشه کهرانه ئاوا شاد و به که یفه.

زیتا گوتی: «با قاوه که مان له ژیر که پره کهدا بخوینه وه ئه مشه و زور گه رمه.»

- زورباشه گیتار که شت بینم؟ رهنگه بیت خوش بی که گورانییه که بلئی. زیتا له خوشیانا وه ک گول گه شاوه، میشه کهرانه سه باره ت به موسیقا تووند و تیژی ده نواند و زور به که می داوای لی ده کرد که گورانی بۆ بلئی. له ژیر که پره کهدا، کورسیله یه کی داری پانی لی بوو که ده وران ده وری قه راخ دیواره کانی گرتبوو. میشه کهرانه ئه و لایه ی هه لئاراد بۆ دانیشتن که ته واو ده یروانییه سه رته پکه کان. زیتاش دوای ئه وه ی که له سه ر دیواره نه ویه که دانیشتن، لاقه کانی له سه ر کوسیله که دانا و پالی دا به کوله که یه که وه. ئه و زور حه زی له دیتنی سروشت نه بوو. پیی خوش بوو که چاو له میشه کهرانه بکات.

- جگه ره یه کم بده یه، پیم وانییه دوای رویشتنی تو به لیومه وه نابی.
- زور چاکه! ته نیا به کیشانی جگه ره یه که که ده توانم بلیم به خته وه ره یه که م ته واو مسوگه ر بووه. زیتا دانه وی و به سه رنجیکه وه لیی پروانی: «به راستی خوش به ختی؟»

میشھهكه رانه چاوى زهق كردهوه و بروى برده سه رى: «به لى، بو
خوش به خت نه بم؟ شىوئىكى باشم خواردوه و ده روانه سروشتىكى زور
جوان و دل فەرىحى ئوروپا و ئىستاش به تەمام قاوه يەك بخۆمه وه و گوئى له
گورانييه كى خۆشى ناوچه يى مه جارستان بگرم. ويژدانم ئاسوده و ده زگاي
هەزم و خوارده مەنى ده روونيشم باش كار ده كا و ته واو ته ياره. مرؤف له وه
زياتر به ته ماى چيه؟»

- ده زانم كه شتىكى ديكهت ده وئ.

- چ شتىك؟

- ئا ئەمه! (قوتوويه كى كاغه زى چكۆله ي خسته ناو ده ستيه وه.)

ميشھهكه رانه به خۆش حال يه وه گوراندى: «با - بادامى برژاو، ئەى بوچى
پيش ئەوهى كه جگه ره كه بكيشم باست نه كرد؟»

- دهى دهى خۆشه ويسته بيچكۆله كه م! دواى ئەوهى كه جگه ره كه ت كيشا
ده تروانى بيخوى - ئەوه ش قاوه.

ميشھهكه رانه به خۆشى و چيژىكى زوره وه قاوه كه ي خوارد وه ك
پشيله يه ك كه به خۆش ييه كى زوره وه سه رتويى شيريك بخوات. قاوه و بادامه
برژاوه كانيشى خوارد و به ده نكيكى نه رم و تامه زرؤوه گوتى: چهنده خۆشه
كه دواى خواردنى ئەو خوارده مەنييه پيسانەى ليگهؤرن جاريكى ديكه
قاوه يه كى ئاوا باش بخوى!»

- هەر ئەوهى كه ئىستا ليره ي بوخوى به هانه يه كى باشه كه له ماله وه
بمىنييه وه.

- ناتوانم زور بمىتمه وه، ديسان سبه ينى ده بى برؤمه وه.

په پوله ي شادى و بزه له روخسارى زيتادا فرى: «سبه ينى! بوچى؟ بو
كوئ ده چى؟»

- ئاه! له دوو س - سى جيگادا كارم هه يه.

ئەو و جما و ايان قەرار دانابوو كه ئەو بوخوى به تايبه تى بچى بو
كوئستانه كانى ئاپنين و و له مه ر گواستنه وهى چه ك و ته قه مەنييه كان له گه ل
قاچاخچيه كانى سه رسنوو قسه بكات. په رينه وه له سنوورى ژير ده سه لاتى

پاپ بۆ ئەو كېشەيەكى زۆر مەترسیدار بوو، بەلام ئەگەر قەرارە ئوپراسیونەكە بگاتە ئەنجام دەبی ئەوکارەش بكریت.

زیتا هەناسەيەكى هەلكیشا و گوتی: «هەمیشە كار!» دوایە بە دەنگیكى بلیندەوہ لئی پرسی: «ئەم سەفەرەت زۆر دەخایەنی؟»

- نا، پ-رەنگە دوو سى حەوتە.

لە پریكدا پرسی: «پیموايە ئەمەش هەر لەوجۆرە كارانەيە، وانییە؟»
- ئەو كارانە؟

- ئیش و کاریكى كە تەواو تی دەكۆشى سەر و گیانتی لە پیناودا دانینی و ئەوکارە سیاسیانەكى كە كۆتایی هەر نایەت.

زیتا جگەرەكەكى فری دا و گوتی: «تو فریوم دەدەى راستیەكەیم پی نالیی، دەتەوی کاریكى مەترسیدار بكەى.»

میشەكەرانە بە ناقابلیكەوہ وەلامى داوہ: «بەتەمام یە یە یە كراست و بی سى و دوو برۆمە دۆزەخەوہ، لەوی پیتخۆش نییە كە ئەم گولە پاپیتالەم بۆ بنیری؟ دەى پیویست ناكا هەمووشى بینییە خوارى.»

زیتا كە بە توورەییەوہ چنگیكى لە لاوڵاوہكەى دەور گولەكە لئی كەردبووہوہ بە توندی فری دا سەر ئەرزى و دووپاتی كەردەوہ: «دەتەوی کاریكى مەترسیدار بكەى تەنانەت ریک و راستیش نایدركینی! پیتوايە من تەنیا شایانى فریودان و سووكایەتى پی كەردنم؟ هەر ئا لەم رۆژانەدا سەرت بە فەتەرەت دەچى. تەنانەت دەرفەتى خوداحافیزیشت نابى. هەمیشە هەر كارى سیاسى و كارى سیاسى - من لە كاروبارى سیاسى بیزارم.»

میشەكەرانە بە بیزارییەكەوہ باویشكیكى دا و گوتی: «منیش وەك تۆ لە كیشەى رامیاری بیزارم. زۆرباشە، جا كەوايە با لە سەر بابەتێكى دیکە قسە بكەین - یان ئەوہى كە گۆرانییەك بلی.»

- دەى كەوايە گیتارەكەم بەدەيە. چى بلیم؟

- بالاد4 كە ئەسپەكەى لى پەرەوازە بوو؛ پر بە پیستی دەنگى تۆیە.

---

٤. Balad جۆرە گۆرانییەكى ناوچەيى هەستبزوینە كە زۆرتر لەگەل دوو ئامیزی موسیقاوہ دەگوترى.

زیتا دەستی کرد بە گوتنی بالادیکی کۆنی مەجارستانی. ئەم بالادە بەسەرھاتی پیاویکە کە لەپیشدا ئەسپەکە، دوایە مالهەکە و پاشان گراویکە لە دەست دەدا و لای نامینت، دواى ئەو لە سەر ئەو فکر و ئەندیشە یە کە «لە شەری موهاچ 5دا زۆر لەو زياتر زەرەرخورده بووه دل خۆشى خۆى دەداتەو». ئەم گۆرانییە یەکی لەو گۆرانیانە بوو کە مێشەکەرانی زۆر بەزى لێى بوو، میلودیە خەماویەکەى کە نیشانەى لەخۆبردوویەکی تال و دل تەزینە لای مێشەکەرانی ئەوەندە خۆش و دلرەین بوو کە هیچ مۆسیقا و گۆرانییەک نەدەگەشتە ئاستی. دەنگی زیتا زۆرخۆش و هەلکەوتە بوو، نوتەکانی زۆر پوون و ئاشکرا و بەتوانا و کەلی ئەشق و ژین و مانەوە بوون کە لە تاقگەى دەنگیەو دادەبارى. رەنگە گۆرانی ئیتالیایی یان سلاونیک 6 باش نەگوتایە، تەنانەت گۆرانی ئالمانی زۆر خرابتر دەگوت، بەلام گۆرانییە خۆجیی و ناوچە یەکانی مەجارستانی زۆرچاک دەگوت. مێشەکەرانی بە چاوی زەق و دەمی کراووە گویی دەدایە. تا ئیستا ئاوا باشی لێ نەبیستبوو. هەر کە زیتا دواى رستەى گۆرانییەکەى گوت، لەپریکدا دەنگی لەرزى.

- ئاە هیچ نییە لە شەری موهاچدا زۆر لەو زياترمان دوراندوو. کەوتە هەنيسکدان و پوخسارى خۆى لەنیو گەلای پاپیتالە کەدا شاردهو. مێشەکەرانی هەستا سەرپی و گیتارەکەى لێوەرگرت: «زیتا! چیه ئەو؟» زیتا کە سەری بە هەنيسکەو هەلەدەکەندرا، دەم و چاوی بە هەردوو دەستیهو دەپۆشیبوو.

مێشەکەرانی دەستی بەسەر و قژ و قۆلیدا هینا و گوتى: «پیم بلێ چى بوو؟» زیتا گریا و خۆى کیشایە ئەولاو: «لیم گەری! دەستم لێم دە گەری!» مێشەکەرانی خیرا گەراو سەرجیگای خۆى و مەحتەل بوو تا گریانەکەى تەواوبى. لەپریکدا زیتا دەستی لە گەردنى هالاند و بە ئەژنوو لەپەنایدا لە سەر ئەرزى دانیشت: «فلیس - مەرۆ لێرە مەرۆ!»

5. Mohacz: ناوچە یەکی مەجارستانە کە لەویدا مەجارەکان لە سالی 1526 ز لە شەری لەگەل توورکەکانی عوسمانیدا شکستیان خوارد.

6. ئیسلاوى

میشه که رانه که ههوللی ئه دا به ئارامیه وه، خوئی له ژیر ئه و بازۆله به گیرانه
رژگار کات گوتی: «دوايه قسهی له سهر دهکهین، له پیشدا پیم بلی له بهرچی ئاوا
شله ژای. شتیگ بووه که توی ئاوا ترساندوه و؟»

زیتا به بیده نگیه وه سهری بادا: «ئایا ئازاریکم پیه یاندووی؟»

- «نا» دهستیگی له سهر گهروی میشه که رانه دانا: «ئهی چی؟»

ئاخره که ی له بهر خویه وه گوتی: «تو دهکووژری، له و پیاوانه ی که دین بو ئیره
یه کیکیان دهیگوت گیانی تو له مه ترسی دایه - کاتیکی که منیش لیت ده پرسم پیم
پیه ده که نی!»

میشه که رانه دوا ی که می به سهر سوورمانه وه گوتی: ئازیزم تو خراپی لی
حالی، بو میشکی خو ت به وشته چه وتانه وه سهرقال کردوه. رهنگه رۆژیکیش
بکووژریم - ژیانی شووژگیریک ههر ئاوايه، به لام ئه مه ئه و فکریه مسوگر
ناکات که من دهمه وئ خو م به کووشتن بدهم. خو من زیاتر له خه لکی دیکه
گیانی خو م ناخه مه مه ترسیه وه. منیش وه ک ئه وان و ئه وانیش وه ک من.

- خه لکی؟ من چیمداوه به سهر خه لکیه وه؟ ئه گهر تو منت خو ش بو یستایه ئه و
ریگیه ت هه ل نه ده بژارد و نه تده هیشته که شه وانه تا دره نگانیک به خه بهر بم و
هه میشه تو م له پیش چاو بی که ئایا بله ی نه گیرایی و یان هه رکه سهر بنیمه سهر
سهرین له خه وما به مردووی بتبینم. ته نانه ت تو ئه و سه گه ت له من خو شتر
ده وئ!

میشه که رانه هه ستا سه ری و ئارام چووه ئه و سه ری که پره که. ئه و چاوه روانی
بیستی ئه و قسانه ی نه ده کرد هه ر یوه سه ری سوورما بو که چ وه لامیک بداته وه.
به لی قسه ی جما بو. ئه و ژیانی کرد بو وه گری پوو چکه یه کی ئالۆن، که بو
کردنه وه ی ئه و گری پوو چکه یه ده بو شه و و رۆژ هه وللی هه موار کردنی بدات .

میشه که رانه پاشان گه راوه و گوتی: «وه ره دانیشه با به ئارامیه وه قسه ی له
سهر بکهین. پیم وابی ئیمه یه کتریمان باش نه ناسیوه. بی گومان ئه گهر بمزانیایه
ئاوا سووری له سهر قسه ی خو ت پینه ده که نیم. ئاده ی ریک و راست پیم بلی چ
شتیک شله ژاندووتی دوايه ش ئه گهر گله بی و گازنده یه کیش له به یماندا هه بی
جی به جی بکهین.»

- ئۇوھ شتىك نىيە كە بىرى جى بەجى بىكەى. من خۇم تى دەگەم كە تۇ بە قەدەر نوو كە دەرزییەك سەرنج نادەیتە ئەمن.

- عەزىم باشتر وایە كە سەبارەت بە یەكترى رپوراست بىن. من ھەمیشە ھەولم داوھ نىوانمان خۇش و باش بىت و پىم وایە قەد ھەولى ئۇوھم نە داوھ كە فریوت بدەم...

- ئاخ نا! لەو بارەوھ پاك و بى گەرد بووى، تەنانت بەبىرىشتدا نەھاتوھ كە من وەكوو فاحىشە یەك چا و لى بىكەى. لەتە قوماشىكى كۆنى پر لە زرىقە و برىقە كە لەپىش تۇدا زور پىاوى دىكە...

- وست بە زىتا! من سەبارەت بە ھىچ بوونەو ھەرىك ئاوا بىر ناكەمەوھ.

زىتا بە رپووتالىوھ پى داگرت و گوتى: «تو قەت منت خۇش نەوېستووھ.»
- نا، قەد تۇم خۇش نەوېستووھ. گوى بدەىە و ھەول بدە تا ئۇو جىگایەى كە دەتوانى سەبارەت بە من خراپ بىر مەكەوھ.

- كى گوتووېە كە من سەبارەت بە تۇ لىك دانەو ھەىەكى خراپ و بە پەلەم ھەبووھ...

- كەمى راوھستە. ئۇوھى كە دەمھەوئ پىتى بلیم ئۇوھىە كە من پىئەندى ھىچ یاسا و رىسایەكى ئۇخلاقى نىم و ھىچ رىزىكىش بۇئەو شتانه دانانىم. بەراى من پىوھندى نىوان ژن و پىا و تەنیا ھەز و تاسە و وىستى دلە...

زىتا بە پىكە نىنىكى بى رۇح و وىشكەوھ قسەكەى برى: «پارەش»

مىشەكەرانە ھەلبەزىەوھ و بو ساتىك دوودل بوو: «ھەلبەتە ئۇوھى گوتت دزىوترىن پىوھندى نىوان ژن و پىا وھ و ئۇم قسەىە بە باشى لە من وەرگەر. ئۇگەر بىزانىباىە كە منت خۇش ناوئ و یان رقت لە پارەىە، قەتم پىشنىار پى نەدەكردى و ناچارم نەدەكردى كە قەبوولى بىكەى. لە ژىانمدا قەت ئۇوکارەم نە كردووھ، قەتىش درۇم لەگەل ژنىك نە كردووھ كە چ ھەستىكم سەبارەت بە ئۇو ھەبى. باوھرت بە من ھەىە كە من راستىەكانت پى دەلیم...»

كەمى راوھستا، بەلام زىتا وەلامىكى نە داوھ.

مىشەكەرانە درىژەى پى دا: «راى من ئۇوھىە كە ئۇگەر لەم دنباىەدا پىاوىك تەنباىە و ھەست بە بوونى ژنىك دەكا كە ھاوسەرى ژىانى بىت و ئۇگەر دەتوانى

ئافره تىك بدىن تىتەو ەقە لەبەر چاوى ئەو جوان بىت و ئاگاي لىي بىت و رق و بىزارى ئەو ەلنە خەلە تىن تىت، جىي خۇيە تى كە بە دل فراوانىيەو ە چىژ و شىرنابى ژيانى پى بىبە خشىت و بى ئەو ەي كە پىو ەندىيە كى نىزىكى دىكە ەل بىژىر تىت. من ەيچ كەم و كۆرپىيەك نابىنم و شەرتى پىو ەندى ئىمە ئەو ە بوو كە بى عەدالە تى و ئىهانە كردن و فرىوى تىدا نە بىت، بە لام لە سەر ئەم كىشە يە كە لە پىش مندا لە گەل پىاوانىكى دىكە بووى، زۆر سەرنجم نە داو ەتى و لام سەير نە بوو ە، تە نىا بىرم لەو ە كر دوو ەتو ە كە ئەم پىو ەندىە بو ەردووكمان باش دەبى و ەيچ زەرەرىكىشى نابى و ەردووكمان ئەو ئازادىە و ئەو مافەمان دەبىرى، ەر وەختىك ئەو پىو ەندىەمان پى ناخۇش بى بتوانىن لە يە كتر جىا بىنەو ە. ئە گەر من لە ەلە دا بووم... يان ئە گەر تۆ وەك ەمىشە بە چاوىكى دوو دلپو ە لە نىوان خۆم و خۆت روانىو ە... ەر بوپە...

كەمىكى تر بىدەنگ بوو.

زىتا بى ئەو ەي سەرى ەلئىنى ەيواش گوتى: «ەر بوپە؟»

- ەر بوپە من ددانى پىدا دەنىم، كە لە گەل تۆ خراپ بووم؛ زۆرىش بە داخم، بە لام ئەم كارەم بە ئەنقەست نە كر دوو ە.

- تەمى ئەو ەت نە بوو ە و پىت و ابوو ە - فلىس مە گەر تۆيان لە بەرد و دار دروست كر دوو ە؟ مە گەر تۆ قەد ئافره تىك خۇش نە وىستوو ە تا لە خۇشە وىستى من سەبارەت بە خۆت تى بگەي؟

لەرزىنىكى سەير لەشى داگرت. لە و كاتەو ەي كە نە فەرىك پىي گوتبوو :خۇشم دەو پى» زۆر دەگوزەرا. زىتا خىرا دەرپەرى و دەستى لە گەردنى وەر ەينا: «فلىس، وەرە با پىكەو ە لىرە برۆين. دەست لەم ولاتە سامناكە و ئەم خەلكە و سىاسەتە كانىان ەل گره! ئىمە كارمان بە وان چىە. پىكەو ە بە ختەور دەبىن. وەرە با بچىن بو ئەمرىكاي باشوور ئەو جىگايەي كە لەو ە پىش لىي دە ژىاي.» ترس لە وەبىر ەيتانەو ەي رابردوو ناچارى كرد كە وەخۆ بىتەو ە، دەستە كانى زىتاي لە مى خۆى كر دەو ە و توند گووشى: «زىتا! ەول بە ئەو ەي دەلپىم بە باشى تىي بگەي. من ئەتۆم خۇش ناوى، ئە گەر ىش خۇشم بوىستايەي لە گەلنا نە دەهاتم، من لە ئىتالىادا كارم زۆرە ەاوپرىكانم...» زىتا بە توورە بىيەو ە گوراندى: «يان كە سىكى

دیکه که له منت زیاتر خوښ دهوئ! ئاخ بریا بمتوانیایه که بتکوژم! تو خه مخوړی
رفیقه کانت نیت مامه خه مه ی که سیکی تری ئه مه... ده زانم کینه!»

میشه که رانه ئارام گوئی: «وست به، تو ئیستا توورپی و بیر له شتی و
ده که پته وه که هیچ راست نییه.»

- پیت وایه سینور ابوولا ده لیم؟ ئاوا سووک و ئاسان فریو ناخوم! تو له گه ل ئه و
ته نیا سه باره ت به سیاست قسه ده که ی. هر به قه دهر من سه رنج به ئه و ده ده ی
ئه و که سه کار دیناله!

میشه که رانه ده تگوت تیری که ئه نگا و توویه تی و ا درپه ری.

خیرا دووپاتی کرده وه: «کار دینال؟»

- کار دینال مونتانلی که بو موعیزه کردن هاتبووه ئیره. پیت وایه ئه و رپوژده ی که
به سواری عاره بانه که وه ده گوزه را رپوخسارتم نه دیت؟ رهنګ به رپوخسارته وه
نه مابوو وه ک ده سمالی گیرافانه که ی من سپی هه لگه رابووی، سه یره ئیستاش که
نیوی ئه وم هیئا وه ک میوژوکه ده له رزی!
میشه که رانه هه ستا سه ری.

به شیوه یه کی ئارام و هی دیه وه گوئی: «تو نازانی ده لیمی چی. من... رقم له
کار دیناله. ئه و دزیوترین دوژمنی منه.

- دوژمنت بی یان نا، تو له م دونیایه دا له هه موو که سیکت زیاتر خوښ ده وئ.
ئه گه ر ده توانی چاوم لی بکه و بلئ «ئه وه راست نییه».

میشه که رانه به ره و باخه که پرووی و هرگیرا. زیتا سه ری سوورپ مابوو له و کاره ی
که کردبووی و به دزیه وه لپی دهروانی و هه لی ده سه نگاند، شتیکی سامناک له ناخ
و دهروونی میشه که رانه دا خوئی حه شار دابوو. ئاخره که ی زیتا وه ک مندالیکی
ترساو به پی دزه چوو بولای و هیواش قولی کراسه که ی کیشا. میشه که رانه
گه راوه و گوئی: «راست وایه.»

ئەرى بلەى نەتوانم لە چياکاندا ببينم؟ بريزيگولا بۆمن زۆر مەترسیداره.
 - هەموو ولاتی رۆمانیا بۆ تۆ مەترسیداره، بەلام ئا ئیستا بريزيگولا لە
 هەموو جیگایەک بۆ تۆ خراپتره.
 - چۆن؟

- هەر ئیستا پیت دەلیم، ئەو کابرای که کۆتی شینی لە بەردایە مەهیلە
 پوخسارت ببینی، لە گومانای ئەچى. بەلئ، توفانیکی سامناک بوو. زۆر
 لەمیژە شتی وام نەدیوه که ئەو رەزانە بە دەستی ئەو «با»یەوه وا شینوابن.
 مێشەکه رانە قۆلی لە سەر میژەکه دانا و وەک که سیکی که ماندوو بی یان
 شەراب گێژی کردبی سەری کردە سەر دەستەکانی. هەر بۆیە غەوارە
 مەترسیداره شین پۆشەکه بە پەلە چاویکی بە دەوروبەریدا گێرا. جگە لە
 کابرایەکی دیهاتی خەوالوو که سەری نابوو سەر میژەکه و دوو وەرزیری
 دیکە که سیکی دیکەى لئ نەبوو که ئەوانیش بە قاپی شەرابەوه سەبارەت بە
 حاسلاتی خویان قسەیان دەکرد. ئەمە دیمەنیک بوو که بە دایم لە جیگایەکی
 بچکۆلەى وەک مارادی دەبینرا! کابرای شین پۆشیش لئی حالى ببوو که لەم
 گوئەهەلخستنه هیچی گیر ناکه وئ. هەر بۆیە یەکجى شەرابەکهى خواردەوه
 و چووە ژوو رەکهى دیکە و لەوئ پاوهستا. لە بەردەم میزی مشتەریدا
 (پیشخوان) پاوهستا و هەروا که بە بی تاقەتیەوه لەگەل خاوهنى مەیخانەکه
 چەنەوهەرى دەکرد، جار جار لە کەلینی درگاکەوه بە گۆشەى چاویک

دهیروانییه ئه و سێ نه فه ره ی که له سه ر میژیک دانیشتبوون. دوو وه رزیره که هه روا شه رایبان ده نۆشی و به زاراوه یه کی خۆجییی سه باره ت به که ش و هه وا قسه یان ده کرد. می شه که رانه ش وه ک که سیکی بی خه م خرپ لئی خه وتبوو. مرخه ی رۆژه رۆیه ک ده رۆیشت. ئاخه که ی سیخوره که وای لئ حالئ بوو که شتیکی وای لئ نییه که خۆی پیوه خه ریک کات پارهی شه رابه که ی دانا و به بی وازی و به بی تاقه تیه وه له مه یخانه که چوو ده ری. به ره ولای خواریی شه قامه ته سه که که که وه ته ری. می شه که رانه که ده می کردبووه وه و باویشکی ده دا، سه ری هه لئنا و به چاوی خه والوووه وه به قۆلی کراسه که ی چاوه کانی خۆی مائی.

چه قۆکه ی ده ره ئنا و له ته نانکی که له سه ر میزه که بوو لئی کرده وه و گو تی: «فی لئکی لیزانانه یه میکل له م رۆژانه دا ده بی زۆرتان مزاحیم بن وانیه؟»

- له می شوله کانی مانگی ئووتیش خراپتر بوون. پیاو ناتوانئ له ه یچ کویه ک ئاسوده بی، بۆ هه ر کوئ ده چی سیخو ریکی به ره لای لئیه. ته نانه ت له کئوه کانیش که جار ان نه یانده وئیرا بچنه ئه وجیگایانه، دایمه سی سی و چوار چوار ده گه رین - وانیه جینو؟ هه ر بۆیه دیداری تو و دومینی کینومان له شاردا ریک خست.

- باشه، به لام بۆ له بریزیگولا؟ شاریکی ئاوا سه رسنوور به دایم پر له شو قار و سیخوره.

- ئیستا بریزیگولا شاریکی نیو به ده ره وه یه، چونکه پره له و که سانه ی که له چوار قورنه ی ولاته وه دین بۆ زیاره ت کردن.

- به لام خۆ له سه ر ریگای زیاره ت کاره کان دا نییه.

- زۆر دوور نییه له جاده ی رۆمه وه زۆر به ی زیاره ت کاره کانی جیژنی پاکیش بۆ بیستنی کارووسی عیشای ره بانئ ده چن بۆ ئه وی.

- من نه مده زانی که ش ش شتیکی تایبه تی له بریزیگولادایه.

- کاردینال له وئییه. له بیرت نییه که له دیسامبری پابدوودا بۆ موعیزه کردن چوو بۆ فلورانس؟ ئەمه هەر ئەو کاردیناله مونتائلییه. ده لاین به چوونی بۆ ئەو شاره خه لکی چاک که یفخۆش کرد.

- نازانم رهنگه وای، من بۆ بیستنی کارووسه کانی نه ده چوم.

- خو ده زانی که ئەویان لا زۆر گه وره و پیرۆزه.

- چۆنه ئاوا به ناوبانگ بووه؟

- نازانم پیموایه له بهر ئەوهیه که هه موو داها ته که ی ده به خشیته وه و وهک قه شه ی شاروچکه یه کی چکۆله سالیانه به چوارسه دیان پینج سه د سولدییه وه سال ده با ته سه ری.

- «ئاه!» ئەو پیاوه ی که نیوی جینو بوو ها ته نیو قسه کانیانه وه: «زۆر له وه زیاتر. بیجگه له وه ی که پاره ده به خشیته وه، له به یانییه وه هه تا شه وی خه ریکی پیراگه یشتن و چاوه دیری کردن له هه ژاران و نه خۆشه کانه و گوئی بیستی سکالا و گازنده و زولم لی چوو هه کانه. میکل منیش هه ر به قه ده ر تو حه زم له قه شا کانه، به لام منیسنیور مونتانی وهک هه یچیان نییه.»

میکل گوئی: «رهنگبی بی ئەقل بوونه که ی زۆر تر له ده غه لی و دوور وویه که ی سه ر بکات، به لام هه رچی بی خه لکی شی ت و سه و داسه ری ئەون. حه ز و ئاواتی گه وره ی ئەوه که سانه ی که ده چنه سه رشه خس و پیران ئەوهیه که بچن و داوای دووعا و پارانه وه ی لی بکه ن. دو مینیکی نو له سه ر ئەو رایه بوو که وهک چه رچی یه ک به قه رتاله یه ک له ته سیخ و خاچی هه ر زانه وه بچی بۆ ئەوی. خه لکی پییان خۆشه ئەو شتانه بکرن و بیده نه ده ست کاردینال تا مه ره ک بی ت و دوا یه بیکه نه ملی منداله که یان به شکم بیته چاوه زار و له چاوی پیس به دوور بن.»

- راوهسته بزانه چۆن ده توانم بچم - ئەویش وهک زیاره ت کاریک؟ پیموایه ئیستا ئەئاوا باشم، به لام من... ئەگه ر له بریزیگولادا هه ر به و نیونیشانانه ی جارانه وه خۆم وه ده ر خه م باش نییه، چوونکه ئەگه ر بگیریم ده بیته به لگه یه کی باش دژی ئیوه.

- ناگیریی، ئیمه جل و به رگیکی زۆر باش که شیاوای ئەو کاره بی ت و ویزایه ک و هه ر شتیکی که پیویست بی ت بو تی ئاماده ده که ین.

- ئەو ھەويە و ويزايە ھى كىيە؟

- ھى كابرايەكى زيارەتكارى ئىسپانىيە - رى گرىكى تۆبەكارى خەلكى سىزايە. سالى رابردوۋ لە ئانكونا¹دا نەخۇش كەوت. ھاورپىيەكى ئىمە بە پياۋەتى خۇى سوۋارى پاپۇرپىكى توجارەتى كرد و بە ھۇى ئاشنا و دۇستانىكى كە ھەيبوو لە وىنىز پىادەى كرد، ئەو ۋەك دەستخۇشانەيەك ھەويە و پىناسەى خۇى بۇ ئىمە بەجى ھىشت . ئەمانە كاروبارەكەى تۆ جى بەجى دەكەن. رى گرىكى تۆبەكار؟، بەلام ئەى پۇلىس چى لى بگەم؟

ئە، ئەۋەش راستە، راست دەكەى! ئەو زىندانىيەكەى خۇى كە لە ژىر تەۋژمى ئەشكەنجەدا بوو چەند سالىك لەۋەپىش گوزەراندووۋە و دواى ئەۋە بۇ پاك بوونەۋەى رۇخ و گىانى خۇى سەفەرى كرد بۇ ئورشەلىم و چەند جىگايەكى تر. كورەكەى خۇى بەجىگاي نەفەرىكى دىكە كوۋشتىبوو و دەكەۋىتە قەيرانىكى پەشىمانى و خۇى بە پۇلىس دەناسىنى.

- زۆر پىر و بە سالاچوو بوو؟

- بەلى، بەلام رىش و پەشمىكى سىپى دەست كرد ئەۋكارەى ئەو دەكات و زۆر نىۋنیشانەكانى دىكەشى لەگەل تۇدا يەك دەگرەنەۋە. ئەو سەربازىكى پىر بوو كە ۋەكوۋ تۆ لاقىكى دەشەلى و برىنىكى كۆنى شمشىرىش لە سەر گۇناى بوو. دواى ئەۋە ئىسپانىيىش بوو. ئەگەر لەگەل زيارەتكارانى ئىسپانىيى رۋوبەروو بویتەۋە زۆر ئاسايى دەتوانى لەگەل ئەۋاندا بە ئىسپانىيى قسە بگەى.

- دومىنىكىنو لە كوئ دەبى بىنم؟

- لە چوار رىيانىكى كە لە سەر خەرىتەكە پىتى نىشان دەدەم. لەگەل زيارەت كەرەكاندا رىك دەكەۋى و دەلىكى كە لەۋ كىۋانەدا رىگات لى ھەلە بوۋە. دوايە كە لەگەل ئەۋاندا دەگەيتە شارى. لەگەلىاندا دەچىە بازارپىكەۋە كە رۋوبەروۋى كۆشكى كاردىنالا.

- دەى دەى سەرەپاى پىرۇزى و نىۋبەدەرەۋەبوۋنى، لە كۆشك و

تەلارپىشدا دەژى؟

---

۱. ئانكونا: لەنگەرگەيەكى كە لە ژىر دەسەلاتى پاپدايە لە ئادرىاتىك

. له جيگايه کي تهسک و تهنگه بهردا دهژی. دهنه زوربه ی زوری کردووه ته نهخوشخانه. دهی له وهگه پرئ، هه مووتان چاوه پروانی دیتنی ئه و دهکهن تا بیتته ده ری و دوعای خیرتان بۆ بکات. دومینیکینو به قهرتاله یه کی چکوله وه دیت بۆلات و دهلی: خاله گیان، تو هاتوی بۆ زیارهت کردن؟ و توش وهلام دهدهیته وه: من گوناح باریکی به دبه ختم. ئه و جار ئه و قهرتاله که ی له سه ر ئه رزی داده نی و به قۆلی کراسه که ی پوخساری خو ی دهسری و توش شهش سولدی دهدهی ی بۆ کرینی تهسبیحیک.

. ههلبه ته دوايه ئه و ، جیگا و مهکانی قسه کردن و دیداره کهت پی دهلی؟ بهلی، له و کاتدا که خه لکی چوارچاو له مونتانی ده پروان، ئه و ده توانیت به ئیشتیا نیونیشانی جیگا دیاری کراوه کهت پی بلی. ئه مه کۆی گشتی کاره که یه. جا ئیستا ئه گه ر ئه م جۆره ت پی باش نییه. ده توانین به دومینیکینو رابگه یه نین که جیگایه کی دیکه مان بۆ دیاری بکات.

. نا، زورباشه ئه و جیگایه، ته نیا ئه وه ت له بیر نه چی که سه رنج بدهیته پيش و مووه دهسکرده که تانی زور سروشتی و ئاسای بی.
- خاله گیان هاتوی بۆ زیارهت؟

میسه کهرانه که له سه ر قه ندهر مهکانی کۆشکی ئوسقوفیدا دانیشتبوو له ژیر قز و کاکوله سپی و هه لشیواوه کانیه وه سه ری هه لینا و به زاراوه یه کی ته وای بیانی و دهنگیکی گیراو و به دهستیکی له رزۆکه وه ره مز و نیشانه که ی نیشان دا. دومینیکینو قایشه چه رمیه که ی له شانی داگرت و قهرتاله که ی که پر بوو له که ره سه و تهسبیح و خاچی دینداران له سه ر پلیکانه کانی دانا. قه ره بالفیکی زور له وه رزیران و زیارهت کاره کان دروست ببوو که له سه ر پلیکانه کان دانیشتبوو یان له بازاردا ده گه ران و سه رنجیان نه ده دایه سه ر ئه وان، به لام ئه و دووانه بۆ شوینه گومکی و توویژیکی بی بایه خیان ده ست پی کردبوو. دومینیکینو به زاراوه ی خو جیی و میسه کهرانه ش به ئیتالیا ییکی سه ر و پی شکاو که وشه ی ئیسپانیایی نیو ئاخی بوو قسه یان ده کرد.

خه لکی که له نزیک درگا که بوون گوران دیان: «برۆنه ئه ولاره، کار دینالی به ریز! کار دینالی به ریز دیته ده ره وه!»

هەردووکیان بە پێوە راوەستان.

دومینیکینو هەروا کە رەسمیکی چکۆلە کە لە کاغەزەوێ پێچرابوو و دەیدایە دەستی مێشەکه‌رانی گوتی: «دەوی خالەگیان، ئەوێش بگرە و هەرکە گەیشتیە پۆم دوعام بۆ بکە.»

مێشەکه‌رانی خستیە باخەلیەوێ و گەرپاوە تا ئەو کەسە ببینی کە هاودامینیکێ بەنەوشی دەورانی تۆبەکاری لەبەردا بوو و بە کلایکی سوورەوێ لە سەر پلیکانی سەرەوێ راوەستا بوو و بە دەستی ئاوالاوە خەلکی مەتەفەرک دەکرد.

مونتالی ئارام و هیواش لە قەندەر مەکان هاتە خوار. خەلکی ئابلوقەیاندا تا دەستی ماچ بکەن، بریکیان لە سەر ئەژنۆ دانیشتن تا ئاتەکی عەباکەیی لە لیویان بکەوێت.

رەحمەتی خۆداتان لێ بێ، ئازیزانم.

مێشەکه‌رانی بە بیستنی ئەو دەنگە ساف و بێ‌گرێ و خۆشە سەری شوور کردەوێ سەرسنگی و قژە سپیەکانی کەوتە سەر پووی. دومینیکینو کە دیتی دارەدەستە تاییبەتیەکی دەستی ئەو دەلەرزێ لە دلی خۆیدا گوتی: «چ یاری زانیکی باشە!»

ژنیک کە لە نزیکی ئەوان راوەستا بوو دانەوی و مندالەکەیی هەلینا و گوتی: «چەکو، وەرە با کار دینالی بەریز مەسیح ئاسا، کە بە دەست بەسەر هیناناندا مندالەکانی مەتەفەرک دەکرد، با ئەویش تۆ مەفەرک بکات.»

مێشەکه‌رانی پلیکانیک چووێ سەرەوێ ئا، دیتی ئەو دیمەنە ئاسان نەبوو! هەموو ئەم وەرزی و چیانشینە پۆژەرەشانە دەیانەوێ بچنە سەرەوێ و قسەیی لەگەڵ بکەن و ئەویش دەست بەسەر مندالەکانیاندا بینێ. رەنگە ئیستا بەو مندالە هەژارە بلی: «کارینو» وەک زەمانیک کە...

مێشەکه‌رانی هاتەوێ سەر پلیکانەکەیی خوار و پووی وەرگێرا تا ئەو دیمەنە نەبینێت. خۆزگە بیتوانیایەت بچیتە قۆژبنیک و دەروازەیی گویچکەیی بەسەر ئەو دەنگەدا ببەستی! هەر بە راست کە مەس دەیتوانی ببینیت -

ئەو ھەندە نژىك ببو ھو ھە دەيتوانى دەستى ئەو بگرى. دەنگىكى نەرم گوتى:
«دۆستى من نايتە ژوورە ھو؟ پىم وايە سەرماتە.»

مىشەكەرانە لە ھەيبەتا دللى لە لىدان كەوت. بۆ ساتىك ھىچ شتىكى نەدەيت و ھەستى بە ھىچ نەكرد جيا لە گوشارى خوينى دللى كە دەيوست سنگى دولەت كات دوايە كە گوشارى خوين، سنگى وەژان خستبوو و ھەموو ئازاي لەشى وەكوو كوورە دايسا، وردەور دە ئەھون ببو ھو نىگايەكى تىژى دووچاوى بەرىن كە لە سەر سەرى راوہستابوو لەپرىكدا بە دىتنى پوخسارى ئەو بە ھۆى رابردوو ھەكى شىرىن و رەھمىكى خودايى ، دللى بۆى بزووت.

مونتالى پووى كرده خەلكەكە و گوتى: «ئازىزان، كەمىك بچنە دوواو، دەمەوى قسەى لەگەل بكەم.»

خەلكى ھەروا كە پىكە ھو سرتە سرتيان بوو چوونە دوواو. مىشەكەرانە كە ھەپەسابوو و ددانەكانى لە ھەيبەتا لە جىرە ھو بردبوو و بە چاوى زەقە ھو لە ھەرزى دەروانى و لە جىگاي خۆى وشك ببوو. ھەستى بە دەستى مونتالى كرد كە ھىواش داي بەسەر شانيدا.

- پىم وايە دەبى جەزەبە ھەكى زۆرت چىشتىبى. ئايا دەتوانم بە جۆرىك يارىدەت بەدەم؟

مىشەكەرانە ئارام سەرى راوہشاندا.

- تۆ ھاتوى بۆ زيارەت؟

- من گوناح بارىكى روورەشم.

ھەست كردن بە دەستى مونتالى لە سەر شانى، خۆى بوو ھىوا و لەنگەرىك تا مىشەكەرانە بتوانىت وەلامى پرسىارەكەى مونتالى بداتە ھو. كەم تا كورتىك قورسايى دەستى لە سەر شانى خۆى ھەست پى دەكرد. دەتگوت شانى دەسووتىتە ھو، وردە وردە گيانى كەوتە مېلوورە و لەرزىن .

كاردىنال زۆرتەر دانەوى و گوتى: «رەنگە پىت خۆش بى كە بە تەنيايى قسەم لەگەل بكەى؟ ئەگەر بتوانم يارمەتيت بەدەم...» بۆ ھەو ھەللىن جار مىشەكەرانە بى جوولە و رىك چاوى لە چاوى برى. ئىستا ئىتر توانىبووى بەسەر خۆيدا زال بىت و خۆراگر بى.

- بی‌فایده‌ی، دهردیکی بی‌دەرمانه.

ئه‌فسه‌ریکی پۆلیس هاته نیو جه‌ماوهره‌که‌وه و گوتی: «قوربان ببوره که هاتمه نیو قسه‌کانتانه‌وه، پیم‌وايه ئەم پیاوه پیره خرفاوه . زۆر بی‌دهنگ و بی‌دەردی سەر. هه‌ویه‌که‌شی ریک‌وپیکه و بی‌گریه، هەر بویه کاریکی وامان پیتی نییه. به هۆی کرده‌ویه‌کی جه‌نايه‌ت‌کارانه ، له ژیر ئازاری ئەشکه‌نجه و قه‌مچیدا بووه و ئیستاش تۆبه‌ی کردووه و په‌شیمان.»

میشه‌که‌رانه هه‌روا که سهری راده‌وه‌شان‌د دووپاتی کرده‌وه: «جه‌نايه‌تیکی گه‌وره.»

- زۆر سوپاس ملازم، تکایه‌که‌می له‌ولاتره‌وه راوستن. دوستی به‌پرز ئە‌گه‌ر که‌سیک به‌دل په‌شیمان‌ه‌وه‌بی هیچ دهردیکی بی‌دەرمانی نامینیت. ئە‌مشه‌و نایه‌ی بۆلای من؟

- ئایا به‌پرزتان ، پیاویکی که بووه‌ته هۆی مردنی جگه‌رگۆشه‌که‌ی خۆی ئیزنی دیداری پین‌ده‌دی؟

ئه‌م پرسیاره‌ره‌گه‌ی شه‌راژویی تیدا بوو و مونتانی وه‌ک ئە‌وه‌ی که‌زه‌بایه‌کی ساردی له‌سەر بی‌هه‌لبه‌زیه‌وه و له‌رزی. به‌شیوه‌یه‌کی دلسۆزانه‌وه گوتی: «هەر کاریکی که کردبیتت خودای نه‌کرده‌ من قه‌ت ئیدانه‌ت ناکه‌م! هەر له‌لای ئە‌وه که ئیمه‌هه‌موومان تاوان‌بارین و ئیمان و پاقرژی کرده‌وه‌ی ئیمه‌وه‌کوو جل‌وبه‌رگی کۆنه و شیتاله‌وه بوو وایه. ئە‌گه‌ر بیی بۆلای من، هه‌روا‌که ده‌پاریمه‌وه که خودا پۆژیک من بباته‌وه بۆلای خۆی، منیش ئاوا به‌دل‌فراوانییه‌وه ئە‌تو راده‌گرم.»

میشه‌که‌رانه ده‌سته‌کانی ئاواله‌ کرد و له‌پریکدا به‌وریاییه‌وه گوتی: «گویی بده‌یه! ئە‌ی خاچه‌ره‌ستان هه‌مووتان گویی بده‌نی! ئە‌گه‌ر پیاویک تا‌قانه‌ کوری خۆی کووشتی . کورپیکی که باوکی خۆی پر به‌دل خۆش‌ویست بی و جیگای متمان‌ه‌ی ئە‌و بی، کورپیکی که گوشت و پیستی ئە‌و له‌گوشت و پیستی باوکی بیت. باوکیکی که کورپه‌که‌ی خۆی به‌درو و فیلبازیه‌وه بخاته‌زارکی خوین‌مژی مه‌رگه‌وه. ئایا ئە‌و باوکه‌ده‌بی هیوا و هومیدیکی به‌دنیا و قیامه‌ت هه‌بی؟ من له‌به‌رانبه‌ر خودا و مروّقه‌کانیدا دان به‌گوناح و تاوان‌باربوونی

خۆمدا دەنیم و قورسایى بارى ئەو گوناحەش كە ئىنسانەكان ناویانەتە سەرشانم ھەلیدەگرم. مەرقەكانیش منیان ئازاد كەردوو، بەلام خودا كەى رازى دەبى و دەلى بەسە؟ چ دەعا و پارانەو ھەكە رق و بىزارى و توورەبى ئەو لە رۆح و گيانم دەرباز دەكا؟ بەخشىنى چ شتىك دەبیتە ھوى ئەو ھى ئەم تاوانە گەورە و نگرىسەى من بسپرتەو؟

بە دەنگىيەكى خەفەتاوى و مەرگ ئازۆ ھاتە ئاراو، خەلكى پروانىانە سەر پوخسارى مونتائلى. قورسایى خاچەكەیان لە سەر سنگى ھەست پى كەرد. ئاخەرەكەى چاوەكانى ھەلینا و دەستەكانى بەرز كەردەو ھە ماندوو ھەتیاں پىو ھە دیاربوو دەعاى خىر و چاكەى خویند: «خودا گەورە و دەھەندە ھە دەبى كۆل و بارى تاوانى خۆت لە پەناى سەرىنەكە ھەو ھە لە سەر عەرزى دانى، چوونكە ئاوا نووسراو: تۆ نابى دلێكى شكا و پەشىمان بەرەنجىتى و سووكایەتى پى بكەى 2.»

مونتائلى گەراو ھە و چوو بو بازار، لە زۆر جىگادا رادەو ھەستا تا لە گەل خەلكى قسە بكات و مندالەكانیان بەگرتە ئامىز.

مىشەكەرانە ھەوئ بە پى نووسراو ھەرمیەكانى سەر وینەكە بەرەو ئەو جىگایەى كە قەراریان دانابوو كەوتە رى. جىگاكە مالى دوكتورىكى خۆجى بوو كە لە ئەندامانى چالاكى شانە بەندىەكان بوو. زۆر بەى ئەندامەكان وردەوردە كۆببونو ھە و بە ھوى ھاتنى مىشەكەرانەو ھەموو زۆر شاد و بە كەیف بوون ھەمووشى لە بەر خۆشەو ھەستى ئەو بوو كە ھەك رىبەرىكى شۆرشگىر و بەو ھەج لىیان دەروانى.

دوكتور گوتى: «ئىمە بە دىتنى دووبارەى تۆ زۆر خۆشحالین، بەلام ئەگەر لىرە برۆى زۆر خۆشحالتەر دەبىن، ئەم كارەى تۆ زۆر مەترسیدارە و من خۆم دژى ئەو گەلالە ھە بووم. ئایا لەوە دلىای كە ھىچ كام لەو پۆلىسە نەپىیانە بە تۆیان نەزانىبى؟»

– چوارچاوا لەم لاو لاو ھە گوى قولاخ و ھەستا بوون، بەلام نەیان ناسىم. دومىنىكىنو كارەكەى باش رىكخست. ئەى ئەو لە كۆیە؟ نایبىنم.

۲. وتەى مەسىحە و لە كىبى ئىنجىل ھەرگىراو.

- هیشتا نه هاتوو به و پئیه هموو کوسپه کانت تی په پړاندوو ده؟ کار دینال
دهستی به سهر تودا هیتا و مفرکی کردی؟

دومینیکینو هاته ژووری و گوتی: «مفرک کردن؟ ئه و زور له وه
بی بایه ختره که ریوارز متفرک کات. ریوارز تو وه کوو که یکی کریسمه س
پر له رهمز و رازی عه جایه بی، چ هونه ریکی دیکه پئیه که دته هوئ ئیمه
سه رمان سوور بمینی؟»

میشه که رانه به هیوریه که وه گوتی: «ئیتا باسه که له سهر چیه؟
پالی دابوو وه به کورسیله یه که وه و جگهره دی ده کیشا، هیشتا
هاودامینه که ی زیاره ت کاره کانی له به ردا بوو، به لام ریش و په شمه دست
کرده که ی له په نای خو یه وه دانابوو.

- به خه یالیشما نه ده هات که تو یاری زانکی ئاوا لی هاتوو بی، قه تم
نه دیتوو که کاریک ئاوا به ریک و پیکی ئه نجام بدریت، خه ریک بوو مونتانی
بکه یته گریان.

- چی بوو؟ ریوارز بو ئیمه شی بگریه وه.

میشه که رانه شانی هه لته کاند ده تگوت گیت بووه زور ئیشتیای له قسه و
باس نه بوو و هه رکه زانیان که قسه یه کی لی هه لئاوه ریت، دهسته و داوینی
دومینیکینو بوون تا ئه و بو یان بگریته وه.

دوای ئه وه ی که قسه و باسی بازار گتدرایه وه، کریکاریکی لاه که له بز
و پیکه نینی ئه واندا به شدار نه ببوو له پریکا گوتی: «هه لبه ته زور لیزاننه بوو،
به لام من نازانم ئه م کار و یاری کردنه چ قازانجیکی هه بووه.»

میشه که رانه هاته نیو قسه کانه وه: «ئه وه نده ی قازانج هه یه که من
پیمخوش بی بو هه ر کو ییه ک بچم و بروم و هه ر کاریکی که پیمخوش بی
بتوانم بیکه م جا له هه ر جیگایه کی ئه م ناوچه یه دابن، قه تیش به خه یالی
پیاویک، ژنیک یا مندالیک ناگات که له من زه نین بیت، سبه یینی ئه م پروداوه له
هه موو جیگایه کدا بلاو ده بیتته وه و ئه گه ریش تووشی سیخوریک ببه وه ته نیا
له بهر خو یه وه ده لی: «ئه مه ریکو شینته که یه که له بازاردا خو ی باسی تاوان و

گوناحه‌کانی خوئی ده‌کرد. بی‌گومان ئەمه پووه‌نیکه به قازانجی من و بو
به‌رژه‌وه‌ندی من.»

- به‌لئی تی‌ده‌گه‌م، به‌لام من پیم‌خوش بوو ئەم کاره‌ وا ئەنجام بدریئت که
سووکایه‌تی به‌ کاردینال نه‌کریت. ئەو زور پاکتر و چاکتر له‌ و قسانه‌یه‌ که
فیل و ته‌له‌که‌ی ئاوی له‌ سهر بکردریئت.

میتشه‌که‌رانه به‌ بی‌ وازی‌که‌وه‌ جه‌ختی له‌ سهر ئەوه‌ کرد: «منیش زه‌مانیک
وه‌ک تو‌م بیر ده‌کرده‌وه‌ که ئەو مروفتیکی پاک و بی‌گه‌رده.»

دومینیکینو گوتی: «ساندرو، قسه‌ی خو‌رابی مه‌که‌! کار و ئیشی ئیمه
لیرده‌ا پیویستی به‌ کاردینال‌ه‌کان نییه‌! و ئەگه‌ر منیسینیورمونتانی ئەو‌ده‌م
شانسی هه‌بایه‌ که ئەو پله‌ و پایه‌یه‌ی له‌ پۆم به‌ده‌ست به‌نیایه‌ت، ئیستا
ریوارز نه‌یده‌توانی شوخی پی‌بکات.»

- قه‌بوولی نه‌ده‌کرد چونکه‌ نه‌یده‌ویست ئەم کاره‌ی ئیره‌ به‌جی‌به‌ی.

- به‌لئی وا ویده‌چی، چونکه‌ نه‌یده‌ویست به‌ ده‌ست پاسه‌وانانی لامبروچینی
ده‌رمانداو بکریئت. ئەوان به‌لگه‌ و دکۆمینتی ئەویان له‌به‌ر ده‌ستا بوو، ئەوه
شتیکی ئاشکرا و حاشا هه‌له‌نه‌گره‌. کاتی که کاردینال‌یک، ئەویش کاردینال‌یکی
ئاوا خو‌شه‌ویست به‌جی‌گایه‌کی ئاوا دوور و چکۆله‌ رازی بووه‌ هه‌موومان
ده‌زانین که ئەوه مانای چیه‌ - وانیه‌ ریوارز؟

میتشه‌که‌رانه خه‌ریکی دروست کردنی بازنه‌ی دووکه‌لی بوو به‌ دووکه‌لی
جگه‌ره‌که‌ی و هه‌روا سه‌ری به‌ره‌و دواوه‌ ده‌برد تا ئەو دووکه‌له‌ خرا‌نه‌ ببینیت
گوتی: «ر پرهنگه‌ له‌به‌ر دل‌یکی ره‌نجاو و په‌شیمان بیت. باشه‌ لی‌ گه‌رین
وه‌رن با خه‌ریک کاری خو‌مان بین.»

له‌ سهر ئەو گه‌لاله‌یه‌ی که بو‌ راپه‌راندنی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نییه‌کان له‌
سنووره‌وه‌ دانرا‌بون که‌وتنه‌ قسه‌ و باس و شروقه‌ کردن.

میتشه‌که‌رانه زور به‌ سه‌رنجه‌وه‌ گوئی ده‌دایه‌. جارجاره‌ بو‌ پروون
کردنه‌وه‌ی خاله‌ نه‌هینییه‌کان و بو‌ راست کردنه‌وه‌ی هه‌له‌کان خیرا ده‌په‌ریه‌ نیو
قسه‌کانه‌وه‌. کاتیکی که هه‌موویان قسه‌کانیان ته‌واو کرد میتشه‌که‌رانه چه‌ند
پیشناریکی به‌ کرده‌وه‌ی خسته‌ به‌رده‌میان که زوربه‌یان بی‌ سی و دوو

په‌سندیان کرد. دوايه که کوبوونه‌وه‌که کۆتایی پئ هات. ته‌مای ئه‌وه‌یان گرت که تا زه‌مانێک ئه‌و به‌ سلا‌مه‌تی ده‌گاته‌وه‌ تووسکانی جارێکانی کوبوونه‌وه‌ی ئاوا نه‌گرن تا پۆلیس زه‌نین نه‌بی. دواي کات‌ژمیری ده‌ی شه‌وی هه‌موویان بلاوه‌یان کرد بی‌جگه‌ له‌ دوکتور و می‌شه‌که‌رانه و دومینیکینو که وه‌ک کۆمیتیه‌کی تایبه‌تی مانه‌وه‌ بۆ تاووتی کردن و رافه‌ کردنی برێک له‌ کیشه‌ تایبه‌تیه‌کان. دواي قسه‌ و باسیکی گهرم و درێ‌خایه‌ن. دومینیکینو چاوی له‌ کات‌ژمیره‌که‌ کرد: «یازده و نیوه‌ نابێ زۆرتر له‌وه‌ بمینینه‌وه‌ ده‌نا شه‌وگه‌ر و گشتیاره‌که‌ ده‌مانبینی.»

می‌شه‌که‌رانه‌ پرسی: «که‌ی لی‌ره‌وه‌ پاده‌برئ؟»

- ده‌وروبه‌ری کات‌ژمیری دوازده، به‌ته‌مام پێش‌ئه‌وه‌ی که ئه‌و بگاته ئیره‌ من

له‌ ماله‌وه‌ بم، شه‌وت باش جیوانی. ریوارز پیکه‌وه‌ برۆین؟»

- نا باشتر وایه‌ که جیا جیا برۆین. ده‌ی باشه‌ دوايه‌ ده‌تبینمه‌وه‌؟

- به‌لێ له‌ کاسیل بولونیز. هیشتا نازانم که شیوازو قه‌یافه‌ی خۆم چۆن ده‌بی،

به‌لام تو ره‌مز و هی‌مای پی‌وه‌ندی ده‌زانی. پی‌م‌وایه‌ تۆش سبه‌ینی لی‌ره‌ ده‌رۆی؟

می‌شه‌که‌رانه‌ له‌به‌ر ئاوینه‌که‌ خه‌ریکی دانانی ریش و په‌شمه‌که‌ی بوو: «سبه‌ینی

له‌گه‌ل زیاره‌ت‌کاره‌کان - دووسبه‌ی خۆم نه‌خۆش‌ده‌خه‌م و له‌ کوخته‌ی شواینیکا

ده‌مینمه‌وه‌، دوايه‌ قه‌دب‌ر ری‌گای چیاکان ده‌گرمه‌ به‌ر. له‌ پێش تۆدا من له‌ویم،

شه‌وت باش!»

کاتی که می‌شه‌که‌رانه‌ له‌ که‌لینی درگای ئه‌نباریکی خالی و گه‌وره‌ی پوانی که

جیگای مانه‌وه‌ی زیاره‌ت‌کاره‌کان بوو، سه‌عاتی دوازده‌ له‌ ناقووسی برجی

کلیسای جامیعه‌وه‌ راگه‌یه‌ندرا. سه‌ر ئه‌رزی ئه‌نباره‌ ده‌شته‌کیه‌که‌ پر بوو له‌

جه‌سته‌ی ناحه‌زی که‌سانیک که‌ زۆربه‌یان زۆر توند پرخه‌یان ده‌هات، بۆگه‌نیکی

زۆر پیسی لێ ده‌هات که‌ هه‌ناسه‌ هه‌لکێشان زۆر زه‌حمه‌ت بوو. می‌شه‌که‌رانه‌

له‌به‌ر پیسیه‌که‌ی ته‌زوویکی پێدا هات و خۆی کیشایه‌ دواوه‌ بی‌شک نه‌یده‌توانی

له‌ویدا بخه‌وی. ده‌بوو بگه‌رپایه‌ت ئه‌نبار یان کادینیکی خاوین و چۆل په‌یدا بکات.

شه‌ویکی خۆش بوو، مانگی چارده‌ ته‌واو خه‌رمانه‌ی دابوو، سه‌رگه‌ردان له‌

شه‌قامه‌کاندا که‌وته‌ گه‌رپان. به‌ خه‌مناکیه‌وه‌ رووداوه‌که‌ی به‌یانی وه‌بیر هاته‌وه‌

وای به خه یالدا هات که خوزگه قهت گه لاله ی دومینیکنوی قه بول نه کردبایه و نه هاتبایه بۆ بریزگیولا.

ئه گهر ههر له هه وه له وه ئه م گه لاله یه مه تر سیدار رابگه یه ندرایهت، جیگایه کی تریان داده نا و هه ردووکیان هه م ئه و و هه میش مونتانی له م یاریه دل ته زینه به دوور ده بوون. پاپا چه نده گۆرابوو! به لام سه ره رای پیری دهنگی هیچ نه گۆردرابوو. راست وهک رابردوو بوو ئه وکات که ده یگوت: «کارینو»

له نته ری گه شت یاره که له وسه ری شه قامه که وه دیار که وت و میشه که رانه به ره و کۆلانیکی باریک و خوار و خێچ لای دا. دوا ی ئه وه ی چه ند هه نگاویک رویشت که سه ری به رز کرده وه دیتی له مه یدانی کلیسای جامع ه دایه. راست نزیک لای چه پی کۆشکی ئیسقونی. مه یدانه که ته واو رووناک بوو و که سیشی لی نه بوو، به لام ئه و دیتی که درگای ئه و لا وه ی کلیسا کرا وه ته وه ده بی درگاوانه که له بیری چوو بی که بیبه ستی. بی گومان له م نیوه شه وه درهنگه دا که س له و بی به دیاره وه نه بوو و ئه ویش ده بیتوانی بچیته ژووری و به جیگای ئه و ئه نباره بۆگه نه له سه ر کورسیله یه ک بخوا ی، و به یانی پیش ئه وه ی درگاوانه که بیته به دزیه وه بچیته دره وه، ته نانه ت ئه گهر که سیکیش بیبینیت وا بیر ده کاته وه که ریکوی شیت له قوژبنیکدا خه ریکی پارانه وه بووه و درگاگه ی له سه ر داخراوه.

له بهر درگاگه هه ستی راگرت، دوا یه له پریکدا به هه نگاوی به په له و بی دهنگ سه ره رای شه لینی چوو ژووره وه. تیشکی مانگ له په نجه ره کانه وه ده چوو ژووره وه و ئه و تیریژ و هیله نووریانه ده که وتنه سه ر ئه رزه مه رمه رینه که، به تاییه تی میحرا به که زۆر روون

بوو له جیگای قوربانی کرده که دا کار دینال مونتانی ته نیا به سه ری رووت و به ده ستی ئاوالا وه به ئه ژنۆوه دانیشتبوو.

میشه که رانه بۆ تاریکایه که کشایه داوه. ئایا پیش ئه وه ی که مونتانی بیبینیت ده بی هیواش بچیته دره وه؟ ئه مه بی گومان ئاقلانه ترین کاریکه که ده بیتوانی بیکات، بگره گه وره ترین کاریش، به لام سه ره رای ئه وه ئه گهر که میک بچیته پیشه وه چ زه ره ریکی بۆ ئه و ده بوو. ئیستا خو که سی لی نییه و ئیتر پیوستی به دووپات کرده وه ی ئه و نمایشه کومیدییه ترسناکه ی به یانی نییه. ئایا ده بیتوانی جاریکی دیکه له روخساری پاپا بروانی. رهنگه ئه مه دوا یین

شانسی ئەو بئ، پئويست ناکا که پاپاش ئەو ببيني، به دزيهوه دهچيته سهري و لئي دهرواني - تهنيا ئەم تاقه جاره. ئەودهم دهگهريتهوه سهريش و کاري خوي، ههروا که به دريژايي سيپهري کولهکهکاندا ههنگاوي ههلههيتاوه، هيواش له ميلهئاسنکاني ميجرايه که نزیک بووهوه، لهبهردرگاي چوونه ژورهوه و لهشويني قورباني کردنه که کهمم راوهستا. سيپهري تهخت و کورسي ئيسقوفيه که ئەوهنده گهوره بوو که دهيتواني خوي تيدا ههشار بدات و ئەويش له تاريکاييدا چيچکاني کرد و ههناسهي له سينگي خويدا ههبس کرد.

- کوره بئ چارهکهم! ئاخ خودايا روله ههژارهکهم!

قسهکهي ئەوهنده پچرپچر دهکرد که نيشانهي پانتايي هيوابراويي بوو که ميشهکهرانه سهرهراي پئناخوش بووني لهريزي، بهدوايدا ههنيسکي پهيتا پهيتا و فرميسکرشتنی دهستی پئ کرد و ئەو دهيديت که مونتائلي وهک کهسيکي که ئيش و ژان و تاو وياوي بيئت چوون دهستهکاني لهيهک گري داوه.

ميشهکهرانه پئيوانهبوو که وهزعهکه ئەوهنده خرايه، زورجار به دلنيايهوه دهگوت: «نابي نيگهراي و پهروشي ئەو بم، ئەو برينه لهميژه ساريژ بووهتهوه و مني ههه له بير نهماوه.» ئيستا پاشي ئەو ههموو ساله به جواني دهيديت که ئەو برينه هيشتا خوین قهلهزه دهکات و ئيستا دهرمانهکهي چهند ئاسانه! تهنيا پئويستی بهوه ههبوو که دهستی ههليئي و ههنگاويک ههليئيتهوه و بلي: «پاپا ئەوهتانيم» جماش بهو پرچهرهشانهيهوه که تالتالي سپي تيدا بوو لهوي بوو، ئاخ خوژگه دهيتواني لئيان ببوري، خوژگه دهيتواني ئەو رابردويهي له ناخي بير و هزريدا دهسووتا لهواني جيا کاتهوه - ئەو لاسکايه، ئەو مهزرا قاميشه لانه شهکريانه و ئەو سیرکه کوچهره! بئگومان ئازاريک لهوانه گهورهتر لهئارادا نييه که ئينسان بهدل بتواني بهخشين و لي بووردي ههبيت و بزانيت که ئەو ههموو جهزربهيه له کويي ژياندا بئ ئاکام و بئبايهخه، بزانيت که ناتواني لي بوردهيي نهبيت.

مونتائلي ئاخهرهکهي خوي ههستا و خاچيکي له سهري سنگي کيشا و پشتي کرده ميجرايه که، ميشهکهرانه زورتر خوي له سيپهرهکهدا کوکردهوه و لهترسي ئەوهي نهوهکا ببينييت، يان نهکا ترپهي دلي لئي له ههلادا، کهمي

ساتیک له سهر جیگای قوربانى كردنه كه دانا: «هانى كورم، بى خه م به، چونكه خوداوهند دلوقان و بهخشه ندهيه، برؤ و له عيساي گوره و پيرؤز داواى دوعاى خير و چاكه بكه. رهمه تى خودات لى بى!»

ميشه كه رانه سهرى دانه واند تا دوعاى چاكه ي بو بكات و دوايه هيواش دور كه و ته وه.

مونتانلى گوتى: «راوهسته!»

راوهستا و دهستيكي له سهر ميله ناسن كانى ميحرابه كا دانا.

- كاتى كه له روم له عيشاي ره بانى پيرؤزدا وهر گيراي، بو كه سيكي كه خه ميكي گوره ي هه يه بپاريوه و دوعا بكه - چونكه دهستي خودا له سهر روى نه و قورساى دهكات.

ورده ورده دهنگى له گهل گريان تيكلو ده بوو و خه ريكبوو خو راري خوراي ميشه كه رانه ش تيك بيشكى. خه ريكبوو جاريكى ديكه ش خوى بدورينى.

ديسانه وه بيره وهرى تالى سيركه كوچه ره كه له ميشكيدا زيندو بووه وه و نه ويش وه كوو ژان 3 وه بيري هاته وه كه جى خويه تى كه تووره بى.

- من كيم كه نه و گوى بيستي دوعاكانى من بيت؟ گوليك يان راوناويك! خوژگه بمتوانيبايه، هه ر وه كوو توى به ريز ده توانيت، منيش بريا بمتوانيبايه دياريبه كه له ژيانىكى پيرؤز و به ريزى ناراسته بكه م - دياريبه كه له روى چى پاك و به دور له كرده وى خراپ و شاراوه...

مونتانلى له پريكدا گه راوه و گوتى: «من ته نيا دياريبه كم پييه، نه ويش دليكى شكاوه.»

دواى چهند رويك ميشه كه رانه به فايتون له پيستوباوه بو فلورانس گه راوه. يه كراست چوو بو مالى جما، به لام نه و له مالى نه بوو.

نوسراويه كي بو به جى هيشت كه سبه ينى به يانيبه كه ي ديته وه، پاشان گه راوه بو مالى خوى. به دل ئاواتى خواست كه ژوروى تايبه تى نووسينى نه كه و تبيته بهر هيرشى زيتا. نه گه ر نه مشه ويش ناچار بيت سهر زه نشته

---

۳. يه كى له كه سايه تيه كانى په رتووكى پيرؤزى (ئينجل) كه له خودا تووره بووه.

ئىرەھەكانى ئەو بېسىتت، بىگومان ئەم سەرزەنشتانە ۋەكۆۋ خۆرە مېشىكى دەخوارد.

كاتى كە خزمەتكارەكە درگاگەي كردهۋە گوتى: «ئەۋ كاتەت باش بيانكا، مادام پىنى ئەمپۆكە لىرەبوۋ؟»

بيانكا لىي رەدبەۋە: «مادام پىنى؟ ئاغا، مەگەر ئەۋ گەپراۋەتەۋە؟»
لەبەر درگاگە پراۋەستا ۋ بە سەيرىكەۋە لىي پوانى ۋ پرسى: «مەبەستت چىيە؟»

- راست دۋاي ئەۋەي كە تۆ پۇيشتى، ئەۋيش خىرا پۇيشت ۋ ھەموو شتەكانىشى لىرە بەجى ھىشت، تەننەت نەيگوت كە دەيھەۋى بروت.

- راست دۋاي ئەۋەي كە من پۇيشتم؟ كەي، دوو ھەۋتوو لەۋە پىش؟
- بەلى ئاغا، ھەر ئەۋ پۆژە، شتومەكەكانىشى ھەروا تىكەل ۋ پىكەلە ۋ ھەموو جىرانەكانىش لەۋبارەيەۋە قسە دەكەن.

بىئەۋەي قسەيەك بكات لە سەر پلىكانى درگاگە گەپراۋە ۋ بە پەلە بەرەۋ خوارۋى كۆلانەكە كە مالى زىتاي لىبوۋ كەۋتە پى. لە ژورەكەي ئەۋ ھەموو شتىك ۋەكۆۋ خۆي بو، ھەموو دىيارىەكانى كە پىي دابوون ھەر لە سەر جىگاي خۇياندا بوون ھىچنامە ۋ نووسراۋەيەكى لىنەدەبىندىرا.

بيانكا لە كەلىنى درگاگەۋە سەرى ھىتايە ژورى ۋ گوتى ببورە، پىرىژنىك دەيەۋى...»

مىشەكەرەنە بە توۋرەيىۋە ئاورى داۋە: «چى دەكەي لىرە؟ بۆچى بۆ ھەر كۆي دەچم بە شوينمەۋەي؟»
- پىرىژنىك دەيھەۋى بتىنى.

- چى دەۋى؟ پىي بلى نا، ناتوانم بىبىنم، كارم ھەيە.
- ئاغا لەۋ پۆژەۋەي كە پۇيشتۋى ھەموو شەۋىك دىت ۋ ھەمىشە دەپرسىت كە تۆ كەي دەگەپىتتەۋە.

- لىي بېرسە چ كارىكى ھەيە. نا، لىي گەپى، پىمۋايە خۆم بچم بۆلای باشتەرە. پىرىژنەكە لە ھالى نىۋمالىي مىشەكەرەنە چاۋەپوان بو. جلو بەرگىكى زۆر كۆن ۋ فەقىرانەي لەبەردا بو، روخسارى ۋەك بەپوۋى برژاۋ ۋ

چرچۆل بوو، له چکه یه کی بوریشی له سه ری پینچابوو. هه ر که مئشه که رانه هاته ژووره وه، هه ستایه سه ر پئ و به چاوی ره شیه وه که زیت و وریابوون لئی روانی.

پیریژنه که گوتی: «تۆ هه ر ئه و کابرا شه له که ی؟» به جوړیکی سه رکۆنه کردن به ته و سه وه له سه ر تا پئی ئه وی روانی. «له زیتاوه په یامیکم بو هیناوی.»

مئشه که رانه درگای ژووری کاره که ی کرده وه و راوه ستا تا ئه و بچیته ژووره وه دوایه به شوین ئه ودا چووه ژووری و درگا که ی پیوه دا تا بیانکا گوئی لی نه بئ.

- تکایه دانیشه، ده ی تۆ کئی؟

- به تۆچی که من کیم؟ هاتووم پیت بلیم که زیتا پینی له گه ل کوره که ی من ره دوو که وتوو.

له گه ل - کوره که ی - تۆ؟

به لئ ئاغا، ئه گه ر تۆ نازانی که چۆن ئاگات له گراویکه ت بئ، ئه گه ریش پیاوانیکی دیکه له گه ل خویمان بردیان نابئ گله ییت هه بئ، کورپی من خوین و غیره تی مه ردایه تی له ده ماره کانی دایه، شیر و ئاو، ئه و له عه شیره تی رۆمانیه 4.

- تۆ قه ره چیت؟ ده ی ئه گه ر وایه زیتا گه راوه ته وه نیو خیل و عه شیره تی

خوی؟

پیریژنه که لووتیکی سه یری لی بادا. له لای ئه و وادیاربوو که ئه م خاچ په ره ستانه ئه وه نده غیره ت و پیاوه تیان نییه له به رانه ر ئه و سه رشۆری و ئیه انه کردنه دا تووره بن.

- تۆ چ ئینسانیکی که ده بئ ئه و به لاته وه دانیشی؟ ئافره تانی ئیمه ره نگه جارجاره به هوی پاره و خه یالی کچینیه وه خویمان بخه نه به رده ستی ئه م و ئه و، به لام که سیککی که خوینی رۆمانی له ده ماره کانیدا بگه ری ئاخره که ی ده گه ریته وه نیو رۆمانیه کان.

میشه که رانه ههروا هیدی و له سه رهخۆ بوو: «له گه‌ل گروو پینکی قه رهچی رویشت یان ته نیا له بهر ئه وهی که له گه‌ل کوره کهت بی؟» پیریژنه که قاقایه کی کیشا: «به ته مای بکه و یته شوینی و بیگه رینیته وه؟ نا، ئاغاگیان، زور درهنگه، ده بوو له وه پیش له فکری ئه وه دا بوایه ی!»

- نا، ئه گه‌ر پیت خو شه پیم بلیی، ته نیا دهمه وهی راستیه که ی بزنام. پیریژنه که شانی هه‌لته کاند، ئیهانه کردن به که سیکی که ئه وهنده له سه رهخۆ و ئارام له گه‌ل ئه و کیشه یه رووبه روو بووه وه، بایی زه حمه ته که ی نه بوو.

- دهی دهی راستیه که ی ئه وه یه! ئه و روژهی که ئه وت به جی هیشته کوره که م له سه ره شقام دیتی و له گه‌لیدا به زمانی رومانی قسه ی کرد، کوره که م که زانی سه ره رپای جل و به رگی جوان و بو شناخی له خو مانه، وه کوو دیکه ی پیاوانی ئیمه که ئاشق ده بن، شه یدای ئه و روومه ته لاواز و کزانه ی ده بیت و ئه وی هینا بو خیره تگا که ی خو مان. زیتا هه موو په ژاره و ناره حه تیه کانی بو گیراینه وه. ئافره ته به سترمانه ئه وهنده ناله و کرووزه کرووزی کرد که دلی هه موومانی په ریشان کرد. تا ئه وجیگایه ی توانیمان دل خو شیمان داوه، ئاخره که ی جل و به رگه جوانه کانی له بهر داکنه د وهک کچانی ئیمه جل و به رگی پووشی و له گه‌ل کوره که م ریک که وت و بوو به خیزانی ئه و و کوره که شم بووه میردی ئه و. کوره که م پپی نالی که خو شم ناوی و «کاری دیکه م هه یه که ده بی ئه وان جی به جی که م» ژنیک که جه حیله پیوستی به پیاو هه یه، ئه ی تو چ پیاویکی کاتیک که کچیکی جوان و لاو دی به لاته وه و ته نانه ت ئه و کاته ی که ده ست له گه‌ر دنت وه ردینی تو ناتوانی ماچی بکه ی.

میشه که رانه قسه که ی بری و گوتی: «تو گوتت له لایه ن ئه وه وه په یامیکم

پینه.»

- به‌لی کاتی که کاروان که وته ری، بو ئه وهی که راسپارده که بگه بینم خو م دواخست. پپی گوتم که پیت بلیم که یه کجار زور دل رهق و ویشک و بی زهوقن و له بابته پینه ندبوونی خه‌لکی ئیوه به کیشه بچووک و بی بایه خه‌کانه وه

رهنج و ئازاریکی زۆرم کیشتوووه و دهمهوی بگه پیمهوه نیو عه شیرهی خۆم ،
 تا له ههموو ئهو پیهههه و که له پچانه ئازاد بی. زیئا گوتی پیت بلیم که من
 ئافره تیکم و ئهوم خۆش دهویست، هه ربویه به ته ما بووم ئیتر وهک
 فاحیشهیهک له لای ئهو نه بم. ئهو ئافره ته ئازاد بوو که له گه ل تۆدا هاتوووه. بۆ
 کچیک ئه گهر بتوانیت به جوانی و پوخساری دل پفینی خوی پاره و پوولیک
 پهیدا بکات هیچ بهر بهست یان زهره ریکی نییه. جوانی که ره سه و ئامرازیکه و
 هه ر به کار ئه وه دئ، به لام خۆشه ویستی ئافره تیکی رۆمانیایی له گه ل ره گه ز
 و چینی ئیوه دا یهک ناگریته وه و زۆر لیکتر دوورن. میشه که رانه هه ستایه
 سه رپئ و گوتی: «هه موو په یام و پاسپارده که ئه وه بوو؟ ده تکایه پئی بلی
 به رای من کاریکی زۆر باشی کردوووه و هیوادارم به خته وه ر بیئت. هه موو
 قسه و پاسپارده ی منیش هه ر ئه وه نده یه، شه و باش و خودات له گه ل بی!»
 تا ئهو کاته ی که درگای باخه که دوا ی چوونه دهره وه ی پیریژنه که داخرا،
 ئهو هه روا به پاوه ویستا بوو، دوا یه دانیشته و به هه ردوو دهستی
 رۆخساری خوی دا پۆشی. ئه وه ش به لایهک و زه بریکی دیکه بوو که وه رۆح
 و جهسته ی که وت! ئایا که من پیاوه تی و تۆزقالانیک غیره تی تیدا مابوو؟
 بی گومان، هه رشیتکی که مرۆف دهی توانی له به رانه ریدا خۆراگری بکا له
 دهروونی ئه ودا کووژرا بوو و دلی له نیو قور و لیته و له ژیر پینی ری په واندا
 دهینالاند، له دیوه خانی رۆحیدا جیگایه کی تیدا نه بوو که له ویدا که سیک
 سووکایه تی و ئیهانه کردنی پی نه کرد بی، یان ، نیو و نیونیتکه ی که سیک
 هه لی نه قرچاند بی و ئیستاش ته نانه ت ئه م کچه تیوه قه ره چیه، که به خیری
 خوی له سه ر ریگا هه لی گرتیوه وه، فه رمانی پی ددها.
 سه گه که له په نای درگا که ده ی نوزاند، میشه که رانه هه ستا تا بیهینیته
 ژووره وه، سه گه که به کلکه سووتی و به که یف و شادییه کی زۆره وه هه لات
 بۆلای خاوه نه که ی، به لام خیرا زانی که شتیکی ناخۆش پووی داوه، له سه ر
 فه رشه که له په نای میشه که رانه وه دانیشته. قه پۆزی ساردی نایه نیو دهستی
 سر و ساردی میشه که رانه وه.

پاش سه‌عاتیک جما له‌به‌ر درگای هه‌وشه‌دا راوه‌ستابوو، که‌س نه‌بوو وه‌لامده‌ری له‌درگادانه‌که‌ی بی، بیانکا دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ زانی می‌شه‌که‌رانه‌ خوارده‌مه‌نییه‌کی ناوی، چوو‌ه ماله‌ جیرانه‌که‌یان بو‌ دیتنی چیش‌تلیته‌ره‌که‌یان. درگای هه‌وشه‌ی کردبووه‌وه و چرای سه‌رسه‌راکه‌ی هه‌ل کردبوو. جما دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌میک چاوه‌پروان بوو، ویستی که‌ بچیته‌ ژووری تا می‌شه‌که‌رانه‌ ببینی، چونکه‌ ده‌ی ویست له‌ سه‌ر په‌یامیکی که‌ له‌لایه‌ن بیله‌وه هاتبوو و زوری‌ش به‌بایه‌خ و جیگای سه‌رنج بوو قسه‌ی له‌گه‌ل بکات له‌ درگای ژووری ئیش کردنی می‌شه‌که‌رانه‌ی دا و ده‌نگی می‌شه‌که‌رانه‌ له‌ ژووره‌وه هات: «بیانکا ده‌توانی برۆی، هیچم ناوی.» جما هیواش درگاکی کرده‌وه، ژووره‌که‌ ته‌واو تاریک بوو، به‌لام هه‌رکه‌ چوو‌ه ژووره‌وه، شه‌وقی چرای پیش‌خانه‌که‌ ژووره‌که‌ی رووناک کرد.

می‌شه‌که‌رانه‌ی دیت که‌ به‌ ته‌نیایی دانیش‌توو‌ه و سه‌ری به‌سه‌ر سینگیدا به‌رداوه‌ته‌وه، سه‌گه‌که‌ش له‌به‌ر پییدا خه‌وتوه.

جما گوتی: «منم»

می‌شه‌که‌رانه‌ داچله‌کی: «جما، جما! ئایش چه‌نده‌م پیویستی به‌ تو بوو!» پیش‌ئه‌وه‌ی که‌ جما بیه‌ه‌وی قسه‌ بکات، می‌شه‌که‌رانه‌ له‌به‌ر پییدا ئه‌ژنۆی دادا و روخساری خۆی به‌ چینی داوینی جلو‌به‌رگه‌که‌ی ئه‌و داپۆشی. گریان و له‌رزین ئازای ئه‌ندامی داگرتبوو.

جما بی‌ئه‌وه‌ی بجولیت راوه‌ستا، هیچی له‌ده‌ست نه‌ده‌هات. هیچ ئه‌وه‌ش له‌ هه‌موو شتیک ناخۆش‌تر بوو. ده‌بوو له‌ گوشه‌یه‌ک راوه‌ستی و به‌ نابه‌دلێه‌وه‌ چاوی لی‌بکات. ئه‌وه‌که‌ حازر بوو خۆی بمری و به‌وشه‌رته‌ی می‌شه‌که‌رانه‌ ئه‌و ئازاره‌ی لی‌دوور که‌وه‌یته‌وه‌ خۆزگه‌ ئه‌وه‌نده‌ی غیره‌ت بیوایی که‌ دانه‌ویایی و ئه‌وی له‌ ئامیز بگرتبایی و توند بیکوشیایه‌ به‌ سنگی خۆیه‌وه‌ و ئه‌گه‌ر بکرایه‌ت له‌شی خۆی بکات به‌ له‌مپه‌ریک دژ به‌و ئازار و مه‌ینه‌تیانه‌. بی‌گومان دیسانه‌وه‌ ئه‌و ده‌بووه‌وه‌ ئارتوره‌که‌ی جارن، بی‌شک دیسانه‌وه‌ هه‌تاوی شادی ده‌پشکوت و تاریکاییش ده‌په‌وی.

بەشى سېھەم

۱

پىنج ھەوتەى داھاتو بۇ جما و مېشەكەرەنە پراوپر بوو لە دلەكوتى و دلەراوكە و كارى تاقتەپروكىن كە لەو بەينەدا ئەوان دەرەفتى ئەوھيان نەبوو بىر لە كارە تايبەتھەكانى خۇشيان بكنەھو. دواى ئەوھى چەك و تەقەمەننېھەكان بە سلاھەتى و بە دزىھو گەھىشتنە ناوچەى ژىردەسەلاتى پاپ . ئەركىكى مەترسیدارتەر و قورستر مابووه: ئەویش ئەوھ بوو كە ئەو چەكانە كە لە ئەنبارە نھىننېھەكانى ناو ئەشكەوتەكانى كوستانەكاندا شاردرابووه، دالبەش بكرىت بەسەر ناوھندە جوړاوجوړە ناوچەيەكان و لەویشەوھ بلاو بكرىتەوھ بەسەر دىھاتە بەربلاوھكاندا. سىخوړ و شوقارەكان لە ھەموو جىگايەكدا بەرەلا و گوئى قولاخ بوون. دومىنيكىنو كە مېشەكەرەنە ئەوى كردبووھ بەرپرس و ئاگادارى تەقەمەننېھەكان، بە پەلە و خىرا كەسىكى نارد بۇ فلورانس بۇ يارمەتىدانى كارى پىويست. مېشەكەرەنە لە سەر ئەوھ پىداگر بوو كە ھەتمەن دەبى لە نىوھراستى مانگى ژوئىندا كارەكان كۇتاييان پىبى و تەواو جىبەجى كرابى. دومىنيكىنو بە ھۆى دلەراوكە لەمەر كىشەى ھەلگرتى ئەو بارە قورسانە ئەویش بەسەر ئەو رېگا و بانە خراپ و نالەبارانەدا و ھەرودھا بە ھۆى كەند و كوسپ و لەمپەرى زۆر و بە درەنگەوتنى كارەكان كە شك و گومانى ئاشكرا بوونى لىدەكرا و رەدەورده

خه ریک بوو دل سارد دهبوووه، هه ربویه بو میشه که رانه ی نووسی: «من ئیستا له نیوان ئاو و ئاگر دا گیرم کردوو. له ترسی پشکنین ناویرم له کاره که دا په له بکه م و ئەگه ریش بمه وی کاتی دیاری کراو شته کان حازرین نابی هیواش و له سه ره خو کار بکه م. یان خیرا یاریده ده ریکی ئازا و به پر شتم بو بنیره یان به وینیزیه کان رابگه یه نه که تا حه وته ی هه وه لی ژوئین ئاماده نابین.»

میشه که رانه نامه که ی برد بۆلای جما و له وکاته یدا که ئەو خه ریکی خویندنه وه ی بوو به پوخساریکی په ریشانه وه له سه ر ئه رزی دانیشتم و به ئارامی دهستی به سه ر پشتی پشیله که دا هینا.

جما گوتی: «ئهمه زور سهخت و خراپه، راگر تنی وینیزیه کان بو سی حه وته ی داها توو هه روا ئاسان نییه.»

– شک له وه دا نییه که ناتوانین رازیان بکه ین، قسه یه کی خو راپییه. دومینیکینو دهبوو له وه حا - حالی بایه. ئیمه ده بی ریه رایه تی و پیشه وه ی وینیزیه کان بگرینه ئه ستو، نه ئه وه ی که ئەوان ریه ری ئیمه بن.

- من دومینیکینو به خه تابار نازانم، وادیاره ئەو ته واو توانای خوی وه گه ر خستوو، به لام ناتوانیت کاریکی نه گونجاوو چه توون جی به جی بکات.

خه تای دومینیکینو نییه. به لکوو کیشه که له وه دایه که دومینیکینو به جی ئه وه ی به جیگای دوو نه فه ر بیت یه ک نه فه ره. ئیمه لانیکه م ده بی نه فه ریکی باوه ر پی کراومان هه بی بو پاریزگاری کردن له ئه نبار و که سیکی که شمان هه بی تا له گه ل باره کان بیت. قسه که ی ته واو راسته ده بی یاریده ده ریکی وریا و کارامه ی له گه ل بی.

– به لام ئیمه کیمان هه یه که بینیرین بو یارمه تیدانی ئه و؟ که سیکی وامان له فلورانس نییه.

- هه ر گوا یه ده - ده بی بوخوم بچم.

جما پالی دا به پشتی کورسیله که یه وه و به په رۆشیکه وه لی پوانی و گوتی: «نا، ئەم کاره باش نییه زور مه تر سیداره.»

- ئەگەر نەتوانىن رېگاچارەيەكى دىكە بۇ ئەم كىشەيە بدۆزىنەو، دەبى من بچم بۇ ئەوئ.

- جا كەوايە تەنيا دەبى رېگاچارەكە بدۆزىنەو، بۇ تۆ يەكجار مەترسىدارە كە ديسانەو، بچيەو، بۇ ئەوئ.

بزهى سەرلىئوى مېشەكەرانە نىشانەى بە جىرپوون و سووربوون بوون لە سەر قسەى خوى: «بەلام من پېموايە كە ئەوکارە جى بەجى دەبى.»
- دەبىنى، بەشەرتىكى كە تاقە يەك خولەك بە بىر و ھزرىكى ئارامەو بە جوانى لىئى تى فكىرى.

پېنج ھەوتە لەو، پېش تۆ لەوئ بووى، پۆلىس بەشوين ئەو زيارەت كەرەو، ھەموو ھىزى خوى خستوو، تەگر تا لە ھەر كوئى ئەو ولاتەدا بى، نىشانەيەكى لى پەيدا بكات.

بەلى، من دەزانم كە تۆ لە قەيافەگۆرپىندا شارەزاي، بەلام ئەو، شەت لەبىر نەچى كە خەلكانىكىش تۆيان دىتوو، چ لە جۆرى جلو بەرگى رېكودا و يان بە ھاوشىو، دىھاتىيىك. دواى ئەو تۆ ناتوانى شەلینەكەت يان جىگای كۆنە برىنەكەى سەرگۆنات بشارىتەو.

راستە، بەلام لە پۆمانىادا كەسانىكى ھاوشىو، تۆى زۆر لى نىيە كە لاقى شەل بى و دەستى چەپى ناقيس و برىندار بى و گۆناشى برىنىكى بە شمشىرپى كراوى تىدا بى يان چاوى شىن و قژى سەرى پەش بى.
- پەنگى چاوم شتىكى زۆرگرىنگ نىيە، دەتوانم بە بلادۇنا بىگۆرم.

- ناتوانى ئەوانەى تر بگۆرى. نا، ئا لەم ھەل و مەرجهى ئەم چەند پۆژەدا پۆيشتى تۆ بۇ ئەوى ھىچ باش و شىاو نىيە. بەم ھەموو نىشان كۆرۈنەو، پوون بۇ ئەوى، خۆستىنە نىو تەلەى دوژمنە، ئەوئىش لە دەستى خۆت و بە چاوى كراو، پوونەو. بى گومان دەتگرن.

- ئاخىرەكەى خۆ دەبى ك - كەسىك يارىدەى دومىنىكىنو بدات.
- دەسبەسەر كۆرنى توش لە ھەلىكى ئاوا ناسكدا ھىچ يارمەتى يەك بە ئەو ناگەيەنى. گرتتى تۆ بە ماناى شكىستى ھەموو بەرنامە و پلانكىمانە.

به لّام رازی کردنی میشه که رانه ئاسان نه بوو و بی ئه وهی به ریک که وتنیک بگهن قسه و باس له مه پ ئه و کیشه یه هه روا دریزه ی هه بوو، جما ورده ورده لیی حالی ده بوو که چهنده یه که هه وا و نه گور و سووره له سهر قسه ی خوی، و نه گهر جیا له و باسه مژاریکی دیکه له ئارادا بووایه . که ئه و یه کجار زور سهرنجی پی بدات . بی گومان له بهر ئه ویش بایه بی قسه و باس قه بوولی ده کرد، به لّام له سهر ئه م مژاره، ویزدانی ئیزنی به جما نه ددا که تاقه ههنگاو یک پاشه کشی بکات. به رای ئه و و له راستیشدا بایه خ و ئاکامی ئه رینی ئه و سه فهره ئه وهنده بهرچاو نه بوو که ئه و ده بوو گیانی خوی بۆ بخاته دوو تویی مه ترسیه وه. هه ربۆیه ورده ورده شکی ده په ریه سهر ئه وه که رۆیشتی میشه که رانه بۆ ئه و زورتر به هوی ئیشتیا و نه خۆشینیکی دلله پراوکه و بهر بهر هکانی له گه ل کوسپ و ته گهره مه ترسیداره کانه تا هه ست کردن به کاریکی سیاسی یان بهر پرسیایه تی یه کی پیویست... میشه که رانه خو و عاده تی به وه وه گرتبوو که گیانی خوی بخاته ئابلوقه ی کاره مه ترسیداره کانه وه و به رای جما ئیشتیا و پی خۆش بوونی ئه و له مه پ به ره و پیری چوونی ئیشه مه ترسیداره کانه وه یه ، که هیچ پیویستیش نه بوو، جوریک توند ئاژویی و لاساری لاگرتن بوو که ده بوو به هیوری، به لّام به برشته وه بهر بهر هکانی له گه ل بکری. دوا ی ئه وه ی هه موو هۆ و هۆکاره کانی خوی له بهرانه ر ئه و ته ما سهره رۆیانه ی ئه ودا بی ئاکام دی ؛ دوا یین هیزی خوی ئاوا خسته گه پ: «ریک و راست وه ره با له سهر ئه م باسه دا له گه ل یه کتری رووراست بین و هه موو شتیک وه کوو هه ن بیانینین، ئه مه له سهر دومینیکینو نییه که تو ئاوا پیت چه قاندووه و ده لئی ده چم، به لکوو هه ز و ئیشتیای تایبه تی خۆته به...»

میشه که رانه وه ک شیر هه لچوو و قسه که ی بری: «نا ئه وه راست نییه، ئه و له لای من زور بی بایه خه نه گهر قه تیش نه بیبیم دلّم بۆی داناچله کی» دوا ی ئه وه ی له روخساری جمای خوینده وه که راستی و نهی نی دلّی درکانه وه . وه ک ده لئی زمان درۆ ناکات . ئیتر قسه ی پی نه کرا. بۆ ساتیک نیگا کانیان لیکتری گری به ست بوو و دوا یه هه ردووکیان چاویان داخست. هیچیان

نه یانتوانی ئه و وشه یه ی که له سه ر شاشه ی زهیناندا بوو به زمان بیدرکینن. ئاخره که ی میشه که رانه که سه ری نابوو سه ر پشتی پیشله که و روخساری خوی له تووکی پیشله که دا شار دبووه و به ته ته په ته یه که وه گوتی: «ئ ئ - ئه من به ته مای نه جاتی دومینیکینو نیم به لکوو ترسم له وه یه که ئه گه ر نه توانی یاریده ی ئه و بدریّت شکست بخوین.»

جما به له بهر چا و نه گرتنی ئه و فیله مندالانه یه ی ئه و، که ده تگوت هه ر گویشی له و قسانه ی ئه و نه بووه دریزه ی به قسه کانی له وه پیشی خوی دا: «ئمه هزی تویه که پیت خو شه خو ت بخته باز نه ی ئیشه مه تر سیدار اکانه وه هه ر ئه وه شه که هانت ئه دا بچی بو ئه و ئی. تو راست به قه ده ر ئه و کاته ی که نه خو ش بووی و پیوستیت به تریاک بوو، هه ر به و پییه ش له کاتی ناره حه تیدا پیوستیت به کرده و ی مه تر سیدار و پر کاره سات هه یه به دل حه ز و ئیشتیاشت لئیه تی.»

میشه که رانه دژ به ری راوه ستا و گوتی: «من داوای تریاک نه کرد، ئه وه ئه وان بوون که پی داگریان کرد که بیخوم.»

- په نگه تو به توانایی وهیزی به ره ره کانی و داکوکی کردنی خو ت ده نازی. بوچی پیت وایه داوا کردنی ده وایه ک که ئیش و ئازاره که ت دامرکیننی ده بیته هوی ئه وه ی که ته لی غیره تت بله رزینی، به لام ئه وه نده بزانه که دامرکاندن ئازاریکی له شت؛ زور باشتر له وه یه که ته واوه تی ژیا نت بخته مه ترسیه وه. گریه ک که به ده ست ده کریته وه بو ده بی به ددان بیکه ی نه وه ، هه رچه نده ده بی ئه وه ش بزانی که ئه و دوو بابه ته دوو شتی ته واو جیاوازن.

میشه که رانه سه ری پیشله که ی که ممی برده دواوه و روانیه چاوه سه وز و خره کانی و گوتی: «پاشت! ئه وه راسته؟ ئه م هه موو شته خراب و بی ئینسافانه ی که خاتو نه که ی تو سه باره ت به من ده لیّت راسته؟ ئایا من تاوانبارم، هو گیانداره ئاقله که، تو قه د داوای تریاک ناکه ی؟ باو و باپیرانی تو له میسر خودا بوون و هیچ مرو فیک پنی له سه ر کلکیان ده نه دانا. هه رچه نده نازام ئه گه ر ده ست و پیی تو م له سه ر گری ئه م مؤمه دابنایه ئه وکات چو ن

دهت توانی به سهر ئیش و ئازار و نه خوشینه کانی ئەم گۆی زهویه دا زال بی. ئایا ئەهوکات بۆ سوکنایی دهروونیت داوای تریاکت لی دهکردم؟ تریاکت دهویست؟ یان مردنت له ئامیز دهگرت؟ نا، پشیله خرپنه که، ئیمه له م جیهانه دا ناتوانین ته نیا له بهر ئاسایش و راحه تی خۆمان بمینین یان بمین. رهنگه ئیمه بتوانین بۆئه وهی سوکنایی کاتیمان هه بی تفکه ینه وه یان جارجاره جنیو بدهین، به لام ناتوانین بۆ سوکنایی رۆحی و دهروونی خۆمان په نجه و دهستی تو لی بکه ینه وه.»

- سس! (جما پشیله کهی له سهر لاقی هه لگرت و له سهر چوارپایه کهی دانا) دوایه ش دهرفه تمان ده بی له مه ر ئه وشتانه پتر بیربکه ینه وه. ئەه وهی که ده بی ئیستا له فکریدا بین ئەه وهی که ده بی بزانی چۆن ده توانین یاریده ی دومینیکینو بدهین و له و گرفته نه جاتی بدهین - کیتی چییه؟ میوان؟ نا، جاری وه ختم نییه.

- خانم که سیک ئەمه ی له لایه ن خاتوو رایت ه وه بۆ هیناوی.

پاکه ته که ته واو سه ره به ست و لاکومۆر کراو بوو. له سهر پاکه ته که پوولی تایبه تی ناوچه ی ژیرده سه لاتی پای پیوه نرابوو له گه ل نامه یه ک که له لایه ن خاتوو رایت ه وه نیرد رابوو. دۆستانی ده ورانی قوتابخانه ی جما ئیستاش له فلورانس ده ژیان. زۆر جار برووسکه و نامه پر بایه خ و نه یینییه کانی ئەو، له بهر ئەه وهی به لا و ترسه راوکه یان لی دووربی به نیونیشانی ئەوان به ری ده کران.

جما به په له چاویکی به پرووکاری نامه که دا خشانده، وادیاربوو هی کاتی هاوینه ی ناوچه ی ئاپنین بوو که نرخ یه ک پانسینی له سهر بوو. جما گوتی: «ئه وه نیشانه ی میکه ” ئاماژه ی به دووپه له ی بۆری گوشه ی کاغه زه که کرد و درێژه ی پی دا: «جه وه ریکی شیمیاییه که ئەو نووسراوانه ی به نهیئی ده نووسرین ئاشکرا و پروونیان ده کاته وه، که له چه کمه جه ی سیه می میزی نووسینگه که دایه. به لی، راست خۆیه تی.»

میشه که رانه نامه که ی له سهر میزه که کرده وه. فلچه یه کی چکوله ی به سهر
وهره که دا هیتا. کاتی ناوه پرۆکی کاغه زه که به هیلیکی شینه وه وده درکه وت له
سهر کورسیه که ی پالی داوه و قاقایه کی کیشا.

جما به په له پرسى: «چی بووه؟» میشه که رانه نامه که ی دایه دهستی.

- دومینیکینو گیراوه، خیرا خۆت بگه بیینه ئیره.

جما نامه که ی به دهسته وه گرت و دانیشت و به ناھومیدی وه له
میشه که رانه ی پروانی.

میشه که رانه، دواى قهده ریک به شیوه ی ژورور پی کردنه وه گوتی: «د -
دهی؟ ئایا ئیستا رازی بووی که من بچم بوئوئی؟»

جما هه ناسه یه کی هه لکیشا و وه لامی داوه: «به لئی پیم وایه ده بی بچی،
منیش ده بی بيم.»

میشه که رانه هه لبه زیه وه و سهری هه لیتا: «تۆش؟، به لام...»

- به لئی من خۆم ده زانم که به چی هیشتنی فلورانس، بی ئه وه ی که سیکی
دیکه ی لی بمینی زۆر مه تر سیداره، به لام تانیستا ده بی هه مووکاره کان راگرین
و به ئیش و کاری ئه وئی دا رابگه یین.

- له وئی ده توانین زۆر که سی دیکه بو ئه وکاره بدوزینه وه.

- به لام که سانیکی وای لی نییه که تۆ به ئارخایه نییه وه بتوانی پشتیان
پی بیهستی. هه ر ئیستا خۆت نه تگوت که ده بی دوونه فه ری باوه ر پی کراو
ئه رکه که بگرنه ئه ستۆ، جا ئه گه ر دومینیکینو نه ی توانی به ته نیایی کاره که
جی به جی بکات، به پرواله ت وادیاره که تۆش به ته نیایی ناتوانی ئه نجامی ده ی.
له بیرت نه چی که که سیکی دژه به ر و توندئاژوی وه ک تۆ له و جوړه ئیش و
ئه رکانه دا زۆر تر له خه لکی دیکه روبه پرووی که ند و کوسپه کان ده بیته وه، و
له خه لکی ئاسایی شیش زیاتر پیویستی به یارمه تییه. به جیگای تۆ و دومینیکینو
ده بی تۆ بیت و ئه من.

میشه که رانه به روخساریکی په ریشانه وه که وته گو می ئه ندیشه وه: «به لئی
تۆ راست ده که ی، جا که وایه تا زووتر برۆین دره نگتره، به لام نابی پیکه وه

بكه وينه ږي. بډوينه ئه گهر من ئه مشه و به ته ماي روښتن بم، تو ده تواني
سبه يني به فاي توني پاش نيوه ږو بكه ويته ږي.»
- بډكوي؟

- له سره ئه وهش ده بي قسه بكه ين. پيم وايه بډمن زور باش ده بي، ئه گهر
يه كړاست بچم بډ فائينزا 1. ئه گهر نيوه شه وي ئه مشه و بكه ومه ږي به سواري
ئه سپ بچم بډ بورگوسان لورينزو له وي ده توانم شيواز و قه يافه ي خوځ
بگورم و خيرا خوځ حارز و بزر بكه م.

جما به كه مي دل ډاوكه وه گوتي: «من زياتر له مه ئه قلم برناكات، نازانم
به جيگاي ئه م كاره ده توانين چ كه لاله يكي ديكه بخه ينه گه ر، به لام ته يار بوني
ئاوا به په له ي ئه تو و باوه رپي كردن به قاچاخچيه كان بډ په يدا كړني
جلوبه رگ و ده مامك له بورگو، زور مه ترسيداره. تو پيش ئه وه ي كه بگه يته
سه رسنور، بډ شوينه ون كي ده بي سي ږوژي ته واو وهخت هه بي.»

ميشه كه رانه به پي كه نينه وه وه لام ي داوه: «مه ترسه، ډه نكه دواي ئه وه
بگيريم، به لام نه ك له سره سنور. هه رئه وه نده ي زه حمه ته كه بگه مه
سه رچيكان. ئيتر له وي به قه د ئيره ئارخايه ن و بي خه م له ناوچه ي ئاپنين دا ؛
هيچ قاچاخچيه ك من به ده سته وه نادات، خه مي ئه وه ت نه بي، ئه وه ي كه
ته واو لني ئارخايه نم له سنور په رينه وه يه.»

- ئاه، شتيكي زور ئاسان! پاسپورته كه ي لوني زرايت وه رده گرم وه ك
گه شتياريك ده كه ومه ږي. له ږومانيدا هيچ كه س من نانسيت، به لام هه موو
سيخوره كان ئه تو ده ناسن.

- به خو. خوشيه وه هه موو قاچاخچيه كانيش ده م ناسن.

جما كات ژمي ره كه ي ده رهيئا: «دووونيوه، ئه گهر قه راره ئه مشه و بكه ويته
ږي، پاش نيوه ږو و سه ره تاي شه ويښ ده رفه تمان هه يه.»

- ده ي، باشتروايه بچمه وه بډمالي و كاره كانم ږي كو پي ك كه م و ئه سپيكي
باشيش په يدا بكه م. به سواري ئه سپ ده چم بډ سان لورتيز، ئاوا زور
مه ترسيدار نيه.

۱. Faenza: شاريكه له ئيتاليا كه له هه ورگه ږي دا زور به ناميه يه.

، بەلّام بەكرى گرتنى ئەسپ ھەمىشە ترسى لەگەلە، خاۋەنى ئەو...
 بەكرى ناگرم، كابرايەك دەناسم كە بەئەمانەت ئەسپىكم دەداتى لەوئىش
 دلنىام و دەتوانم باوهرى پىيكەم. لەو پىيشىش برىك كارى بۆ جى بەجى
 كردووم. يەككە لەشوانەكان دواى دوو ھەفتە يەك ئەسپەكەى بۆ دىنئەتەو.
 دەى، سەعات پىنج يان پىنج ونيو ديسان دىمەو ئەيرە، تكات لى دەكەم تا
 ئەوكات مارتىنى پەيدا بكە و ھەموو ئەوشتانەى بۆ شى بكەو.
 - «مارتىنى!» جما گەراو و بەسەيرىكەو لى پرووانى.

- بەلى دەبى ئەوراز و نەينىيەى پى بلىن، مەگىن ئەو دەى كە ئەتو كەسىكى
 دىكە بدۆزىتەو.

- باش لەقسەكەت تى ناگەم.

- لىرەدا دەبى كەسىكى باوهرى كراومان ھەبى، كە ئەگەر لەوئى كىشە و
 گرفتىكمان بۆ ھاتە پىشەو ئەو ئاگادارى و من لەنئوتەواوى ئەوكەسانەدا
 مارتىنىم زۆر پى باشترە. ھەلبەتە ھەركارىكى كە ئىمە پىوئىستىمان پى ھەبى
 پىكارو دەتوانى جى بەجى كات، بەلّام بەراى من مارتىنى فكري باشتر كار
 دەكات. ھەلبەتە دەبى ئەو ھەش بلىم كە تۆ زياتر لە من ئەو دەناسى! ئەو ھەش
 بەسراو ھەتەو بەبىر و بۆچوونى تۆ.

- من بەقەدراى سەردەرزىيەك شك و گومانم لە لى ھاتووى و متمانە
 پى كردنى ئەو نىيە و بەراى من ھەر جۆرە يارمەتییەكى كە پىوئىست بىت ئەو
 درىغى لى ناكات، بەلّام.

مىشەكەرانە خىرا لى حالى بوو: «جما ئەگەر بتزانىبايە كە ھاورىكت
 لەكاتىكى قەيراناويدا پىوئىستى بەتو ھەيە، بەلّام لەترسى ئەو دەكەويە
 دەردى سەريەو، ئايا تۆ يارىدەى ئەوت دەدا، ئەوكات لە بەرانبەر ئەودا
 چەستىكت دەبوو؟ ئايا دەتگوت ئەم كارە پراوپرە لەبەزەيى و
 خۆشەوئىستىيەكى پاك و بى گەرد؟»

جما دواى كەمى بى دەنگ بوون گوتى: «زۆرچاكە، ھەرئىستا كىتى دەنيرم
 بەشونىيەدا و تكاى لى دەكەم كە بى بۆئىرە، لەوبەينەشدا بۆ وەرگرتنى
 پاسپورت دەچم بۆلاى لوئىز. قەول و بەلىنى پى داوم كە ھەركاتىك پىوئىستىم

به پاستورته‌کە‌ی بیت پیم‌بدات. ئە‌ی پارە و پوول؟ له‌ سەر‌ حیسابی بانکیم
بریک پارە وەر‌گرمه‌وه؟»

- نا وەختی خۆت له‌بەر ئە‌وه به‌تالەت مه‌ده، من ده‌توانم له‌حیسابی خۆم
ئە‌وه‌نده بینمه‌وه که به‌شی هه‌ردوو‌کمان بکات. دوايه ئە‌گه‌ر پارە‌کە‌ی من
به‌ره‌و ته‌واوبوون رۆیشت ده‌ستده‌که‌ین به‌خه‌رج کردنی پارە‌کە‌ی تۆ. ده‌ی تا
کات ژمیر پینچ‌ونیو چه‌تمه‌ن هه‌رلی‌ره ده‌ت بینمه‌وه؟
به‌لێ. زۆر زووتریش ده‌گه‌ریمه‌وه.

میشه‌که‌رانه، نیوسه‌عات زووتر گه‌راوه، جما و مارتینی دی که له‌ ژیر
که‌په‌رکه‌دا دانیش‌تبوون و خه‌یرا زانی که دانوس‌تانیکی ناخۆشیان بووه.
په‌ریشانی و دێدۆنگ بوون له‌روخساری هه‌ردوو‌کیان‌دا ده‌باری و مارتینیش
جیا له‌جارانی دیکه بی‌ده‌نگ و مات بوو.

جما چاویکی لی کرد و پرسی: «هه‌موو شتیکت جی‌به‌جی کردووه؟»
- به‌لێ که‌میک پوول و پاره‌شم بوه‌یناوی بو‌سه‌فه‌ره‌که‌ت. ئە‌سه‌په‌که‌ش
راست کات ژمیری یه‌کی نیوه‌شه‌و له‌به‌ردرگای یه‌خته‌رمه‌خانه‌کە‌ی پونت‌پوسۆ
حازر ده‌بی.

- دره‌نگ نییه؟ تۆ ده‌بی که‌په‌ری به‌یانی، پێش‌ئه‌وه‌ی خه‌لگی له‌خه‌و
هه‌ستابینن گه‌یشتی‌تی‌یه سان‌لورینزو.

- ئە‌و کاته ده‌گه‌می، ئە‌سه‌پیکی زۆرچاک و توند‌ئاژویه، ئیستاش له‌به‌ر
ئه‌وه‌ی که‌سیک نه‌م‌بینی هه‌تا کاتی رۆیشتن لی‌ره ده‌بم. له‌به‌ردرگای ماله‌وه
سیخوری‌ک راوه‌ستاوه و پێی‌وايه من له‌ مالیم.

- ئە‌ی چۆن تواینت، بی‌ئه‌وه‌ی ئە‌و بزانی، له‌ ماله‌وه هاتیته‌ ده‌ری؟
- له‌په‌نجه‌ره‌ی چیش‌ت‌خانه بو‌باخچه‌که و له‌ویش‌ه‌وه به‌سه‌ر دیواری
باخه‌میوه‌کە‌ی جیرانه‌که‌مان‌دا هاتمه‌ خواری، هه‌رئه‌وه‌ش بووه هۆی ئە‌وه‌ی
که ئە‌وه‌نده دره‌نگ بکه‌وم. مه‌جبور بووم که فریوی بده‌م. به‌خواه‌نی
ئه‌سه‌په‌که‌شم گوتوو که ئە‌مشه‌و تا ده‌مه‌وبه‌یان به‌چرایه‌کی هه‌ل کراوه‌وه له
ژووری کاره‌که‌ما داده‌نیشی. کاتی که‌ سیخوره‌که له‌ده‌ره‌وه ببینی سییه‌ری

پیاویک به سەر پەردەکەوێهه، ته‌واو دُنیا ده‌بی که ئەمشه‌و له ماله‌وه‌م و خه‌ریکی نووسینم.

- ده‌ی، تا کاتی چوونت بۆ یه‌خته‌رمه‌خانه لێره ده‌میتییه‌وه؟

- به‌لێ، ئیتر نامه‌وئێ ئەمشه‌و که‌سیک له سەر شه‌قام بمیینی، مارتینی جگه‌ره ده‌کیشی؟ ده‌زانم سینیورا بولا به‌ دووکه‌ل نارچه‌ت نابێ.

- من لێره نابم که پێی‌قه‌لس‌بم، ده‌بی بچمه‌ خواری یاریده‌ی کیتی بده‌م بۆ دروست کردنی نان و چایی شیو.

دوای رۆیشتنی ئه‌و، مارتینی هه‌ستایه‌ سه‌رپێ و کاتی که ده‌سته‌کانی له‌پشته‌وه‌ گری‌دابوو که‌وته‌ پیاسه‌ کردن.

میشه‌که‌رانه‌ جگه‌ره‌ی ده‌کیشا و بی‌ده‌نگ ده‌یروانییه‌ تنوکی باران.

مارتینی له‌به‌رده‌م ئه‌ودا راوه‌ستا و گوتی: «ریوارز!»، به‌لام چاوه‌کانی بریوووه‌ سه‌ره‌ئهرزی: «به‌ته‌مای جما بکیشیته‌ ناو چ‌کاریکه‌وه‌؟»

میشه‌که‌رانه‌ جگه‌ره‌که‌ی له‌لیوی کرده‌وه‌ و هیلیکی دووکه‌لینی سازکرد:

«ئه‌و بو‌خوی ئه‌و ریگایه‌ی هه‌لبژاردوو، بی‌ئه‌وه‌ی که‌سیک هانی دابی.»

- به‌لێ، به‌لێ... ده‌زانم، به‌لام بلێ...

بی‌ده‌نگ بوو.

- ئه‌وه‌نده‌ی که له‌و باره‌یه‌وه‌ بتوانم پیتی ده‌لیم.

- زۆرچاکه، ده‌ من زۆرشت له‌ سەر ورده‌کاریه‌کانی ئه‌وکیوانه‌ نازانم - ئایا به‌ته‌مای که بیخه‌یته‌ ناوجهرگه‌ی کاریکی مه‌ترسیداره‌وه‌؟

- راستییه‌که‌یت ده‌وئ؟

- هه‌لبه‌ته.

- ده‌ی - به‌لێ.

مارتینی گه‌راوه‌ و ده‌ستی کرد به‌پیاسه‌ کردن. دیسان خیرا راوه‌ستا:

«پرسیاریکی دیکه‌م لیت هه‌یه. هه‌لبه‌ته‌ ئه‌گه‌ر پیت‌خۆش نه‌بی ده‌توانی وه‌لام نه‌ده‌یته‌وه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر وه‌لامت داوه‌، ده‌بی ریک‌وراست و روراست بیت، تۆ ئاشقی ئه‌وی.»

میشه که رانه، بی‌ئوهی په له بکات سووتووی جه گهره که ی ته کاند و
بی‌دهنگ دهستی کرد به کیشانی جگهره که.

- هه رگا وایه... پیت خۆش نییه وه لām بدهیته وه؟

- نا، پیمخۆشه، به لām پیم وایه مافی ئه وه م هه بی که لیت پیرسم که بۆ
ئه و پرسیاره ده که ی.

- بۆچی! خودایه، پیاو، حالی نابی که بۆچی لیت ده پیرسم؟

- «ناخ!» جگهره که ی دانا و یه کراست پروانییه مارتینی. ئاخهره که ی ئارام
و له سه ره خۆ گوتی: «به لئی، من ناشقی ئه وم، به لām و امه زانه که من
دهمه هوی له گه ل ئه ودا ئه شقی نی بکه م، نگه رانیش مه به ته نیا له بهر ئه وه ده رۆم
که...»

دهنگی له و پینه یه کی سهیر و نووزندا ون بوو. مارتینی ههنگاو یک
هاته پیشه وه، «ته نیا؟ له بهر ئه وه ده رۆی... که...»
- بمرم.

به نیگایه کی سارد و ناهومیدانه وه پروانییه رووبه پرووی خۆی، ده تگوت
مردو وه. کاتی که که و ته وه قسه به شیوه یه کی سهیر و سرپوړخینه ر بوو:
«پییوست ناکا که ئه و په ریشان که ی، به لām من هیچ شانسیکی گه رانه وه م
نییه، ئه و کاره بۆ هه رکه سیک مه ترسیداره، ئه ویش بۆخۆی ئه وه ده زانی، به لām
قاچاخچییه کان هه موو هه ول و توانایی خۆیان ده خه نه گه ر تا ئه و نه گیریت،
هه رچه نده که ئه وان که میک تو وره ن، به لām مرو فانیکی باش و دل پاکن، ئیستا
سه باره ت به خۆم، ته ناهه که که و تو وه ته گه ردم و کاتی که سنوور ببه زینم
گریی ته ناهه که ده جه رینم.»

- ریوارز. تی ناگه م مه به ستت چیه؟ هه لبه ته مه ترسیدار هه یه به تایبه تی بۆ
تۆ، به لām ئه وه ش ده زانین که تۆ زۆرجاری دیکه ش له سنوور په ریویته وه و
هه میشه سه رکه و توو بووی.

میشه که رانه به نارچه تیی وه بزه یه کی هاته سه رلیوی: «ئایا ئه و چیرۆکه
ئالمانییه ت له بیر ماوه که ده لئی، پیاویک دوا ی ئه وه ی هاوشیوی خۆی ده بی نی
ده مرئ؟ نا؟ شه ویک که ناهومیدانه دهسته کانی خۆی لیک گری دابوو

له قوژبنيكي چۆلدا هاوشيوه كهى خۆى ده بينى. به لى جارى رابردوو منيش
هاوشيوهى خۆم له وچيايانه ديت. هه ربۆيه كاتى كه له سنوره وه ئاوه ژوى
ئه وديو بووم، ئيتر ناگه ريمه وه.»

مارتيني هاته لاي ئه و و ده ستى خسته سه رپا لپشتى كورسيه كهى:
«ريوارز گوى بگره! من تاقه وشه يه ك له وقسه سه يره و متافيريكيانهى تو
تى ناگه م، به لام له شتيك حالى بووم، ئه گه ر سه باره ت به ئه و ئاوا بيه
ده كه يته وه هه رگا وايه هه چ حالى باش نيه كه بچى بو ئه وى. باشترين ريگا
بو ده ست به سه ربوون و گيران ئه وه يه كه ئينسان هاتبته سه ر ئه و باوه ره كه
ده گيرى. تو ده بى نه خو ش بى كه ئه م خه يال و بيه رۆكه چه وتانه هاتوته
نيوميشكته وه. پيت چۆنه كه من به جيگاي تو بچم؟ هه رجۆره كار و ئيشيكي
به كرده وى ئه وى به باشى جى به جى ده كه م، ده توانى بو ئه ندامانى خو ت
به ياميشيان بو بنيرى، و بو شيان راڤه بكهى كه...»

- يانى لى بگه ريم كه تو به جيگاي من بكوژرئيت؟ كاريكي زۆر زي ره كانه
ده بى.

- خو پوون نيه كه من ده كوژريم! خو من وه ك تو ناسياو نيم بو ئه وان.
دواى ئه وه ئه گه ر من...

قسه كهى خۆى برى. ميشه كه رانه به نيگايه كى سارد و گوماناويه وه لى
پووانى. مارتيني دلى داخوريا. سه رى داخست.

به دلنيايييه كى ته وا وه گو تى: بى گومان مه رگى تو زياتر ئه و نارده حه ت
ده كا هه تا مه رگى من، ريوارز دواى ئه وه ئه مه كاريكي گشتى و جه ماوه ريه و
ئيمه ده بى قازانج و به رژه وه ندييه كانى ئه و به باشى هه لسه نگنين به هره و
قازانجى زياتر بو ئه ندامانىكي زياتر و كارا تر، هه بوونى تو له بوونى من
قازانجى زياتره ؛ ئايا بوونى تو راست ئه و قازانج و به هره يه كه پسپورانى
ئابوورى قسه لى ده كه ن؟ من ئه وه نده م تى گه يشتن هه يه كه له وه حالى بم.
هه رچه ند نازانم كه بو چى و له به رچى خو شم ده وى. تو زۆر له من به كه لك
و پر بيه خترى. من زۆر له وه دلنيا نيم كه بوونى تو له م هه لوم ره جه دا
به جيگاي من باشتر و پيوست تر بى، به لام ئه وه نده ده زانم كه تو زۆر كار و

ئەركى باشتىرت پى جى بەجى دەكرى و مردن و نەمانى تۆ كەلنىكى گەورە و كوسپىكى قورس و گرانى لى دەكە و یتەو، بەلام مەرگى من و نەبوونى من بۆشايىهكى ئاوا بەرچاۋ و زەقى لى دروست نابى.»

شيوەى قسە كىرەنەكەى و ابوۋ كە دەنگوت لە بازارپىكى بوورسدا لە سەر بەشە شەرىكەكان قسە و باس دەكات، مېشەكەرەنە كە دەلەرزى سەرى ھەلئىنا وەك بلەى كەمىك سەرماى بوو.

ئايا تائە و كاتەى كە دىۋىزەمەى قەبرەكەم دەمدەكاتەو و وەك زاخۇرانى ھەلمدەلووشى چاۋەرۋانى دىدار و دىسانەو دەبىنم دەبى؟
ئەگەر قەرارە بمرم، شەو و تارىكى ھەرۋەكوو بووكىكى ئازىز لە ئامىز دەگرم 2...»

مارتىنى، گویت لى بى، من و تۆ زۆر قسەى خۇراپى و بى سەرەو بەرەمان كىرد.

مارتىنى بەتورەبىيەو گوتى: «تۆ - ھەلبەتە.»

– بەلى، تۆش قسەى خۇراپىت كىرد، تۆخودا با كارىك نەكەين كە وەكوو (دۆن كارلوس) و (ماركىزپوزا) مان 3 لى بى بۆ مردن تۆبە برى بكەين. ئىستا سەدەى تۆزدەھەمە، و ئەگەر قەرار وایە كە من بمرم، دەبى بمرم ئىدى ئەو بىنە و بەرەى بۆچىيە.

– واديارە ئەگەر مانەو و زىندووبوون بەشى من بى، من دەبى بە زىندوىى بىنمەو، بەلام رىۋارز تۆ بەختەو ەرتى.

– «بەلى» مېشەكەرەنە بەكورتى جەختى كىرد: «من ھەمىشە بەختەو ەربووم.»

ھەردووكىان بەبىدەنگى دەستىان كىرد بە جگەرەكېشان، دوايە كەوتنە تاوتوتى كىردى و رەكەرىكەكانى ئوپراسىونەكە. كاتى كە جما ھات بانگىان كات بۆخواردنى شىۋ، رۇخسار و ھەلس و كەوتىان نىشان دەرى ئاخافتنىكى ناخۇش و چاۋەرۋان نەكراۋ بوو. دواى خواردنى شىۋىش تا كات ژمىرى يازدە

۲. و تەى كلاودىو لە دىرامى Measure for Measure لە بەرھەمەكانى شكسپىر.

۳. دوو كەسايەتى بەرچاۋن لە تراژىدىيى دۆن كارلوسى شىلېردا.

سهرقالی قسه و باس له مه پ پلان و قه رار و بریاره کان بوون. له وکاته دا مارتینی هه ستایه سهرپی و کلاوه که ی هه لگرت: «ریوارز من ده چمه وه مائی و بالته ی چوونه سه فه ری خوّم هه لده گرم. پیم وایه له و به رگه دا باش له چاو ناده ی و که متر ده ناسری، هه روه ها به ته مام گه شتیک به مده و روبه رده دا لی دم تا دلنیا بم له م ده و روبه رده دا سیخوړیکی لی نییه.»

- هه تا یه خته رمه خانه له گه لم دی؟

- به لی دیم نه وه ک به شوینته وه بن، چوارچاو له دووچاو باشر کار ده کا. سه عاتی دوازه ده گه پیمه وه، له بیرت نه چی به بی من ناکه ویته ری. جما بوئه وه ی نه گه ر هاتمه وه به زهنگ لی دانی درگا که س هه لنه ستینم باشر وایه کلیلی درگا که م پی بی.

کاتی که کلیلی درگای هه وشه ی وهرده گرت، جما پروانییه چاوه کانی. تیگه یشت که نه و له بهر نه وه ی نه وان به ته نیایی به جی بهیلی نه و فیله ی دوزیوه ته وه: «من و تو سبه نیی پیکه وه قسه ده که یین. سبه نیی به یانی که پریسکه و شتومه که کانی من دابه سترا ده رفه تی قسه کردنمان زوره.

- به لی، ده رفه تیکی زورمان ده بی. ریوارز یه ک دوو بابه تیکم له زه یین دایه که پیم خووش بوو سه باره ت به وانه پرسیارگه لیکت لی بکه م، به لام تا یه خته رمه خانه که ده توانین قسه یان له سه ر بکه یین. جما و اباشتره که کیتی بنیری بخری و هه ردووکتان تا نه و جیگایه ی که ده توانن به بیدهنگی رای بویرن. ده ی جاری هه تا سه عات دوازه خودا حافیز.

به بزهییکه وه ئاماژه یه کی بو کرد و چووه ده روه وه. بوئه وه ی که جیرانه کان بزائن میوانه کانی سینور ابوولا رویشتون درگا که ی توند پیوه دا.

جما چووه چیشت خانه تا به کیتی بللی بچیت بخری و به قاوه یه کی خهسته وه که له سه ر که شه فیکی دانابوو گه راوه: «پیت خووشه که می راکشی؟ چونکه نه گه ر بکه ویته ری ئیتر ناتوانی بخری.»

- نا ئازیم! له سان لورینزو کاتی هاورییان خه ریکی هینانی جل و به رگ و جلو به رگی تاییه تین ده خه وم.

- ده نه گه ر وایه که می قاوه بخوره. که می راوهسته با بریک غورابیت بو بینم.

کاتی که جما له په نای دؤلابه که دا چؤکی دادا، له پریکدا میشه که رانه له
سه رشانیه وه دانه وی و پروانیه پیشه وه: «ئه وانه چیه؟ خامه و نه قولی
بریتانیه! سهیره! ئه وستانه بؤ پادشا و شازاده ده بی!»

جما سه ری هه لئنا و بزه یه کی بؤ قسه گهرم و گورانه که ی ئه و لی دا:
شیرینیت پی خوشه؟ ئه مانه هه میشه بؤ سزاریان راده گرم، بؤ شیرینی وه ک
مندال تامه زړویه.»

- ب - ب - به راسته؟ هه رگاویه ده بی سبه یی که میک بؤ ئه و دروست که ی چونکه
من به تهمام ئه مانه له گه ل خؤمدا به رم. نا، قه یناکه نه قول له کان ده خمه گ گ
گیرفانم، تامی ئه م نه قولانه سوکنایم دده ن له به رانه ر هه موو ئه و خوشی و
شادی و که یفانه ی که دوره په ریزبون له باخچه ی ژیاندا. ه - ه - هیوادارم ئه و
کاته ی که له سی دارم دده ن که می نه قولم بدنه ی تا بیمزم.

- لانیکه م لی گه ری با قوتوویه کی کاغه زیت بؤ بیتم به وانه وه بیخه گریفانت!
پیکه وه ده چه سپین ئه و نه قولانه ی دیکه شیان بخمه پال ئه وانه وه؟
- نا پیمخوشه ئیستا له گه ل تؤ بیخؤم.

- به لام من نه قولم پی خوش نییه و دهمه وی بیی و زور ژیرانه دانیشی و تانی
یه کیکمان نه کوژراوه با وتووژیکی نارام و تیر و ته سه لمان هه بی و...

میسه که رانه ورینه ی کرد: «نه قولی پی خوش نییه! هه رگاویه من ده بی به
ته نیایی هه مووی بخؤم ئه مه راست وه ک خواردنی شینوی ئیعدامی که، وانیه؟
ئه مشه و ده بی هه موو کول و کو و ئیشتیای ئه من به ئاره زوی دل دامرکینی.
له پیش هه موو شتیکدا داوات لی ده که م له سه ر ئه م کورسیله راحه تیه دانیشی
و هه روه کوو گووت منیش ده بی راکشیم، لیره دا دریز دهم و ده چه سینمه وه.»
میسه که رانه له به رده می جمادا له سه ر فه رشه که دانیشت و ئانیشکی نا به
کورسیه که وه و پروانیه پوخساری ئه و: په نگت چون هه لبروسقاوه!
بؤئه وه یه که ژیان و گوزه رانت زور توند و سه خت ده گری و نه قولیشت
پی خوش نییه...»

- ته نیا بؤ پینج خوله کیش بی ئه وه ونده به شوخی و جه فهنگی مه گره. قسه ی
مان و نه مانه، بؤ شوخی نابی.

- نازیزم ته نانهت بۆ دوو خوله کیش دهست له شوخی و جهه ننگ هه لئاگرم.
ژیان و نه مان هیچیان ئه و بایه خه یان نییه که به هه ندیان بگری.
هه ردووک دهستی ئه وی توند کوشی و به نووکی قامکه کانی یاری له گه ل
ده کردن:

- مینروا 4، ئه وهنده به پرشته وه لیمه پروانه! ئه وهنده ی نه ماوه که دهست که مه
گریان و دوایه ش بۆم به داخ بی. پیمخوشه دیسانه وه خونچه ی بزه ی سه رلیوت
پیشکوئی چونکه بزه ی سه رلیوت یه کجار شیرین و دلگیر و بی وینه یه. ده ی
نازیزم ئیتر ئه وهنده به دل تهنگی و په رووشیه وه لیمه پروانه! وه ره با وهک
دوومندالی ژیکه له و باش توشه و غورابیه کانمان بخوین بی ئه وه ی له سه ریان
دهست بکه ین به شه ر و چه له حانه - چونکینی سبه ینی ده مرین.

میته که رانه غورابییکی له سه ر ده وریه که هه لگرت، به وریاییه کی زوره وه
کردی به دوو له تی به رابه ر و شه کراوی نیوه راسته که شی به جوانی به سه ر
هه ردووکیان دا دابه ش کرد.

- ئه مه ش جو ره ری و په سمیکی ئاینیه، وهک ئه و ری و په سمه ی که
ئه وخه لکه پاقره له کلیسادا به ریوه ی ده بن. «فه رموو نوشی گیانته که ئه مه
له شی منه 5.» ده زانی ده بی هه ردووکمان به پیکیک شه راب بخوینه وه - به لی
ئاوا «بۆ بیره وه ریش بی ئه م کاره بکه...»

جما قاپه که ی له سه ر میزه که دانا. به هه نیسکه دانه وه گوتی: «وا مه لی!»
میته که رانه سه ری هه لینا و دیسانه وه هه ردووک دهستی گرت وه.

- ده گه ر وایه بیدهنگ داده نیشین، با که می هیور بینه وه. کاتی که یه کیکمان
بمرین ئه وی ترمان ئه م ساتانه ی له بیر ده مینی. ئیتر ئیمه ئه م دونیایه ی که پر
له هه راو و هوریا و توند و تیژی و له گوئیچکه ماندا دهنگ ده داته وه فه راموشی
ده که ین. دهست له ناو دهستی یه کدا پیکه وه ده روین، دروین و ههنگا ده نینه
دالانه سهیر و سه مه ره کانی مه رگه وه و له ئامیزی گولاله سوور و هه لاله کاند
ده رازین، ئارام به! ئیتر ته واو بیدهنگ ده بین.

---

٤. خواوه ند و خواله ی هزر و هونه ر.

٥. وته ی مه سیحه که له وایین خواردنی شیوی دا که به هه وادارانی خۆی گوت.

سەرى لە سەر ئەژنۆى جما دانا. پوخسارى خوى داپۆشى، جماش بەبىدەنگى بەسەر ئەوا نووشتاوه، دەستى بەسەر قژەرەشەكانى دا هینا، ئەبەو شىوێهە كات و سات تێدەپەرپى و هېچیان نەدەجولانەوه و نە قسەیه كیشیان دەکرد.

ئاخرەكەى جما گوتى: «ئازیزەكەم كات ژمیر نزیک دوازدهیه.» مێشه كەرانە سەرى هەلینا: «تەنیا چەندخولە كینكمان ماوه، مارتینیش ئیستا دەگەریتەوه، رەنگە ئیتر قەت یەكتر نەبیینەوه. قسەیه كت نییه كە پیم بلەى؟» مێشه كەرانە ئارام هەستایە سەرپى و بەرهو ژوورەكەى دیکە پۆیشت. كەمى بىدەنگى داگرتن.

بە دەنگى كى كە باش نەدەبىسترا گوتى: «قسەیه كم هەیه . قسەیه ك كە . كە پیتی بلیم...»

راوهستا، نزیک پەنجەرەكە دانیشت و پوخسارى خوى لە دوولەپى دەستیدا شاردهوه.

جما گوتى: «زۆر لەوه پێشهوه بەتەما بووى كە دلۆقان و بەروحم و دل بى.»

لەژيانى خۆمدا پوحم و دلۆقانیم نەدیتوه، لەپیش دا - وامدەزانى كە - تۆ ئەوت هەر بەخەيالیش دا نایە و بیریشى لى ناكەیتەوه...»

ئىستا خۆ سەبارەت بە ئەمن و ابیر ناكەیتەوه؟
جما كەمى راوهستا تا ئەو قسە بكات، ئەوجار هەستا و لەپەنايدا راوهستا. ئارام و بەنەرمیەوه گوتى: «پیم وابى ئیتر دەبى راستییه كانم پى بلەى، فەرزكە ئەگەر تۆ بكوژریت و من زیندوو بمینم دەبى درێژە بەژيانم بدهم و قەتیش نەزانم كە... قەتیش دلنیا نەبم كە...»

مێشه كەرانە هەردوو دەستى ئەوى گرت و توند گوشى: ئەگەر من بكوژریم - دەزانى ئاخەر ئەو كاتەى پۆیشتم بۆ ئەمرىكای باشوور - ئەوهش مارتینى!

یەك بەخۆی هەلبەزێیەوه و چوو ه ئەولاوه و درگای ژوورەكەى تەواو كردهوه. مارتینی خەریك ئەوهبوو كە چەكمەكانى بەهەسیرەكە خاوین كاتەوه.

- وەك هەمیشە راست سەرى سەعات! ئای مارتینی تۆ كرۆنومیتريكى گيان لەبەرى ئەوه بـ. بەلتە و شنیلە سەفەریەكەیه؟

- بەلى، دوو سى شتى دیکەشم بۆ هیناوی. ئەوه نەدى پیم كراوه نەم هیشتوو تەربن، بەلام بارانیكى زۆرخەست دەبارى، بەداخهوه سەفەریكى ناخۆشت لەپیشه.

- گویت لى نەبى - شەقام چوول بوو؟

- بەلى، وادیاره هەموو سیخورەكان چوون بخەون. لەشەویكى ئاوا ناخۆش شتیكى سەیر نییه. جما ئەمە قاوهیە؟ دەبى پيش ئەوهى كە لە ژیر ئەوبارانەیه دا بکەوێتە رى شتیكى گەرم بخواتەوه، دەنا سەرمای دەبى و نەخۆش دەكەوى.

- قاوهكە رەشه و زۆریش خەستە، ئیستا كەمىك شیریش دەكولینم.

لەگەل ئەوهى كە ددان و دەستەكانى توند بەسەریەكدا دەگوشى كە نەكەوێتە گریان چوو بۆ چیشت خانە. كاتى كە بەشیرەكەوه گەراوه، مێشەكەرانە شنیلەكەى لەبەر كردبوو و خەریكى بەستن و خۆتوند و تۆل كردن بوو، بەپیوه فینجانىك قاوهى خواردهوه و كلاویكى پانى سواركارى گەورەى هەلگرت و گوتى: «مارتینی پیموايه كاتى رۆیشتنە، بۆئەوهى دلتیا بین پيش ئەوهى بچین بۆ یەختەرمەخانە گەشتىك بەمدەوروبەرەدا لى دەدەین. سینیورا جارى خوداحافیز، رۆژى هەینى لەفورلى یەكتر دەبیننەوه، مەگەر ئەوهى كە رۆوداویكى تاییبەتى بیتە پيشى. كەمى راوهستە، نیونیشانەكە ئە - ئەمەیه.»

پەریك لەدەفتەرەچكۆلەكەى گیرفانى لى كردهوه و چەندوشەیهكى بەقەلەم لە سەر نووسى.

جما بەدەنگىكى خەمگین و ئارامەوه گوتى: «لەوه پيش دەمزانی.»

- دہت زانی؟ زور چاکہ، بہ لام تہ مہیہ نیونیشانہ کہ لہ بیرت نہ چی. مارتینی
وہرہ س - س! مہیٹلہ درگاکہ دہنگی بی! « ہیواش چوونہ خواری. کاتی کہ
داخرانی درگاکہ دواہی ریشتنہ دہرہ وہی تہ وان دہنگی ہات. جما گہ راوہ
ژووری و خیرا تہ و کاغہ زہی کہ نابویہ ناودہستی کردیہ وہ.
لہ ژیر نیونیشانہ کہ دا نووسیویوی: «لہ وئ ہموو شتیکت پی دہ لیم.»

ئەو پۈژە لە برىزىگولا پۈژى ھەينى بازارى ھوتە بوو. خەلكى دىھات بە مريشك و بەرازى مالى و ماست و كەرە و ميگەلە ھەيوانى شاغى خۇيان لە دىھات و ناوچەكانى خۇيانەو ھاتبونە ئەوئ. جيگاي ھەينى بازار پربوو لەوچە ماو ھەرى كە خەرىكى ھات و چۆ بوون. پىدەكەنين و شوخيان دەكرد و خەرىكى كرين و فرۆشتتى ھەنجىرى وشك و تووگولە بە پۈژە و كەيكى ھەرزان و ئەلەوچۆرە شتانه بوون.

مندالانىكى رەش تالە كە بە تيشكى ھەتاو رەش داگە رابوون بە پىخاوسى بەسەر ئەرزى دا دريژ ببوون و دايكە كانيشيان لە ژير سيبەرى دارەكان بە قەرتالەى پرهيلكە و كەرەى خۇمالىەو ھە دانىشتبوون.

سینیور مونتانی كە بۆ گوتنى «بەيانى باش، ھاتبوو ھەرى، لە پرىكدا خەلكانىك بە دەنگ و ھەرايەكى زۆر ھەو ئاپۆرەيان دا. ئەوخەلكە بە چەپكە گولئى سوور و سويسنە و نىرگسى سىپى داوینى كیوانەو ھە كە بۆ بە خىرھاتنى بەرەولای ئەو رايان دەداشت كۆببونەو ھە.

خەلكى ھەز و خولياى مونتانی بەوگولە كیوانەيان ھەك كردهو ھەيەكى بچووكى لاسارانه دەزانى كە ئەو كارە لە سەر ھەرىپاويكى زانا دەو ھەشیتەو ھە. لە رووى بەزەبى و خووشەو ىستىبەو ھە ھەپشت گويى خۇيان دەدا. ئەگەر كەسيكى ديكە كە لەلای خەلكى رىزىكى كەمترى ھەبوایە و مالەكەى خوى پركردبايە لەوگول و گياكیوانە پىپى پىدەكەنين، بەلام «كاردينالى پىرۆزا!» دەيتوانى زۆر كردهو ھەى سەير و بىزەرەر ئەنجام بەدات.

مونتانی که پاره‌ستا تا دست به‌سەر مندالیکدا بینئ گوتی: «دهی ماریوچیا له‌وجاره‌ی دیکه‌وه که تۆم دیت گه‌هرتر بووی، رۆماتیسیم و لاق‌ئیشه‌ی دایه‌گه‌وره چۆنه؟»

- قوربان که‌میک باشتره، به‌لام ئیستا دایکم ته‌ندروستی باش نییه.

- ئاخ زۆر به‌داخم، به‌دایکت بلئ رۆژیک بی بوئیره و خوئی پیشان دوکتورجوردانی بدات. به‌شکم کاریکی بو بکات، جیگایه‌کی بو په‌یدا ده‌کم. به‌شکم ئەو جی‌گورکئیه به‌قازانجی بی. لویجی! وادیاره‌ باشتری، چاوه‌کانت چۆنه؟»

هه‌روا که قسه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکی ئەو دینه‌اته ده‌کرد، ده‌رۆیشه‌ته پیشه‌وه. ئەو هه‌میشه‌ نیو و ته‌مه‌نی ئەومندالانه و گیر و گرفتی ئەوان و گه‌وره‌کانیانی له‌بیر بوو. به‌سه‌رنجیکی ره‌حم و دلۆقانییه‌وه له‌سه‌ریان راده‌وستا و له‌ته‌ندروستی مانگا‌که که له‌کریسمه‌سدا نه‌خۆش که‌وتبوو یان بووکه شووشه‌یه‌کی که له‌هه‌ینی بازاردا له‌ژیر تگه‌ری عه‌رابه‌یه‌کدا پان ببه‌وه و لئی ده‌کولیه‌وه و لئی ده‌پرسین.

دوای ئەوه‌ی که گه‌راوه بو کۆشک، کاری بازار ده‌ستی پی کرد. پیاویکی شهل به‌کراسیکی شینه‌وه، که که‌می مووی ره‌ش به‌سه‌ر چاوه‌کانی دا هاتبووه خواره‌وه و برینیکی قوول له‌سه‌ر گونای چه‌پی بوو، هیواش به‌ره‌ولای یه‌کی له‌دوو‌کانه‌کان چوو و به‌زمانیکی ئیتالیایی زۆرناخۆش داوای لیموترشی کرد. ژنیک که لیمۆکه‌ی بو داده‌نا، چاویکی لی کرد و گوتی: «تۆ خه‌لکی ئەم ناوچه‌یه نییت.»

- نا، من خه‌لکی کورسیکام.

- به‌شوین کاردا ده‌گه‌رپی؟

- به‌لئ، نزیکه‌و وه‌رزی گیادوورینه‌وه‌یه، پیاویک که له‌نزیکیایی راونا مه‌زرای هه‌یه ئەو رۆژه هاتبووه باستی و پیی گوتم که له‌وی کار زۆره. هیوادارم هه‌روابج، به‌لام ته‌واو دلنیا نیم، له‌م ده‌وربه‌رده‌ کاروبار باش نییه.

- دایه‌گیان، کورسیکا لیره خرابتره، نازانم ئیمه‌ی فه‌قیر و هه‌ژار ئاخه‌که‌ی

چیمان به‌سه‌ردئ.

- به تهنیا هاتووی بۆئیره؟

- نا هاوریکه له گهلم هاتوو. ئهوه تانی کراسی سووری له بهر کردوو! 1 Hola Paio میکل دواي ئهوهی گوئی لی بوو، کاتی که دهستی له گیرفانی نابوو هاته پیشهوه. سه ره پای ئهوهی که قژیکی سووری دهست کردی له سه ر نابوو تا نه ناسریتتهوه، کورسیکاییه کی تهواو تهواو بوو، میشه که رانهش له چاوی نه ده دا و شکیان لی نه ده کرد. پیکه وه له بازاردا که وتنه گه ران، میکل به ده می فیتوی لی ده دا. میشه که رانه که لاقی به سه ر ئه رزی دا راده کیتشا تا شه لینه که ی دیار نه بی، پریسه که یه کی له سه ر شان بوو که به زحمه ته وه ده رۆیشت. ئه و دووانه چاوه روانی که سیکی نهینی کار بوون تا ده ستوو و فه رمانی زۆر پر بایه خی پی بده ن.

میکل له پریکدا هیواش له بهر خۆیه وه گو تی: «مارکون له وئییه، به سواری ئه سه په وه له و گو شه یه را وه ستاوه؛ میشه که رانه هه روا که پریسه که ی پی بوو و لاقی به دواي خۆیدا راده کیتشا به ره ولای سواره که رۆیشت.

دهستی برد بۆ کلاوه کۆنه که ی سه ره سه ری، قامکی به سه ر هه وساری ئه سه په که دا کیتشا و گو تی: «ئاغاگیان کریکاریکتان ناوی گیاتان بۆ ویشک کاته وه؟» ئه مه ره مزیک بوو که له وه پیش دایا نابوو، سوارهش که به رواله ت وادیار بوو کو یخای ئاغا یه کی ملگ دار بی، دابه زی و هه وساره که ی خسته ملی ئه سه په که وه و گو تی: «کاکه گیان ده توانی چ کاریک بکه ی؟»

میشه که رانه که هه روا به کلاوه که ی خۆی کایه ی ده کرد گو تی: «ده توانم قه ره قول بم یان په رژین دروست بکه م» و بی ئه وه ی را وه ستی درێژه ی پیدا: «کات ژمیر یه کی نیوه شه و له به رده م ئه شکه وتی گیرو. ده بی دوو ئه سپی چاک و عه رابه یه کت پی بی. له نیو ئه شکه وته که دا چاوه روان ده بم - ده توانم زه ویش هه لکه نم...

- ته واوه ئیدی من ته نیا قه ره قولیکم ده وی. له وه پیش ئه و کاره ت کردوو؟
- جاریکم کردوو، جوان گویت لی بی، ده بی ته واو به چه که وه خۆت ته یار که ی نه وه ک روو به رووی سوارکارانی چالاک ببینه وه. له ریگای جه نگیل

۱- هۆی پائولو (ئیتالیاییه)

و لیږه واره وه مه پړو. ئه ورپځایانه ی دیکه سلامه تتره. ئه گهر سیخوړیکت
تووش بوو، له گه لې دامه زریڼه، بی سئ و دوو بیکوژه - کاکه گیان ئه وکاره م
زور پی خوښه.

- به لئ، رهنګه تو پیت خوښ بی، به لام من قه رقولیکې به ئه زمون و
کارامه م ده وئ. نا، ئه مروکه قه په پولم پی نییه.

سوالکه ریکی زورچلکن و شړوله به ئه و ناله یه که وه که یه کبین ده یوته وه
، به کومه کوم بولای ئه وان هاتبوو: له به رختری حه زره تی مریه م خیریک
بکن به م کویره بی نه وایه - خیرا لیږه برؤن ئه سوارانی سه بک به ره و ئیره
دین - پاکترین فریشته ی ئاسمان پاقرترین کچ - ریوارز ئه وانه به شوین
تووه ن. دوو خوله کی تر ده گه نه ئیره - هیوادارم مه سیح و خوداوه ند چاکه تان
بده نه وه - ده بی به په له خوټ دهر بازکه ی، له ههر قوژبنیک دا سیخوړیکې لئییه.
له وه گوزه راوه که بی ئه وه ی بتبینن ه لئ، زووکه ه لئ» مارکون
هه و ساره که ی دا به ده سستی میښه که رانه وه.

- زووکه! سواره و به ره و پرده که ه لئ و ئه سپه که به جی بیله، له دهر به ند
ده توانی خوټ بشاریته وه. ئیمه هه موومان چه کمان پییه، بو دخوله ک
ده توانین سه رقالیان که ی و رایانگرین.

نا، کورپه کان نامه وئ ئیوه بگیرین. له په نای یه که وه راوه ستن. هه مووتان
به شوین مندا یه کریز گولله بارانیان کن - دوايه به ره و ئه سپه کانمان ده که وینه
ری، ئه وینان گرتووه، نزیکې پرده کانی لای کوشکه که خه نجیره کانتان له کالان
دهر هینن. هه و ساره کان هه لبرن و هه رکه سیک خوئی بخاته سه رپشتی
نزیکترین ئه سپ. به و شیوه یه به شکم هه موومان بتوانین خو مان بگه ینینه ناو
چه نګه له که.

ئوه ونده ئارام و له سه ره خو قسه یان ده کرد که خه لکی زور نزیکې دهوروبه ری
ئه وان نه یانده توانی له وه بګن که له سه ر ئاریشه یه کی گوره و حه ستم ده وین
؛ یان قسه و باسه که یان له کو کردنه وه ی گیاوگژ گه وره تره. مارکون هه رواکه
هه و ساری ماینه که ی گرتبوو و ده یکیشا و به ره ولای ئه سپه به ستر او ده کان
ده رپویشت. میښه که رانه ش به لاره لار و کومه کوم له په نای ئه وه وه دهر پویشت.

سوالکەرەکش بە دەستی درێژکراوەی و بە نالە و پارێنەوێی یەکرێزی بە شوێن ئەوانەو بوو. میکل بە فیتو لیدانەو هاتە پێشێ. بە دەم رێگارۆیشتنەو هەسوالکەرەکش بەسەکە ی پێگوتبوو و ئەویش هەوالبەکە ی بەگوتی سێ پیاوێکە گەیاندا کە لە ژێر دارێکا خەریکی خواردنی نان و پیواز بوون. خێرا هەرسیکیان هەستانە سەرپێ و بەشوێنی دا کەوتنە رێ، پێش ئەوێ شکی کەسیک بپەرێتە سەریان، هەر حەوت نەفەرەکش دەستیان لە سەر پەلەپێتکە ی دەمانچەکانی ژێر چاکەتەکانیان دانابوو، لەپەنای یەکتەری و لەنزیک ئەسپەبەستراوەکانیانەو هەراوەستا بوون.

میئشەکەرانی ئارام و لە سەرەخۆ گوتی: «تا من دەست پێنەکەم کەس خۆی قوشقی نەکات رەنگە ئێمە نەناسن. دوای ئەوێ من تەقەم کرد رێک هەمووتان دەست پێبکەن. تەقە لە سەربازەکان مەکەن. لاقی ئەسپەکان شەلکەن. ئەوکات ناتوانن بکەونە شوێنمان. لەگەڵ ئەوێ کە سێ نەفەر دەمانچەکان پردهکەنەو سێانی ترتان تەقە بکەن. ئەگەر کەسیک لەئەوان کەوتە نێوان ئێو و ئەسپەکان تانەو بیکوژن. من ئەسپە قزلهکە هەلدەگرم. هەرکە کلاوێکەم خستە خوارێ هەرکەسیک لە ئێو رێگا بگریتە بەر و بروات، لەبەر هیچ شتیکیان رانەو هەستیت.»

میکل گوتی: «هاتن.» میئشەکەرانی هەس کە دیتی خەلکی دەستیان لە کرپین و فرۆشتن هەلگرت بەسەیری کەوێ ئاوری داوێ.

پازدە پیاوی چەکدار ئارام دەهاتنە پێشەوێ. ئاپۆرە ی خەلکی بیووە لەمپەرێک کە بەئاسانی نەیان دەتوانی خێرا بێنە پێشەوێ و ئەگەر بە هۆی ئەوسێخورانەو نەبوایە کە لەوگوشە و کەنارانی هەوێ خۆیان مەلاس دا بوو، هەر حەوتیان دەیان توانی لەوکاتە دا کە سەربازەکان بە ئاپۆرە ی خەلکەو سەرقال بوون خۆیان دەرباز بکەن.

میکل کەمی لە میئشەکەرانی نزیک بووێ هەوێ: «ناتوانین خۆمان دەرباز

بکەین؟»

- نا، سێخورەکان چوار دەورەمانیان گرتووە، یەکیکیشیان منی ناسیوێ. هەرئێستا کەسیکی ناردە لای ملام تا جیگای من بە ئەو راکەیینی. تەنیا شانسیکی کە هەمانە، شەل کردنی لاقی ئەسپەکانە.

- سێخورەکش کامە یه؟

- هه وه لاین که سێکی که ته قه ی لی ده که م. هه موو ئاماده ن؟ کولان و رینگایه کیان به دردانی خه لکی ریک به ره و ئیمه دروست کردوو به ته مان له پریکدا هیرش بکه نه سه زمان.

ملازم گوراندی: «به نیوی پایه وه، له سه ر رینگاکه لاجن!»

جه ماوه به سه رسوورمانه وه کشانه دواوه، سه ربازه کان به په له هیرشیان برده سه ر ئه وکه سانه ی که له نزیک پرده کانی کوشکه که راهه ستابوون. می شه که رانه ده مانچه که ی له ژیر کراسه که ی ده رهینا و ته قه ی کرد نه روو به پوی ئه و سه ربازانه ی که ده هاتنه پیشه وه، به لکوو روو به و سیخوره خو فرۆشه ی که له ئه سه په کان نزیک ده بووه وه. گولله که ئیسکی گهردی پیکا و به پشتدا که وت. خیرا دوا ی ئه و ته قه یه له کاتیکدا هه وت خه باتکاره که له ئه سه په به ستراوه کان نزیک ده بوونه وه، هاوکات شه ش گولله ی دیکه ته قیندرا.

ئه سپی یه کی له سوارکاره کان خزی و به سه ره وه به ئه رزی دا که وت، یه کیکی دیکه شیان به حیلاندنیکی ترسناکه وه که وته سه ره ئه رزی، دوا یه له نیو هه را و هوریا ی خه لکی ترساودا، گوهره و فه رمانی ئه فسه ری فه رمانده که له سه ر ئاوزه نگه ی ئه سه په که ی هه ستابوو و شمشیره که ی به سه ری وه هه لیتابوو هاته گوی: «سه ربازه کان وه رن ئالیره وه!»

ئه فسه ره که به پشتا که وت و به تلاوتل که وته سه ره ئه رزی. می شه که رانه بوو که به نیشانه گیری ریک و پینی نه فسه ره که ی پیکابوو، هیلیکی باریک له خوینی ئه فسه ره که به سه ر یونیفورمه که ی دا ده هاته خواری، به لام ئه و به چنگه کپی خوی راگرته وه و دوا ی ئه وه ی یالی ئه سه په که ی توند به چه نگه وه گرت و وه ک شاغییه ک نه راندی: «ئه گه ر ناتوانن ئه وشه ی تانه شه له به زیندوویی بگرن بیکوژن، ئه وه ریوارزه!»

می شه که رانه به هاو ریکانی گوت: «ده مانچه یه کی دیکه م بده نی، خیرا! برۆن!» کلاوه که ی فری دایه سه ر ئه رزی. وه ختیکی زۆرچاک بوو، چونکه سه ربازه توهره کان به شمشیری ئاوه لاره به ره ورووی ده هاتن.

- چه که کانتان دانین، هه مووتان!

کاردينال مونتانی له وکاته دا له پړيکدا که وته نيوان هه ردووده سته که وه،
به کي له سه ربازه کان که ترسيکی زور پړابوو نه يوده نگیيه وه گوراندي:
«قوربان! ئه ی خودای من ده کوژري!»

مونتانی هه نگوويکی هه ليناوه و نزيکتر بووه وه و راست رووبه پرووی
ده مانچه که ی ميشه که رانه راوه ستا.

ئيسنا پينچ نه فەر له شوپشگيره کان به سواری ئه سپه کانيان به ره و شه قامی
به ره و ژورور ده ئاژوان. مارکونيش خوئی فری دايه سه ر پشتی ماینه که ی. له
کاتی رویشتنده، ئاورپيکی داوه تا بزانی ريبه ره که ی پيوستی به يارمه تی نييه.
ئه سپه قزله که ی له به رده ستا بوو و جاريکی دیکه له گيران و ده ست به سه ری
رژگاريان ده بوو، به لام هه رکه ئه وکابرايه هاته به رده می که عه بايه کی
ئه ر خه وانی له به ردا بوو، ميشه که رانه له پړيکدا ده ستي له رزی و
به ده مانچه که وه ده ستي دانه وانده. ئه وساته که مه هه موو شتيکی تيکدا. خيرا
ده وری گيرا و زور به توندي فری درايه سه ر ئه رزی. سه ربازيک به پانایي
شمشيره که ی له ده ستي دا و ده مانچه که ی پی فری دا، مارکون به جوت لاقی له
ژير زگی ماینه که ی دا. ده نگی سمی ئه سپی سه ربازه کان له پشت سه ريه وه
ده هاته گوئی که چوارنال که وتبوونه سه ری. زور بي بايه خ ده بوو ئه گه ر
ئه ویش راوه ستايه ت و بگيرايه ت. کاتی تاودانی ماینه که ی که له سه ر زينه که
ئاوړی داوه تا دوايين گولله به ره و ئه وسه ربازه ی که لینی نزيک ببوو وه
به ری بکات. ميشه که رانه ی دیت که به ده م و چاويکی خويناويه وه که وتوته
به رپي ئه سپه کان و سه ربازه کان و سيخوره کانيش به سه ريه وه راوه ستا بوون
و هه روه ها گوئی له جنیوی زور پيسي سه ربازه کان و سيخور و شوقاره کان
بوو که ده نگی تووره یی و پيروزيان تیکه ل بوو.

مونتانی سه رنجی نه دايه سه ر ئه وه ی که چ رووداويک خولقاوه،
له قالد مره که هاتبووه خواری و هه ولی ئه دا ترس و دله خورپه ی خه لک
دامرکيني. خيرا دواي ئه وه ی له سه ر سه ری سيخوره برينداره که راوه ستا،
شيواندی ئاپوره که ناچاری کرد سه ره لينی. سه ربازه کان له گه ل ئه وه ی که
به په تيک ده ستي ديله که يان به ستبوو له مه يدانه که وه ده گوزهران و ديله که يان

به شوین خویاندا دهکیشا. روخساری میشه که رانه به هوئی ئیش و نازاره وه شین و رەش ببوو وه و به باشی هه ناسه ی بۆ نه دهکیشرا، به و پینه رووی کرده کاردینال و بزیه کی مانادار هاته سه رلیوه ویشک و بی رهنگه کانی و به هیواشیه وه گوتی: «قوربان بۆ ئه و کاره باشه ت دهست خۆشیت پی ده لیم.»

دوای پینچ روژ مارتینی گه یشته فورلی. له لایه ن جماوه به پۆست به سته یه ک پروپاگهنده ی چاپی پی گه یشت بوو، رهمز و نیشانه یه کی که له سه ریان نووسرابوو نیشاندهری ئه وه بوو که به زووترین کاتی پیویست خۆی بگه ینینه جیگای مه به ست؛ که به وه بیره ی نانه وه ی وتوو یژده که ی ژیر که پره که، خیرا ههستی به شتیکی ناخۆش کرد. به در یژایی سه فهره که ی په ی تا په ی تا به خۆی ده گوت: «هیچ پیویست نییه که من وابیر بکه مه وه که خودای نه کرده میشه که رانه رووداو یکی ناخۆشی به سه رهاتیی، ههروه ها به هاپیدان به خه یالاتی هیچ و پووچ و مندالانه ی که سیکی تووره زۆر بی بایه خه، به لام هه تا زۆر تر دژی ئه و بییر و خه یالاته ی خۆی راده وه ستا پتر بییر و هزری سه رقالی ئه و فکره ده بووه وه.

کاتیکی که چووه واتاغه که ی جماوه گوتی: «هه ستم کردووه که چی بووه. یانی ریوارز گیراوه؟»

روژی پینچ شه ممه له بریزیگولا گیراوه، تا ئه وجیگایه ی توانیویه تی به ربه ره کانی کردووه فرمانده ی سوارکاره کان و سیخورپکی بریندار کردووه.

- به ربه ره کانی چه کارانه، کاری کوتایه!

- فهرقیک ناکا، تا ئیستا زۆر جاری دیکه به هوئی ته قه کردن به ده مانچه وه گیانی که وتوو ته مه ترسیه وه، که ئیتر ئه م جار ه یان کاریگه ریبه کی ئه وتوی له سه ر وه زعی ئه و نابیی.

- به پای تو چی به سه ر دینن؟

رهنگی روخساری جما هه ر به جاری تیک چوو: «به پای من ئیمه نابیی چاوه روانی ئه وان بین تا بزانین ئه وانه چی به سه ر دینن و چه به سستیکیان هه یه.»

- پیت‌وايه بتوانين گه لاله‌یه‌کی دهر بازبون و هه لاتنتیکی بو ریک بخه‌ین؟
- ده‌بی ئه و کاره بکه‌ین.

مارتینی گه‌راوه و ده‌سته‌کانی له‌پشته‌وه گرت و که‌وته فیتوو لیدان. جما
لیی‌گه‌را تا ئه و به‌ئاسووده‌یی ته‌واوه‌وه بیری لی‌بکاته‌وه.

بیده‌نگ دانیش‌تیبوو سه‌ری نابوو به‌پشتی کورسیه‌که‌یه‌وه و بی‌ئه‌وه‌ی
چاوب‌تروکینی ده‌یروانییه خالیکی نادیار. هه‌رکاتیک که‌ پوخساری ئاوی
لی‌ده‌هات زۆرتر وه‌ک ماته‌مینی دوریری 2 وابوو.

مارتینی که‌می‌ راوه‌ستا و پرسى: «ئه‌وت دیت؟»
- نا، قه‌رار وابوو به‌یانی ئه و پۆژه ئالیره من ببینیت.
- به‌لی له‌بیرمه، ئیستا له‌کوئه‌؟

- له‌قه‌لایه، چوارچاو ئاگیان لییه‌تی و ده‌لین به‌زنجیر به‌ستراوه‌ته‌وه.
مارتینی قه‌یافه‌یه‌کی بی‌لایه‌نی گرت و گوتی: «شتیکی وا نییه، بر به‌ندیکی
باشی پی‌بی، که‌م و زۆر زه‌نجیره‌کان ده‌برئ، خۆزگه بریندار نه‌بوايه...»
- که‌میک ئازاری پی‌گه‌یش‌توو، به‌لام نازانم ئازار و برینه‌کانی چه‌نده‌یه.
به‌رای من و اباش‌تره که‌ ئه‌وه‌زعه له‌میکل بپرسی، ئاخه‌ر ئه و له‌کاتی
گیرانی دا له‌وی بووه.

- ئه‌ی خۆی بوچی نه‌گیراوه؟ رپوارزی خسته نیو گرکانی ئه‌وانه‌وه و
خۆشی هه‌لات؟

- خه‌تای ئه و نه‌بووه. ئه‌ویش به‌قه‌ده‌ر هه‌موویان جه‌نگاوه و ده‌ستوو و
فه‌رمانه‌کانی یه‌ک‌به‌یه‌ک پیره‌و کردوو. ده‌بی بگوترئ هه‌موویان بویرانه و
ئازایانه تی‌کۆشاون. وادیاره ته‌نیا که‌سیک که‌ به‌جۆریک کار و ئه‌رکه‌که‌ی
فه‌رامۆش کردوو و له‌ده‌مه‌ ده‌مه‌ی کۆتایی ئوپراسیۆنه‌که‌دا هه‌له‌ی کردوو
رپوارز بووه. به‌گشتی له‌وبه‌ینه‌دا خالیکی گومانای تیدایه، تاوی راوه‌سته
میکل بانگ ده‌که‌م.

---

۲. Durer: ئوبریخت دوریر، وینه‌گه‌ری به‌نامیه‌ی ئالمانی (1528. 1471) دامه‌زێنه‌ری شیوازی
رئالیسم له‌ وینه‌گه‌ری ئالمانی‌دا.

جما له ژووره که چووه دهري و خيرا له گه ل ميکل و کابرايه کی کيوشيني چوارشانه گه راوه: «ئه مه مارکونه - نيوي تهوت بيستووه؟ - يه کی له و قاچاچپانه يه. هه رئيستا گه يشتووته ئيره. رهنگه بتواني زانياريه کی زورتريمان له و باره وه پي بدات. ميکل ئه مه سزار مارتيني يه که سه بارهت به وي قسه م له گه ل کردوي. پي تخوشه سه بارهت به و رووداوه و ته وه ي ديتووته بوي بگيريه وه؟»

ميکل سه بارهت به شهرو تيک هه لچوونه که له گه ل سوارکاره چالاکه کان بريکی بو گيراوه و کوي قسه کاني گه يشته ته وي که: «من ئيستاش تي ناگه م که چون ئاوي لي هات. ئه گه ر بمانزانيايه که ته و ده گيري هيچمان ته ومان به جي نه ده هيشت. فرمانه کاني روون و ئاشکرا بوو و ئيمه به بيريشمان دا نه ده هات که ته و دواي فريداني کلاوه که ي مه حتل ده بي تا ده وري بگيري. ته و له نزیک ته سپه قزله که بوو - بوخوم ديم که هه وساري ته سپه که ي هه لپري - و خوم به تايبه تي پيش ته وه ي که سوازي ته سپه که م بم ده مانچه يه کی پرم پيدا. تاقه شتيک که فکرم بوي ده چي ته وه يه که له کاتي سواربوون دا - چونکه شل بووه - لاقی خزاي، به لام ته نانهت له وکاته ش دا ده يتواني ته قه بکات.»

مارکون هاته نيو قسه کانييه وه: «نا وانه بوو، نه يده ويست سوار بي. من له دواي هه موويانه وه بووم که ده بوو بروم. چونکه ماینه که م به هوي ته قه کردنه کانه وه ده سه لميه وه، و گه رامه وه تا بزائم که ئايا برينداره يان ساخ و سلامه ته. ئه گه ر به هوي کارديناله وه نه بوايه بي گومان به ئاساني پرزگاري ده بوو.»

جما ئارام و به سه يريکه وه گوتي: «ئا!» و مارتينيش به سه يره وه دووپاتي کرده وه: «کاردينال؟»

- به لي ته و هاته به رده مانچه که ي - خودا له به يني به ري! پيم وايه ده بي ريوارز ترسابي، چونکه ته و ده هسته ي که ده مانچه که ي پي گرتبوو دايه واند و ته و ده هسته ي ديکه ي ئاوا هه لينا - پشتي ده ستي چه پي نا به چاويه وه - «هه لبه ته ته و انيش هيرشيان برده سه ري.»

میکل گوتی: «من تئ ناگه م. شتی وانایی که ریوارز له وکاته ناسک و ههستیاره دا دلی داخوریایی و نه توانی بهسه ر خوی دا زال بی.»
مارتینی گوتی: «رهنگه له ترسی کوشتنی پیاویکی بی چهک ده مانچه که ی بهر دایی ته وه.»

میکل شانی هه لته کاند: «که سانی بی چهک نابیی له کاتی شه پی ئاوا دا خویانی تی هه لقوتینن شه ر شه ره. ئەگەر ریوارز بیتوانیبایه به جیگای ئەوهی وهک مشکی نیوماله وه بگیری گولله یه کی له مونتالی بدایهت، پیاویکی به شه ره ف زورتر و قه شه یه کی میشک ویشکیش که متر ده بوه وه.»
ئاوری داوه و سمیلی به ددان گهست. ئەوهنده تووره بوو خه ریک بوو دهست کاته گریان.

مارتینی گوتی: «تازه هه رچی بی کاریکه که کراوه و هیچ قازانجیکیشی نییه که ئیمه کات و ساتی خومان به گیرانه وه و تاوتوی کردنی ئەو پرووداوه به فیرو بدین. ئەوهی که جیگای باس و لی وردبوونه وه یه ئەوه یه که ئیمه ریگایه ک بو دهرباز کردنی بدوزینه وه. من پیموایه ئیوه هه مووتان حازر و ئاماده ن بو ئەو کاره خوتان بخه نه مه ترسییه وه؟» میکل ئەوهنده تووره و نارحهت بوو که نهیتوانی وه لامیشی بداته وه. قاچاخچیه کهش ته نیا به زه رده خه نه ییکه وه گوتی: «ئه گه ر براکه شم ئەو کاره ی پی خوش نه بی به یه که گولله ده یکوژم.»

— زورباشه. ههنگاوی هه وهل، ئایا ئیوه خه ریتیکی ئەو قه لایه تان له بهر دهست دایه؟

جما چه که جهی میزه که ی کرده وه. دوو سی کاغه زی دهرهینا: «من هه موو نه خشه کانم کیشاوه ته وه ئیره قاتی ژیره وهی قه لاکه یه، ئەمانه ش قاتی یهک و دووی برجه کانن، ئەمه ش خه ریتی یاساؤل و قه روله کانن. ئەم شه قامانه ده گه نه ناو ئەو دول و دهرانه. ئەمانه ش ئەو کویره ریگایانه یه و حه شارگه کانی چیاکان و رییره وی ژیره مینه که یه.»
- ده زانی که ئەو له کام یهک له و برجانن دا راگیراوه؟

- برجی پوژھلآت، له ژووریکې خړ که دووسی په نجره ری ئاسنی تیدایه به میله ئاسنی قایمی ئاسنینه وه. له سهر خهریته که دست نیشام کردوه.

- ئەم زانیاریانته چۆن به دست هیناوه؟

- له لایه ن پیاویکه وه که پیتی ده لاین «سی سرک» سهر بازیکی گارده، ئەو ئاموزای جیسمره یه کیک له ئەندامانی ئیوه یه.

- له م باره وه کاریکی خیرا و باشت کردوه.

- هه ل و دهره تیکی وامان نییه که به فیرۆ بروات. جینو خیرا چوو بو بریزیگولا، که میک له م خهریتانه مان له وه پیش هه ربوو. لیسته ی هه شارگه کانیش له لایه ن ریوارزه وه له وه پیش جی به جی کرابوون. دست نووسه که پیمان نیشان دها که کاری ئه وه.

- سهر بازه گارده کان چۆن که سایه تیکن؟

- له م باره وه زانیاری باشمان نییه. «سیسرک» تازه هاتووه ته ئەم چه لایه وه و هیشتا زانیاریکی زوری له سهر ئەو سهر بازانه نییه.

- ده بی له جینو بیرسم که سی سرک بوخوی چوناو چونه. هیچ زانیاریکتان سه باره ت به وه نییه که حکومت به ته مایه چی بکا؟ ئایا ده یانه وی ریوارز له بریزیگولا محاکمه بکری یان ده یبه ن بو راونا؟

- نازانم. هه لبه ته راونا شاریکی گهره ی پاریزگارییه و به پیتی یاسا ته نیا دوسییه گهره و هه نده کان له و دادگا گشتیه دا به ریوه ده بری، به لام له پاریزگا چوارینه کان 3 یاسا بایه خیکی وای نییه و به ستر او ته وه به ده سه لاتی ئه وکه سانه وه که له و پاریزگایانه دا ئیش ده که ن.

میکل هاته ئیوقسه کانه وه: «ئو نابهن بو راونا؟»

- له بهر چ هویک واییر ده که یته وه؟

- ته و او دنیام. سهره نگ فیراری 4، فه رمانده ی له شگری بریزیگولا مامی ئه وئه فسه ره یه که به ده ستی ریوارز بریندار بووه. ئەو وهک و شتر هه یوانیکی

۳- چوار پاریزگای خودموختار و ئوتونومی که له لایه ن نوینه رانی پاپه وه به ریوه ده بری.

Ferrari.۴

قین لەزەگە و لە ھەردەرفەتیک و ھەلیک کەلک وەر دەگرێ تا لە دوژمنی خۆی تۆلە بکاتەو.

«بەپرای تۆ ئەو ھەول ئەدا کە ریوارز لێرە بەھێتەو؟»

بەپرای من ئەو ھەول ئەدا کە ریوارز ئیعدام کەن.

مارتینی خیرا چاویکی لە جما کرد، جما ڕەنگی تەواو پەری بوو، بەلام ڕوخساری بەموشانە لەوە زیاتر نەگۆردرا. وادیار بوو ئەم بۆچوونە لەلای ئەو شتیکی سەیر و تازە نەبوو

بەئارامیەو ھە گوتی: «بەبێ تێپەر کردنی تەشریفاتێ ئیداری ناتوانی بەئسانی ئەوکارە بکات، بەلام رەنگە بتوانیت بە بیانووویکەو ھە دادگاییکی لەشکری پیکبێنی و دوایە بەپینی ئەو ھەوی کە بلێ ئاسایشی شار پێویستی بەو کارە ھە کارەکە ی خۆی باش و شیواو نیشان بدات.»

لەو بەینەدا کار دینال چی دەتوانی بکات؟ ئەو پزازی دەبێ کە کاریکی

وابکریت؟

ئەو ناتوانی دەست لە کاروباری لەشکری وەردات.

— نا، ناتوانی، بەلام لەو ئ دەستی زۆر دروا، بێ گومان قایمە قام

بەبێ ڕەزامەندی ئەو ھەنگاویک ھەل ناهینیتەو.

مارکون قسەکە ی ئەو ی بپری: «قەت ناتوانی ئەو پزازی بکات. مونتانی ھەمیشە بەرھەلستکار و دژی دادگای لەشکری و ھەر جۆرە کاریکی ھاوشینو ھە. ئەگەر ریوارز لە بریزیگولا بمینیتەو ھەچ ڕووداویکی ناخۆشی لێ ناکەو یتەو. مونتانی ھەمیشە لایەنی دیلی گرتوو. ئەو ھەوی کە من لێی دەترسم بردنی ئەو بۆ ڕاوانایە. ئەگەر بێتو بگاتە ئەو ئیتر نایبینینەو.»

میکل گوتی: «ئیمە ناهیلین ببین بۆ ئەو ئی. دەتوانین کاریک بکەین کە

لە ڕیگادا ڕزگاری بکەین، بەلام ھێنانە دەرەو ھەوی ئەو لەوقە لایەدا کوسپیکی دیکە یە.»

جما گوتی: «بەپرای من ئەگەر بەھیوای ئەو ھە دانیشین تا ببین بۆ ڕاونا

کاریکی بێ ئاکام و خۆراپیە. ئیمە دەبێ ھەول و کوششی خۆمان لە بریزیگولادا و ھەر بخرەین. زۆرکەمیش و ھخت و مەودامان ھە یە. سزار

واباشتره من و تو خهریتی قه لاکه تاوتوی بکهین و بزاینن ئایا ده توانین ریگا چارهیه که بدۆزینه وه. من گه لاله یه کم له زهین دایه، به لام شتیک هه یه که من لئی حالی نیم و تیی ناگه م.»

میکل ههستا سه ریپ و گوتی: «مارکون وهره، ئیمه با ئه وان به جی بیلین تا له سه ر گه لاله که یان به جوانی بیر بکه نه وه. پاش نیوه رۆی ئه مپۆکه ده بی بچم بۆ فونیانو و پیمخۆشه که تۆش له گه لمدا بیی. وینجینزو فیشه که کانی ناردوه. ده بوو دوینی ئه و فیشه کانه بگه یشتایه نه ئیره.»

پاش رۆیشتنی ئه و دووپیاوه، مارتینی چوه لای جما و به بیدهنگی دهستی برده پیشی. جما بۆ ساتیک قامکه کانی خۆی له نیو دهستی مارتینی دا هیشته وه و ئاخره که ی گوتی: «سزار تو هه میشه دۆستیکی باش و ئاماده بووی که له هه موو کیشه و کوسپه کانی ژیانمدا یاریده م بده ی ئیستا وهره با له سه ر ئه و نه خشه و خهریتانه قسه بکهین و تی فکرین.»

- من جاريكى ديكهش به پريز مونتانلى ئاگادار ده كه مه وه كه نارازى بوونى
 ٺه و ئاسايشى شار ده خاته مه ترسيه وه.

قايمه قام هه ولى ٺه دا شيوه ي به يانى ئارام و سهنگين بى و شايانى
 كه سايه تيبه كى به پريزى كليسا بيت، به لام تووره ييه كى ئاشكرا له دهنگيدا به دى
 دهكرا. جهرگ و هه ناوى به باشى كارى نه ده كرد. ٺنه كه ي زورى قه رزدار كرد بوو.
 هه لس و كه وت و ٺه خلاقيشى به دريژايى ٺه وسى هه وتيه زورخراب ببوو.
 جه ماوه ريكي تووره و نارازى كه سروشتى تووره و مه ترسيدار بوونى ٺه وان رۆژ
 له دواى رۆژ زورتر ئاشكرا ده بى، ناوچه يه كى پراوپر له دژ كرده وه و هه شارگه ي
 زورى ته قه مه نى، كه ته نيا بنكه يه كى سه ربازى كه له وه فادار بوونى ٺه وانيش دا ده بى
 شك و گومانته هه بى و كارديناليك كه به هوى دلسوزيه وه نيوى «په يكه ره ي
 دوژمنى پاقران» له سه ر دانا بوو. ٺه وانه ٺه وكيشانه بوون كه قايمه قام بو
 سه ربازه به رده سته كه ي خوى باسى كرد بوو. كه هه موو ٺه وانه ، ماندوو و
 شه كه تيان كرد بوو. ئيستاش ٺه وه به رپرسياره تى ميشه كه رانه. كه نيشانده رى
 رۆحيكى سه ركيش و سه ره رۆ بوو كه كه وتبووه سه رشانى.

ميشه كه رانه دواى زامدار كردنى برازاي خو شه ويستى قايمه قام و باشترين
 سيخوره كانى ٺه و. ٺه م «شه يتانه كارپيسه ئيسپانيايه» دواى ٺه و هه لا و
 هه نگامه يه ي بازار و فريودانى پاسه وانه كان، تووره بوون و به گژدا چوون دژ به
 ٺه فسه رانى ليكۆلنه ر و «تيكدانى بارى ئاسايشى گرتووخانه به هه را و هوريا» و

به بی هیچ ترس و دلہ ٲاوکئیک دژ بهری ئه وان ٲاده وهستا . ئئستا سی حه وته بوو که له وقه لایه دا دس به سهر بوو و به ٲرسانی بریز یگولا به دل له کرده وهی خویان نارازی بوون. چه ندین جار لی ٲرسینه وه یان له گهل کردبوو، به لام دواى ئه وهی که ده یانه یئا بو ٲیلئان، هیچیان دس نه ده که وت. به هه ٲه شه و گوره شه و به تو ٲه یی و به فیئل و ته له که و به زمانی خوئ و هه رشتئکی که به ئه قلیان ده گه یشت له سهر ئه و تا قیان ده کرده وه، به لام می شه که رانه دیسانه وه به قه دهر ٲوژی هه وه ل ئاقلتر و قورس و قائمتر ٲاده وهستا.

ورده و رده هاتبوونه سهر ئه و ٲایه که ٲهنگه و اباشتر بووایه خیرا و بی ٲاوهستان بیانار دایه بو ٲاونا، به لام بو ٲاست کردنه وهی هه له کانیان زور درهنگ بوو. قائمه قام کاتی ٲاٲوړتی گیرانه که ی بو نوینه ری ٲاٲ نارد، وهک ٲیزلی نائیک داواى کردبوو بوخیرا جئ به جئ کردنی ئه و کاره ئیزنی بدن بوخوی به تاییه تی به سهر ئه و دوسیه دا ٲاگه. ئه وانیش به ٲیزئکی تاییه تیی هه ٲازی بوونی خویان له سهر داواکاریه که ی ٲاگه یاند، هه ٲویه ئئستا ده بوو ٲاشکاوانه ، له مه ٲ ئه و دوسیه شکستی خوی ٲاگه یان دایه جا دوایه ٲاشه کشئیی بکر دایه.

ئه وکات که جما و میکل ٲیش بینی ئه و کاره یان کردبوو. بویه قائمه قام تاقه چاره ی ئه و کاره یان له دروست کردنی دادگاییه کی سه ربازی دا ده دوزیه وه. کار دینال هه رکه به توندی ئه و ٲیگا چاره یه ی ٲه د کرده وه، تو ٲه ییه که ی گه یشته ئه و ٲه ٲی خوی. قائمه قام گوتی: «به ٲای من ئه گه ر به ٲیزتان بتانزانایه که ئیمه چه دهر د و ئازاریکمان له دهستی ئه و کئشتوو، له و ٲاره وه بیرو ٲاتان ده گور ٲا. من له دژ کرده وهی ئیوه ده گم سه ٲاره ت به ناحه زی و ناله باری کاری دادگا و لی ٲرسینه وه و ٲیزبو بیرو ٲای به ٲیزتان داده نیم، به لام ئه مه شتئکی تاییه تیی هه و ده بی یاسا و دادگاییه کی تاییه تی هه بی.»

مونتانی و هلامی داوه: «هیچ شتئکی تاییه تیمان نییه که ببئته هوی ئه وهی که بی عه داله تی له سهری به کار ببردئ. دادگاییکردن و مه حکوومکردنی که سیکی ئاسایی و ناسه ربازی له ژئیر داوه ری دادگاییه کی نه ینی له شکرئ دا، بی عه داله تیه و دژه یاساشه.»

- قوربان كيشه كه ئاوايه: ئه م زىندانىيه به ئاشكرا چەندىن تاوان و كرده وەى خراپ و جەنايه تى گەورەى ئەنجام داوہ. لەھەلمەت بردنە سەر ساوینیۆدا بەشدار بووہ و ئەگەر ئەودەم نەیتوانیایى ھەلى بۆ توسكانى. دادگای لەشكرى كە لەلایەن سینیور سپینولاوہ پىسىپىردرابوو ئەگەر بیگرتایەت بىشك یان دەيكوشت یان دەكەوتە بەرقەمچى و لیدان و زەبر و زەنگ. لەودەمەوہ تا ئیستا دەستى لەدژ كرده وەى ناجوامیرانەى خۆى ھەلنەگرتووہ. دەگوترى كە ئەوئەندامى كارای گرووپىكى ترسناكى نەپنى ولاتە. شك و گومانى ئەوہى لە سەرە كە لانیکەم سىنەفەر لەئەندامانى پۆلىسى نەپنى كوشتوہ یان فەرمانى ئەوكوشتنانەى داوہ. بەگشتى دەتوانىن بلىن كە لەكاتى قاچاخى چەك و تەقەمەنى بۆ پارىزگادا دەس بەسەر كراوہ. بەرپرسانى ناچار كردهوہ كە پووبەرووى بەر بەرەكانىیەكى چەكدارانە ببنەوہ و دوو كارمەندىشى لەكاتى ئەنجامدانى ئەركەكانیاندا بەتوندى برىندار كردهوہ و ئیستاش بۆ ھیوربوونەوہ و ئاسایشى شار مەترسییەكى دايمى بەحىساب دىت. ھەربۆیە دادگاییەكى لەشكرى زۆر پىویستە.»

مونتائلى وەلامى داوہ: «ئەم كابرایە ھەرتاوانىكى كە كردبىتى دىسانەوہ مافى خۆیەتى كە لە ژىر سىبەرى یاسادا دادگایی بكرى.»

- قوربان دادگا و یاسای ئاسایى و گشتى زەمانىكى درىژخایەنى دەوى و لەم بەینەدا ھەرچركە یەك بايەخىكى یەكجار زۆرى ھەیە. دواى ئەوہ من ترسى ھەلاتنى ئەوم ھەمیشە لەبەرچاوە.

- ئەگەر مەترسییەكى ئاوا لەئارادایە، ئەركى سەرشانى ئیوہیە كە بەوریاییەكى زۆرتەرەوہ ئاگادارى لى بكەن.

- قوربان، من ھەموو ھەول و كۆششى خۆم بەكار دىنم تەواو پشت ئەستورى كادرى گرتووخانەم. بەلام وادیارە ئەم كابرایە ھەموویانى بە سیحەر و جادووى خۆیفریو داوہ. لەو سىنەو تەیەدا چوارجار پاسەوان و یاساوەلكانمان گورپوہ. ئەوئەندەم ئەوسەربازانە تەمى كردهوہ كە ئیتر وەرەن بووم. ھەمووى ئەوانە بى ئاكامە. من ناتوانم پىشى ئەو نامە بردن و نامە

هینانه بگرم ئه و بئێقلانه ئاشقی ئهون، ههرده لئێ ژنه و به دهووریدا هه لده خولین.

- زۆرسه یه، ده بی تایبهت مه ندیه کی زۆر تایبه تی هه بی.

- شه ی تانیکه و له وی دانراوه - بمبووره قوربان، به لام به راستی ئه م پیاوه تواناییه کی سهیری هه یه له تیکشکاندن بیروباوه پیک پیرۆزی ئایینی. باوه پ کردنی ئه وشته تۆزی قورسه و قه بوول کردنی ئه و ئه رکه خۆش نییه، به لام ناچار بووم که به تایبه تی لئێ پرسینه وه ی بگرمه ئه ستۆ چونکه ئه فسهری ئه و کاره ئیتر نه ی توانی خۆی راگرئ - بۆچی؟ قوربان باس کردنی ئاسان نییه، به لام ئه گه ر تا قه جاریک بیستبایه ت که چۆن قسه ده کات لیت حالئ ده بوو. ئینسان وا ده زانی که ئه فسهره که تاوانباره و ئه و دادوه ره.

- به لام ئه و ده بی چ کرده وه و تاوانیکی ترسناکی کرد بی؟ هه لبه ته ده توانی که وه لامی پرسیاره کانی ئیوه نه داته وه، به لام تا قه چه کی به ربه ره کانی ئه و بیده نگ بو نه.

- زمانیکی وه کوو خه نجه ریش. قوربان هه موومان رۆژیک ده مرین، هه مووشمان به دریزایی ته مه نمان هه له و تاوانمان بووه. که نامانه وی دنیای لئێ ناگادار بی. ئه مه تایبه ته مندی سروشتی مرو قایه تیه و بۆ پیاویکیش زۆر قورس و ناخۆشه که هه له و تاوانی زۆر چکۆله ی ئه و که له بیست سال له وه پیتشه وه ئه نجام دراوه له پریکدا له ده هۆلی ئاشکرا بوون بدرئ...
- ئایا پیوارز نه ی نییه تایبه تیه کانی یه کی له ئه فسهره کانی که لئێ پرسینه وه یان به عوده یه ئاشکرا کردوه؟

- یانی - له راستی دا - لاویکی بی چاره کاتی که ئه فسهری سوارکاری له شکر ی بووه به هۆی قه رزدار بوونی وه له پاره و سه رمایه ی هه نگ و له شکر بریک پاره ی به قه رز هه لگرت...

- له راستی دا پاره ی نه ته وه و ولاتی که به ویان سپارد بوو دزی؟

- قوربان، هه لبه ت ئه مه کاریکی زۆر ناشیرین بوو، به لام هاو پیکانی خیرا پاره که یان به جیگای ئه و داوه و ده رخنه یه کی بیده نگیشیان له سه ردانا - ئه و له بنه ماله یه کی به ریزه - له و کاته وه هه رگۆشه گیره. پیوارز چۆن توانیویه تی

ئەو پاز و نەھنئییە بدۆزیتەو، لەزەینی مندا ناگونجی، بەلام ھەوہلین کاری ریوارز لە لیکۆلینەوہدا ئاشکرا کردنی نەھنی ئەوئەفسەرە بووہ - ئەویش لەلای ئەفسەری ژێردەستی خۆی! - ئەوہندە بەئارامی و بەروخساریکی پاکەوہ بەیانی کرد کہ دەتگوت دوعا دەکات! بیگومان ئیستا ئەم ھەوآلە لە سەرتاسەری پارێزگادا بلاو بووہتەوہ. قوربان بوختان تاقەجاریک لەو لیپرسینەوہیەدا بوایەن بە دانیاییەوہ پازی دەبوون - ئەوہشی ناوی کہ ئەو لەپیشدا لەھاتنی ئیوہ ئاگادار بی، رەنگە قسەکانی ئەو لە...

مونتانی گەرآوہ روخساری تیکنا و لە قایمەقام مۆر بووہوہ: «من تەنیا نوینەریکی ئایینم، نە وەک سیخوریکی پۆلیس، گوی قولاخوستان ئەرک و ئیشی من نییە.»

- من، خودای نەکردە بەتەمای سووکایەتیکردن نەبووم...

- پیموایی لەوہ زیاتر لەم بارەوہ ئیتر با نەدوین چونکہ هیچ ئاکام و قازانجیکی نییە. ئەگەر ئەوزیندانییە بینن بو ئیرە قسە لەگەڵ دەکەم.

- سەرەرای ریزیکی تاییبەتی کہ بو جەنابتانم ھەیە، داوات لەدەکەم کہ ئەوکارە مەکە. بەگشتی دەبی بگوتری کہ ئەم پیاوہ نایەتە سەررپی چاکە. پیشئەوہی کہ کردەوہیەکی دزیوی دیکە ئەنجام بدات، با پی لە سەر سنگی یاسا دانئین ئەگەر بو تاقەجاریکیش بی. تا بە یەکجارەکی لەدەستی ئاسوودەبین. ئەمە باشترین و ئاقلانەترین ریگایە. ئەوی کہ جەنابتان فەرموتان ویرای ریزیکی تاییبەتی لە سەر ئەوقسەییە پێدادهگرم، بەلام لەوہش زیاتر، من لە بەرابەر منئیسینیور نوینەری پاپادا لە سەر ئاسایشی شار بەرپرسیارم...

مونتانی قسەکە ی بری: «منیش لە بەرانبەر خوداوەند و پاپادا بەرپرسیارم کہ نابێ لەناوچە ی ژێردەسالاتی ئوسقوفی مندا بەنەھنی کاریک بکریت. سەرھەنگ! چونکہ لە سەر ئەوبابەتە من دەخەیتە ژیرگوشار و گێژەنەوہ. منیش ناچارم بو ئەوکارە لەپلە و پایە ی کاردینالی خۆم کہ لک وەرگرم و لە سەری سووربم. من ناھیللم لەکاتی ئاشتیدا لەم شارەدا بەنەھنی

دادگایه کی له شکرې پیک بې. سبه یی کات ژمیری دهی به یانی زیندانییه که به تهنیایی لیره ده بی و من له گه لی دا ده دویم.»

قایمه قام به ریژیکی رووتالانه وه وه لاملی داوه: «هه رچونیک که ئیوه پیتان خو شه قوربان.» له کاتیک دا که به دهم بۆله بۆله وه ده چووه ده ری له بهر خو یه وه ده یگوت: «له سه ره پوی دا هه ردوکیان وه ک یه ک وان.» سه باره ت به دیداری داها تووی له گه ل که س قسه ی نه کرد. تا ئه وه ی به کرده وه کاتی کردنه وه ی زه نجیری پی زیندانییه که و پویشن به ره و کوشک گه یشت.

هه روا که به برازا برینداره که ی خو ی گوتبوو، ته نیا شتیک که پیویست بوو ئه وه بوو که ئه م جاشکه که ره نائینسانه 1 رازی بیت تا یاسا بخرینه پشت گوئ، تا پیلانی سه ربازه کان و ریوارز و دوسته کانی بو درباز کردنی ریوارز پووچهل بکه ینه وه.

کاتی که می شه که رانه به چاوه دیرییه کی زوره وه بردیانه ئه و ژوره ی که مونتالی له پشت میژیکی پرله نامه دانیشتبوو خه ریکی نووسین بوو. له پریکدا بیره وه ری نیوه پویه کی نیوه راست مانگی هاوینی بیر که وته وه، ئه وکات که ئه و راست له نووسینگه یه کی هاوشیوه ی ئیستادا دانیشتبوو خه ریکی ئه م باره و بارکردنی کارووسه ده ست نووسه کان بوو. په رده کپرکه ییه کان راست وه ک ئیره بۆله وه ی که رما نه یه ته ژوروی به سترابوون و دهنگی میوه فروشیک له ده ره وه ده هاته گوئ: «فراگولا! فراگولا قژی سه ری له سه ر چاو و هه نییه ی لادا و زه رده خه نه یه ک هاته سه رلیوی.

مونتالی سه ری له سه ر نامه و برووسکه کان هه لیتا.

به یاساوله کانی گوت: «ئیوه ده توانن له راره وه که چاوه روان بن.» سه ره په له که (گروه بان) به ئارامی و به نیگه رانییه کی ئاشکراوه گوئی: «ببوره قوربان سه ره هه نگ رای وایه که ئه م دیله مه ترسیداره و اباشتره که...» مونتالی چاوی لی زه ق کرده وه.

---

۱. نامه یه که به چیروکی که ریک که به زمانی مروقیایه تی و ئینسانی خاوه نه که ی سه رکونه ده کات (له کتبی پیروز و اتا ئینجیل وه رگیراوه.)

ئارام دووپاتی كردهوه: «ئىوه دوتوانن له رپرتهوه كه دا چاوه پروان بن.»
سه رپه له كه دواى ئه وهى كه روخسارى ترسى تيرژابوو سلاويكى له شكري كرد و
به ترسيكه وه داواى لى بوردنى كرد. له گه ل سه ربازه كانى چوونه دهره وه.
كاتى كه درگاكه به ستره كاردينال گوتى: «تكايه دانيشه» ميشه كه رانه
به بئدهنگى به قسه ي كرد.

مونتاللى پاش كه مى بئدهنگى گوتى: «سينيور رپوارز من پيمخوشه
پرسيارگه ليكت لى بكم. زورت سوپاس ده كه م ئه گهر وه لام بدهيته وه.»
ميشه كه رانه به بزديه كه وه گوتى: «گ - گ - گه وره ترين كيشه و كوسپى
ئىستاي من ئه وه يه كه ل - ل له ژير ته وژمى پرسياردام.»
- وه لاميشيان كه نادهيته وه؟ وام بيستوه، به لام ئه و پرسيارانه له لايهن
ئه و كه سانه وه ده كرين كه به رپرسى دوسيه كه ي تون و كار و ئه ركيان ئه وه يه
كه له وه لامه كانى تو وه ك به لگه و دكوميتتېك دژى خوت كه لكى لى وه رگرن.
- ئه ي پرسياره كانى جه نابت؟

له شيوه ي به يانى دا بيگه له وشه و رسته سووكايه تيشى تيدا به دى ده كرا.
كاردينال خيرا تيگه يشت، به لام روخسارى هه روا دلوقان و پرله رحم بوو:
- پرسياره كانى من، وه لاميان پى بدهيته وه يان هه روا بى وه لام بمينه وه هه
له به ين خوم و خوتدا ده ميئېته وه. ئه گهر پرسياره كان بالى كيشايه سه ركار و
تيكوشانى سياسى تو، بى شك دوتوانى وه لامى نه ديه تيه وه، به لام جيا له وانه
ئه گهر پيت خوش بى و پياوه تى بكه ي هيوادارم كه وه لاميان بدهيته وه.
ئه گهر چى ئيمه سه باره ت به يه كترى نامو و بيگانه ين.
- من ت - ت - ته واو له ئيختياري جه نابتدام.

ئه م رسته يه ي به كه مى سه ردانه واند و روخساريكى ئارامه وه به يان كرد
كه مروقى وا لى ده كرد تا له كچانى بيتاريش 2 داواى به ش بكات.
- له پيش هه مووشتيكدا ده لىن كه تو به قاچاخى، چه ك و ته قه مه نى دينيته
ئه م ناوچه يه وه. بوچ كاريك كه لكيان لى وه رده گيرى؟
- بوك - ك - كوشتنى خو فروشه كان.

---

۲. كه سايه تيه كه له كتيبي پيروژدا. ليره دا مه به ست له مروقانى چاوپيس و نيته ناپاكه.

- وه لامیکی ترسناکه. ئەگەر تەواوی هاوڕێیانی ئێوه نەیانەوی وەکوو تۆ
بیربکەنەوه، لەلای ئێوه خۆفروشن؟

- ب - ب - ب - بریکیان.

مونتانی لە سەر کورسیهکهی پالی داوه و قەدەرێک بەبی دەنگییه وه لێی
پووانی.

لەپرێکدا پرسى: «سەر دەستان چی لێ هاتوو؟»
میشەکه رانه چاویکی لە دەستی چهپی خۆی کرد: «ج - ج - جی که لپه ی
خۆفروشه کانه.»

- ببووره، ئەو دەستهی دیکهت دەلیم، دەلێ برینیکی تازهیه.
دەستی راستی لاواز و باریکه له بوو و بەشیۆهیهکی زۆر خراپ هەلدا بوو
و قەتماخه ی بهستبوو.

میشەکه رانه ئەو دەستهی هەلینا، مەچهکی ماسی بوو. برینیکی گەورە ی
شین و رەش بۆهوی لە سەر بوو.

- هەر وه کوو بۆخۆت دەییینی، شتیکی زۆر بی بایه خه. ئەو رۆژە ی که گیرام
- ئەویش لە سایه ی سەری جه نابتانه وه (بە ریزه وه سەری دانەواند) یه کینک له
سەربازەکان له قه ی لێدا.

مونتانی مەچهکی گرت و بە جوانی لێی پووانی، پرسى: «چۆن دوا ی
سى حه وه ئاوی لێ هاتوو؟ دەبی هه موو دەور و بەری گفە گفی بی.»

- پەنگه گو شینی که له بچه که ی زۆر پی خۆش نه بووی.
کار دینال به پووتالییه که وه سەری هەلینا: «چۆن که له بچه یان له سەر
برینیکی ئاوا تازه داوه؟»

- قوربان ئەوه سروسشتیه، برینه تازه کان هەر به کار ئەوه دین، ئەوه، برینه
کۆنه کانه که هیچ بایه خیکیان نییه. ئەوانه تەنیا که میک ژان دەکن، تۆ ن - ن -
ناتوانی لهو برینه کۆنانه ئیش و ئازاریکی زۆریان لێ په یدا که ی.

مونتانی دیسانه وه به وردی لێی پووانی، دوايه هه ستا سه رپی و
سندوو قیکی که پر له که ره سه ی پزشکی بوو کرده وه و گوتی: «دەستت بیته
پیشی.»

میشہ کہرانہ بہ پوخساریکی وہک ئاسنی کوتراو دستی بردہ پیشی و
مونتانیلیش دواى ئوہوی کہ دوروبہری برینہ کہی شتہ وہ ، بہ ئارامی
بہ کہرہسہی پیویست بہستی - وادیارہو و لہکارہدا شارہزا بوو .

- سہبارت بہ و کوٹ و زنجیرانہش قسہیان لہگہل دہکہم . ئیستاش
دہمہوئی پرسیاریکی دیکہت لییکہم: بہتہمای چ بکہی؟
- قوربان، وہلامہکہی پروون و ئاشکرایہ، ئہگہر توانیم ہلڈیم و ئہگہریش
نہمتوانی ئوہ دہمرم .

- بو دہبی بمری؟

- چوونکہ ئہگہر قائمہقام نہتوانی بمکوژی، دہمنیرن تا بکہومہ ژیر
ئہشکہنجہ و ئہمہش بہلای منہوہ ہر دوو وہکیہکوان . من ئوہندہ
لہشساخ و تہندروست نیم کہ لہ ژیر ئہشکہنجہدا بہ سلامتہی رُوح
دہربہرم .

مونتانی ئانیشکی نایہ سہرمیژہکہ و بیڈہنگ کہوتہ فکرہوہ، میشہ کہرانہ
لیی تیکنہدا . چاوہکانی چکولہ کردبووہوہ و پالی دابووہوہ و دلخوش بوو
بہوہی کہ لہبہندی زنجیر رزگاری بووہ .

مونتانی دیسانہوہ دریژہی پیڈا: «گریمان کہ توانیت ہلڈی، ئہی زیانت
چون رادہبویری؟»

- قہدہریک لہوہپیش بہجہنابتم کوت، خوُفروُشہکان دہکوژم .

- خوُفروُشہکان دہکوژیت . یانی ئہگہر من بمہیشتایہت کہ لیروہوہ ہلڈی -
گریمان کہ توانییہکی ئاوام ہہبی - ئازادی خوُت لہریگای ہیرش و
خوینرشتندا خرچ دہکرد، نہوہک لہریگای نہہیشتنی شہراژویدی؟

میشہ کہرانہ چاویکی لہخاچی سہردیوارہکہ کرد: «نہک ئاشتی، بہلکوو
شمشیر³ . لانیکہم خوُ دہبی ہاودہمیکی باشم ہہبی . ہہرچہندہ من بہنورہی
خوم دہمانچہم لہشمشیر پیباشترہ.»

مونتانی، بیئوہوی بشہمزی وتی: «سینیور پیوارز من تا ئیستا
ئیہانہیہکم بہ ئیوہ نہ کردووہ و ہیچ سووکایہتیہکیشم نہ بہبیروپا و نہ

۳. وتہی عیسا وەرگیزاو لہئینجیل .

به‌هاورپښاننان نه‌کردووه. ئايا منيش نابې هر بهو شپوهيه چاوه‌پرواني
هه‌لس‌وکه‌وتېکي ئه‌خلاقى باش بم له‌لايه‌ن تووه، يان پيت خوښه‌ واپير
بکه‌مه‌وه که کافرېک ناتواني له‌خوږدوو و مه‌زن بيت؟»

ـ ئاه من ت. ت. ته‌واو له‌بیرم چوو‌بووه‌وه. که به‌رېزتان چاکه و کرده‌وى
چاکه‌تان له چله‌پوپه‌ى ئه‌رکه‌کانى پيروزى مه‌سيحيه‌ت داناه. له‌فلورانس
گويم له‌کارووسى ئيوه بوو. که سه‌بارت به شروقه‌ى من له‌گه‌ل داکوکى
کاره نه‌ناسراوه‌که کردبووتان.

ـ ئه‌مه يه‌کى له‌و ته‌وه‌رانه بوو که ده‌مويست له باره‌يه‌وه قسه‌ت له‌گه‌ل
که‌م. ئه‌گه‌ر ده‌کرى تکايه پيم‌بلې هوى رق و بيزارى تو سه‌بارت به‌من له‌به‌ر
چييه؟ ئه‌گه‌ر ئه‌منت وه‌ک ئامانجىکى باش هه‌لبزاردوووه، شتيکى تره، شپوازي
باس‌وخواسى راميارى تو پيوه‌ندى به‌خوته‌وه هه‌يه و باسيکى جياوازه و
ئسته ئيمه سه‌بارت به‌سياست قسه‌ ناکه‌ين، به‌لام له‌وکاته‌دا وام‌ه‌ست
ده‌کرد که تو زورت رق و نفره‌ت له‌ منه. ئه‌گه‌ر واپې پيمخوشه‌ بزائم که ئايا
قه‌دبووه سه‌بارت به‌تو تاوانىک يان هه‌له‌يه‌کم کردبى يان بوومه‌ته هوى
داگيرسانى هه‌ستىکى ئاوا؟

بله‌ى سه‌بارت به‌ ئه‌و هه‌له‌يه‌کى کردبى! ميشه‌که‌رانه ده‌سته‌ده‌رمان
کراوه‌که‌ى نا به‌ملى خو‌يه‌وه و به‌پيکه‌نينه‌وه گوته‌ى: «من ده‌بى زه‌ينى جه‌نابتان
به‌ره‌ولای شکسپير راکيشم4. ئه‌مه وه‌ک چيروکى ئه‌وپياوه وايه که نايه‌وى
پشيله‌يه‌کى بى‌ئازار و پيوستى له‌ لابه‌ى. من له‌قه‌شه‌ بيزارم، ديتنى عه‌بايه‌ک
تووره‌ييم هه‌ل‌دايسىنى.»

ـ ئه‌گه‌ر ته‌نيا له‌به‌ر ئه‌وه‌يه...

مونتالنلى خو‌ى لى نه‌بان کرد و قسه‌که‌ى ئه‌وى برى و دريژه‌ى پيدا:
«به‌لام سه‌ره‌راى ئه‌وه جنودان شتيک و ئاوه‌زوو کردنى بابه‌تيکيش شتيکى
ديکه‌يه. ئه‌و کات که له وه‌لامى کارووسه‌که‌ى مندا گوتبوت که گوايه من
نووسه‌ره نه‌ناسراوه‌که ده‌ناسم. هه‌له‌يه‌کى گه‌وره‌ت کردبوو، هه‌لبه‌ت من ناليم
که تو به‌ئانقه‌ست دروت کردوووه. شتيکت گوتوووه که دوور له‌راستيه. من تا

٤. بازگانى وينيزى، په‌رده‌ى چوارهم، به‌شى هه‌ول.

ئىستاش ئەو كەسەم نەناسىوہ. مېشە كەرانە سەرى بۆلايەك وەرسووراند. وەكوو بالندەيەكى دەستەمۇ قەدەرىك لىي رۈوانى، دوايە بەقاكاكىشانىكەوہ خۆى خست بەپشتدا.

- ! S _ S _ Senta _ Simplicitas 5 ئا، ھۆكابرأى پاك و دلۇقان . قەت ئەوہت بە

خەيالدا نەھات؟ قە قەت كاريگەرى ئەوسەممە رڭاوەت نەدیت 6؟

مونتائلى ھەستا سەرپى: «سینیور ریوارز ئایا دەبى باوہرېم بەوہ ھەبى كە

ھەردوولایەنى باسەكە ھەرخۆت بووی؟»

مېشە كەرانە بەو چاوەشین و گەورانەيەوہ كە نیگای بى تاوانیان لیدەرژا لە

مونتائلى رۈوانى و وەلامى داوہ: «دەزانم كە زۆر عەیب بوو و تۆ ھەمووی

ئەوانەت ھ . ھ . ھەلدەلووشى راست وەك سەدەفیکى خواردەمەنى دەریا،

شتىكى زۆرناشیرین و دزیو بوو!»

مونتائلى لىئوى خۆى گەزى و دیسانەوہ دانىشت. ھەر لەھەوہلەوہ لەوہ

حالى ببوو كە مېشە كەرانە بەتەمايە كە رقى ھەستىن. ھەربۆیە بەتەما بوو

كە ھەرچونىك بىت لە سەرەخۆ بىت، بەلام وردەوردە تیگەيشت كە قایمەقام

بۆ بەزیوہ. نابى لۆمەى ئەو پیاوہ بكەیت كە جنىویكى لەدەم دەرپەریوہ

پیاویكى كە لە سى ھەوتەى رابردوودا ھەموو رۆژى دوو كات ژمىر لە سەر

مېشە كەرانە لى پرسىنەوہى كردوہ.

ھىواش گوتى: «لەم باسە دەگەرین، بۆیە پىمخۆش بوو بە تايبەتى بتىنم

لە بەر ئەوہ بوو كە: «پلە و پایەى كاردینالى من رىگای ئەوہم پىدەدا كە

ئەگەر بمەوى لەو كارەى خۆم كەلكى پىویست وەرگرم . لەوہ بىرسمەوہ كە

دەیانەوى چیت لى بكەن. تەنیا كاریكى كە من دەتوانم بىكەم ئەوہیە كە پىشى

ئەوتوند و تیژیانە بگرم كە بیانەوى لە سەر تۆ بەرپۆەى بەرن بۆ ئەوہى كە

بە خەيالى خۆیان بەر بەستىك بى تا تۆ زەرەر و زیانىك بە خەلكى نەگەبىنى.

ھەر لەبەر ئەوہش بوو كە بانگم كردى بۆ ئىرە. ئەگەریش سەبارەت بەم

زنجیر و كەلەبچەيە شكایەتتەك ھەيە من لىئى دەكۆلمەوہ، بەلام رەنگە تۆ

۵. بى تاوانىكى پاك و پىرۆز (لاتىن).

۶. جى پى بەجى ماوى شەیتان.

گله‌بی یان باسئکی دیکه‌شت هه‌بی که بلیی - له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه پیش ئه‌وه‌ی که من بیروپای خۆمت پی بلیم به‌پیویستم زانی که بزائم تو کئی و چ که‌سایه‌تییه‌کی.»

- قوربان من له‌که‌س و له‌هیچ شتی‌ک شکایه‌تی‌کم نییه!

- ! A La guerre comme a la guerre, 7 من مندا‌لیکی قوتابخانه نیم که پی‌م‌وابی حکومه‌تی‌ک به‌هوی قا - قاچاخ‌ی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی له‌ناوچه‌کانی ژیرده‌سه‌لاتی خۆی دا ده‌س خۆشانم پی‌بلی. شتی‌کی زورئاسایی و سروشتیه که ئه‌وان تا ئه‌وجی‌گیایه‌ی ئه‌توانن له‌گه‌ل مندا توند و تیژی بنوینن، به‌لام له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که من چون ئینسانیکم، من یه‌ک‌جار زور شاعیرانه له‌سه‌ر تاوان و گونا‌هه‌کانی خۆم بو تو دووام. ئه‌مه ته‌واوه یان ده‌ته‌وی دیسانه‌وه ده‌ست پی‌بکه‌م؟
مونتالی پینووسی‌کی هه‌لگرت و له‌نیۆقامکه‌کانی دا هه‌لی‌سووراند و به‌هیوریه‌وه گوتی: «باش له‌قسه‌که‌ت تی‌نه‌گه‌یشتم.»

- بی‌گومان قوربان تو ئه‌وکابرا پیره زیاره‌ت‌کاره به‌نیوی دیگۆت فه‌رامۆش نه‌کردوه، له‌پریکدا ده‌نگی خۆی گۆپی و وه‌ک دیگۆ ده‌ستی کرد به‌قسه کردن: من گونا‌ح‌باریکی به‌ده‌خت و پۆژه‌په‌شم...

مونتالی پینووسه‌که‌ی له‌ده‌ست که‌وته خواره‌وه: «زۆرسه‌یره!»

می‌شه‌که‌رانه به‌پیکه‌نینه‌وه سه‌ری به‌پشتدا خست و پروانییه مونتالی که به‌بیده‌نگییه‌وه ئه‌م سه‌ره و سه‌ری ژووره‌که‌ی ده‌پیوا.

ئاخره‌که‌ی مونتالی له‌به‌رده‌م ئه‌ودا پاره‌ستا و گوتی: «سینیور ریوارن، تو کاریکت له‌گه‌ل من کرد، که هه‌رکه‌سیک که له‌ژن له‌دایک بووبی به‌دوودلیه‌وه ئه‌وکاره له‌گه‌ل دوژمنانی خۆی ده‌کات. تو قامکت له‌سه‌ر خه‌میکی ده‌روونی و قوولی من دانا و خه‌می مرۆفیکی وه‌ک خۆت کرده شوخی و جه‌فه‌نگ. من جاریکی دیکه تکات لی‌ده‌که‌م پی‌م بلیی: «ئایا به‌دریژی ته‌مه‌نت سه‌بارت به‌تو من هه‌له و خراپه‌یه‌کم کردوه؟ ئه‌گه‌ر شتی‌کی وا نه‌بووه، ئه‌ی بۆچی ئاوا بی‌به‌زه‌یانه ژورم پی‌ده‌که‌ی؟»

---

۷. له‌شه‌ردا ده‌بی یاسای شه‌ر ره‌چاو که‌ی.

میشه که رانه پالی دا به پشتی کورسیه که وه و به زهرده خنه یه کی مانداره وه
لیی پروانی.

- قوربان ئه و کاره منی سه رگرم ده کرد، تو یه کجار زور بایه خت پی دا وه
و ئه م کاره ی تو من ده خاته یادی - یادی سیرکیکی گه روک ... .

مونتانی که تهنانهت لیوه کانیسی سپی هه لگه رابون گه راره و زهنگه که ی
لی دا. کاتی که یاساوه کان هاتنه ژووری، گوتی: «ده توانن به ندیبه که
بگه رینه وه بو شوینی خوی.» دوا ی ئه وه ی که ئه وان رویشتن، له پشت میزه که
دانیشت. هیشتا له بهر ئه و تو وره ییبه ی که خووی پی نه گرتبوو ده له رزی. ئه و
کومه له راپورته ی که له لایه ن قه شه و ئوسقوفه کانی ده ور به ره وه نیرد رابوو
هه لی گرتن.

به تو وره ییبه که وه خیرا نایه ئه و لاره، به هه ردوو دهستی رو خساری خوی
داپوشی و پالی دا به میزه که وه، وا دیار بوو میشه که رانه بیچم و سیبه ریکی
سامناکی له خوی و که سایه تی خه یالی خوی به جی هیشتبوو تا له ژوره که دا
بسه کنی، مونتانی که ده له رزی و نوشتا بووه دانیشت و له ترسی ئه وه ی که
نه کا ئه و که سایه تیبه خه یالیه . که ده یزانی له وی نییه . بیته پیش چاوی،
نه یده ویرا سه ره لینی، ئه م فکر و خه یالاته خه ریک بوو ترس و خوی له دلی دا
دروست ده کرد. که هه مووی ئه وانه نیشانه ی میشک و زه نیکی ماندوو بوو،
له که سایه تی خه یالی میشه که رانه ترسیکی سه یر دایگرتبوو . له و دهسته
برینداره، ئه و دم و لیوه به بزه ترسناکه و نیگای ئه و چاوه سه یر و سه مه رانه
که وه ک ئاوی زه ریا قوول بوون، ئه و ترس و خوی له خوی دوور کرده وه
و به کارکردن خوی سه رقالم کرد. به دریزایی ئه و روژه زورکه م بی کاربوو و
ئه وه ش هیچ ماندووی نه کرد، به لام دوا ی ئه وه ی که درهنگانیکی شه و چووه
ژووری نوستونی خوی، له پرئیکا ترسیک دایگرت و له بهر درگا که راره ستا.
ئه ی ئه گه ر ئه و بیته خه وی چی بکا؟ خیرا به خوی دا چووه وه و قورس و قایم
له به رانه ر خاچه که دا چوکی دادا تا بپارینه وه، به لام به دریزایی شه و به خه بهر
بوو.

4

توورپه یی مونتانلی نه بووه هوی ئه وهی که له قهول و به لینی خوی پاشگه ز بیته وه. به توورپه ییه کی واوه دژی به زنجیره سترانه وهی میشه که رانه بووه وه که قایمه قامی رۆژره ش هیچی پی نه گوتراو هه موو زه نجیره کانی به بی ترسیکی ئاویته ی ناهومی دیه وه فری دیه ئه و لاوه. به منگه منگه وه به سه ربازه که ی ژیره سته ی خوی گوت: «چون ده بی بزانه که به ریز مونتانلی دژی شتیکی دیکه ش راناوه سته ی؟ ئه گهر ئه و ، دوو که له بچه ی سووک و ساده ی پی زولم بی، بی گومان له مهر میله و به ره سته کانی په نجه ره که ش هه لا و هه نگامه یه ک ساز ده کا و یان داوام لی ده کا که میشه که رانه به سه ده فی خوراک و جهرگ و گواندین به خوو به که م. له ده ورانی لایه تی مندا تاوانبار تاوانبار بوو؛ به پیی کرده وهی خوی هه لس و که وتیان له گه ل ده کرد. هیچ که سیش خوفرۆشیکی له دزیک پی باشتر نه بوو، به لام ئه مرۆکه ئاژاوه گیریی بووه ته باو و وادیاره به ریز مونتانلی به ته مایه هه موو به ره لا و دز و ئاژاوه گیران هان بدا و ده ست خۆشانه یان پی بلی.»

ئاجودانه که گوتی: «من نازانه که کار دینال مونتانلی چی داوه به سه ر ئه و کارانه وه که خوی تی هه لده قوتینی، خو ئه و نوینه ری پاپ نییه و هیچ ئیختیار و ده سه لاتیکی له مهر کاروباری له شکری و ناله شکری دا نییه، به پیی یاسا...»

- قسه کردن له سه ر یاسا چ قازانجیکی هه یه؟ تو ناتوانی چاوه روانیی ئه وه ت هه بی که کاتی پاپی به ریز درگای گرتوخانه کانی کرده وه و هه موو ئه و لیبیراله خویر و خراب کارانه ی به ردایه گیانی ئیمه نابی له وه دلنیا بی که که س ریز بو یاسا دانی! ئه مه ته واو له خۆبایی بوونه! هه لبه ته ئیدی له و کاته دا

سینیور مونتالی زور به خوی دهنائی . ئەو سەردهمی خوالیخوش بوو پایای به پریزی ئەوکاتدا زور بی دهنگ بوو، به لام ئیستا که سایه تیه کی گهره و به ناوبانگه. له پریکدا وای لی هات و کهوته بهر سهرنجی کاربه دهستان و ههرکاریکی پیی خۆش بیی ده توانی بیکات. جاچۆن ده توانم دژایه تی له گه ل بکه م؟ شاید ئەوهندهی که من بیزانم له لایهن قاتیکانه وه ئیختیار و دهسه لاتیکی تایبه تی و نهینی هه بی. ئیستا هه موو شتیگ گۆرانکاری به سهردا هاتوه: ئینسان ناتوانی پیش بینی بکات که سبهینی چشتیک دهقه ومی. له دهورهی خۆشی رابردوودا مروّف دهیزانی که چی دهکات، به لام ئیستا...

قایمه قام به نارعه تیه وه سهری راره شانند. دنایه کی که کاردیناله کان له سهر ورده کاری ریک و پیکی گرتوخانه خویان دهخسته ئاستهنگ و زهمه ته وه و سه بارهت به «مافی» تاوانبارانی رامیاری قسهیان دهکرد، ورده ورده ئەوچه مکه بو ئەو، دنایه کی سهر و پێچلاو پووچ بوو.

میشه که رانه بهش به حالئ خوی له گه ل شله ژانیکی دهروونی و رۆحی که نزیک به جه لّخه بوو، بو قه لا گه راپیه وه. دیداری ئەو له گه ل مونتالی وره ی ئەوی تا خالی سیفر دابه زاندبوو. توورپیهی و شه رازویهی ئەو به قسه کردن له سهر سیرکی گه روک و له چوارچیه کی ته واو هیوا بر اویدا کوتایی پی هات و گوتنی ئەو بابه ته ته نیا له بهر ئەوه بوو که دانوستاندنه که کوتایی پی بی چونکه ئەگه ر پینج خوله کی تری بخایاندایه بی شک ده گریا.

کاتی له پاش نیوه رۆی ئەو رۆژهدا بو لیپرسینه وه بانگ کرا، ههر پرسیاریکی که لیی ده کرا وه لامه که ی ته نیا پیکه نینیکی سهرشیتانه بوو، قایمه قام دوا ی ئەوهی که له بهر ئەو وه لامانه ئارامی و له سهره خوییه که ی وشکایی هات توورپه بوو و دهستی کرد به جنیودان. میشه که رانه ش ته نیا خرابتر له پیشو پیکه نی، قایمه قامی رۆژه ره ش زورتوورپه بوو و گوراندی و هه ره شه ی له زیندانییه سهره رۆکه ی کرد که زورپیس ته میی دهکات، به لام ئاخره که ی به و ئاکامه گه شت، ههروهک جیمز بیترتین که تاوی له وه پیش گه شتبه وهی، که به لگه و دکومینت هینانه وه بو که سیکی ئاوا خرفاو ته نیا خۆماندوو کردنیکی بی بایه خه.

میشه که رانه جاریکی دیکه ش بردیانه وه بۆ بهنده تاکه که سیه که و به خه مگینی و ناهومیدییه کی زۆره وه که هه میشه به شوین ئه و حاله ته دا شه پۆلانی ئیش و ئازار دایده گرت له سه ر دۆشه ک و پێخه فه که ی که له کا ساز کرابوو وهر که وت و تا شه وی، بی ئه وه ی بجو لیت یان تۆز قالا نیک بیری لی بکاته وه راکشا، دوا ی شله ژانیکی دهروونی زۆر، دهمه ده می به یانی که وته که وانی بی هۆشی و بیداریه وه. له و کاته دا وای به بیردا هات که پۆژه ره شی و چه رمه سه ری ژیا نی خو ی زۆر له جه سه ته ی نیوه مردوو ه که ی پتر به سه ر رۆحی دا قورسای ده کات. قورسای شتیکی وا که رۆح و گیانی خو ی له بیر چوو بو وه. راستیه که ی ئه وه بوو که ، چۆنا وچۆن بوو که هه موو شتیک ئاوا کۆتایی پیهات بۆ ئه و زۆر بایه خدار نه بوو، ئه وه ی که بۆ ئه و جیگای سه رنج و بایه خ پیدان بوو ئه وه بوو که له چنگ ئه و ئیش و ئازاره بی ده رمانه رزگاری بیت. رزگار بوون له و که ند و کۆسپ و به ند و که له بچه یه ش له و کاته هیوا بر او یه دا ئاسایش و ئارامی دهروونی ئه وی مسوگه ر نه ده کرد.

ره نگه بتوانی که هه لیت، یان ده ره تانی نه بی توو بیانکو شتایه ت، هه رچی بایه ئیتر پای نه ده دیت، خوار دنی شیویان بۆ هینا و میشه که رانه به چاوانیکی ماندوو و قورس و به بی تا قه تیه وه سه ری هه لیتا: «کات ژمیر چه نده یه؟»
- شه شه ئاغا، شیوم بۆ هیناوی.

به رق و قیزیونیکه وه له شیوه که ی رووانی که بۆگه ن و سارده وه بوو بوو رووی لی وهرگیرا به له ش هه سه تی به نه خو شی و وهره زی ده کرد. دیتنی خوارده مه نی شیویش ئه وه نده ی دیکه شه مزاندی.

سه ر بازه که به په له گو تی: «ئه گه ر نانه که ت نه خو ی نه خو ش ده که وی، به زۆریش بی په نجه نایک بخۆ، به قازانجه ت.» سه ر بازه که به شیوه یه کی دلسۆزانه و به برشته وه قسه ی ده کرد. هه ر له و کاته دا له ته نایکی نه برژاوی له سه ر ده وریه که هه لگرت و دیسانه وه نایه وه سه رجیگای خو ی. نرکه ی شوڤر شگێژیک له ناخی میشه که رانه وه سه ری هه لدا، خیرا تیگه یشت که ده بی له نیو نانه که دا شتیک شاردرابیته وه، به بی وازییه که وه گو تی: «زۆر باشه ده توانی لی ره ی دانینی، ورده ورده که میکی لی ده خو م.» درگا که کرابوو وه و

ئەو دەیزانی که سەرپەلەکه‌یان له سەر پلێکانه‌کانه و له‌هموو قسه‌کانی ئەوان
حالی ده‌بی.

دیسانه‌وه کاتی درگاکه داخراوه، می‌شه‌که‌رانه خۆی رازی کرد به‌وه‌ی که
که‌س له که‌لین و درزی درگاکه‌وه چاوه‌دی‌ری ناکات، ئەو کوته‌نانه‌ی هه‌لگرت
و زۆر به وردی له‌تی کرد. له‌نیۆ نانه‌که‌دا راست ئەو شته‌ی که چاوه‌پروانی
ده‌کرد، چهند بره‌بندیکی* چکۆله‌ی تی‌دا بوو. بره‌بنده‌کان له کوته‌قاززیکه‌وه
پینچرابوون که چهند وشه‌یه‌کیان له سەر نووسرابوو. قاززه‌که‌ی زۆر به‌ئارامی
و به‌سه‌رنجه‌وه ریک‌وپیک کرد و برديه ژیر ئەو رۆشنایه‌که‌مه‌ی که بآلی
کیشابووه نیۆ بنده‌که‌وه. قاززه‌که‌ ئه‌وه‌نده ناسک‌بوو و به‌و پینیه‌ش هیند
به‌وردی له سهری نووسرابوو که خویندنه‌وه‌که‌ی هه‌له‌ی زۆری تی‌ده‌که‌وت.

. درگاکه‌ کراوه‌ته‌وه، رۆشنایی مانگیش به‌ده‌روه‌ه نییه. خیرا به بره‌بنده‌که
کاره‌که‌ ته‌واوکه‌ کات ژمیر دوو یان سی‌ی نیوه‌شه‌و له‌ریگی رپر‌ه‌وی
ژیرزه‌مینه‌که‌وه وهره، ئیمه‌ هه‌موو ئاماده‌ین. ره‌نگه‌ ده‌رفه‌تیکی دیکه‌ی ئاوامان
بۆ هه‌ل‌نه‌که‌وی زووکه‌.

به‌دله‌کو‌تی و دله‌پراوکیه‌وه قاززه‌که‌ی پینچاوه. وادیاره هه‌موو شتیک ساز و
ته‌یاره و ته‌نیا ده‌بی به‌بره‌بنده‌ میله‌ئاسن‌کانی په‌نجه‌ره‌که‌ ببریته‌وه. شانسیکی
زۆرباشه، زنجیره‌کانی ده‌ست و پینشی لی‌ کراوه‌ته‌وه! ئیدی پینوست ناکا که
بۆ برینه‌وه‌ی ئەوانه‌ کات و ساتی خۆی به‌فیرو بدات. چهند میله‌ئاسنی
پینوه‌یه؟ دووان، چوار و هه‌رکامه‌یان ده‌بی له‌دوو جیگاوه ببریته‌وه، ده‌بیته
هه‌شت. ئەها ئە‌گه‌ر په‌له‌ بکات ده‌توانی به‌دریژی ئەو شه‌وه هه‌موویان
ببریته‌وه . جما و مارتینی چۆن توانیبوویان ئاوا خیرا هه‌موو شتیک ئاماده
بکه‌ن . جل‌وبه‌رگی تایبه‌تی، په‌ساپورت و هه‌شارگه؟ ده‌بی هه‌روه‌کوو ئیستر
و بارگین کاریان کردبێ و ئەوه‌ش نه‌خشه‌ی جمایه‌ که هه‌موویان په‌سندیان
کردوو، که‌می به‌خۆی پیکه‌نی. ئە‌گه‌ر نه‌خشه‌ و خه‌ریتی کاره‌که‌ به‌باشی
به‌رپوه‌ ببرد ری‌ فهرقی چیه‌ که جما دایر‌شتبێ یان یه‌کیکی دیکه‌!، به‌لام
نه‌یده‌توانی خۆشحال نه‌بیته‌ که به‌جیگای ئەوه‌ی به‌نه‌ردیوانی له‌گورس و

---

*بره‌بنده: ئەو ئاسنه‌ زبره‌ی بۆ هه‌ل‌بریه‌نه و لووسکردنی ئاسن که‌لکی لی‌ وهرده‌گرن

ته ناف ساز کراو بچمه خواری - که ئه وه پيشنياری قاچاچپیه کان بووه - له سهر پيشنياری جما له ريگای ريرهوی ژيرزه مينه که وه ئه وکاره بکه م. گه لاله که ی جما زورگران و سهخت و پيچه لاوپو وچتر بوو، به لام وه که ئه وه ی دیکه نه ده بووه هوی ئه وه ی که گیانی یاساوله که ی دهره وه ی شوروه ی روزه لاتي قه لاکه، که پاسه وانی و قهره ولی دها نه ده که وته مه ترسيه وه: هه ربویه ئه و دوو گه لاله یه که له به رده می دا دانرا خیرا گه لاله و خه ریتی جمای هه لبارد. کاره که ئه به و شیوه یه بوو که ئه و یاساوله ی که دۆستی ئه وان بوو و به نیوی «سیسرک» ناسرابوو، به بی ئه وه ی سهر بازه کانی دیکه ئاگادار بن له پر یکدا دهر وازه ئاسنینه گه وره که ی حه وشه ی بۆ ده کرده وه که ریگایه کی لی ده بووه بۆ ريرهوی ژيرزه مينه که و دیسانه وه یاساوله که ده بی کلیله که به ریته وه بۆ ژووری تاييه تی یاساوله کان و له جیگای خوی دا هه لی واسیته وه. میشه که رانه ده بوو دوا ی بیستی ئه وه هه واله ده ست بکات به برینه وه ی میله ئاسنی په نجه ره که دوا یه ده بی کراسه که ی له تله ت بکات و پیکیانه وه ی ببه ستی و بیکاته ته نافیک تا پيیدا شو ر بیته وه بۆ سهر دیواره پانه که ی رووبه روزه لاتي لای حه وشه که. ده بی به دريژایی ئه و دیواره کاتی که یاساوله که ئاگای له و به ره به ده ست و پی و سنگه خشکی هیواش بروات، هه رکه زانیشی که یاساوله که بۆ لای دیواره که ی ئه و گه را وه ته وه؛ له سهر به ردی سهر دیواره که خوی راکیشی. له گۆشه ی باشووری روزه لات برجیکی دارو وخوا ی لییه. ئه م برجه دارو وخواه پره له گژو گیا و درک و دالی پاییتال، خرکه به ردیکی زور رو وخواه ته نیو برجه که وه و هه روه ها رو وخواه ته حه وشه ی پشت برجه که. قه رار وایه که ده بی له م برجه چکوله وه و به یارمه تی ئه و گژ و گیا و خرکه به ردانه وه بچیته خواری بۆ نیو حه وشه که، هیواش دهر وازه ئاسنینه که که قفله که ی هه لگیرابوو بکاته وه و له ریگای ريره وه که وه به ره و تونیلی ژيرزه مينه که بکه ویته ری. سه دان سال له وه پيش ئه م تونیله مه ودای نیوان ئه م قه لایه و ئه و برجه ی سهر ئه و ته پکه ی رووبه روو بووه که ده بی ریگایه کی نهینی بووی، به لام نیستا ئیتر بن که لک بوو و له دووسی جیگاش دا به هوی دارمانی به رد و نزاری قه دپالی ته پکه که گیرابوو و ته نیا قاچاچپیه کان بوون که له داوینی کئوه که دا ریگایه کیان هه لکه ندبوو که ده چووه

سهرتونيله که و ههرئه وانیش بوون به تهنیا که له بوونی ئه ورپگایه ئاگادار بوون. کهس شکی بۆ ئه وه نه ده چوو که جاری وابوو بۆ چه ندین هه وتوو باری قاچاخچییه کان له وژیرزه مینه ی قه لاکه دا ده شاردراره، له ولاشه وه ئه فسه رانی گومروک له خۆرایی مال و حالی ئه و کینونشین و گوندنشینه رۆژه پشه انه و بهش مینه تیه انه یان ده پیشکنی. ئا له ورپگایه وه بوو که ده بوو میشه که رانه وه ک مار بخزیت و به ره وداوینی کیوه که هه ل زینت و دوایه به ره و جیگایه کی چۆل و هۆل بروت که مارتینی و قاچاخچییه ک چاره پروانی ئه ویان ده کرد. کیشه ی گه وه ره ئه وه بوو که کردنه وه ی قفلی درگا که له گه شتی شه وان دا هه لیک بوو که هه موو شه ویک ریک نه ده که وت. دوا ی ئه وه هه موو شه وئ ئه وه له نه ده ره خسا که کاتی هاتنه خوارئ له په نجه ره که ئاوا تاریک بی ئه گه ر شه ویک ی پروناک و مانگه شه و بی بی گومان یاسا له که ده بیینی و پرو به پرووی مه ترسیه کی گه وه ره ده بیته وه. ئیستا که ده رفه تیکی ئاوا باشی بۆ هه لکه وتوو ده بی به باشی بیقوزیته وه. دانیشت و ورده ورده خه ریکی خوار دنی نانه که بوو، ئه م پیخوره لانیکه م وه ک خوار دمه نییه کانی دیکه ی گرتوو خانه که بیزی هه ل نه ده ستان، به لام بۆ ئه وه ی گور و تینیکی تی بی، ده بی که میک بخوات.

باشتر وابوو که چاویک له سه ر یه کدانی و هه ول بدات که که میک خه وی لی بکه وئ، کار کردن به بر به نده که تا کاتژمیری ده مه ترسیدار بوو. دوایه ئیش و کاریکی تا قه ت پروکینی له پیش بوو.

دوا ی ئه وه ش پاپاش به ته ما بوو که ده ربازی بکات! پاپا ده ی توانی ئه و کاره بکات، به لام ئه و بۆخوی ئه م پیاوه تیه ی پی خۆش نه بوو. پی خۆش بوو جیا له و، هه رکه سیکی تر که هه بی یاریده ی هه لاتنی بدات، ده بی ئه م کاره به ده ستی خوی یان یاریده ی دۆستان و هاو پڕیانی خوی جی به جی بکری. ئه و یارمه تی قه شه کانی نه ده ویست.

هه وا چه نده گرم بوو! بی گومان هه وره تریشقه ده ستی پی ده کرد، که ش و هه وا چه نده خه فه و سامال و کپ بوو. به بی وازیه وه له سه ر دوشه که کاییه که ی گینگلیکی دا و ده ستی راستی که پیچرابوو نایه ژوور سه ری خوی، دوایه دیسانه وه ده ستی لابرده وه. ده ستی وه ک ئاور دایسا و چلی ده دا! ده رد

و ئازارى ھەموو كۆنەبرىنەكانى زىندوو ببوونەو ھە دەستەملانى ئەوژان و ئىشەى برىنە تازەكەى ببوون، چى بوو كە ئەوانىش كەوتبونە جوولە، خو ئەوان ھىچ پىئوھندىان بەوزامە نوپىيەو ھەبوو! تەنيا لەبەر ئەوكەش و ھەوا ناخۆش و توفانىيەو ھەبوو. دەبوو ھەرچۆنىكەى كەمىك بخەوئ و پىشئەو ھەى كە دەست بەكارى بربەندكىشان بى كەمى بەسئەو ھە و پىشوويەك بەدات.

ھەشت مىلەئاسن و ھەمووشىان زۆر ئەستوور و قايم! چەند مىلەئاسنەكى دىكەى مابوو كە دەبوو بېردرىنەو ھە؟ بى گومان زۆر نەبوو، دەبى كات و ساتىكى زۆر بى كە خەرىكى برىنەو ھە. كات و مەودايەكى كە كۆتايى ھەر نايتە. بەلئ بىشك ھەر لەبەر ئەو ھەبوو كە بازۆلەكانى دەيشان. يەكجار زۆرىش دەيشان: ژانەكەى تا مۆخى ئىسكى دەپۆشت! بەلام بربەند لىدان قەت نەيدەتوانى ئەو ھەندە كەلەكەى بىنئىتە ژان، تۆ بلەى ژان و بېرك و چلدانى لاقەشەلەكەشى ھەى بربەندكىشانەكە بىت؟ لەپرىكدا دەرپەرى، نا، نەخەوتبوو بەلكوو بەچاوى كراو ھەو ھەى دەدیت خەوى بربەندكىشان، ئىستاش ھەموو ئەو نەردانە دەبى بېردرىنەو ھە.

مىلەئاسنى پەنجەرەكە ھەروا قىت و قۆز و قايم لە سەر جىگای خۆيان بوون ولە دەمژمىرى بىرچە دوورەكەو ھە زەنگى سەعاتى دە لىدرا. دەبوو دەست بەكاربى و لەدرزى درگاكەو ھە چاوى لە دەرى كەرد و دوای ئەو ھەى كە دىتى كەس چاوەدىرى ناكات، يەكئ لەبەبەندەكانى لەباخەلئ دەرهئنا.

نا، ھىچ كىشە و ناپەھەتتەكى نەبوو. ھىچ! لە گەپيانى خەيالئ خۆيدا بوو. ئىشى كەلەكەشى بە ھۆى سەرما و باپەرەو ھەبوو، سى ھەوتە لەگەل ئەو خوراكە خاوينە! و ئەو بۆن و بەرامە پىسەى گرتوو خانە دەبى شتىكى ئاسايى بى، بەلام ئىش و ژانى ھەموو لەشى و چلدانى برىنەكانى بە ھۆى ئازارى دەروونى و پۆخى و بەشىكىشى بە ھۆى زۆردانىشتن و بىجوولەبى بوو. بەلئ بى گومان ھەردەبى وابى، ھۆى زۆردانىشتن بوو، بەداخەو ھە كە لەو پىش نەكەوتبوو ھەى بىرى بۆچارەسەر كەردنى!

دەبوو كەمى دانىشى و لىئى گەرى تا ئەو ھەلچوون و داچوونەى ئازارى لەشى تۆزى بېرەوئ جا دوایە دەست بەكار بى، بى گومان تا يەك دوو

خوله کی تر که می داده مرکا. دانیشتن به بی جووله کردن له هه موو شتیک خرابتره. کاتی که دانیشتن، که و ته ئامیزی ته مبه لی ئه و دانیشتنه بی جووله یه وه و روخساری له ترسانا رهش داگه را. نا ده بی راچه نی و ده ست به کار بی و ئه و مۆته یه له خوئی دوورکاته وه. هه ست کردن به و ئازاره یان گوئی پی نه دانی به سترابووه وه به وره و ویستی ئه و. نا ههستی پی ناکا و به وره یه کی به رزه وه راوی ده نی. دیسانه وه هه ستایه سه رپی و قورس و قایم و بوغور له گه ل خوئی که و ته قسه کردن: «من نه خووش نیم، کاتی ئه وه نییه که من ئیستا نه خووش بم. ده بی ئه و نه ردا نه بپر مه وه و به وهش هیچم لی نایه ت.»

ئه و جار دهستی کرد به بر به ند لیدان.

ده و چاره گیگ - ده و نیو - چاره گیگی ماوه بو یازده - بری و دیسانه وه بری، به ده نگی بر به نده که که به سه ر ئاسنه که ی دا ده کیشاق ده تگوت که سیک بر به ند به سه ر می شک و له شیدا دینن. به شله بزه ییکه وه به خوئی گوت: «نازانم کامیان زووتر ده بر دینه وه. من یا میله ئاسن کان؟» ددانه کانی له چیره وه برد و خه ریکی بر به ند لیدان بوو.

یازده و نیو، گه رچی دهستی وشک ببوو و ماسیبوو و زور به زحمه ت ده یتوانی بر به نده کان تووند له دهستی دا راگری، دیسانه وه هه روا خه ریکی برینه وه ی بوو، نا، نه ی ده ویرا که پشوویه ک بدات. ئه گه ر تاقه جار ئه و شته ترسناکه ی ناو دهستی دا بنایه ت بی گومان غیره تی هه لگرته وه ی نه ده بوو که دیسانه وه دهستی پی بکاته وه. یاساوله که دهستی کرد به پیاسه کردن، قونداخی تفه نگی که ی به به ردی سه دررگا که دا خشا، می شه که رانه را وه ستا و چاویکی له ده ورو به ری خوئی کرد، دهستی به بر به نده که وه هه روا به حه واوه وشک بوو، بله ی پیان زانییته ؟

شتیکی خر له که لینی درگا که وه خرایه ژووری و که و ته سه ره رزی. بر به نده که ی دانا و دهستی له کار کیشاوه تا ئه و شته خره هه لگریته وه. قاقزیکی چکۆله ی لوول کراوه بوو.

مه‌ودایه‌کی دوور و دریز بوو که ده‌بوو بچیته خواره‌وه، شه‌پولانیکی رده‌ش و تاریک که به‌توندی به‌ده‌روپشتی‌دا ده‌گوزهران - چۆن ده‌یانلوورانده‌هاوار! - ئاه، به‌لی! ئه‌و دانه‌ویبوو تا قاقزه‌که‌هه‌لگریته‌وه. که‌می گیژ بوو و به‌رچاوی توزی تاریک بوو. زۆربه‌ی خه‌لکیش کاتی که داده‌نه‌ون سه‌ره‌گیژه‌ده‌گرن. هیچ جیگای نارحه‌تی نه‌بوو - هیچ. قاقزه‌که‌ی هه‌لگرت و برديه‌ ژیرپۆشنايه‌که‌ و زۆر به‌وردی و به‌ئارامیه‌وه کردیه‌وه.

- هه‌رچونیکي که‌ بۆت ده‌کرئ ئه‌مشه‌و وهره. سبه‌ینی سیسرک بۆ جیگایه‌کی دیکه‌ ده‌گوزریته‌وه. له‌بیرت نه‌چی ئه‌و تاقه‌ شانسی ئیمه‌یه. قاقزه‌که‌ی له‌به‌ین برد، هه‌روه‌کوو قاقزه‌که‌ی دیکه‌ی شرت و گوم کردبوو، دیسانه‌وه‌ بره‌نده‌که‌ی هه‌لگرت و گیژ و ناهومید، به‌لام قورس و قایمتر ده‌ستی پی کرده‌وه. کات ژمیر یه‌کی نیوه‌شه‌وه. تا ئیستا سی‌سه‌عاتی کار کردبوو و شه‌شمیله‌ئاسن له‌هه‌شت‌میله‌ئاسن‌کانی بریپۆوه، دوودانه‌ی دیکه‌ی مابوو، سه‌رکه‌وته‌وه - ورده‌ورده‌ شه‌پولانی ئیش و ئازاری پر له‌ترس و خۆفی له‌وه‌پیشی وه‌بیر هاته‌وه، ئاخیرین جار له‌م ساله‌ نویه‌دا بوو. به‌وه‌بیر هیئانه‌وه‌ی ئه‌وپینج‌شه‌وه‌ له‌حه‌بیه‌تا له‌رزی، به‌لام ئه‌و جاره‌ ئاوا له‌پریکدا نه‌بوو. قه‌ت ئاوا کوت‌وپر ئه‌وکی نه‌گرتبوو.

بره‌نده‌که‌ی خسته‌ خوارئ و له‌داخا ده‌ستی به‌م‌لاولادا فری‌دا. بۆ هه‌وه‌لین‌جار دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ بی‌دین و لاییک ببوو، له‌ناخی هیوا‌پراوی‌دا که‌وته‌ دۆعا‌کردن و پارانه‌وه، ده‌سته‌و داوینی هه‌موو شتیکی بوو- پرووبه‌هه‌مووشتیک دۆعای کرد، هه‌موو شتیکی...

- ئه‌مشه‌و لیم‌گه‌رئ! با سبه‌ینی نه‌خۆش که‌وم! سبه‌ینی هه‌موو ئازاریک به‌شان هه‌لده‌گرم - ته‌نیا ئه‌مشه‌و و هه‌ر ئه‌مشه‌و لیم‌گه‌رئ!

هه‌ردوو ده‌ستی به‌ئه‌م‌لاولای سه‌ریه‌وه‌نا و بۆ ساتی به‌بی‌جوول‌ه‌راوه‌ستا، دوا‌یه‌ بره‌نده‌که‌ی هه‌لگرت و جاریکی دیکه‌ گه‌راوه‌ سه‌رکاره‌که‌ی. یه‌کونیوی نیوه‌شه‌و بوو. هاته‌ سه‌روکاری هه‌شته‌مین میله‌ئاسن. کراسه‌که‌ی شیتال شیتال ببوو. لێوه‌کانی خویناوی بوون و تارمايه‌کی سوور به‌رچاوی

گرتبوو. ههروا بره‌بندی لێدهدا و کاری دهکرد و دیسانه‌وه کاری دهکرد. ئاره‌ق له هه‌نبیه‌یه‌وه ده‌تکایه خواری.

مونتانی دوای ئه‌وه‌ی هه‌تاو له ئاسوگه‌وه سه‌ری هه‌لدا خه‌وی لێ‌که‌وت. له‌به‌ر ره‌نج و ئازاری شه‌وی ته‌واو تیک‌چوو‌بوو، قه‌درایه‌ک به‌ئاسووده‌گیه‌وه خه‌وی لێ‌که‌وت، به‌لام دوا‌یه دیسانه‌وه خه‌ودیتنه‌که‌ی ده‌ستی پێ‌کرده‌وه.

له‌پێش‌دا خه‌وی ئالۆزی ده‌دی، له‌ته‌له‌ت بوونی وینه‌ی که‌سیک و ترس و خۆف که‌ هه‌موویان رێچکه‌یان به‌ستبوو به‌شوین یه‌کترا، هه‌موویان سه‌رچاوه‌که‌یان ده‌گه‌رایه‌وه سه‌ر ئه‌وئیش و ئازار و هه‌ول‌دانه، هه‌ر ئه‌وسینه‌ره ترسناکه سه‌یر و سه‌مه‌ریه. خه‌را خه‌یالاتیکی سه‌یر هه‌روژمیان بو هه‌تا، ئه‌وخه‌یالاته ترسناکه دیرینه‌یه‌ی که له‌میژ سال بوو ئاشنای بوون. ته‌نانه‌ت له‌وکاته‌یدا که خه‌ویشی ده‌دیت، زانیی هه‌میشه و له هه‌موو کاتیکدا ئه‌وه، که ئه‌وکی به‌رنادا، له‌پانتایه‌کی گه‌وره و به‌رفراوان‌دا سه‌رگه‌ردان و ئاواره بوو، ده‌یویست قوژبنیکی ئارام بدۆزیته‌وه تا له‌و‌ی‌دا ستار‌بگری، و بخه‌وی، سه‌یر بوو له هه‌موو جیگایه‌کدا خه‌لکی خوار و ژووریان ده‌کرد و توو‌یژیان ده‌کرد، پیده‌که‌نین، ده‌یان گوران‌د، دۆعا و پارانه‌وه‌یان ده‌کرد. زه‌نگه‌کانیان ده‌زپاند و که‌ره‌سه‌و شتی ئاسنینیان لیک‌ده‌کوتا، جاری‌وابوو مه‌ودایه‌کی که‌م‌کپ و بێ‌ده‌نگ ده‌بوو و ده‌خه‌وت، جاریک له سه‌ر چیمه‌ن، جاریکی دیکه له سه‌ر کورسیله‌ی داری، دوا‌یه له سه‌ر ته‌خته به‌ردیکی پان چاوه‌کانی ده‌قوچاند و به‌هه‌ردووه‌ستی دای ده‌پۆشی تا پێشی هه‌روژمی تیشکی پێ‌بگری و له‌به‌ر خویه‌وه ده‌یگوت: «ئێستا ده‌خه‌وم.» له‌په‌رینکدا خه‌لکی به‌هه‌لا و هه‌نگامه‌وه به‌ره‌رووی ده‌هاتن، بانگیان ده‌کرد و داویان لێ‌ده‌کرد: «هه‌سته! هه‌سته. زوکه، ئیمه پێویستیمان پیت‌هه‌یه!» جاریکی دیکه له‌ته‌لاریکی پرپر له‌هۆده و ژووری خۆش و رازاوه به‌بالنج و پشتی و کورسیله و کورسی نه‌رم و نیان‌دا رای‌ده‌بوراد. کات شه‌و بوو به‌خۆی گوت: «ئێتر ئالیزه جیگایه‌کی ئارام و بیده‌نگ ده‌دۆزمه‌وه بو خه‌وتن.» به‌لام کاتی که ژووریکی تاریکی دیته‌وه تا لێی بحسینته‌وه، نه‌فه‌ریک به‌چرایه‌که‌وه هاته ژووری، شه‌وقی چراکه‌ی له‌چاوی‌دا و گوتی: «هه‌سته پێویستیان به‌تۆ هه‌یه،

ههستا سه‌رپښ، به لات‌تلات و لاتراسکه به‌ستن وهک بوونه‌وه‌ریکی که برینیکی کوشه‌نده‌ی تی‌کراپی بی مه‌به‌ست که‌وته ری، زانی که زه‌من وه‌ستاوه و چه‌ندین کات ژمیر به‌حال جووله‌یه‌ک ده‌کا، تیگه‌یشت که تا ئیستا تازه نیوه‌ی شه‌و تیپه‌ر بووه - شه‌ویکی گه‌وره و پرقیمه‌ت که ئاوا زوو تیپه‌ر بوو.

دوو، سڼ، چوار، پینج، سه‌عاتی شه‌ش هه‌موو شار به‌خه‌به‌ر دین و ئیتر ئه‌وبیده‌نگیه نامینځ.

چووه ژووریکی دیکه و ویستی له‌پنخه‌فی ئه‌وی‌دا بخه‌وی، به‌لام نه‌فه‌ریک له‌سه‌ر بالنجه‌کان هه‌ستایه سه‌رپی و گوران‌دی: «ئه‌مه جی خه‌وی منه»، ئه‌ویش به‌دل‌یکی که‌یلی خه‌مه‌وه چووه ئه‌ولاوه.

تیک‌تاک‌ی سه‌عات یه‌ک له‌دوای یه‌ک لی‌ده‌درا و ئه‌ویش هه‌روا سه‌رگه‌ردان و په‌ریشان ده‌خولاوه. له‌م ژووره بو ژووریکی‌تر، له‌م مال بو ئه‌ومال، له‌سه‌رسه‌رایه‌ک بو سه‌رسه‌رایه‌کی دیکه، هه‌تاو ئارام خوی هه‌لده‌کیشا و هه‌نگاوه‌کانی خیراتر ده‌کرد. کات ژمیره‌کان پینج‌جار لی‌درا، شه‌و گوزه‌رابوو، به‌لام ئه‌و هیشتا ئارام نه‌ببوه‌وه، ئایش چه‌رنج و ئازاریک! روژیکی دیکه - روژیکی دیکه. له‌دالانیکی دریزی ژیرزه‌مین‌ی‌دا بوو، پیره‌ویکی باریک و چکوله و بن‌میچیکی وادریژ و بی‌کو‌تایی که ئه‌وسه‌ری نادیار بوو و پیره‌وه‌که به‌چرا و مؤمیکی هه‌لکراوی زوره‌وه رووناک کرابوو و له‌بن‌میچه کون‌کونه‌کانییه‌وه، ده‌نگی گورانی و سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی و موسیقایه‌کی خوش و بلاوین په‌رده‌ی گویی ده‌له‌رانده‌وه، بی‌گومان له‌سه‌ره‌وه له‌دونیا‌ی ئه‌وخه‌لکه‌ی سه‌ره‌وه که زیندوو بوون جیژن و شادی له‌ئارادا بوو، خوژگه ده‌یتوانی له‌جیگایه‌ک‌دا خوی بشاریته‌وه و بخه‌وی، جیگایه‌کی زورچکوله ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر قه‌بری بی! هه‌روا که قسه‌ی ده‌کرد قه‌بری‌ک ده‌می کرده‌وه و به‌سه‌روه که‌وته ناوی، قه‌بریکی زار داپچریو، که بونی مه‌رگ و پوواویی لیوه ده‌هات. قه‌ینا‌که لانیکه‌م ده‌یتوانی لی‌ره بخه‌وی! «ئه‌م قه‌بره هی منه». گلادیس بوو و گلادیس سه‌ری هه‌لیتا و له‌نیو کفنه پوواوه‌که‌دا لیتی پروانی. ئه‌وجار ئه‌و که‌وته سه‌رچۆک و ده‌سته‌کانی به‌ره‌ولای گلادیس کرده‌وه: «گلادیس! که‌می روحم پی‌بکه و به‌زه‌بییت پیمدا بیته‌وه، لی‌گه‌ری با له‌م

که له بهره تهنګ و باریکه دا بخه وم. ئه شقینیت له گه ل ناکه م ده ستیشم ویت ناکه وئ، ته نانه ت قسه یه کیش ت له گه ل ناکه م، ته نیا ته نیا ئه وم لیتده وئ له ته نیش ت و هر که وم و برا زیم! ئاخ ئه وینی من، زور له میژه که نه خه و تووم! ناتوانم تا قه رۆژیکه دیکه خو م را گرم، تیشکی روونا کایی رو ح و ره وانم ده سوو تینی، غه لبه غه لب و هه را و هوریا می شکم ده کاته قه قنه س و ده ی هار رووژینی. گلا دیس لیم گه رئ با بیمه ئیره و بخه وم! «ویستی کفنه که ی بی تته سه ر ده م و چاوی، به لام گلا دیس زی قان دی و خو ی و هر سو و راند: «ئهم کاره کفره بو تو، تو قه شه یه کی!»

دیسان سه ر گه ردان و سه ر لئ شیوا که و ته رئ، هه رکه سه ری هه لینا له قه راخ زه ریا و له سه ر نزا ریکی روخی زه ریا بوو. له وئ که تی پیژئ خو ر وه ک بزما ر داده چه قی و ئاوی زه ریا ش ئا رام و له سه ره خو ده ی نا لاند و خو ی ده لا وانده وه و شه پولا نی راده ژهن د. مون تان لی گو تی: «ئاخ!» زه ریا ده بی به به زه بی و سنگ فرا وان تر بی، ئه ویش پی ر و که له لا و ماندوو و شه که ته و ناتوانی بخه وئ.

له پری کدا ئا رتور له ناخی زه ریا وه پاسا و گو ران دی: «ئهم زه ریا به هی منه!»

- قوربان! قوربان!

مون تان لی را چله کی و خه به ری بو وه وه، پی شخزمه ته که ی به ئه نگوستی له درگا که ی ده دا. له پری کدا هه ستا سه ری پی و درگا که ی کرده وه، دیتی که مون تان لی چه نده شیوا و په ری شان ه و ترسی تی زا وه: «قوربان نه خو شی؟»

هه ردوو ده ستی به نیو چاوانی خو ی دا هی تا: «نا، خه و تبووم، ترسان دم ت.»
- بمبووره پی م و ابوو به یانی زوو دهنگی ریگا رویش تنی تو م گو ی لی بو وه پی م و ابوو...

- درهنگه؟

- سه عات نۆیه، قایمه قامیش ها تووه بو دیدارت، ده لی ئیشیکه زورگرینگی پیته، چوونکه وای زانیوه که جه نابتان زوو له خه و هه لده ستن...
- له خوارییه؟ خیرا دیمه خواری.

جلوبه‌رگی له‌به‌ر کرد و چووه قاتی خواری.
قایمه‌قام گوتی: «بمبوره که هه‌روا سووک و ساده و دوور له‌په‌ر و
په‌سمی فه‌رمی هاتمه دیدارتان.»

- هیوادارم که هیچ پرووداوێک نه‌خولقاییت؟
- پرووداوێکی زۆرگرینگه. پریوارز خه‌ریک‌بوو له‌هه‌لاتنه‌که‌ی دا سه‌رکه‌وی.
- ده‌ی زۆر باشه، خو هینشتا نه‌یتوانییه‌وه هه‌لی، خو هیچ زیانیکی لی
نه‌که‌تووه‌ته‌وه، پرووداو‌ه‌که‌ چۆناوچۆن بووه؟

- له‌حه‌ساری راست له‌په‌نای ده‌روازه ئاسنینه‌گه‌وره‌که‌دا دۆزیویانه‌ته‌وه،
کاتی گه‌شتیاره‌که‌ له‌سه‌عاتی سی‌ نیوه‌شه‌ویدا له‌حه‌ساری ده‌گه‌په‌ر، لاقی
یه‌کی له‌ سه‌ربازه‌کان وه‌شتیک ده‌که‌وی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که چرایه‌ک دینن
ده‌بینن که پریوارز له‌چه‌قی پینگا‌که‌دا بی‌هۆش که‌وتووه. خیرا ئا‌ثیر ده‌کیشن و
من بانگ ده‌که‌ن. کاتی که چوومه ژووره‌که‌ی دیتم که میله‌ئاسن‌کانی
بر‌درا‌بوونه‌وه، ته‌نافیک که له‌ت‌وکوتی کراسیک پیکه‌وه گری درابوو و
به‌په‌نجه‌ره‌که‌وه به‌سترا‌بووه‌وه و شو‌ر‌کرا‌بووه خواری. خو‌ی به‌وی‌دا شو‌ر
کردۆته‌وه و چووته سه‌ردیواره‌که. ده‌روازه ئاسنینه‌که‌ی که به‌ره‌و تونیل و
دالانه‌ژیرزه‌مینیه‌که‌ ده‌کراوه هه‌لگیرابوو، وادیاره که یاساوه‌له‌کان
فریودرا‌بوون.

ئه‌ی له‌به‌رچی له‌سه‌ر ئه‌و پینگاه‌دا که‌وتبوو؟ ئایا له‌سه‌ر دیواره‌که
که‌وتبووه خواری و ئازاری پی‌گه‌یشتووه؟

- قوربان، له‌پیش‌دا منیش وام ده‌کوت، به‌لام دوکتوری گرتووخانه‌که هیچ
نیشانه‌یه‌کی له‌که‌وتنه‌خواره‌وه له‌سه‌ر له‌شی به‌دی نه‌کرد. ئه‌وسه‌ربازه‌ی که
دوینی یاساوه‌ل و قه‌ره‌وه‌ل بووه ده‌یگوت: «دو‌ی‌شه‌و که شیوم بو‌ پریوارز برد
دیاریبوو که زۆر نه‌خۆش بوو و هیچی نه‌خوارد، به‌لام ئه‌م قسه‌یه‌ بی‌بایه‌خه
و هیچ پێی به‌قا‌نیه، پیاویکی نه‌خۆش ناتوانی ئه‌ونه‌ردانه‌ بپریته‌وه و بچیته
سه‌ربان، ئه‌قل بو‌ی ناچی که وابوو‌ی.

- خو‌ی هیچی نه‌گوت؟

- قوربان بی‌هۆشه.

- ئىستاش ھەر بى ھۆشە؟

- تەنيا جارجارىھەك ۋە ھۆش دىتەو ۋە نالەئالېك دەكا ۋە ديسانەو ۋە دەك خۆى لى دىتەو ۋە.

- زۆرسەيرە! دوكتور چى دەلى؟

- نازانى چى بلى. ھىچ نىشانەيەك لەجەلغە ۋە سەكتەى دل نابىندرى كە بلەى ھىنئەو ھىە، بەلام ھەر دەردىكى بىت تازە لى پوداۋە. راست لەو كاتەى دا كە ويستوويەتى ھەلىت من بۆخۆم لە سەر ئەو بپروايەم كە دەستىك ۋە وزەبىيەكى خولقېنەر ۋە بەخشىنەر خستوويەتە خوارەو ۋە.

مونتالى كەمى پروى تىكنا ۋە پرسى: «دەتانهوى چى لى بكن؟»

- ھىچ نىيە چەند پوژىكى دىكە خۆم جى بەجى دەكەم، ئىتر تەمى بووم. ئەو ھەش ئاكامى لى كىرەنەو ھى زنجىرەكانە - ھەرچەند كە ئەو ۋە بىست ۋە بىروپراى جەنابتان بوو.

مونتالى قسەكەى ئەوى بپرى: «ھىوادارم تا ئەو كاتەى كە نەخۆشە زەنجىرەكانى لى نەبەستەنەو ۋە پىاويكى كە ئاۋاى لى ھاتى - بەقەۋلى تۆ - زۆر چەتوونە كە بتوانى ھەلى.»

قايمەقام ھەروا كە دەپۆيشتە دەرەو ۋە، بەخۆى گوت: «زۆر بەتوندى چاۋەدىرى لى دەكەم كە نەتوانى ھەلى. بەپىز مونتاللىش ھەر كارىكى كە پىي خۆشە دەتوانى بىكات بەودلە ناسك ۋە ھەستىارەيەو كە من ھىچ بايەخىكى پى نادەم. پىوارز ئىستا توند بەزنجىر بەستراۋەتەو ۋە. چەنەخۆش بى ۋە چساخ بى ھەروا دەمىنئەتەو ۋە.»

- ئاخەر چۆن بوو كە واى لى ھات؟ لەو كۆتايە ناسك ۋە ھەستىارەدا كە ھەموو شتىك ئامادە بوو ئەو بى ھۆش بوو، راست ئەو كاتەشى كە لەپەناى دەرۋازەكە بوو! زۆرتر ۋەك گالته ۋە پىكەنن ۋە يارىيەكى ترسناك دەچى.

مارتىنى ۋەلامى داۋە: «چاۋ لى كەن، تەنيا شتىكى كە بەبىر ۋە مېشكى مندا دى ئەو ھىە كە دەبى ئەو ھىرشە ئازارانەى دەرۋونى، پاپەنىبى ۋە پوويان تىي كىردبى ۋە بى گومان تا ئەو جىگايەى كە تۋانىويەتى بەربەرەكانى لەگەل

مارتینی له پریکدا پرسى: «پیت وانیه دواى ئه وهى که چاک بووه وه بشى که پاسه وان و یاساوله کان فریودهین و کاریکی بو بکهین؟
- فریودانى یاساوله کان؟ مه به ستت چیه؟

- به لئى، وام به زهین گه یشت که ئه گهر له کاتى رابردنى گروپ و دهسته که دا له پوژى Courpus Domini ۱ له نزیق قه لاکه وه بیمه سه رپیگای قایمه قام و ته قه لى لى بکه م. ههر له و کاته ش دایه هه موو یاساوله کان بو گرتنى من هیرش دینن. ئه و جار له و شیواو یه دا چه ند نه فه ریکتان بتوانی ریوارز پزگار بکات. هه لبه ته ئه مه ناتوانی وه کوو گه لاله یه کی له وه پیش دا ریژراو لئى بروانى، ته نیا شتیک بوو که به زهینم گه یشت.

مارکون به پوخساریکی بیرمه ندانه وه وه لامى داوه: «من به گومانم له وهى که بکری ئه م پیشنیاره له کاتى خو ی دا و به ریکو و پیکی گه لاله و جی به جی بکری. بی گومان بو ئه وهى که بتوانی ئاکامیکی باش و ئه رینى لى بکه و یته وه ده بی به باشی هه لسه نگیندری، به لام... قسه که ی خو ی برى و له مارتینی پووانی: «یانى ئه گهر جیه جی بوایه ت - ئه م کاره ت ده کرد؟»

مارتینی له کاتى ئاساییدا پایویکی خو پاریز بوو، به لام ئیستا کات و ساتیکی ئاسایى نییه ریک چاوی برییه نیوچاوانی قاچاخچییه که و دووپاتی کرده وه: «ئه م کاره م ده کرد؟ چاویک له ئه و بکه.»

پیویست به لیکدانه وه یه کی زورتر نه بوو. به گوتنى ئه و قسه یه هه موو شتیکى پوون کرده وه. مارکون گه راوه و له وه برى ژووره که ی پووانی. له مه وه دای قسه کردنى ئه و دووانه تا ئیستا جما وه ک مقه با دانیشتبوو. له پوخساریدا هیچ ترسیک و ته نانه ت هیچ خه میکیشت لى به دی نه ده کرد. ته نیا و ته نیا سیبه رى مه رگ بوو به سه رییه وه ده گه را. قاچاخچییه که هه رکه چاوی لى کرد، فرمیسک پیاله ی چاوه کانی پرکرد. هه روا که درگای هه یوانه که ی ده کرده وه و چاوی له ده ری ده کرد، گوتی: «میکل زووکه هیشتا هه ردووکتان کاره که تان ته واو نه کرده وه؟ زوو که ن زورمان کار ماوه!»

۱- جیژنى له شى (پاکى) مه سیح و یه کی له گه وره ترین و خو شترین جیژنه کانی کلیسای کاتولیکه.

میکل ههستاو جینوش به شوینییه وه. له هه یوانه که وه هاتنه نیو ژووره که و
میکل گوتی: «ئیسنا ئیتر ئامادهم. ته نیا دمههوی له سینئورا بیرسم که...»
به ره ولای جما دهرویشته که مارتینی قولی گرت: «لیی گه ری باشتروایه که
به ته نیایی.»

مارکون دریژهی دا: «لیی گه ری با ته نیایی! ئاوا هیچ قازانجیکی
پی ناگه یینین. خودا له وسه ره ئاگاداره که بۆ هه موومان خه میکی گورچووبه،
به لام بۆ ئه و زورناخوشتره. به سته زمانه!»

میشه که رانه یه کچه فته ی عه له ن ته واو له سهر گازره ی پشت له بهین خه و
 و بی هۆشی دابوو. هیرشی ئازاری ئه مجاره ی عه جایه ب توند و به ژان بوو.
 قایمه قامیش له ترسانا وهک شاغیبه کی لی هاتبوو هه لئس و که وتیکی
 ناجوامیرانه ی له گه ل ده کرد و نه ته نیا ده ست و پیی به زنجیر به ستیوه وه،
 به لکوو وهک که ری دیز پیی چه قاند تا به ته نافی چه رمی زۆر توند به دۆشه که
 کایه که وهی بیه ستنه وه. واتوند به سترابوه وه مه گه ر به پچر پچر بوونی له شی،
 ئهینا نه یده توانی تو سقالیگ بجو لیت. میشه که رانه شه ش پوژی ره به ق به دم
 ئازاری ده روونییی و ئه شکه نه جی ته نافه کانه وه به پوچ نالاندی و مه ر دانه
 خۆی راگرت.

به لام ئاخره که ی وره و توانایی تیکشکا و به هاوار و ناله و پارانه وه
 داوای له دوکتوری گرتوو خانه که کرد که میکی تریاک بداتی، دوکتور رازی
 بوو که بیداتی، به لام قایمه قام که ئه و داوایه ی بیست نه یه یششت و «ئه و جو ره
 کاره قورانه ی» قه دهغه کرد: چووزانی که ئه و تریاکه ی بوچی دهوی؟
 واو یده چی که له وچه ندر پوژدها له سهر فیل و ته له که بووه و دهیبه وی
 یاساوه له کان ده رمان داو بکات یان له فکری هه ر کاریکی پیسی له و جو ره دا بی.
 پیوارز بو هه ر کاریک که تو بله ی زۆر فیلبازه و ئاماده یه.»

دوکتوره که نه ی توانی بزهی سه رلیوی بشاریته وه، وه لامی داوه: به و تریاکه
 که مه ی که من ده ی ده می قهت ناتوانی پاسه وانه که ده رمان داوکات، به لام
 سه بارهت به فیل و ته له که که ی - جیگای مه ترسی نییه، چونکه له مردنه وه
 زۆرنزیکه.»

هەرچی بێ پیمخۆش نییه که تریاکی پێ بدری، هیچ کهس بۆی نییه و ناتوانی به نهرمی و دلۆقانییه وه له گهلی ههلس و کهوت کات، دهبی ئهوشیوهیه رهچاوکات که بۆم داناوه. ئهو توند و تیژیانه بۆ ئهو تهواو پرهبه پیستییه تی . با بیته ئهزمونیکی تا جاریکی دیکه فیترنه بی دهست بهری بۆ میله ئاسنه کانی په نجره که.

دوکتۆر بویرانه گوتی: «به لام یاسا ئهشکه نجه رهدده کاته وه، ئهم ئیش و کارانه له سنوور و حدودی یاسادا نییه.»

قایمه قام به توورهبی و رقهه ستاویه وه گوتی: «پیم وایه یاسا شتیکی سه بارهت به تریاک نه وتوووه.

- به لی سهرهنگ ئه وه له ژیر ئهرک و بهرپرسیاره تی تۆدایه، تۆ ده توانی که ریگا و شوینی بۆ بکیشی؟، به لام لانیکه م هیوادارم که ئیزنی ئه وه بدهی که پهت و بهنده چه رمیه کانی لی بکهینه وه. ئه وانه شتیکی زیادین که له سهر رۆژه رهشی و به ده ختی ئه و قورسای دی که ن. ئیستا خو ئه و ناتوانی ببزوی، چه بگا به وهی که هه لی، ئه گهر ئازادیشی بکه ی ناتوانی خۆی به سهر پیوه راگری.

- ئاغای به ریز به رای من، دوکتۆریش وه ک خه لکی ئاسایی هه له ده کات. ئیستاش به رۆحیکی ئاسووده وه ئه وم به ستۆته وه و ده بی هه ر ئاواش بمینیته وه.

- ده لانیکه م ئه و پهت و گوریسانه ی که می شل که وه. ئاوا توند به ستنی به ندییه کی زه لیل کاریکی شاغی گه ریه.

- چه ون به ستراونه ته وه هه روا ده مینه وه ئاغایان زۆرسوپاسیشت ده که م که سه بارهت به شاغی بوون و ناجوامیری ئه و شته قۆرانه له گه ل مندا نه دوپی، من هیه چ کاریکی بی مه به ست و بی هۆ ناکه م.

به و شیویه شه وی چه وته م به ئازار و دوور له هه ر ئاسایی شیک گوزه را، و ئه وسه ر بازه ی که له به درگای ژووره تاکه که سه یه که ی دا قه ره ول بوو له بهر ناله و هاواری جه رگ بری ئه و به دریژیایی شه و له رزی و خاچی له سهر سینگی کیشا. میشه که رانه هه روا خۆراگر بوو. ناله نالی میشه که رانه ئاخه ره که ی سه ر بازه که ی وا

لی کرد تا له ئه رکی خۆیدا که می کوتا بی و دلسۆزی بی بکات. یاساوله که کات ژمیر شهشی بهیانی، پیش ئه وهی دهوامه که ی تهواو بی هیواش درگا که ی کرده وه و سووکیک چووه ژووری. ئه و دهیزانی که کاریکی نابه جی دهکات، به لام نهیتوانی خۆی رازی بکات به وهی پیش ئه وهی که پۆسته که ی تهواو بی نه چی و به تاقه وشه یه کیش بی دل خۆشی نه داته وه.

میشه که رانه ی دیت که به چاوی قووچاو و به ده می کراوه وه به بی جووله پاکشاوه. ساتی به بیده نگی راوه ستا، دوایه دانه وی و پرسی: «ئاغا، چۆنت یارییده بدهم تا که می له و نازاره ت که م بیته وه؟ ته نیا خوله کیم ماوه.»
میشه که رانه چاوه کانی کرده وه و به ده م ئاه و ناله وه گوتی: «لیم گه ری!»
برۆ و لیم گه ری!»

میشه که رانه ئه وهنده ماندوو بوو، پیش ئه وهی سه ربازه که بگه ریته وه سه ر پۆسته که ی خۆی خه وی لی که وتبوو.

قایمه قام دوا ی ده پرۆزی دیکه دیسانه وه چووه وه بو کۆشک، به لام زانی که کار دینال چووه سه ر له نه خۆشیک هه لینی له پیودوتاو Pieve Dottavo وادیار بوو هه تا پاش نیوه رۆ ناگه ریته وه بۆمالی. هه ر ئه و شه وه پیش ئه وهی که ده ست بکات به شیوخواردن، خزمه ت کاره که ی هاته ژووری و رای گه یاند: «قوربان نه فه ریک هاتوو و ده یه وهی قسه تان له گه ل بکات.»

قایمه قام دوا ی ئه وهی که به په له چاویکی له ئاویته که کرد تا دلنیابی که یونی فورمه که ی ریک و پیکه، به قه یافه بی که وه به ره و ژووری پیش وازی کردنی میوان که وته ری.

مونتانی له ژووری پیش وازی کردنی میوان دانیشتبوو، ئارام دهستی دها به سه ر ده سکی کورسیه که دا، هیلکی په ریشانی له ته ویلی دا به دیار ده که وت. له په نجه ره که وه له ده ری دهروانی.

مونتانی قسه ماقووله کانی قایمه قامی به شیوه یه کی سووک و بی حورمه تانه و به تووره بیه وه وه لام داوه، وه کئ وهی له گه ل گوندیه ک ئاخافتن بکات و گوتی: «وام بیست که ئه مپۆکه هاتبووی من ببینی. ده بی هه ر له سه ر ئه وباسه بی که من پیمخۆش بوو له گه لت بدویم.»

- قوربان باسه که له سەر ریوارز بوو.

- شکم بۆی چوو بوو، له م چهند رۆژهی داوی دا بیرم لی کردووه ته وه، به لām پیش ئه وهی که له سەر ئه و باسه بدوین، دهمه وهی بزانه که ئایا شتیکی تازهی وا ههیه که پیم رابگه یینی.»

قایمه قام به شیوهیه کی داهیزراوانه سمیلی خوی کیشا: «راستی هه کیه ئه وهیه که من بوین هاتبووم بۆ لات تا بزانه ئیوه بابه تیک یان باسیکت ههیه که پیمی بلئی. ئه گهر ئیستاش دژی ئه و گه لاله ی منی که دهمو یست جی به جتی که م، زورخوشحال ده بم که گوئی بیستی رینوینییه کانت بم، چونکه به راستی ئیتر نازانه که چی بکه م.»

- بۆ کیشه یه کی تازه هاتووه ته ئاراوه؟

ته نیا ئه وهی که پینج شه ممه ی داهاتوو سینی ژوئینه Courpus Domini و ده بی پیش ئه وهی ئه و رۆژه بیت ئه م کیشه یه جی به جی بکری و کوتایی پی بی. وایه پینج شه ممه Courpus Domini یه، به لām بۆچی به ر له هانتی ئه و رۆژهدا ده بی کوتایی پی بی؟

- قوربان ئه گهر به پوالت وادیاره که دژایه تیت له گه ل ده که م به دل داوی لی بوردنت لی ده که م، به لām ئه گهر تا ئه و رۆژه کیشه ی ریوارز کوتایی پی نه ییت، ناتوانم به رپرسیاره تی ئاسایش و هیوربوونی شار بگرمه ئه ستو. هه روه کوو بۆخوتان ئاگادارن له و رۆژهدا، هه موو مروقه توورپه و توسن و شه رپاژوکانی ناوچه کویتانییه کان لی ره کو دهنه وه و زور له وه ده ترسم که ده روازه کانی قه لاکه بشکینن و ریوارز به نه ده ره وه. هه لبه ته سه رکه و تونابن، من به ته واوه تی ئاگاداری لی ده که م، ته نانه ت ئه گهر بکری به بارووت و گولله و فیشه ک خاشه بریان ده که م، به لām ره نگه له و رۆژهدا له گه ل رووداویکی هاوشیوهی ئه و رۆژه رووبه روو ببینه وه. لی ره، له رۆمانیادا مروفت گه لیکی زور تونده ته بیعه ت و شه رپان خییو تی دایه و ئه گهر ئه و رۆژه بیت که خه نجه ره کانیا ن له کالان درکیشن...

- به رای من به چاوه دیرییه کی باشتر ده توانین پیشی کیرد و خه نجه ر بگرین. من هه میشه له سەر ئه و رایه سووربووم که ئه گهر به شیوهیه کی ژیر

و بیرمه ندانه له گه ل خه لکی ئەم ناوچه یه هه لسه و کهوت بکری، زور ئاسان ده کری ئیش و کاره کان ره وتی ئاسایی خویان تی په رینن. هه لیه ته ئەگه ر زه مانیک له گه ل رۆمانیا ییته ک به تووندی و هه ره شه و گوره شه هه لسه و کهوت بکه ی، بی گومان لیت راست ده بیته وه و ده بیته به ره له ست کارت. جیا له وه، ئایا به لگه یه کت پییه بۆ ئەوه ی که گه لاله یه کی نویی هه لاتن له ئارادایه؟

– من هه مه ئەم پرۆکه و هه مدوینه که له سیخوره کانی خۆمانم بیستوه که دهنگویه کی وا له ته وای ئەم ناوچه یه دا بلاو بوو ته وه، که گوایا خه لکی ئاماده ی راپه رین و ئاژاو هیه کی گشتین، به لام زانیارییه کی وامان له سه ر ورده کاریه کانی نییه. ئەگه ر زانیارییه کی زیاترمان هه بایه ت، ئاساتر ده مانتوانی به ره ره کانی له گه ل بکه یین. من بۆخۆم پاش ئەوترسه ی که ئەو پرۆژه داوینی گرتین وام پی باشه ده سپیش خه رییه ک بکه یین. هه ر بویه له ریوییه کی فیلبازی وه ک ریوارز ناتوانین به باشی و به جو ره ی پیویست چاوه دیری بکه یین.

- تازه ترین زانیاری سه باره ت به ریوارز که بیستومه ئەوه یه که به هوی نه خو شیه وه نه ده توانی بجو لیت و نه ده توانی قسه بکات. یانی که سیکی که ئاوابی به ره وچاک بوونه وه هه نگاو ده نی؟

– قوربان وادیاره که حالی به ره و باشی ده روات و ده بی ئیستا زور باشتربن. بی گومان له وه پیش زور به توندی نه خو ش بوو - مه گین ئەوه ی که له وماوه یه دا دروی کردبی و فیل و ته له که بیت.

- ئایا بۆ ئەو به شک بوونه هۆ و به لگه یه کیشته هه یه؟

– راستیه که ی ئەوه یه که دوکتور له سه ر ئەو برۆایه یه که به راستی نه خو ش بووه و ئەم نه خو شیه کوتوپره شتیکی زور سهیره، به لام ئیدی وانه ماوه و ورده وه ورده خه ریکه باشت ده بی و زینتر و سه ریزۆتر له جارن.

- چی دیکه شی کردوه؟

قایمه قام که به ند و ته ناف و به ستنه کانی ده هاته وه یاد به شله بزیه که وه وه لامی داوه: «به خو شیه وه ده بی بلیم که ئیتر ناتوانی کاریکی خراپ و به رچاو بکات، به لام ره فتار و هه لسه و کهوتی زور نابار و خراپه. دوینی به یانی که چومه ژوره که یه وه تا پرسیارگه لیک لی بکه م، - هیشتا ته و او باش نه بۆته وه که خوی

به‌سه‌ر پیوه بگری و بۆ لی پرسینه‌وه بیت بۆلای من - راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که گوتم باشتر وایه تا ته‌واو سه‌رپی نه‌که‌وتوته‌وه، خۆم نه‌خه‌مه ئه‌وترس و دل‌ه‌راوکینه که خه‌لک و جه‌ماوه‌ر به‌و شیوه‌یه بیبینن، ئه‌و جووره‌ه‌قاییه‌ته سه‌یر و درۆیانه زۆر زوو له‌نیو خه‌لکیدا بلاو ده‌بیته‌وه.»

- یانی بۆ لی پرسینه‌وه چووی بوئه‌وئ؟

- به‌لێ قوربان، پیم‌وابوو باشتر ئاماده بووه بۆ بیستنی قسه‌ی حیسابی و باوه‌رپینکراو.

مونتالی وه‌که‌ئوه‌ی بوونه‌وه‌ریکی نویی، نفره‌تاوی هه‌لسه‌نگینیت به‌ئه‌نقه‌ست سه‌رتاپاژوور لێی پووانی. هه‌رچه‌ند به‌خۆشییه‌وه قایمه‌قام خه‌ریکی به‌ندی شمشیره‌که‌ی بوو و گوشه‌نیگاکه‌ی نه‌دیت، هی‌واش و به‌ئارامیه‌وه ده‌ریژه‌ی پێدا: «سه‌باره‌ت به‌ ئه‌و هیچ ئه‌شکه‌نجه و شه‌راژوویه‌کی تایه‌تیم نه‌نواندوه، به‌لام ناچاربووم که که‌میک توند و سه‌ختی بگرم - به‌تایه‌تیش که ئیره‌گرتووخانه‌یه‌کی له‌شکریه‌یه. هه‌روه‌ها پیم‌وابوو که ئه‌گه‌ر که‌می نه‌رم و نییانی له‌گه‌ل بکری، به‌شکم ره‌نگ‌دانه‌وه‌یه‌کی باشی هه‌بێ، هه‌ر بۆیه ئه‌مرم کرد، ئه‌گه‌ر بۆخوی بیهه‌وئ و ره‌فتاریکی ژیر و ئاقلانه‌ی هه‌بێ. ئه‌وه یاسای توند و تیژی زۆر که‌م ده‌بیته‌وه، جا قوربان ئیوه پیتان‌وايه چ وه‌لامیکی پێ‌دامه‌وه؟

هه‌روا که پاکش‌ابوو وه‌ک گورگیکی نیو رکه، بریک لیم وردبووه‌وه و دوایه زۆر به‌ئارامی و له سه‌ره‌خۆیه‌وه گوتی: «سه‌ره‌نگ من ناتوانم هه‌ستم و بت‌خنکینم، به‌لام ددانه‌کانم زۆرتیژن، باشتر وایه که که‌میک گه‌ردنت له‌ده‌م دوور راگری.» راست وه‌ک پشیله‌یه‌کی شاخی وایه که مالی نابێ.

مونتالی به‌هی‌واشییه‌که‌وه گوتی: «ئه‌گه‌ر وای پێ‌گوتییتی شتیکی سه‌یر نییه، به‌لام من هاتووم پرسیاریکت لێ‌بکه‌م. تو شه‌ره‌فت تو له سه‌ر ئه‌و بر وایه‌ی که بوونی ریوارز له‌وگرتووخانه‌یه‌دا هۆی شه‌له‌ژان و ئاژاوه‌ی ئه‌م ناوچه‌یه‌یه و جیگای مه‌ترسییه؟

- قوربان پر به‌دل دانیام و رام‌وايه.

– به‌پرای تو بۆئوه‌وی که هه‌لا و هه‌نگامه‌یه‌ک سازنه‌بی و مه‌ترسی خوین‌پژان نه‌یه‌ته ئاراه، سه‌داسه‌د پیویسته که تانی هاتنی رۆژی Courpus Domini ده‌بی کاریک بکری که له‌شه‌ر و به‌لای ریوارز خو‌مان ئاسوده که‌ین؟

– من ته‌نیا ده‌توانم دووپاتی که‌مه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌و له‌رۆژی پینج‌شه‌مه‌دا لی‌ره‌بی پیم‌وانیه‌ که ئه‌و جیژنه به‌بی شه‌ر و ئازاوه کوتایی پی‌بی، شایه‌دیش تیک‌هه‌ل‌پرشانیکی زۆرخراپیشی لی بقه‌ومی.

یانی تو پیت‌وايه که ئه‌گه‌ر ئه‌و لی‌ره نه‌بی کیشه‌یه‌کی مه‌ترسیداری ئاوا ناقه‌ومی؟

– ئه‌گه‌ر وابکه‌ین، یان ئازاوه‌یه‌کی گه‌وره نایه‌ته رۆژه‌قه‌وه یان لانیکه‌م هه‌را و هوریا‌یه‌کی چکۆله و به‌رده‌فکه‌یه‌کی که‌م ده‌بی. ئه‌گه‌ر به‌ریزتان ریگه‌چاره‌یه‌ک بۆنه‌قه‌ومانی ئه‌و ئازاوه‌یه بدۆزنه‌وه، من هی‌وربوون و ئاسایشی شار ده‌گرمه ئه‌ستۆ. خودا له‌وسه‌ره ئاگاداره که دل‌ه‌خورپیمه و چاوه‌روانی پروداوی زۆرمه‌ترسیدار ده‌که‌م. من پیم‌وايه گه‌لاله‌ی ده‌ربازبوونیکی نوێ له‌ئارادایه، پینج‌شه‌مه‌ش ئه‌وژرۆژه‌یه که ده‌بی چاوه‌روانی بین و ئه‌گه‌ر به‌یانی ئه‌و رۆژه بزانتن که ریوارز له‌گرتووخانه‌که‌دا نییه، گه‌لاله و فروفیله‌که‌یان ده‌بیته بلقی سه‌رئاو، ئیتر هیچ به‌هانه و هۆیه‌کیان نابێ بۆ ده‌ست‌پێ کردنی شه‌ر و ئازاوه، به‌لام ئه‌گه‌ر قه‌رار وابێ که پاشه‌کشییان پی‌بکه‌ین و ئه‌وانیش له‌نیو ئاپۆره‌ی جه‌ماوه‌ردا خه‌نجه‌ره‌کانیان له‌کالان ده‌رئه‌کیشن، ئیدی ره‌نگه تا ئیوارێ هه‌موو جیگایه‌ک له‌نیو گروکلپه‌ی ئاگردا بسووتی.

– ئه‌ی بۆچی ناینیرن بۆ راونا؟

– قوربان، خودا ده‌زانی که زۆرم پی‌خۆش ده‌بی، به‌لام چۆن ده‌توانم ئاگاداری لی‌بکه‌م که خه‌لکی ده‌ربازی نه‌که‌ن؟ من به‌قه‌ده‌ر پیویست سه‌ربازم نییه که له به‌رانبه‌ر هی‌رشیکی چه‌ک‌دارانه‌دا به‌ربه‌ره‌کانی بکات. هه‌موو خه‌لکی گوندنشین و داوینی چیاکان یان کارد و خه‌نجه‌ره یان تفه‌نگی سه‌رپر، یان شتیکی ئه‌له‌وچه‌شنه‌یان هه‌یه.

- یانی هیشتا سووری له سهر پیکهینانی دادگاییهکی لهشکری و پینداگری له سهر ئهوهی که ئیزن له من بخوازی؟

- قوربان ببووره، من تهنیا داواکارییهکم له ئیوه هیه - یاریدهم بده تا سههره‌لدان و خوین‌رشتنیک نه‌خولقی. من ته‌واو ئه‌وهم قه‌بووله که دادگا لهشکریه‌کان، وهک دادگای سههره‌نگ فهدی، زورجار بی‌ئوهی پیویست بی توندناژو بوون و به‌جیگی ئه‌وهی خه‌لکی بخه‌نه ژیر پکیفی خویان، بوونه‌ته هوی راسانی جه‌ماهر، به‌لام به‌رای من پیکهینانی دادگاییهکی لهشکری ئا له‌م هه‌ل‌ومه‌رجه‌دا کاریکی ئاقلانه و زورپیویسته که ده‌بیته هوی له‌مه‌پریک و به‌به‌ستیک دژ به‌وناژاوه و راپه‌رینه ترسناکه و بیته هوی ئه‌وهی که له‌لایه‌ن پایای به‌ریزه‌وه یاسای داخرانی دادگا لهشکریه‌کان هه‌ل‌سپێردیت.

قایمه‌قام به‌لووت به‌رزیه‌که‌وه به‌ده‌ره‌په‌راندنی سنگه‌وه قسه‌کانی خوی ته‌واو کرد و چاوه‌روانی وه‌لامی کاردینال بوو، وه‌لامدانه‌وه‌که‌ی زوری خایاند، کاتیکیش که وه‌لامی داوه به‌شیوه‌یه‌کی زور سه‌یر و چاوه‌روان نه‌کراو بوو: «سه‌ره‌نگ فیراری ئایا باوه‌رت به‌خودا هیه؟»

سه‌ره‌نگ به‌شیوه‌یه‌کی سه‌رسووره‌ینه‌ره‌وه گوتی: «قوربان!»
مونتانی هه‌روا که هه‌ل‌ده‌ستایه سه‌رپی به‌چاویکی بیرمه‌ندانه‌وه له سه‌ره‌وه لینی‌ده‌روانی دووپاتی کرده‌وه: «ئایا باوه‌رت به‌خودا هیه؟»
سه‌ره‌نگیش هه‌ستا سه‌رپی: «قوربان، من خاچ‌په‌ره‌ستیکی راسته‌قینه‌م و هه‌میشه به‌سنگ‌فراوانیه‌وه گوناچه‌کانی من به‌خسراوه.»

مونتانی خاچه‌که‌ی سه‌رسنگی ئه‌وی هه‌لینا: «ده‌ئه‌گه‌روایه به‌وخاچه سویندبخو، - که له‌به‌رخاتری ئیوه مرد - سویند بخو درۆت له‌گه‌ل نه‌کردوم و ئه‌وه‌ی گوتووته راست بووه.» سه‌ره‌نگ ره‌ق راوه‌ستا، به‌سه‌رسوورمانیکه‌وه لینی‌روانی. ئه‌و، نه‌یده‌توانی ته‌واو له‌وه دنیایی که کامه‌یان شیتن، ئه‌و یان کاردینال.

مونتانی دریزه‌ی به‌قسه‌کانی دا: «تو داوام لی‌ده‌که‌ی که پازی‌یم به‌مردنی پیاویک، ئه‌گه‌ر ناترسی و ده‌ویری ئه‌وخاچه ماچ بکه و پین‌بلی که باوه‌رت به‌وه هیه که بيجگه له‌وکاره‌ی که گوت هیچ ریگایه‌کی دیکه نییه بوئه‌وه‌ی

پیشی ئه و خوین پشتنه بگیردری و له بیریشته نه چی ئه گهر درۆم له گه‌ل بکه‌ی،
رۆحی ههرمانی خۆت ده‌خه‌یه‌ته گێژاوی مه‌ترسیه‌وه.»
قایمه‌قام که‌می راما و دوایه‌ دانه‌وی و خاچه‌که‌ی نایه‌ سه‌رلیوی و گوتی:
«ئیمانم پێی هه‌یه.»

مونتانی ئارام رۆوی وه‌رگێرا: «سه‌به‌ینی وه‌لامی ئه‌سه‌یحیت ده‌ده‌مه‌وه،
به‌لام له‌پیشدا ده‌بی رپوارز ببینم و به‌ته‌نیا‌یی قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م.»
- قوربان، رینگه‌م پێ‌ده‌ تا پیت‌رابه‌گه‌یه‌نم - دلنیا‌م که‌ په‌شیمان ده‌بیته‌وه.
هه‌ر له‌وباره‌یه‌وه دوتنه‌که‌ به‌ یاساوه‌که‌دا خه‌به‌ری نارده‌بوو و داوای دیداری
له‌گه‌ل جه‌نابتانی کردبوو، به‌لام من گویم نه‌دایه، چونکه‌...

مونتانی قسه‌که‌ی ئه‌وی دووپات کرده‌وه: «گویت نه‌دایه‌! که‌سه‌یک
له‌وه‌هل و مه‌رجه‌ تاله‌دا په‌یامیک ده‌نێری و تۆش هه‌چ باه‌خیکی پێ‌نا ده‌ی؟»
- ئه‌گه‌ر به‌رێزتان ئه‌و کاره‌ی منتان پێ‌باش نه‌بووه، داوای لێ‌بوردن ده‌که‌م.
نه‌مه‌ده‌ویست که‌سه‌یکی ئاوا روه‌هل‌مال‌دراو ببیته‌ هۆی سه‌رئیشه‌ی ئیوه‌ و
کات‌ۆساتان به‌فیرۆ بدات، من ئیستا که‌ زۆر باش رپوارز ده‌ناسم، له‌و
ناسینه‌ش ئه‌وه‌نده‌ دلنیا‌م که‌ ئه‌و، به‌ته‌مای ئیه‌انه‌ کردن به‌ جه‌نابت بووه‌ و
راسته‌یه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ر ئیزنی به‌رێزتان پیتان راده‌گه‌یه‌نم که‌ ته‌نانه‌ت
نابێ به‌ ئارخایه‌نییه‌وه‌ لێ‌ی نزیک ببیه‌وه‌ۆ به‌راسته‌ی که‌ سایه‌تییه‌کی مه‌ترسیداره
و ئه‌وه‌م به‌ پێ‌ویست زانی که‌ به‌ حال رینگه‌ی جووله‌ و بزواندنی بو
به‌هێلمه‌وه‌...»

- هه‌ر به‌راسته‌ی پیت‌وایه‌ که‌ پیاویکی نه‌خۆش و بێ‌چه‌ک، که‌ له‌ ژێر کۆت و
به‌ندایه‌ مه‌ترسیداره‌؟»

مونتانی زۆر به‌هێوریه‌وه‌ قسه‌ی ده‌کرد، به‌لام سه‌ره‌هنگ به‌بزه‌که‌ی‌دا
هه‌ستی به‌ سووکایه‌تی شله‌بزه‌ی سه‌ر لێ‌وی مونتانی کرد، هه‌ر بۆیه‌ دلێ‌ی
رهنجا و سووره‌ه‌لگه‌را و به‌بێ‌مه‌لییه‌وه‌ گوتی: «هه‌ر جوورێکی که‌ پیت‌خۆشه‌
من ته‌نیا ده‌مویست که‌ جه‌نابتان گوئ‌بیه‌ستی کفر و ده‌مش‌ری ئه‌و نه‌بن.»

- به‌رای تو کام‌یه‌ک له‌وقسانه بو پیاویکی خاچ‌په‌ره‌ست به‌دبه‌ختی و
خه‌ماویه: بیستنی کفریکی که بگوتری، یان رزگار کردنی مروفتیک که
له‌په‌ریشانی و ئالۆزیدایه؟

قایمه‌قام به‌قه‌یافه‌یه‌کی فه‌رمی خوئی وه‌ک داوه‌لیکی وشک و بی‌پروچ
راوه‌ستا. ئه‌و پرپه‌دل به‌قسه و په‌فتاری مونتانی دل‌م‌ند بوو، و ئه‌وه‌ی له
ژیر په‌رده‌ی شه‌رم و ئه‌ده‌بی خویدا - که دژایه‌تی له‌گه‌ل که‌سایه‌تی ئه‌و بوو -
شاردبووه‌ه.

پرسی: «قوربان که‌ی ده‌تانه‌وئی زیندانییه‌که ببینن؟»

- هه‌ر ئیستا ده‌چم بۆلای ئه‌و.

- هه‌رچونیک جه‌نابتان پیتان خوشه. ئه‌گه‌ر ده‌کرئ که‌میک راوه‌ستن تا
که‌سیک بنیرم بۆلای تا خوئی حازر و بزر و ئاماده‌ بکا.
قایمه‌قام به‌په‌له‌ له‌پشت میزه‌که‌ی هاته‌ ئه‌ولاوه. ئه‌و نه‌یده‌ویست که
مونتانی ئه‌و به‌ند و ته‌نافانه ببینی.

- سوپاست ده‌که‌م، پیمخۆشه‌ له‌وه‌پیش چۆن بووه‌ هه‌روا ببینم. پاست
به‌ره‌وقه‌لا ده‌رۆم. شه‌وباش و خوداحافیز سه‌ره‌ه‌نگ. سبه‌ینی به‌یانی ده‌توانی
چاوه‌روانی وه‌لامه‌که‌ی من بی.

میشه که رانه دواى ئه وهى که بیستی قفلى درگای ژووره تاکه که سیه که ی هه لگیراوه، به بی تاقه تی و بیوازییه وه چاویکی گیرا، ئه و پنی و ابو که قایمه قامه که دیسان هاتووه ته وه تا به لی پرسینه وه یه کی دیکه ئازاری بدات. چهند سه ربازیک که تفهنگه دریزه کانیا و ه دیواره کان ده که وت له پلیکانه کان سه رکه وتن، دوایه گوئی له دهنگیک بوو که به ریزیکه وه ده دوا: «قوربان، ئیره که میک خلیسکه.»

میشه که رانه داچله کی و هه لبه زییه وه، دوایه هه رچهند که له ژیر ئازاری ئه و پت و گوریسانه دا به باشی هه ناسه ی بو هه لئه ده کیشرا، هه ستیکی راگرت و بریک خوی کو کرده وه.

مونتانی له گه ل سه رپهل و سنی یاساوه که هاته ژووری.

سه رپه له که به نارچه تیه که وه گوتی: «قوربان ئه گه ر قه ده ریک راوه ستن یه کی له سه ربازه کانی من کورسییه کتان بو دینی. چوو ته خواری که بیهینی. قوربان به گه وره یی خوتان ببورن - ئه گه ر له وه پیش ئاگادار بکرایه ی خومان ته یار و ئاماده ده کرد.»

- پیوستی به خو ئاماده کردن نییه. سه رپهل تکایه خوت و سه ربازه کان بچنه سه ر پلیکانه کان چاوه روانم بن پیمخوشه به ته نیا بین ده کری ئه و کاره بکه ن؟

- به لی قوربان، کورسیه که ی هینا، له په نای ئه وی دانیم؟

میشه که رانه چاوه کانی قوو چاندبوو و راکشابوو، به لام هه ستی ده کرد که مونتانی چاوی لی ده کا.

سهرپه له که گوتی: «قوربان پیم وایه که خه وتووه.» به لام میشه که رانه
چاوه کانی هه لینا و گوتی: «نا»

سهر بازه کان کاتی که له ژووره که دهچونه دهره وه، به هوی گورهی
مونتانیییه وه راوهستان، کاتی که ئاورپان داوه، ئهویان دیت که دانه ویوه و
پهت وگوریسه کان دهپشکنی.

مونتانی پرسی: «کی ئه و کارهی کردووه؟»

سهرپه له شله ژاوییه که وه که کلاوه که هی ئه م دست و ئه و دست ده کرد:
«قوربان ئه مر و فه رمانی قایمه قام بوو.»

مونتانی به دهنگیکی تووره و نارچه تییه وه گوتی: «سینیور ریوارز من
له م کاره ئاگادار نه بووم.»

میسه که رانه به ته وسیکه وه بزهییه کی تالی هاتی و گوتی: «ئه وده م به
به ریژتانم گوت که ق. قهت چاوه روانی ئه وده م نییه به دلوقانییه وه دست بینن
به سه رمدا.»

- سهرپه له ئه م فه رمانه که ی راگه بیندراوه؟

- قوربان هر له وکاته وه که ویستی هه لیت.

- زیاتر له دوو حه وته یه؟ چه قویه ک بینه و هه موو ئه و په تانه هه لیره.

- بمبوره قوربان، دوکتور ویستی که ئه وانه لابردرین، به لام سهره نگ
فیراری، نه یه یشت.

- خیرا چه قویه ک بینه!

مونتانی دهنگی هه له نه هینا، به لام سهر بازه کان دیتیان که ئه و له تووره یی دا
وه کوو که چ سپی هه لگه راوه. سهرپه له خیرا چه قویه کی له گیرفانی دهره هینا.
دانه وی و ته نافه به ستر اوه کانی سهر بازولهی بری. ئه و پیایکی به شینه یی
بوو و دهستی تیکه لاو هات و ته نافه که ی توندتر کرد. میسه که رانه له حه ییه تا
خوی کیشاوه و هه رچه ند خوراگر بوو، به لام لیوی خوی گه ست. مونتانی
خیرا هاته پیشه وه: «تو نازانی که چون ئه وانه ببری، چه قوکه م بده یه بزانه.»

- «نایش!» هر که پهت و ته نافه کان لی کرانه وه، میسه که رانه به خوشییه کی
زوره وه دهسته کانی ته و او ئاواله کرد. دوایه مونتانی ته نافیکی دیکه ی که
پاژنه و لاقی میسه که رانه ی پیوه به سترابوو بری.

- سەرپەل! زەنجیرەکان لى بکەو و دوايە وەرە بۆئىرە دەمەهوى قسەت لەگەل بکەم. لەپەناى پەنجەرەکە راوەستا و چاوى لەکارى سەرپەل کرد. سەرپەل زەنجیرەکانى خستە خوارى و لى نزیك بوووە. مونتالى گوتى: «دەى ئەوەى لەم چەند رۆژەدا روى داوہ بۆم باس بکە.»

سەرپەل ھەرچەند پى خۆش نەبوو، بەلام ئەوەى سەبارەت بە نەخۆشى مێشەکەرانە و «کردووە و بەرەستەکانى گرتووخانە» و ھەولى بى ناکامى دوکتور بۆ پىشگىرى لەئەشکەنجە و نەخۆشى دەيزانى باسى کرد و درىژەى پىدا: «بەلام قوربان بەراى من، سەرھەنگ دەيوست ئەو کۆت و بەندانە ھەروا بمىننەوہ بۆ پى لى نان و قسە لى دەرکىشان.»

- پى لى نان و قسە لى دەرکىشان؟

- بەلى قوربان، پىرەکە بىستم کە سەرھەنگ دەيگوت ئەگەر ئەم (چاوىكى لە مېشەکەرانە کرد) وەلامى پرسىارەکەى ئەوى دابايەتەوہ کۆت و بەندەکەى لادەبرد.

مونتالى دەستى بەليوارى پەنجەرەکەوہ نا، سەربازەکان چاويان لە يەکتري دەکرد، ئەوان قەت کاردينالى دلوثان و لە سەرھۆيان نەدییوو کە ئاوا توورە بى. مېشەکەرانە لەبىرىشى چووبوووە کە ئەوانە لىرەشن، ئەو ھەموو شتىكى لەبىر چووبوووە بىجگە لەرزگاربوونى لەشى لە ژىر نازارى کۆت و نىر. سەرتاپاي لەشى ماسى بوو، ئىستاش بەدەرچوونى تەزووى لەشى وردەوردە ھەستەدەمار و مېشكى ھىور دەبوووە، گىنگلى دەدا و بەم لا و ئەولادا خوى دەسووران.

کاردينال گوتى: «سەرپەل، ئىستا ئىتر ئىوہ دەتوانن برۆن. پەرۆشى ئەوہش مەبن کە ئەم کارەتان کرد. ئەوہش يەکى لە ئەرک و بەرپرسىارەتى ئىوہیە کە من لىم پرسىون و ئىوہش وەلامتان داوہتەوہ. وریابن کە کەس نەيەتە ژوورەوہ. کارەکەم کە لىرە تەواوو بۆخۆم دىمە دەرەوہ.»

دواى ئەوہى سەربازەکان چوونەدەرەوہ و درگاگە پىوہدرا، مونتالى ئانىشكى لە سەر لىوارى پەنجەرەکە دانا و بۆئەوہى مېشەکەرانە دەرڤەتتىكى

زۆرتىرې ھەبى بۆ ھەناسە ھەلگىشان مونتائىلى پۈوانىيە ھەتاو كە وردە وردە خۆى لەپىشت كۆپەكان دەشاردەوہ. خىرا گوتى: «بىستوومە كە...» لای پەنجەرەكەى بەجى ھىشت و لای دۆشەكەكەى دانىشت. «دەتويست بە تەنبايى لەگەل مەن دانوستانت ھەبى. ئەگەر حال و وەزعت كەمىك باشە و دەتوانى قسەم لەگەل بەكى مەن لەخزمەتت دام.»

مونتائىلى بەشيوەيەكى زۆرسارد و سړوخۆبەزلزانينەوہ قسەى دەگرد كە مېشەكەرانە زۆرى پىسەير بوو. پېشئەوہى كە كۆت و بەندەكانى بكرينەوہ، لەزەينى ئەودا مېشەكەرانە تەنيا بوونەوہرىكى ئازار چىشتوو و ئەشكەنجە كراو بوو، بەلام ئىستا ئەو وتوويزەى ئاخىرى ھاتەوہ ياد كە مېشەكەرانە ئىھانەيەكى سەيرى پى كړدبوو. مېشەكەرانە دواى ئەوہى كە بەبى وازبيەوہ سەرى ناىە سەرباسكى خۆى و بۆ سەرى پۈوانى، ئەو بۆخۆى ئەو توانايە دەروونىيەى بوو كە خۆى فەقىركاتەوہ و پوخسارى دلۇقان و دلسوزانە بنويئى. كاتى كە پوخسارى خۆى لەسېبەرەكەدا شارذبووہوہ، كەس نەيدەتوانى ھەست بەوہ بكات كە ئىش و ژان چۆن دەيگەزىت، بەلام كاتى بۆ سەرەوہى پۈوانى، پۈواناكايى مانگەشەو دەم و چاويكى رەنگپەريو و تىكسەمراوى خستە پوو. مونتائىلى توورەبىيەكەى دامركا: «زۆر بەداخم لەوہى كە نەخۆش بووى. سەدحەيف و مەخابن لەوہى كە نەمزانيوہ كە ئەو بەلايانەيان بەسەر ھىناوى. بىگومان ئەگەر بمزانيبايە پېشى ئەوكارانەم دەگرت.»

مېشەكەرانە شانى ھەلئەكاند و بە لە سەرەخۆيەوہ گوتى: «لەشەردا ھەموو شتىك بەقەدەريەك دابەش بووہ. قوربان ئىوہ لەپۈوانىنى خاچپەرەستانەوہ دژى كۆت و بەندن، بەلام ئەوہرېگاي ئىنساف نىيە كە بەتەما بى سەرھەنگىش وايبىر بكاتەوہ. ئەو لانىكەم ئەگەر زۆر باوہرى بەوہ ھەبى پىخۆشە ئەوكارانە لە سەر پېست و لەشى ئەوتاقى نەكرىتەوہ، شتىكى كە رېك و پ- راست لە سەر مەن بەرپۆبەراوہ، بەلام ئەمە شتىكە پيوەندى بەئاسايشى ئەوہوہ ھەيە. ئىستا مەن ژىردەستەم و چىم لەدەست دى؟ ھەرچەندە كە بەرپىزتان گەورەبىتان بەخەرچداوہ و ھاتوون بۆئىرە ھەرچەند رەنگە ئەم كارەش بەپىي بىروراى خاچپەرەستىەوہ ئەنجام درابى -

چوون بۆلای زیندانی - به‌ئێ! فه‌رامۆشم کردبوو چونکه ئێوه له‌به‌ر چکوله‌ترینی ئه‌وان ئه‌وه‌کاره‌تان کردووه ۱. ئه‌مه ئیدی جیگای شه‌رم و شارده‌نه‌وه نییه، به‌لام بی‌گومان یه‌کی له‌وه‌که‌سه هه‌ره بچووکانه به‌دل سوپاستان ده‌کات.»

کاردینال هاته نیوقسه‌کانییه‌وه: «سینیور ریوارز من له‌به‌ر تۆ هاتووم بوئێره - نه له‌به‌ر خۆم. ئه‌گه‌ر تۆ هه‌روه‌کوو گوتت، ژێره‌ده‌سته‌ی ئیمه نه‌بوایه‌ی، ئیتر دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌وه‌قسانه‌ت به‌من گوتت، منیش قه‌ت له‌گه‌ل تۆ قسه‌م نه‌ده‌کرد، به‌لام تۆ دوو‌خالی به‌رچاوت هه‌یه، یه‌کیان زیندانی و دیلی و ئه‌وی دی‌که‌شیان نه‌خۆشیه‌که‌ت. هه‌ربۆیه من ناتوانم نه‌یه‌م بوئێره. ئایا ئیستا که‌من لی‌ره‌م قسه‌یه‌کت هه‌یه که من گویم لی‌بی و یان ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه ناروو‌ته به‌شوین مندا که به‌سووکایه‌تی کردن به‌پیاویکی پیری وه‌کوو من ده‌ته‌وه‌ی خۆت سه‌گه‌رم‌که‌ی؟»

وه‌لامیک نه‌دراوه. می‌شه‌که‌رانه رووی وه‌رگێرا و ده‌ستی له‌سه‌ر چاوی دانا و راکشا. ئاخه‌که‌ی به‌ده‌نگی گه‌راوه‌وه گوتی: «من زۆربه‌داخه‌م ئه‌گه‌ر ئێوه‌م په‌ریشان کردووه. ئه‌رێ ده‌کرێ که‌می ئاو بخۆمه‌وه؟»

له‌زیک په‌نجه‌ره‌که جه‌ره‌یه‌ک ئاوی لی‌بوو، مونتانی هه‌ستا و هینای. کاتی که پشتی می‌شه‌که‌رانه‌ی گرت تا هه‌لی‌بستینی، له‌په‌رێکدا هه‌ستی به‌وه کرد که په‌نجه ته‌ر و ساره‌دکانی ئه‌و وه‌ک گیره‌یه‌ک مه‌چه‌کی ئه‌ویان توند گرتووه.

می‌شه‌که‌رانه هیواش گوتی: «ده‌ستت بی‌نه بۆلای من - خه‌را - ته‌نیا ساتیک، چه‌ره‌قیکی بو‌تو هه‌یه؟ ته‌نیا خوله‌کیک.» سه‌ری دانه‌واند و پوخساری له‌نیو ده‌ست و باسکی مونتانی‌دا شارده‌وه و هه‌موو ئازای له‌شی که‌وته له‌رزین و هه‌نیه‌سک‌دان.

مونتانی دوا‌ی که‌می‌ک گوتی: «تۆزێ ئاو بخۆوه» می‌شه‌که‌رانه‌ش بی‌ده‌نگ به‌قه‌سه‌ی کرد دوا‌یه چاوه‌کانی قووچاند و راکشا. ئه‌و بو‌خۆی نه‌یده‌توانی و نه‌یده‌زانی سه‌باره‌ت به‌ده‌ستی مونتانی که به‌سه‌ر گونای‌دا خشا شتیک بلی، ته‌نیا ئه‌وه‌ی ده‌زانی که به‌دریژایی ته‌مه‌نی له‌وه ناخۆشتر و تالتری نه‌دیتووه.

۱- وته‌ی مه‌سیح، له‌کتیپی ئینجیل وه‌رگیراوه.

مونتانی کورسیه‌که‌ی له‌دۆشه‌که‌ کاییه‌که‌ی ئه‌و نزیک کرده‌وه و دانیشته. میشه‌که‌رانه وه‌ک مه‌یتیک، بی‌ئوه‌ی بجوولیت راکشاپوو و روخساری ره‌نگ‌په‌ریو و به‌قول‌اچوو و دریژ ببوووه‌وه. داوی بیده‌نگیه‌کی دریژخایه‌ن چاوه‌کانی هه‌لینا و به‌نیگایه‌کی سیخراوه‌یه‌وه پووانییه‌ کاردینال. وتی: «زۆرسوپاس، داوی لیبوردن ده‌که‌م. پیم‌وابی پرسیاریکت لی کردم؟»

- هیچ له‌ باش ناچی و تاقه‌تی دانوستانت نییه. ئه‌گه‌ر قسه‌یه‌ک یان وته‌یه‌کت هه‌یه که بیله‌ی من گویم لیته و هه‌ول‌ئه‌ده‌م که سبه‌ینی دیسان بگه‌ریمه‌وه لات.

- قوربان تکایه مه‌رۆن - له‌راستی دا هیچ نارچه‌تی و کیشه‌یه‌کم نییه. له‌م چه‌ند‌رۆژه‌ی داواییدا بریک شله‌ژابووم. هه‌رچه‌نده زۆر که‌رته‌ خۆم وه‌ک نه‌خۆش نیشان ددا ئه‌ینا ئه‌وه‌نده‌ش ناساخ نه‌بووم. ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌نگ په‌رسن ئه‌و ده‌لی خۆی له‌نه‌خۆشی داوه.

مونتانی به‌هێواشی وه‌لامی داوه: «من پیم‌خۆشه بو خوم ئاکامی ئه‌م کاره دیاری بکه‌م.»

- سه‌ره‌نگیش هه‌روا ده‌کا. ده‌زانی، جاری‌وا هه‌یه به‌ده‌ست‌هینانی ئه‌و ئامانجانە زیره‌کییه‌کی فیلاویانه‌یه. پیاو ناشزانی که ئه‌و به‌ ته‌مای کاری واشه، به‌لام جار‌جار بیروپراکه‌ی زۆر تاییه‌تی و جیاوازه. بو‌وینه‌ رۆژی هه‌ینی - پیم‌وابی هه‌ینی بوو ئیستا گێژبووم و ره‌وتی زه‌مه‌نم بریک لی‌تیک‌چوو. به‌لی، داوی که‌می تریاکم کرد. ئه‌مه‌م جوان له‌بیره، ئه‌و کات هات بو‌ئیره و گوتی ئه‌گه‌ر من پیی بلیم کئ بوو که ق- قفلی درگاکه‌ی شکاندوووه تریاکمی دده‌می.

له‌بیرمه‌ که گوتی: «ئه‌گه‌ر راست بکه‌ی که نه‌خۆشی، به‌قسه‌م ده‌که‌ی، ئه‌گه‌ریش راستییه‌که‌ی نه‌لی نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که تو‌خه‌ریکی فیل و ته‌له‌که‌ی،» له‌وه‌په‌ش قه‌ت بیرم له‌شتی‌وا نه‌کردبووه‌وه که ئه‌مه‌ چه‌نده‌ بی‌مانا و بی‌تامه، ئه‌مه‌ ئیدی له‌وشتانه‌یه که به‌راستی قۆر و بی‌مانایه...

میسه‌که‌رانه له‌پریکدا قاقایه‌کی سه‌یری کیشا، داویه له‌پریکدا رووی کرده کاردینال و به‌په‌له‌په‌لیکی سه‌یر دریژه‌ی به‌قسه‌کانی دا و زمانی واگیرا که وشه‌کانی به‌چپرچره‌وه ده‌گوت وه‌ک لاله‌په‌ته‌یه‌ک: «تو پیت‌وانییه که ئ- ئه‌مه هیچ

و پ - پوچ و بی مانایه؟ ه - هه له ته که پیت و ن - نییه، که سایه تیه ئ - ئایییه کان قه - قهت جه فهنگ و ش - شوخی نازانن - ئیوه هه موو شتیک له ژ - ژهنگی خه مدا دهیین. بۆ و - وینه ئه و شهوه له ک - کلیسای جامیعه - چهند و - وشک و مرومۆچ بووی؟ دواى ئه وه - من بۆده بى قه یافه یه کی مات و خ - خه ماویم هه بى له کاتیکدا که له جل و بهرگی ز - زیارهت کاریکدا بووم! من باوه ر ناکه م که تو ته نانهت ئه مشه و که هاتووی بۆئیره قسه و نوکته یه کی خوشت پى بى.»

مونتانیلى هه ستا سه رپى: «من بۆیه هاتووم بۆئیره تا بزانه م که تو چ قسه یه کت هه یه، به لام پیم وایه که تو زور له وه شله ژاوترى که بتوانى ئه مشه و پیم بله ی. و اباشتره که دوکتور بیت و دهرزیه کت لیدا تا که من هئور ببیه وه و دواى ئه وه ی که ئه مشه و خه وتى سبه ینى قسه ی له سه ر ده که ین.»

- خه و؟ زور به راحه تی ده خه وم. قوربان ئه و کاته ی که به گه لاله که ی سه ره ههنگ، رازى بوونى خوشت راگه یاند چ - چهند گرهم له سه - سورب هئورم ده کاته وه. مارتینى هه روا که به روه خساریکی سامناک و سه یره وه پرووی له ئه و کرد گو تی: «له مه به سه که کت تی ناگه م.»

میشه که رانه دیسانه وه قاقایه کی کیشا: «قوربان هه ر به راست، ئ - ئه وه گه وره ترين و به رزترین چاکه کارى خاچ په ره ستى و ئایییه، ئ - ئایا پیت وایه من ن - نازانه م که قایمه قام چۆن خو ی به دار و به ردا ده کو تی تا تو رازى بکات بۆ پیکه - هیتانى دادگاییه کی له شکرى، ئه مه راست ئه و کاره گه وره یه که هه موو برا پ - پاک و بى گه رده کانى هاوشیوه ی خو ت - که له پله و پایه ی تو دان - ئه نجامى ده دن و ئه نجامیان ده دا، ۲ Coso Fon Tutti و توش خه ریکى چاکه کارییه کی زور و خراپه کارییه کی که مى! ئایا به راستى ئه مه بایه خى ئه م هه مووه شه و نه خوونیه ی نییه که به خه به ر بووی!»

مونتانیلى پیکه نینه که ی ئه وى برى: «تکایه بۆ ساتیکیش بى پى مه که نه و پیم بله ئه وانته له کو یوه بیستووه. له م باره وه کى قسه ی له گه ل کردووی؟»

---

۲. ئه م وشانه ئیتالیاییین و به م مانایه یه: هه موویان واده که ن.

مهگین سهرهنگ پئی نه گوتووی که من مروّف نیم و ش - شهیتانم؟ نا؟
 زورجار ئه وهی به خۆم گوتوه! به لئی من ئه وهنده شهیتانم که تهنانهت هزر
 و بییری خه لکیش ده خوینمه وه. به رای به ریزتان من مایه فیتنه یه کی بی دینم و
 پیت خوشه که بی ئه وهی ویزدانی ههستیاری تو خه وش داربی که سیکی دیکه -
 ئه وهی که ده بی له سهر من به رپوه ببرد ریت - بگریته ئه ستو. ئه م پیش
 بینیهی من ته واو راسته. وانیه؟»

کار دینال هه روا که به قورس و قایمیه وه له په نای دا دانیشتبوو گوتی:
 «گویی بگره، هه ر چو نیک له م باره وه تو ئاگادار بووی باوایی، بی گومان
 وایه. راستیه که ی ئه وهیه، سهرهنگ فیراری له وه ده ترسی که هاو رپییانی تو
 به ته مان که ده ربازت که ن و ئه ویش ده یه وهی رپگیان لی بگری - هه ر وه کوو
 خۆت گوت. چاوت لیهی من له گه ل تو چه ند رپکو و راست قسه ده که م.»
 میشه که رانه به ته وسه وه گوتی: «قوربان ئیوه له راستگویییدا به ناوبانگ
 بوون.»

مونتانی دریزه ی به قسه کانی دا: «هه له به ته بوخۆت ده زانی که من مافی
 ئه وه م نییه که خۆم له کاروباری سیاسی هه لقوتینم. من ئوسقوفینکم، نه
 نویته ری پاپ، به لام له م ناوچه یه دا دهستم زور ده روا، پیم وایه که سهرهنگ
 لانیکه م هه تا من رازی به وکاره نه کات ناویزی هه نگاویک به ره وپیشه وه
 هه لینیته وه. بۆ جی به جی کردنی ئه وکاره دواکه وتوو یانه من تا ئیستا به گشتی
 دژایه تی خۆمم راگه یاندوو و ئه ویش هه موو هه ول و کوششی خۆی وه گه ر
 خستوو تانی من دلنیاکات له وهی که رۆژی پینج شه ممه، ئه و کات که خه لکی
 پۆل پۆل کۆر ده به ستن، ئه و پئی وایه مه ترسییه کی گه وره دیته ئاراوه به هۆی
 کرده وه یه کی چه کدارانه، ده یه وهی که من به ره له ستکاری نه که م، ئه و کاره
 په نگه ببیته هۆی کوشت و کوشتار و خوین پرشتن - گویت له منه؟»

میشه که رانه به فکر و خه یالکی په ریشان و ئالوزه وه له په نجه ره که وه
 بۆد ره یی رووانی. ئاوپی داوه و به ده نگیکی که ره گی ماندوو یه تی پپوه
 دیار بوو گوتی: «به لئی گویم لیه.»

- وادياره ئەمىشە و حالەت زۆر باش نىيە و بىستى ئەم بابەتەش كار تىكەرى خراپى دەبى لە سەر لەش ساخت . ئەگەر پىتخۆشە با سەينى بىمەوه؟ باسيكى زۆرپر بايەخ و تايبەتية، من پىمخۆشە پر بە دل سەرنجى بدەيتى . مېشەكەرانه هەروا بە وەرەزىه وه وەلامى داوه: «پىمخۆشە هەرئىستا هەمويم گوى لى بى و پرگاريم بى لە دەستى . ئەوهى كه دەيللى تەواو گويم بۆ راداشتووە.»

مونتالى دريژەى پىدا: «باشە، ئەگەر بە راستى تۆ، هەوينى ئەو شەر و شور و ئازاوهو خوین رشتنە دەبى و ئەگەر منيش لەگەل سەرھەنگ دژايەتى بکەم، ئەو دەم بەرپرسيارەتییەكى گەورە و مەترسیدارم دەکەوتتە ئەستۆ، من هاتومەتە سەر ئەوباوەرە كه لانیکەم لەقسەکانى دا سەرھەنگدا راستییهكى تىدايه، لەلايهكى دیکه وه لە سەر ئەوباوەرەم كه لىکدانە وهکانى ئەو بە هوى قين و بوغزىكى تايبەتى سەبارەت بەتۆيه كه ئەوى والى کردووہ پەوتى کارەکه بەرەولارى لابەرى و مەترسى ئەوسەرھەلدانەش، لە وهى هەيه زۆر گەورەترى نیشان بدات. لەوکاتەوهى كه ئەم کۆت و بەند و ئەشکەنجانەم لەسەر تۆ بينى شاعى بوون و دوژمانەبوونى ئاکارى سەرھەنگم باشتر بۆ دەرکەوت.»

چاويكى لە کۆت و بەند و زەنجيرەکانى سەرئەرزى کرد و دريژەى بەقسەکانى دا: «ئەگەر بەوکارە رازى بم ئەوه منم كه تۆ دەکوژم، ئەگەریش دژايەتى بکەم ترسى کوشت و کوشتارى خەلکى بى تاوانم دیتە ئەستۆ، من ئەم مژارەم زۆر بەوردى تاوتوئى کردووہ و هەموو هيزى خۆم خستووہتە گەر تا لەچنگ ئەم دووئازارە جەرگبەرە خۆم پرگارکەم و ئىستا ئىدى تەماى يەكجارەبى خۆم گرتووہ.»

- بى گومان دەبى من بکوژيت و ئەوخەلکە بى تاوانە ت - نەجات بدەى . - ئەوه تەنيا تەما و بەلئىيەكه كه پياويكى خاچپەرەست دەتوانى بيگرى . ئەگەر دەستى ر - راست ئازارت دەدات و هەتا دوايى 3 . من شانازى ئەوہم نىيە كه دەستى راستى بەرپزتان بم و ئازاريشم داوى، ئ - ئاکامەكه زۆرپوون و

٣. وتەى مەسيح بەقەولى ئىنجيل.

ئاشكرايه. نه تده توانى بئى ئه وهى كه ئه م هه مووه شير و ريويه م بوبينييه وه خيرا ئاكامه كه م پئى بله ي؟

ميشه كه رانه وهك پياويك كه له هه مووى ئه ومزاره ماندوو بووب، به بيزارى و سووكايه تى پئى كردنىكى هه لئيت و پلئيه وه قسه ي ده كرد.

دواى كه مى بئده نگ بوون گوتى: «به لئى؟ ته ما و مه به ستى تو ئه وه نه بوو قوربان؟»
- نا.

ميشه كه رانه شيوه ي راکشانى خوئى گوڤى، هه ردوو ده ستى خسته پشت سه رى و به چاوى نيوه به ستر او يه وه له مونتائلى پروانى. كاردينال سه رى داخستبوو له ده رى شله ژاوي ئه نديشه دا بوو. به ده ستىكى هئواش له سه ر كورسيه كه ي دها. ئاخ هه ر ئه و كاره كو نه، چه نده ئاشنايه!

ئاخره كه ي سه رى هه لئينا و گوتى: «پيم وايه به ته ما بووم كه كارىكى بئى وي نه بكه م. كاتى بيستم كه ويستو ته ديدارىكت له گه ل من هه بئى، بريا رما كه بيم بوئيره. ئه وه ي كه كر دوومه بو تانى ده گير مه وه و كيشه كه ده خه مه به رده م خو ت.»

- به رده م - من؟

- سينيور ريوارز من نه وه كوو كاردينالىك، ئوسقوفىك يان قازيه ك، به لكوو وه كوو ئينسانىك كه بولاي ئينسانىكى ديكه ده چئى هاتووم بولاي تو. من داوات لئى ناكه م كه چوناو چونه له وگه لاله يه ي سه ره نگ ئاگادارى. من هه روه ها زور باش له وه ئاگادارم كه ئه گه ر تو له و باره يه وه زانياريه كت هه بئى ئه وه راز و نه ئئى خو ته و به منى نالئى، به لام داوات لئى ده كه م كه خو ت بخه يته جى گاي من. من پيرم و بئى گومان به ره وئاخرى ته مه نم هه نگاو ده نيم، پيمخوشه بئى ئه وه ي ده سته كانم تاوان و گوناحى خو بئى رشتنى كه سيكيان بيته ئه ستو، گوڤه وشار بدريم.»

- قوربان ئايا تا ئيستا خو بئى كه سيكتان نه رشتوو ه؟

مونتائلى رهنگى زور تر په رى، به لام هه روا به هئوريه وه دريژه ي به باسه كه دا: «من به دريژاي ته مه نم، له هه ركوييه ك له گه ل زولم و

بئىعدالەتى پۈۈبەپۈۈ بۈۈمەتەۈە. دژايەتيم لەگەل كىردۈۈە. قەت سزاي قورس و گرانم لە ھەر شىۋەيەكى دا پشت راست نە كىردۈۈتەۈە، من لەحكۈمەتى پيشۈودا سەبارەت بە دادگالەشكۈرىەكان بەشىۋەيەكى تۈۈند و بەپرشتانە دژايەتيم لەگەل كىردۈۈە، ھەربۈيە ھەميشە كەتۈۈمەتە بەرتير و تۈۈانجى ئەۈان. ئەم پلەۈپايە و دەستپۈيشتنەى من ھەميشە لەپىگاي قازانج و لىيۈردنى گشتى دا بۈۈە. لانىكەم داواكارى ئەۈەم لىت ھەيە قسەكانى من بەراست بزانى، من ئىستا لەنىۈان ئاۈ و ئاگردام. ئەگەر دژايەتى بكم، شار دەخەمە بازنەى مەترسى سەرھەلدان و ئاژاۈۈە و ھەموۈ ئەنجامە چاۈەپۈان نەكراۈەكانى و ئەۈەش بە ھۈى پزگارى پياۈيكەۈەيە كە سووكايەتى بەئايىنى من دەكات، پياۈيك كە بوختانم بۈ ھەلدەبەستى، زولمى كىردۈۈە و جنىۈى داۈە (ھەرچەندە ئەمەيان بايەخىكى زۈرى نىيە)، پياۈيكى كە دلنيام ئەگەر ئازادى خۈى بەدەست بەيتى، ژيانى لەپىگاي خراپەكارى دا بەكار دەھيتى. بەلام ھەرچى بى پزگارى ژيانى مرفۈيىك لەئارادايە.»

كەمى راۈەستا و دۈايە دىرژەى پىدا: «سىنيۈر پىۈارن، ئەۈەندەى كە من سەبارەت بەۈكارەى تۈ زانىاريم ھەبى، كارىكى خراپ و شەراژۈيانەيە، ھەرۈەھا لەۈەپيشەۈە لە سەر ئەۈ باۈەرە بۈۈم كە تۈ سەررەپۈ و بىدين و خراپەكارى، ئىستاش بىك كەمتر، بەلام ھەر لە سەر ئەۈباۈەرەم. ھەرچەند بەدىرژايى ئەم دۈۈۈەتەى ئاخىرى پىت نىشان داۈم كەزۈر بەجەرگ و ئازاي و ئەتۈانى ھەرۈا بە ھاۈرپىيان و دۈستانى خۈت ۈەفادارىبى، ھەرۈەھا ئەۈسەربازانەت ۈا لى كىردۈۈە كە تۈيان خۈش بۈى و ئەۈەش كار و ئىشى ھەموۈ كەسىك نىيە. پىمۈايە لىكدانەۈەكانم درۈست نەبۈۈە و لەناخ و دەرۈۈنتدا شتىكى گەش و رۈۈن ھەيە كە باشتر لەۈەيە كە لە پۈۈالەتتدا خۈى نىشان دەدا. من پەنا دەبەمە بەر لايەنە چاكەكەى ئەتۈ و بەفەرمى داۈى لىدەكەم كە ويژدانى خۈى بكاتە قازى و راستىەكەم پىبلى كە ئەگەر بەجىگاي من بوۈايەى چىت دەكرد؟»

بىدەنگىيەكى دىرژخايەن ھاتە ئاراۈە، دۈايە مېشەكەرانە سەرى ھەلھيتا: «من لانىكەم لە سەر كار و كىردەۈەكانى خۈم تەمام دەگرت و ھەموۈ

ئەنجامەكانىشىم بەگيان و بەشان ھەلەدەگرت. ئىدى بەوترسەنۆكيە
خاچپەرەستانەيەوۋە و بەدزىيەوۋە نەدەچووم بۆلاي خەلكى و داوام لىنەدە
كردن كە گرفت و كىشەكانم جى بەجى كەن!»

ئەم قسەيە ئەو ھەندە گورچوبرو لە پەردابوو، گەرم و گورپى و لە پووبوونى
ئەو ھەندە زەق و پوون و بەر چا و بو؛ كە لە گەل قسەيە بى پوچ و
خۆپىك خەرانەكەي لەو پىشى عەرز و ئاسمانى فەرق بو و اتدەزانى ئەو،
دەمامكى لە پوخسارى خوى لا بردوو.

مىشەكەرانە بەتورپەيەوۋە درىژەي بەقسەكانىدا: «ئىمەي بى دىن لە سەر
ئەو باو ھەرىن ئەگەر پياويك توانايى شتىكى نىيە، دەبى ورە بەرنەدا و بەباشترىن
شىو ھە توانايى و خۆپاگرى خوى بنوئىنى و مەردانە لە بەرانبەر ئەو كارەي كە
مەبەستىيەتى دەبى قورس و قايم راو ھەستى، ئەگەر بەرەش لە ژىر ئەو بارەدا پىشتى
پچەمىتەوۋە، ئىدى نابى ھىوات پىي بى، بەلام پياويكى خاچپەرەست، بەگريان و نالە
و ھاواروۋە پەنا دەباتە بەرخودا و چەمكە پىرۆزەكان و ئەگەر ئەوانىش يارمەتتىان
نەدا، دەستەودامىنى دوژمنەكانى دەبى. ئەو ھەمىشە بەشوئىن پىشتىكدا دەگەرپى
كە بارەكەي خوى بخاتەسەر ئەو و لەكۆل خوى بكتاەوۋە. مەگەر لەكتىي پىرۆزى
يامىسال 4 و يان ھەركام لەكتىيە ئابىنىيەكانى ئىو ھەدا، رى و شوئىنىكى واى تى دانىيە
كە دەبى بىن بۆلاي من تا رىئوئىنىتان كەم؟ سەيرە! ئايا بەراستى من خۆم،
پىش ئەو ھەي كە تۆ بىيوو قورسايى بارى بەرپرسىيارەتى خۆت بخەيتە سەرشانى
من، من ھىچ ئەرك و بارىكى و خۆم لە سەرشان نىيە؟ بگەرپىنەوۋە بۆلاي خاچ و
مەسىحى خۆتان، ئەو تا ئەوجىگايەي توانى لەفكرى كۆ كردنەوۋەي مالى دۇنيادا
بوو؛ تۆش باشتر وايە كە ھەر ئەو كارە بگەي 5. دواي ئەو، تۆ تەنيا كافرىك
دەكوژى. پياويكى كە ناتوانى وشەي "تاقى كردنەوۋە" 6 بەيان كات، بى گومان ئەمە
تاوانىكى گەو ھەر نىيە!

۴. كىتىيى دۇعا و پارانەوۋەي كاتولىكەكان بەزمانى لاتىن.

۵. بەسووكايەتى رووانىنە سەر ئەو باسەي كە مەسىح بە ھەوادارانى خوى دەلى ئەو ھەندەي كە
دەتوانن پوول و پارە دابىن.

۶. بەپىي ئەفسانەكانى كىتىيى پىرۆز. عىبرىيەكان لەو وشەيە كەلكيان ھەردەگرت بۆ دۇزىنەوۋەي
سىخورەكان. چونكە گوتنى ئەو وشەيە بۆ بيانىەكان گران و سەخت بو.

قسه که ی خۆی بپری، ماندوو ببوو و که و ته هه ناسه برکی، دوايه دريژهي به قسه کاني دا:

«جا سهير ئه وه يه قسه له زولم و زوريش ده که ی، ئه و که رونه فامه ئه گهر يه که سالی ته واو هه ولای بدياهت به قه دهر تو نه يده توانی ئازارم بدات، ئه وخۆ ميشکی نيبه. ئه وسه ری کاره که ی ئه وه يه که کۆت و به بنده که توندتر ده به ستن. کاتيکش که نه يده توانی له وه توندتری به ستنی ده سته وه ستان داده ما. کاریکی ئاوا هه ر بي ئه قل و نه فامیک ده توانی ئه نجامی بدات!، به لام تو «تکايه حوکمی مه رگی خۆت واژو بکه، من زور دل ناسکم و ناتوانم بوخۆم ئه و کاره بکه م» ئه م بيروکه يه ته نيا ده توانی فکر و ئه نديشه ی که سيکی خاچ په ره ست بي. خاچ په ره ستيکی نه جيم و دلسۆز که به ديتتی ديمه نی که له بچه و به نديکی توندپيچراو په نگی روخساری تیک ده چي! ئه وکات که تو وه ک فريشته ی خيروچا که هاتيه ژووری و. له شاغی بوونی سه ره ننگ سه رت سوورما. ده بوو بمزانيبايه که ئه شکه نه جی سه ره کی و راستی تازه ده ست پي ده کات! بوچی ئاوا ليم ده روانی؟ به لای رازی به، برۆوه مالی خۆت و به ئاسووده ييه وه نان و چایی خۆت نۆشی گیان که، ئه م باسه هه لگری ئه و هه مووه سه رنج و هایت و هووته نيبه. به سه ره ننگ بلای ده توانی ئه من گولله باران کات، په تی سيداره م بو هه لواسی، يان هه رکاریکی که ئاسانتره بيکات. ئه گه ر پي خۆشه خۆی زور به منه وه سه رقال کات بلای با به زيندوبی بمکاته که باب و خۆی له ده ست من ئاسووده کات!»

ناسینی ميشه که رانه زور ئاسان نه بوو، له بهر توورپه یی و پقه هه ستاوی شیت ببوو، زورتوند که وتبووه هاسکه هاسک و هه ناسه برکی و ده له رزی، چاوه کانی وه ک چاوی پشيله ده دره وشانه وه.

مونتانی به پيوه وه ستابوو و به بيدهنگی له سه ره وه بو ئه وی ده روانی. ئه و له وسه رکۆنه کردن و قسه سه رشیتانه يه باش حالی نه ده بوو، به لام ده يزانی ئه م سه رکۆنه کردنه له شله ژانی ناخی ده روونيبه وه هه لده قولای، جابۆيه هه ر له سه ر ئه م بوچوونه هه موو ئيه انه کردنه کانی ئه وی به خشی.

وتی: «سس! خو من نه مده ويست ئاوا ناره حتت که م. هه ر به راستی به ته مای ئه وه نه بووم که کۆل و باری خۆم به تو هه لگرم، ئه ويش تو، که تا

ئىستا شەكەتى قورسايى بارى خۆتى و من قەت بەئاشكرا و بەئەنقەست
نەمويستوۋە كاروبارى خۆم بخەمە سەرشانى كەسىكى دىكە...»

مىشەكەرانە بەچاۋى دەرىپەرپوۋە گوراندى: «درۆيە! ئەى سەبارەت بە
پلەۋپايەى ئىسقوفى؟»

- پلەى ئىسقوفى؟

ئەھا! لەبىرت چوۋەتەۋە؟ فەرامۆش كردنى زۆر ئاسانە! «ئارتورا! ئەگەر
پىتخۆش بى پىت دەلىم كە بۆچى ناتوانم بېرۆم،» من دەبوو بۆ ژيانى تۆ
برىار دەربم - من، لەتەمەنى نۆزدە سالىمدا، ئەگەر ئەۋەندە سەير و دزىو
نەبايە، لە كايەيىكى مندا لانە دەچوو.

- «بەسە ئىدى!» مونتائلى بەھىۋابراۋيەۋە گوراندى و ھەردوۋدەستى نا بە
سەريەۋە. دوايە دەستى دانەۋاند و ھىۋاش چوو بۆلاى پەنجەرەكە. لەۋى لە سەر
لىۋارى پەنجەرەكە دانىشت باسكى نا بەمىلەئاسنى پەنجەرەكەۋە و ھەننەشى
نايە سەر دەستى. مىشەكەرانە بەپراکشانەۋە دەلەرزى و لەۋى دەروانى.

مونتائلى خىرا ھەستايە سەرىپى، بەۋلىۋە وشك و بىرەنگانەيەۋە گەراۋە
لاى ئەو.

ھەرچەند بەشىۋەيەكى زۆرخراپ و ناشيانە دەيوست وانىشان بدا كە
ھەروا ھىدى و ھىمنە، گوتى: «زۆر بەداخم، بەلام دەبى بېرۆمەۋە بۆمالى.
تەندروستىم ھىچ باش نىيە.»

دەتگوت لەتەب و نۆبەتى دا دەلەرزى. ھەموو توۋرەبى و ھەلچوۋنى
مىشەكەرانە نىشتەۋە: «پاپا، تى ناگەى...»

مونتائلى داچلەكى و رەق راۋەستا.

ئاخرەكەى بە غەلدەغەلدېكەۋە گوتى: «خۆزگە ئەۋ نەبىت، خودايە
ھەر كەسىكە قەى ناكە، بەلام ئەۋ نا! خەرىكە شىت دەبم...»

مىشەكەرانە بەھىزى دەستىكى ھەستا و ھەر دوۋ دەستى گرت كە
دەلەرزىن: «پاپا قەت ناتەۋى لەۋە ھالى بى كەمن نەخنكاوم؟»

ئەۋدوۋدەستە لەپرىكدا سارد و بىجوۋلە و وشك بوون، بۆساتىك ھەموو
شىتىك كەۋتە ئامىزى بىدەنگى مەرگەۋە، ئەژتوكانى كەۋتنە لەرزىن، جەغزىكى

ته مۆمانی خهفه تاوی تاقهت پروکینی رابردوو گرتبویه ئامیز و لهشی
دهرزی ئاژن دهکرت. ئه و جار مونتانی له سههر ئه رزی ئه ژنوی دادا و
روخساری خۆی له باوهشی مێشه که رانه دا شاردهوه.

کاتی که سههری هه لێنا، رۆژئاوا ببوو، تیشکی رۆژ به سههر لێوی کێوه کانی
رۆژئاواوه ئارام له ئامیزی مه رگدا ستاری دهگرت و ورده ورده دهچووه دلی
چیا سههر که شه کانه وه. ئه وان کات وسات و مه رگ و ژیانیا ن له بیر
چوو بووه وه، ته نانه ت له بیریشیا ن چوو بووه وه که دوژمنی یه کترین.

مونتانی ئارام و پینه ی کرد: «ئارتور ئایا ئه وه راسته؟ ئایا له دونیای
مه رگ و نه مانه وه بۆ لای من گه راپوته وه؟»

مێشه که رانه به لێوه له رزه وه وه لآمی داوه: «لای مردن...» وه ک مندالیکی
نه خۆش که له ئامیزی دایکی دا جیگای خۆش کردبێ! سههری نابوو
سهردهستی مونتانی و راکشابوو.

- گه راپته وه - ئاخره که ی گه راپته وه! یانی باوه ر بکه م که بۆ خۆتی!

مێشه که رانه هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و گوتی: «به لێ، تۆش هیه چ

رێگایه کت نییه یان ده بی له گه ل مندا شه ر بکه ی، یان ده بی بمکوژی.»

- ئه، سس، کارینۆ! ئه و قسانه چیه ده یکه ی؟ ئیمه وه ک دو مندال واین که

له تاریکییدا رێگایان لێ هه له بووبی. ئیمه یه کتریمان وه ک دووسیه ری

ترسناک ده هاته به رچاو، ئیسته یه کتریمان دۆزیوه ته وه و که وتوینه ته

پوونا کایی. کوره جوانه که م چه نده گۆر دراوی - چه نده گۆر دراوی! وانیشا ن

ده ده ی ده لێی هه موو ئه قیانوسی رهنج و مه ینه تی ئه و دنیا یه له سههر تۆوه

ده گوزه ری - ئه وه تۆی که هه میشه که یلی شادی و خه نده و ژیا نه وه بووی!

ئارتور هه ر به راست بۆ خۆتی؟ زۆر جار له خه ودا ده مدی که گه راپوته وه بۆ لام،

دوایه خه به رم بووه ته وه و، به لام جیا له تاریکی و بۆشایی و ده ره گف هیه چم

نه دیوه. چۆن ده توانم بزانه جاریکی دیکه، دوی ئه وه ی که له خه و راسام

ئه وه ی دیومه هه مووی خه ون و خه یال بووه، به لگه یه کی زیندووم بده ده ست -

پیم بلێ که چۆنا و چۆن بوو که ئه وه هه مووه رووداوه خۆ لقا.

- زۆر ساده و ئاسان له پاپۆریکی بارکیشا ندا خۆم شارده وه و چووم بۆ

ئه مه ریکای باشوور.

- ئەى لەوئ؟

- لەوئ دەژيام، ھەلبەتە ئەگەر بکرى ئىوى ژيانى لى بىرىت، پاش ئەوھەموو يانە فەلسەفیانەى پىتگوتبوومەو، لەوئ زۆرشتى دىکەم دەدیت جيا لەسمیناریەکانى زانستى ئایىنى! دەلئى کە منت لەخەودا دەدیت - بەلئ، منىش تۆم...

بەلئوھەلەئوھ قسەکەى خۆى برى.

لەپرىکدا دىسانەوھ دەستى پى کرد: جارىکيان لەیەکئ لەکانگاکانى ئىکوادۆردا ئىشم دەکرد...

- خۆلەوئ کریکارى کانگا نەبوئ؟

- نا، وەک یارىدەدەرى کریکاران - لەگەل کۆلکىشەکان ھەموو کارىکم دەکرد. لەبەردرگای تونیلەکەدا، ژووریکى کریکاریمان ھەبوو کە لەویدا دەخەوتىن، شەوئىکيان نەخۆش بووم» وەکوو ئەم چەندروژەى ئىستا - لە ژىر گروتىنى ھەتاودا بەردم دەکىشا، بئىشک دەبئ لەخەو و بىدارىدا بووبىتم. چونکە تۆم دیت کە لەدرگاگەوھ ھاتىتە ژوورئ. خاچىکت بەدەستەو بوو وەک ئەوھى بەسەر دیوارەکەوھ؛ دەپاراپتەوھ و بئئەوھى لام لئبکەیتەوھ لەبەردەم منەوھ تئپەپىت. من بەھاوارەوھ داواى یارمەتىم لئ کردى تانى سەم، يان خەنجەرىکم بەدەتئ - شتىکى وام دەویست کە بمکوژئت و نەجاتم بئ. چونکە خەرىک بوو شئت دەبووم و تۆش - ئاخ - !» (دەستىکى بەسەر چاويدا ھىنا. مونتائلى ھىشتا ئەودەستەى دیکەى توند گرتبوو) لەپوخسارى تۆم خویندەوھ کە گوئت لەدەنگى من بوو، بەلام لایەکىشت لئنەکردمەوھ، ھەروا خەرىکى دۆعا کردن بووى. کاتئ کە دۆعا و پارانەوھکەتان تەواو بوو، خاچەکەت ماچ کرد، چاویکت لە من کرد و ھىواش گوئت: «ئارتور، من زۆر بەداخم بۆتۆ، بەلام ناوئرم کە نارەحەت و بەپەرۆش بم، چونکە ئەو توورە دەبئ.» منىش چاویکم لەئەو کرد و دىتم کە ئەو پەیکەرە دارىنەى پىدەکەئى.

دواىە کە وھەوۆش ھاتمەوھ و ئەو کوختە کریکارىیە و کۆلھەلگرە قۆرپەسەرانەم بىنى، تىگەشتم کە تۆ بەجىگای ئەوھى لەفکرى پزگار کردنى من لەو دۆزەخ و جەھەندەمە دابى، خەرىکى زمانلووسى و خۆرىکخەرى

له گهل ئه و خودا هيچ وپو وچه ي خوتدایي و ئه وه م هميشه له زهيند ابوو. ئيستا له په ناتدا دانيشتووم ئه وه م له بير چو وه ته وه، من نه خوش بووم. ده روزه مانیک بوو که تو م زور خوش ده ويست، به لام ئيستا مه وداي نيوانمان ته نيا شه ره و شه ر و ديسانه وه ش هر شه ر. بو ده ته هوي که دهستي من بگري؟ مه گه ر نازاني تائه و کاته ي که تو باوه ر و ئيمان ت به خاچ په ر دهستي هه بئ، ئيمه دوژمن و به ره لست کاري يه کترين؟

مونتانلي دانه وي و دهسته برينداره که ي ماچ کرد: «ئارتور، چون ده توانم باوه رم به و نه بئ، ئه گه ر به دريژاي ئه وساله ترسناکه باوه ري خوم راگرتووه، ئيستا که توي بوگه راندوومه ته وه چون ده توانم نکولي لي بکه م؟ له بيرت نه چي من پيم و ابوو که تو م کوشتووه.»

- هيچ فه ر قيك ناکات، ئيستا ش ئه وه منت له به ر ده ست دا به .

- ئارتور!

ئه م گو ره يه نيشانده ري گه وه ترسيکيناخي دلي مونتانلي بو، ميشه که رانه بي ئه وه ي سه رنجي بداتي هه روا دريژه ي پيدا: «هه رکاريکي که ده يکه ين با له گه ل يه ک راست و دروست بين و پارا نه بين. من و تو له م به ر و ئه و به ري چاليکي قوول دا را وه ستاوين و تائيواره ئه گه ر ده ست بولاي يه کتر را دييرين، ده ستمان به يه کتر ي ناگات. ئه گه ر ده زاني که ناتواني به ره نگاري ببه وه و يان ناته وي که دهستي لي بکيشيبه وه (جاريکي ديکه چاويکي له خاچي سه رديواره که کرد) ده بي ئه وه ي سه ره نگ ده يه وي رازي...»

- رازي بم! خودا به! رازي بم... ئارتور، به لام من تو م خوش ده وي!

روخساري ميشه که رانه به شيويه که ي سامناک مور بووه وه: «کاممانت

زورتر خوش ده وي؟ من يان ئه و؟»

مونتانلي هيواش هه ستايه سه ريئ، روچ و گياني له ترسانا ژاکا، ده تگوت جه سته شي وه ک گه لايه که ي سه رمابردو و شک و بي تين و توانايه و پيربووه. ئه و له خه ون و خه يالي خوي راچه ني بوو و جيا له تاريکيايي و ده ره گف هيچي ديکه ي نه ده ديت: «ئارتور ته نيا که ميک به زه ييت پيمدا بيته وه...»

- ئەي ئەوزەمانە كە تۆ بەدرۆكانت منت كرده بەردە و ناردمتە مەزرا قامیشە لانه شەكریەكان، بەزەبیت پیتدا هاتەو؟ لە وەبیر هینانەوەشیدا دەلەرزى - داد و هاوار لە دەست ئەو كە سایەتییە ئایینیە دل ناسكانە! ئەمە پیاویكە كە تەواو جیگای ریز و خۆشەویستی خودایە، پیاویكی كە لە گوناحەكانی خۆی پەشیمان بوو تەو و ئیستاش ژیان دەباتە سەر. ئەو هی دەمری كۆرەكە یەتی. دەلی كە من تۆم خۆش دەوی، خۆشەویستی تۆ بۆ من ئازار و دەرد و مەینەتی بوو! ئایا پیت وایە كە من دەتوانم ئەو كۆتە مەینەتییانەى رابردووم هەروا بە ئاسانی بفرۆشیم و بەچەندوشەیهی كی نەرم و نیان بێمەو ئەرتورەكەى جارن؟ منیكى كە لە فاحیشەخانە پێسەكاندا قاپشۆر بووم و بۆ خاوەن مەزراكان كە لە حەیانەكان شاغی تر بوون مەیتەریم دەكرد؟ منیكى كە بەزەنگۆلە و كۆلەووە بۆسیركیكى كۆچەر حەنەكچییەتیم دەكرد، كریكاری و كارەكەرى ماتادورەكان بووم لە مەیدانی یاریگای جوانەگادا. منیكى كە لە بەرچاوی هەركەسیك كە بیویستایە پێ لە سەر گەردنم دانى و منیش ببوایە مە بەردە و نوكەرى. منیكى كە برسێتیم چیشت، سووكایەتیم پێ كرا، لە ژێر شەق و پێ لاقەدا تاندمیانەو، منیكى كە دەپارامەو بۆ ئەو بەر ماوانەى كە تەم و برشیان هینابوو، بەلام نەیان دەدامى چونكە سەگەكان لە من بەرێز تر بوون؟ قازانجی ئەوانە چییە؟ چۆن و بە چ زمانىك دەتوانم بلیم كە چیم بەسەر هاتوو؟ ئیستاش ئەو منت خۆش دەوی! چەندەت من خۆش دەوی؟ ئەو نەدەى كە بتوانى لە بەر من دەست لە خودای خۆت هەلگری؟ ئاخ، ئەوخاچ و مەسیحە هەرمانە، ئەرى چى بۆ كرددوون؟ لە بەرخاترى تۆ و مرقانێكى وەك تۆ مەسیح چرەنج و ئازاریكى چیشتووە كە دەبى ئەوت لە من زۆرتر خۆش بوى؟ لە بەرچى ئەو دەستە كۆن كراوانە، ئەو نەدە لە پێشچاوی تۆ خۆشەویست و ئازیزە؟ چاویك لە دەستەكانى من بكە، چاویك لە ئەم برینە قەتماخە بەستوانەى جەستەى من بكە...»

كراسەكەى دراند و جیگای داغ و سووتانى زۆرناحەز و سامناكى نیشان دا كە هەموو گوشت پارەیان كردبوو: «پایا خودای تۆ ساخته چییە. برینەكانى ئەوسروشتى نییە و دەست كرده. رەنج و ئازارەكەى شتیكى خەیاڵییە! ئەو

منم که دهبی له دلی تودا جی گیریم، ئه وه منم که ویست و ماف و داخوایم ههیه! پاپا هیچ ئه شکه نهجه یهک نه ماوه که پیشکه شی منت نه کردبی! خۆزگه ده تزانای که ژیان و گوزهرانی من چۆن بووه، به لام ده مبینی که هیشتا نه مردوو! له ژیر ئه و باره قورسانه دا کۆلم نه داوه و به وهری به رزه وه له به رانه ریاندا راوه ستام. چونکه ده مویست که بگه پیمه وه باوه شی ژیان و دژبه خوداکهت به ربه رکانی بکه م. من ئامانجه که م کردوو ته قه لغانی کوشکی دلم. هه رئه وه ش منی له شیت بوون و دووباره مردن پاراستوو. ئیستا که گه راومه ته وه، ده بینم که ئه و، وه کوو جارن هه روا جیگا و مه کانی منی داگیر کردوو. ئه م قوچی قوربانییه درۆبانییه که ته نیا شه ش کات ژمیر به خاچه وه هه لواسراوه و دیسانه وه له ئامیزی مردنه وه هه ستایه وه! به لام پاپا، من به درییایی پینج سال له خاچ درام، منیش له لای مه رگه وه هاتوو مه ته وه. له گه ل من چی ده که ی؟ ها، له گه ل من چی ده که ی؟

ته واو تیگشکا. مونتانی وهک په یکه ره یه کی به ردین یان وهک مردوو یه ک راست دانیشت. له پیندا له ژیر گرکانی ناھومی دی میشه که رانه سه باره ت به پاپا، ده تگوت که وتوو ته به رلیدانی قه مچی، که میک له رزی، به لام دوایه ته واو ئارام بووه وه. دوا ی بیده نگیه کی درێخایه ن، سه ری هه لیتا و ئارام و له سه ره خو دهستی به قسه کردن کرد: «ئارتور ئاشکراتر بۆم شی بکه وه؟ به و قسانه ت گیت و وړ بووم و ترس و خو ف ئازای له شمی دهرزی ئازن کردوو، هیچ تی ناگه م، هه ر ته قه له سه رمه وه دی. پیم بلی بزانه چیت له من ده وی؟»

میشه که رانه روخساری ترسینه ر و مۆره وه بووی تی کرد: «هیچم ناوی. کی خوشه ویستی به سه ر یه کی که دا داده سه پین؟ تو ئازادی له وه ی که هه رکه میکمان که بو تو ئازیزترین هه لمان بژی ری. ئه گه ر ئه وت زۆر تر خو ش ده وی هه لیبژی ره.»

مونتانی به دارمانیکه وه دووپاتی کرده وه: «تی ناگه م، چی ده توانم هه لبژی رم سه ره چه رمه که تازه ئا و بردوو یه.»

- ده بی یه کیکمان هه لبژی ری. ئه گه ر منت خو ش ده وی، ئه و خاچه ی گه ردنت لیکه وه و له گه ل ریبازی من ریکه وه. هاو ریبانی من خه ریکی جی به جی کردنی

گەلەلەيەكى دىكەن و بەيارمەتى تۆ دەتوانن زۆر بەئاسانى مسۆگەرى كەن، ئەۋكات كە تۈنيمان بەسلامەتى پىكەۋە لەسنوور بېرېننەۋە، من ۋەك كورې خۆت بەخەلكى بناسىنە، بەلام ئەگەر ئەۋەندەت خۆش ناۋىم . ئەگەر ئەم خوالە دارىنەيە بايەخىكى زۆرتىرى بۆتۆ ھەيە، برۆ بۆلاى سەرھەنگ و پىيىلى كە بەۋكارە رازىت و ئەگەرېش دەرۋى ھەرئىستا برۆ و من لەچىنگ دىدارى خۆت رىزگارگە. چونكە بىچگە لە دەر د و ئازار ئەم دىدارە، بەشى خۆم مەينەتىم زۆرە.

مونتائلى كەمى لەرزى و سەرى ھەلىنا. وردەۋردە شتىكى لى حالى دەبوو: «ھەلبەتە لەگەل دۆستانى تۆ پىۋەندى دەگرم، بەلام، بۆمن ناگونجى... لەگەل تۆ بىم . ئاخەر من قەشەيەكم.»

- منىش بەتەمانىم يارمەتى لەقەشەكان بخوازم. پاپا ئىتر ھىچ رېكەوتنىكم لەگەلىان نابى، تارادەيەكى زۆر لەدەست ئەۋان و دەست رۆيشتىيان كورېم دىتوۋە. يان دەبى دەست لەقەشەيى ھەلگىرى يان دەست لە من بىكىشىتەۋە. - چۆن دەتوانم دەست لە تۆ ھەلگىرم؟ ئارتور چۆن دەتوانم دەست لە تۆ ھەلگىرم؟

- دەكەۋايە ئەۋ فەرامۆش كە و دەستى لى ھەلگىرە. دەبى لايەنىكىمان ھەلبىزىرى. دەتەۋى بەشىك لەئەشق و خۆشەۋىستى خۆت بۆمن تەرخان كەى . نىۋەى بۆمن و نىۋەشى بۆ خوداكەت؟ من بەرماۋى ئەۋناخۆم. ئەگەر ھى ئەۋ بىت، لەلاى من جىگايەكت نىيە.

- دەتەۋى دلى من بکەيتە دوولەت؟ ئارتور! ئارتور! دەتەۋى كە من شىت كەى؟

مىشەكەرانە دەستى بەدىۋارەكەۋە گرت.

جارىكى دىكە دووپاتى كردهۋە: «دەبى لەۋبەينەدا يەكىكىمان ھەلبىزىرى.» مونتائلى قوتوۋيەكى چكۆلەى دەرھىنا كە كوتەقاقتىكى بىس و چرچ و لۆچ كراۋى تىداۋو.

وتى: «چاۋ لىكە!»

- ھەرۋەكۋو ئىمان و باۋەرپم بەخودا ھەبوۋە باۋەرپىشم بەتۆ ھەبوۋە خودا دەست كرىكە لە قور دروست كراۋە دەتوانم وردى كەم، تۆش بەدرۋيەك منت فرىودا.

میشه که رانه پیکه نی و قاقزه که ی پیداو: «مرۆف له ته مه نی نۆزده سالی دا لاویکی چه نده له کۆل و جۆشه! له لای وی چه نده ئاسانه هه لگرتنی چه کوشیک و شکاندن و ورد کردنی که ره سه یه ک. ئیستاش هه روایه ، به لام ئه وه منم که له ژیر چه کوشه که دام، به لام تو، خه لکیکی زۆر هه ن که تو ده توانی به قسه ی درۆ فریویان بده ی بی ئه وه ی له راز و نهینی تو ئاگادار بن.

مونتانی گوتی: «چیت پی خوشه بیلی، رهنگه ئه گه ر منیش به جیگای تو بایه م وه ک تو بی به زه یی بوایه م - خودا بوخوی زانا و تیگه یشتوو، ئارتور من ناتوانم ویست و داخوایه که ت جی به جی که م، به لام ئه وه ی پی م بکری بو تی ده که م یارمه تیت ده دم که هه لئی، دوایه له کو یستانه کان رووبه رووی رووداو یک ده بمه وه، یان به قه سستی و به هه له ده رمانی خه و ده خۆم - هه رکامیکیان که تو پیت خوش بی، ئه م کاره رازیت ده کا؟ من ئه م کاره م بو ده کری و ده توانم جی به جی که م. گوناحیکی گه وره یه، به لام پی م یه خودا ده مبه خشی ئه وزۆر به خشه نده یه...».

میشه که رانه گوراندی و هه ردو ده سستی به م لاو لادا فری دا: «ئاخ، من تی ناگه م! بو م قه بو ل ناکری! من چیم کردوه که ده بی سه باره ت به من ئاوا بیر بکه یته وه؟ حه قت چیه به سه ر منه وه - ده لئی من به ته ما بووم تو له ت لی بکه مه وه! مه گه ر نابینی که ته نیا به ته ما ی ئه وه م که رزگارت بکه م؟ قه ت ناته وی له وه حا لی بی که خو شم ده وی.»

توند هه ردو ده سستی مونتانی گرت گولی ماچ و بارانی فرمی سکی به سه ریاندا باراند.

- پاپا وه ره و ریگای ئیمه هه لبژیره! وه ره و خو ت رزگار که له ده ست دونیای وشک و مردووی قه شه کان و خواله کانیا ن! ئه وان لیپا ولیپن له ژه نگی دووا که وتووی سه ده کانی رابردو، هه موو گنخا ون و گه نیون! له م کلیسایه تا عوون لی درا وه وه ره ده ره وه - وه ره ریزی ئیمه وه وه به ره و پرو نا کایی هه نکا و بنی! پاپا، ژیا ن و هه رمان و گه شه و نه شه و جوانی و بزه له لای ئیمه یه، ئیمه ین که ژیا نی هه می شه به هاری ن، کلپه و گرو تینی دا هاتووین! پاپا ئاسوی روون له سه ره سه ری ئیمه ده رو ی - ئایا به ته ما ی کاتی پشکو وتنی

هه تاو لینی بههره مند نه بی؟ ههسته و خهوبهسه و با ژهنگی ترسناکی
ئه وخه و نانه لهزه نیمان برهوی و بتاری - لهخه و رابهوه دیسانه وه سه رله نوی
ژیانیکی نوی دادمه زرینین! پاپا، من هه میسه توّم خوښ ویستووه - هه میسه،
ته نانه ت ئه وکات که ئه منت کوشت - ئایا ده تهه وی که جاریکی دیکه بمکوژی؟
مونتانی دهستی کیشاوه و گوراندی: «ئاخ، خودایه روحم پی بکه!
چاوه کانت له چاوی دایکت ده چی!»

بیده نگییه کی سهیر و دریزخایه ن له پریکدا هه ردوویکیانی داگرت. لهو
رۆژئاوا خۆله میشییه دا چاویان له چاوی یه کتری بری بوو و له ترسانا ده تگوت
دلیان له لیدان که وتووه.

مونتانی وهک و پینه کردنیک گوتی: «ئیتتر شتیکت نه ماوه که بیلهی،
هیوایه ک... که پی دل خوش بم؟»

- به بریوانی من ژیانی من بیجگه له بهر به ره کانی له گه ل قه شه کاندایه هیچ
قازانجیکی دیکه ی نییه. من ئینسان نیم، خه نجه ریکم. ئه گه ر بتهه وی که بمینم
ئه وه خه نجیره کانت بهرز و پیروژ راگرتووه.

مونتانی رووی کرده خاچه که: «خودایه، ئه مه ت گوی لی بی...!»

له بیده نگییه کی زور قوول دا دهنگی به بی وه لام مایه وه.

جاریکی دیکه شهیتانی سه ره پرو له ناخی میشه که رانه دا رچه نی:

«به دهنگیکی بلیند تره وه بانگی لی کرد، رهنگه خ - خه وتبی...»

مونتانی وهک ئه وهی که گورزیکی وی که وتبی، ده ره پی. بۆساتیک که
له پرو به پرووی خوی ده پروانی راوه ستا، دوایه له سه ر لیواری دۆشه که
کایه که دانیشت، چاوه کانی به هه ردووه ست گرت و که وته گریان. له رزینیکی
سهیر هه موو ئازای میشه که رانه ی داگرت، ئاره قه و جواناویکی سارد به ته ویل
و له شی دا داشوړا. ئه و مانای ئه و گریانه ی ده زانی. په تووه که ی به سه ره خوی دا
کیشا تا به شه کم نه بیستی. هه ر ئه وه نده ی که قه رار و ابوو بمری ئیتتر به سی
بوو، ئه و که دلیکی پرکه یلی شادی و گه شه و خوښی هه بوو، به لام
نهیده توانی ئه و دهنگه بیده نگ کات، له گوپچه یدا دهنگی ده داوه، له میشکی دا

زرمه‌ی دهات، ئه‌وده‌نگه له سه‌ر هه‌موو ده‌ماره‌کانی لێیان دهدا و مونتائلیش هه‌روا ده‌گریا، و له‌به‌ینی قامکه‌کانییه‌وه فرمیسک ده‌هاته‌خواری. ئاخ‌ره‌که‌ی هی‌ور بووه‌وه و هه‌روه‌ک مندالیکی گریاو به‌ ده‌سه‌ریه‌ک فرمیسکه‌کانی سه‌ری. کاتی که هه‌ستا ده‌سه‌ره‌که له سه‌ر ئه‌ژنۆی خزا و که‌وته سه‌ره‌ئهرزی.

وتی: «ئیت‌ر له‌وه‌زیات‌ر قسه‌ کردن بایه‌خیکی نییه، تی‌ده‌گه‌ی؟»
میشه‌که‌رانه به‌بی‌وازییه‌وه به‌قسه‌ی کرد و وه‌لامی داوه: «تی‌ده‌گه‌م، خه‌تای تو نییه‌ خودا‌که‌ی تو برسیه و ده‌بی تیری.»
مونتالی گه‌راوه بۆلای ئه‌و. به‌قه‌ده‌رای گۆرپکی کپ و تاریک بیده‌نگ بوون، بیده‌نگ، وه‌ک دوو ئاشقی شه‌یدای لیکه‌ه‌لب‌راو که هه‌رکامیکیان له‌جیگایه‌کی بلنده‌وه له‌یه‌کت‌ری پروان و ده‌ستیشیان به‌یه‌کت‌ری رانه‌گا. به‌نیگا‌کانیان له‌چاوی یه‌کت‌ردا شو‌ربوونه‌وه ناخی یه‌کت‌ریه‌وه. ئه‌وه می‌شه‌که‌رانه بوو که له‌پیش‌دا سه‌ری داخست. خۆی کو‌کرده‌وه و رو‌خساری خۆی شارده‌وه، مونتالی تیگه‌یشت که ئه‌م کاره‌ی ئه‌و به‌مانای ئه‌وه‌یه که «برۆ!» گه‌راوه و له ژووره‌که‌ی چووه ده‌ره‌وه.

دوای که‌میک می‌شه‌که‌رانه ده‌رپه‌ری: «ئاخ ناتوانم خۆم را‌گرم، پاپا بگه‌رپۆه! بگه‌رپۆه!»

درگا‌که به‌ست‌رابوو. ئارام و له سه‌ره‌خۆ به‌نیگایه‌کی بی‌جووله و چه‌په‌ساو به‌ده‌وروبه‌ری خۆیدا رووانی و زانی که هه‌موو شتیک ته‌واو بووه. جه‌لیلی ۷ سه‌ره‌که‌وتوو بوو.

به‌دریژایی ئه‌و شه‌وه چیمه‌نی چه‌ساره‌که ئارام که‌رویشکه‌ی ده‌کرد - چیمه‌نیکی که ده‌بوو زۆر زوو بژاکی و به‌دل‌خوازی خۆی ده‌بوو له‌ریشه‌وه هه‌لقه‌ندری، به‌دریژایی شه‌و می‌شه‌که‌رانه له‌تاریکایی شه‌ودا را‌کشا و به‌هه‌نیسه‌که‌وه گریا.

---

۷. نیویکه که به‌سووکایه‌تی وه‌پال مه‌سیح دراوه ده‌لێن که مه‌سیح له‌جه‌لیله له‌دایک بووه.

دادگای له شكري له بهر به يانی رۆژی سځ شهممه دا دامه زرا، کارئیکي زور کهم و ئاسان بوو. به ته شريفاتيکي نهيني که ۲۰ خوله کي نه خاياند.

راستتیه که ی ئه وه بوو که باس و خواسیکی وانه بوو که کاتیکی زور به خوییه وه بگری، چونکه هیچ داکوکی کاربیتکی تیدا نه گونجاندرابوو، شاهیده کانیش ته نیا ئه و سیخوړ و ئه فسه ره برینداره و چه ند سه ربازیک بوون.

له وه پیش حوکمه که درابوو. مونتانی رازی بوونی نارهمی خوی - که داویان لی کردبوو - نارذبووی بو دادگا، و قازیه کانیش (سهرهنگ فیراری، سه رگوردی سوارکاری له شکه ری ناوچه یی، و دووئه فسه ری گاردی سویس) بوون، که کارئیکي زور و بهرچاویان نه بوو. داخوازییه که ی دادگا به دهنگیکی بهرز خویندرایه وه. شاهیده کانیش شایه دییان دا و واژوکانیش له گه ل حوکمه که پیوه ست کرا. دوايه حوکمه که به نه رم و نیانیکی سهیره وه بوکابرای ئیدانه کراو خویندرایه وه. میشه که رانه به بیدهنگی گوئی راگرت و دوايه که به پپی ره سمی دادگا، لییان پرسی که ئایا و ته یه کی هیه که له و باره وه بیلی، ته نیا به بزواندنی دهستی ئه ویش به په له وه لامی «نا» ی داوه. ده سه ره که ی مونتانی که لینی داکه و تبوو له باخه لیدا شارذبوو یه وه. ده سه ره که به درئیایی شه و وهک بوونه وه ریکی زیندوو خوی له سه روچاوی میشه که رانه هه لسوو و له فرمیسک و ماچدا ته واو خووسابوو. میشه که رانه به رواله ت ماندوو و رهنگ هه لبزراکاو دیار بوو. هیشتا گریان و فرمیسک رشتنه که ی

هیچ قسوریه ک. و اباشتره که په یامه کانت به گوئی قه شه که بگه بینئ. هرئستا
دئ، و شهوئ له لای تو ده مینیتته وه، ئه گهر داخوازییه کی تریشته هه یه...

میسه که رانه سه ری هه لئنا: «به قه شه بلئ پیمخوشه که به ته نیا بم. من
نه دؤست و نه هاوړییه کم هه یه و نه په یامیکیش.»

، به لام خو دته هوئ له لای قه شه یه ک پئ له گوناح و تاوانه کانت بنئ.
- من کافر، بهس ته نیا دهمه هوئ ئاسووده بم.

ئهم رهسته یی به بی هیچ تووره ییه ک و به دوور له رق و قین و به دهنگیکی ئارام
و بی هیزه وه به بیان کرد و به ئه سپایی گه راوه. له نزیکی درگاکه دیسانه وه راوه ستا:
«سه رهنگ له بیرم چوو، داخوازییه کم لیت هه یه. تکایه سبه یئ مه هیله که ده ست و
چاوم ببه ستن. ته واو ئارام و له سه ره خو راوه وستم.

له راپه رینی تیشکی هه تاوی به یانی چوارشه ممه دا، له گه ل هه لزنانی
روونا کایی تیریزئی رۆژ، میسه که رانه یان هئنا بوچه ساری. زور له جارن
ئاشکراتر ده شلی و قورسایی خوئی خستبووه سه رباسکی سه رپه له که، زور
به قورسایی و به زحمه ته وه هه نگاهی هه لده هئنا وه، به لام روخساری روون
وگهش و دوور له هر جوړه ئازاریک و ماندوویه تییک بوو. ئه وترسه خه یالیانه
که له بیده نگی و ته نیاییدا ئه ویان تییکشکاندبوو، ئه و فکر و په ژاره رو حیانه ی
دونیای سیبهر و نسیکان، که له وشه و هدا رو حی و بهر هه موویان هئنا بوو،
به جارئ هه موویان ته فر و توونا ببوون و کاتی که تاو هه لات و دوژمنه کانی
هه موو ریزیان به ستبوو تا رو حی بهرز و به ره له ستکاری لی بستینن، ئیتر
ترسی له هیچ شتیک نه ما بوو. ته نانه ت ئه و ترسه کونه ی ژانوو برکی
جهسته شی، که جار جار ئازاریان هدا ره وی بوو. مه رگی چی، ترس له مه رگا!
له میژ بوو سنگی مه رد و رهندي قه لغانی گولله و ئاسن بوو. ئه و له زومره ی
که سانیک بوو که له پیش مه رگه وه هه نگاهیان به ره و کوشی ژیان ده هاویشته.
شه ش تفه نگی هه لبریز درابوون تا ئیعدامه که به رپوه بهرن له ریزیکدا
رووبه رووی دیواره که راوه ستابوون که به دار و گول داپوش را بوو. هه ر
ئه و دیواره ی که له وشه و هدا ئه و هه مووه هه وله بی ئاکامه ی به خه رچ دا و لئی
هاته خواری. سه ربازه کان هه روا که تفه نگ به ده ست له په نای یه کتره وه

راوه‌ستابوون زۆر به‌زه‌حمه‌ته‌وه پېښی گریانی خوځیان ده‌گرت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی، که بۆده‌بی ئه‌وان بۆ کوشتنی میښه‌که‌رانه‌هه‌لبژیردرین، له‌هزر و زه‌ینیاندا تابلویه‌کی زۆرناخۆش و ترسه‌ینه‌ر نه‌خشیندرا‌بوو. ئه‌و قسه‌ له‌پروو بوون و حازرجواب بوونه‌ی، پیکه‌نینه‌کانی و بویری پروون و ئاشکرای که کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئه‌وانیش دانا‌بوو. که ئه‌مانه‌هه‌موو وه‌کوو تیشکیکی نوورانی و سه‌رگه‌ردان هاتبووه‌ نیوژیانی سروسارد و پرله‌خه‌م و چه‌رمه‌سه‌ریی ئه‌وانه‌وه، له‌وه‌ش ناخۆشتر ئه‌وه‌یه که ده‌بی ئه‌و بم‌ریت و ئه‌ویش به‌ده‌ستی ئه‌وان، له‌به‌رچاوی ئه‌وان وه‌کوو کوژاندنه‌وه‌ی هه‌موو پروونا‌کایه‌کانی ئاسمانه‌کان وا بوو.

قه‌بره‌که‌ی له‌ ژیر داری هه‌نجیره‌پیره‌که‌ی هه‌وشه‌دا ئامیزی کردبووه‌وه و چاوه‌پروانی بوو. ئه‌م قه‌بره‌ به‌ده‌ستیکی داه‌یزراو و بی‌مه‌یل له‌شه‌وی رابردوودا هه‌لکه‌ندرا‌بوو که به‌قه‌ده‌رایي هه‌لکه‌ندنه‌که‌نی فرمیسی له‌سه‌ر رژا‌بوو. کاتی له‌په‌نايه‌وه‌ گوزه‌را به‌بزه‌یه‌که‌وه‌ چاویکی له‌وچاله‌تاریکه‌ کرد که چیمه‌نی ده‌ورو‌به‌ری به‌ژاکاوی کوزیلکه‌یان به‌ستبوو، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکینشا تا بۆنی گله‌که‌ پر به‌سییه‌کانی هه‌لمژی.

سه‌رپه‌له‌که‌ له‌نزیك داره‌که‌ راوه‌ستا. میښه‌که‌رانه‌ش به‌شله‌بزه‌یه‌کی زۆر شیرینه‌وه‌ ئاوری داوه: «سه‌رپه‌ل، ده‌بی لیڤه‌ راوه‌ستم؟»

ستوان، بیده‌نگ و مات، به‌بزواندنی سه‌ری گوتی: «به‌لی، قولپی گریان چنگی له‌ناخی گیر کرتبوو، زمانیشت بې‌ریایه‌ نه‌یده‌توانی تا‌قه‌ وشه‌یه‌ک قسه‌ بکات. قایمه‌قام، برازا‌که‌ی، ستوانی فه‌رمانده‌ی چه‌ک‌داره‌کان که بې‌یار وا‌بوو، ئه‌وفه‌رمانیان بداتی، دوکتوریک و قه‌شه‌یه‌ک که هه‌موو له‌حه‌ساری بوون، که‌م‌وزۆرگه‌ردی زه‌ردی خه‌جاله‌تی دایگرتبوون. میښه‌که‌رانه‌ش له‌ به‌رانبه‌ریاندا شکۆدار و مه‌زن و سه‌ر‌به‌ز، به‌چاوی پرله‌خه‌نده‌ و به‌قه‌لافه‌تیکی نیرانه‌ و مه‌ردانه‌وه‌ به‌ بی‌هیچ شه‌رم و دله‌ راوکیی وترسیکه‌وه‌ راوه‌ستا‌بوو.

- به‌یانیتان باش به‌رێزان! پاپای به‌رێزیش ئاوا زوو له‌خه‌وه‌هه‌ستاوه‌! ملازم توچۆنی؟ ده‌رفه‌تی دیداری ئیستامان له‌وه‌ی رابردوو ب‌رێک خو‌شتره‌ وانیه‌؟

ئىستاش دەستت دەبىنم كە بەگەردنتەوہ ھەلتواسىوۋە، لەبەر ئەوہىە كە من تىر ئەنگىۋىكى كارامە و باش نىم. بىشك ئەم كورە جوان كىلانانە دەبى كارەكەيان زۆرباشتر بەرپۆەبەرن - وانىيە كورەكان؟

چاۋىكى لەپوخسارى داتەپپوى چەكدارەكان كرد كە دەتگوت ئاو و دۆت بەسەريان دا پڑاندوۋە: «ھەرچى بى ئەمجارەيان پېۋىست ناكە بەپەت و دەسمال دەستم ھەلواسم بەملمەوہ، باشە دەى باشە پېۋىست ناكە ئەوہندە مات و پەرۆش بن! پاژنەكانتان رېك لەلاى يەك راگرن و خۆتان نىشان دەن كە چەندە جوان و رېكۋىپىك تەقە دەكەن. ھەروا پاش بەنىكى تر ئەلەوچۆرە كارانە ھىندە زۆر دەبى كە خۆشتان سەرتان سووربمىنى كە چۆناوچۆن ئەنجامى دەن. ھىچ شتىك لە ئەزمونى پىش كار باشتر نىيە.»

- «كورم» قەشەكە ھەروا كە دەھاتە پىشەوہ قسەكەى ئەوى بىرى و ئەوانى تر كىشانە دواوہ تا ئەودووانە بەتەنيا بمىنەوہ.

- تا چەندساتىكى تر دەگەپىتەوہ لای خولقېنەرى خۆت. ئايا بۆ ئەم دواساتانەى ژيانت كە دەتوانى تۆبە بكەى قسەيەكى دىكەت جيا لەوہ نىيە؟ بىر بكەوہ، تكات لىدەكەم، بەم ھەموو تاوان و گوناحانەى كە لە سەرشانى تۆ رىزبووہ، مردن بەبى داخوازى لىبور دەبى شتىكى سامناك و ترسىتەرە. ئەودەم كە لەوى رۆوبەپووى نىۋبژى كەرى خۆت دەبىەوہ ، دەرفەتى پەشىمان بوونەوہت نابى. ئايا دەتھەوى بەزمانىكى پرلەتاوان و سەرزەنشتەوہ لەقەلافەتى ترسىنەرى نىك ببىەوہ؟

- تانە و تەشەرى سەرزمان، پاپا؟ بەراى من ئەوہ لايەنى ئىوہىە كە پېۋىستى بەو موعىزىيە ھەيە: ئەوكات كە نۆبەى ئىمە دى، بەجىگای ئەوشەش تەنگە كۆنەيە، تۆپى گەورەى دەشت و كىوان و گەپ دەخەين و ئەودەم تۆ دەبىنى كە زمانى ئىمە چۆن سەرزەنشت و سەركۆنەى ئىوہ دەكات.

- تۆ تۆپى دەشت و كىو و گەپ دەخەى! ئەى ھەژارى بى چارە! ھىشتا لىت حالى نەبووہ كە چچالەپەشىكى ترسناك چاۋەرۋانته؟

مىشەكەرانە بە سەرشانىيەوہ چاۋىكى لەقەبەرەكەى كرد: «ھۆ پاپاى بەرپۆ، بۆ پىتۋايە كە دواى ئەوہى منتان لەوقەبەردا خەواند، ئىتر كارتان لەگەل من

ته‌واو ده‌بی؟ رهنگه بتانه‌وی که به‌ردیکی قورس قورسی له سهر دانین تا پیشی هه‌ستانه‌وه‌یه‌کی سی‌پوژه ۱ بگرن؟ پاپای به‌ریز مه‌ترسه! من به‌م‌جم و جووله ده‌ست کردانه، که زورمندالانه‌یه قه‌ت هیرش نابمه سهر مافی هیچ که‌سیک، من وهک مشکیک له‌وجیگایه‌ی که دامده‌نین ئارام و راست و بی‌گری ده‌خوم، به‌لام سهره‌رای ئه‌وه‌ش ئیمه توپه‌گه‌وره‌کان وه‌گه‌ر ده‌خه‌ین.»

قه‌شه‌که نه‌راندی: «خودای به‌خشه‌نده، ئه‌م پیاوه به‌دبه‌خته به‌خشه!»

ستوانی فه‌رمانده‌ری چه‌که‌داره‌کان به‌ده‌نگیکی که به‌حاسته‌م ده‌بیسترا گوتی: «ئامین!» سهره‌نگ و برازا‌که‌شی وهک که‌سایه‌تیبه‌کی پاقری ئایینی له سهر‌سینگی خویان خاچیان کیشا. چونکه پی‌داگرتنیک بی‌ئا‌کام و بی‌سووده. قه‌شه‌که‌ش ئیتر له‌وه‌زیاتر تیوه نه‌چوو سهریکی لی‌راوه‌شانده و دوعای کرد و چووه ئه‌ولاوله. ئیش و کاری فه‌رمی پیش ئی‌عدم کردنه‌که له بازنه‌ییکی بیده‌نگی پر هواردا زور به‌ساده‌یی به‌ریوه چۆ. میشه‌که‌رانه له شوینی دیاری کراوه راوه‌ستا و که‌می سهری وه‌رسوو‌راند تا ساتیک تیریژی سوور و زهردی روژ ببینی. جاریکی دیکه‌ش داوای لی‌کردبوون تا چاوه‌کانی نه‌به‌ستریت. پوخساری دوژمن ته‌زیتانه‌ی وای نیشان دها که رق و قینیکی تایبه‌تی وای له سهره‌نگ نییه. هه‌ردووکیان له‌وکاته‌دا فه‌راموشیان کردبوو که به‌زوری ئه‌وکاره به‌سه‌ربازه‌کان ده‌که‌ن.

میشه‌که‌رانه به‌زهرده خه‌نه‌ییته‌که‌وه رووبه‌رووی ئه‌وان راوه‌ستا، ده‌ستیان به‌تفه‌نگه‌کانه‌وه ده‌له‌رزی.

میشه‌که‌رانه گوتی: «ته‌واو حازر و ئاماده‌م.»

ستوان که به‌هوی دله‌کو‌تیوه که‌میک ده‌له‌رزی چووه پیشه‌وه. ئه‌و، تا ئیستا فه‌رمانی تیربارانی نه‌دابوو. له‌حه‌یبه‌ت ئه‌و ئه‌رکه قورس و گرانه‌تره‌ی دلی‌خه‌ریک بوو رکه‌ی سینگی بد‌پینی.

له سهر جیگای خوتان - حازر - ده‌س‌پێژ بکه‌ن!

میشه‌که‌رانه که‌می لاتراسکه‌ی به‌ست، به‌لام خوی‌راگرت و نه‌که‌وت. گولله‌یه‌ک روومه‌تی رووشاندبوو. په‌له‌یی‌ک خوی‌ن به‌سه‌ر کراواته سپیه‌که‌یه‌وه

۱- ئامازه‌یه‌که به‌زیندوو‌بوونه‌وی عیسی داوای سی‌پوژه.

دیار بوو. گولله یه کی دیکه له سهروی نه ژنویه وه که وتیوو. کاتی که دوو که لی بارووته که ته او بوو، سه ربازه کان دیتیان که پیده که نی و به دسته برینداره که یه وه خوینی سهر گونای دهری.

میشه که رانه گوتی: «دهست ریژیکی زورخراپ بوو!» دهنگی زور پوون و بی گری بوو و نه و ندهی دیکه سه ربازه بی چاره و بی دره تانه کان داهیزران ، به نرکه ییکی شیرانه وه گورانندی: «جاریکی دیکه تاقی که نه وه.»

نالله یه ک و له رزینیکی گشتی هه موو نازای تفهنگ چیه کانی داگرت. هه ر کام له سه ربازه کان هیواخواز بوون که گولله ی مهرگ له دهستی هاوړیکه ی په نایه وه بته قیندری، هه ر بویه هه ر کامه یان به م لاو لایی دا سیله یان ده گرت. نه کا به دهستی نه و بکوژری، میشه که رانه ش هه روا توندوتول به بزه ی سهر لیوییه وه روو به رووی نه وان راوه ستا بوو. نه وان نه و ئیعدام و گولله بارانه یان وه ک قه سایبیه ک هاتبووه پیش چاو، دوی نه وه! ده بوو هه موو نه و کاره ناخوش و جه رگ بره یان له سه ر راوه دهست پی بکر دایه ته وه، ترسیکی سه یر دایگر تبوون، تفهنگه کانیا ن هینا بووه خواری، هه روا که گوئیان له جنیو و سه ر زه نشتی نه فسه ره توو ره کان بوو، به ترسیکی سه یره وه ده یان رووانییه پیاو یک که کوشت بوویان، به لام هینشتا زیندوو بوو و وه ک دار هه نجیره پیره که پی قاییم ولیو به بزه راوه ستا بوو.

قایمه قام مستی خو ی هه لینا و پیشانی دان و وه ک شیت گورانندی که ناماده بینه وه، چه که کانیا ن ناماده و ته یار که نه وه، په له بکه ن و کاره که ته و او بکه ن.

سه ره هه نگیش وه ک سه ربازه کان و ره ی به ردابوو و نه یده و یرا چاو له و په یکه ره خویناوییه بکات که کیو نه سا خو ی به سه ریپوه راگرتبوو و نه ده که وت. کاتی میشه که رانه قسه ی له گه ل کرد، به بیستنی نه و دهنگه پر تین و پر په یبه ته که پر بوو له ته شهر و توانج و سووکایه تی، سه ره هه نگی به جاری دارما و داچله کی و له رزی.

سه ره هه نگی، نه مرؤ به یانی گروو پیکی بی نه زموننت هینا وه! راوه سته بزانه نه توانم نه وان باشتر ریکو پیک و ته یار که م، ده ی سه ربازه کان! تو تفهنگه که ت

بەرزتر راگره، تو که می به لای چه په وه، دلگه وه ره بی پیاو، ئه وهی له نیو
دەستدایه تهنه که خو قالۆره نییه! هه مووتان باش سیله تان گرتووه؟ ته واوه!
له سه ر جیگای خو تان - حازر...

سه ره ههنگ خو ی رانه گرت و خیرا چوو ه پیشه وه و په ریه نیو فه رمانه که وه:
«ده ستریز بکه ن!» شتیکی چاوه روان نه کراو ده بوو ئه گه ر ئه م کابرایه
فه رمانی مردنی خو ی بدایه ت جاریکی دیکه ده ست ریزیکی شیواو و تیکه ل و
پیکه ل به رپوه برا، ئه وه هیله زه نه جیرییه که له گه ل ترس و خو ف روو به روو
ببووه وه به له رزینی یه که یه کی ئه وه په یکه رانه تیک شکا. یه کئ له وه سه ربازانه
ته نانه ت ته فه شیه نه کرد و تهنه که ی فری دا ئه و لاوه، دانه وییه سه ره ئه رزی و
به ناله و هاواره وه گوئی: «ناتوانم - ناتوانم!»

دوو که لی تهنه که کان به ئارامی و به ناقابیلییه وه به لایه کدا رویشت و
ورده شه پۆلی بی تین و که م هیزی تیشکی به یانی ورده ورده خو ی نیشان دا و
به ئارامی می شه که رانه که وه ته ئه رزی، که باش لی و رد بوونه وه دیتیان هیشتا
نه مردوو ه. سه رباز و ئه فسه ره کان به دیتنی ئه و دیمه نه له جیگای خو یان وشک
بیوون، وه ک داریکی وشکه لی بی جو له راوه ستابوون و چاویان
له و بوونه وه ره ترسناکه ده کرد که له سه ر ئه رزی که وتیوو و له حه بییه تا خو ی
باده دا و له گیانه لا دا بوو، دوا ی دوکتور و سه ره ههنگ به هه له داوان و هه راو
گوپه وه چوون بو لای، چونکه ئه و خو ی له سه ر ئه ژنویه ک راگرتیوو و
هه ولی ئه دا که هه ستیته وه و پیمان نیشان دات که مه رگ چوک به شو رش گیپ
دانادات. دیسانه وه له سه ربازه کانی ده روانی و پیده که نی:

- خه تی دووه م: تا قی که نه وه - سه ربازه کان جاریکی دیکه تا قی که نه وه..
چا و لی که ن - ئه گه ر نه توانم...

له پریکدا لاتراسکه ی به ستوو به سه رشانیکیدا که وه ته سه رچیمه نه که.
سه ره ههنگ له ژیر لیوییه وه گوئی: «مردوو ه؟» دوا ی ئه وه ی دوکتور له
سه ر ئه رزی ئه ژنوی دا دا و دهستی له سه ر کراسه خویناویه که ی دانا
به هیواشییه که وه گوئی: «پینم وایه که مردوو ه - خودایه شو کرت!»
سه ره ههنگ دووپاتی کرده وه: «خودایه شو کرت! ئاخره که ی ته واو بوو!»

برازاکه‌ی دهستی له سه‌رباسکی دانا: «مامه، کاردینال هاتووه! له‌به‌ر
ده‌روازه‌که‌یه و ده‌به‌ه‌وی بیته ژووره‌وه.»

- چی؟ نابی بیته ژووره‌وه - نایه‌لم! ئە‌ی یاساوله‌کان چی‌ده‌که‌ن؟
قوربان...

ده‌روازه‌که‌که‌ کراره و مونتانی له‌ه‌ساری راوه‌ستابوو. به‌چاوی زهق و
ترسه‌ینه‌ره‌وه ده‌پروانییه‌ رووبه‌رووی خۆی.

- قوربان! ده‌بی داواتان لی‌بکه‌م که... دیتنی ئە‌م دیمه‌نه‌ بو ئیوه‌ باش نییه!
مه‌راسمی ئیعدامه‌که‌ هه‌رئێستا کۆتایی هات. ته‌رمه‌که‌ هه‌شتا...

مونتانی گوتی: «هاتووم که‌ بیبینم.» ته‌نانه‌ت له‌وکاته‌ش‌دا وا به‌زه‌ینی
قایمه‌قام گه‌یشت که‌ قسه‌ کردن و جووری ریگارۆ‌یشتنه‌که‌ی وه‌ک که‌سیک وایه
که‌ به‌ده‌مخه‌وه‌وه‌ بروت. یه‌کی له‌ سه‌ربازه‌کان له‌پریکدا گو‌راندی وهاواری
کرد: «ئای خودایه!» قایمه‌قام به‌په‌له‌ ئاو‌ریکی داوه‌ بی‌گومان...

جه‌سته‌ییکی شه‌لالی خوینی ئال که‌ له‌ سه‌ر چیمه‌نه‌که‌ که‌وتبوو، جاریکی
دیکه‌ بزواوه‌ و نالاندی و هه‌ولی دها که‌ هه‌ستن. دوکتور به‌چۆکه‌وه‌ خۆی به
ئه‌رزدا دا و سه‌ری له‌ سه‌ر ئە‌ژنۆی خۆی دانا.

وه‌ک سه‌رلی‌شیواویک نه‌راندی: «زووکه‌ن! شاغییه‌کان زووکه‌ن! کاری
بکه‌ن با نه‌جاتی بی، بو‌خاتری خودا زووکه‌ن! دیمه‌نیکی زور ناخۆش و
دل‌ته‌زینه!»

کفاره‌ی خوین هه‌روا به‌سه‌ر ده‌ستیدا ده‌رژا، ته‌قه‌لا و له‌رزینی په‌یکه‌ره‌ی
ناوباوه‌شی، ئازای ئە‌ندامی وه‌له‌رزین خستبوو. ئە‌وه‌ پژانی خوینی له‌شی
که‌سیک نه‌بوو، شه‌پۆلانی سووری ده‌ریای گه‌شی گه‌لیکی چه‌وساوه‌ بوو. ئە‌وه‌
قورسایي له‌شی مروییک نه‌بوو، کپوی وره‌ی هیزی به‌هیزی گه‌لیک بوو.

کاتی که‌ دوکتور وه‌ک شیته‌ و هار هاواری ده‌کرد و یارمه‌تی ده‌خواست،
قه‌شه‌یه‌ک له‌ سه‌ر شانی ئە‌وه‌وه‌ دانه‌وی و خاچه‌که‌ی نایه‌ سه‌رلیوی
ئه‌وپیاوه‌ی که‌ له‌گیانه‌لادا بوو: «به‌نیوی باوک و کوره‌وه‌...»

میشه‌که‌رانه‌ له‌ سه‌ر ئە‌ژنۆی دوکتور که‌می خۆی راست کرده‌وه‌ و به‌چاوی
ده‌رپه‌رپه‌وه‌ ری‌ک‌پروانییه‌ خاچه‌که‌.

ئارام لەمەودای نیوان بیدەنگی و خامۆشییەکی بەستەلەکدا دەستی راستی
هەلینا و خاچەکە ی لادا. پەلەیهکی سووری گەشی خوین بەسەر پوخساری
مەسیحی سەر خاچەکەو دەبیندرا.

- پاپا - بەلێ خوداکە ی تۆ - تیر - بووبی؟
سەری لە سەر دەستی دوکتۆر کەوت بەپشتا.

- قوربان!

چونکە کار دینال هیشتا هەروا حەپەسابوو، سەر هەنگ فیراری دەنگی
بەرزتر کردووە: «قوربان!»

مونتانی سەری هەلینا: «مردووہ.»

- بەلێ مردووہ و تەواوی کرد. قوربان واوہ نایە ی؟ دیمەنکی سامناک و
تۆقینەرە.

مونتانی دووپاتی کردووہ: «مردووہ.» و دیسانەوہ لە پوخساری ئەوی
پووانی: «دەستم لێدا، مردووہ.»

ستوان بە تەوسیکەوہ لە ژیر لیویەوہ گوتی: «ئە ی بە تەمای پیاویک
شەش گوللە ی وئ کەوێت و هیچی لێ نە یەت؟» دوکتۆریش بە هیواشییکەوہ
وہلامی داوہ: «پێم وایە خوین گرتوو یە تی.»

قایمە قام باسکی مونتانی توند گووشی: «قوربان، واباشترە کە ئیتر
لەوہ زیاتر لێ ورد نە بیەوہ. ئەگەر ئیزنمان بە ی با ئەو قەشە یە هەتا مائی
بە پیت کاتەوہ؟»

- بەلێ، ئە پۆم.

ئارام لەو دیمەنە خویناوییە پووی وەرگێرا و دوورکەوتەوہ. قەشە و
سەرپەل بە شوینییەوہ کەوتنە پ. لە نزیک دەروازەکە ی دەرهوہ راوہستا
بە پەشوکاویەکی ئارام و سەیرەوہ ئاوری داوہ بۆ داوہ: «مردووہ.»

دوای چەند کات ژمیریک مارکون چووہ نیو ئەومالە ی کە لە داوینی کێوہ کە دا
بوو، تا بە مارتینی بلێ کە ئیتر پیویست ناکا ئەو گیانی خو ی بەخت کات.

هه موو شتیک بۆ مسۆگه ربوون و پراگ تیزه بوونی گه لاله ی دووهه م له مه ر
 رزگار کردنی ئه و ئاماده کرابوو. چونکه ئه م گه لاله یه زۆر ساده تر له ئه وه ی
 پێشوو بوو. بریار وابوو که هه ر بۆ سه ببه ینی ئه و رۆژه که گروپی Corpus
 Dommini له به رده م قه لاکه وه ده گوزه ریته، مارتینی له نیو جه ماوه ره وه
 ده رپه ری و له نیو جلوه رگه کانیه وه ده مانچه یه ک ده رهینی و رووبه قایمه قام
 ته قه بکات. له ئالۆزی و شیواوی ئه و جه نگه یه دا، دوايه بیست پیاوی چه کدار،
 له پریکدا هیرش به رنه سه ر ده روازه که ی قه لا و خۆبکه ن به ژوو ریڤا، به زۆر
 کلیل داره که یان ببردایه ت و بچوايه نه ژووری به ند کراوه که و به ده سته ی خۆیان
 ئه ویان به ینايه ته ده ره وه، و هه رکه سه یکیش که ببوايه ته کۆسپ و ته گه ره یان
 بیانکوشتایه یان برینداریان بکردایه ت. به قوونه شه ریش له ده روازه که وه
 بچووبایه نه ده ره وه ؛ له پاشه کشیشدا ده سته یه کی دیکه له قاچاخچیه کان که
 چه کدار و سوارکاربوون ، ده بوو ئه ویان ببردایه ت بۆ چه شارگه یه کی دوور
 له مه ترسی له و چیا و به نده نانه . ته نیا که سه یک له و گرووپه چکۆله یه دا ئاگای
 له وکاره نه بوو جما بوو، ئه م کاره ش به هۆی و یستی تایبه تی مارتینییه وه بوو
 که ده بوو جما بی ئاگایی.

ئه و گوته بووی: « زۆر ناخایه نی و هه ر له سه ر ئه و کاره شوشه ی دلّی
 ده چرژئی.»

هه رکه قاچاخچیه که له درگای باخه که وه هاته ژوو ره وه مارتینی درگا
 شووشه ییه که ی کرده وه بۆ دیتنی ئه و چووه هه یوانه که: «مارکون چ
 خه به ره؟ ئایش!»

قاچاخچیه که کلاوه چه سیرییه لیوپانه که ی سه ری خستبوو به پشت
 سه ریڤا. هه ردووکیان له هه یوانه که دانیشتن. بیده نگ و مات. مارتینی هه ر
 له وکاته دا که چاوی به روخساری ژیرکلاوه که که وت لیّی حالّی بوو که چه باسه.
 دوا ی بیده نگیه کی دریژخایه ن، پرسیی: «که ی ئه و کاره یان کرد؟» ده نگه ی
 له گوپی خۆیدا ده نگدانه وه یه کی ناخۆش و په ریشتانی هه بوو.

- به یانی ئه مرۆکه، له ده مه ده می به یان دا. سه رپه له که پی گوتم. خۆی له و ی
 بووه و به چاوی خۆی دیتوویه تی.

مارتینی سهری دانه‌واند و دزوییه‌کی که له‌قۆلی کۆته‌که‌یه‌وه شوڤر ببووه له‌پریکدا و به‌توورده‌یه‌وه پچراندی.

له‌خۆرا، له‌خۆراییی بوو، ئەمه‌ش هەر له‌خۆوه بوو. ئەو ده‌بوو سبه‌ینی بمردایه‌ت، به‌لام ئیستا دونیای هیواو ئاواته‌کانی ئەو وه‌کوو دونیای ئەفسانه‌یه‌ک که پرله‌ئاوات و خولیای گه‌ش و پرونی ئاسۆیه و به‌هاتنی چنگی ره‌شی مه‌فحه‌وه ده‌بی، ئەویش که‌وته گۆمی مردن و نه‌مان و چووه دونیای شه‌وان و پوژانی شوڤرشیگێزانی قه‌دیمی و دل‌که‌یلی ئازادی و ئەشق و خۆشه‌ویستی - دونیای گراسینی و گالی، دونیای په‌مزنوو سین و چاپی بلاڤوگ، دونیای به‌ربه‌ره‌کانی نیوان هاوڕینیانی حیزبی ئەو له‌لایه‌ک و پیلانی پیس و گلاوی سیخۆره ئوتریشیه‌کان له‌لایه‌کی دیکه‌وه. هه‌روه‌ها له‌ناخی دلیدا و له‌کۆشک و ته‌لاری ویزدانیدا جیگایه‌کی دل‌فه‌ریح و خۆش خالی بوو که هیچ که‌سیک نه‌یده‌توانی ئەوی داگیرکات. مارکون پرسیاری لی‌ده‌کرد و ئەویش په‌ریشان و سه‌رگه‌ردانی ئەو فکره بوو که دواي ئەو چی به‌جی‌ماوه که بایه‌خی قسه له‌سه‌ر کردنی هه‌بی، سهری هه‌لینا: «چیت گوت؟»

- گوتم بی‌شک تو ئەم خه‌به‌ره‌ی پی‌ده‌ده‌ی.

گوراندی: «چۆن ده‌توانم پی‌ی بلیم؟ ئە‌گه‌ر وایه داواشم لی‌بکه‌ن با خه‌نجیریکیش لی‌سه‌ر دلی‌بده‌م. ئای هاوار چۆن ده‌توانم پی‌ی بلیم؟ چۆن ده‌توانم!»

به‌هه‌ردوو ده‌ستی توند هه‌ردوو چاوی داپۆشی، به‌لام بی‌ئوه‌ی که‌جیگایه‌ک ببینی، وای هه‌ست کرد که قاچاخچییه‌که له‌په‌نایه‌وه بزوا، ئەو جار سهری هه‌لینا. جما له‌به‌ر درگا‌که راوه‌ستابوو.

جما گوتی: «سزار بیستووته؟ هه‌موو شتی‌ک ته‌واو بوو. ئەویان گولله‌باران کردووه.»

"Introdio ad alter dei"¹ مونتانی له بهر میحرابه گه وره و بلینده که له نیوان هاوکارانی خوئی و خزمه تکارانی کلیسادا راوه ستابوو، به دهنگیکی بلیند و یه کمیزان زبووری پیش عیشای ره بانی ده خوینده وه. سه رتاپای کلیسا له نامیزی رهنگ و گه شهی نووردا بوو. له پارچه و کوئاله کانی جیژنی جه ماوهره وه هتا ئه وسهری کوله که کان، هه مووی به وشال و پارچه جوانانه و چه پکه گوله زیړینانه نه خشیند رابوون. له سه روی درگاکه وه په ردهی مه خمه ری گه وره شوړ کرابوونه وه. که تیشک و شهوقی گه رمی هه تاوی مانگی ژوئین له چینی په رده که ی دها و ددره وشاوه، هه روه کوو ئه وهی که له نیوان مه زرایه کی گولاله سوورهی که سک و سووردا چراخان بیّت. قاته ئابینییه کان به موم و مه شخه له کانیا نه وه، قه شه کانی کلیسا به خاچ و ئالاکانیا نه وه نو یژگه کانی دهورو به ریان به ته واوه تی رووناک کردبوو، له ریړه وه کاندای پارچه ی هه وریشمی ئالای هه لواسراو و شورپه وه کراو، چپوی پیکه وگری دراو به گولینگ و متوموورووی رهنگا ورهنگه وه که به ژیر بن میچه که وه ددره وشانه وه. عه بای گروپی کوړ، که به شیوهی کوله زیړینه نه خشیند رابوو له ژیر په نجه ره رهنگا ورهنگه که دا سه دجووری دهنواند. چه پک چه پک تیشکی هه تاو به رهنگی نارنجی و ئه رخه وانی و ئال و که سک

۱- لاتینیته: «یانی به ره و میحرابی خدا ههنگاو هه لدینمه وه.»

دەرژايە ناو کليساوہ. لەپشت ميحرابە کە پەردەيە کي درەوشاوہی لە ھەلواسرابوو کە بەھيلی جۆراوجۆری نوقرە رازيندرا بوو ھوہ. جوانکاری سەرپەردەکان و چراکانی ميحرابە کە بەشيۆەيە کي ريکوپيک وەبەرچاو دەکەوت. کاردينال لەناو عابا و ھاودامينيکی سەرتاپا سپی شۆردا کە لە دوواوہ لەئەرزى دەخشا، وەک پەيکەرە و مەسەمەيە کي مەرمەپين، کە رۆح و گيانی تىزابى دەھاتە بەرچاو. بەپيى رەسم و عادەتى رۆژەکانی دەستەورپيژە، دەبوو ئەو بۆخۆی سەرپەرشتى ئايینی عيشای رەببانی بکردايەت، نەوہک ئەوہی بەتەنيا پيش نوپيژى بکات. ھەربۆيە دواى تەواوبوونی خويندەوہی دۆعای تۆبە و پارانەوہ زۆر بەئارامیەوہ لەميحرابە کەوہ بەرەوجيگای ئوسقوفى کەوتەرپى و بە بەردەم پيش نوپيژ خويناں و خزمەت گوزارانى کليساوہ دەگوزەرا و ئەوانيش بەرپيژەوہ سەريان بۆ دادەنەواند.

يەكئ لەکانونەکان ئارام چرپاندى بەگويى ئەو کەسەى پەناى خۆيەوہ: «بەداخوہ بەرپيژ مونتائلى تەندروستى لەباش ناچى، پيس پەشوکاوہ، سەر و پۆتراکى وانيشان دەدا.»

مونتائلى سەرى دانەواند تا تاجى ئوسقوفى لەعل و دورنیشانى لە سەرنين. قەشەيەک کە وەک شماسيکى ئيفتبخارى ١ کارى دەکرد تانجەکەى لە سەر سەرى دانا، کەمى لەوى پووانى، دوايە بریک دانەوى و ئارام گوتى: «قوربان، خواى نەکەرە ناساخى؟»

مونتائلى کەمیک بۆلاى ئەو وەرچەرخوا، ھيچ ناسياوييەک لەچاوەکانى دا بەدى نەدەکرا.

قەشەکە بەگويى دا چرپاند: «بيوورە قوربان!» دواى ئەوہى کە دانەويە سەرئەژنۆى، ھەستا و گەرپاوە، لەوہى کە ببوہ ھۆى پچرانی رازونيازەکانى ئەو لەگەل خودادا، خۆى سەرکۆنە دەکرد.

رەسم و عادەتى ئاسايى ھەروا بەردەوام بوو، مونتائلى بى جوولە و راست دانيشت، تاجە درەوشاوہکەى و عەبا زيړنیشانەکەى تيشک و شەوقى

١ شماس: کەسايەتى ئايینی کليساىە کە پلە و پایەى لە قەشە لەخوارترە(و).

ههتاویان دهگه پاندهوه. چین چین عابا سپی و فرمییه که ی له سهه
هه شه سهووره که دریتژ ببوو و له عه رزی دهخشا.

یاقووته کانی سهه رسنگی له نیوان روشنایی سهه دان مؤمدا ده دره وشانه وه و
دهر ژایه نیونیکا و چاوی به قوول داچوو و بی هیزی. هه رکه دانه وی تا به و
وشه گه له "Benedicite Pater eminentissime" 2 بخوره که مته فه رپک کات،
دره وشاوه یی و شه وقی هه تاو له نیو ئەلماسه کاندا یاریان ده کرد. په رنکه
مونتالی، به دیتنی قه لافه تی خوی، شیر به فرینه یه کی زور گه وره و پرشکو و
ترسناکی کویستانه کانی بیته وه یاد، که به تاجیک له شیوه ی کولکه زیپینه و
هاودامینیکی به فری باهینهر، به دوودهستی ئاواله وه، کوشیک به ره که ت یان
کوشیک له نه فره ت و جنیو بلاوبکاته وه.

کاتی ریزلینان و سوپاس کردنی نانی پیروز، له سهه کورسیه که هاته
خواری و له به رانبه ر میحرابه که دا چوکی دادا. له هه موو هه لس و که وته کانی دا
سپروساردی و داهیزرانیک ده بیندرا، دوا ی ئەوه ی هه ستا و گه راوه جیگا که ی
خوی، سهه گوردی سوارکاری سهه ربازی که به جلوبه رگی فه رمی خویه وه
له پشت سهه ری قایمه قام دانیشتبوو، به گوپی ملازمه برینداره که ی په نای
خویه وه چرپاند: «بی گومان کاردینال به باشی کاره که ی به ریوه ده بات و
له کاری خویدا له کل ده ردی، وه ک مه کینه ییکی چاک بی راوه ستان کار
ده کات.»

ملازم به هیواشییه که وه وه لامی داوه: «چاکتر! تا ئیستا ئەم لیبووردنه گشتیه
ناخوشه وه کوو باریکی لاسهنگ و نابار له سهه رشانی ئیمه قورسایی ده کرد.»

- به لام هه رچی بی، له مه ر دادگا له شکریه که مل که چ بوو.
- به لی ناخریه که ی رازی بوو، هه رچه ند زوری خایاند تا مل که چ بوو .
ئای خودایه، هه وای ئیره چه نده ناخوش و خه فه یه! هه موومان له ژیر گه رمای
هه تاودا نه خوش ده که وین. حه یف که ئیمه ش کاردینال نه بووین، تا له بهر ئەو
سهووره تاوه چه تریکمان به سهه رمانه وه بگرتایه . سس . س! مام چاومان
لی ده کا!

۲. لاتینه به مانای: «پاپای به ریز و پیروز، مته فه رکی بکه.»

سەرھەنگ فێراری ئاوپری دابوووه تا مۆرەیهکیان لێ بکات. ئەو دواى ئەو پووداوه ناخۆشەى دوینی بەیانی، کەوتبووه کەش و هەوايەکی تايبەتى پۆحى و خواپاریزانەوه، هەربۆیە داخى دلى خۆى بە سەر کۆنە کردنى ئەوان دەردەبەرى، ئەویش بە هۆى «هەست نەکردنى ئەوان، بەو وەزەعە ناخۆش و دل تەزینە» وه بوو.

سەرۆکانى بەرپرسی تەشریفات و ردهوردە لە دەوریەک کۆبوونەوه، لە ریزیکیدا راوهستان کە بۆرێژە رۆیشتن ئامادە دەبوون.

سەرھەنگ فێراری هەستا سەرپێ و بەرەو میله ئاسن کانی میحرا بە کەوتە رێ و ئاماژەى بۆ ئەفسەرەکانى دیکە کرد تا بەدوای ئەودا بکەونە رێ. کاتیکی کە خویندەنەوهى عیشای رەببانی تەواو بوو و نانەمفەرەکە کە خرایە نیوقاپە شووشە بلوورینەکەى³ دەستە سەربازییەکەوه، قەشەى پیشنوێژ و هاوکارەکانى چوونە ژوورى کلیساوه تا جلوبەرگەکانیان بگورن. لەهەموو کلیسادا دەنگیکى زۆر نەرم و هیدیت بەرگۆئ دەکەوت، مونتانی کە وەک مقەبا بێ جوولە لە پووبەرپووی خۆى دەروانى، هەروا لە سەر کورسیە تايبەتیەکەى خۆى دانیشتبوو. دەتگوت هەر لەویش نییە و دنیا لە سەر سەرى دەگەرێ و زەریای ژیان و هەلس وکەوتى مرۆف لە ژیر پایدا لە شەپۆلاندا بوو و لە بیدەنگى و وسکووت بوونى دەوروبەرى ئەودا ون دەبوو؛ قاپى بخور سوتانەکیان بۆ لای هینا و ئەویش بێ ئەوهى سەرنج بداتە ئەم لا و ئەولای بەبیزارى و بەتەپلۆسیه وه دەستى هەلینا بخورەکەى خستە نیو قاپەکەوه. قەشەکان لە ژوورەوه گەرانه وه و لە سەروى کلیساوه چاوهروانى مونتانی بوون تا بیتەخوارەوه، بەلام ئەو هەروا بێ هەست و خوست دانیشتبوو. شماسى ئیفتیخارى کاتى دانەوى تا تاجە ئیسقوفیەکە لە سەر سەرى هەلگرێ، دیسانە وه بەدوودلیو بەهێوربێ کە وه پێى گوت: «قوربان...»

کاردینال چاویکی لێ کرد: «چیت گوت؟»

ئەرى دلنایى کە بەشدارى کردنت لەرێورەسمى دەستەدا زۆرت ئەزییەت ناکا؟ چونکە هەوايیکى زۆر گەرمى هەیه.

۳. کاسەیهکی شووشەییە لە سەر شیوازی هەتاو دروست کراوه کە نانەپیرۆزەکەى لەنیودا دادەنێن.

- هیچ نییه، گهرمی ههوا چ بایه خیتی ههیه؟

مونتانی به سر و ساردی و به چپرچریه وه قسه ی دهکرد. بویه قه شه که وای ههست پی کرد که پی ناخوش بووه: «قوربان بمبووره، پیم وایوو که حال و وه زعت باش نییه.»

مونتانی بی ئه وه ی وه لامی بداته وه ههستایه سه ری. که میک له سه ر پلیکانی سه ره وه ی کورسیه که را وه ستا هه ر به و شیوه قسه کردنه ی ئه و جاره یه وه پرسى: «ئه مه چییه؟»

دریژی عه باکه ی له سه ر پلیکانه کان و سه ره ئه رزی کلیسا که دا ده خشا و مونتانی په له یه کی سووری له سه ر عه باسپیه که ی خوی دیوو.

- قوربان هیچ نییه، ته نیا زایه له ی تیشکی هه تاوه که له په نجه ره رهنگا ورهنگه کانه وه رژاونه ته ژوو ری.

- تیشکی هه تاو و ئه وه نده سوور؟

له قه ندرمه که وه هاته خواری. له به رده م میحرا به که دا ئه ژنوی دادا و قاپه بخوره که ی به ئارامی برده پیش و هینایه دواوه ، کاتی که هینایه وه لای خوی. شه و قی هه تاوی په نجه ره رهنگا ورهنگه که که وه ته سه ره سهری پووتاوه و دهم و چاوی، چه پکه تیشکی سوور که رهنگی شووشه ی په نجه ره که ی گرتبوو که وه سه ره عه باکه ی که خزمه تکاره کانی چینه کانیان راست و ریک دهکرد. کاسه زیترینه که ی له دهست قه شه که وه رگرت و ئه وکات که گروپی کوپ و ئورگه که ئاههنگی زور به شکو و خوشیان دهست پی کرد ههستایه سه ری.

خزمه تکاره کان هیواش هاتنه پیشی و پارچه چه تریه هه وریشمه ئاسمانیه که یان به سه ر سه ری وه راگرت، شماسه کانیش له م لا و ئه ولایه وه راوهستان و چینی عه بادریژه که یان بو کووده کرده وه، کاتی خزمه تکاره کانی کلیسا دانه وین تا عه باکه ی، که به سه ره ئه ژنوی دا ده خشا کو ی بکه نه وه و ئه ندامانی ئه نجومه ن و که سانی ئایینی که له پیش دهسته که وه به دووریزی زور جوان و ته یاره وه که مؤمه هه ل کراوه کانیان له چه پ و راسته وه هه لئینابوو، له سه روی کلیسا و سینی لای سه ره وه بوون، ئارام هاتنه خواری.

مونتائلی له نزیك میحرابه كه و له ژیر پارچه چه تریبه هه و ریشمه كه دا به سهر ئه وانه وه راوه ستابوو و نان و شه رابه پیرۆزه كه ی توند به سهر دستیه وه گرتبوو و به نیگای چاوی ره وانه ی ده كردن كه جووت جووت ده رۆیشتن. ئه وان كه مۆم و مه شغهل و خاچ و ره سمه كان و ئالاكانیان و تاجه گولینه یان پی بوو؛ زۆر ئارام و پیک و پیک، له سه روی کلیساوه به ره وه وۆلی پان و گهره ی کلیساكه هاتنه خواری، كه ته نرابوو به كۆله كه ی زۆر ئه ستوور كه به جوانی رازیندرابوونه وه . له ژیر په رده مه خمه ریه كان كه هه ل درابوونه وه گوزهران و له وگه رمایه دا وه ك سیلاو به ره وه شه قام شوږ بوونه وه و ورده ورده دهنگی سه روودی به كۆمه لیان له نیو دهنگه كانی دیکه دا ون بوو. به لام هیشتا له نیو کلیسا دا دهنگی ههنگاوه كانیان دهنگی ده داوه.

له پیش دا گروهه جوږاوجۆره كانی قه شه به كفنی سپی به ریان و روخساری ده مامك لی دراویان ، دوايه براده رانی Misericordia⁴ بوون كه سه رتاپای ره شیان له به ردا بوو و ته نیا چاویان له نیو ده مامکی ره ش دا ده بریساكایه و و به دوا ی ئه وانیش دا مریده كانی ئایینی کلیسا له ریزیکی گه و رده دا گه یشتن:

ده رویشه كانیش به سه رتاپایه کی بۆریله ی ئه ستوور و به پی خاوسیه وه كه و تنه ری له گه ل خه لکی دو مینه كانی سه رتاپا سپی و له سه ره خو ؛ به دوا ی ئه وانیش دا كارمه نده كانی ئاسایی ناوچه، سواركاران، تفهنگچییه كان و كارمه ندانی پۆلیسی ناوچه كه و قایمه قامیش كه له جل و به رگی فه رمی دا بوو هاوړی له گه ل ئه فسه ره كانی هاو كاری خو ی كه له په نایه وه بوون تیکه لی ریژه كه و ری پیوانه كه بیوون، دوو نه فه ر له پیش نو یژكاره كانیش مۆمی هه ل كراویان پی بوو و ئالا هه لگ ریکیش خاچیکي گه و ره ی له به ین ئه وانه وه به رز كر دبو وه . كاتی كه په رده كان لادران تا ئه و جه ماو ره له درگا كه وه برۆن ده ری و بكه ونه ری، مونتائلی له ژیر چه تره هه و ریشمه كه ی سه رسه ریه وه به خیرایی چاویکی له هه تاو و شه قام و دیواره رازاندر او ه كان كر د كه به ئالا و قوماشی جوږاوجۆر رازیندرابوونه وه و مندالانیکیش به جل و به رگی هاو دامینی سه رتاپا سپی كه گولی سووریان به سه ر ئه وخه لگه دا

٤. ئه و كه سانه ی كه مر دوو گۆره و شار ده كه ن.

هه‌لده‌خسته‌وه مونتانی گوتی: «تیاح، ئه‌وگوله سوورانه چه‌نده‌جوانن ده‌لئی پتی خوینن.»

جه‌ماوهر هه‌روا به‌ریک‌وپیکییه‌وه ده‌رۆیشتنه‌ پیشی، هه‌رده‌سته و گروپیک به‌جوړیک و به‌ره‌نگیکی تاییه‌تی. عه‌بای سپی و دریز، ئارام و له‌سه‌رخو؛ به‌دوای ئه‌واندا جل‌وبه‌رگی فه‌رمی و جوان و زورشییکی قه‌شه‌یه‌ک که قه‌راغه‌کانی به‌شیویه‌کی جوان چندرابوون، خاچیکی زی‌پینی باریک و دریز که له‌سه‌روی مؤمه‌هه‌ل‌کراوه‌کانه‌وه گه‌ردنی هه‌لینابوو. دوای که‌میکی‌تر قه‌شه‌کانی کلیسای جامع‌ه‌کان به‌بالاپۆشیکی سپی مه‌یله‌وزه‌رده‌وه به‌خوړانانیکه‌وه هاتن و گوزه‌ران. پیش‌نوژیژیک به‌گوچانیکی ئوسقوفیه‌وه له‌نیوان دوومه‌ش‌غهل به‌ده‌سته‌وه هات‌وچوووه نیوکلیساوه، ئه‌وجارخزمه‌تکاره‌کانی کلیسا که له‌پزیک‌دا راوه‌ستابوون و کاسه‌ی بخوریان به‌ده‌سته‌وه بوو و له‌هه‌وای موسیقاکه ده‌ستیان ده‌بزواند و رده‌ورده‌وه ده‌رۆیشتنه‌ پیشه‌وه، هه‌لگرانی چه‌تره‌هه‌وریشمیه‌که‌ی سه‌ر مونتانی چه‌تره‌که‌یان به‌رتر کرده‌وه و ده‌ستیان کرد به‌بژاردنی هه‌نگاوه‌کانی خوین: «یه‌ک، دوو، یه‌ک، دوو» مونتانیلیش ده‌ستی کرد به‌دو‌عا و پارانه‌وه له‌به‌رانبه‌ر ره‌سمه‌کان و به‌ره‌و روی خاچه‌که‌5.

له‌سه‌ر قه‌نده‌رمه‌کانی ناو کلیساوه هاته‌خواری و به‌ره‌و سه‌رسه‌راکه و هه‌مووی گه‌را؛ له‌و جیگاوه که ده‌نگی ئورگه‌که هه‌موو کلیسای داگرتبوو، له‌ژیر ئه‌وپه‌رده هه‌ل‌دراوانه‌وه گوزه‌را که ره‌نگیکی سووری توند - سووریکی وا که پیاو لئی ده‌ترسا - هه‌بوو و به‌ره‌و ناوشه‌قام هه‌نگاوی هه‌لیناوه که زور پووناک بوو، ئه‌وشه‌قامه که پر بوو له‌گولاله سووره‌ی که‌سک و گه‌ش و ره‌نگ خوین که له‌سه‌ر فه‌رشی راخراوی سه‌رشه‌قام و له‌ژیر هه‌نگاوی ری‌ره‌واندا ده‌پیلیشانه‌وه. کاتی که کارمه‌نده‌کانی ئاسایی بو هه‌لگرتنی هه‌وریشمه‌که‌ی سه‌رسه‌ری مونتانی هاتنه‌ پیشه‌وه، له‌به‌ردرگا که‌می راوه‌ستان و دوایه که‌وتنه‌وه ری و مونتانیلیش له‌گه‌ل ئه‌وان، قاپه‌که و نانه‌پیروژه‌که‌ی به‌هه‌ردوو ده‌ستی توند گرتبووی، ده‌نگی بیژه‌رانی کوپ

5. ره‌سمه‌کانی مه‌سیح له‌کاتی چون به‌روخاچ، له‌شیوه‌ تاییه‌تی و جوړاو‌جوړه‌کانی‌دا

له گهل له نجهی هه لگرانیقاپه بخوره که و دهنگی تیکهل و پیکه لی هه نگاوه کان له ده و روبه ری مونتانی دا به رز ده بووه وه و جار جاریش ده مه یی: «هه موو جیگایه ک پرله خوین و خوین هه موو جیگایه کی داگرتیوو، فه رشی به ریپی ئه و وه کوو چۆمیککی سوور سنگی داخستبوو، گولاله سووره کان هه روه کوو خوین به سه ر به ردی شه قامدا ملیان به لاره و نابوو . ئای خودایه! که سک و سوورایی ئاخره که ی سه رانه ری ئه رز و ئاسمانی تو داده گری؟ ئه ری خودایه ئه م کاره بو تو چ قازانجیکی هه یه؟ هۆ خواوه ندی به توانا . تویه ک که لئوه کانت خوینی لی ده تکی!»

له وه به ری کاسه شووشه یه که وه، چاویکی له نان و شه رابه پیروژه که کرد. ئه وه چی بوو که له نانه پیروژه که وه ده چۆرا . نکتک ده تکیه نیوپه رده ی زیڕینی هه تاو . و ده پڑایه وه سه رعه با سپیه که ی؟ ئه وه چی بوو . ته نانه ت له وه دسته به رز کراوه وه ده چۆرا؟

چیمه نی هه ساره که له ژیر هه نگاوی جه ماوه ردا شه لئه ژابوو و یه ک سه ره سووری ده نواند . هه موو جیگایه ک سووراوی لی ده تکا . خوینیکی یه کجار زۆر له وی کۆببووه وه، له و گونایه تکتک ده هاته خواری، له وه دسته راسته به گولله کون کراوه خوین ده پڑا و له که له که ی بریندار و پین کراوی به لیشاو خوین بلقی دها ته نانه ت قژیشی خویناوی بوو، ئه و قزانه ی که له خویندا ته ر ببوون و به هه نییه یه وه نووسابوون . ئای ئه وه جواناوی مه رگ بوو، که له گانگای ژانیکی جه رگ بره وه سه رچاوه ی ده گرت.

دهنگی ویزه رانی کۆر سه رمه ستانه به رز بووه وه.

ئاخ هیه چ که س ناتوانی له به رانه ری دا خو ی راگری! ئه ی خودایه که بی خه م له و ئاسمانه سپی و ئارامه له سه ر ته ختی خو ت دانیشتووی! به لیوی خویناویه وه بزته دیته سه رلیو و له شه ر و مه رگی مرۆف ده روانی ، ئیتر به س نییه؟ دنیا یه کی جیا له شانوی سوپاس و دوعا و پارانه وه درۆبینه، به س نییه؟ هۆ جه سه ته ی عیسی که له به ر پزگاری مرۆقایه تی ئه و هه مووه ئازار و ئه شه که نه جت کیشت ، هۆ خوینی مه سیح که له به ر به خشین و لی بوور دنی تاوانه کان ئه و هه مووه پڑایته سه ره ئه رزی، ئیتر به س نییه؟

ئاخ بەدەنگىكى بەرزترەوۋە بانگى لى بىكە، بەشكىكىم خەوتىبى!

رۆلەي خۆشەۋىستىم، بەراستى خەوتوۋى و قەتئىش بەخەبەر نايەيتەۋە. ئايا ئەۋقەبىر و گۆرە ، بەۋهەموۋە ئىرەيىيەۋە لەۋخەزىم و دەستكەۋتە بەنرخەي خۆي پارىزگارى دەكا: ھۆ بەندى دلم ! ئايا ئەۋچالەپەشەي ژىردارەكە بۆساتىكى زۆركەمىش بى ئەۋكت بەرنادا؟

دوايە ئەۋشەتە لەنىۋ ئەۋقاپە بلوورىن و شووشەيىيەدا ۋەلامى داۋە و ھەروا كە ۋەلامى دەداۋە، خوينىشى لى دەچۆپا: «ئايا تۆ خۆت ھەلى دەبژىرى و لەھەلبژاردنى خۆشت پەشيمانى؟ ئايا خواست و ويستى تۆ نەھاتوتە دى؟ چاۋ لەۋپياۋانە بىكە كە لەپووناكايىدا ھەنگاۋ ھەلدەگرن و جلۋبەرگى ھەۋرېشىمى بەرېز چنדרاۋيان لەبەردايە: لەبەر ئەۋانە بوو كە ئىستا لە دووتويى ئەم خاك و خۆلەدا گۆرەۋشار كراوم. چاۋىك لەۋ مندالانە بىكە كە گۆلى سۈور دەبەخشەۋە، ئەگەر پىتخۆش بى ساتىكىش گۆي رادېرە بۆ ئاۋاز و دەنگيان: ھەر لەبەر ئەۋانەيە كە دەمى من بەخاك و خۆل ئاخزراۋە . سوورايى ئەۋگۆلەسوورانە لەچاۋگەي دلى منەۋە سەرچاۋە دەگرى، سەرنجىك بەدە سەر ئەۋخەلكەي كە ئەۋنۆيان داداۋە بۆخواردەۋەي ئەۋخوينەي كە لەلىۋى ئەۋجامەي دەستەۋە دەتكى: بۆ دامرکانى توۋنېيەتى دلى كەيلى پېرئاۋاتى ئەۋان بوو كە ئەۋخوينە رژايە سەرئەرزى. چونكە ئاۋايان گوتوۋە: «بۆمروڧىكى ئاشق و ئازادىخۋان، ھىچ شتىك لەۋە خۆشەۋىستتر و ھىچ ئەشقىك لەۋە بەرزتر و بەرېزتر نېيە كە لەبەر ھاۋپىيان و ھاۋبىرانى خۆت گيانى ئازىزت بەختكەي.»

- ھۆ ئارتور، ئارتور، ئەرى ئەشقى و خۆشەۋىستىيەك لەۋەش بەرزتر ھەيە! كە

كەسېك ژيانى ئازىزترىن خولقېنەرى خۆي بەخت بكا؟

ئەۋ شتە ناديارەي ناۋ قاپە شووشەيەكە ۋەلامى داۋە: «خۆشەۋىستترىن

خولقېنەرى تۆ كىيە؟ ئىشەلا خۆ من نىم!»

كاتى كە قسەي دەگرد وشەكان لە سەر لىۋ و زمانى لە گۆ نەدەھاتن وسرپ و سارد دەبوون ۋەمردن ؛ چونكە دەنگى سرۋود و ئاۋازى گروۋپى كۆپ، ھەروەكۋو سەرماي باي باكۋور كە لە سەر ئاۋ و گۆمىلكە سەھۆل بەندەكانەۋە دادەبارى، كپ و بىدەنگى دە كردن.

هۆ خاچ پەرستان، له وه بخۆنه وه، هه مووتان له وه بخۆنه وه، مه گهر هي ئيوه نيبه؟ ئه و جوگه له خوينه له بهر ئيوه ئه و چيمه نه ي نه خشان دووه. مه گهر ئه و جهسته گيانله به ره، له بهر ئيوه نه ژاكا و هه لئه وه ريه سه ر ئه رز. هۆ شاغيه ئينسان خۆره كان، كه لپه له جهسته ي ئه و گير بكن، هه مووتان لي بخرن! ئه مه كوړ و جيژني باده نوشي ئيوه يه، بخون و بخۆنه وه ئه مپوړو پوړي شادمانيبه. راكن و له م جيژنه دا به شداري بكن، خوتان بگه يينه ئه م دهسته ري پيوانه و له گه ل ئيمه ههنگاو هه لپنه وه، هۆ ژنان و منداله كان، هۆ لاوان و به سهاله چوان وهرن بو بهش بهش كردني ئه م جهسته يه! وهرن بو ئيره كه شه رابي خويني لي ده پوړي، هه تاني گهش و سووره لي بخۆنه وه و له و جهسته يه شدا به شي خوتان هه لگرن و بيخون.

ئاي، خوايه گيان! ئه و قه لايه؟ سوور و مپوموچه، به وديواره بهرز و نه وي و برجه شكوانه يه وه كه رهنگ تال و بوړن و له نيوان ئه وگرده وشكانه دان و پروي گرژو مون كردوه له ودهسته يه ي كه له سه ر ئه وشه قامه خاكبه دا ريژه ده پوړن. دداني ميله ئاسن ئاسنينه كه به سه ر ده روزه گه و ره كه دا شوړ ببووه وه و قه لاکهش ههروه كوو دالاشيك و هه يوانيكی درنده كه له داويني كيويكدا دانه وي بيت و پاسه واني له نيچيري خوي بكات و ابو، به لام سه ره راي ئه وهش ئه م ددانه ئاسنينانه هه رچه نده تيزيش بن ئاخه كه ي ده شكين و ليكه هه لده بريڻ و خاك و خولي نيوچه ساره كهش، مردووه كه ي خويان ته سلیم ده كهن و خو ددهن به دهسته وه، چونكه گروپه خاچ په رهسته كان ده پونه پيشي، ده پونه پيشي له گروپيكي به هيزدا بو جيژني ئاييني، ههروه كوو له شكري مشكي برسي به رده بنه گياني وردكه و پرتكه و ئاواش ده لين: «بينه اينه!» و نالين «به سه، به سه.»

- هيشتا رازي نه بووي؟ من له بهر ئه و ئينسانانه بوومه قوچي قورباني، تو منت له بهين برد تا ئه وان بزین، ئه وه ئيستاش هه ركامه يان ريگاي خويان گرتووه ته بهر و ريزه كه شيان تيكنادهن و نايه لن خه وشيشي تي كه وي. ئه مه هيز و سپاي خاچ په ره ستانه، لايه نگران و په يره واني خودا كه ي تو، جه ماوه ريكي گه وه و به هيزه. ئاگريك له پيش ده ميانه وه ده مي كردووه ته وه و گرولپه كه شي له دوايانه وه بلپسه ده ستيني، دهشت و زه وي رووبه پرويان وه كوو باخي شه داد و له پشت

سەرىشيان بىبابنىكى پۈۋتەلە و وشك و كاكى بەكاكى، نە ئەتق و نەھىچ كەسىكى دىكە لەچنگ ئەوان پزگاريتان نايەت و ناتوانن خۆ دەر بازكەن.

- دەئەگەر وایە وەرەوہ بۆلای من ئەى خواوەندى من، بگەر پۈوہ بۆلام، چونكە من لەفكرى خۆم و لەھەلبژاردنى خۆم پەشیمانم! وەرەوہ باپىكەوہ بچینە ناوگورپىكى تەنگ و تارىكەوہ، دەخزىنە جىگايەكەوہ كە شەو پەرستانى خوین پىژ نەماندۆزنەوہ. لەویدا بەئاسوودەى لەئامىزى يەكتردا دەرپازىین و خرپ لى دەخەوین تا فەرداھى ئاوات و ئارەزوو.

خاچ پەرەستانى برسېش لەترسى تىرپىژى پۆژ بەقەد بالای سەرما و سوولدا ھەلەدزىن و ئەوكات كە ئەوان بە ھوى خواردن و خواردنەوہى گوشت و خوینی ئەو جەستەىوہ دەكەونە لوورەلوور، وردەوردە دەنگى ئەوان بەرەو كزى و نەمان دەروات و ئەوجار لیدەگەرپىن كە ئىمە ئاسوودە و ئارام بژین.

شتەكە دىسانەوہ جارپىكى دىكە وەلامى داوہ: «لەكویدا خۆم بشارمەوہ؟ مەگەر نەنوسراوہ كە ئەوان لەھەموو كون و قوزبىكى شاردا بلاو بوونەتەوہ، خۇيان بەسەر شوورە و دىوارەكاندا ھەلەدەسپىرین و لەدیوارى مالاكاندا وەسەر دەكەون، ھەرەكوو دز و جەرەدە لەپەنجەرەكانەوہ وەژوور دەكەون؟ ئەگەر لە سەر لووتكەى چىايەك قەبرىك بۆخۆم ھەلگەنم ئايا لى دەگەرپىن يان دەیدەنەوہ؟ ئەگەر لەنىو دلى چۆمىكدا گورپىك بۆخۆم چى بەم ئايا سنگى ھەلنادرن؟ ئەوانە بۆكارى خۇيان ئەوئەندە وشىيار و وریان وەكوو تاژى و توولەى راوى، نىچىرى خۇيان دەدۆزنەوہ، ھەر لەبەر ئەوانەىە كە زامەكانى من گولخونچەى خوینیان لى دەروى و كانیاوى سوور و خوینیان لى دەزى؛ تا ئەوان بەباشى بتوانن لى بخۆنەوہ. مەگەر گویت لى نىبە كە ئەوانە چیان دەوئ.

ئەوانىش ھەروا لەم لاولاى پەردەمەخمەرەكانى كلىسای جامعەوہ دەگوزەران و سررود و گورانان دچرى، ئىتر پىژەى دەستەكە كۆتايى ھاتبوو و گولالە سوورەكانىش پىرش و بلاو كرابوونەوہ و ھەلوەرىبوون.

كە دەستیان لەگوتنى گۆرانى و سررود ھەلگرت. مونتائلىش لەدرگاگەوہ ھاتەژوورئ و لەبەین دوورپىزى مریدان و قەشەكانەوہ گوزەرا كە بە بىدەنگىيەكەوہ رىك ھەركامەیان كە لە سەر جىگای خۇياندا بەمۆمىكى داگىرساوى

بهرز کراوهوه ئه ژنۆيان دادابوو، دیتی که چاوه برسیه کانیان دهروانیته سهرجه ستهیه کی پیروزی سهرشانی ئه، زانیشی که له بهرچی کاتی رویشتنی ئه، سهریان دانه واند چونکه هیلکی خوینی مهییو ورده ورده له چینی عهباکه یهوه دههاته خواری و له سهر بهرده کانی ئه رزی کلیسا که جی پی کانی په له یه کی سووری لی به جی دهما و هه موو سهرنجیان چوو بووه سهری.

بهو شیوهیه به رهو میله ئاسن کانی سهری کلیسا که وته ری، هه لگرانی چه تره هه وریشمه که ی سهرسهری راوهستان و ئه و له ژیری هه هاته دهری و له قه ندهرمه کانی میحرا به که وه چوو سهری. له م شانوه شانینی دا، خزمه تکاره کان به بهرگی سپیه وه که قاپه بخوره کانیان به دهسته وه بوو و پیش نوێژکاره کانیش مه شغل به دهست ئه ژنۆيان دادابوو و چاوه کانیان که دهیروانییه سهرجه سته ی قوربانییه که 6 له بهر شهوقی موم و مه شغه له کاند دهره وشانه وه.

کاتی که له بهرانبهر میحرا به که دا راوهستا و بهو دهسته خویناویانه یه وه جهسته ی ئازن ئازن کراو و هه لداوی خولقینه ره کوژراوه که ی هه لیتا، دهنگی ئه و میوانانه ی که بو جیژنی نان و شه رابی پیروژ بانگه یشتن کرابوون به شیوهیه کی دیکه دهنگی دداوه.

ئاخ، ئیستا ئه وانه دین که تهرمه که بهرن . هه رگا وایه برۆ ئازیزه که م، برۆ به ره و ئاکامی ژیانی خووت و لیگه ری با دهروازه کانی بهحه شت له سهر گازه ره ی پشت بکریته وه بو ئه و گورگه برسایه که به باوه شیکی ئاوالاوه وه ریان ده گرن. ئه و دهروازانه ی که بومن کراوه ته وه دهروازه ی قولترین جیگای جه هه ندهمه. کاتی که شماسه ئایینییه که کاسه پیروژه که ی له سهر میحرا به که دانا، مونتانی هه روا له وی راوه ستابوو. هاته خواری و له سهر قه ندهرمه که ئه ژنۆی دادا، له میحرا به سپیه که ی سهروی ئه وه وه خوین پژییه خواری و تکتک که وته سهرسهری، دهنگی سروودی کوژ شه پۆلی ددا و به دریزی بن میچه دریز و قووله کان دا دهنگی دداوه.

6. ناماژیه که بو جهسته ی عیسی.

"Sine termino _ Sine termino" 1 خۆزگەم بەومەسیحە بەختەوهرەى كە دەى توانى لە ژىر خاچەكەى دا بكەوئىتە سەر ئەرزی ،بەلام نەىكردا ، خۆزگەم بەومەسیحە بەختەوهرەى كە دەىتوانى بلى: «ئىدى تەواو بوو!» ئەم رۆژە رەشپىيە قەتدوايى نايەت، ھەر وەكوو رى پىوانى ھەسارەكان. ئەو كرمىكە كە نامرى و ئاگرى گرگانىكە كە كلىپە و بلىسەكەى دانامركى.

لە سەرەخۆ و تىكشكاو، بەپىيى عادتى دىرىنى خۆى و بىئەوھى ئاگای لەخۆى بى لەدرىژەى پرۆگرامەكەدا رۆلى خوى بەباشى گىرا، رەسم و ئابىنىكى كە ئىتر لەلای ئەو ھىچ بايەخىكى نەبوو. دواى خوئىندى دۇعا كۆتايى جىژنەكە، دىسانەوھ لە بەرانبەر مىجرا بەكەدا ئەژنۆى دادا و رۇخسارى خۆى داپۆشى، و دەنگى قەشەكان كە دۇعاى سەبارەت بەگوناحە بەخىراوھكانيان دەخوئىندەوھ، وەكوو ورپنەيەكى ژىرلىئوى دوورى دوور دەبىسترا، دەنگىكى دوورەدەستى دنيايەك كە ئىدى ئەو خۆى بە بەشدارى نەدەزانىي و لىي دوورە پەرىز بوو . دەنگىكى كە دايمە لەھەلكشان و داشكان دا بوو.

دەنگەكە تەواو بوو و ئەوئىش ھەستايە سەرپى و دەستەكانى بەنیشانەى بىدەنگ بوون لە يەكترى كردهوھ و ئاوالاى كرد. لەجەماوهرەكە برىكيان

۱- لاتىنىيە، بەماناى «بىكۆتايى و ھەتاھەتايى»

به‌ره‌ولای درگاکان رۆیشتن و چونکه له‌کلیسادا ده‌نگیکی ئارام گه‌یشته‌ گوی که :
 «به‌رێز مونتانی به‌ته‌مایه‌ قسه‌ بکات.» به‌په‌له‌ و به‌خشه‌خشه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌.
 هاوکارانی ژێرده‌ستی ئه‌و پینان سه‌یر بوو و به‌ پامانیکه‌وه‌ لینی نزیک بوونه‌وه‌
 و یه‌کیکیان خیرا، به‌لام ئارام گوتی: «قوربان ئایا به‌ته‌مای که ئیستا بو‌خه‌لکی قسه‌
 بکه‌ی؟»

مونتانی به‌بیده‌نگیه‌وه‌ ئه‌وی لادا. قه‌شه‌کان که له‌گه‌ل یه‌کتی که‌وتبوونه‌
 پرته‌پرت رۆیشتنه‌ دواوه‌. کاریکی نا‌ئاسایی، ته‌نانه‌ت دژی ره‌سم و عاده‌تیش بوو،
 به‌لام ئه‌گه‌ر کاردینال ده‌یوست کاریکی وا بکات، بی‌گومان ده‌بووه‌ خالیکی به‌هیز و
 به‌رچاو، ده‌یوست سه‌باره‌ت به‌ شت‌گه‌لیکی تاییه‌تی قسه‌ بکات، ریفورمخو‌ازیه‌کی
 نوی که ده‌بوو له‌لایه‌ن رۆمه‌وه‌ بلاو بکرایه‌ته‌وه‌ یان راگه‌یه‌ندارویکی تاییه‌تی
 له‌لایه‌ن پایای پیروژ و به‌رێزه‌وه‌ بلاو بکرایه‌ت.

مونتانی له‌ سه‌ر پینلیکانی می‌حرا به‌که‌وه‌ چاویکی له‌ده‌ریای شله‌ژاوی
 ئه‌و رۆخسارانه‌ کرد. ئه‌وان به‌تامه‌ زروییه‌وه‌ چاوه‌روانی بیستی و ته‌کانی بوون که
 له‌ سه‌رووی ئه‌وانه‌وه‌ راوه‌ستا بوو و به‌بیده‌نگی و ره‌نگ هه‌لبزرکاوییه‌وه‌ لینی
 ده‌روانین.

رێبه‌رانی گروپ و ده‌سته‌که‌ زۆر به‌ئارامی رایانگه‌یاندا: «سس - س! س!
 بیده‌نگ!» پرته‌پرت و چه‌چه‌ی جه‌ماوه‌ر هه‌روه‌کوو هاژه‌ و گه‌ه‌ی بایه‌کی توند که
 له‌نیو داره‌کانی جه‌نگه‌لدا و نه‌به‌ی، ئاوا و سکوت بوو. ته‌واوی ئه‌وجه‌ماوه‌ره
 به‌بیده‌نگیه‌کی سه‌یره‌وه‌ یه‌که‌راست ده‌یانروانییه‌ سه‌ر ئه‌و رۆخساره
 ره‌نگ‌په‌ریوه‌ی که له‌ سه‌ر پلکانه‌کانی می‌حرا به‌که‌وه‌ ده‌یروانییه‌ ئه‌و جه‌ماوه‌ره.

ئارام و یه‌که‌ه‌وا ده‌ستی به‌قسه‌ کردن کرد: «له‌قه‌ولی یووحه‌ناوه‌ له‌ ئینجیلدا
 ئاوا هاتوه‌: «خوداوه‌ند ئه‌وه‌نده‌ خو‌شه‌ویستی و دلۆقانی بو‌جیه‌هان هه‌بوو که
 تاقانه‌ کوربه‌که‌ی خوی قوربانی کرد تا دنیا رزگاری بێت.» ئه‌م جێژنه‌ جێژنی
 جه‌سته‌ و خوینی ئه‌و قوربانیه‌یه‌ که له‌به‌ر رێخو‌ش‌که‌ری بو‌ ئیوه‌ و بو‌ ئاسایشی
 ئیوه‌ کوژرا، به‌رخ‌ی خودا که بووه‌ هه‌لگری تاوانه‌کانی گشت دنیا، کورپی خودا
 که له‌به‌رخاتری گوناچه‌کانی ئیوه‌ مرد، ئیوه‌ش به‌رێک‌وپینکی و سه‌نگینی بو‌
 ئه‌و جێژنه‌ لێزه‌ کو‌بوونه‌ته‌وه‌ تا له‌و قوربانیه‌ی که له‌رێگای ئیوه‌دا گیانی بخه‌ت کرد
 بخۆن و سوپاسی ئه‌و به‌خشینه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ بکه‌ن، من ده‌زانم که ئه‌م‌رۆکه‌ به‌یانی،

کاتی بۆ بەشداری کردن لەم جیژن و کۆبوونەوهیەدا - خواردنی جەستەیی قوربانییەکە - هاتن، بەو بێرەیتانەوهی ئازاری مردنی کۆری خودا بۆ ئەوهی ئێوه بە بەختەوهری بگەن، دڵەکانتان کەیلی شادی بوو.

«بەلام پێم بلین بزاتم، لە نیو ئێوهدا کێ بیری لە ئازار و ژانکی دیکە کردەوه، ئازار و مەینەتی خودا کە کۆرەکەهی کردە قوچی قوربانی! کامەتان ئەومەینەتیەیی خوداتان و بێرەیتانەوه کاتیکی کە ئەو لە ئاسمانەکانەوه دانەوی و لەوخاچ دراوانەیی رووانی؟ هاوڕێییانی من ئەمڕۆکە هەروا کە لەرێزەکانی خۆتاندا و لەو دەستە مەزنانەدا هەنگاوتان هەلەدەگرت، لەهەمووتانم رووانی دیتم کە دلی نیوسنگتان چون بە هۆی بەخشرانی گوناحەکانتانەوه چەند بەکەیف و لەگەشە و نەشەدایە، لەرێزەبوونی خۆی دڵخۆشە. هەربۆیە داواتان لێدەکەم کە سەرئێج بەدەنە سەرئێوهی کە بزاتن ئەم بزگارییە بە چ قیمەتیک کردراوه. بێگومان زۆر بەنرخ و گرانه و نرخی ئەو زۆر لەگەنج و گەوهەر گرانترە، لەقیمەتی خۆیندایە.»

تەزووێکی ئارام و درێژخایەن جەماوەری گۆی بیستی داگرت. لە سەررووی کلیساوه قەشەکان کە مێ بۆپیشی دانەوین و لە گەل یەکتەری دا کە وتنە چپەچپ ، بەلام وێژەرەکە هەروا درێژەیی بەقسە کردنی خۆی دا و ئەوانیش هیور و بێدەنگ گۆی بیستی بوون.

- هەر لەبەر خاتری ئەو رووداوهشە کە من ئەمڕۆکە لەگەل ئێوه قسە دەکەم: من ئەوهەم کە هەم 2 چونکە بێدەرەتانی و خەمەکانی ئێوه و مندالەکانتانم بینی کە لەبەردەمتانەوه بوون و لەو بابەتەوهی کە دەبێ ئەوانە بمرن بەزەبیم پێیان دا هاتەوه. دواوەروانیمە چاوهکانی خۆشەویستەکەم، زانیم کە کەفارە و جەزای خۆین لەو ئێدایە و منیش بەبێ سەرئێج دان بەئێوه، پێگای خۆم گرتەبەر و ئەویشم لەوزەلکاودا بەتەنیاپی بەجی هیشت.

ئەمەیه لیبوردن و سڕینەوهی تاوانەکان و گوناحەکان. ئەو بۆ ئێوه و لەبەر خاتری ئێوه مرد و تاریکایی و تەمۆمان، ئەوی لەئامیزی خۆیدا گری دا، ئیستا ئەو مردوو و گەرانهوه و پراسانیکیشی بۆ نییە، ئەو مردوو و ئیتر من لەوه بەدواوه کۆرم نییە، ئاخ جگەرگۆشەکەم، کۆرە شیرینەکەم! ئاخ!

دهنگی کاردینال بوو به ناله و هاوار و گله یی و گازنده وزایه لای دهنگی ترس تیزاوی خه لکی بووه وه لای قسه کانی.

مه لاکان هموو هه ستایوونه سه ریچ و شماسه کانیش هموو به ره و پیشی هه لاتن تا باسکی کارووس بیژه که بگرن، به لام ئه و خوی راته کاند و به چاویکی وهک درنده یه کی تووره لیسان مؤر بووه، چیه ئه وه؟ له وی به شی همووتانی خوین لی نییه؟ هؤ چه قال و که متیاره کان به توبه ی خوتان راوهستن. په له مه کهن هه مووتان تیر دهخون!»

ئه وان گه رانه وه دوواوه و به ترس و له رزیکه وه ریزه بند له په نای یه کتری دا راوهستان هه ناسه یان لی برابوو و روخساریشیان وهک گه چ سپی هه لگه رابوو. مونتانی دیسانه وه پرووی له خه لکه که کرد و جه ماوه ره کهش هه روه کوو مه زرایه کی گهنم و جو چوون به دهس با و توفانه وه که رویشکه دهکات، ئه وانیش ئاوا که وتته جموجول.

ئیوه ئه وتان کوشت! ئیوه ئه وتان کوشت! و منیش هیچم نه گوت و ئازاره که یم به شان هه لگرت، چونکه نه مده ویست که ئیوه بمرن. که چی ئه وه ئیوه ش ئیستا به پیداهه لگوتنه دروینه کانتان و دوعاپیسه کانتان به ره ولای من دین، په شیمانم - له وکارهی که کردم په شیمانم! وایاشتر بوو هه مووتان له زه لکاوای گوناح و تاوان و له چالی رهش و قوولی گه نده لی دا بگنخین، روچ و گیانی تاعوون لی دراوتان چ بایه خیکی هه یه که ده بی ئاوا نرخیکی گه وره و گرانی بو دانری؟، به لام ئیستا ئیدی زور درهنگ بووه - زور! من بانگی ده که م، به لام ئه و نابیسی، له درگای گلکو که ی ده دم، به لام ئه و وه خه بهر نایهت، به ته نیایی له ویرانه ییه که دا راده وهستم و له ده وره بری خوم ده روانم، ده روانه ئه و ئه رزه خویناویه، ئه و جیگایه ی که گلینه ی چاوی منی تیدا نیژراوه، ده روانه ئاسمانی خالی و ترس هینه ر که بو من بیابانیکی چول و قاقره. من به دهستی خوم ئه ومدا به دهسته وه و به کوشتمدا، ئای مارتی زاوه کان، ئه وم له بهر ئیوه ته سلیم کرد!

به رزگار بوونی خوتان - ئه گه ر هی خوتان بی - پیی چارین! هه روهک ئینسانیک که ده یخه نه به رده م سه گه لیک و ئه وانیش دهنوو زین منیش ئه ورزگار بوونه م ئاوا خسته به رلمبوزتان! نرخ و بایی خواردمه نییه کانتان دراوه، ده وهرن گه ده و سکتانی لی پرکه ن، هؤ پیاوخوره کان خوین مژه کان، ئیوه ی مرداره وه بووخور که

خوراكتان گوشتی مردووہ کانه! چاو له میحرابه که بکن که خوینی لی دهچوړی،
 ئەوہ خوینی گهرم و هه لقولای جگه رگو شه که هی منه . ئەو خوینه هی که له بهر ئیوه
 رژیاه سه ره زرا! وهرن بیخونه وه، بیلینسه وه و دهم و له وستانی پی برهنگین!
 وه کوو سه گهل ئەو گوشته له دهستی یه کتر بر فینن، له سه ره ئەو گوشته
 دهسته و یه خه هی یه کترین و قووتی دهن و ئیتر له وه زیاتر ئازارم مه دهن! ئەو هجهسته
 و له شیکه که له بهر ئیوه بوته قوربانی، چاوی لی بکن، له تله ت و خویناویه، هیشتا
 له دهست ژبانی پر کاره سات و پر چه رمه سه ره پی هه لده به زیته وه، به دهم گیانه لایه کی
 جه رگ بره وه ده نالینیت و ده له رزیت، هو خاچ په ره سه ته کان ؛ها، ئەم پته گوشته
 وهرگرن و بیخون!

قاپ و نانه پیروزه که که به سه ره سه ره وه رایگرتبوو له پریکدا به توندی
 به ئەرزیدا دا. به هو ی له ئەرزدرانی ئەوقاپه ئاسنه وه مه لاکان پیکه وه هیرشیان
 هینایه پیشه وه و بیسته دست به توندی ئەوکابرا شیتیه یان گرت.

دوای ئەوه و ته نیا ساتیک دوای ئەوه، ئەو بیده نگیه ی خه لکه که بوو به
 ده ریایه کی خرۆشاوو هه راوهوریایه کی شاغیانه، دوای فریدانی کورسی و
 کورسیله کان به م لاولادا و به شهق به ربوونه دارودیوار و درگاگان و که وتته
 دراندنی په رده کان و بلاو کردنه وه ی گوله کان و به سه ره که دا هه نگانوان و
 ژیری که وتنی که سانیک ، دوایه شه پۆلانی سیلاویکی تووره و توسنی ئەو حه لکه
 به گریان و له خو دانه وه رژانه ناو شه قامه وه.

سه ره نه نجام

- جما، پیاویک له قاتی هه وه له وه دهیه وئ که تو ببینی.

مارتینی به شیوه یه کی ئارام قسه ی ده کرد به جوړیک که هه ردوویکیان له م
 ده پوژدی دوای دا بی ئانقه ست ئارام و له سه ره خو قسه یان ده کرد. مات بوون و
 بی دهنگ، له قسه کردن و رهفتاره یان دا وا ده رده که وت که خه م و ماته مینیکی
 دهروونی زور گران دایگرتوون.

جما به قولی رووت و به به ره له بینه یه که وه له پشت میزیک راوه ستابوو؛ فیشه که
 به ستراوه کانی بو دابه ش کردن ئاماده ده کرد، له به یانی زوه وه که وتبووه ئیش
 کردن و ئیستاش له م پاش نیوه رو یه خه فه تاوییه دا ماندوویه تی به سه ره
 روخساریه وه جوان دیار بوو: «سینزار، پیاویک؟ چی ده وئ؟»

- نازیم نازانم چی دهوی، پیم نالی. دهلی ته نیا له گهل تودا قسه دهکات.
- زورباشه، (بهره لینه که ی لی کرده وه و قوله کانی داداوه) ده بی بچم بولای،
به لام زور و اوئ ده چی که ته نیا سیخوریک بی.

- دهی باشه. من له ویدیوهی په ناته وه م. و اباشتره هر که کار که له گهل ئه و پیاوه
ته و او بوو، بچی که میک راکشی و پشوویه که بدهی. ئه مړوکه یه کببین به سه ریپوه
راوه ستاوی.

- نا! و امپی باشه که دریژه به کاره که م بدهم.

- به هیوری له قنده رمه کانه وه هاته خوارئ، مارتینی به بیده نگی به شوینییه وه بوو.
له م ده پوژدها جما به قه ده رای ده سال پیرتر بووه، ئه وه یله سپیهی نیوقژه کانی
به جاریک له م چنده پوژدها زور دیار و بهر چاو بوو. ئیستا ئیدی زورتر
چاوه کانی داده خست و له به ردهم خوئی ده پروانی، به لام کاتی له پریکدا چاوه کانی
به زرده کرده وه، نیگای ئه و چاوانه ته زوی ده خسته له شی.

جما له ژووره چکوله که ی پیشوازی کردن له میوان، پیاویکی ناشیرینی دیت که
قیت راوه ستابوو و پاژنه کانی له یه کتر جووت کردبوو و له نیوه راستی ژووره که دا
راوه ستابوو. کاتی هاتنی جما کابراکه به ترسیه که وه دا چله کی و سه ری
به رز کرده وه و جما وا تیگه یشته که ئه و پیاوه ده بی له یاسا ولیکی سوئیسی بی. ئه و
کراسیکی و هرزیری له به ردا بوو که به روالهت وادیار بوو هی خوئی نییه، له ترسی
ئه وهی که سیکی به شوینه وه بیت و بنا سریت هر به م لاو ئه ولای خوئی دا
ده پروانی. به شیوه زمانی پاراوی خه لکی ناوچه ی زوریخ پرسئ: «ئالمانی
ده زانی؟»

- که میک ده زانم، بیستم که ده ته وهی من بیینی.

- تو سینئورا بولای؟ نامه یه کم بو هیناوی.

- نامه - یه ک؟

ته زوویه کی پنداهات و دهستی به میزه که وه گرت تا خوئی پی راگیر کات.
- من له پاسه وانه کانی ئه ویم. (له په نجره که وه ئامازه ی بوقه لاکه ی سه رگرده که

کرد.)

نامه‌که هین - ئەو پیاوێهیه که هه‌وته‌ی رابردوو گولله‌باران کرا. ئەم نامه‌یه‌ی شه‌ویک پیش‌گولله‌باران کردنه‌که‌ی نووسیویه. قه‌ول و به‌لێنیم پێدا که بۆخۆم به‌ ده‌ستی بگه‌ینم.

جما سه‌ری داخست. ئاخ‌ره‌که‌ی نووسیویه‌تی.

سه‌ربازه‌که درێژه‌ی پێدا: «هه‌ر بۆیه‌ش ئەوه‌نده‌ی خایاند گوتی ته‌نیا ده‌بی بگاته‌ ده‌ستی تۆ و به‌س. له‌ئه‌م‌په‌رۆش زووتر نه‌مه‌ده‌توانی بێمه‌ ده‌ری. وه‌ک به‌له‌ی لێمه‌به‌شک بوون - له‌ ژیرچاوه‌دی‌رییه‌کی تونددام. بۆئه‌وه‌ی بێم بۆئێره‌ ناچاربووم ئەم جل‌وبه‌رگه‌ به‌ئه‌مانت وه‌رگرم.» له‌نیو سنگی خۆیدا که‌وته‌ پشکنین و گه‌ران. هه‌وای گه‌رم بوو و ئەه‌واقزه‌ قه‌د کراوه‌ی که هه‌تایه‌ ده‌ری، نه‌ته‌نیا چلکن و په‌رگنج و لۆچ بوو به‌لکوو به‌ هۆی ئاره‌قه‌ی سه‌رسنگیه‌وه‌ که‌میکیش نمدار و ته‌ر بوو. که‌می راوه‌ستا و دوايه‌ به‌ په‌ریشانییه‌وه‌ ئەم پاوئه‌وپای کرد، ئەه‌جاره‌ ده‌ستیکی هه‌لێنا و پشت‌سه‌ری خوراند: «خۆ لای‌که‌س ده‌نگ ناکه‌ن؟» و دیسانه‌وه‌ به‌دزیه‌وه‌ چاویکی له‌ جما کرد و گوتی: «ئه‌گه‌ر بزانی که هاتووم بۆئێره‌ بی‌گومان ده‌کوژریم.»

- ئارخایه‌نه‌ی بی‌گومان ده‌نگ ناکه‌م، نا، که‌می راوه‌سته‌...

کاتی که‌ ویستی ب‌روات و بگه‌رێته‌وه‌، جما هه‌روا که‌ به‌شوین کیفی‌پاره‌که‌ی‌دا ده‌گه‌را سه‌ربازه‌که‌ی راگرت، به‌لام ئەو به‌نا‌ره‌حه‌تییه‌که‌وه‌ که‌میک کشاوه‌ دوواوه‌. به‌تووره‌بییه‌وه‌ گوتی: «من پاره‌ی تۆم ناوی، من له‌به‌ر ئەو ئەم کاره‌م کرد - چونکه‌ تکای لێ کردم. ئەگه‌ر داوای لێ کردبایه‌م و بمتوانیایه‌ کاری زۆر له‌وه‌ گه‌وره‌تریشم بۆ ده‌کرد. له‌گه‌ل من زۆرباش و دلۆقان بوو - ئای خودایه‌!»

به‌ هۆی گریانه‌وه‌ ده‌نگی له‌گه‌روی‌دا په‌نگی خوارده‌وه‌ و جماش به‌وه‌وییه‌وه‌ سه‌ری هه‌لێنا، سه‌ربازه‌که به‌قه‌ولی چلکنی‌کراسه‌که‌ی هیواش چاوی سه‌ری.

له‌ژیر لێویه‌وه‌ درێژه‌ی به‌قه‌سه‌که‌ی‌دا: «من و سه‌ربازه‌کانی‌تر ناچار بووین که ته‌قه‌ بکه‌ین، سه‌رباز ناتوانی له‌ ژیر فه‌رمانه‌کان ده‌رچی. ئێمه‌ ئەومان کردبووه‌ هه‌یمای گه‌وره‌یی و به‌رزی خۆمان، به‌لام سه‌ره‌رای ئەوه‌ش ناچار بووین که ته‌قه‌ بکه‌ین - ئەویش به‌ ئێمه‌ پیکه‌نی - به‌ ئێمه‌ی گوت هه‌ی گرووپی ناشی و ده‌سه‌وه‌ستان - له‌گه‌ل من زۆرباش بوو.»

بئىدەنگىيەك ژوورەكەي داگرتىوو. ساتىكى تر سەربازەكە قىت راوہستا سلاويكى سەربازى نارېك و ناشيانەي كرد و رۆيشتە دەرەوہ. جما ھەروا كە قاقزەكەي لەنيودەستا بوو، ھەك ھەسەرايى كەمى بى جوولە راوہستا، ئەوجار لە سەر ليوارى پەنجەرەكە كە كرابووہە دانىشت تا نامەكە بخوينتەوہ. نامەكە بەقەلەم نووسرا بوو و ھىلەكانىشى لەپال يەك ترنجىندرابوون و جيگاجىگاشى زۆر بەزەحمەت دەخويندراوہ، بەلام دوووشەي ھەوہل كە لە سەرووى قاقزەكەوہ نووسرا بوو زۆر بەجوانى دەخويندراوہ، ئەم دوو وشەيە بەزمانى ئىنگلىسى بوو:

«جيم ئازىزم»

لەپرىكدا بەرچاوى رەش بوو و نووسراوہكەي بەرچاوى رەش و لىل بوو. ئەوجارىكى دىكەش ئارتورى لەدەست دەرچوو بوو. -بوئەو جارېكى دىكەش ئارتور مردبوو! بەديتنى ئەوئيوہ ئاشنا و مندالانە و خۆمانەيە، ھەموو ئابلوقە ھومىدكوژە جەرگەرەكان دەورىان دا، دەستەكانى بەھىوابراويەكى بى پايانەوہ بردە پيشەوہ، دەتگوت خاك و خۆلى ساردى ناوگلكۆكەي ئارتور لە سەر دلى ئەوقورساى دەكات و دلى دەگوشى.

ئەوجار جارېكى دىكەش نامەكەي ھەلگرت و دەستى كرد بەخويندەوہي:

«لەگزنگى سەبىنى بەيانيدا تيرەباران دەكرىم، جابۆيە بەپىي ئەو بەلئىنيەي كە پىمدا بووى و دەبوو ھەموو شتىكت پى بلىم، دەبى ھەرنالەئىستەوہ دەست پى بكەم، بەلام بەگشتى بۆم و تو پىويستى بە شىكارىيەكى زۆر و بەربلاو نىيە. ئىمە ھەميشە بەباشى لە يەكترى حالى بووين بى ئەوہى تاقە وشەيەكىشمان دركاندىي و قسەيەكمان كردبى؛ تەنانەت ئەو دەمانەي كە مرقاننىكى زۆرچكۆلە و وردىلە بووين. ئازىزم ھەربۆيە كە خۆت دەيبىنى و دەبى بزانى كە نابى لەبەر ئەو پرووداوە كۆنەي رابردوو و زللەكەي كە لە مندا خەم دات بگرى و خۆت سەرزەنشت بكەي. ھەلبەتە نكولى لەناخۆشى و قورساىەكەي ناكرى، دەبى بلىم ئاشى گەردوون بەلای زۆر ناخۆشتر و قورستر لەوہى بەسەر ھىتاوم، بەلام لە بەرانبەر ھەركامىكيان دا بەشيوەيەك خۆراگر بووم. -تەنانەت وەلامى پىويستىش بەبرىكيان داوہتەو. - و ئەوہ ئىستاش ھەروەكوو ئەو ماسىە خالدارەي نىو كتنىەكەي دەورانى مندالىمان (نىوہكەيىم لەبىر چووہتەوہ) زىندوووم و پلەزىقانمە! ئەگەرچى ئەمە

دوایین خوښی و کلک بزواندنه و دوايه تا دهمه و به یانی سبه یینی؛ ئیتر گولله یی
دوژمنانی گهل وسنگی ئاژن کراوی منیش.

1 Finita la comedia! من و تو ئابه و شیوه یه مانای دهکه یینه وه: «شانوی سیرکی
کوچهر کوتایي هات.» و سوپاسی ئه و خودایانه ش دهکه یین که لانیکه م دلایان
بو مان سووتاه و رهحمیان پی کردووین، شته بیکی زور به رچاو نییه، به لام که می
بایه خداره. قهیناکه له بهر ئه وه و هه موو پینداویستیه کانی دیکه که پیمان دراوه با
به دل سوپاسیان بکه یین. 2

به لام سبه یینی کاتی روژه لات و دهرکه وتنی گزنگی زیپرینی خور، من داوا
له هه ردووکتان دهکه م له تو و له مارتینی، پیمخوشه جوان له وه تی بگهن، که من
زور به خته وه و رازیم و ناتوانم شتیکی له وه چاکتر و باشتر بایه خ دارترم
له گه ردوون بوئ. به جیگای من ئه م په یامه به گوئی مارتینی بگه یینه، پی بلی ئه و
هاورپییه کی زور باش و زور مه رد و رهنده. بوخوی تیده گا ده لیم چی. ئه وخه لکه
ده بیینی ئازیم، من ده زانم که خه لکی له قور دیکتاتوری دا چه قیون. له وه ی که ئاوا
زوو، دادگا نه یینی هه کان و ئیعدامه کان ئه وکی گرتوون، به لام سه ره رای ئه وه ش
هیشتا له خزمه تی شو رشفنانان دان گه رچی خویان تووشی زه ره ر و زیانیش ده بن،
و ئه وه ش ده زانم ئه گه ر ئیوه به هه ر شیوه یه ک بیت یه ک گرتوو بن و به ره بیکی
قورس و قایم پیک بینن و ئه گه ر زه بریکی گورچوو بر له په یکه ره ی له رزوکی ئه وان
بدن، رووداوی زور گه وره و مه زن ده خولقینن، به لام من، وه کوو مندالیک که بو
راباردنی پشوودان چون به ره وماله وه ده روات، شایی شو رشم له دلدا ده گه ری
وبه سته و سرودی ئازادیم له سه ر لیو هه لده په ری. منیش ئاوا به شادی و
خووشی و روخ سووکیه وه به ره و داری ئیعدام سه ر بلیندانه ده رو مه پییشی.

من به ش به حالی خوم کار و تی کوشانم کردوه، ئه وه تا باشترین شاهید
حوکمی مه رگه که نیشان ده ری ئه وه یه که له رووی دل سوژی و ویژدانه وه
هه ل سوو پراوم. ئه وان من ده کوژن، چونکه لیمده تر سین، ئایا گه وره ترین و

۱. ئیتالیاییه و به مانای کوتایي کومیدیه.

۲. به سووکایه تی تیروانینه بو دوعای پروتستانه کان که له پیش خواردنی خوارده مه نیه کان دا ده یلین.

خۆشه‌ويست‌ترین ئاوات و هيوای مرقۆئىكى ئازادى خواز جيا له‌وه‌يه يان له‌وه
زياتره؟

سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ش ئىنسان هه‌ميشه ئاواتىكى تىرىشى هه‌يه. پياويك كه به‌ته‌مايه
مال‌ئاوايى له‌م دونيايه بكات ئاره‌زوو و ئاوه‌زىكى نه‌فسانى هه‌يه و ئىشتيا و كوڵ
و كوۆى منيش به‌وه داده‌مركى كه تۆ به‌دل تىگه‌ى له‌ هو و خوڵقانى ئه‌و
پرووداوانه‌ى ژيانى من كاتىكى كه من هه‌ميشه له‌ به‌رانبه‌ر تۆدا وه‌ك شاغيبه‌كى
مرومۆچ وابووم و هه‌ميشه دابووم به‌يه‌كدا و به‌ئاسانى نه‌مده‌توانى ئه‌و پروودا و
به‌سه‌ره‌هاتانه‌ى رابردووى ژيانى خۆم فه‌رامۆش كه‌م. هه‌رچه‌نده له‌وه دل‌نيام كه تۆ
لئى حاليت و نايانخه‌يته په‌راويزه‌وه، منيش ته‌نيا له‌ به‌ر گه‌وره‌يى ئه‌و بيه‌ره‌ريانه
نووسيمنه‌وه.

جما، ئه‌و كاتانه‌ى كه تۆ كچۆله‌يه‌كى ناشيرين بووى و روپۆشىكى كه‌تانيت
له‌به‌ر ده‌كرد و سه‌رپۆشىكى ئه‌ستور و زبرت له‌ سه‌ر ده‌كرد و په‌لكه
به‌سه‌تراوه‌كانت به‌پىشتتدا شوڤ ده‌كرد وه‌و خۆشمده‌ويستى و ئىستاش
هه‌رخۆشمده‌ويى. ئايا ئه‌و رۆژه‌ت له‌بيره من ده‌ستم ماچ كردى و تۆش
به‌دلسۆزيبه‌كى نه‌رم و نيانه‌وه تكات لى كردم: «ئىتر قه‌ت كارى وامه‌كه» ئه‌رى
ئه‌و رۆژه‌ت فه‌رامۆش نه‌ كردوه؟ من ده‌زانم ئه‌وكاره‌ى من كارىكى بى‌شه‌رمانه
و فيلبازانه بوو، به‌لام تۆ ده‌بى بمبووربى، ئىستاش ئه‌م نامه‌يه ئه‌وشوئينه‌ى كه
نيوى تۆم لى‌نووسيوه ماچى ده‌كه‌م. ئه‌به‌و شيوه‌يه ديسانه‌وه ماچم كرديه‌وه،
هه‌ردووچارىش به‌بىن رهامه‌ند بوونى تۆ. ئىتر قسه‌يه‌كى ديكه‌م نه‌ماوه، خودا
ئاگادارت بى ئازيزم.»

له‌كوتابى نامه‌كه‌دا ئيمزايه‌كى لى‌نه‌درايوو، به‌لام شيعيرىكى لى‌نووسرايوو كه
كاتى مندالى هه‌ردووكيان پىكه‌وه فيرى ببوون:

جا گه‌ر وايه دل خۆش ده‌بم

چون په‌پووله‌ى به‌خته‌وه‌ريم

چبمىتم يان نه‌مىتم

له‌ خه‌م و ده‌ردان بى به‌ريم.

دوايى نيوسه‌عات مارتىنى هاته ژووره‌وه و له‌و بيده‌نگيه‌ى كه نيوه‌ى ته‌مه‌نى
له‌ودا گوزه‌رابوو هاته ده‌ره‌وه. تراكته ديواريه‌كه‌ى كه پىبوو فرى دايه سه‌ره‌ئهرز

و باو هشی کرد به جمادا: «جما! تو خودا پیم بلی چی بووه؟ مه گری - تو قهت نه ده گریای! جما، نازیزه که م!»

- سیزار، هیچ نییه، دوايه پیتده لیم - من - ئیستا ناتوانم سه بارهت بهئه و قسهت له گه ل بکه م.

جما به په له نامه فرمیسا کاویه که ی خسته وه گیرفانی، هه ستایه سه ری و له په نجه ره که وه سه ری برده ده ره وه تا روخساری خوی بشاریته وه.

مارتینی هه روا بیده نگ بوو و به ددانی لیوی خوی ده گه زی. دوا ی ئه و هه موو سه له دوور دیریژه، ئیستا وه ک مندالیکی ساوا ی قوتابخانه خوی دۆراند بوو - و جما ته نانهت سه رنجیسی نه ده دایه.

جما دوا ی قه ده ریک که پشوی هاته وه سه رخو بریک به سه رخویدا زال بووه وه و چاویکی لی کرد و گوتی: «زهنگی گه وره ی کلیسای ناوهندی لیدرا ده بی که سیک مرد بی.»

مارتینی به دهنگه تاییه تیه ی خوی وه لامی داوه: «ئهم پرسه نامه یه م هیناوه که نیشانتی بده م، له سه ره رزی هه لگرته وه و دایه دهستی جما. ئه مه راگه یه ندر او یکی قه راخ رهش بوو که به پیتی گه وره و به په له چاپ کرابوو: «به ریژ کار دینال، منیسی نیور لورینزو مونتانی، ئوسقوفی خوشه ویست و ریژدارمان، له پریکدا به هو ی جه لغه ی دله وه له راونا فه وتی کرد.»

جما به په له سه ری هه لینا و مارتینی به هه لته کاندی شانیه وه فکری جمای له چاوه کانی دا خویندوه و وه لامی داوه: «ده لیلی چی مادونا، جه لغه ی دلش وشه بیکه وه ک وشه کانی دیکه.»